

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Supplement

for Aarene 1892—1893 til 1ste Del af

Samling

af

de gældende Love, Anordninger og
administrative Bestemmelser

vedrørende

Toldvæsenet i Danmark,

dog ikke Toldtariffen eller

Bestemmelserne om Skibsmaaling og Skibsregistrering.

Samlet og udgivet af

Toldforvalter **V. V. Hassing**

og

Fuldmægtig **E. Jensen**

i Finansministeriets 2. Revisionsdepartement.

Kjøbenhavn.

L. A. Jørgensens Bogtrykkeri.

1894.

1. Til Toldforordningens § 1, Side 4.

Da der er Grund til at antage, at Smitte af Mund- og Klovesyge kan indføres her til Landet med brugte Sække, der anvendes til Indpakning for Klid, bliver det i Medfør af Lov om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene af 14. April d. A. § 14 herved bestemt:

Indførsel her til Landet af Klid, til hvis Indpakning er anvendt brugte Sække, er indtil videre forbudt, naar Varen er afsendt fra et af de efternævnte Lande: Rusland, det tyske Rige, Østerrig-Ungarn, Belgien eller Frankrig.

Denne Anordning træder i Kraft den 1. Januar n. A. Dens Bestemmelser komme dog ikke til Anvendelse paa de Vareforsendelser, som den nævnte Dag allerede vare under Transport her til Landet.

Indenrigsm. Bek. af 20. December 1893.
(Lovtidende Nr. 277, Side 911).

2. Til ovenanførte Bekendtgørelse fra Indenrigsministeriet af 20. December 1893.

Ved en af Indenrigsministeriet under 20. d. M. udstedt Bekendtgørelse er Indførsel her til Landet af Klid, til hvis Indpakning er anvendt brugte Sække, fra 1. Januar 1894 og indtil videre forbudt, naar Varen er afsendt fra et af de efternævnte Lande: Rusland, det tyske Rige, Østerrig-Ungarn, Belgien eller Frankrig, dog at Forbudet ikke kommer til Anvendelse paa de Vareforsendelser, som den 1. Januar 1894 allerede vare under Transport her til Landet.

Ved at meddele Toldkamret foranstaaende til Efterretning og Iagttagelse tilføjes, at kun saadanne Sække blive at anse som »brugte«, om hvilke det er utvivlsomt, at de forinden de bleve benyttede til Indpakning af den foreliggende Forsendelse, have været benyttede til Indpakning af en anden Forsendelse, samt at det ikke vil være nødvendigt, at den paagældende Forsending tilbagevises, saafremt vedkommende maatte foretrække, at Kliddet omstyrtes, og Sækkene derefter enten tilintetgøres eller desinficeres under Veterinærpolitiets Tilsyn, alt

paa Modtagerens Bekostning, hvorfor Toldkamret, naar denne sidste Fremgangsmaade vælges, vil have at gøre Anmeldelse til Politimesteren, førend Omstyrtingen m. v. paabegyndes.

Generaldir. C. Skr. af 28. December 1893.

3. Til Toldforordningens § 6, Side 6—7.

Paa dertil given Anledning henledes Toldstedernes Opmærksomhed paa, at Finland gaar ind under de for Rusland med Hensyn til Indførsel af Husdyr efter Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 10. September 1869, jfr. Bekendtgørelse af 20. Oktober s. A., gældende Bestemmelser, hvorfor det i disse Bekendtgørelser indeholdte Forbud mod Indførsel af levende Hornkvæg, Faar og Geder og raa Dele af disse Dyr m. v. kommer til Anvendelse ogsaa overfor Finland.

Generaldir. C. Skr. af 14. November 1892.

4. Til Toldforordningens § 6 og Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 30. Marts 1892, Side 7 og 8.

I Anledning af et Toldkammers Forespørgsel om, hvorledes Bestemmelsen i Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 30. Marts 1892 angaaende Desinfektion af uvadsket Uld, der indføres her til Landet fra Tyskland, Belgien og Frankrig, er at forstaa, er meddelt, at Indenrigsministeriet i Skrivelse af 21. September 1892 har udtalt, at Importørens Angivelse af, at Ulden er »kropvadsket«, formentlig maa blive uden Betydning, da den saakaldte kropvadskede Uld maa anses som uvadsket Uld allerede af den Grund, at Ulden som selvstændig Vare betragtet i dette Tilfælde ikke er undergaaet nogen Vadsk, samt at Betegnelsen »uvadsket Uld« maa komme til Anvendelse paa al Uld, der ikke viser sig at være rensset saaledes, at Varen er ren gennem hele sin Masse.

Generaldir. Skr. af 27. September 1892.

5. Til C. S. Nr. 3, 1882, a, A, Side 12, og C. S. Nr. 3, 1880 a, A, Side 24, Allinge.

Fra 1. Oktober 1892 er Kontrolposten i Vang under Allinge Toldsted nedlagt og en Kontrolpost oprettet ved Sænebugten under samme Toldsted med Klareringsret i samme Omfang, som har været hjemlet Posten i Vang.

Generaldir. Res. af 15. September 1892.

6. Til C. S. Nr. 3, 1880, a, A, Side 24, Bandholm—Maribo.

Fra den 1. Januar d. A. er der tillagt Kystposten paa Fejø Klareringsret i indenrigsk Fart.

C. S. Nr. 1, 1893, d.

7. Til samme Cirkulærpunkt, Side 25, Nykjøbing paa Falster.

Generaldirektoratet har under 1. Maj d. A. ved Orehoved oprettet en Kystpost med Klareringsret i indenrigsk Fart efter C. S. Nr. 3, 1880 for Losninger og Indladninger i det under Posten hørende Territorium — Kyststrækningen fra Gaabense Færgegaard (inklusive) i Øst til Alstrup Klint i Vest — samt i Dybhavn. Orehoved Kontrolpost sorterer under Nykjøbing paa Falster Toldsted.

C. S. Nr. 2, 1893, d.

8. Til Toldforordningens § 18, Side 40, Stempelovens § 66 og Anmærkingen til denne, Side 43 og 44.

Naar Toldstederne benytte den dem ved C. S. Nr. 2, 1893, b meddelte Bemyndigelse til i Henhold til § 18, n i Lov af 4. Juli 1863 at tillade toldfri Indførsel af Genstande, der, efter at være udførte til Udlandet til Reparation, Vadsk o. desl., genindføres, sker dette paa Betingelse af, at Klarereren ved hver Indførsel afgiver et Stempelmærke til 65 Øre, som paa hæftes Klareingsangivelsen og kasseres ved den Angivelsen af Toldkamret givne Paategning om Varernes toldfrie Indførsel.

v. C. S. Nr. 2, 1893, b, 5.

9. Til C. S. Nr. 1, 1880, b, 3, Side 73.

Med Hensyn til, at et i Søen staaende til Ophugning bestemt Skibsvrag var berammet bortsolgt ved Auktion i ufortoldet Stand, havde et Toldkammer forespurgt, hvorledes Bestemmelsen i C. S. Nr. 1, 1880, b, 3, sidste Punktum om Beregningen af Tolden i Tilfælde som det foreliggende var at forstaa.

I denne Anledning er med Bemærkning, at det skyldes en Trykfejl, naar der i bemeldte Cirkulærsamling, Side 3, Linie 3 staar »Punkt 3« i Stedet for »Punkt 2«, meddelt til Efterretning, at Beregningen af Tolden i Henhold til den nævnte Cirkulærbestemmelse beror paa, om Køberen efter det ham givne Valg erlægger Tolden førend Bjærgningen paabegyndes, eller først efter dette Tidspunkt, idet Tolden i første Tilfælde er 2 eller 3 pCt. af Auktionssummen; i sidste Tilfælde derimod 10 pCt., overensstemmende med Punkt 2, uden at det i sidste Tilfælde bliver af Betydning, om Auktionen maatte være afholdt før eller muligen efter Bjærgningen.

Generaldir. Skr. af 5. December 1892.

10. Til Toldforordningens § 30, Side 74, og C. S. Nr. 4, 1881, a, Side 76.

Paa Andragende fra »De danske Spritfabrikker« om at det fremtidig ved Indførsel af Raasprit i Fustager maatte tillades, at Fustagernes Indhold i Potter maa beregnes paa Grundlag af den befundne Nettovægt paa samme Maade som tilstedeligt ved Udførsel af Spritten i rektificeret Tilstand i Henhold til C. S. Nr.

4, 1881, a, er meddelt, at Generaldirektoratet indtil videre bevilgede, at det ved Indførsel af Raasprit i større Partier paa saadanne Fustager, hvor Rudning paa Grund af Forholdene ikke kan finde Sted, og for hvis Rumfang tilstrækkelige Oplysninger efter C. S. Nr. 4, 1881, a ikke kunne fremskaffes, tillades, at Potteantallet udfindes paa Grundlag af samme Beregning, som i denne Cirkulærsamling er tilstedet anvendt ved Udførsel af Spiritus mod Godtgørelse, mod at Resultatet kontrolleres ved Styrning og nøjagtig Opmaaling af enkelte Fustager.

Generaldir. Res. af 6. April 1893.

11. Til Afsnittet „Vejning og Maaling“, Side 93, Toldforordningens §§ 163—166, Side 304—319, samt Afsnittet „Om Varer, som indføres til Lands“, Side 377—398.

Trælast, Pos. 249, der indføres i hele Jærnbanevognladninger, maa fortoldest efter Opmaaling paa selve Vognen i Kubus, saafremt den paagældende Klarerer ønsker det.

Generaldir. Res. af 27. Oktober 1893.

12. Til samme Bestemmelser.

I Anledning af en Antegnelsespost til et københavnsk Toldregnskab er meddelt til fornøden videre Bekendtgørelse, at med Jærnbanen indført uforarbejdet Rundtræ af over 2 Fods Længde maa, naar vedkommende Klarerer ønsker det, tillades opmaalt og beregnet som en Kubus, samt at Bestemmelsen i Generaldirektoratets Cirkulærskrivelse af 19. August 1878, Side 20 kun finder Anvendelse paa saadant brændeligende Rundtræ af indtil 2 Fods Længde, som virkelig bliver favnsat.

Generaldir. Skr. af 26. September 1893 til Overtoldinsp. for København.

13. Til Toldforordningens § 49, Side 107, Lov af 4. Juli 1863, § 13, Side 107—108, samt Generaldirektoratets Skr. af 28. Oktober 1882 og sammes Skr. af 27. Februar 1885, Side 109.

Efter derom fra Udenrigsministeriet modtagen Meddelelse er der mellem den danske og spanske Regering truffet en Aftale med Hensyn til Handels- og Skibsfartsforbindelsen imellem de to Lande af følgende Indhold.

Fra dansk Side tiltaas der Spanien og dette Lands oversøiske Provinser og Besiddelser Behandling som mestbegunstiget Nation med Hensyn til Handel og Skibsfart i Danmark og dets Kolonier, imod at den spanske Regering indrømmer danske Produkter ved Indførsel til Spanien og til Øerne Guba og Portorico Behandling efter Kolonne II. (Minimalsatserne) i de for disse Landsdele gældende Toldtariffer og den danske Skibsfart samme Behandling som den mest begunstigede europæiske Nation.

Aftalen træder i Kraft den 10. ds.

Hvilket tjenstligt meddeles til Efterretning med Tilføjende, at spanske Skibe og Varer i spanske Skibe herefter fra Dags Dato at regne ikke ville være at behandle som upriviligerede efter Reglerne i Loven af 4. Juli 1863, §§ 13 og 52.

Generaldir. C. Skr. af 10. December 1892.

14. Til Toldforordningens § 51, Side 113, og Finansministeriets Res. af 24. Februar 1868, meddelt i Anm. Side 126.

Undersøiske Telegrafkabler, der af Statsbanedriften indføres fra Udlandet til Driftens Brug, kunne ifølge Finansministeriets Resolution af 5. ds. indgaa toldfrit.

Generaldir. Skr. af 9. December 1893.

15. Til C. S. Nr. 3, 1864 til § 15 i Lov af 4. Juli 1863, Side 114.

Overtoldinspektoratet for Kjøbenhavn kan paa de i C. S. Nr. 3, 1864 ad § 15 i Lov af 4. Juli 1863 for danske Fartøjer, der hjemkomme fra Robbe- og Hvalfangst, foreskrevne Betingelser tillade, at Fisk, der er fanget i islandske, færøiske eller grønlandske Fartøjer af danske Fartøjer og hjembringes af disse, indgaa toldfrit.

Generaldir. Res. af 28. Oktober 1892.

16. Til C. S. Nr. 3, 1864 til § 18, d i Lov af 4. Juli 1863, Side 121 (jfr. Anm. samme Side).

Kjøbenhavns Overtoldinspektorat er bemyndiget til fremtidig at tillade, at Sendinger fra Udlandet af Museumsgenstande til „Det danske Kunstindustrimuseum“ indgaa toldfrit, mod at der af Formanden i Bestyrelsen for Museet til Bilag ved Regnskabet afgives skriftlig Forsikring paa Tro og Love om, at Genstandene skulle indlemmes som Museumsgenstande i „Det danske Kunstindustrimuseum“, samt imod, at Toldopsynet intet finder at erindre derimod ved Indførselen.

Generaldir. Res. af 31. Maj 1892.

17. Til C. S. Nr. 3, 1864 til § 18, f i Lov af 4. Juli 1863, Side 121, jfr. C. S. Nr. 1, 1867, e, Side 122.

Der meddeles herved Toldstederne Bemyndigelse til fremtidig at bevilge Tilbagebetaling af erlagt Told for Chilisalpeter paa Betingelse af, at Begøring herom fremsættes inden 9 Maaneder efter at Indførsel og Toldberigtigelse af vedkommende Parti Chilisalpeter har fundet Sted, og at der samtidig til Bilag ved Regnskabet fremlægges dels overensstemmende med Bestemmelsen i C. S. Nr. 1, 1867, e afgivne Forsikringer paa Tro og Love fra de paagældende Købere om Salpeterets Anvendelse som Gødningmiddel, dels ikke over 9 Maaneder gamle Kvitteringer for den erlagte Told.

C. S. 4, 1892, d.

18. Til C. S. Nr. 3, 1864 til § 18, n i Lov af 4. Juli 1863, Side 124.

Der er meddelt Toldstederne Bemyndigelse til i Henhold til § 18, n i Lov af 4. Juli 1863 at tillade toldfri Indførsel af Genstande, der, efter at være udførte til Udlandet til Reparation, Vadsk og desl., genindføres, paa Betingelse af:

- 1) at saadanne Varer ved Udførselen angives som bestemte til Genindførsel og saavidt muligt plomberes, og Toldplomben i saa Fald befindes ubeskadiget ved Genindførselen, der maa finde Sted senest 3 Maaneder efter Udførselen,
- 2) at der afgives Identitetsforsikring paa Tro og Love,
- 3) at Toldopsynet ved Inførselen i øvrigt intet finder at bemærke,
- 4) at der erlægges tariffmæssig Told af de nye Dele, der ved Reparationen eventuelt maatte være anbragte i Varerne, og
- 5) at vedkommende ved hver Indførsel afgiver et Stempelmærke til 65 Øre, som paahæftes Klareringsangivelsen og kasseres ved den Angivelsen af Toldkamret givne Paategning om Varernes toldfrie Indførsel.

C. S. Nr. 2, 1893, b.

19. Til ovenanførte C. S. Nr. 2, 1893, b.

Paa given Anledning er meddelt, at den Toldstederne ved C. S. Nr. 2, 1893, b givne Bemyndigelse til i Henhold til § 18, n i Lov af 4. Juli 1863 at tillade toldfri Indførsel af Genstande, der, efter at være udførte til Udlandet til Reparation, Vadsk o. desl., genindføres, ikke kan anvendes med Hensyn til Skind, der beredes i Udlandet.

Generaldir. Skr. af 5. Oktober 1893 til et Provinstoldsted.

20. Til Toldforordningens § 57, Side 129.

I Anledning af, at det af Erklæringen til en til Generaldirektoratets Afgørelse afgiven Antegnelsepost fremgik, at nogle Kollier Krudt havde henligget i Fortoldningstoldstedets Pakhus paa Loftets Hanebjælke, er vedkommende Toldkammer henvist til fremtidigt, saafremt der ikke haves et særligt afsondret Lokale til Opbevaring af Krudt, at forlange dette enten straks fortoldet og hjemtaget eller straks genudført.

Generaldir. Res. af 10. August 1892.

21. Til Lov af 21. Marts 1873, § 15, Side 129—130.

I Anledning af et Toldkammers Henstilling, om Generaldirektoratet maatte finde sig foranlediget til at træffe særlige Forskrifter med Hensyn til Forsendelsen af Krudt, der af det forenede Dampskibsselskabs Skibe i Fart paa indenrigsk Sted medføres med Følgeseddel paa samme Maade som andre frigjorte Varer, hvilken Fremgangsmaade angaves at umuliggøre Anmeldelse til de paagældende lokale

Autoriteter, er tilkendegivet, at der ved Forsendelsen af fortoldet Krudt ikke paa-hviler Toldopsynet paa Afsendelsesstedet at foretage nogen særlig Foranstaltning, samt at Generaldirektoratet ikke fandt sig foranlediget til at fastsætte særlige Regler for Forsendelsen af frigjort Krudt i indenlandsk Fart, men at Toldopsynet selvfølgelig ikke bør tillade, at det losses og indpasserer i Byer, førend den befalede Anmeldelse fra Indføreren, eventuelt Skipperen, foreligger.

Generaldir. Res. af 14. November 1892.

22. Til Toldforordningens § 60 og Instruksen af 12. December 1797, § 32, Side 134.

Paa Forespørgsel om, hvorvidt § 32 i Instr. af 12. December 1797 hjemlede Ret til mod Forevisning af det paagældende Fragtbrev at udlevere nogle til et Toldsted ad Jærnbanen fra Udlandet ankomne Kollier, hvori var gjort Eksekution, og med Hensyn til hvilke der senere var blevet nedlagt Forbud mod, at de udleveredes til andre end Udlægshaverne, selv om Fragtbrev maatte blive forevist, er tilkendegivet, at det nedlagte Fogedforbud indtil videre ubetinget maatte respekteres, samt at Dommen vilde være at afvente i den eventuelle Forbudsjustifikationssag, hvorved da navnlig Spørgsmaalet om Retten til Varerne tillige vilde blive afgjort.

Generaldir. Res. af 30. December 1893.

23. Til C. S. Nr. 2 1889, b, Side 151, Toldforordningens § 152, Side 273, med vedføjjet Anm. Side 274, samt Toldforordningens § 165, Side 305.

I Anledning af en til Finansministeriet stilet Forespørgsel, om den, hvem der ved Anmeldelse til Handelsregisteret er meddelt Fuldmagt som Prokurist, er tilstrækkeligt legitimeret til Besørgelse for Principalen af Forretninger ved Toldvæsenet særligt vedrørende Kreditoplagene, naar hans Firma til Toldvæsenet har afleveret en Udskrift af Handelsregisteret angaaende Prokuraens Anmeldelse, har Generaldirektoratet meddelt vedkommende Toldkammer, at det saaledes fremsatte Spørgsmaal maatte besvares bekræftende, samt tilføjjet, at Bestemmelsen i C. S. Nr. 2, 1889, b angaaende notarialiter bekræftede Fuldmagter kun kommer til Anvendelse, naar der ikke til Handelsregisteret er meddelt vedkommende Fuldmagt som Prokurist.

Generaldir. Res. af 27. Februar 1893.

24. Til Toldforordningens § 75, Side 159—161, og C. S. Nr. 8, 1847, e, Side 161—163.

I Anledning af en indkommen Skrivelse, hvori N. N. Toldinspektorat, næst at indberette, at Toldopsynet ved N. N. Toldsted, foranlediget ved en Kreditoplagshavers formentlige Insolvents og den formentlige Fare for utilstrækkelig Sikkerhed for de ham betroede Kreditoplagsafgifter, under et ekstraordinært foretaget Eftersyn af hans Kreditoplagsbeholdning havde toldforseglet dels den

resterende Beholdning af ca. 23 Tønder Salt, dels en Del andre paa hans Lager beroende Varer, paa hvilke der ikke hvilede uberigtigede Afgifter, forespurgte, om de saaledes toldforseglede Varer i Henhold til Toldforordningens § 75 straks ved Rettens Hjælp skulde bortsælges, eller om de kunde henligge, indtil den paagældendes Bo eventuelt blev taget under Konkurs eller anden Afgørelse med Kreditorerne maatte blive truffen, er tilkendegivet, at den Toldvæsenet ved Toldforordningens § 75, 3 hjemlede Ret til under Forhold som de foreliggende at toldforsegle og derefter ved Rettens Hjælp at lade bortsælge en Kreditoplagshavers Varer kun strækker sig til saadanne Varer, paa hvilke han har faaet Afgifterne krediterede, men ikke til andre i hans Besiddelse værende Varer, og at som Følge heraf den foretagne Toldforsegling af de paa vedkommendes Lager forefundne Varer, der ikke vare blevne tagne paa Kreditoplag, vilde være at hæve, hvorimod det omhandlede Parti Salt straks vilde være at forauktionere, og for saa vidt Toldkassens Fordring ikke ved Auktionsprovenuet maatte blive dækket, og Kreditoplagshaverens Bo maatte blive taget under Konkursbehandling, vilde Restgælden være at anmelde i Boet som privilegeret i Henhold til Toldforordningens § 75, 4 og Konkurslovens § 33, 2, c.

Generaldir. Res. af 4. Februar 1893.

Anm. Foranstaaende Resolution af 4. Februar 1893 ophæver formentlig den i Anm. Side 163 citerede Generaldirektorats Resolution til Kjøbenhavn af 14. December 1877, i hvilken er udtalt, at det, da Ordlyden af Bestemmelsen i Forordningen af 1. Februar 1797, § 75, 1 „samtlige Oplagsvarer“ ikke medfører Nødvendigheden af at begrænse disse til de Kvanta, for hvilke Oplagshaveren efter Bøgerne skylder Told m. v., maa anses rettest ogsaa fremtidigt ved Kjøbenhavns Toldsted at følge den hidtil fulgte Opfattelse, hvor- efter i Tilfælde, hvor den paagældende Bestemmelse bringes til Anvendelse, Toldvæsenet paastaas berettiget til at holde sig til alle de kreditoplagsberettigede Varer, som ved Registreringen ere befundne hos Oplagshaveren. Herefter udgaar Anmærkningen Side 163 samt 1ste Passus af Anmærkning 2, Side 165.

U. A.

25. Til samme Bestemmelser.

Paa Forespørgsel fra et Toldkammer, om de ved Registreringen i Boet efter en afdød Kreditoplagshaver forefundne kreditoplagsberettigede Varer kunde stilles til Skifterettens frie Disposition imod en af Skifteforvalteren i Overensstemmelse med en fremsendt Konzept udstedt Deklaration, samt om der i fremtidigt mødende lignende Tilfælde kunde forholdes paa samme Maade, er tilkendegivet, at de omhandlede Varer kunde udleveres Skifteretten, naar denne paatog sig en pure og ubetinget Garanti for den behørigte Erlæggelse af Toldafgifterne, hvorimod Toldkamret i modsat Fald straks vilde have at gaa frem efter Forordningen af 1. Februar 1797, § 75, og, at Toldkamret i fremtidigt lignende Tilfælde hver Gang vilde have at indhente Generaldirektoratets Resolution.

Generaldir. Res. af 1. Februar 1893.

26. Til Lov af 4. Juli 1863, § 27, Side 179.

Toldstederne bemyndiges til ved Udførsel til Udlandet af her i Landet produceret Smør i Fustager at yde Udføreren en Toldgodtgørelse for det i Smørret

indeholdte Salt af 4 Øre pr. Netto 100 Pd. Smør, imod at der ved Udførselen afgives Prima- og Sekundaangivelse, indeholdende de i C. S. Nr. 4. 1890, b. paa budte Oplysninger tilligemed Forsikring paa Tro og Love om, at Smørret udelukkende er produceret her i Landet, samt imod, at Godtgørelsen kræves inden 28 Dage efter Udførselen.

Godtgørelsen udbetales efter den opgivne Nettovægt, naar Toldopsynet har skønnet denne rigtig.

C. S. Nr. 2, 1893, a.

27. Til ovenanførte C. S. Nr. 2, 1893, a.

I Anledning af Toldkamrets Skrivelse af 17. ds., hvori samme, næst at meddele, at en Dampskibsekspeditor, der for en Afsender i N. N. har ekspederet et pr. Bane ankommet Parti Smør i Fustager til England, har begært Salttoldgodtgørelse for denne Udførsel, forespørger, om Bestemmelserne i C. S. Nr. 2, 1893, a kunne gives Anvendelse i det foreliggende Tilfælde, meddeles tjenstligt til Efterretning, at Ekspeditører og Mæglere kun kunne erholde den i fornævnte Cirkulærsamling omhandlede Salttoldgodtgørelse for af dem til Udlandet ekspederet Smør, naar de fra de paagældende Producenter eller Eksportører fremlægge Forsikring paa Tro og Love om, at Smørret udelukkende er produceret her i Landet.

Generaldir. Res. af 22. Juli 1893 til et Provinstoldsted.

28. Til C. S. Nr. 3, 1864 til § 27 i Lov af 4. Juli 1863 og Generaldirektoratets Res. af 12. Februar 1889, Side 180—181, samt Noten Side 449.

Paa given Foranledning meddeles herved, at den Frist, inden hvilken Begæring om Udbetaling af Afgiftsgodtgørelse for udførte Varer skal være fremsat, først begynder at løbe fra den Dag, paa hvilken Varerne have passeret sidste danske Toldsted — denne Dag ikke medregnet — og anmodes Toldstederne herefter om paa Primaudførselsangivelsen at gøre en Bemærkning om, paa hvilken Dag Udførselen har fundet Sted, respektive hvilken Dag Rykattesten fra sidste danske Toldsted er dateret.

C. S. Nr. 1, 1893, c.

29. Til Afsnittet „Om erlagte Afgifters Tilbagegivelse eller Godtgørelse“, Side 186 og 189.

De forskellige Fabrikanter i sin Tid givne Bevillinger til at erholde Toldgodtgørelse ved Udførsel til Udlandet af Smørfarve for den til samme anvendte fortoldede Orlean i Dejgform ere ved Generaldirektoratets Res. af 4. Juli 1893 tilbagekaldte, dog saaledes, at der er indrømmet dem, hvis Fabrikker ere indrettede paa enten helt eller delvis at anvende Orlean i Dejgform til Fabrikationen, en Frist af 1 Aar til at indrette sig paa at forandre Fabrikationsmaaden og til at udnytte saavel det muligt allerede indkøbte Raamateriale som det paa Lager værende færdige Produkt.

30. Til Generaldirektoratets Bekendtgørelse af 18. November 1865, Side 213.

Paa Kjøbenhavns Overtoldinspektors Indstilling har Generaldirektoratet bifaldet, at Lagerrummene i det ny Frilager paa Kjøbenhavns Toldbod aabnes til Benyttelse til samme Tid som Toldbodens Vejerboder, nemlig:

i April til ultimo September Kl. 7 Form.

i Marts, Oktober og Novbr. — 8 —

i Decbr., Januar og Februar — 9 —

og lukkes Kl. 7 Eftermiddag hele Aaret, samt at Ekspeditionen i Vejerboden tager sin Begyndelse Kl. 9 Formiddag og vedbliver saa længe Dagslyset tillader det, dog ikke udover Kl. 6 Eftermiddag.

Generaldir. Res. af 26. November 1891.

Anm. 1. Ekspeditionstiden for Frilageroppebørselskontoret er herefter hele Aaret fra Kl. 9 Formiddag og vedvarer saa længe Dagslyset tillader det, dog ikke udover Kl. 6 Eftermiddag.

2. $\frac{1}{4}$ Time før Lukningen af Frilagerrummene averteres om denne ved Klokkeringning i alle Etager i Frilagerbygningen.

31. Til Kjøbenhavns Overtoldinspektors Instruks af 5. Oktober 1876, Side 215.

Nyport vil fremtidig være at holde aaben indtil $\frac{1}{4}$ Time efter Ekspeditionstidens Slutning paa Frilageret.

Kjøbenhavns Overtoldinspektors Skr. af 31. Marts 1892.

32. Til samme Overtoldinspektors Instruks af 26. November 1887, Side 215—216.

Saavel Dag- som Nattjenesten i Jærnporten varetages fremtidig af de dertil fordelte 6 Assistentter, saaledes at der til Stadighed er 2 Funktionærer til Stede paa Posten.

Kjøbenhavns Overtoldinspektors Skr. af 6. Maj 1893.

33. Til C. S. Nr. 1, 1870, b, Side 216—217.

Fra 1. April d. A. er den ved C. S. Nr. 1, 1870, b for Provinstoldstederne fastsatte Forretningstid bragt til at gælde ogsaa for Helsingør, Maribo og Skagen Toldsteder, dog saaledes at det har sit Forblivende ved den ved Helsingør Toldsted bestaaende Ekspeditionstid for Udførselen til forbisejlende Skibe saavel fra Frilageret som fra Byen.

C. S. Nr. 1, 1893, e.

34. Til C. S. Nr. 1, 1870, b, Side 216—217, og C. S. Nr. 1, 1886, b, Side 219—220.

I Anledning af en Antegnelsespost, betræffende en stedfunden Opkrævning af Diæter, bl. a. med et Beløb af 1 Kr. 66 Øre for paa samme Dag foretagne Ind- og Udklarering af et Skib henholdsvis i Tiden fra Kl. 5—6 Morgen og i Middagstiden fra Kl. 12¹/₂—2 efter en Dagen forud afgiven Rekvisition, er resolveret, at den i C. S. Nr. 1, 1870, b nævnte Toldekspedition uden Diæters Erlæggelse om Middagen kun kan forlanges at finde Sted enten i Timen fra Kl. 12—1 eller i Timen fra Kl. 1—2, men ikke i en Tid, der omfatter Dele af bægge disse to Timer, samt at der intet var at erindre imod, at vedkommende Regnskabsfører i de i Antegnelsesposten omhandlede Tilfælde, hvor Ekspedition i Middagstiden havde funden Sted i mere end en af de to nævnte Timer, havde lagt den fulde Tid, som Ekspeditionen havde medtaget, til Grund for Diætberegningen.

Generaldir. Res. af 2. September 1893.

35. Til Toldforordningens § 101, Side 218.

Som Følge af en stedfunden Opkrævning af Diæter ved et Provinstoldsted for en paa en Søndag foretagen Inkvirering af et Dampskib er tilkendegivet, at da der ikke havde fundet nogen Lossen eller Laden Sted, havde den omhandlede Opkrævning været uberettiget.

Generaldir. Res. af 23. September 1893.

36. Til Toldforordningens § 101, Side 218, og C. S. Nr. 1, 1886, b, Side 219—220.

Paa Forespørgsel fra et Provinstoldsted om, hvorvidt Toldopsynet kan beregne sig Diæter for Klarering af Varer i Toldpakhuset uden for den for Toldkontorerne fastsatte Kontortid, men inden for den ved Toldforordningens § 101 for Toldopsynet fastsatte Ekspeditionstid, er meddelt, at det fremsatte Spørgsmaal maatte besvares benægtende, men at Regnskabsføreren derimod, for saa vidt den paagældende Forretning medførte nogen Afgiftsberegning eller blot Protokollation uden for den fastsatte Kontortid, var berettiget til derfor at beregne sig Diæter efter Reglerne i C. S. Nr. 1, 1886, b.

Generaldir. Skr. af 15. Juli 1892.

37. Til C. S. Nr. 1, 1886, b, Side 219—220.

I Anledning af en Antegnelsespost om, at der for samtidig Ekspedition af 2 Skibe var beregnet fulde Diæter af hvert Skib, er tilkendegivet, at der, uanset at de paagældende Ekspeditioner, saaledes som det fremgik af den til Antegnelsesposten afgivne Erklæring, ikke havde kunnet udføres paa samme Sted, idet den

ene maatte foretages ved Havnen, den anden paa Toldkamret, ikkun vilde have været at beregne enkelte Diæter i Henhold til Bestemmelsen i C. S. Nr. 1, 1886, b, Punkt 6.

Generaldir. Res. af 17. Februar 1893.

38. Til Finansministeriets Res. af 6. Oktober 1849, Side 220, og Generaltold-direktoratets Res. af 2. August 1862, Side 221, jfr. Generaldirektoratets Res. af 17. December 1869 og C. S. Nr. 2, 1879, b, Side 218.

Den ved Resolutioner af 6. Oktober 1849 og 2. August 1862 tilladte Opkrævning a Diæter for Opsynsførelse ved Lossen og Laden uden for den almindelige Forretningstid gives Anvendelse paa Fakse Toldsted, dog saaledes at Toldstedet vil have i alle Tilfælde at tage tilbørligt Hensyn til Bestemmelserne i Resolution af 17. December 1869 og C. S. Nr. 2, 1879, b.

Generaldir. Res. af 22. December 1884.

39. Til Generaltolddirektoratets Resolution af 2. August 1862, Side 221, og C. S. Nr. 1, 1886, b., Side 219—220.

Det tillades Toldopsynet i Gjedser at oppebære Diæter i Overensstemmelse med Generaltolddirektoratets Resolution af 2. August 1862 for de Opsynsforretninger, som det udfører ved Indladning og Udlosning af Fragtgoods med Postdampskibene, for saa vidt angaar Gods, der ikke føres direkte til eller fra Jærnbanen, naar disse Forretninger foregaa enten paa Søgnedage uden for den ved Finansministeriets Bekendtgørelser af 28. April 1856 og 22. April 1865 anordnede Forretningstid eller paa Søn- og Helligdage, samt Regnskabsføreren i saadanne Tilfælde at beregne sig Diæter for Skibets Ind- og Udklarering. Samtlige paagældende Diæter ville være at udrede af vedkommende Skibe.

Generaldir. Res. af 29. April 1892.

40. Til Generaldirektoratets Skrivelse af 26. Juli 1876, Side 221.

I Anledning af et ved Revisionen af et provinsielt Toldregnskab rejst Spørgsmaal om, hvorvidt Overopsynet ikke tilkommer fulde Diæter for hvert Skib i saadanne Tilfælde, hvor Opsynsforretningerne uden for Ekspeditionstiden fortsættes i en sammenhængende Tidsperiode med flere Skibe efter hinanden, men uden at disse Skibe samtidig have været undergivne Opsyn, er tilkendegivet, at der tilkommer Overopsynet fulde Diæter for hvert Skib for den Tid, det alene har været undergivet Opsyn, medens Diæterne erlægges enkelt og fordeles forholdsvis paa de forskellige Skibe for den Tid, disse samtidig have været Opsyn undergivne.

Generaldir. Res. af 4. Juli 1893.

41. Til Generaldirektoratets Skrivelse af 21. November 1890, Side 243.

Til videre fornøden Bekendtgørelse er meddelt Overtoldinspektoratet for Nørrejylland, at den i ovennævnte Skrivelse af 21. Novbr. 1890 givne Instruks fremtidig vil være at give Anvendelse paa alle af Grænsegendarmeriets Personale bevirkede Rapportsager.

Generaldir. Skr. af 20. Januar 1893.

42. Til Toldforordningens § 136, Side 251, jfr. Anm. I, Side 237—238.

Overtoldinspektoratet for Nørrejylland er anmodet om at paalægge Toldstederne ved Landgrænsen i Anholdelsestilfælde, hvor Gendarmer benyttes til at foranstalte Undersøgelse af eller medvirke ved Opdagelsen af eller bevisliggøre formodede Toldforseelser, at lade dem tage Andel i eventuel faldende Anholdelsesprovenuer sammen med Toldvæsenets Betjente og derfor lade Gendarmen medunderskrive Rapporten, som derhos, for saa vidt der fra Gendarmen foreligger skriftlig Melding eller Rapport, bilægges med denne.

Generaldir. Skr. af 16. Januar 1892.

43. Til C. S. Nr. 1, 1870, a, 1, Side 277—278, samt Generaldirektoratets Resolutioner af 20. Februar 1866 og 27. November 1883, Side 278 og 291—292.

Det tillades, at den ved Resolution af 20. Februar 1866, C. S. Nr. 1, 1870 a, 1 og Resolution af 27. November 1883 hjemlede Bortfalden af særlig Losserulle respektive for Dampskibe, der losse ved Toldboden, for samtlige Ekspeditioner ved Provinstoldstederne og for Skibe i den skibsafgiftfrie Sundfart, der klarere i Havnedistrikterne, maa udvides til at gælde alle, baade Sejl- og Dampskibe, og uden Hensyn til, om de losse i Havnedistrikterne eller paa Toldboden, saaledes at Autorisation af Generalangivelsen træder i Stedet for Udfærdigelse af Losserulle.

Generaldir. Skr. af 24. September 1892 til Overtoldinsp. for Kjøbenhavn.

44. Til Toldforordningens § 163, Side 304.

I Anledning af, at et Toldkammer paa Grund af manglende Konnossement havde nægtet Losning af en i Skib fra Udlandet indbragt Ladning Klid, er meddelt, at der ikke ved Losningen af et Skib paahviler Toldvæsenet noget Ansvar for, at Udleveringen af de Varer, der ikke skulle oplægges paa Toldboden, sker til de rette Modtagere, og at Toldvæsenet saaledes er uberettiget til at nægte saadanne Varers Losning, fordi Klarereren ved Afgivelsen af den specielle Angivelse ikke kan fremlægge Konnossement eller anden Bevislighed for sin Ejendomsret til de paagældende Varer.

Generaldir. Res. af 23. Maj. 1892.

45. Til Toldforordningens § 166, Side 306, jfr. C. S. Nr. 3, 1864 til § 1 i Lov af 4. Juli 1863, Side 314, n. St. og Anmærkningen Side 307, 2. Stykke.

Andragender om, at Varer, der, uanset at de opfyldte Betingelserne for Henførsel under Tariffens Pos. 271, b. og c., uden Indsigelse fra Klarererne een Gang ere blevne fortoldede efter deres tarifmæssige Beskaffenhed, maa blive omfortoldede under nævnte Position og Differencetolden godtgjort, ville for Eftertiden ikke kunne ventes bevilgede.

C. S. Nr. 1, 1893, b.

46. Til C. S. Nr. 3, 1864 til § 1 i Lov af 4. Juli 1863, Side 313—314, og Anmærkningen Side 307, 2. Stykke.

I Anledning af, at en Toldforvalter, ved at indberette angaaende en opstaaet Meningsforskel mellem ham og en Toldassistent i Henseende til Taraansættelsen for et Parti Fajance og Pottemagerarbejde, havde forespurgt om, hvorledes der ved fremtidig Meningsforskel mellem ham og Toldassistenten om Toldbehandlingen af Varer vilde være at forholde, er meddelt, at Toldforvalterens Afgørelse altid vil være at tage til Følge, men at Toldassistenten er berettiget til at forsyne den paagældende Angivelse med en afvigende Attestation, og at Sagen i saadant Tilfælde vil være at indsende til Generaldirektoratets Afgørelse.

Generaldir. Skr. af 25. April 1893.

47. Til C. S. Nr. 3, 1864 til § 1 i Lov af 4. Juli 1863, Side 313—316.

I Anledning af et rejst Spørgsmaal om, hvorvidt det ved Fortoldning af Tømmer efter Kubikindhold er Toldopsynets Pligt at foretage Sammendrag efter Losseoptegnelsen af de enkelte Partier af samme Dimensioner, og derefter paa Fortoldningsangivelsen at anføre det fremkomne Resultat, er tilkendegivet, at da det ifølge C. S. Nr. 3, 1864 ad § 1 i Lov af 4. Juli 1863 paahviler Toldopsynet i dets Attestation paa Fortoldningsangivelsen at give de Oplysninger, som for Regnskabsføreren ere nødvendige til Toldens Udregning, samt da Bestemmelsen i Varefortegnelsen, Side 178, Anm. 5 foreskriver, at Udregning af Kubikindholdet af Tømmer skal foretages for hvert enkelt Parti af samme Dimensioner, paahviler det Toldopsynet at foretage Sammendrag efter Losseoptegnelsen af de enkelte Partier af samme Dimensioner og derefter i dets Attestation paa Fortoldningsangivelsen at anføre det fremkomne Resultat, for hvis Rigtighed det er ansvarlig.

Generaldir. Res. af 14. Marts 1893.

48. Til Bekendtgørelse af 3. September 1885 fra Overtoldinspektoratet for Kjøbenhavn, Side 374—375, jfr. Anm. 1—3, Side 375, samt Anm. 4, Side 376.

Paa Forespørgsel fra Overpostmesteren i Kjøbenhavn, om der fra Toldvæsenets Side maatte være noget at erindre imod, at den i sin Tid etablerede

ekstraordinære Toldbehandling af med Posten fra det sydlige Udland ankomne Pakkeforsendelser paa indtil 10 Pd. udvides til ogsaa at komme til Anvendelse paa saadanne Pakker, som ankomme med Nordbanen fra Sverrig—Norge, er meddelt, at Generaldirektoratet intet finder at erindre imod saadan Udvidelse, dog kun under Forudsætning af, at Klareringen finder Sted samtidigt med den øvrige Postgodsklarering og i øvrigt under samme Vilkaar som denne.

Generaldir. Skr. af 13. Juli 1892 til Overtoldinsp. for Kjøbenhavn.

Anm. Den ved foranstaaende Skr. fra Generaldirektoratet af 13. Juli 1892 tilladte ekstraordinære Toldbehandling tog sin Begyndelse den 1. August 1892. v. Kbhvns. Overtoldinspektors Skr. af 3. August 1892.

49. Til C. S. Nr. 4, 1871, b, A, Side 380, og C. S. Nr. 3, 1878, b, Side 381.

Foranlediget ved en Antegnelsespost, hvori var gjort Udsættelse om, at der i 2 Tilfælde, hvor Trælast, indført ad Jærnbane, var angivet til Fortoldning, af Klarereren kun var afgivet Angivelse til Specifikation af en Vognladning Brædder eller en do. Planker uden nærmere Opgivende af Stykketal og Maal, er meddelt, at Generaldirektoratet approberede den omhandlede Fremgangsmaade.

Generaldir. Res. af 18. August 1892.

50. Til samme Bestemmelser.

Foranlediget ved en Antegnelsespost angaaende, at den ved C. S. Nr. 4, 1871, b. og C. S. Nr. 3, 1878, b. foreskrevne Specifikation ved Indførsel af Transitgods i hele Jærnbanevognladninger i et foreliggende Tilfælde ikke var bleven afgiven, hvilket ifølge den afgivne Erklæring hidrørte fra, at vedkommende Importør ikke havde set sig i Stand til at afgive Specifikation for den paa-gældende Vognladning, der indeholdt Stangjærn, er resolveret, at den i oven-anførte Cirkulærsamlinger foreskrevne Specifikation kan frafaldes, naar Importøren ikke ser sig i Stand til at afgive en saadan, for saa vidt angaar Vognladninger, der ikkun indeholde ensartede grove uemballerede Varer, for hvilke Tolden ikke overstiger 1 Sk. pr. Pd., mod at den specielle Angivelse indeholder Oplysning om Varens Art og Vægt.

Generaldir. Res. af 20. Maj 1893.

51. Til Afdelingen om udgaaende Varer og Skibe, Udgiveranmærkning II, Side 429.

I Stedet for andet og tredje Stykke angaaende Berettigelse til at føre dansk Skib m. v. samt angaaende Førelse af Logbog, hvilke Stykker ikke mere give rigtig Vejledning, idet senere udkomne nye Love og Anordninger have forandret nævnte Forhold, henvises til Samlingens 2. Del, særlig Lov om Sønæringen m. m. af 25. Marts 1892, Side 330—338, (jfr.

Indenrigsm. C. af 1. December 1892, se nærværende Supplement, Side 37 og Uddrag af Søløven af 1. April 1892, Side 339—341, (§§ 35—39).

Angaaende Paategning paa Skibsbemanningslisten henvises ligeledes til de derom udkomne under Afsnittet „Mønstring af Skibsmandskab“ anførte nyere Bestemmelser, der findes optagne i Samlingens 2. Del, Side 379—415.

52. Til Toldforordningens § 238, Side 435.

I Anledning af en Antegnelsespost om, at der i Almindelighed ved Stenkuls Udførsel til Udlandet fra Kreditoplag ikke af Toldopsynet var afgivet Attest om, paa hvilken Maade det indladede Tøndetal var kontrolleret, er tilkendegivet, at enhver Udførsel af Stenkul til Udlandet fra Kreditoplag ufravigelig skal kontrolleres ved specielt Toldopsyn.

Generaldir. Res. af 7. December 1892.

A n m. Det i Generaldirektoratets foranstaaende Res. af 7. December 1892 stillede Krav om Kontrol ved specielt Toldopsyn maa ifølge bemeldte Direktoratets Res. af 20. Juni 1893 anses fyldestgjort ved, at det indladede Tøndetal attesteres af vedkommende Toldopsyn i Henhold til Maalerens Optegnelse samt Konference med Dampskibets Maskinmester.

53. Til Toldforordningens § 241, Side 438, jfr. § 302, Side 500, og Generaltolddirektoratets Res. af 8. Oktober 1859, Side 504—505.

Ved det forrige Generaldecisorats Skrivelse af 3. September 1872 bleve samtlige provinsielle Toldsteders Regnskabsførere gennem vedkommende Overtoldinspektorer indskærpede Bestemmelserne i Toldforordningens § 241, hvorefter det ved Udfærdigelsen af Ankomstattester for Kreditoplagsvarer er at iagttage, at Attesterne oplyse, at Varerne ere ankomne til Bestemmelsesstedet og der tegnede til Oplag eller fortoldede.

Da det ved Revisionen af Kjøbenhavns Kreditoplagskassererkontors Regnskab er befundet, at de nævnte Bestemmelser ikke af alle Toldsteder iagttages, idet Attesterne fra flere forskellige Toldsteder kun indeholde Oplysning om, at Varernes Berigtigelse vil blive paaset, skal Departementet herved tjenstligt have Overtoldinspektoratet anmodet om paa ny at indskærpe de ovennævnte Bestemmelser samt at bringe fornævnte Generaldecisorats Skrivelse til samtlige under Overtoldinspektoratet sorterende Toldsteders Regnskabsførere i Erindring til nøje Efterlevelse for Fremtiden.

Finansm. 2. Rev. Dep. Skr. af 14. Marts 1892 til Overtoldinsp. for Østifterne og Nørrejylland.

54. Til samme Bestemmelser.

I Anledning af en Antegnelsespost angaaende en ved et Provinstoldsted stedfunden Afskrivning i Kreditoplaget for 2 Oksehoveder Vin, der vare afsendte

pr. Jærnbane til Kjøbenhavn, efter en af Kjøbenhavns Toldkammer udfærdiget Ankomsttest, der kun lød paa, at bemeldte Oksehoveder rigtigt vare indførte til Kjøbenhavns Toldsted, er tilkendegivet, at Afskrivning i Kreditoplaget for Varer, som udføres til andet dansk Toldsted, kun kan finde Sted, naar Varerne ifølge Ankomsttesten paa Ankomststedet ere tilførte andet Kreditoplag eller ere blevne fortoldede eller de fra Ankomststedet ere blevne udførte til Udlandet.

Generaldir. Res. af 17. Marts 1893.

55. Til Anm. 2, Punkt 2, Side 443.

Beregningen og Opkrævningen af Pakhusleje for Forsendelsesgoods fra Toldbodens Transitoplag er fra 1. December 1892 henlagt til Toldbodens Havneoppebørselskontor og omfatter alt Gods, hvad enten Udførselen foregaar til fremmed eller indenlandsk Sted og hvad enten den sker med Dampskib, Sejskib eller landværts. Toldopsynet er instrueret om fra ovennævnte Tidspunkt at paase, at intet Forsendelsesgoods indlades, og Portopsynet om at paase, at intet Forsendelsesgoods udpasserer af Portene, forinden den paaløbne Pakhusleje er erlagt.

Generaldir. Res. af 15. August 1893 og
Kbhvn.s Overtoldinsp. Skr. af 16. September 1893.

56. Til Toldforordningens § 254, Afsnittet „Farten paa fremmed Sted“, Side 455.

I Anledning af et hertil indsendt Andragende, hvori »Det forenede Dampskibsselskab«, næst at meddele, at der, for at de Varer, som med Selskabets Skibe ankomme til Kjøbenhavn for, efter at være omladede i andet Skib, at afgaa til Rusland, kunne blive delagtige i den i sidstnævnte Land fra den 12. Juli d. A. at regne indtrædende Toldnedsættelse for de mest begunstigede Nationers Varer, udkræves Attestation fra det herværende Toldvæsen angaaende, fra hvilket Land de i Konnossementerne nærmere betegnede Varer ere indkomne hertil, og med hvilket Skib de ere udførte herfra, hvilken Attestation skal forsynes med Toldsegl, forespørger, hvorvidt Toldvæsenet vil være villigt til at yde sin Bistand til, at ovennævnte Toldlettelser kunne komme de Varer, som Selskabets Skibe saaledes befordre, til gode ved at underskrive og med Toldsegl forsyne et saakaldt Omladnings-Certifikat, hvor det af Selskabet begæres, har Generaldirektoratet ved Skr. af 11. ds. bevilget, at Toldvæsenet udsteder Attester som de begærede, dog at Selskabet (resp. vedk. Rederi eller Skibsmægler) selv maa udfærdige de nødvendige Skemata samt staa til Ansvar for Rigtigheden af Opgivelserne angaaende Indholdet og Vægten, saa at Toldopsynet efter Konference med Udførselsangivelserne kun indestaar for Rigtigheden af Kolliernes Antal, Mærke og Nr., hvorhos Attesterne bør forlanges saa betids, at en nøjagtig Afkonference bliver mulig, og at Udfærdigelsen af de paagældende Attester, naar Toldtjenestens Varetagelse gør det nødvendigt, sker i Tiden uden for den ordinære Tjenestetid, imod Erlæggelse af de for Tjeneste uden for de anordningsmæssige Tider normerede Diæter.

Ved at meddele Overtoldinspektoratet foranstaaende skal man tjenstligt anmode samme om at instruere de Overtoldinspektoratet underlagte Toldsteder

om paa Forlangende fra Afsendere, Skibsmæglere eller Rederier at afgive Attester som de her omhandlede under Iagttagelse af de foreskrevne Betingelser, idet tilføjes, at det kongelige Konsulat i Libau i en Indberetning til Udenrigsministeriet har meddelt følgende Udkast til en Attest, saaledes som det derværende Toldvæsen forlanger samme:

»N. N. Toldvæsen bekræfter, at foranstaaende Varer ere direkte ankomne fra _____ til N. N. og herfra atter direkte afskibede til _____, og at samme i Mellemtiden har været lagret under vort Værge.«

Konsulen bemærker, at den sidste Passus muligvis kan udelades, hvis den støder paa Vanskeligheder.

**Generaldir. Skr. af 31. August 1893 til Overtoldinsp. for
Nørrejylland og Østifterne.**

57. Til Toldforordningens § 254 „Farten paa fremmed Sted“, Side 455, jfr. Generaldirektoratets Resolution af 16. April 1886, Side 458–459, og C. S. Nr 2, 1884, c, Side 480.

Udgaaende Generalangivelser for Dampskibe, som i udenrigs Fart lade i Toldbodens Distrikt, maa affattes paa samme Maade som ved C. S. Nr. 2, 1884, c. og Generaldirektoratets Resolution af 16. April 1886 er tilladt respektive for Skibe i Farten fra Kjøbenhavn til Island, Færøerne og Grønland og for den skibsafgiftsfrie Sundfart i Gammelholms Distrikt.

Generaldir. Res. af 24. September 1892 til Kbhvn.

58. Til Toldforordningens § 254 „Farten paa fremmed Sted“, Side 455, samt „Farten med Stenfiskerfartøjer, Bjærgningsfartøjer, Fiskofartøjer m. fl.“, Side 476.

Paa Andragende er det bevilget, at der for indenlandske Dampbugserbaade i Sundfart maa, i Lighed med, hvad der i C. S. Nr. 4, 1885, d. er bestemt for Dampskibe i indenrigsk Fart med rejsende og deres Rejsegods eller ledige, udfærdiges 3 Maaneders Toldsedler under følgende Betingelser, der optages i Toldsedlen:

1. Toldsedlen, der vil være at udfærdige gennem Toldbodens Havneoppebørselskontor for i Kjøbenhavn hjemmehørende Bugserbaade og ellers af Toldkamret eller Klareringsposten paa vedkommende Bugserbaads Hjemsted, berettiger paagældende Baad til uden særlig Klarering ved danske Toldsteder at foretage Bugsering af Skibe og Pramme til eller fra Steder i Sundet paa dansk eller svensk Kyst. Med Hensyn til Bugsering af Flaader, se Punkt 6.
2. Bugserbaaden maa ikke selv medføre noget som helst Fragtgodt eller toldpligtige Varer.

3. Hver Gang Bugserbaaden gaar paa Bugserfart uden for Toldstedet, Havnen eller Reden, skal Bugserbaadens Fører melde sig for Toldopsynet, som giver Toldsedlen Paategning med Anførsel af Afgangsdag og Bestemmelsessted. Er Bestemmelsesstedet dansk, forevises Toldsedlen ligeledes for Toldopsynet paa Ankomststedet, som giver den lignende Paategning. Ved Tilbagekomsten til Afgangshavnen melder Baadføreren sig straks hos Toldopsynet for at blive inkvireret og for at erholde Toldsedlen paategnet.
4. Baadføreren maa tillige melde sig paa vedkommende Toldregnskabskontor til Erlæggelse af pligtige Afgifter, f. Eks. Havneafgifter eller Bolværkspenge, for saa vidt saadanne ere at betale efter de paa hvert Sted gældende Regler.
5. Bugserbaaden eller dens Rederi gøres ansvarlig for, at Pramme, som bugseres i nævnte Fart, ud- og indklarerer paa sædvanlig Maade, medmindre der er fast Fører paa Prammen, som kan foretage denne Klarering.
6. Ved Bugsering af Flaader med Tømmer eller lignende gælder den 3 Maaneders Toldseddel ikke, idet Flaaden anses som udgørende Baadens Last, og sædvanlig Klarering maa derfor finde Sted.
7. Naar Toldsedlen er udløben, tilbageleveres den til det Toldkontor, der har udfærdiget den.
8. Det vil blive strengt paaset, at Bugserbaadførerne foretage de fornødne Anmeldelser til Toldopsynet paa Afgangs- eller Ankomststederne, navnlig naar Bugserbaaden har berørt fremmed Sted. I det hele ville alle Overtrædelser af denne Tilladelse blive strengt paatalte og straffede efter Anordningerne, hvorhos Tilladelsen straks bortfalder for den eller de Bugserbaades Vedkommende, der gøre sig skyldige i Overtrædelser eller hvis Førere ikke rette sig efter Toldvæsenets Anvisninger.

Generaldir. Res. af 26. Juli 1893.

59. Til Toldforordningens § 254 „Farten med Stenfiskerfartøjer etc.“, Side 470.

Det er meddelt Overtoldinspektorerne til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse, at under Begrebet »Stenfiskeri« kun vil være at henføre Optagning af Sten til Søs eller i Forstranden : det uden for den daglige Vandstandslinie liggende indtil Sejldybets rækkende Terrain, men derimod ikke Opsamling af Sten paa Strandbredden, og at Skibe i sidstnævnte Fart følgelig ikke kunne klarere paa Stenfiskeritoldseddel, men ere undergivne de almindelig gældende Klareringsregler, hvorom fremtidig vil være at optage Bemærkning i alle Stenfiskeritoldsedler.

Generaldir. Skr. af 17. November 1893.

60. Til Toldforordningens § 254 „Farten paa Island etc.“, Side 478—481.

For at forhindre, at Varer fra Skibsproviantstationen paa Kjøbenhavns Toldbod udføres til Skibe, der med Udklarering til Island, Færøerne eller de dansk-

vestindiske Øer henligge paa Reden, uden at Tilførsel paa Skibets Toldseddel finder Sted, vil fremtidig være at iagttage, at Proviantlagerhaveren ved de nævnte Udførseler afgiver behørig Angivelse om de til Indladning bestemte Varer til den vagthavende Kontrolør paa nordre Toldbod, og den paagældende Skipper afleverer sin Toldseddel til samme Kontrolør, for af denne at faa tilført de fra Proviantstationen modtagne Varer, hvorhos de paagældende Specialangivelser, efter at være forsynede med sædvanlig Indladningsattest og med vedkommende Kontrolørs Paategning om, at de i Angivelsen anførte Varer ere tilførte Skibets Toldseddel (hvis Udstedelsessted, Nr. og Dato skal nævnes i Paategningen), senest den næste Søgnedag efter Varernes Indladning og Toldsedlens Paategning af Toldbodens Havnekontrol tilstilles Toldbodens Havneopbeørselskontor til Protokollation.

Generaldir. Skr. af 7. December 1892 til Overtoldinsp. for Kbhvn.

61. Til Toldforordningens § 254 „Farten paa Island etc.“, Side 480.

Fra den 1. November d. A. vil det være at iagttage, at der for de islandske Postdampskibe udstedes en Toldseddel for hvert Anløbssted i Stedet for som hidtil en samlet udgaaende Toldseddel, dog at der i hver enkelt Toldseddel kun specificeres de Kollier, hvis Indhold er toldpligtigt paa Island, samt de enkelte Kollier, hvis Indhold enten er ubekendt eller af Afsenderen ikke er tilstedet undersøgt, og at Toldsedlen foruden denne Specifikation kun erholder en generel Attest om, at de øvrige Kollier udelukkende indeholde Varer, som ikke ere afgiftspligtige paa Island.

Generaldir. Res. af 15. September 1893 til Kbhvn.

62. Til Toldforordningens § 271, Side 489.

I Anledning af et rejst Spørgsmaal om, hvorledes der vil være at forholde, naar en Skibsfører ikke erlægger de pligtige Havnepenge, og særlig om, hvilke Tvangsmidler der findes hjemlede til Gennemførelsen af Kravet paa Havneafgifterne, er, efter Brevveksling med Indenrigsministeriet, tilkendegivet, at bemeldte Ministerium under 26. September 1892 har meddelt, at samme med Generaldirektoratet maa være enig i, at der intet vil være til Hinder for, at vedkommende Toldkammer tilbageholder Skibets Papirer, indtil de pligtige Afgifter ere erlagte.

Generaldir. Skr. af 5. Oktober 1892 til Overtoldinsp.

63. Til Toldforordningens § 302, Side 500, og C. S. Nr. 2, 1866, c, Side 503.

Det meddeles, at den i C. S. Nr. 2, 1866, c. omhandlede Ankomstattest for Gods, der fra Transit- eller Kreditoplaget udføres til Udlandet, paa den Godset ledsagende Toldseddel fremtidig vil være at udstede af det Postkontor, der ud-

færdiger Kartet for de paagældende Forsendelser direkte til Udlandet og efter de bestaaende Karteringsregler anses for det danske Grænsepostkontor.

C. S. Nr. 1, 1893, f.

64. Til Toldforordningens § 390, Side 512.

Strandkontroløren i Humlebæk er meddelt Tilladelse til Diætberegning under Iagttagelse af de for Diæterlæggelse til Assistenten ved Tuborg Havn i Generaldirektoratets Resolution af 24. September 1875 givne Bestemmelser.

Generaldir. Res. af 23. Juni 1892.

A n m. Ved Generaldirektoratets Resolution af 24. September 1875 er fastsat, at Forretnings-tiden for Toldassistenten ved Tuborg Havn varer fra Solopgang til Solnedgang paa alle Søgnedage, og at han for Forretningens Udførelse uden for denne Tid nyder Diæter efter Toldforordningen af 1. Februar 1797, § 390.

65. Til samme Bestemmelse.

Toldkontrollen i Dragør har erholdt samme Tilladelse til Diætberegning som ved Generaldirektoratets Resolution af 23. Juni 1892 (se ovenfor) er meddelt Strandkontroløren i Humlebæk.

Generaldir. Res. af 6. November 1893.

66. Til 4. Afdeling C. „Toldmyndighederne“, ad Side 556 og 602.

Da det navnlig af Hensyn til Toldvæsenets Tilsyn med og Afgifts-oppebørsel af de Brænderier og Ølbryggerier, som ere eller maatte blive oprettede paa Landet, er nødvendigt at bestemme Grænserne mellem de respektive Toldsteders Distrikter, saa bliver herved i nævnte Henseende fastsat følgende Regler:

Til Toldstedet	enhører
Sjælland.	
Kjøbenhavn	Kjøbenhavns Jurisdiktion, Frederiksberg Birk, Amager Birk, Kjøbenhavns Amts søndre Birk, Kjøbenhavns Amts nordre Birk og Hørsholms Birk.
Fakse	Fakse Ladeplads.
Frederikssund	Frederikssund Købstads Jurisdiktion og Horns Herred.
Frederiksværk	Halsnæs og Frederiksværk Birker.
Helsingør	Helsingør Købstads Jurisdiktion, Kronborg østre Birk og Hellebæk Birk.

Til Toldstedet	enhører
Hillerød	Hillerød Købstads Jurisdiktion, Frederiksborg Birk og Kronborg vestre Birk.
Holbæk Kallundborg	Holbæk Købstads Jurisdiktion, Merløse og Tusse Herreder. Kallundborg Købstads Jurisdiktion, Arts og Skippinge Herreder.
Kjøge	Kjøge Købstads Jurisdiktion, Bjevskov Herred og Vallø Stifts Birk.
Korsør Nykjøbing p. Sj.	Korsør Købstads Jurisdiktion og Løve Herred. Nykjøbing Købstads Jurisdiktion og Dragsholm Birk undtagen Rørvig.
Næstved	Næstved Købstads Jurisdiktion, Tybjerg Herred, Øster Flakkebjerg Herred, Holsteinborg Birk og Bregentved-Gisselfeld Birker.
Præstø Roskilde	Præstø Købstads Jurisdiktion og Vordingborg nordre Birk. Roskilde Købstads Jurisdiktion, Lejre Herred, Ledreborg Birk samt Tune og Ramsø Herreder.
Rørvig Samsø	Rørvig. Samsø Birk.
Skjelskør Slagelse med Ringsted og Sorø	Skjelskør Købstads Jurisdiktion og Vester Flakkebjerg Herred. Slagelse Købstads Jurisdiktion, Antvorskov Birk, Ringsted Købstads Jurisdiktion, Ringsted Herred, Skjoldnæsholm og Svenstrupgaard Birker, Sorø Købstads Jurisdiktion og Sorø Birk samt Baroniet Holberg.
Stege Storehedinge	Stege Købstads Jurisdiktion og Møens Herred. Storehedinge Købstads Jurisdiktion, Stevns Herred og Fakse Herred undtagen Fakse Ladeplads.
Vordingborg	Vordingborg Købstads Jurisdiktion, Vordingborg søndre Distrikts Birk.
Bornholm.	
Rønne Hasle	Rønne Købstads Jurisdiktion og Vester Herred. Hasle Købstads Jurisdiktion, Nørre Herred samt Hammershus Birk undtagen Allinge.
Svaneke	Svaneke Købstads Jurisdiktion og Øster Herred undtagen Gudhjem og Christiansø.
Neksø	Neksø Købstads Jurisdiktion, Aakirkeby Købstads Jurisdiktion og Sønder Herred.
Gudhjem Allinge Christiansø	Gudhjem. Allinge. Christiansø.

Til Toldstedet	enhører
Lolland--Falster.	
Bandholm-Ma- ribo	Maribo Købstads Jurisdiktion, Maribo Birk og Fejø Birk.
Gjedser	Gjedser.
Nakskov	Nakskov Købstads Jurisdiktion, Nørre Herred og Sønder Herred.
Nykjøbing p. F.	Nykjøbing Købstads Jurisdiktion, Falsters vestre Herred og Nykjøbing Herred undtagen Gjedser (jfr. C. S. Nr. 2, 1893, d, anført nedenfor).
Nysted	Nysted Købstads Jurisdiktion og Nysted Birk.
Rødby	Rødby Købstads Jurisdiktion og Fuglse Herred.
Sakskjøbing	Sakskjøbing Købstads Jurisdiktion og Musse Herred
Stubbekjøbing	Stubbekjøbing Købstads Jurisdiktion og Stubbekjøbing Herred (jfr. C. S. Nr. 2, 1893, d, anført nedenfor).
Fyn.	
Assens	Assens Købstads Jurisdiktion og Baag Herred.
Bogense	Bogense Købstads Jurisdiktion og Skovby Herred.
Faaborg	Faaborg Købstads Jurisdiktion og Salling Herred samt Muckadell, Holstenhus og Brahetrolleborg Birker.
Kjerteminde	Kjerteminde Købstads Jurisdiktion og Hindsholm Herred.
Middelfart	Middelfart Købstads Jurisdiktion, Vends Herred og Wedellsborg Birk.
Nyborg	Nyborg Købstads Jurisdiktion og Vinding Herred.
Odense	Odense Købstads Jurisdiktion, Lunde og Skam Herreder, Roepstorff Birk, Odense Herred samt Bjerge-Aasum Herreder.
Rudkjøbing	Rudkjøbing Købstads Jurisdiktion og Langelands Nørre- og Sønder Herreder.
Svendborg	Svendborg Købstads Jurisdiktion, Thorseng Birk, Sunds og Gudme Herreder samt Lehns Birk.
Ærø	Ærøskjøbing Købstads Jurisdiktion og Ærø Herred.
Jylland.	
Aalborg	Aalborg Købstads Jurisdiktion, Nørre Sundby, Kjær Herred med Øen Eegholm, Aalborg Birk samt Fleskum Herred.
Aarhus	Aarhus Købstads Jurisdiktion, Hasle, Vesterlisbjerg, Framlev og Sabro Herreder, Ning Herred, Hads Herred samt Frijsenborg-Faurskov Birk.
Anholt	Anholt.

Til Toldstedet	enhører
Ebeltoft	Ebeltoft Købstads Jurisdiktion, Mols og en Del af Sønder-Herred.
Esbjerg	Skads Herrered, Gjørding og Malt Herreder.
Fanø	Fanø Birk.
Fredericia	Fredericia Købstads Jurisdiktion, Holmans og Elbo Herreder samt en Del af Brusk Herred.
Frederikshavn	Frederikshavn Købstads Jurisdiktion og Horns Herred.
Grenaa	Grenaa Købstads Jurisdiktion samt Nørre og en Del af Sønder Herred.
Hjørring	Hjørring Købstads Jurisdiktion, Venneberg Herred og Børglum Herred undtagen Løkken.
Hobro	Hobro Købstads Jurisdiktion, Gislum Herred og Rinds Herred.
Holstebro med Struer	Holstebro Købstads Jurisdiktion samt Hjerm og Ginding Herreder.
Horsens	Horsens Købstads Jurisdiktion, Tyrsting og Vrads Herreder, Voer og Nim Herreder samt Stensballegaard Birk, Hatting Herred og Bjerger Herred.
Kolding	Kolding Købstads Jurisdiktion, Kolding Herred, Jerlev Herred, Anst og Slaugs Herreder.
Lemvig	Lemvig Købstads Jurisdiktion og Skodborg - Vandfuld Herreder.
Læsø	Læsø Birk.
Løgstør	Slet og Aars Herreder samt Løgstør Birk.
Løkken	Løkken samt Hvetbo Herred.
Mariager	Mariager Købstads Jurisdiktion, Onsild og Gjerlev Herreder samt Hellum og Hindsted Herreder.
Nibe	Nibe Købstads Jurisdiktion og Hornum Herred.
Nykjøbing p. M.	Nykjøbing Købstads Jurisdiktion samt Nørre og Sønder Herreder.
Randers	Randers Købstads Jurisdiktion, Rougsø, Sønderhald og Østerlisbjerg Herreder, Galtan, Støvring og Nørhald Herreder.
Ribe	Ribe Købstads Jurisdiktion og Ribe Herred. (Herunder øen Manø. U. A.)
Ringkjøbing	Ringkjøbing Købstads Jurisdiktion, Ulvborg og Hind Herreder samt Bølling og Nørre Herred.
Skagen	Skagen Købstads Jurisdiktion.
Skanderborg-Silkeborg	Skanderborg Købstads Jurisdiktion, Hjemslev og Gjern Herreder, Silkeborg Birk, Lysgaard og Hids Herreder og en Del af Houlberg Herred samt Hammerum Herred.

Til Toldstedet	enhører
Skive	Skive Købstads Jurisdiktion samt Hindborg, Nørre, Harre og Rødding Herreder.
Sæby	Sæby Købstads Jurisdiktion og Dronninglund Herred.
Thisted	Thisted Købstads Jurisdiktion, Hillerslev og Hundborg Herreder, Vester Han Herred, Øster Han Herred, Hassing og Refs Herreder.
Varde	Varde Købstads Jurisdiktion samt Øster og Vester Herred.
Vejle	Vejle Købstads Jurisdiktion samt Nørvang og Tørrild Herreder.
Viborg	Viborg Købstads Jurisdiktion, Nørlyng og Fjends Herreder, Sønderlyng og Middelsom Herreder samt en Del af Houlberg Herred.

C. S. Nr. 4, 1892, a.

67. Til 4. Afdeling C. „Toldmyndighederne“, ad Side 556.

Fra 1. Maj d. A. at regne er der truffet følgende Bestemmelser med Hensyn til Afgrænsningen af Tolddistrikterne paa Falster:

Stubbekjøbing Tolddistrikt

omfatter Strækningen fra Ulslev i Sydost til Gaabense Færggaard (eksklusive) mod Nordvest.

Nykjøbing p. F. Tolddistrikt

udvides for saa vidt angaar Kyststrækningen paa Falster med Strækningen fra Alstrup Klint i Vest til Gaabense Færggaard imod Øst (denne inklusive)

Da Gjedser Tolddistrikt forbliver uforandret, vedbliver Kysten fra Ulslev imod Nord til Skellet mellem Bøtøgaards og Bøtø Bys Jorder at henhøre under Nykjøbing Tolddistrikt.

For den lollandske Kyststræknings Vedkommende omfatter Nykjøbing Tolddistrikt Strækningen fra Fuglsang imod Syd til Nord for Skansen ved Guldborg. Dybhavn henhører herefter til Nykjøbing Tolddistrikt og der lossende eller ladende Fartøjer kunne efter eget Valg klarere i Guldborg, Orehoved eller Nykjøbing p. F.

C. S. Nr. 2, 1893, d.

68. Til Udgifvanmærkningen Side 564—565 om Flag og Flagnig.

Ifølge Forordning af 11. Juli 1748 § 1 og Lov af 13. Marts 1867 § 2 (jfr. Lov Nr. 57 om danske Skibes Registrering m. m. af 1. April 1892 § 1) skal det almindelige danske Handelsflag være:

„et rødt Flag med hvidt Kors uden Split; og skal, naar Flagets Bredde ved Stangen sættes som Basis og Grund for Proportionen, det hvide Kors eller Krys være $\frac{1}{7}$ af Flagets Bredde ved Stangen, de tvende agterste røde Kvarterer være en lige Firkant, og de forreste røde Kvarterer være $\frac{6}{4}$ af de agterste Firkanter“.

Da det har vist sig, at disse Bestemmelser ikke overholdes, finder Ministeriet sig foranlediget til at indskærpe, at danske Handelsskibe ikke som Nationalitetsmærke maa føre noget andet Flag end det ovennævnte, hvorhos tilføjes, at Overtrædelser heraf, som forefalde efter den 1. Juli 1893, ville blive paatalte og de paagældende dragne til Ansvar i Medfør af Forordning af 17. Februar 1741, jfr. Forordning af 11. Juli 1748 § 9 og Plakat af 6. December 1776, hvorefter Forseelsen vil være at straffe med en Bøde af 100 Kr. til Statskassen.

Indenrigsm. Bek. af 21. Oktober 1892.

69. Til samme Anmærkning.

Toldkamrene anmodes om i Tilfælde af Overtrædelser af Bestemmelserne om det almindelige danske Handelsflag at gøre Anmeldelse for Politiet.

Generaldir. C. Skr. af 14. November 1892.

70. Til samme Anmærkning.

Ved Bekendtgørelse Nr. 187 af 21. Oktober 1892 har Indenrigsministeriet indskærpet de i Forordning af 11. Juli 1748 § 1 indeholdte Bestemmelser om det almindelige danske Handelsflags Proportioner, hvorefter blandt andet de forreste røde Kvarterer skulle være $\frac{6}{4}$ af de agterste Kvarterer.

Det er imidlertid senere for Ministeriet blevet oplyst, at de ovennævnte Proportioner, for saa vidt de forreste røde Kvarterer angaar, i Mands Minde ikke have været iagttagne, idet det gennem lange Tider har været almindelig Sædvane i Koffardifarten at lade Flagets forreste Kvarterer udgøre noget mere end $\frac{6}{4}$ af de agterste. Fra den saaledes bestaaende Sædvane har Ministeriet troet, at der ikke ganske kan ses bort, og man maa derfor finde det rettest, at Paa-tale undlades, naar den foreliggende Overtrædelse af den ovennævnte Forordnings Bestemmelser ikkun bestaar deri, at de forreste Kvarterer udgøre mere end $\frac{6}{4}$, men dog ikke over $\frac{7}{4}$ af de agterste Kvarterer.

Foranstaaende meddeles herved tjenstligst til Iagttagelse af Dhr. Politimestre.

Indenrigsm. C. af 1. Maj 1893 til samtlige Politimestre.

71. Til samme Anmærkning.

Paa given Anledning er, med Henviisning i øvrigt til C. S. Nr. 5, 1848, tilkendegivet, at det, om end ikke udtrykkeligt paabudt, maa anses for en Selvfølge, at det kongelige Flag paa Statens Fartøjer altid og ubetinget bør hilses med det kongelige Flag paa Toldkamret, og at dette derfor vilde være at iagttage.

Generaldir. Res. af 28. November 1893.

72. Til § 1, 6. Stykke i Instruksen for Krystoldvæsenet, Side 629.

Til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse er meddelt, at uanset Bestemmelsen i § 1, 6. Stykke i Instruksen for Krystoldvæsenet vil det Toldkammer, der under ekstraordinære Forhold for længere Tid maatte søge Assistance hos Funktionærerne paa Krysfartøjerne, i Forvejen have at henvende sig til Krystoldinspektoratet desangaande.

Generaldir. Skr. af 20. Februar og 6. Marts 1893 til Overtoldinsp.
for Nørrejylland og Østifterne.

Supplement

for Aarene 1892—1893 til 2^{den} Del af

Samling

af

de gældende Love, Anordninger og
administrative Bestemmelser

vedrørende

Toldvæsenet i Danmark,

dog ikke Toldtariffen eller

Bestemmelserne om Skibsmaaling og Skibsregistrering.

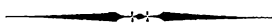
Samlet og udgivet af

Toldforvalter **V. V. Hassing**

og

Fuldmægtig **E. Jensen**

i Finansministeriets 2. Revisionsdepartement.

Kjøbenhavn.

L. A. Jørgensens Bogtrykkeri.

1894.

73. Til Afsnittet „Om Beskatningen af Brændevinsbrænding“, § 20 i Instr. i C. S. Nr. 3, 1892, Side 33.

Som Følge af en Antegnelsespost betræffende, at der af Toldkassen var udbetalt en Toldassistent et Beløb af 8 Kr. 32 Øre i Befordringsgodtgørelse i Anledning af en foretagen Inkvirering af et Landbrænderi, uagtet den paagældende efter den fremlagte Regning havde foretaget Turen til Fods, er tilkendegivet til fornøden Iagttagelse i Fremtiden, at da det ifølge § 20 i Instruksen for Udførelsen og Anvendelsen af Lov af 1. April 1887 om Beskatningen af Brændevinsbrænding kun er de til Befordring og Fortæring til Opsynet virkelig medgaaede Udgifter, som Toldstederne ere bemyndigede til at afholde, burde det ommeldte Beløb ikke været udbetalt.

Generaldir. Res. af 13. April 1893.

74. Til Afsnittet „Om Ølbeskatning“, Punkt 5 i „Foreløbig Instr.“ i C. S. Nr. 2, 1891, f, Side 69.

Paa Andragende fra Aktieselskabet »Tuborg Fabrikker« om Tilladelse til ved Udførselen af skattepligtigt Øl paa Flasker til Udlandet uden Erlæggelse af Afgiften at maatte benytte forskellige Etiketter, som ikke bære Bryggeriets Firmavn og kun indeholde saadanne Benævnelser for Øllet, som ikke ere anmeldte for Kontrollen, er resolveret, at det ansøgte bevilges, paa Betingelse af, at der paa Udførselsangivelsen anføres baade Etikettens Beskaffenhed og det Navn, hvorunder den frembudte Ølsort er anmeldt for Kontrollen, og mod, at Bevillingen kun gælder, saa længe Bryggeriet udelukkende tilvirker skattepligtigt Øl, samt øjeblikkelig fortabes i Tilfælde af Misbrug.

Generaldir. Res. af 20. Oktober 1893.

75. Til Afsnittet „Om fremmedes Handelsberettigelse“, Side 134.

I Anledning af en stedfunden Indsendelse af en Rapport, angaaende at en handelsrejsende for et fremmed Handelshus havde udført Handelsforretninger i en Købstad uden forinden

at have forevist sit Adgangsbevis, er meddelt, at der i Sager om Overtrædelser af Forordningen om fremmedes Handelsberettigelse af 8. Juni 1839 ikke af Toldvæsenet vil være at afgive Rapport, men kun fornøden Melding til vedkommende Politimester.

Generaldir. Skr. af 28. August 1893 til Overtoldinsp. for Nørrejylland.

76. Til Iste Afdeling, Afsnit XI, „Konsulatafgift af danske Skibe“, Side 148.

Ved § 2 i Lov om Konsulatvæsenet af 14. April d. A. er det bestemt, at danske Handelsskibe, hvis Drægtighed er 50 Registertons Netto eller derover, og som gaa i udenrigsk Fart, betale fra den 1. Januar 1894 til Statskassen en fast halvaarlig Konsulatafgift af 50 Øre pr. Registerton Netto for Dampskibe og 17 Øre pr. Registerton Netto for Sejlskibe. Afgiften forfalder til Betaling henholdsvis den 30. Juni og 31. December; den opkræves af Toldvæsenet og paa hviler Skibet, saafremt det ved Halvaarets Begyndelse befinder sig i udenrigsk Fart eller i Halvaarets Løb udklareres fra dansk Havn til udenrigsk Sted. Overtoldbestyrelsen fastsætter de nærmere Regler for Afgiftens Opkrævning.

I den Anledning foreskrives herved følgende:

A.

Med Hensyn til Forstaaelsen af Begrebet „udenrigsk Fart“.

- 1) Skibe i Farten paa Færøerne, Island, Grønland eller de dansk-vestindiske Besiddelser samt til og fra Fiskeri i aaben Sø, saafremt de ikke paa Vejen dertil eller derfra anløbe fremmed Havn for Losning eller Ladning, ere fritagne for at svare Konsulatafgift, hvorimod Handelsskibe af den ovennævnte Nettotonnage i Farten mellem Kjøbenhavn, Helsingør og Kjøge samt disses Tolddistrikter paa den ene Side og Steder i Sverrig, beliggende mellem Kullen og Falsterbo paa den anden Side, med Hensyn til bemeldte Afgift behandles som gaaende i udenrigsk Fart.
- 2) Af et Skib, der i Løbet af et Halvaar erhverves fra Udlandet og ikke i dette Halvaars Løb udklareres fra en dansk Havn til udenrigsk Sted, skal Afgift erlægges, saafremt Skibets første Rejse efter Erhvervelsen ikke er gaaet direkte og i Ballast til indenrigsk Sted.
- 3) Afgiften vil være at erlægge for et Skib, der ved Halvaarets Begyndelse befinder sig i udenrigsk Fart og derefter overgaar til fremmed Ejendom, eller som i Halvaarets Løb er udklareret fra dansk Havn til udenrigsk Sted, førend det sælges. Er derimod et Skib, som ikke efter det foregaaende er afgiftspligtigt, i Halvaarets Løb blevet udslettet af Skibsregistret paa Grund af forandrede Ejendomsforhold, og derefter udklareres fra dansk Havn til udenrigsk Sted, vil ingen Afgift være at erlægge.

B.Med Hensyn til **Afgiftens Opkrævning.**

- 1) Konsulatafgiften opkræves hos Skibets Reder (hvis et Skib ejes af Partredere, da hos den bestyrende Reder) og indbetales til det Toldsted*), i hvis Distrikt Skibet er hjemmehørende. Er Skibets Fører Eneejer eller bor Ejeren uden for Riget, skal han for Toldkamret opgive en af ham paa Skibets Hjemsted bosiddende befuldmægtiget, der under hans Fraværelse paatager sig at indbetale den pligtige Afgift.

Overgaar et Skib i Løbet af et Halvaar i en ny dansk Ejers Besiddelse, opkræves Afgiften hos den, der paa dens Forfaldstid er Ejer, selv om Skibet kun har været i udenrigsk Fart under den forrige Ejer.

- 2) Det paalægges Distriktsregistreringskontorerne ved Udgangen af Juni Maaned 1894 at afgive til hvert Toldsted i Registreringsdistriktet en fuldstændig og nøjagtig Fortegnelse over de ved det paagældende Toldsted hjemmehørende Skibe af og over 50 Registertons Netto, hvilken Fortegnelse affattes i skematisk Form med Rubrik for Skibets Art (Damp- eller Sejlskib), dets Navn, dets Nettotonnage samt Rederens (den bestyrende Reders) Navn og Adresse. Endvidere afgives ved Udgangen af hvert Aars December og Juni Maaned senest inden 3dje Januar og 3dje Juli til de paagældende Toldsteder en Meddelelse om, hvilke Forandringer der i Halvaarets Løb maatte være indtraadte med Hensyn til Afgang og Tilgang, Skibenes Nettotonnage, Ejendomsforhold m. v.

A n m. Skema til Fortegnelsen findes Side 35.

U. A.

- 3) Paa Grundlag af fornævnte Fortegnelse beregner Toldkamret Afgiften og tilstiller senest inden hvert Aars 15. Juli og 15. Januar enhver Reder specificeret Regning over Afgiftsbeløbene, der med dateret skriftlig Anmeldelse fra Rederen eller hans befuldmægtigede ville være at indbetale senest inden Juli og Januar Maaneders Udløb.

Er Afgiften ikke betalt inden Udløbet af Juli og Januar Maaneder, har Toldkamret til vedkommende Retsbetjent at indgive Begæring om de resterende Beløbs Inddrivelse ved Udpantning. Begæringen maa indeholde enhver enkelt Restants Navn, Bopæl og det resterende Beløbs Størrelse.

Begæringen skal være indgivet til Retsbetjenten senest den 8. August og 8. Februar.

- 4) Har et Skib i et Halvaar ikke været i udenrigsk Fart, afgiver Rederen herom skriftlig Anmeldelse inden Udgangen af henholdsvis Juli

*) I Kjøbenhavn til Toldbodens Havneoppebørselskontor.

eller Januar Maaned. Er saadan Anmeldelse ikke modtaget inden Udløbet af nævnte Tidsfrist, betragtes Skibet som værende i udenrigsk Fart.

- 5) Er Rederen (den bestyrende Reder) bosiddende i et andet Tolddistrikt end Skibets Hjemsted, tilstilles Regningen førstnævnte Toldsted med Underretning om hans Bopæl. Det Toldsted, i hvis Distrikt han bor, varetager da det fornødne og meddeler Skibets Hjemsteds Toldsted en Attest om Afgiftens Størrelse med Oplysning om Datoen for dennes Erlæggelse samt Skibets Navn, eventuelt den fra Rederen modtagne Anmeldelse om, at Skibet i det forløbne Halvaar ikke har været i udenrigsk Fart.
- 6) Naar et Skib af eller over 50 Registertons Netto, der ikke gaar i regelmæssig Fart paa Udlandet, første Gang i et Halvaar indklarerer fra eller udklarerer til Udlandet ved et andet Toldsted end det, hvor Skibet er hjemmehørende, meddeler det paagældende Toldsted uopholdelig Skibets Hjemsteds Toldsted Underretning herom, hvorhos der i Forevisningspaategningen paa Skibsbemandingslisten gøres tydelig Anførsel om, at Attest i saa Henseende er afgivet.

Det paahviler Toldstederne, dels ved disse Attester, der ville være at vedhæfte den til sin Tid af Rederen afgivne Anmeldelse, dels ved de Midler, der for øvrigt maatte staa til deres Raadighed, saasom ved Gennemsyn af Skibenes Logbøger og Skibsbemandingslister, at kontrollere Rigtigheden af de Anmeldelser, der afgives om, at Skibe ikke have været i udenrigsk Fart.

Blanketter til de i Punkt 3 og 4 omhandlede Regninger og Anmeldelser ville blive tilstillede Toldstederne gennem Overtoldinspektorerne.

C.

Med Hensyn til den **regnskabsmæssige** Side af den her omhandlede Afgiftsopkrævning fastsættes efter Brevveksling med Finansministeriets 2. Revisionsdepartement følgende:

- 1) Ved alle Søtoldsteder anlægges og føres i Kontobogen en Konto over de ved Toldstedet og i dets Distrikt hjemmehørende Handelsskibe, hvis Nettotonnage er 50 Registertons eller derover. Kontoen maa indeholde følgende Rubrikker:
 - Fartøjets Navn og Slags.
 - Fartøjets Nettotonnage.
 - Skibsførerens Navn.
 - Ejeren, eventuelt den bestyrende Reders eller den for Ejeren befuldmægtigedes Navn og Adresse.

Konsulatafgiftens Beløb:

- a. for Halvaaret fra 1. Januar til 30. Juni,
 b. — — — 1. Juli til 31. December.

Nummer og Datum, hvorunder Afgiften for hvert Halvaar er betalt.
 En Anmærkningsrubrik, hvori det under Henviſning til de af vedkommende Redere afgivne Anmeldelser bemærkes, naar et Skib i et Halvaar ikke har været pligtigt at erlægge Konsulatafgift, samt, naar Restancer maatte finde Sted, anføres, hvorpaa den manglende Berigtigelse beror.

A n m. Skema hertil findes Side 36.

U. A.

- 2) Under Fremlæg af Rederens Anmeldelse og under fortløbende Nummer med de øvrige Ekspeditioner føres Konsulatafgiften til Indtægt i udgaaende Maanedsprotokol i en af dennes uafbenyttede Rubrikker, der gives Overskrift: »Konsulatafgift efter Lov af 14. April 1893, § 2«, hvorhos Afskrivning samtidig finder Sted paa vedkommende Konto.
- 3) Toldregnskaberne for Juli og Januar Maaneder bilægges med en Afskrift af Kontoen og eventuelt med de fra Registreringskontoret modtagne Meddelelser om i Halvaarets Løb indtrufne Forandringer samt med de af Rederne afgivne Anmeldelser for Skibe, der i det forløbne Halvaar ikke have været i udenrigsk Fart.
- 4) I Toldekstrakten vil Konsulatafgiften være at optage under dennes I. Afdeling i en ny Rubrik paa Indtægtssiden og ved Indsendelsen være at indbefatte under Saldoen.

Generaldir. C. af 18. December 1893 til Toldstederne uden for Kjøbenhavn.

F o r t e g n e l s e
 o v e r

de ved N. N. Toldsted hjemmehørende Skibe af og over 50 Registertons Netto.

Art (Damp- eller Sejlskib).	Navn.	Netto- tonnage.	Rederens (den bestyrende Reders) Navn og Adresse.
		Tons.	

U. A.

Konto

over

de ved Toldstedet og i dets Distrikt hjemmehørende Handelsskibe, hvis Nettotonnage er 50 Registertons eller derover.

Fartøjets		Skibsførerens Navn.	Ejerens, eventuelt den bestyrende Reders eller den for Ejeren be- fuldmægtigedes Navn og Adresse.	Konsulatafgiftens Beløb for Halvaaret				Afgiften er betalt for				Anmærkning. Heri bemærkes under Henvi- sning til de af vedkom- mende Redere af- givne Anmeldelser, naar et Skib i et Halvaar ikke har været pligtigt at erlægge Konsulat- afgift, samt, naar Restancer maatte finde Sted, hvor- paa den manglende Berigtigelse beror.
Navn og Slags.	Netto- tonnage.			fra 1. Jan. til 30. Juni.	fra 1. Juli til 31. Decbr.		1. Halvaar		2. Halvaar			
	Tons.			Kr.	Ø.	Kr.	Ø.	Nr.	Datum.	Nr.	Datum.	

U. A.

77. Til Afsnittet „Om Anvisninger, Tilskud til Amtstuer samt Rekvitioner om Penge til Udgifters Bestridelse“, Side 315—317.

I Anledning af en Indberetning fra et Toldkammer om, at samme i flere Tilfælde, hvor Stedets Postkontor manglede Penge til forestaaende Udtællinger, havde maattet rekvirere Pengetilskud, for hvilke der ikke var bleven Brug, fordi de af Postkontoret behøvende Beløb vare blevne anviste paa en anden Kasse, er meddelt til Efterretning, at Postkontorerne, naar de behøve Tilskud til Udgifters Bestridelse, ikke kunne rekvirere samme paa Toldkasserne, men have at henvende sig direkte til Finansministeriets 2. Revisionsdepartement, hvorfor den Anmeldelse, som et Toldkammer maatte modtage fra et Postkontor om, at samme behøver Pengetilskud, er at betragte som en Forespørgsel, der kun gaar ud paa at erfare, om det behøvende Beløb er disponibelt i Toldkassen, hvorom Postkontoret da giver Revisionsdepartementet Underretning til videre Meddelelse for Finansministeriet for det Tilfælde, at bemeldte Ministerium maatte ville udfærdige Anvisning paa Toldkassen, hvorimod Toldregnskabsføreren ingenlunde herefter vil have at rekvirere hos Finansministeriet det af Postkontoret anmeldte Pengetilskud.

Finansm. 2. Revisionsdep. Skr. af 5. Oktober 1893.

78. Til Afsnittet „Sønæring“, Side 330 (§ 4) og Side 331 (§ 8).

Ifølge § 4 og § 8 i Lov Nr. 40 af 25. Marts 1892 om Sønæringen m. m. maa intet dansk Skib udklareres eller afgaa fra nogen dansk Havn eller sættes i Fart i danske Farvande, medmindre de i bemeldte Paragraffer, jfr. §§ 20—22, foreskrevne Regler ere iagttagne.

Med Hensyn hertil skulde man efter stedfunden Brevveksling med Generaldirektoratet for Skattevæsenet herved paalægge Dhrr. Mønstringsbestyrere, hver Gang et Skibs Bemandingsliste forelægges dem, at paase, at Bestemmelserne i fornævnte Lov, vedrørende det Antal Befalingsmænd, der skal være i Skibet, og deres Berettigelse til at gaa i den paagældende Fart, ere opfyldte.

Mønstringsbestyrerens Underskrift paa Bemandingslisten indeholder saaledes lige over for Toldvæsenet Garanti for, at der af Hensyn til Bestemmelserne i Sønæringsloven intet er til Hinder for Skibets Udklarering overensstemmende med Angivelsen i Listen.

I det Tilfælde, at et Skib, efter at have sejlet i indskrænket Fart (Lovens § 19, se Samlingens 2. Del, Side 334), vil gaa uden for denne uden ny Bemandingsliste, maa Bemandingslisten, for at Udklarering kan finde Sted, være forevist Mønstringsbestyreren og af ham forsynet med fornøden Paategning i Anledning af den skete Forandring af Stedet, hvortil Skibet passerer.

Indenrigsm. C. af 1. December 1892.

79. Til samme Afsnit, Side 330 og 337.

Paa Forespørgsel fra en Toldoppebørselskontrolør og Mønstringsbestyrer om Forstaaelsen af forskellige Bestemmelser i Lov Nr. 40 af 25. Marts 1892 om Sønæringen m. m. er meddelt følgende:

1. Ifølge § 2 i Lov af 11. Februar 1863 angaaende Forandring i Lov om Sønæringen af 19. Februar 1861 kunde Skibe af ikke over 40 Kommerce-læsters (80 Tons) Drægtighed udklareres til Fart paa Nordsøen og Østersøen, naar de i Stedet for en eksamineret Styrmand havde til Tjeneste om Bord i det mindste een Mand, som i sin Søfartsbog havde erhvervet sig Betegnelsen »helbefaren« og desuden tilvejebragt Vidnesbyrd fra i det mindste 2 Skippere om, at de havde overbevist sig om, at han kunde navigere et Skib saavel ved som uden Landkending.

Da bemeldte tvende Love af 1861 og 1863 — og dermed anførte Bestemmelse — ere ophævede ved § 26 i Lov Nr. 40 af 25. Marts 1892, er det heraf en Følge, at intet dansk Skib maa udklareres eller afgaa fra nogen dansk Havn eller sættes i Fart i danske Farvande, medmindre de i Sønæringsloven af 25. Marts 1892 § 4 indeholdte Forskrifter ere iagttagne, og at der altsaa, naar et Sejlskib af ikke over 100 Tons udklareres til Fart paa Nordsøen eller Østersøen, maa være ansat foruden Føreren i det mindste een Styrmand, der har erhvervet Bevis som saadan, eller i alt Fald en Sømand, der i Henhold til Sønæringslovens § 3, sidste Stykke, er berettiget til at fare som Styrmand eller i Henhold til samme Lovs § 29 har erhvervet Indenrigsministeriets Tilladelse til at gøre Tjeneste som Styrmand i den paagældende Fart, i hvilken Henseende bemærkes, at det Vidnesbyrd fra 2 Skippere, som er meddelt de i Lov af 11. Februar 1863 § 2 ommeldte Sømand, ikke kan stilles lige med »Næringsadkomst« som Styrmand, og at Regelen i Sønæringslovens § 27 saaledes ikke kan finde Anvendelse paa dem.

2. Sømand, der forinden Sønæringsloven af 1892 traadte i Kraft, i Henhold til Bestemmelsen i Lov af 11. Februar 1863 § 2 have gjort Styrmandstjeneste i Skibe af ikke over 80 Tons Drægtighed i Fart paa Nordsøen og Østersøen, kunne ikke erholde Tilladelse til at gøre Tjeneste som Styrmand i nævnte Fart i Skibe af over 80 Tons Drægtighed (Sønæringslovens § 3, sidste Stykke), idet bemeldte Lovs § 29 kun hjemler Indenrigsministeriet Bemyndigelse til at meddele saadanne Sømand Tilladelse til at udøve »den af dem hidtil drevne Næringsvej i samme Omfang som tidligere«.
3. Den, der har bestaaet den i Lov om Styrmandseksamen m. m. omhandlede Sætteskipperprøve, samt har faret mindst eet Aar som Matros og derhos har fyldt sit zode Aar, er vel ifølge § 3, sidste Stykke, i Sønæringsloven af 1892 berettiget til at fare som første eller eneste Styrmand i Sejlskib af ikke over 100 Tons i Fart paa Nordsøen og Østersøen, men er dog, da Loven ingen Hjemmel dertil indeholder, udelukket fra hos Magistraten i Købstæderne eller Politimesteren paa Landet at erholde meddelt Bevis som Styrmand; det maa saaledes være Mønstringsbestyrernes Sag at paase, at Betingelserne for vedkommendes Berettigelse til at fare som Styrmand ere til Stede.
4. Da de til Styrmandseksamen stillede Krav ere strengere end de til Sætteskipperprøven, maa førstnævnte Prøve i det under Nr. 3 omhandlede Tilfælde

kunne træde i Stedet for Sætteskipperprøven, men Bevis fra Øvrigheden som Styrmand vil ikke kunne fordres udfærdiget.

Indenrigsm. Skr. af 24. Oktober 1893.

80. Til samme Afsnit, Side 332.

I Anledning af en i et til Indenrigsministeriet indkommet Andragende fremsat Forespørgsel om Sømandstjeneste paa Krystoldfart kan henregnes til Tjeneste i »søgaaende« Sejlskib, jfr. § 11 a i Lov om Sønæringen m. m. af 25. Marts 1892, er meddelt, at det fremsatte Spørgsmaal efter Ministeriets Formening maatte besværes benægtende.

Indenrigsm. Skr. af 26. Juni 1893.

81. Til Afsnittet „Uddrag af Søloven af 1. April 1892“, Side 339.

Ved kongelig Anordning af 17. Maj 1893 er fastsat følgende:

I det i Sølovens § 34 omhandlede Tilfælde kan Føreren ikke uden Ansvar vægre sig ved at medtage, naar det er et Sejlskib, en Mand for hver 50 Tons af Skibets Drægtighed, naar det er et Dampskib, en Mand for hver 10 Hestes Kraft af Dampmaskinens Styrke.

Det paaligger Føreren at give disse Søfolk sund og tilstrækkelig Kost samt at sørge for ordentlige Sovepladser for dem, og i Erstatning herfor tilkommer der ham, for saa vidt der ikke er truffet Aftale om en lavere Takst, for hvert Døgn's Ophold om Bord

for en Skipper, Styrmand, Læge, Maskinmester, Maskinassistent og Proviandforvalter eller -skriver paa Sejlskib 1 Kr. 80 Øre, paa Dampskib 3 Kr.; for enhver anden Sømand paa Sejlskib 1 Kr. 30 Øre, paa Dampskib 2 Kr.

82. Til Afsnittet „Forhyrning af Søfolk m. m.“, Side 376, og Afsnittet „Mønstring af Skibsmandskab“, Side 393.

Efter at Indenrigsministeriet i Henhold til en mellem dette Ministerium og Justitsministeriet stedfunden Brevveksling under 7. Oktober d. A. har udstedt Cirkulære til samtlige Mønstringsbestyrere angaaende Autorisation at deres Sporteljournaler, ophæves herved Justitsministeriets Cirkulære af 16. Marts 1857 til samtlige Udskrivningschefer, for saa vidt angaar disses Forpligtelse til at autorisere Mønstringsbestyrernes Sporteljournaler.

Det tilføjes, at de i nævnte Cirkulære, jfr. Justitsministeriets Bekendtgørelse af 20. Marts 1872 § 27, sidste Stykke, indeholdte Bestemmelser angaaende Forevisning af Mønstringsbestyrernes Sporteljournaler for Udskrivningschefen ved

de aarlige Sessioner samt de i Cirkulæret ommeldte aarlige Indberetninger ere bortfaldne som Følge af senere Lovbestemmelser.

Justitsm. C. af 4. December 1893.

83. Til Afsnittet „Mønstring af Skibsmandskab“, næstsidste Stykke Side 405 og § 37, Side 406.

Herved fastsættes følgende Bestemmelser om Udbetalingen af de Underholdningspenge, der efter Lov om Værnepligt af 6. Marts 1869, § 58, jfr. §. 33, 9. Stk., tilkomme befarent Mandskab, der indkaldes ved de aarlige Kundgørelser fra Justitsministeriet i Henhold til Lovens § 33, 1 og 4. Stk., til Tjeneste paa Flaaden.

§ 1. Underholdningspengene beregnes de stoppede befarne fra den Dag, paa hvilken Meddelelse udgaar med Fortegnelse over, hvilke befarne der ere bestemte til Indkaldelse i det løbende Aar, indtil den Dag, de skulle møde til Tjeneste ved Søværnet.

For saa vidt nogen befaren i Løbet af Aaret indkaldes forlods efter Værnepligtslovens § 37, beregnes der ham Underholdningspenge fra den Dag, han antræffes, og indtil Mødedagen.

§ 2. Underholdningspengene beregnes for hele Tiden imellem Indkaldelsen og Mødedagen, selv om den indkaldte befaren i Henhold til dertil af Justitsministeriet given Tilladelse i den nævnte Tid har været i udenrigs Fart med danske Skibe.

Det er de paagældende tilladt at gaa i indenrigs Fart.

§ 3. Forskud paa Underholdningspengene udbetales første Gang snarest efter Indkaldelsen (Antræffelsen) for Tiden fra denne indtil den 1. i den følgende Maaned og derefter maaanedsviis forud den 1. i hver Maaned. Udbetalingen sker i hele Kroner, idet den Brøk, hvormed 1 Krone overskrides som Følge af, at enten Indkaldelsen (Antræffelsen) eller Mødet foregaar i Løbet af en Maaned, ikke udbetales. De noteres i den for den befarne udstedte Skyldbog. Ved de befarnes Hjemsendelse fra Orlogsværftet opgøres det dem tilkommende Beløb saaledes, at de dem udbetalte Forskud paa Underholdningspenge bringes i Afregning.

§ 4. Underholdningspengene udbetales som Regel af Lægdsforstanderen paa den indkaldte befarnes Hjemsted, hvortil hans Skyldbog sendes, og hvorigennem den atter tilstilles den indkaldte befarne overensstemmende med Justitsministeriets Cirkulære af 20. Februar 1863 A. Nr. 2 og 3.

Dog kunne de indkaldte befarne, som — ved Aflevering af Søfartsbog til en Mønstringsbestyrer eller senere under Indkaldelsen — opholde sig uden for

deres Lægd, efter betimelig fremsat Begæring derom til Lægdsforstanderen paa Opholdsstedet, i Kjøbenhavn Mønstringsbestyreren, faa deres Underholdningspenge udbetalte hos Lægdsforstanderen paa Opholdsstedet, i Kjøbenhavn hos Mønstringsbestyreren, til hvilke Myndigheder derfor Udskrivningskresene ere forpligtede at sende Pengene i betimelig Tid efter deres Rekvisition herom.

Justitsm. C. af 24. November 1893 til Mønstringsbestyrerne m. fl.

84. Til Afsnittet „Karantænevæsen“, Side 440. (§ 8).

Det bringes samtlige Karantænetilsyn i Erindring, at ifølge Lov Nr. 40 af 30. Marts 1885 § 8 er ethvert Skib, der paa Rejsen har haft eller ved Ankomsten hertil befindes at have syge eller døde om Bord, med Hensyn til hvilke der har været eller befindes at være Grund til Mistanke om, at Sygdommen var eller er asiatisk Kolera, Karantæne underkastet overensstemmende med ovennævnte Lovs §§ 5 og 7, selv om Karantæne ikke er sat i Kraft med Hensyn til det Sted, hvorfra Skibet kommer.

Justitsm. Bek. af 12. September 1893.

85. Til samme Afsnit, Side 441.

I Medfør af § 11, 2. Stykke, i Lov af 30. Marts 1885 angaaende yderligere Foranstaltninger mod asiatisk Koleras Indførelse fastsættes det herved, at Skibe, som ifølge § 1 i Lov af 2. Juli 1880 om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse i Riget ere pligtige til at erhverve Tilladelse til Samkvem med Land (Praktika), skulle, for saa vidt de indløbe i Issefjorden, erhverve saadan Tilladelse ved Rørvig.

Justitsm. Bek. af 7. Marts 1893.

86. Til samme Afsnit, Side 442.

Bekendtgørelse angaaende Lægetilsyn med Personer, der ankomme fra Steder, lige over for hvilke Karantæne mod asiatisk Kolera eller Lægeeftersyn paa Landgrænsen er sat i Kraft, eller for hvis Vedkommende Lægetilsyn efter Ankomsten her til Landet særligt er paabudt.

I Medfør af Lov angaaende yderligere Foranstaltninger mod Indførelse af asiatisk Kolera af 1. April d. A. fastsættes herved følgende:

§ 1. Personer, der ankomme her til Landet fra noget Sted, lige over for hvilket Karantæne eller det almindelige Eftersyn efter Lov af 2. Juli 1880, 2. Afsnit I, i Forbindelse med særligt paabudt Lægetilsyn er sat i Kraft til Forhindring af Indførelse af asiatisk Kolera, skulle, for saa vidt Sørejsen ikke har medtaget mere end 5 Døgn, her i Landet underkastes Lægetilsyn indtil Udløbet af 5te Dagen efter Skibets Afgang fra eller sidste Berøring med mistænkt Sted.

Naar Lægeeftersyn paa Landgrænsen er sat i Kraft til Forhindring af Indførelse af asiatisk Kolera, skulle Personer, der ankomme over Landgrænsen, underkastes Lægetilsyn indtil Udløbet af 5te Dagen efter deres Ankomst til samme.

§ 2. De i § 1 nævnte Personer tilstedes det ved Ankomsten ikke at rejse videre eller at tage Ophold paa Ankomststedet uden for Skibet, forinden de for Karantænekommissionen eller Toldopsynet have opgivet deres Navn og Bestemmelsessted her i Riget samt, for saa vidt de paa Vejen dertil ville tage Ophold noget Sted over 6 Timer, tillige dette; saa vidt muligt skulle de derhos opgive deres Bopæl paa de nævnte Steder. Afrejsen fra Ankomststedet maa derhos ikke foregaa, før de i § 3 angivne Foranstaltninger ere truffene.

§ 3. De i Medfør af § 2 modtagne Opgivelser skulle Karantænekommissionerne eller Toldopsynet uopholdelig, saa vidt gørligt ad telegrafisk Vej, meddele Politimestrene paa de Steder, hvor de paagældende agte at opholde sig, med Tilføjelse af Oplysning om, hvor længe vedkommende er Lægetilsyn underkastet.

Kan Underretningens Afsendelse ikke ske før eller samtidigt med Personens Afrejse fra Ankomststedet, skal Tilsynet give Personen skriftligt Paalæg om selv under Straffeansvar at melde sig til Politimesteren paa det Sted, hvor han først tager Ophold for længere Tid end 6 Timer.

§ 4. Vedkommende Politimester har efter Modtagelsen af den i § 3 omhandlede Underretning, under Medvirkning i fornødent Omfang af Sundhedskommissionen, at drage Omsorg for, at de paagældende Personer underkastes Lægetilsyn en Gang daglig indtil Udløbet af den opgivne Tid. Til dette Øjemed kan det af Lægen paalægges dem til en bestemt Tid af Dagen at holde sig hjemme i deres Bolig. Ankommer Personen ikke i Overensstemmelse med Underretningen, har Politimesteren at anstille fornøden Undersøgelse om hans Færden.

§ 5. Personer, der forandre den Rejseroute, som de have opgivet for Tilsynet paa Ankomststedet, ere forpligtede til straks at meddele Underretning derom med Opgivelse af deres nye Bestemmelsessted til Stedets Politi, som derom telegrafisk skal underrette Politiet saavel paa det nye som paa det tidligere Bestemmelsessted. Paa samme Maade forholdes ved enhver Forandring af Opholdsted inden for den ovenangivne Tidsgrænse. Den de ankommende saaledes paa hvilende Pligt skal tydeligt tilkendegives dem af Tilsynet paa Ankomststedet.

§ 6. De Personer, som forblive om Bord i Skibe, som omfattes af denne Bekendtgørelse, skulle indtil Udløbet af den i § 1 angivne Tid en Gang daglig underkastes Lægetilsyn. Forlader i denne Tid nogen af de ombordværende Skibet for at tage fast Ophold i Land, har Skibets Fører straks derom at underrette Tilsynet, som derefter foranstalter det fornødne overensstemmende med § 3.

§ 7. Det i denne Bekendtgørelse omhandlede Lægetilsyn iværksættes i Kjøbenhavn af de af Stadslægen og uden for Kjøbenhavn af de af Sundheds-

kommissionerne i Medfør af Justitsministeriets Cirkulære af 21. August d. A. antagne Læger.

§ 8. Overtrædelse af de i denne Bekendtgørelse givne Regler for de her til Landet ankommende Personer straffes i Henhold til ovennævnte Lov af 1. April d. A. med simpelt Fængsel eller under formildende Omstændigheder med Bøder fra 10—200 Kroner.

§ 9. De Udgifter, der flyde af de i denne Bekendtgørelse omhandlede Foranstaltninger, afholdes af Statskassen.

§ 10. Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft.

Justitsm. Bek. af 9. September 1893.

87. Til samme Afsnit, Side 445.

Paa Forespørgsel er meddelt et Toldkammer, at alle ved Karantæneforanstaltningerne foranledigede Udgifter, med Undtagelse af de Beløb, der medgaa til ved Telegram eller Budsendelse at underrette Politiet om rejsende, der ankomme fra smittede Steder, jfr. C. Skr. af 12. Oktober 1893, se Tillæg til Samlingens 2. Del, ville være at søge anviste ved direkte Henvendelse til Justitsministeriet.

Generaldir. Skr. af 15. November 1893.

88. Til Afsnittet „Om Bygnings- og øvrige Bestyrelsesudgifter“, Side 607—611.

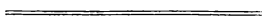
Paa Forespørgsel om, hvorledes der vilde være at forholde i Anledning af, at den under N. N. Toldsted ansatte Strandkontrolør N. N. og Rorsbetjent N. N. vare blevne tilsagte til Snekastning, er meddelt, at bemeldte Funktionærer kunde lade det dem paahvilende Snekastningsarbejde udføre ved lejede Folk, og at det dertil medgaaende Beløb vilde være at føre til Udgift under Kontoen „Andre Udgifter“.

Generaldir. Skr. af 7. Januar 1893.

89. Til Afsnittet „Om Papir samt Blæk og Farvestoffer til Anvendelse i Stats-tjenesten“, Side 612—616.

Foranlediget ved at et Toldkammer under Hensyn til, at de samme ved Generaldirektoratets Cirkulærskrivelse af 27. Juni 1888 tilstillede Rekvissionsblanketter til Papir til Brug i Statstjenesten vare forbrugte, udbad sig en ny Beholdning tilsendt, er meddelt til Efterretning, at de omhandlede Blanketter kunne erholdes ved Henvendelse til Hovedforhandleren „J Chr. Petersens Papirhandel, Kjøbenhavn“.

Generaldir. Skr. af 16. December 1893.

Rettelser til Samlingens 1ste Del.

- Side 551. I Anm. udgaar Stykket »Under B. Nr. 2, Brænderistatistikken«
efter at det ved C. S. Nr. 4, 1892, c er bestemt, at den halvaarlige
Statistik over Brænderiernes Drift bortfalder fra Aaret 1893.
- » 553. Stykket b i § 10 angaaende Brænderistatistikken udgaar ifølge C. S.
Nr. 4, 1892, c.
-
-

Rettelser til Samlingens 2den Del.

- Side 263. Kreditoplagsregnskabets Konto for Raatobak, Pos. 240, deles i »Tobaksstilke« og »Tobaksblade«, v. Generaldir. Res. af 26. September 1893 (optaget i C. S. Nr. 1, 1894, d.).
- » 338. L. 4 fra oven: »Side 232« rettes til »Side 184«.
 - » 611. I Anm. 2. Stykke, L. 4 fra oven efter »Toldskilte« indsættes »Jærn- og« og efter »indsendes« indsættes i Stedet for Resten af Stykket: »direkte til Generaldirektoratet, der foranstalter den fornødne Reparation iværksat; samtidig hermed afgives Beretning til Overtoldinspektoratet, v. Nørrej. Overtoldinsp. C. Skr. af 13. Januar 1891, se 1. Del, Side 396.«
-

Supplement

for Aaret 1894 til 1ste Del af

Samling

af

de gældende Love, Anordninger og
administrative Bestemmelser

vedrørende

Toldvæsenet i Danmark,

dog ikke Toldtariffen eller

Bestemmelserne om Skibsmaaling og Skibsregistrering.

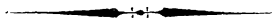
Samlet og udgivet af

Toldforvalter **V. V. Hassing**

og

Fuldmægtig **E. Jensen**

i Finansministeriets 2. Revisionsdepartement.

Kjøbenhavn.

L. A. Jørgensens Bogtrykkeri.

1895.

90. Til Toldforordningens § 1, Side 3—5.

Toldstedernes Opmærksomhed henledes herved paa, at det ved § 5 i Lov angaaende Sprængstoffer af 1. April d. A. er foreskrevet, at de i denne Lov nævnte Stoffer (o: Dynamit, Skydebomuld og Nitroglycerin samt saadanne andre eksploderende Stoffer, der ved Anordning fra Justitsministeriet maatte blive undergivne Lovens Bestemmelser) ikkun maa indføres her i Landet af de i Lovens § 1 nævnte Personer eller af Personer, som dertil have faaet Justitsministeriets Tilladelse, eller af offentlige Myndigheder og derfor ikke maa udleveres af Toldvæsenet, førend Modtageren har godtgjort sin Berettigelse til at indføre det paagældende Stof.

De i Lovens § 1 nævnte Personer, der altsaa ere berettigede til at indføre de omhandlede Stoffer, ere saadanne, der, foruden at fyldestgøre de i saa Henseende i Næringslovgivningen foreskrevne Betingelser, tillige have faaet Justitsministeriets Tilladelse til at tilvirke eller forhandle dem.

Generaldir. C. Skr. af 13. Juni 1894.

Anm. Ved Justitsministeriets Anordning af 18. Juli 1894 (Lovtidende for 1894, Side 558—559) er i Medfør af § 10 i Lov angaaende Sprængstoffer af 1. April s. A. fastsat paa hvilke andre Sprængstoffer end de i Loven udtrykkeligt nævnte dennes Bestemmelser blive at anvende.

91. Til Toldforordningens § 1, Side 4 og 5.

I Medfør af Lov om Undersøgelse af Levnetsmidler m. m. af 1. April 1894, § 5 har Justitsministeriet ved Anordning af 17. s. M. fastsat for Toldgebetet gældende Regler angaaende Grænserne for, hvad der ved Tilberedelse af Vin og Spirituosa til Forhandling maa anses for tilladeligt. Herom henvises til selve Anordningen, der findes i Lovtidende for 1894, Side 312—316.

Med Straf af Bøder fra 50 til 2000 Kr. og i Gentagelsestilfælde under skærpende Omstændigheder simpelt Fængsel straffes den, der udfører eller transiterer Smør, som ikke er tilvirket i Danmark, naar der paa Smørret eller paa dets Indpakning er anbragt en Betegnelse, som enten angiver, at Smørret er tilvirket i Danmark, eller indeholder et dansk Stednavn; Straffrihed indtræder dog for den, der paa fyldestgørende Maade godtgør at have været uvidende om Betegnelens Urigtighed og at have anvendt rimelig Omhu for at komme til Kundskab om dens Rigtighed. — Smør, der frembydes til Udførsel eller Transitering i Strid med foranstaaende Bestemmelse, bliver i alle Tilfælde at anholde og først at udlevere den paagældende, efter at den urigtige Betegnelse er fjernet eller rettet ved en lige saa tydelig og holdbar Tilføjelse, samt efter at alle ved Anholdelsen foranledigede Omkostninger ere godtgjorte.

Naar der paa Smør, som frembydes til Udførsel eller Transitering, eller paa dets Indpakning er anbragt en Betegnelse, som i denne Paragrafs første Stykke angivet, skal dette under en Bøde af 10—200 Kr. udtrykkelig bemærkes i Angivelsen til Toldvæsenet. Denne Bøde kan, for saa vidt den paagældende ønsker det, fastsættes af Toldbestyrelsen.

Naar Smør, som ikke er tilvirket i Danmark, udføres i hermetisk tillukkede, her i Landet pakkede Beholdere, er det dog tilladt paa disse at angive Danmark eller et Sted i Danmark som Pakningssted, ligesom der ikke om saadan Betegnelse behøves Bemærkning i Angivelsen til Toldvæsenet.

Om Tilsyn fra Toldvæsenets Side med Overholdelsen af denne Paragrafs Bestemmelser bliver nærmere Forskrift at give af Toldbestyrelsen. Lov om Straf for Brugen af urigtige Varebetegnelser af 27. April 1894, § 4.

92. Til Toldforordningens § 6, Side 6.

For at forhindre den i Amerika herskende saakaldte Texasfebers Indbringelse her i Riget forbydes herved i Henhold til Lov om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene af 14. April 1893 § 14 indtil videre al Indførsel fra den nævnte Verdensdel her til Landet af levende Kvæg og tersk Kød af samme.

Dette Forbud gælder dog ikke Kød, der ankommer i hermetisk lukkede Beholdere.

Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 14. Februar 1879 angaaende Forbud mod Indførsel af levende Hornkvæg fra de forenede Stater af Amerika ophæves, da det deri indeholdte Forbud er gentaget ovenfor.

Indenrigsm. Bek. af 19. November 1894.

93. Til Afsnittet „Om Lossen og Ladøn samt Anmeldelse ved Toldstederne“, Side 10—33, samt Afsnittet „Om Varer, som indføres til Lands“, Side 365—398.

Fra 1. November 1893 er den hidtilværende Kontrolpost ved Starreklint under Nykjøbing paa Sjælland Toldsted forlagt til Lumbsaas under samme Toldsted.

C. S. Nr. 1, 1894, f.

Fra den 1. Maj d. A. er der oprettet Toldopsynsposter i Aarsdale, Snogebæk og Teien Fiskerlejer, der ere underlagte respektive Svaneke, Neksø og Allinge Toldsteder.

Fra den 1. Juli d. A. er der i Henhold til Lov af 8. Maj d. A. oprettet et selvstændigt Toldsted i Herning, og Løkken Toldsted er nedlagt som selvstændigt Toldsted. Samtidig er etableret en Kontrolpost i Løkken, der tilligemed Kontrolposten ved Blokhus er henlagt under Aalborg Toldsted.

Ved Toldkontrolposten i Løkken kan fuldstændig Klarering af Fartøjer saavel i indenrigsk som i udenrigsk Fart samt Toldbehandling af de af dem medførte Varer finde Sted.

Fra den 1. September d. A. er der oprettet en ny Kystpost under Ærøskjøbing Toldsted. Det umiddelbare Toldopsyn med Sydkysten af Ærø fra Sluserne ved Vidsø til Drejet samt med Øens Nordside paa Strækningen fra Borgnæs Nakke til Ærøskjøbing Mark er henlagt under denne Post, der er overdraget en Toldofficiant i Vodrup. Det under Strandkontroløren i Søby sorterende Kystdistrikt rækker herefter fra Sluserne ved Vidsø til Borgnæs Nakke.

Følgende Ordning af Assens og Middelfart Toldsteders Kystdistrikter er fastsat fra 1. November d. A.:

Kyststrækningen fra Assens til Aborgsminde underlægges selve Assens Toldsted.

Kyststrækningen fra Aborgsminde inkl. til Hybæk Aa samt Brandsø underlægges Assens Toldsted og benævnes Sønder-Aaby Distrikt.

Bogø underlægges Assens Toldsted.

Hybæk Aa danner Grænsen mellem Assens og Middelfart Toldsteder.

Ronæs Distrikt rækker fra Hybæk Aa til Ronæs By, denne og Fønsskov Halvø heri indbefattet.

Teglgaardens Distrikt rækker fra Ronæs til Galleklint samt omfatter Fænø. Toldopsynet skal derhos voglere sydefter i Lille Bælt indtil ud for Tønnæs Odde paa Fønsskov.

C. S. Nr. 3, 1894, d.

94. Til Lov af 4. Juli 1863, Side 45.

Ved Generaldirektoratets Cirkulærskrivelse af 5. November 1894 er meddelt Toldstederne, at al Skibsafgift efter Lov af 4. Juli 1863 er bortfalden fra 9. November 1894, paa hvilken Dag Kjøbenhavns Frihavn blev aabnet for Driften.

95. Til Afsnittet „Vejning og Maaling“, Side 90, Toldforordningens §§ 163—166, Side 304—319, samt Afsnittet „Om Varer, som indføres til Lands“, Side 377—398.

Det tillades Toldstederne at benytte Jærnbanernes Brovægte til Vejning af Varer til en Told af indtil 1 Sk. inkl. pr. Pd., saavel naar Varerne indføres ad Jærnbanen som naar de indkomme med Skib og overlosses direkte i Jærnbanevogne, paa følgende Betingelser:

Det er vedkommende Klarerers Sag at erhverve Jærnbanevæsenets Tilladelse til Brovægtens Benyttelse, og saavel Jærnbanevæsenets som Toldvæsenets Tid og Lejlighed til, at Vejningen kan ske uden Besvær for den daglige Forretningsgang, maa afventes.

En Vognladning maa kun være bestemt til een Klarerer, som vil have i Klareringsangivelsen at fremsætte Begæring om Vejning paa Jærnbanens Brovægt.

Vognladningen maa kun indeholde ensartede, under samme Tarifposition hørende Varer, enten uemballerede eller i en saadan Pakning, der efter de gældende Bestemmelser ved Fortoldningen regnes med til Nettovægten, eller i ensartede Emballager, for hvilke en bestemt Tara er anordnet, eller endelig, saafremt Tara efter Undersøgelse er foreskrevet, t. Eks. for groft Maskingods i Kasser, imod at Emballagen, efter at være fraskilt Varen, læsses tilbage paa den tømte Vogn til Vejning med denne. Vedladede enkelte andre Kollier i en ellers af ensartede Varer bestaaende Vognladning, t. Eks. en Ambolt eller nogle Ringe

Jærntraad i en Vognladning Stangjærn, udtages af Vognen forinden dennes Bruttovejning og behandles særskilt i Toldpakhuset.

Toldopsynet maa hver Gang kontrolere Vægtens Paalidelighed, dels ved forinden Vejningen at paase, at Balancerstangen staar i ret Stilling, dels ved, efter at en Vognladning er vejet, at belaste denne med f. Eks. et justeret 25 Punds Vægtlod, hvormed den derefter vejes, for at det kan ses, om Brovægten viser den tilsvarende forøgede Vægt, dog at saadan Kontrolprøve ved Vejning af flere Vognladninger for samme Klarerer kan indskrænkes efter Omstændighederne til een eller nogle Vogne. Toldopsynet vil derhos have at iagttage den største Forsigtighed og Nøjagtighed ved Vægtens Aflæsning.

Den tomme Vogns Vægt til Fradrag skal i alle Tilfælde udfindes ved Vejning af selve Vognen, enten umiddelbart efter dens Udlosning eller — ved Overlosning fra Skib — umiddelbart før dens Læsning.

Klarereren er, naar Toldvæsenet maatte finde Anledning til at forlange det, pligtig til at fremlægge den originale Faktura over de paagældende Varer, for at disses Vægt efter Fakturaen kan sammenholdes med den ved Vejningen udfundne Vægt.

C. S. Nr. 3, 1894, b.

Anm. Anm. Side 90 i Samlingens 1. Del udgaar herefter.

96. Til samme Bestemmelser.

Overtoldinspektoratet for Kjøbenhavn kan paa Andragende derom tillade, at Benzin, der ankommer pr. Jærnbane til Kjøbenhavns Toldsted i saakaldte Tankvogne, toldbehandles paa den Maade, at Tankvognen med Indhold vejes paa Jærnbanens Brovægt og Vognens Vægt efter Tømningen fradrages til Udfindelse af Nettovægten.

Generaldir. Res. af 6. Januar 1894.

97. Til Afsnittet „Vejning og Maaling“, Side 90, og Toldforordningens §§ 163—166, Side 304—319.

Paa Kjøbenhavns Overtoldinspektorats Indstilling ere Toldinspektørerne ved Kjøbenhavns Toldsted blevne bemyndigede til i Tilfælde, hvor svære og uhandelige Genstande, af hvilke den tariffmæssige Told ikke overstiger 1 Sk. pr. Pd., frembydes til Vægtansættelse i de kjøbenhavnske Havnedistrikter, at tillade, at den i Konnossementet, Faktura e. l. anførte Vægt lægges til Grund for Beregningen af Toldafgifterne, for saa vidt Statskassen i de paagældende Tilfælde ikke derved skønnes udsat for Tab.

Generaldir. Res. af 5. Februar 1894.

98. Til Generaldirektoratets Cirkulærskrivelse af 9. Juli 1869, Side 92.

Som Følge af en Antegnelsespost, hvori var paaanket, at de ved Løsningen af en Ladning Salt foretagne Prøvevejninger imod Bestemmelsen i General-

direktoratets Cirkulærskrivelse af 9. Juli 1869 ikkun vare attesterede af een Toldfunktionær, medens det i den afgivne Erklæring var udtalt, at Bestemmelsen i den nævnte Cirkulærskrivelse var anset for fyldestgjort ved, at Overopsynet havde medattesteret de^s paagældende Klareringsangivelser, samt at Overopsynet ikke i Tilfælde som det omhandlede kan underskrive de i Losseoptegnelsen specificerede enkelte Prøvevejninger, da disse foretages successivt under og samtidig med selve Losningen, saa at Overopsynet, dersom det skulde overvære alle Prøvevejningerne, maatte være til Stede ved Skibet uafbrudt under hele Losningen, er tilkendegivet, at Generaldirektoratet ikke kunde godkende den brugte Fremgangsmaade, der var i Strid med saavel den ommeldte Cirkulærskrivelse af 9de Juli 1869 som Finansministeriets Resolution af 21. September 1854 (se Samlingens 1. Del, Side 317), og at Prøvevejningerne, for saa vidt Overopsynet maatte have været forhindret i at overvære disse, burde i Henhold til den citerede Resolution have været foretagne af 2 af Toldstedets Officierer.

Generaldir. Res. af 7. Februar 1894.

99. Til Afsnittet „Vejning og Maaling“, Side 93, Toldforordningens §§ 163—166, Side 304—319, samt Afsnittet „Om Varer, som indføres til Lands“, Side 377—398.

Det er tilladt, at i Jærnbanevogne ~~til Kjøbenhavns Toldsted~~ indkommende Ladninger Bræder, Pos. 250, maa fortoldes efter Opmaaling i Kubus, naar vedkommende Klarerer begærer det.

Generaldir. Res. af 6. Februar 1894.

100. Til Afsnittet „Vejning og Maaling“, Side 93, samt Afsnittet „Om Varer, som indføres til Lands“, Side 389.

Det er tilladt, at Toldkamret i Helsingør for Vognladninger, der med uberigtiget Trælast afgaa videre fra Helsingør til andet Toldsted, kun optager Maksimumsmaalene, og at Paategningen herom paa Toldsedlen afgives saaledes:

Kontrolmaal:

Største Længde
 › Brede
 › Højde

Generaldir. Res. af 30. Januar 1894.

101. Til C. S. Nr. 3, 1864 til § 18, f. i Lov af 4. Juli 1863, Side 121, jfr. C. S. Nr. 1, 1867, e, Side 122.

Paa sket Forespørgsel er meddelt, at Salt til Sliksten for Kreaturer og Heste vil kunne indgaa toldfrit, naar de i C. S. Nr. 3, 1864 ad § 18 f i Lov af 4. Juli 1863, jfr. C. S. Nr. 1, 1867, e stillede Betingelser opfyldes.

Generaldir. Res. af 22. August 1894.

102. Til Toldforordningens § 66, Side 149.

Med Hensyn til det flere Gange tidligere rejste Spørgsmaal, om en paa et Sted bosat handlende kan have Kreditoplag paa et andet Sted, er senest meddelt følgende:

Ved Toldforordningens § 66 er det alene fastsat, at Retten til at tage Varer paa Kreditoplag er betinget af, at den paagældende er en til Handel berettiget, i en dansk Søkøbstad bosat Borger, men Spørgsmaalet om den, der alt har vunden Kreditoplagsret i een By, kan benytte den i andre Byer, er ikke afgjort i denne Bestemmelse. At dette kan ske, følger af Kreditoplagsforholdets Natur, idet den reelle Sikkerhed maa findes ved hvert Oplag, af Bestemmelsen i Lov af 29. December 1857, § 5, thi kan en Person legalt have Borgerskab i flere Byer, har han derved hvert Sted de af Borgerskabet flydende Rettigheder, derunder Kreditoplagsret, og er endelig udtalt i Kancelliskrivelse af 13. December 1842.

Det er tilføjet, at et Kreditoplag, der herefter er aabnet en handlende, er med Hensyn til Transporter m. v. i enhver Henseende at anse som et selvstændigt, af vedkommendes andre Oplag ganske uafhængigt Kreditoplag.

Generaldir. Skr. af 6. Oktober 1894 til Overtoldinsp. for Østifterne.

Anm. I den i foranstaaende Skrivelse af 6. Oktober 1894 fra Generaldirektoratet citerede Kancelliskrivelse af 13. December 1842 er udtalt, at skønt § 66 i Toldforordningen af 1. Februar 1797 synes at forudsætte, at Kreditoplagsret kun tilkommer vedkommende paa det Sted, hvor han har Borgerskab, fandt Kancelliet dog, at der intet var til Hinder for, at Rettigheden ogsaa benyttes af de med Borgerskab forsynede handlende paa andre Steder end deres Bopæl. (Ussings Reskriptsamling for 1842, Side 273).

103. Til C. S. Nr. 2, 1865, f, Side 150—151.

Overtoldinspektoratet for Kjøbenhavn er meddelt Bemyndigelse til, naar der af Kommanditselskaber fremsættes Begæring om Tildeelse af Kreditoplagsret, at indrømme saadan Ret, efter Undersøgelse i hvert enkelt Tilfælde, dog at Generaldirektoratets Afgørelse vil være at indhente i alle saadanne Tilfælde, hvor Parternes indbyrdes Forhold ikke er fuldstændigt klart.

Generaldir. Res. af 28. December 1894.

104. Til Afsnittet „Om erlagte Afgifters Tilbagegivelse eller Godtgørelse“, Side 197.

Paa given Anledning er tilkendegivet, at det ikke paahviler Toldkontorerne at tilstille Udførere af Varer, for hvilke der er krævet Afgiftsgodtgørelse, de paagældende Primaangivelser, men at Udførerne selv i rette Tid maa henvende sig paa vedkommende Toldkammer og kræve den dem tilkommende Godtgørelse.

Generaldir. Skr. af 24. Februar 1894 til Overtoldinsp. for Østifterne.

105. Til Generaltolddirektoratets Resolution af 2. August 1862, Side 221.

Det er tilladt Toldopsynet ved Tuborg at oppebære Diæter i Overensstemmelse med allerhøjeste Resolution af 11. Juli 1862 for Udførelsen af Forretninger uden for den anordnede Forretningstid.

Generaldir. Res. af 30. Marts 1876.

106. Til Anm. 4, Side 227, samt Afsnittet „Om Varer, som indføres med Jærnbaneetog“, Side 377—394.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt det er nødvendigt til Sikkerhed for Statskassens Interesser at besætte aabne Jærnbanevogne, indeholdende uberigtiget Gods, med Vagthold, er meddelt, at medens det vel i det omhandlede Forhold maa forbeholdes det lokale Overopsyn efter Konduite og bedste Skøn at træffe Afgørelse efter de i hvert enkelt Tilfælde forhaandenværende Omstændigheder, vil det som Regel være ubetænkeligt at lade Vognladninger, der ankomme uden Toldledsagelse fra et Grænsetoldsted til Bestemmelsesstedet, henstaa paa Stationspladsen dersteds i 1 à 2 Døgn uden specielt Vagthold, medmindre særlige Omstændigheder skulde nødvendiggøre Vagthold.

Generaldir. Skr. af 23. Oktober 1894 til Overtoldinsp. for Nørrejylland.

107. Til C. af 10. Februar 1798, Side 239, C. S. Nr. 2, 1847, d, Side 240, C. S. Nr. 3, 1847, I, Side 545, C. S. Nr. 3, 1853, § 16, Side 546, Afsnittet „Om Beskatningen af Brændevinsbrænding“, Side 12 og 39 i Samlingens 2. Del samt 6. Afdeling i samme Del „Om Indberetninger m. v. fra Provinstoldstederne“, Side 509 og 569.

Fra den 1. April d. A. overgaar det øverste Tilsyn med Kontrollen med Brændevinsbrænderierne fra Overtoldinspektørerne til den Embedsmand, der fører Tilsynet med Spiritusmaalerne, saaledes at alle Indberetninger og Rapporter vedrørende nævnte Kontrol indsendes gennem denne Embedsmand, til hvem derhos Leveringen til Toldstederne af trykte Blanketter og Skemaer vedrørende Brænderikontrollen overgaar.

Genpart af Rapporter fra Toldopsynet vedrørende Brænderikontrollen indsendes dog fremdeles til det paagældende Overtoldinspektorat og opføres paa den maanedlige Rapportforklaring.

Bestemmelsen i C. S. Nr. ^{3/1847} om at Overtoldinspektørerne skulle have Opmærksomheden henvendt paa ulovlig Brændevinsbrænding er fremdeles gældende.

C. S. Nr. 1, 1894, c.

108. Til Afsnittet „Om strandede Skibe og Varer“, Side 338—339 og 347.

Paa dertil af Generaldirektoratet for Skattevæsenet given Anledning skal man tjenstligst anmode Dhrr. Amtmænd om, for saa vidt saadant ikke allerede nu maatte blive iagttaget, 1) at give alle i Deres Amt beskikkede Strandfogder Paalæg om i de Fortegnelser, de føre over løst fra Havet inddrevet Gods, saa

vidt muligt for hvert enkelt Stykkes Vedkommende at anføre Godsets Beskaffenhed, Mærker samt Maal eller Vægt, og 2) at drage Omsorg for, at der ikke finder Udlevering Sted af saadant Gods til Ejer eller Finder eller foretages Realisation af saadant Gods, forinden det stedlige Toldvæsen efter forudgaaende Underretning har haft Lejlighed til at sikre sig de for Toldbehandlingsens Skyld fornødne Data.

Justitsm. C. af 6. December 1894 til samtlige Amtmænd.

109. Til Afsnittet „Om Varer, som indføres med Posterne“, Side 373.

Ifølge et Toldkammers Indberetning og Forespørgsel med Hensyn til en af Stedets Postkontor fremsat Begæring om uden Erlæggelse af Told at erholde udleveret en paa Toldpakhuset henliggende fra Udlandet tilbagesendt Pakke, da denne fra dens Afsendelse og til dens Tilbagekomst ikke havde været ude af Postvæsenets Værge, er meddelt, at den ommeldte Begæring kunde efterkommes, naar Postkontoret gav behørig Kvitteing for Modtagelsen af Pakken.

Generaldir. Res. af 24. Februar 1894.

110. Til Bekendtgørelse af 3. September 1885 fra Overtoldinspektoratet for Kjøbenhavn, Side 374—375, og Punkt 48, Side 16 i Supplementet for 1892—1893.

Paa given Anledning er meddelt Overtoldinspektoratet for Kjøbenhavn, at saadanne Varer, om hvilke Toldopsynet ved 10 Pd.s Postgodsklareringen kan antage, at de ønskes toldbehandlede efter Værdien, bør oplægges paa Toldboden, for at Klarereren selv kan være til Stede ved Varernes Toldbehandling og godtgøre sine Angivelsers og sin Fakturas Rigtighed.

Generaldir. Res. af 23. Oktober 1894.

111. Til Afsnittet „Om Varer, som indføres med Jærnbantog“, Side 386.

Paa Andragende er det tilladt, at Vognladninger Trælast, der ankomme fra Helsingborg og videre ad Jærnbanten til Kjøbenhavns Nørrebro Station, maa toldberigtiges dersteds af det ved Jærnbantens Varehus fungerende Toldopsyn, paa Betingelse af, at vedkommende Klarerer afventer den for Toldvæsenet bejlelige Tid, samt imod at han, saafremt Ekspeditionen falder uden for den for Toldkontrollen paa Jærnbantens Varehus anordnede Ekspeditionstid, erlægger anordningsmæssige Diæter.

Generaldir. Res. af 9. Juli 1894.

112. Til C. S. Nr. I, 1886, c, Side 414.

Det er meddelt Toldstederne, at den ved C. S. Nr. $\frac{1}{1886}$, c givne Tillaelse til Afskrivning i Kreditoplaget for Raatobak ved Udførsel af her afstrippede

Stilke ophæves fra det Tidspunkt, da Kvartalseftersynet for Januar Kvartal 1894 er sluttet, saaledes at der fra det nævnte Tidspunkt ved Udførsel eller Transport til andre Kreditoplag i samme eller anden By af Tobaksstilke kun kan finde Af-skrivning Sted, naar Oplagshaveren afgiver Forsikring paa Tro og Love om, at Stilkene i sin Tid ere indførte og tilskrevne Oplagene som Stilke, idet samtidig Kreditoplagsregnskabets Konto for Raatobak, Pos. 240 deles i »Tobaksstilke« og »Tobaksblade«, og Toldopsynet ved Ind- og Udførsel til og fra Kreditoplaget vil have at attestere det i saa Henseende fornødne.

C. S. Nr. 1, 1894, d.

113. Til Toldforordningens § 271, Side 489.

Paa Forespørgsel om, hvorledes Berigtigelse vilde være at aflægge for en af en Skipper erlagt Mulkt for at være bortsejlet fra Esbjerg Havn uden at have betalt pligtige Havneafgifter, er meddelt, at det paagældende Mulktbeløb vilde være at optage i Maanedsekstrakten under II.A. og derhos sammen med den øvrige Beholdning af Havneintrader paa Ekstraktens Indtægtsside under I.A. 5. a. (»Indtægt af de kongelige Havne, Broer etc.«).

Generaldir. Res. af 8. September 1894.

114. Til Toldforordningens § 301, Side 499—500.

Som en Følge af et Toldkammer givet Paalæg om at afgive Rapport om, at en fra Toldstedet ad Jærnbanen til andet Toldsted med Toldseddel afsendt toldplomberet Kasse ikke var modtagen af Toldvæsenet paa Bestemmelsesstedet, idet den der uden Toldvæsenets Mellemkomst var bleven udleveret til Adressaten, havde Toldkamret ved Indsendelsen af Rapporten bemærket, at efter Toldkamrets Opfattelse af Bestemmelserne i C. af 15. Juli 1820 (se Samlingens 1. Del, Side 501) tilkom det ikke samme, men derimod Bestemmelsesstedets Toldkammer at afgive Rapport om den omhandlede Urigtighed.

I Anledning heraf er tilkendegivet, at det citerede Cirkulære ikke kunde finde Anvendelse i det ommeldte Tilfælde, hvor Toldvæsenet paa Bestemmelsesstedet ikke havde modtaget det omhandlede Stykke Gods, og at Bestemmelsesstedets Toldkammer havde handlet rigtigt ved straks at meddele, at Ankomstattest for den paagældende Forsendelse ikke kunde gives, hvorefter Afsendelsestoldstedet burde have afgivet Rapport om Sagen og i Medfør af Toldforordningens § 301 krævet Afsenderen til Ansvar, samt derhos, da Kassen var toldplomberet, nedlagt Paastand paa Mulkt i Henhold til Toldforordningens § 103, jfr. Pl. af 25. Juni 1818, hvilken Fremgangsmaade vilde have været i Overensstemmelse med General-tolddirektoratets Resolution af 14. Maj 1859. (Se Samlingens 1. Del, Side 502).

Generaldir. Res. af 11. Maj 1894.

115. Til Toldforordningens § 390, Side 512.

De i Skodsborg og i Vedbæk ansatte Toldofficierer ere meddelte Tilladelse til Diætberegning under Iagttagelse af de for Diæterlæggelse til Assistenten ved Tuborg Havn givne Bestemmelser i Generaldirektoratets Resolution af 24. September 1875. (Se Anm. til Punkt 64 i Supplementet for 1892—1893, Side 23).

Generaldir. Res. af 11. December 1875.

116. Til samme Bestemmelse.

Toldkontrollen i Kastrup maa oppebære Diæter efter Toldforordningens § 390 for Udførelse af Forretninger uden for den fastsatte Forretningstid, der er bestemt til at være fra Solopgang til Solnedgang paa alle Søndage.

Generaldir. Res. af 29. Oktober 1879.

117. Til 4. Afdeling C. „Toldmyndighederne“, ad Side 556, og C. S. Nr. 4, 1892, a, Side 23—27 i Supplementet for 1892—1893.

Under Henvisning til C. S. Nr. 4/1892, a, hvori Toldstedernes Distrikter med Hensyn til Toldvæsenets Tilsyn med og Afgiftsoppebørsel af Brænderier og Ølbryggerier fastsættes, meddeles, at Kronborg vestre Birk henlægges fra Hillerød til Helsingør Toldsteds Distrikt.

Samtidig henledes Opmærksomheden paa, at der fra 1. April d. A. foregaar en Forandring i Frederikssund, Hillerød og Roskilde Toldsteders Distrikter derved, at i Henhold til Lov om Jurisdiktionsforandringer i Frederiksborg Amt m. m. af 29. Marts f. A.

- 1) Sognene Græse, Sigerslevvester, Snodstrup, Oppesundby, Hjørlande, Ølstykke, Stenløse og Veksø, samt den under Frederiksborg Birk henhørende Del af Udesundby Landdistrikt henlægges fra Frederiksborg Birks Jurisdiktion til Horns Herreds Jurisdiktion, og
- 2) de i Kjøbenhavns Amt beliggende Sogne Sæby, Gershøj og Hyllinge fra Horns Herreds Jurisdiktion henlægges til Lejre Herreds Jurisdiktion.

C. S. Nr. 1, 1894, b.

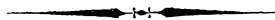
Under Henvisning til C. S. Nr. 4/1892, a, meddeles, at efter Nedlæggelsen af Løkken Toldsted og Oprettelsen af et selvstændigt Toldsted i Herning henlægges:

Hvetbo Herred under Aalborg Toldsted,
Løkken Ladeplads under Hjørring Toldsted og
Hammerum Herred under Herning Toldsted.

C. S. Nr. 3, 1894, a.

Supplement
for Aaret 1894 til 2^{den} Del af
Samling
af
de gældende Love, Anordninger og
administrative Bestemmelser
vedrørende
Toldvæsenet i Danmark,
dog ikke Toldtariffen eller
Bestemmelserne om Skibsmaaling og Skibsregistrering.

Samlet og udgivet af
Toldforvalter **V. V. Hassing**
og
Fuldmægtig **E. Jensen**
i Finansministeriets 2. Revisionsdepartement.

Kjøbenhavn.
L. A. Jørgensens Bogtrykkeri.
1895.

118. Til Afsnittet „Om Spillekort“, Side 9, Anm. 3.

Bogstavet a betegner Aarstallet 1894 (C. S. Nr. 1, 1894, e); Bogstavet s Aarstallet 1895 (C. S. Nr. 3, 1894, c).

119. Til Afsnittet „Om Beskatningen af Brændevinsbrænding“, Side 31, samt Afsnittet „Om Ølbeskatning“, Side 69—71.

Gennem Inspektoratet for Ølbeskatningen har man under D. D. meddelt samtlige Bryggerier, der tilvirke skattepligtigt Øl, at fra den 1. Februar d. A. maa Ølbærme, der indeholder $2\frac{1}{4}$ Vægtprocent Alkohol eller derover, ikke udleveres fra Bryggerierne, forinden den er denatureret paa den i Vejledningen af 28. August 1891 ad § 12 foreskrevne Maade. Denatureringsmidlet anskaffes af Bryggeren paa egen Bekostning, og Denatureringen kan foretages uden Kontrollens eller Toldvæsenets Tilstedeværelse.

Ved til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse for de paagældende Toldsteder i Overtoldinspektoratets Distrikt at meddele foranstaaende, skal man tjenstligt anmode Overtoldinspektoratet om at ville instruere samme Toldsteder om, at Toldopsynet ved dets Eftersyn af Brændevinsbrænderierne vil have at paase, om Øl eller Ølbærme med det fornævnte Alkoholindhold findes i Brænderierne uden at være denatureret, og i bekræftende Fald afgive Indberetning derom til Inspektoratet for Ølbeskatningen, ledsaget af en Prøve paa mindst $\frac{3}{4}$ Pot.

Generaldir. Skr. af 25. Januar 1894 til Overtoldinsp.

120. Til Afsnittet „Om Beskatningen af Brændevinsbrænding“, § 20 i Instr. i C. S. Nr. 3, 1892, Side 33, kfr. Punkt 73, Side 31 i Supplementet for 1892—1893.

Toldstederne i Hillerød, Frederikssund og Neksø ere bemyndigede til at udbetale den Toldassistent eller Medhjælper, som beordres til at foretage Eftersynet af det under Toldstedet hørende Landbrænderi en Befordringsgodtgørelse af 2 Kr. pr. Mil, saafremt vedkommende ønsker det, samt imod, at han selv sørger for Befordring.

Generaldir. Res. af 22. November 1894.

121. Til Afsnittet „Om Ølbeskatning“, Side 73.

Til Iagttagelse i mødende Tilfælde samt til videre fornøden Bekendtgørelse er meddelt, at Rekvisitioner til Fogederne om Udpantning for Bøder, der ere ikendte i Henhold til Lov om en Ølskat m. m. af 1. April 1891, ville for Kjøbenhavns Vedkommende være at afgive af Overtoldinspektoret for Kjøbenhavn og for Provinstoldstedernes Vedkommende af de respektive Toldkamre.

Generaldir. Skr. af 31. Oktober 1894 til Overtoldinsp.

122. Til Afsnittet „Om Beskatningen af indenlandsk Roesukker“, Anm. 4, Side 88—89.

Efter Indstilling fra Overtoldinspektoret for Østifterne ere de ved Generaldirektoratets Resolution af 30. August 1890 fastsatte Dagpenge for de Toldassistenter eller Medhjælpere, der ere ansatte ved selve Toldstederne: Assens, Nakskov, Nykjøbing paa Falster, Odense og Stege, og som gøre Tjeneste ved Kontrollen med den ved samme Toldsted, hvor de ere ansatte, liggende Sukkerfabrik, forhøjede fra 2 Kr. 33 Øre til 2 Kr. 50 Øre.

Generaldir. Skr. af 10. November 1894 til Overtoldinsp. for Østifterne.

123. Til Afsnittet „Om fremmedes Handelsberettigelse“, Side 135, Anm. 1.

Anmærkningen tilføjes: C. S. Nr. 1, 1894, a.

124. Til Afsnit XI. „Konsulatafgift af danske Skibe“, Side 148, og Punkt 76, Side 32 i Supplementet for 1892—1893.

I Skrivelse af 27. f. M. har det forenede Dampskibsselskab forespurgt, om Konsulatafgiften, der ifølge Loven af 14. April 1893, § 2 beregnes »pr. Registerton Netto«, i paagældende Tilfælde vil være at beregne efter Skibenes internationale Nettotonnage eller efter den i de særlige Tillægsmaalebreve anførte Nettotonnage.

Man skulde i denne Anledning til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstlig meddele, at Normen for bemeldte Afgift ligesom hidtil er den i Skibenes Nationalitets- og Registrerings-Certifikater anførte afgiftspligtige Registertonnage, idet den Omstændighed, at denne Afgift af Hensigtsmæssigheds-Hensyn nu opkræves af Toldkamrene her i Landet i Stedet for af de paagældende Konsulater i de fremmede Havne, hvortil Skibene maatte ankomme, ikke kan medføre, at den i Udlandet anerkendte Registertonnage sættes til Side for den udelukkende her i Landet gældende, ved særlige Resolutioner for hvert enkelt Dampskib bevilgede nedsatte Tonnage.

Generaldir. Skr. af 24. August 1894 til Overtoldinsp. for Kjøbenhavn.

125. Til samme Afsnit.

Til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse er meddelt, at da Konsulatafgiften efter Lov af 14. April 1893 kun er at opkræve af danske Handelskibe, ere Lystfartøjer fritagne for denne Afgift, samt ligeledes Skruefregatten »Georg Stage«, saa længe bemeldte Fregat udelukkende benyttes som Skoleskib for at give Drengene, der skulle uddannes til Sømand, den første teoretiske og praktiske Undervisning.

Generaldir. Skr. af 16. August 1894 til Overtoldinsp. for Kjøbenhavn.

126. Til Punkt 3 i Finansministeriets 2. Revisionsdepartements C. Nr. 1, 1883, Side 288—290.

Toldstedet i Herning kan ved den halvmaanedlige Regnskabsafslutning tilbageholde af Toldkassens Beholdning et Beløb af indtil 200 Kr.

Finansm. 2. Revis. Dep. Skr. af 28. Juni 1894.

127. Til Afsnittet „Om Anvisninger m. v.“, Side 308.

I en paa Forlangende afgiven Indberetning angaaende et ved en Maanedes Slutning stedfundet Tilbagehold af Kvitteringer for foregaaede Udbetalinger efter Anvisning paa Finanshovedkassen havde et Toldkammer forespurgt om, hvorvidt en i Toldkassen beroende Anvisning, af hvis paalydende Beløb ikkun en Del var bleven udbetalt, vilde være at indsende til Finanshovedkassen, forinden den helt var bleven indfriet.

Foranlediget heraf er meddelt til Efterretning, at der med Hensyn til Udbetalinger efter andre Anvisninger fra Finansministeriet end de i Generaldecisoratets Cirkulærskrivelse af 20. Oktober 1855 omhandlede 3 Maaneders Anvisninger er at forholde saaledes, at der i hver Maaned aflægges Berigtigelse for udbetalte Beløb ved de herfor afgivne Kvitteringers Indsendelse til Finanshovedkassen, og at som Følge heraf en til Indfrielse modtagen Anvisning, der enten lyder paa flere Udbetalinger, som ikke alle ere blevne effektuerede i samme Maaned, eller paa successiv Udbetaling, vil med de for de udbetalte Beløb meddelte Kvitteringer være at indsende til Finanshovedkassen ved Udløbet af den Maaned, i hvilken den eller de første Udbetalinger ere foregaaede, med Anmeldelse, hvori opgives Anvisningens Nr. og Datum. Af den paagældende Anvisning tages forinden Indsendelsen Ekstrakt til Efterretning ved sildigere Udbetalinger, og ved Indsendelser af Kvitteringer for senere Udbetalinger henvises i Anmeldelserne til Anvisningens Nr. og Datum samt til den først indsendte Anmeldelse.

Finansm. 2. Revis. Dep. Skr. af 23. Oktober 1894.

128. Til samme Afsnit, Side 314.

I Anledning af, at et til Udbetaling af en Toldkasse anvist Beløb til en ikke skrivekyndig Person var blevet udbetalt imod Kvittering af vedkommendes Datter paa hans Vegne, har Finanshovedkassen i Skrivelse af 8. Februar 1894 henledet Opmærksomheden paa, at i et saadant Tilfælde bør Anvisningen forsynes med eller bilægges Attest fra en Embedsmand eller Læge om, at den paagældende er ude af Stand til at skrive sit Navn.

129. Til Afsnittet „Sønæring“, Side 330—338, jfr. Punkt 79, Side 37—39 i Supplementet for 1892—1893.

Med Hensyn til Forstaaelsen af Lov af 25. Marts 1892 om Sønæringen m. m. skulde man herved tjenstligst henlede Opmærksomheden paa følgende.

Da de til den »almindelige« Styrmandseksamen stillede Krav saavel efter de tidligere som efter de nu gældende Bestemmelser for denne Eksamen ere større end Kravene til Sætteskipperprøven og til Fiskeskipperprøven,

da Sætteskipperprøven udgør en Del af Fiskeskipperprøven, samt

da de til den »almindelige« Maskinisteksamen stillede Krav saavel efter de tidligere som efter de nu gældende Bestemmelser for denne Eksamen ere større end Kravene til Maskinpasserprøven, bør der — uagtet ingen udtrykkelig Bestemmelse herom indeholdes i Loven — indrømmes

- 1) den, der har underkastet sig Styrmandseksamen, lige Adgang med den, der har bestaaet Sætteskipperprøven eller Fiskeskipperprøven, til at erhverve Bevis som Sætteskipper eller som Fiskeskipper i Henhold til Lovens §§ 10 og 20,
- 2) den, der har underkastet sig Fiskeskipperprøven, lige Adgang med den, der har bestaaet Sætteskipperprøven, til at erhverve Bevis som Sætteskipper, samt
- 3) den, der har underkastet sig Maskinisteksamen, lige Adgang med den, der har bestaaet Maskinpasserprøven, til at erhverve Bevis som Maskinpasser i Henhold til Lovens § 14.

Af ovenstaaende følger endvidere, at den, der har bestaaet den »almindelige« Styrmandseksamen, være sig efter de tidligere eller efter de nu gældende Bestemmelser, saa vel som den, der har bestaaet Fiskeskipperprøven, har den samme Berettigelse til at fare som Styrmand, som ved Lovens § 3, sidste Stykke er tillagt den, der har bestaaet Sætteskipperprøven (jfr. Indenrigsministeriets Skr. af 24. Oktober 1893).

**Indenrigsm. C. af 17. Marts 1894 til Magistraterne i Kjøbenhavn
og øvrige Købstæder samt Politimestrene paa Landet.**

130. Til Afsnittet „Uddrag af Søloven af 1. April 1892“, Side 341.

Ved kongelig Anordning af 15. Juni 1894 er bestemt, at den Indlevering af Skibsdagbogen til Undersøgelse af vedkommende Embedsmand, som ifølge Forskriften i § 38 i Sølov af 1. April 1892 skal foregaa, hver Gang Skibet kommer

tilbage til en indenlandsk Havn og der lossers sin Ladning eller den største Del deraf, maa for Dampskibe, der gaa i regelmæssig Fart mellem indenlandske og fremmede Havne, indskrænkes til at finde Sted, naar Skibet efter Forløbet af 3 Maaneder fra sidste Eftersyn af Dagbogen at regne kommer tilbage til en indenlandsk Havn, dog saaledes, at denne Lempelse bortfalder, naar den enkelte Rejse frem og tilbage har varet over 20 Dage.

131. Til samme Afsnit, Side 349—350.

I de Tilfælde, hvor dansk Skipper eller dansk Skibsmandskab i Henhold til Søloven af 1. April 1892 § 66 og § 98, jfr. § 313, har Krav paa fri Hjemrejse for Statskassens Regning, saasom paa Grund af Skibets Forlis eller Kondemnation, vil vedkommende angaaende sin Befordring til kongerigsk Havn have at henvende sig:

- 1) i fremmed Havn, hvor dansk Konsularembetsmand er ansat, til denne,
- 2) paa Island, til Politimyndigheden paa Stedet,
- 3) paa de dansk-vestindiske Øer til Øernes Gouvernement.

Hvilket herved bringes til offentlig Kundskab med Tilføjende, at for saa vidt foranstaaende Bestemmelser ikke ere iagttagne, ville de udlagte Rejsepenge ikke kunne forventes erstattede af Statskassen.

Udenrigsm. Bek. af 25. Juli 1894.

132. Til Afsnittet „Forhyring af Søfolk m. m.“, Side 362—363.

Ifølge kongelig Anordning af 28. September 1894 ville Bestemmelserne i §§ 1—5 i Lov om Forhyringsagenter m. m. af 12. April 1892 fra 1. Januar 1895 være at gøre anvendelige i Fakse Ladeplads, Rønne Købstad, Svendborg Købstad og Marstal Handelsplads, og saaledes, at Antallet af Forhyringsagenter skal være, i Fakse Ladeplads og Marstal Handelsplads 1 paa hvert Sted, i Rønne og Svendborg Købstæder 2 paa hvert Sted, samt, at ikendte Bøder efter §§ 1 og 4 skulle tilfalde enten Stiftelsen Bombebøssen i Kjøbenhavn eller, efter Indenrigsministeriets nærmere Bestemmelse, en anden i Søfartens eller de søfarendes Interesse indstiftet Indretning.

133. Til Afsnittet „Forhyring af Søfolk m. m.“, Side 365—367, og Afsnittet „Mønstring af Skibsmandskab“, Side 409.

Det er kommet til Ministeriets Kundskab, at Mønstringsbestyrere uden for Kjøbenhavn ofte kun meget mangelfuldt udfylde de forskellige Rubrikker i det værnepligtige Mandskabs Søfartsbøger, idet der bl. a. jævnlig mangler Angivelse af Skibets Art og af den forhyredes Stilling om Bord, undertiden ogsaa Angivelse af Stedet, hvor Afmønstringen er sket, samt Datum og Underskrift, eller af den

Fart, hvori Skibet har været, ligesom Mønstringen, naar der har manglet Plads paa de Sider, der ere bestemte til Indførelse af Fart med danske Skibe, opføres paa de til Indførelse af Fart med fremmede Skibe bestemte Sider.

I Anledning heraf skal man indskærpe Mønstringsbestyrerne, at Udfyldningen af Søfartsbøgerne bør ske saa nøjagtigt som muligt af Hensyn til den store Betydning, som en nøjagtig Udfyldning af Søfartsbogen har ikke alene for Værnepligtens Vedkommende, men ogsaa ved Afgørelsen af, om Sømanden opfylder Betingelserne for at indstille sig til Styrmandseksamen og for at erhverve de i Sø-næringsloven omhandlede Beviser som Skibsfører, Styrmand m. m., hvorfor intet af de ovennævnte Punkter bør udelades, ligesom der, naar Søfartsbøgerne befindes udskrevne, for saa vidt angaar Fart med danske Handelsskibe, bør tildeles den forhyrede værnepligtige en af de ved Justitsministeriets utrykte Cirkulærskrivelse af 29. Juni 1891 anordnede »Tillægsbøger«, der kunne rekvireres fra Udskrivningscheferne ligesom de egentlige Søfartsbøger.

**Justitsm. C. af 24. December 1894 til samtlige Udskrivningschefer
og Mønstringsbestyrere.**

134. Til Afsnittet „Frihavnen ved Kjøbenhavn“, Side 451, Toldforordningens 2. Afdeling „Om indkommende Varer og Skibe“, Side 259 i Samlingens I. Del, samt samme Forordnings 3. Afdeling „Om udgaaende Varer og Skibe“, Side 425 i I. Del.

Foreløbigt Reglement angaaende hvad der ved Benyttelsen af Kjøbenhavns Frihavn er at iagttage over for Toldvæsenet.

Frihavnen betragtes i alle Toldvæsenet vedrørende Forhold som Udland. Som Følge heraf kunne Kreditoplags- og Godtgørelsesvarer udføres til Frihavnen mod Afskrivning i Oplaget, henholdsvis mod Toldgodtgørelse, under de samme Vilkaar, der ere gældende ved Udførsel af de nævnte Arter Varer til fremmed eller toldfrit Sted. Ligeledes kunne Varer fra Transitoplag i kongeligt eller privat Pakhus samt fra Vare- og Spritfrilagreene saa vel som Omladningsgods, indført med i Kjøbenhavns Havn eller ved Toldboden lossende Skibe, udføres til Frihavnen i ufortoldet Stand, ligesom indenlandske, fremmede og frigjorte Varer, for hvilke Toldgodtgørelse ikke kræves, selvfølgelig kunne udføres til Frihavnen*).

Alle fra Frihavnen til Toldterritoriet indførte Varer — derunder ogsaa Varer, som ere bestemte til Gennemførsel til Udlandet — betragtes og behandles

*) Det er meddelt, at der intet er til Hinder for, at Varer fra Kreditoplag kunne udføres til Kjøbenhavns Frihavn mod Afskrivning paa sædvanlige Betingelser, uanset at Varerne ikke ere bestemte til videre Udførsel af Landet, men agtes benyttede til Arbejder i selve Frihavnen, idet denne Havn i alle Toldvæsenet vedrørende Forhold betragtes som Udland.

Generaldir. Skr. af 29. November 1894 til Overtoldinsp. for Kjøbenhavn.

af Toldvæsenet som kommende fra udenrigs Sted, uden Hensyn til, om saadanne Varer maatte være indgaaede til Frihavnen fra Toldterritoriet som indenlandske eller fremmede og frigjorte.

I Toldkammerbygningen i Frihavnen kan toregaa dels Toldklarering af Varer — Oppebørsel af de eventuelt pligtige Afgifter herunder indbefattet — dels Ekspedition af Varer, der som uberigtigede skulle afgaa til indenlandsk eller udenlandsk Sted, samt endelig Undersøgelse af Kreditoplags- og Godtgørelsesvarer, der udføres til Frihavnen, alt under Iagttagelse af de nedenfor foreskrevne nærmere Bestemmelser.

Tiden for den nævnte Toldekspedition er:

fra April til ultimo September fra Kl. 7 Fm. til Kl. 3¹/₂ Efterm.,
i Marts, Oktober og November fra Kl. 8 Fm. til Kl. 3 Efterm.,
i December, Januar og Februar fra Kl. 9 Fm. til Kl. 3 Efterm.

Ønskes Toldvæsenets — Opsynets eller Regnskabsførerens — Tilstedeværelse uden for den angivne Tid, vil Begæring derom saa vidt muligt blive efterkommet, og vil Rekvirenten da have at erlægge Diæter til paagældende Opsyn og til Regnskabsføreren efter de for Kjøbenhavns Havn gældende anordningsmæssige Bestemmelser.

I øvrigt foreskrives følgende Bestemmelser for Vareførselen og Skibsfarten m. v. til og fra Frihavnen:

A. For Trafikken til Frihavnen.

I. Landværts.

Persontrafikken.

Gennem Porten ud for nordre Frihavnsvej samt gennem den søndre Port er der saavel Dag som Nat Adgang til Frihavnen for Personer samt for indenlandske, fremmede og frigjorte Varer, for hvilke der ikke kræves Toldgodtgørelse. Gennem Porten ved den sydlige Klareringspost (paa Nordspidsen af Østmolen) er der ligeledes Dag og Nat Adgang til Frihavnen, men kun for Personer.

Godstrafikken.

- a. For Varer, der udføres fra Kjøbenhavns Toldsted mod Afskrivning i Kreditoplaget eller mod Toldgodtgørelse.

Den paagældende Udfører udsteder Prima- og Sekundaangivelse, der affattes ganske som de Angivelser, der skulle udstedes ved deslige Udførseler til Udlandet. Disse Angivelser protokolleres i Oppebørselskontoret i Frihavnen, og Varerne, der skulle indpassere gennem den søndre Port og ved Indførselen forevises for Toldopsynet dersteds, skulle henføres til Undersøgelse i Toldkammerbygningen.

Uden for den ovenfor nævnte for Toldekspeditionen i Frihavnen fastsatte Ekspeditionstid kunne den nævnte Art Varer ligeledes indføres til Frihavnen, naar

de forinden ere undersøgte i Eftersynslokalet paa Gammelholm eller — hvis saadan Undersøgelse ikke udtrykkeligt er henlagt til dette Lokale — i et af Havnedistrikterne eller paa Toldboden, samt naar de ankomme til Frihavnen under Toldplombering eller Forsegling, saaledes at Portopsynet dersteds ved Varernes Indgang i Frihavnen kun har at forvise sig om, at Toldlukket er ubeskadiget og at Kolliernes Art og Mærker stemme med Angivelsen. Udførselsangivelserne protokolleres da i det paagældende Havneoppebørselskontor og tilbagesendes samme, efter af Opsynet i Frihavnen at være forsynede med Attestation om Varernes rigtige Indførsel til Frihavnen.

Undtagelser fra denne Regel kan af Overopsynet indrømmes ved Indførsel til Frihavnen mod Toldgodtgørelse eller Afskrivning i Oplaget for de t. Eks. til Æg, Kaal, Tændstikker, Kød og Flæsk o. desl. anvendte Emballager eller for det til Kød og Flæsk samt Smør anvendte Salt, saa vel som ogsaa med Hensyn til Øl, der indføres til Frihavnen mod Afskrivning paa Bryggeriernes Konti, — alt under Forudsætning af, at Overopsynet skønner, at Portopsynet er i Stand til at foretage den tilbørlige Undersøgelse af disse Varer. Skulde de Portopsynet som saadant paahvilende Forretninger ikke tilstede samme at foretage denne Undersøgelse, maa særligt Opsyn rekvireres, og Rekvirenten betaler da anordningsmæssige Diæter til dette Opsyn.

- b. For Varer, der udføres fra Toldbodens Transitoplag eller fra Frilageret — Spritfrilageret herunder indbefattet.

Der udfærdiges sædvanlig Udførselsangivelse, som protokolleres i Toldbodens Havneoppebørselskontor, henholdsvis i Frilageroppebørselskontoret. Varerne, der efter Omstændighederne toldplomberes eller ledsages til Frihavnen, skulle indgaa ad den søndre Port og forevises for det derværende Opsyn, som afgiver Attest paa Angivelsen om rigtig Indførsel, hvorefter Angivelsen tilbagesendes af Toldopsynet til det Kontor, hvor Protokollationen er sket.

Afgaa Varerne i Jærnbanevogn ad den lukkede Forbindelsesvej, ledsages eller plomberes Vognen. Finder Ledsagelse Sted, afgiver den ledsagende Toldofficiant Attest om, at Vognen er rigtig indgaaet i Frihavnen; anvendes Toldlukke, skal der i Frihavnen tilkaldes Toldopsyn, der skal undersøge, om Toldlukket er ubeskadiget, og derefter aftage dette, hvorom Attest gives paa Angivelsen.

- c. For Varer, der udføres fra privat Transitoplag i Kjøbenhavn.

Angivelsen protokolleres i det Havneoppebørselskontor, i hvis Distrikt Transitoplaget er beliggende. Varerne, der saa vidt muligt skulle afgaa under Toldlukke, forevises for Toldopsynet ved den søndre Port, der om Varernes rigtige Indgang i Frihavnen afgiver Attest paa Angivelsen, som derefter tilbagesendes det paagældende Oppebørselskontor.

- d. For indenlandske, fremmede og frigjorte Varer, for hvilke ingen Godtgørelse kræves.

Varerne, der kunne indføres baade gennem den nordlige og den sydlige

Port, skulle være ledsagede af en Angivelse, der indeholder Oplysning om de paagældende Varers Mængde og Beskaffenhed. Disse Angivelser afleveres til Portopsynet, som i Løbet af Dagen afleverer dem attesterede om Indførselen til Oppebørselskontoret, hvor de protokolleres summarisk.

e. For Omladningsgoods, der indføres fra Skibe ved Toldboden eller i Havnen.

Angivelsen protokolleres i det Havneoppebørselskontor, ved hvilket Skibet er indklareret. Varerne skulle indgaa ad den søndre Port. Opsynet dersteds afgiver Attest om rigtig Indførsel, hvorefter Angivelsen returneres til det Oppebørselskontor, ved hvilket den er protokolleret.

f. For Transitoplags-, Kreditoplags- og Godtgørelsesvarer, der fra andet Toldsted end Kjøbenhavn udføres til Frihavnen.

Paa Afsendelsesstedet behandles Varerne i et og alt paa samme Maade, som om de vare bestemte til fremmed Sted. Den paagældende Toldseddel protokolleres i Frihavnens Oppebørselskontor, der tilstiller Afsendelsesstedet Ankomstattest. For saa vidt Varerne ikke ere afgaaede under Toldlukke, men med undersøgt Indhold, henføres de til nærmere Undersøgelse i Toldkammerbygningen i Frihavnen, for hvilken Undersøgelse der, naar den ønskes foretaget uden for Ekspeditionstiden, maa erlægges anordningsmæssige Diæter til paagældende Opsyn.

2. Søværts.

a. Farten til den 12 Fods Havn samt til den Del af det nordre Bassin, der ikke er Frihavn.

Førere af Fartøjer af enhver Art, der skulle have Anlæg enten ved den Del af Bolværket i det nordre Bassin, der ikke henhører til Frihavnen, eller i den saakaldte 12 Fods Havn, ere pligtige til ved Indpassagen til det nordre Bassin at melde sig hos den derværende Toldpost og at opgive Skipperens og Fartøjets Navn, Ladningens Beskaffenhed samt Stedet, hvorfra Fartøjet kommer.

Disse Oplysninger opføres i den af bemeldte Toldpost førte Journal. Saa snart Fartøjet er fortøjet ved Bolværket, melder Føreren sig hos Toldopsynet i Distriktet samt foretager Indklarerung i Toldbodens Havneoppebørselskontor.

b. Farten fra Udlandet til Frihavnen.

Fartøjer af enhver Art, der ankomme direkte fra Udlandet og ere bestemte til Frihavnen, kunne som Regel indgaa i Havnen uden Anmeldelse for Toldopsynet. Er Skibet forinden dets Ankomst bordet af Toldvæsenet og forseglet eller inkvireret, er Skipperen forpligtet til før Indpassagen at aflevere til Toldposten ved Indløbet den af ham medbragte Inkvirerings- eller Forseglingsattest, hvorefter det for Skibet eventuelt anbragte Toldlukke efterses og fratages

af Toldopsynet. Kan Toldlukket ikke paavises Toldopsynet i Frihavnen i uskadt Stand, er Skipperen ifalden Mulkt efter Toldforordningens § 103, eventuelt § 104.

Det er en Selvfølge, at de under Punkterne a. og b. nævnte Fartøjer først kunne indgaa i Havnen, efter at de have opfyldt de dem efter Karantæneanordningerne paahvilende Forpligtelser.

c. Farten fra indenrigs Sted til Frihavnen.

I. Fra Kjøbenhavns Tolldistrikt.

Angivelser paa Kreditoplags- eller Godtgørelsesvarer, paa Varer fra Frilageret og fra Toldboden eller privat Transitoplag samt paa Omladningsgods protokolleres i det Havneoppebørselskontor, i hvis Distrikt Indladningen foregaar. Angivelse paa Varer fra Frilager bogføres dog tillige i Frilageroppebørselskontoret.

Kreditoplags- og Godtgørelsesvarerne undersøges — eventuelt plomberes eller forsegles — af Toldopsynet i Indladningsdistriktet, medmindre Undersøgelsen efter de gældende Bestemmelser skal foregaa i Eftersynslokalet paa Gammelholm.

Omladningsgodset afgaar under Toldlukke eller Ledsagelse til Indladningsstedet. Varer fra Frilageret eller fra Toldbodens Transitoplag behandles henholdsvis i Frilageret og i Toldbodens Forsendelsesvejerbod og afgaa derefter under Toldlukke eller Ledsagelse til Indladningsstedet, og Varer fra privat Transitoplag behandles af Toldopsynet i det Distrikt, i hvilket Oplaget er beliggende, og afgaa under Toldlukke eller Ledsagelse til Indladningsstedet. Naar det ved Indladningen posthavende Toldopsyn har afgivet Attest paa de paagældende Angivelser om, at de i samme omhandlede Varer ere indladede, afleveres Angivelserne til Oppebørselskontoret paa Indladningsstedet. Der udstedes derefter en Generalangivelse, lydende paa, at Skipper N. N., førende Fartøjet N. N., dr. Tons, indkommet den fra N. N., afgaar til Frihavnen med Varer efter Stkr. Angivelser. De indladede Varers Bestuvning ansættes efter Skøn af Opsynet, som paa Generalangivelsen oplyser, om Fartøjet afgaar under Ledsagelse eller under Toldlukke, og der udstedes derefter en i Overensstemmelse med Generalangivelsen affattet Toldseddel, der af Skipperen afleveres til Toldopsynet ved det paagældende Indløb. Dette Opsyn undersøger, om det eventuelt for Fartøjet anbragte Toldlukke er ubeskadiget, fratager dette og paaser, at Fartøjet indgaa i Frihavnen. Herom afgives Attest paa Toldsedlen, der remitteres til Udstedelsesstedet.

Som Regel maa Fartøjer med den her omhandlede Art Varer kun afgaa til Frihavnen under Toldlukke eller Toldledsagelse.

Overopsynet i Afgangsdistriktet skal dog være bemyndiget til at tilstede Afvigelse fra denne Regel, naar saadant efter samtlige i det foreliggende Tilfælde tilstedeværende Omstændigheder skønnes ubetænkeligt. Indladningsangivelserne skulle da medfølge Fartøjet i forseglede Konvolut, og ved Fartøjets Losning i Frihavnen skal Toldopsynet forvise sig om Ladningens Overensstemmelse med

de medbragte Tolddokumenter. Efter at være attesterede, tilbagesendes disse Dokumenter af Toldopsynet til det eller de Regnskabskontorer, hvor de ere protokollerede.

Naar indenlandske, fremmede og frigjorte Varer, hvoraf ingen Godtgørelse kræves, agtes udførte søværts til Frihavnen, skulle Afladerne udstede Udførselsangivelser, indeholdende Oplysning om de udførte Varers Beskaffenhed og Mængde. De protokolleres i det Havneoppebørselskontor, i hvis Distrikt Indladningen foregaar, og der udfærdiges Generalangivelse og Toldseddel som foran nævnt. Toldsedlen medgives Skipperen, der afleverer den til Toldopsynet ved det paagældende Indløb. Den tilbagesendes, efter at være attesteret af Toldopsynet, til vedkommende Havneoppebørselskontor.

Ere deslige Varer sammenblandede med Transit-, Kreditoplags- eller Godtgørelsesvarer, forholdes i et og alt paa den foran for sidstnævnte Varer ommeldte Maade.

Fartøjer, som, efter at have losset en Del af deres fra Udlandet indbragte Ladning i Kjøbenhavns gamle Havn, afgaa med Restladning til Frihavnen, skulle erhverve sig sædvanlig Bevilling til Udpassage gennem Bommen og afgaa derefter under Toldlukke eller Ledsagelse til Frihavnen. Den af vedkommende Havneoppebørselskontor udfærdigede Toldseddel, der følger med Skibet, remitteres i attesteret Stand til Udførselsstedet.

2. Fra det øvrige Indland.

Naar et Fartøj er bestemt til Frihavnen, skal det paa Afgangsstedet behandles ganske paa samme Maade, som om det var bestemt til udenlandsk Sted, og Fartøjet skal følgelig medbringe specificeret Toldseddel over samtlige medhavende Varer, altsaa saavel over de uberigtigede Varer og Godtgørelsesvarer som over de indenlandske, fremmede og frigjorte Varer. Deslige Fartøjer skulle, saa vidt muligt, hvis de medføre andet end indenlandske, fremmede og frigjorte Varer, paa Afgangsstedet forsynes med Toldlukke. Toldsedlen afleveres til Toldopsynet ved det paagældende Indløb, der undersøger om Toldlukket er ubeskadiget, fratager dette og afgiver Attest derom paa Toldsedlen. Ankommer Skibet uforseglet, forholdes der som foran bestemt med Hensyn til den søværts Trafik fra Kjøbenhavns Tolddistrikt til Frihavnen. Toldsedlerne afleveres daglig til Oppebørselskontoret i Frihavnen, der protokollerer dem samt udfærdiger og afsender Ankomstattest til Afgangsstedet, hvis en saadan Attest efter de gældende Regler skal udstedes.

B. For Trafikken fra Frihavnen.

I. Landværts.

Persontrafikken.

Gennem Porten ud for Nordre Frihavnsvej samt gennem den sydlige Port er der saavel Dag som Nat Passage for Personer, kommende fra Frihavnen.

Rejsegods, brugt Værktøj eller brugte Gangklæder o. s. v., der medbringes af de udpasserende, kunne efter mundtlig Anmeldelse af disse undersøges og behandles af Toldopsynet ved bemeldte Porte, hvilket Opsyn derhos er bemyndiget til at beregne og opkræve Tolden af de toldpligtige Genstande, som eventuelt maatte forefindes mellem deslige Varer, samt Vareafgift og eventuelt Arbejdspenge. Ved den nordre Port kan saadan Klarering dog kun finde Sted, for saa vidt den Told, der bliver at erlægge, udgør under 10 Kr. I andet Fald skal Toldbehandlingen ske ved den søndre Port. De oppebaarne Afgifter indføres i et af Overtoldinspektoret autoriseret Hæfte, gældende for en Maaned, og afleveres daglig til Oppebørselskontroløren i Frihavnen.

Gennem Porten ved den sydlige Inkvireringspost (paa Nordspidsen af Østmolen) maa der ikke fra Frihavnen udføres Varer af nogen som helst Art.

Egentlige Handelsvarer af enhver Art og i hvilket som helst Kvantum kunne derimod, selv om de maatte være toldfrie, ikke fraføres Frihavnen uden at være behandlede paa den nedenfor foreskrevne Maade.

Godstrafikken.

a. For Varer, der angives til Toldberigtigelse eller til Kreditoplag.

Angivelserne protokolleres henholdsvis i Oppebørselskontoret i Frihavnen eller i Kreditoplagskassererkontoret, hvorefter Varerne som Regel skulle indbringes i Vejerboden til Undersøgelse af Toldvæsenet. Naar Toldbehandlingen er tilendebragt, afleverer Klarereren Fortoldningsangivelserne til Oppebørselskontoret, hvor de pligtige Afgifter beregnes og opkræves, hvorimod Kreditoplagsangivelserne afleveres til Kreditoplagskassererkontoret. Først naar dette Kontors Attest foreligger for, at Varerne ere tilskrevne den paagældendes Konto og at Vareafgiften — hvis Optrævningen deraf bliver overdragen til Toldvæsenet — er betalt, kunne de fraføres Frihavnen.*)

Samtlige de her ommeldte Varer maa som Regel ikke fraføres Frihavnen uden at være emballerede og forsynede med Mærke. Til Vejledning for Portopsynet skal Toldkvitteringen eller Oplagssedlen indeholde Oplysning om Mærket og om Emballagens Art.

Toldinspektøren ved Frihavnen er bemyndiget til at tilstede Toldbehandling uden for Vejerboden af toldfrie eller toldpligtige Varer. De nærmere Betingelser,

*) Det her foreskrevne om Vareafgiftens Optrævning af Varer, der angives til Kreditoplag, er forandret ved Bestemmelserne i Punkt 9 i Bekendtgørelse fra Ministeriet for offentlige Arbejder af 30. Oktober 1894, hvilket Punkt er saalydende:

»Af Kreditoplagsvarer bliver Afgiften at erlægge i det Oppebørselskontor, i hvis Distrikt Toldbehandlingen foregaar. Toldbehandles Kreditoplagsvarer paa selve Toldboden, indbetales Afgiften i Kreditoplagskassererkontoret«.

v. **Generaldir. Skr. af 5. November 1894 til Overtoldinsp. for Kjøbenhavn.**

under hvilke en saadan Toldbehandling kan ske, fastsættes i hvert enkelt foreliggende Tilfælde af ham.

Samtlige de i Vejerboden toldbehandlede Varer skulle som Regel fraføres Frihavnen gennem Toldbodporten, og de uden for Vejerboden behandlede Varer enten gennem den søndre eller den nordlige Port; men Toldinspektøren skal være bemyndiget til at fravige disse Bestemmelser, naar saadant af ham skønnes ubetænkeligt, og at tillade, dels at i Vejerboden toldbehandlede Varer udføres gennem de øvrige Porte, dels at i eller uden for Vejerboden toldbehandlede Varer fraføres Frihavnen søværts. Betingelserne for disse Indrømmelser fastsættes af Toldinspektøren i hvert enkelt foreliggende Tilfælde.

b. For Varer, der oplægges paa Toldbodens Transitoplag.

Angivelsen, der, forinden Godset maa fraføres Frihavnen, skal protokolleres i Toldbodens Havneoppebørselskontor og derefter afgives til Pakhusforvaltningen til Optagelse i sammes Regnskab, skal indeholde nøjagtig Oplysning om de paagældende Kolliers Slags, Mærke, Nummer, Modtagerens Navn samt, hvis Varerne ere brandfarlige, Oplysning derom. I Frihavnen indlades Godset i Jærnbanevogn eller paalæsses andre Vogne uden noget som helst Tilsyn fra Toldopsynet dersteds, der overfor det nævnte Gods kun har at drage Omsorg for, at Godset rigtigt indgaar paa Toldboden, event. ved Anvendelse af Toldledsagelse eller Plombering. Her losses det under Toldtilsyn, og skønnes det nødvendigt af paagældende Opsynskontrolør, føres der sædvanlig Losseoptegnelse over Godset, der modtages af Pakhusforvaltningen. Losseoptegnelsen vedlægges Oplæggelsesangivelsen.

Kan der paa det Tidspunkt, Angivelsen frembydes til Protokollation i Toldbodens Havneoppebørselskontor, ikke afgives Oplysning om de paagældende Kolliers Art, Mærker o. s. v., kan den paa Toldboden jourhavende Toldinspektør ved Paategning paa Angivelsen undtagelsesvis meddele Tilladelse til, at den desuagtet protokolleres.

Specificeret Angivelse skal dog afgives snarest muligt. Det overlades til bemeldte Toldinspektør at afgøre, om der, udover hvad der ovenfor er foreskrevet med Hensyn til Losningen af Vognene paa Toldboden, skal føres yderligere Kontrol ved Losningen af saadanne Vogne, for hvilke specificeret Angivelse ikke straks foreligger, og da hvilken. Den heromhandlede specificerede Angivelse vedlægges Oplæggelsesangivelsen.

c. For Varer, der oplægges paa Varefrilageret.

Efter en i Frilageroppebørselskontoret protokolleret Oplæggelsesangivelse afgaa Varerne fra Frihavnen — ad den lukkede Vej eller gennem den søndre Port — event. under Toldledsagelse eller Toldlukke til Toldboden. Oplæggelsen sker efter Angivelsen paa sædvanlig Maade gennem Forsendelsesvægten dersteds.

d. For Varer, der oplægges paa privat Transitoplag.

Angivelsen protokolleres i det Havneoppebørselskontor, i hvis Distrikt Transitoplaget er beliggende. Naar en saadan protokolleret Angivelse foreligger,

undersøges og tariferes Varerne i Vejerboden i Frihavns Toldkammerbygning, hvorefter Varerne under Toldlukke eller Toldledsagelse gennem Tolbodporten afgaa til Oplæggelsesstedet. Den af Toldopsynet i Frihavnen attesterede Angivelse erholder af Toldopsynet paa Oplæggelsesstedet Attest om rigtig Indlæggelse og afleveres derefter til Havneoppebørselskontoret.

Toldinspektøren ved Frihavnen er bemyndiget til at indrømme, at de her ommeldte Varer undersøges uden for Vejerboden i Frihavnen, og at de fraføres Frihavnen enten gennem den nordlige eller søndre Port eller søværts. De nærmere Betingelser for deslige Indrømmelser fastsættes af ham efter de i hvert enkelt Tilfælde foreliggende nærmere Omstændigheder.

e. For Varer, der forsendes som uberigtigede til andet indenlandsk Sted end Kjøbenhavn.

Angivelsen protokolleres i Frihavns Oppebørselskontor, der udsteder Toldseddel og erhverver Ankomstattest fra Bestemmelsestoldstedet. De i øvrigt foreskrevne almindelige Bestemmelser for landværts Forsendelse af uberigtiget Gods komme ogsaa i et og alt til Anvendelse ved deslige Forsendelser fra Frihavnen.

f. For Varer, der forsendes til Udlandet.

Angivelser paa Varer, der fra Frihavnen afgaa i Jærnbanevogn, protokolleres i Frihavns Oppebørselskontor. Kan Godset afgaa i toldlukket Jærnbanevogn eller under Toldledsagelse, behøver Angivelsen kun at indeholde Oplysning om Kollernes Stykketal.

I andet Fald skal Angivelsen indeholde Oplysning om Emballagernes Art, Mærker og Vægt, og hvert enkelt Stykke Gods skal da forsynes med Plombe. Med Hensyn til Varer, der afgaa i toldlukket Vogn eller under Led-sagelse, skal Toldopsynet i Frihavnen saa vidt muligt kontrolere, at Stykketallet stemmer med Angivelsen, men saadan Kontrol kan dog frafalde for uemballerede Varer, saasom Jærn i Stænger og Bundter samt i Plader o. s. v. Oppebørselskontoret udsteder Toldseddel og erhverver Ankomstattest fra sidste danske Toldsted.

Afgaa Varerne til Indladning i et af Havnedistrikterne, protokolleres Angivelsen i det Havneoppebørselskontor, i hvis Distrikt Indladningen foregaar. Angivelsen skal indeholde Oplysning om Kollernes Art, Antal, Mærker og Vægt. De afgaa under Toldlukke eller Toldledsagelse gennem den søndre Port, hvor Godset afkonfereres med den medfølgende Angivelse, der af Toldopsynet paa Indladningsstedet afgives til Havneoppebørselskontoret.

Tilladelse til Førsel gennem den nordlige Port eller søværts kan tilstedes af Toldinspektøren ved Frihavnen, der i hvert foreliggende Tilfælde foreskriver de nærmere Betingelser i saa Henseende.

Angivelser paa Varer, der forsendes pr. Post, protokolleres i Frihavns Oppebørselskontor, der udsteder Toldseddel og erholder Postvæsenets Attest om Udførselen.

Den ved Varernes Toldbehandling paa ovenanførte Maader nødvendige Arbejdskraft leveres af Frihavnsaktieselskabet, eventuelt af de paagældende selv. I Tilfælde, hvor privat Arbejdskraft benyttes, afgiver Toldopsynet paa den paagældende Angivelse Attest herom.

2. Søværts.

Førerne af fra Frihavnen udgaaende Fartøjer, Baade og Pramme af enhver Art ere pligtige til uden speciel Opfordring fra Toldopsynets Side at stoppe op og melde sig hos Toldopsynet ved det paagældende Udløb, ligesom de, naar de prajes af Toldopsynet paa det ud for Frihavnen stationerede Dampfartøj, ere pligtige til at stoppe op for dette.

Naar et Fartøj stopper op ved Udløbet, begive Toldassistenten og Rorsbetjenten ved den paagældende Post sig snarest muligt om Bord i Fartøjet, hvis Ladningsdokumenter de lade sig forevise for at skaffe sig Kendskab om Fartøjets Bestemmelsessted og Ladningens Beskaffenhed. Erklærer Skibsføreren at være bestemt direkte til udenrigs Sted, og bestyrkes dette Udsagn ved de i Skibspapirerne indeholdte Oplysninger, kan Fartøjet afgaa uden Inkvirering eller Behandling af nogen Art fra Frihavnsopsynets Side. Lægges det sig i kortere eller længere Tid til Ankers paa Inderreden, træffes der af Toldassistenten paa Dampfartøjet Bestemmelse om, hvorvidt der i det foreliggende Tilfælde er Grund til ved særlige Foranstaltninger — Forsegling af Fartøjet, Anbringelse af Vagt paa dette — at sikre sig imod ulovlig Vareførsel fra Fartøjet.

Viser det sig, at Fartøjet er bestemt til indenlandsk Sted uden for Kjøbenhavn eller til Udlandet via saadant indenlandsk Sted, forelægges der Skipperen til Udfyldning et Inkvireringsrevers, hvori han under sin Haand angiver sit Bestemmelsessted samt meddeler Oplysning dels om, hvilke Varer der indehaves uden for det egentlige Lasterum, dels om de forskellige Adgange til Lasten saa vel som om de Rum, hvori Varer kunne henstuves. Efter at denne Erklæring er afgiven, foretages Inkvirering af Skibet.

Adgangene til Lasterummet sættes saa vidt muligt under Forsegling, og de uden for Lasterummet eventuelt værende Varer identificeres saa meget som muligt.

Om alt, hvad der fra Toldopsynets Side er foretaget, meddeles Oplysning i Inkvireringsreverset, der udfærdiges in duplo. Det ene Eksemplar medgives Skipperen til Aflevering paa Bestemmelsesstedet, det andet Eksemplar tilstilles nævnte Toldsted pr. Post af Toldopsynet ved Frihavnen.

Kan Toldforsegling ikke anvendes, eller skønnes denne af en eller anden Grund ikke at være hensigtsmæssig, afgøres det af Overopsynet i Frihavnen, om der skal medgives Skibet Toldledsagelse. Under Ledsagelsen er Skipperen pligtig til at give den ledsagende Toldofficiant sædvanlig Skibskost mod kontant Betaling samt Ly under Dækket, naar Omstændighederne maatte fordre det. Den ledsagende Toldofficiant erhoder i Diæter 2 Kr. for hvert Døgn, Ledsagelsen varer, regnet fra den Tid, han gaar om Bord i Fartøjet, og indtil han vender

tilbage til Kjøbenhavn, samt Befordringsgodtgørelse for Rejsen tilbage til Kjøbenhavn (3. Klasse Jærnbane, 2. Klasse Skib). Et paabegyndt halvt Døgn regnes for et fuldt halvt Døgn. Naar et Fartøj kan forsegles, men Skipperen i Stedet derfor ønsker Ledsagelse, betales de her ommeldte Udgifter af ham, i andet Fald afholdes de af Toldkassen.

Med Hensyn til Fartøjer, Baade og Pramme af enhver Art, der fra Frihavnen afgaa til Kjøbenhavns Toldsted, forholdes paa samme Maade som ovenfor bestemt, dog selvfølgelig saaledes, at der ikke her udbetales den eventuelt ledsagende Toldofficiant Diæter for Ledsagelse. Samtlige disse Fartøjer, Baade og Pramme ere i Almindelighed pligtige til at gøre Indklarering ved Toldbodens Havneoppebørselskontor. Dog tillades det de Pramme og Fartøjer, der besørge Varetransporten mellem Frihavnen og Kjøbenhavns øvrige Havn, at indklare ved det Havneoppebørselskontor, i hvis Distrikt de skulle losse.

Indkomme de saa betimeligt gennem Toldbodbommen, at de kunne overtages af Opsynet i det Distrikt, hvortil de ere bestemte, ledsager den fra Frihavnen eventuelt medfølgende Toldofficiant Fartøjet til Bestemmelsesdistriktet, hvor han afløses; i andet Fald afløses han ved Foranstaltning af Toldbodens Havnekontrol, der bestemmer, om og under hvilke Betingelser Fartøjet kan gaa op i Havnen, eller om det skal lægge til ved Toldboden og der besættes med Vagt eller toldlukkes.

Ønsker en Skipper at erholde Fritagelse for at stoppe op ved Udpassagen fra Frihavnen, skal Overopsynet kunne tillade, at den foran omhandlede Inkvirening og Forsegling kan foregaa, medens Skibet henligger ved Frihavns Bolværk, men Fartøjet maa da, efter at disse Forretninger ere tilendebagte, uopholdelig afgaa fra Havnen, og Skipperen maa i det hele underkaste sig de Betingelser, der af Overopsynet foreskrives for Indrømmelsen af en saadan Tilladelse.

Toldlovgivningens almindelige Straffebestemmelser komme i deres Helhed til Anvendelse i Tilfælde af Overtrædelser af de her givne Regler for Trafikken til og fra Frihavnen.

I Forbindelse med nærværende foreløbige Reglement vil der fra Finansministeriets 2det Revisionsdepartement blive givet hertil hørende Regnskabsbestemmelser,

Generaldir. C. Skr. af 16. Oktober 1894 til samtlige Toldsteder.

135. Til Afsnittet „Frihavnen ved Kjøbenhavn“, Side 451.

Paa Andragende derom er det, indtil videre, tilladt Kjøbenhavns Frihavns Aktieselskab at rekvirere Toldopsyn ved Losning i Kjøbenhavns Frihavn af Kul, der skulle forbruges af større Institutioner, saasom: de danske Statsbaner, Kjøbenhavns Kommune og Frederiksberg Gasværk, dog kun for saa vidt de forhaandenværende Opsynskræfter i hvert enkelt Tilfælde ere tilstrækkelige, og at i alle Tilfælde den for Toldvæsenet belejlige Tid oppebies.

Generaldir. Skr. af 2. Oktober 1894 til Overtoldinsp. for Kjøbenhavn.

136. Til Afsnittet „Lønninger ved Toldvæsenet“, Side 465—467.

§ 1. I Lov om Lønninger ved Toldvæsenet af 2. Juli 1880 foretages følgende Ændringer:

I § 4 tilføjes under 4) 4,400 Kr.: Toldinspektøren ved Kjøbenhavns Frihavn.

I § 5 tilføjes under 1) 2,000 Kr.: Toldforvalteren i Herning, hvorimod Lønningen til Toldforvalteren i Løkken udgaar.

Under 2) 2,500 Kr.: Antallet af Kontrolører i Kjøbenhavn forøges med 1.

Under 3) 2,800 Kr.: Antallet af Kontrolører i Kjøbenhavn forøges med 2.

Under 4) 3,000 Kr. tilføjes: Oppebørselskontroløren ved Kjøbenhavns Frilager. Oppebørselskontroløren ved Kjøbenhavns Frihavn.

Antallet af de her opførte Kontrolører i Kjøbenhavn forøges derhos med 1.

§ 2. De for Toldvæsenets 4. Lønningsklasse fastsatte Toldassistentlønninger forøges med 19, nemlig 4 à 1,000 Kr., 7 à 1,200 Kr., 4 à 1,400 Kr. og 4 à 1,600 Kr.

Antallet af Bestallinger, der kunne tildeles de til 4. Lønningsklasse hørende Bestillingsmænd, forøges med 8.

Lov af 8. Maj 1894.

137. Til Afsnittet „Kontorholdsvederlag“, Side 477.

Lov af 30. Marts 1889 om Kontorholdsgodtgørelse ved Toldvæsenet er afløst af Lov af 8. Maj 1894, der traadte i Kraft den 1. Juni s. A. I sidstnævnte Lovs § 1 er optaget følgende Bestemmelse, der ikke findes i Loven af 30. Marts 1889:

»Ere de for Toldstederne paaregnede Lønninger ved noget af disse ikke forbrugte ved Finansaarets Udløb, er Toldbestyrelsen bemyndiget til at nedsætte Kontorholdsvederlaget i det følgende Finansaar med det besparede Beløb.«

•

138. Til 6te Afdeling „Om Indberetninger m. v. fra Provinstoldstederne“, Side 559.

Ved Skrivelse af 9. November 1894 fra Østifternes Overtoldinspektorat ere Toldstederne under bemeldte Overtoldinspektorat erindrede om, at der i Konduiteforklaringens Indtægtsrubrik „af andet“ bør opføres ogsaa Indtægten af private Hverv, som den paagældende har erholdt Tilladelse til at overtage, og i Rubrikken vedrørende Befordringsgodtgørelse, enhver fast aarlig Sum til Befordring og Hestehold og Baadehold, samt at der i Anmærkningsrubrikken er at give Oplysning saavel om de Vilkaar, hvorunder den paagældende har lejet Bolig eller benytter en Embedsbolig, som om Størrelsen af de af ham i det forløbne Aar udredede Skatter til Kommunen

Rettelser.

a, til Samlingens I. Del.

- S. 210—211. Anm. til Toldforordningens § 96 udgaar, idet det i bemeldte Anm. omhandlede Gendarmerikorps er inddraget.
- S. 274. I Stedet for den første Anm. til Toldforordningens § 153 indsættes:

Ifølge Lov af 1. April 1892 om danske Skibes Registrering m. m., jfr. §§ 5 og 30, forsynes danske Skibe, hvis Bruttotonnage er 20 Registertons eller derover med Nationalitets- og Registrerings-Certifikat, der udstedes af Registrerings- og Skibsmaalingsbureauet i Kjøbenhavn, medens, ifølge Generaldir. C. af 19. December 1893, d, danske Skibe af mindre Tonnage forsynes med Maalebrev, for saa vidt Skibet ikke er mindre end 5 Registertons Brutto, og Baade under 5 Registertons Brutto med Maalingsattest. Maalebrev og Maalingsattester udstedes af vedkommende Toldkamre.

Danske Skibe af mindre Bruttotonnage end 20 Registertons, som agtes benyttede i udenrigs Fart, skulle efter Registreringslovens § 10 og ovennævnte Cirkulæres Punkt i forinden Udklareringen, efter vedkommende Toldkamres Foranstaltning, forsynes med et af Bureauet udstedt Nationalitetsbevis.

b, til Supplementet for 1892—1893.

- Side 23. Til Anmærkningen til Punkt 64 føjes: Ifølge samme Direktorats Resolution af 30. Marts 1876 maa Diæterne beregnes efter allerhøjeste Resolution af 11. Juli 1862.
-

Supplement

for Aaret 1895 til 1ste Del af

Samling

af

de gældende Love, Anordninger og
administrative Bestemmelser

vedrørende

Toldvæsenet i Danmark,

dog ikke Toldtariffen eller

Bestemmelserne om Skibsmaaling og Skibsregistrering.

Samlet og udgivet af

Toldforvalter **V. V. Hassing**

og

Fuldmægtig **E. Jensen**

i Finansministeriets 2. Revisionsdepartement.

Kjøbenhavn.

L. A. Jørgensens Bogtrykkeri.

1896.

139. Til Toldforordningens §§ 1 og 2, Side 4 og 5, og Punkt 91, Side 47—48 i Supplementet for 1894.

I Henhold til Lov om Straf for Brugen af urigtige Varebetegnelser af 27. April 1894 § 4, sidste Stykke, fastsættes herved følgende

Instruktion.

I.

Med Hensyn til Indladning i dansk Toldhavn af Smør til fremmed Sted har Toldvæsenet at iagttage følgende:

a. Udførsel. 1. Naar Smør udføres her fra Landet, bliver det saa vidt muligt at undersøge, om der paa Varen eller dens Indpakning er anbragt en Betegnelse, som enten angiver, at Smørret er tilvirket i Danmark eller indeholder et dansk Stednavn.

2. Er saadan Betegnelse anbragt, skal dette under en Bøde fra 10—200 Kroner udtrykkelig bemærkes i Udførselsangivelsen. Er dette undladt, bliver Smørret at tilbageholde fra Indladning, indtil Politiet kommer til Stede og varetager det videre fornødne. Ønsker Udføreren imidlertid, at Bøden fastsættes af Toldbestyrelsen, vil Toldopsynet kunne tillade Varernes Indladning, naar Udføreren har stillet en saadan Sikkerhed for Bøden, som Toldopsynet efter Forholdene finder tilstrækkelig. Overtrædelsen bliver i saa Fald ikke at anmelde for Politiet, men der afgives om Sagen Rapport, der behandles paa sædvanlig Maade gennem Toldstedets Konfiskationsregnskab. Om Urigtigheden giver Toldopsynet Udførselsangivelsen fornøden Paategning med Oplysning om den eventuelt stillede Sikkerhed, saafremt Udføreren ønsker Sagen indstillet til Toldbestyrelsens Afgørelse.

3. Som Regel skal Toldopsynet kun undersøge de paa Smørrets Indpakning (ydre og indre Beholdere) anbragte Mærker og Betegnelser. Foreligger der imidlertid grundet Mistanke om, at selve Varen er forsynet med andre Mærker eller Betegnelser end Beholderne — og da navnlig med den ovenfor under 1 angivne, uden at dette udtrykkelig er bemærket i Angivelsen — vil det tilstedeværende Overopsyn kunne beordre, at en eller flere Beholdere aabnes.

4. Saafremt der ved Udførsel af Smør, paa hvilket eller paa hvis Indpakning er anbragt en Betegnelse som ovenfor under 1 angivet, for Toldvæsenet foreligger eller under Indladningen fremkommer en speciel Angivelse eller Anmeldelse, hvorefter det ifølge det tilstedeværende Overopsyns Skøn med Føje kan formodes, at Betegnelsen er urigtig, bliver Smørret at holde tilbage fra Indladning og at tage under Toldlukke eller Toldvagt, indtil Politiet har overtaget Sagens Undersøgelse. Paa løs Angivelse eller Anmeldelse derimod holdes Smørret ikke tilbage, men det bliver snarest muligt at anmelde for Politiet, hvad der om Sagen er kommet til Toldvæsenets Kundskab. Om deslige Anmeldelser til Politiet indsender Toldopsynet gennem Toldstedet Indberetning til Generaldirektoratet med Oplysning om, hvad der i øvrigt af Toldopsynet maatte være foretaget i Sagen.

5. De ovenfor givne Bestemmelser komme ogsaa til Anvendelse med Hensyn til Smør, der udføres i hermetisk tillukkede, her i Landet pakkede Beholdere; dog er det med Hensyn til saadant Smør tilladt at angive Danmark eller et Sted i Danmark som Pakningssted, selv om Smørret ikke er tilvirket i Danmark. Om saadan Betegnelse er Bemærkning i Angivelsen til Toldvæsenet ufornöden, medmindre den kan opfattes som tillige indeholdende en Betegnelse af, at Smørret er tilvirket i Danmark.

6. Det indskærpes Toldopsynet under ingen Omstændigheder at tillade Indladning af Smør, forinden der foreligger behørig Udførselsangivelse.

b. Transitering. 1. Naar Smør transiteres over Danmark og enten oplosses her til midlertidig Lagring eller omlades fra Skib til Skib til videre Udførsel, bliver det saa vidt muligt at undersøge, om der paa Varen eller dens Indpakning er anbragt en Betegnelse som den ovenfor under 1 angivne. Er dette Tilfældet, bliver Varen — selv om der om Betegnelsen er gjort udtrykkelig Bemærkning i Angivelsen — straks at anholde af Toldvæsenet (idet den maa forudsættes ikke at kunne være tilvirket i Danmark), og Anholdelsen anmeldes snarest muligt for Politiet. Herfra undtages de Tilfælde, hvor det godtgøres, at Smørret er af dansk Oprindelse og altsaa Retourvarer.

2. Er saadant fra Udlandet ankommet, med dansk Betegnelse som for nævnt forsynet Smør angivet til Klarering, altsaa til Indførsel her i Landet, vil det ikke i Henhold til Lovens § 4 kunne anholdes, men Sagen bliver at anmelde for Politiet, hvorhos Toldvæsenet saa vidt muligt vil have at være opmærksom paa, at ikke det samme Parti Smør med uforandret Betegnelse senere frembydes til Udførsel.

II.

Med Hensyn til Udførsel og Transitering af Smør til eller over Kjøbenhavns Frihavn iagttages følgende:

a. Udførsel. 1. Ved Udførsel af Smør fra Kjøbenhavns Told-distrikt til Frihavnen paahviler det ovenanföerte Tilsyn, naar Udførselen foregaar

landværts, Toldopsynet ved Portene, og, naar Udførselen foregaar søværts, Toldopsynet ved Varernes Indladning i Toldhavnen.

2. Ved den landværts Udførsel skal, naar Smørret eller dets Indpakning bærer den ovenfor under 1 nævnte Betegnelse, dette udtrykkeligt være bemærket i den Angivelse, som i Henhold til Generaldirektoratets Reglement af 16. Oktober 1894 A. 1. d., eventuelt a, skal ledsage Varerne og afleveres til Frihavns-Portopsynet. Førres Smørret søværts, skal den omhandlede Betegnelse selvfølgelig ligesom ved andre Indladninger være bemærket i de i fornævnte Reglement A. 2. c. 1. nævnte Udførselsangivelser.

3. Ved søværts Udførsel af Smør fra det øvrige Indland til Kjøbenhavns Frihavn — jfr. ovennævnte Reglement A. 2. c. 2. — føres Tilsynet af Toldopsynet paa Afgangsstedet overensstemmende med, hvad ovenfor under I. a. er foreskrevet med Hensyn til Udførsel af Smør her fra Landet.

b. Transitering. Ved Transitering af Smør over Kjøbenhavns Frihavn bliver, naar Smørret opløses fra det fra Udlandet ankommende Skib i en Toldhavn, at forholde i Overensstemmelse med, hvad foran under I. b. er foreskrevet, hvorimod der, naar Smørret omlades fra Skib til Skib i selve Frihavnen, eller naar det opløses der til senere Udførsel med andet Skib til Udlandet, ikke af Toldopsynet vil være at udøve noget Tilsyn.

Sluttelig paalægges det Toldopsynet overalt, saavel i Toldindlandet som i Frihavnen, hvor det kommer til Kundskab om stedfundne Urigtigheder, der kunne antages at stride mod Bestemmelserne i Lov 27. April 1894 § 4, straks at gøre Anmeldelse derom til Politiet.

C. S. Nr. 2, 1895.

140. Til samme Bestemmelser.

Generaldirektoratet har under 1. Juli 1895 tilskrevet Overtoldinspektorerne saaledes:

Fra forskellige Eksportører af dansk Smør er der til Generaldirektoratet indkommen Forespørgsel, om det efter Loven om Straf for Brugen af urigtige Varebetegnelser af 27. April 1894 § 4, jfr. Generaldirektoratets Instruktion i C. S. Nr. 2, 1895, kan anses tilstrækkeligt, at Samlinger af Fustager med dansk Smør forsynes med et ensartet Mærke som »Danish Produce« eller »garanteret dansk Smør« e. l., og at da kun dette Mærke anføres i Udførselsangivelsen uden Hensyn til, at der paa de enkelte Fustager yderligere maatte være anbragt Navne paa forskellige danske Produktionssteder eller andre Mærker.

Efter i Sagen at have brevvexlet med Indenrigsministeriet skulde man tjenstligt meddele til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse for Toldstederne, at Loven af 27. April f. A. overhovedet ikke forlanger, at de

Fustager, der frembydes til Udførsel, skulle være forsynede med noget Mærke. Spørgsmaalet er derfor alene, om det, naar en Samling af Fustager er forsynet med et ensartet Mærke som det nævnte, da er tilstrækkeligt, at kun dette Mærke antøres i Udførselsangivelsen.

Dette Spørgsmaal vil under Hensyn til det ved Loven tilsigtede Formaal være at besvare bekræftende.

141. Til samme Bestemmelser.

I Henhold til den Regeringen ved Lov af 13. April 1894 om Tilsyn med Udførselen af fersk Kød givne Bemyndigelse bliver herved med Hensyn til Udførselen af fersk Kød af Hornkvæg til fremtidig Iagttagelse foreskrevet følgende:

§ 1. Fersk — hvortil regnes let saltet — Kød af Hornkvæg maa ikke udføres her fra Landet uden at være ledsaget af Attest fra en autoriseret Dyrlæge om, at det ikke er fordærvet og ikke hidrører fra Dyr, der ere angrebne af nogen Sygdom saaledes, at det ikke bør bruges til Menneskeføde, eller fra Dyr, der ere saa afmagrede, at deres Kød ikke kan anses for egnet til Menneskeføde, alt i Overensstemmelse med nedenstaaende Regler.

§ 2. Indvendig paa hver kvart eller halve Krop skal der være fastklæbet en rød Seddel med Paaskrift: »Kød af sundt Dyr«, underskreven af Dyrlægen med Navn, Bopæl og Dato. Dyrlægen skal egenhændig paaklæbe denne Seddel. Med hver Forsendelse skal derhos følge en af Dyrlægen og Ejeren underskreven Attest af følgende Indhold:

»Det attesteres herved, at jeg under Dags Dato har undersøgt . . . Stkr. slagtet Hornkvæg hos og fundet Kødet tjenligt til Udførsel i Henhold til Lov om Tilsyn med Udførselen af Kød af 13. April 1894 § 1, samt at jeg har forsynet Kødet med det befalede Sundhedsmærke.

Denne Attest er gyldig i 5 Dage fra Udstedelsesdagen.

(Bopæl) . (Dato)

(Navn)

Autor. Dyrlæge.

Som Afsender af Kollier slagtet Kød mærket erklærer jeg herved paa Tro og Love, at disse Kollier kun indeholde Kød af de i ovenstaaende Attest omhandlede Stkr. slagtet Hornkvæg.

(Bopæl) (Dato).

(Navn).«

§ 3. Kød i Fustager og Slagteaffald — derunder Indvolde — af Hornkvæg maa i fersk eller let saltet Tilstand kun udføres, naar Emballagen er forsynet med en af en autoriseret Dyrlæge med Navn, Bopæl og Dato underskreven Erklæring om, at Indholdet hidrører fra sunde Dyr.

Med hver Forsendelse skal derhos følge en af Dyrlægen og Ejeren underskrevet Attest af følgende Indhold:

»Det attesteres herved, at jeg under Dags Dato har undersøgt det i Fustage mærket nedlagte Kød [Slagteaffald] og fundet det tjenligt til Menneskeføde, samt at jeg har forsynet Emballagen med den befalede Sundheds-erklæring.

Denne Attest er gyldig i 5 Dage fra Udstedelsesdagen.

(Bopæl)

(Dato)

(Navn)

Autor. Dyrlæge.

Som Afsender af Fustager Kød [Slagteaffald] mærket erklærer jeg herved paa Tro og Love, at disse Fustager kun indeholde det i ovenstaaende Attest ommeldte, af Dyrlægen synede Kød [Slagteaffald].

(Bopæl)

(Dato)

(Navn).«

§ 4. Det er Dyrlægen forbudt at afgive de i §§ 2 og 3 omhandlede Attestationer, naar han ikke har besigtiget de paagældende Dyr under eller efter Slagtningen og i sidste Tilfælde, forinden Udflugningen af Kødets har fundet Sted, og medens samtlige Dyrets Indvolde endnu vare til Stede og kunde identificeres.

§ 5. De i § 2 omhandlede røde Sedler til Paaklæbning, saa vel som trykte Blanketter til de foreskrevne Attester kunne af de autoriserede Dyrlæger faas udleverede uden Betaling i det Schultz'ske Bogtrykkeri, Niels Juelsgade Nr. 12, Kjøbenhavn.

§ 6. Det paahviler Politiet og, for saa vidt Udførselen sker pr Jærnbane, vedkommende Banebestyrelse paa Afgangstedet, at føre Tilsyn med Overholdelsen af de i §§ 1, 2 og 3 fastsatte Forskrifter.

Foregaar Udførselen pr. Skib, skal Anmeldelse om Afsendelsen ske til Politiet i betimelig Tid, før Indladningen finder Sted.

Udførsel af fersk Kød over Landgrænsen paa anden Maade end med Jærnbane maa kun finde Sted ved Grænsetoldstederne.

§ 7. Kødforsendelser, bestemte til Udførsel, som ved ilde Lugt røbe fordærvet Tilstand, skulle, uanset om den befalede Attest medfølger og befindes i Orden i formel Henseende, tilbageholdes paa Udførselsstedet. Anmeldelse om Tilbageholdelsen skal uopholdelig gøres til Stedets Politi til videre Foranstaltning.

§ 8. Foranstaaende Bestemmelser finde ikke Anvendelse paa Kød og Slagteaffald, der indlades i Skib til dettes eget Forbrug.

Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 1. Oktober d. A.

Indenrigsm. Bek. af 17. Juli 1895.

142. Til foranførte Bekendtgørelse fra Indenrigsministeriet af 17. Juli 1895.

Ved at tilstille Toldstedet den hoslagte, af Indenrigsministeriet under 17. f. M. udfærdigede Bekendtgørelse angaaende Forholdsregler ved Udførselen af fersk Kød af Hornkvæg skal man paa Foranledning af nævnte Ministerium tjenstlig paalægge Toldkamret at paase, at ingen Indladning til Eksport i Skib — herfra dog undtaget Indladninger, som ske i Kjøbenhavns Frihavn — eller Udførsel over Landgrænsen ved Grænsetoldstederne (§ 6) af de i Bekendtgørelsen ommeldte Varer finder Sted, uden at Politiet tilkaldes, endvidere efter bedste Evne at støtte Politiet i Gennemførelsen af det ved Bekendtgørelsen foreskrevne Tilsyn, samt endelig ved mindre Forsendelser, naar Politiet ikke er til Stede eller let kan tilkaldes, at varetage det befalede Tilsyn og drage Omsorg for, at Sundhedsattesterne med behørig Paategning afgives til Politiet.

Generaldir. C. Skr. af 6. August 1895.

143. Til samme Bestemmelser.

Ifølge Meddelelse af 25. f. M. fra Finansministeriet har Indenrigsministeriet under 30. Oktober d. A. tilskrevet Politimesteren i Korsør, at det for Kødforsendelser, der ere afsendte fra en Jærnbane-station paa direkte Fragtbrev til Udlandet over en Søroute som Korsør—Kiel*), vil være tilstrækkeligt, at Fragtbrevet er forsynet med vedkommende Afgangsstations Paategning om, at Sundhedsattest har været forevist.

Generaldir. Skr. af 6. December 1895 til Overtoldinsp.

144. Til Toldforordningens § 6, Side 6—8.

Paa Grund af den for Tiden herskende Mund- og Klovesyge blandt Kvæget i Kongeriget Nederlandene forbydes herved i Henhold til Lov om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene af 14. April 1893 § 14 indtil videre al Indførsel fra ovennævnte Stat her til Landet af levende Kvæg, Faar og Geder.

Indenrigsm. Bek. af 26. Februar 1895.

145. Til samme Bestemmelse.

I Henhold til Lov om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene af 14. April 1893 §§ 14 og 15 fastsættes herved, at de Forskrifter, der ifølge Indenrigsministeriets Bekendtgørelser af 10. September 1869, 20. Oktober 1869, 6. April 1871, 13. Februar 1873, 25. Februar 1876, 8. Maj 1876, 21. August 1877, 10. November

*) Ifølge Indenrigsm. Skr. af 2. December 1895 til Esbjerg Toldkammer ogsaa over en Søroute som Esbjerg—England.

1877, 26. September 1882, 21. Oktober 1885, 23. September 1886, 22. Oktober 1886, 10. Marts 1888, 29. Januar 1890, 8. September 1891, 18. Marts 1892, 30. Marts 1892, 31. Maj 1892 og 29. Oktober 1892 hidtil have været gældende angaaende Indførsel fra Udlandet af Husdyr og raa Handelsprodukter af samme m. m., fremdeles indtil videre ville være at iagttage, saaledes, at Overtrædelse af disse Forskrifter straffes i Medfør af Loven af 14. April 1893 § 16 (se Lovtidende for 1893, Side 306).

Indenrigsm. Bek. af 28. Maj 1895.

146. Til Toldforordningens § 6 og Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 31. Maj 1892, Side 7 og 8.

Til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse er meddelt Overtold-inspektoraterne, at ifølge Skrivelse af 2. Oktober 1895 fra Indenrigsministeriet skal der ved det i Post 2 i bemeldte Ministeriums Bekendtgørelse af 31. Maj 1892 angaaende Indførsel af raa Huder og Skind samt uvadsket Uld fra Tyskland, Belgien og Frankrig brugte Udtryk »Indførselssted« forstaas det Sted, hvor Varen efter endt Toldbehandling udleveres Modtageren af Toldvæsenet.

Generaldir. Skr. af 8. Oktober 1895.

147. Til Toldforordningens § 6, Side 8, som Anm.

Angaaende Udførsel af Kvæg, Faar, Geder og Svin til Udlandet har Indenrigsministeriet under 14. Oktober 1895 udfærdiget en Bekendtgørelse (se Lovtidende for 1895, Løbe-Nr. 52).

148. Til Afsnittet „Om Lossen og Laden samt Anmeldelse ved Toldstederne“, Side 10—33.

Fra den 1. November d. A. at regne har Generaldirektoratet fastsat følgende Ordning:

Skellinien for Fleskum og Hindsted Herreder, mellem Knarmovgaard og Krage-lund, danner Toldgrænsen mellem Aalborg og Mariager Toldsteder.

Der oprettes en Kystkontrolpost i Dokkedal under Aalborg Toldsted. Toldopsynsmanden i Dokkedal fører Kontrollen med Strækningen fra Skellinien til Limfjordens Indløb over for Hals.

Der oprettes en Strandkontrolørpost i Ø. Hurup By under Mariager Toldsted. Strandkontroløren i Ø. Hurup fører Kontrollen med Kysten fra Skellinien til Alsodde. Kontrolposten ved Als ophæves.

C. S. Nr. 3, 1895, g.

149. Til C. S. No. 3, 1882, a, A, Side II—16.

I Forbindelse med Bestemmelserne i Generaldirektoratets Resolution af 12. August 1865*) samt i C. S. Nr. 3, 1882, a, A, 6, der fremdeles forblive gældende, er der tillagt Toldkontrolposten paa Baagø Ret til at klarere Baade af indtil 6 Tons, som udføre Varer fra Baagø til Slesvig og vende ledige eller ballastede tilbage.

Toldopsynsmanden paa Baagø er forpligtet til ved kendeligt Signal at tilkendegive Baadene for Indgaaende om han er i Funktion og vil kunne foretage den fornødne Toldekspedition. I modsat Fald maa Baadene ikke lande forinden Ekspeditionen er foregaaet ved et af de i Lille Bælt stationerede Krysfartøjer eller Assens Toldkammer.

Generaldir. Res. af 31. August 1895.

150. Til C. S. Nr. 3, 1882, a, Side II—20, og C. S. Nr. 3, 1880, a, Side 25—32.

Fra den 1. Januar 1895 er der tillagt Kalkbrænderiernes Toldkontrol i Kjøbenhavns Tolddistrikt Ret til at indklarere Skibe, der ere afgaaede ledige eller ballastede fra Kjøbenhavns Frihavn og som indkomme til Kalkbrænderiernes Distrikt, samt til derefter at udklarere disse Skibe til at afgaa til et bestemt Sted i Kjøbenhavns eller andet Toldsteds Distrikt og der uden speciel Opsynsførelse at inklade til Kjøbenhavns Frihavn eller til dansk Toldsted indenlandske Varer af ved Indførsel fra Udlandet toldfrie Slags, jfr. C. S. Nr. 3, 1880, A, 4 og B, 2 samt C. S. Nr. 3, 1882, B, 4.

Generaldir. Res. af 22. December 1894.

151. Til C. S. Nr. 3, 1882, a, Side II—21, og C. S. Nr. 3, 1880, a, A, Side 25.

Strandkontroløren ved Kalkbrænderierne i Kjøbenhavns Tolddistrikt er meddelt Bemyndigelse til under Iagttagelse af de i C. S. Nr. 3, 1880, a, A. foreskrevne Vilkaar fra 1. April 1895 at ind- og udklarere Skibe i indenrigsk Fart, samt til dels at indklarere fra Helsingborg, Landskrona, Malmø og Trelleborg Toldkammerdistrikter ankommende Skibe med toldfrie Varer, Proviant til Skibsbrug samt smaa Partier toldpligtige Varer til et Toldbeløb af indtil 5 Kr. pr. Fartøj, dels at udklarere Fartøjer til de nævnte svenske Steder med indenlandske og fremmede og frigjorte Varer samt uoplosset forbleven Proviant eller med uoplossede Dele af de ovennævnte smaa Partier toldpligtige Varer, alt under Iagttagelse af de i C. S. Nr. 3, 1882, a. fastsatte Betingelser for Klarering i den her ommeldte Udstrækning.

Generaldir. Res. af 27. Marts 1895.

*) Ved denne Resolution er det approberet, at Krystoldassistenterne paa de ved Baagø i Assens Tolddistrikt og Brandsø (nu ligeledes i Assens Tolddistrikt) stationerede Krysfartøjer meddele Toldekspedition ved Udførsel fra disse Øer til Hertugdømmet Slesvig af Øernes Landprodukter og levende Kreaturer i aabne Baade, hjemmehørende paa disse Øer, og ved Tilbagekomsten med Ballast eller ledige.

152. Til Toldforordningens § 14, Side 35—37, samt § 139, Side 260.

Paa given Anledning er tilkendegivet, at fra Kjøbenhavns Frihavn kommende Fartøjer ville ved Kontrolstederne ved Indsejlingen til Fjorde være at behandle som alle andre fra Udlandet ankommende Skibe.

Generaldir. Res. af 10. Juni 1895.

153. Til Afsnittet „Afgifterne af Skibe og Varer“, Side 56—57.

Som Følge af den d. 1. April d. A. i Henhold til det under 10. ds. ud-gaaede Tillæg til Skibsmaalingsinstruktionen af 7. September 1867 indtrædende Genoptagelse i dansk Skibsmaaling af den saakaldte »British Rule (a)« som Fradragsregel for Rum til den bevægende Kraft i Dampskibe vil fra samme Tidspunkt:

a. ved Fortoldning af Kulladninger i fuld lastet Skib — det paa-gældende Skibs afgiftspligtige Registertonnage være at lægge til Grund; men dog saaledes, at Fradraget i Bruttotonnagen for de i bemeldte Tillæg under Afdeling III., Afsnit H., nævnte Rum for Sejlskibes Vedkommende i alle Tilfælde ansættes til 10 pCt. af Bruttotonnagen; medens for Dampskibes Vedkommende dette Fradrag — saavel for slige Rum som for de i Afdeling I., Afsnit A., nævnte Rum til den bevægende Kraft — i alle Tilfælde ansættes til 25 pCt. af Brutto-tonnagen;

b. ved Fortoldning af Trælastladninger i fuldladet Skib, for Rumlastens Vedkommende — det paagældende Sejlskibs Tonnage af Rummet under Dækket med Fradrag af Tonnagen af det under samme eventuelt værende Rum til »Sejlkøje« og det paagældende Dampskibs Tonnage af Rummet under Dækket med Fradrag af de under samme værende Maskin-, Kedel- og Aksel-Rum med tilhørende permanente Kulrum — for bægge Arter Skibe dog med Tillæg for Tonnagen af de i Forbindelse med Lastrummet staaende Opbygninger, der befindes bestuvede med Trælast — være at lægge til Grund.

Fradraget for nævnte Maskinrum m. m. bestemmes ved Maaling af Længden mellem Maskinskodderne, største Bredde mellem Spanterne og største Dybde fra Dækkets Underside til Bundvinkeljærnenes Overkant — i Skibe med dobbelt Bund til Vandballast derimod til Overfladen af den øverste Bund. Disse Maksimums-Maal multipliceres med hinanden, hvorpaa Produktet divideres med 91,59 og det udkomne viser da den Tonnage, der skal fradrages i Tonnagen af Rummet under Dækket. For saa vidt der i de for de paagældende Dampskibe fremlagte Maalings-certifikater under Kendingsmaalene findes opført Længden af Maskinrummet, vil denne Længde kunne benyttes; derimod kunne de derunder opførte Bredde- og Dybdemaal ikkun benyttes som Kontrolmiddel.

Med Ikrafttrædningen af dette Cirkulære ere Bestemmelserne i C. S. Nr. 3, 1876 angaaende Fortoldning af Stenkulladninger samt i Nr. 2, 1867, b. og Nr. 1, 1869, b. angaaende Fortoldning af Trælastladninger og Nr. 3, 1890, b. om Maaling af særskilte Maskinrumafdelinger paa Dækket, ophævede.

C. S. Nr. 1, 1895, b.

154. Til foranstaaende Cirkulærpunkt.

Paa Forespørgsel om Kedel- og Akselrum i Dampskibe, der indkomme med fuld Ladning af Trælast, skulle opmaales særskilt, og Fradrag gives med Tonnagen af disse Rum tilligemed Tonnagen af Maskinrummet, er meddelt, at Fradrag for Maskin-, Kedel- og Akselrum bestemmes under eet paa den i C. S. Nr. 1, 1895, b nærmere angivne Maade.

Generaldir. Skr. af 21. September 1895.

155. Til Afsnittet „Afgifterne af Skibe og Varer“, Side 56—57.

Det er meddelt Toldstederne, at ved alle Afgiftsberegninger vil Tonsdrægtighedens Hundrededelsbrøk være at omsætte til hele Tons efter Regelen i Tillæg til Skibsmaalingsinstruktionen af 7. September 1867 Nr. 1 af 10. Marts 1895 Afdeling III. Afsnit E. Punkt c., og at Omsætningen fra Tons til Kommercelæster vil være at foretage ved at dividere med 2 det efter fornævnte Regel udfundne Antal hele Tons.

C. S. Nr. 3, 1895, f.

- Ann. 1.** Den i foranstaaende Cirkulærpunkt nævnte Regel er saalydende:
Ved Omsættelsen af Registertonnagens Hundrededelsbrøk bliver 0,50 Ton og derover at ansætte til 1 Ton. Under 0,50 Ton bortfalder.
- 2.** Nettoregistertonnagens Hundrededelsbrøk vil ved al Afgiftsberegning straks være at omsætte til nærmeste hele Tal; den saaledes ansatte Nettoregistertonnage omsættes derefter til Kommercelæster ved Devison med 2 (v. § 27 i Lov om Skibes Maaling af 13. Marts 1867); herefter bortfalder Ansættelser til $\frac{1}{4}$ og $\frac{3}{4}$ Kmlstr. U. A.

156. Til C. S. Nr. 1, 1880, b, I, Side 72.

Foranlediget ved en Antegnelsespost, hvori var paaanket, at Vraget af et indstrandet Dampskib, der blev bortsolgt underhaanden for en Købesum af 1560 Kr., var toldberigtiget efter bemeldte Salgsværdi uden foregaaende Taksation, medens det i den afgivne Erklæring var udtalt, at Bestemmelserne i C. S. Nr. 1, 1880, b, I ikke forpligtede til at lade Taksation foretage i et Tilfælde som det foreliggende, hvor Salgsgegenstanden ikke kunde paavises, idet Vraget var sunket saaledes i Havet, at det var usynligt, er tilkendegivet, at der fremtidig i Tilfælde, hvor der maatte opstaa Spørgsmaal om Toldberigtigelse af Skibsvrag efter den ved Salg underhaanden opgivne Købesum, vil være at afgive Indberetning til Generaldirektoratet og at afvente Generaldirektoratets Samtykke til, at den i § 11 i Lov af 4. Juli 1863 foreskrevne Taksation frafaldes.

Generaldir. Res. af 20. September 1895.

157. Til Afsnittet „Vejning og Maaling“, Side 86, Lov af 4. Juli 1863, § 59, samt Side 95.

Toldstederne bemyndiges til ved Fortoldninger af Stenkul og Koks at lægge de af de autoriserede Maalere afgivne Attester om det udmaalte Tøndetal til Grund ved Toldafgifternes Beregning.

C. S. Nr. 3, 1895, b.

158. Til C. S. Nr. 3, 1864 til § 18, a og b i Lov af 4. Juli 1863, Side 120.

Overtoldinspektoratet for Kjøbenhavn er bemyndiget til ved Paategning paa vedkommende Klareringsangivelse at tilstaa toldfri Indførsel af Munition, der indgaar til Militæretaterne, naar der fremlægges Attest til Bilag ved Regnskabet fra den paagældende Militærautoritet om, at Munitionen indgaar for Militæretatens Regning og er bestemt til sammes Brug.

Generaldir. Res. af 6. September 1895.

159. Til Toldforordningens § 75, Side 159—161, og C. S. Nr. 8, 1847, e, Side 161—163; jfr. § 37 i Instr. af 12. December 1797, Side 579.

Som Følge af en Antegnelsepost, hvori det var paatalt, at en Toldforvalter havde beregnet sig 4 pCt. for Berigtigelsen af Auktionsprovenuet ved en over en Kreditoplagshavers Varebeholdning i Henhold til Toldforordningen af 1. Februar 1797, § 75, 3 foranstaltet Tvangsauktion, er tilkendegivet, at der ikke havdes Hjemmel for Beregning af Procenter i et Tilfælde som det foreliggende.

Generaldir. Res. af 4. April 1895.

160. Til Toldforordningens § 87, Side 206—207, § 137, Side 259, og § 15 i Instruksen for Krystoldvæsenet, Side 641—642.

Under 10. August 1895 har Generaldirektoratet tilskrevet Overtoldinspektoratet for Nørrejylland saaledes:

Efter at man paa given Anledning ved Skrivelse af D. D. har meddelt Krystoldinspektoratet, at Koffardiskibe, der ere anholdte, besatte eller tagne paa Slæb af danske Orlogsskibe, navnlig ogsaa af de af Fiskeriinspektionen for Nordsøen og Skagerak benyttede kongelige Fiskeriinspektionsfartøjer, foreløbig, indtil man har høstet nærmere Erfaring om de praktiske Følger deraf, ikke ville være at underkaste Bording og Inkvirering fra Krystoldvæsenets Side, skal man tjenstligt anmode Overtoldinspektoratet om at paalægge samtlige paagældende nørrejydske Toldsteder at have Opmærksomheden henvendt paa, at ingen Urigtigheder begaas af Besætning eller Passagerer paa Koffardiskibe, som under de anførte Omstændigheder indkomme til jyske Havne, og saa snart noget saadant passerer, da at gøre Indberetning hertil desangaaende.

161. Til Toldforordningens § 101 med dertil hørende Bestemmelser, Side 218—222, og Anm. 4, Side 227—228.

Ved allerhøjeste Resolution af 5. November d. A. har det behaget Hans Majestæt Kongen allernaadigst at bifalde, at der fra den 1. December 1895 at regne for Provinstoldstederne fastsættes følgende Regler for Beregningen af Dag-

penge til Toldpersonalet for Forretninger, der udføres uden for den i Toldforordningen af 1. Februar 1797 § 101 bestemte Ekspeditionstid:

1. Til hver paagældende Toldofficiant erlægges for de 2 første Timer eller hvilken som helst Del deraf 1 Kr. 33 Øre samt for hver paafølgende Time eller hvilken som helst Del deraf et Tillæg af 66 Øre, og
2. medens der til Underopsynet ved flere samtidig stedfindende Forretninger, f. Eks. hvor flere Skibe samtidig losse eller lade, erlægges de fornævnte Dagpenges fulde Beløb for hver af de samtidige Forretninger, bliver der til Overopsynet ved flere samtidig stedfindende Forretninger kun at erlægge Halvdelen af de forannævnte Dagpenges fulde Beløb for hver af de samtidige Forretninger.

For at tilvejebringe en ensartet Fremgangsmaade ved samtlige Provinstoldsteder med Hensyn til Optrækning af Diæter til Toldopsynet for Opsynsførelse ved selve Toldstederne uden for den anordnede Forretningstid fastsættes herved følgende Bestemmelser for Toldstederne uden for Kjøbenhavn:

1. Under Udtrykket »Lossen og deslige« i Forordningen af 1. Februar 1797 § 101 indbefattes ikke blot Havne-, men alle Toldopsynsforretninger ved Toldstederne og de med selvstændigt Toldsted forsynede Ladepladser uden for Købstæderne samt de enkelte andre Pladser, hvor den i § 101 bestemte Ekspeditionstid ved særlig Bestemmelse er gjort gældende, herunder Opmaaling af Gæringskar og lignende Forretninger i Brændevinsbrænderier, Opsyn ved Udlosning af hele Jærnbanevognladninger, ved Indladning i Jærnbanevogne af Varer, der enten som Transitgods eller mod Toldgodtgørelse eller Afskrivning i Kreditoplaget agtes forsendte med Jærnbanen, samt — for saa vidt ikke særlige Bestemmelser for Ekspeditionstiden i efternævnte Henseende ved enkelte Toldsteder ere truffene, hvilke Bestemmelser forblive gældende — Toldbehandling af Varer i til Toldvæsenets Brug indrettede Lokaler paa Jærbanestationer.
2. For Toldopsynet ved den egentlige Jærnbane-Togtjeneste (Udtagelse og Eftersyn af Rejsegods, Udtagelse og Henbringelse til Toldpakhush af Transitgods, Omladning fra og til Jærnbanevogne af til Videreforsendelse bestemt Transitgods, Modtagelse og Afsendelse af Jærbanetoldlaase og deslige) gælder foruden Forretningstiden efter Toldforordningens § 101 tillige den for Jærbanens Betjente fastsatte Forretningstid, jfr. Finansministeriets Bekendtgørelse af 22. April 1865 § 15 og C. S. Nr. 4, 1871, b, D.
3. De angaaende Forretningstiden for Toldopsynet ved Landtoldgrænsen givne særlige Bestemmelser forblive uforandret gældende.
4. Uden for et Toldsted, men inden for en Afstand af $\frac{1}{2}$ Mil fra dette forefaldende Opsynsforretninger ved fra Toldstedet udsendt Opsyn betragtes med Hensyn til Forretningstiden og Erlæggelse af Diæter lige med Forretninger ved selve Toldstedet.
5. Opsynsforretninger kunne paa Søgnedage forlanges fortsatte uden Erlæggelse af Diæter en kort Tid, dog ikke udover $\frac{1}{4}$ Time, efter Solnedgang, for saa

vidt Dagslyset tillader det. Vedvarer Forretningen saa længe, at Diæter til Toldopsynet blive at erlægge, tages Klokkeslættet for Solens Nedgang som Udgangspunkt for Beregningen.

6. Toldstedernes Chefer bemyndiges til at tillade Losning fra indenlandsk Sted og Indladning til indenlandsk og fremmed Sted af indenlandske, af toldfrie samt undtagelsesvis af Smaapartier fremmede og frigjorte Varer fra og i Sejlskibe og indenlandske Dampskibe — de i regelmæssig Stykgodsfart mellem Kjøbenhavn og Provinshavnene gaaende Dampskibe herunder ikke indbefattede — uden for Forretningstiden uden speciel Opsynsførelse, naar saadant forekommer Chefen i enhver Henseende ubetænkeligt; i modsat Fald vil denne have at forsyne Diætberegningen med Paategning om, at speciel Opsynsførelse af ham er skønnet nødvendig.
7. Da Lov af 1. April 1891 om den offentlige Fred paa Folkekirkens Helligdage samt paa Grundlovsdagen stiller Grundlovsdagen den 5. Juni fra Kl. 12 Middag lige med Folkekirkens Helligdage, vil der, naar Tilladelse til at foretage Forretninger, som kræve Toldopsynets Tilstedeværelse, paa Grundlovsdagen efter Kl. 12 Middag paa Begæring meddeles, herfor være at erlægge sædvanlige Diæter til det paagældende Toldopsyn. Diæter for Opsynsførelse inden for den i Toldforordningens § 101 fastsatte Forretningstid kunne ikke beregnes paa de Dage, da de almindelige Valg til Rigsdagen foretages.
8. Inkvirering m. v. af indkommende Skibe efter Toldforordningens §§ 146 og 147 er en Toldopsynet til en hvilken som helst Tid paahvilende Tjenestepligt, der udelukker Beregning af Diæter.
9. Hvor der er ansat fast Havne- eller Nattevagt, kan denne som saadan inden for dens Funktionstid og Forretningsomraade ikke beregne sig Diæter.
10. Opsynsforretninger før Solopgang og efter Solnedgang paa samme Dag betragtes som uden Forbindelse med hinanden i Henseende til Beregning af Diæter; fortsættes en Forretning derimod uden Afbrydelse fra den sidste Time i et Døgn ind i det paafølgende Døgn, beregnes Tiden som fortløbende. Tidspunktet for Solens Opgang og Nedgang ansættes for den paagældende Uge fra Søndag til Lørdag efter de i Universitetets Almanak for hver Onsdag anførte Klokkeslæt.

Ved Beregningen af Dagpenge til Overopsynet fastsættes følgende:

- 1) naar hele Arbejdstiden uden for Ekspeditionstiden for 2 eller flere samtidige Forretninger falder inden for et Tidsrum af 2 Timer, bliver der at erlægge 67 Ø. for hver Forretning, uanset hvor stor en Del af de 2 Timer der arbejdes samtidig;
- 2) i alle andre Tilfælde beregnes Dagpengene ved samtidige Forretninger saaledes, at der for 1 Time, hvori der arbejdes alene eller til Dels alene, erlægges 66 Ø., for 1 Time samtidig med en anden Forretning 33 Ø.; dog at der i intet Tilfælde for en enkelt Forretning kan betales mindre end 66 Ø.

11. Diæterne beregnes fra den af vedkommende i en forud til Toldstedets Chef afgiven skriftlig Rekvisition ansatte Mødetid, uanset om Forretningen af Toldvæsenet uvedkommende Aarsager ikke paabegyndes til det opgivne Klokkeslæt. I sidste Fald anses Rekvisitionen som staaende, indtil den af vedkommende maatte blive tilbagekaldt.
12. Diætregningerne skulle for hver enkelt Dag ved Anførsel af Klokkeslæt nøjagtigt oplyse det Tidsrum, i hvilket den mod Diæters Erlæggelse stedfundne Forretning er foregaaet. Eventuelle Mangler i saa Henseende blive af Regnskabsføreren at paatale forinden Beløbenes Opkrævning. Rekvisitionerne med de derpaa afgivne eller de dertil særskilt udfærdigede Kvitteringer for modtagne Diætbløb forsynes med Paategning om det Ind- eller Udgaende Nr., hvorunder den tilsvarende Ekspedition er bogført, og vedlægges Toldregnskabet.
13. For Vagthold ved Skib eller Jærnbanegodsvogn samt ved uberigtiget Gods, som ikke kan bringes under Toldlukke, tillægges der den paagældende Funktionær i Vagtholdspenge 4 Kr. pr. Nat, regnet fra Solnedgang til Solopgang, og 4 Kr. pr. Dag paa Søn- og Helligdage. For Vagthold i en Del af en Nat eller Dag betales: for indtil 3 Timer 1 Kr., for over 3 indtil 6 Timer 2 Kr., for over 6 Timer som for en hel Vagt. Hvor det efter Forholdene findes forsvarligt at tildele en Funktionær Vagthold samtidigt ved flere Skibe, erlægges foranførte Vagtholdspenge med de fulde Beløb af hvert Skib.
14. Hvor Vagthold alene sker for i Almindelighed at sikre Toldintraderne, uden at der fra Skibsførernes eller Vareejernes Side dertil gives speciel Anledning, t. Eks. naar et Skib har Dækslast, som hverken kan nedlægges i Lasterummet eller betryggende toldforsegles eller plomberes, eller naar en aaben Vognladning uberigtiget Gods ankommer saa sent, at Godset ikke kan losses eller berigtiges samme Dag og ikke kan bringes under betryggende Toldlukke, eller naar Dækslastens respektive Vognens Losning maa udsættes af Mangel paa Plads i Toldpakhuset, udredes Vagtholdspengene af Toldkassen.
I andre Tilfælde derimod, særligt hvor Vagthold nødvendiggøres paa Grund af en vedkommende indrømmet speciel Begunstigelse, t. Eks. naar et Skib sættes under Vagthold efter Skipperens Ønske, enten fordi Tillukning af Lugerne om Aftenen ønskes undgaaet, eller de dertil nødvendige Rekvisiter ikke haves om Bord, eller naar Modtageren af en Vognladning Gods alene for sin Bekvemmeligheds Skyld lader Vognen henstaa ulosset Natten over, udredes Udgifterne ved Vagtholdet af vedkommende Skib eller Godsmodtager.
15. Medens navnlig større Dampskibe, hvis Kul- og Maskinrum m. v. vanskeligt kunne inkvireres betryggende, som Regel bør besættes med Vagt, ville Sejlskibe i Almindelighed kunne inkvireres saaledes, at Vagthold ikke vil være fornødent. Imidlertid maa Afgørelsen heraf samt af, hvorvidt det er nødvendigt at sætte aabne Vognladninger uberigtiget Gods under Vagthold om Natten, overlades til Overopsynets Konduite og Skøn i hvert enkelt Tilfælde. Hvor ikke ganske særlige Omstændigheder tale derimod, vil det dog i Almindelighed kunne anses ubetænkeligt, at lade aabne Vognladninger,

der ankomme til Bestemmelsesstedet uden Toldledsagelse fra Grænsetoldstedet, saasom med Trælast, Kul, Koks, grove, meget vægtfulde, uemballerede Maskindele og deslige, henstaa paa Stationspladsen uden specielt Vagthold, ligesom Vagthold om Dagen ved Jærnbanegodsvogne som Regel vil kunne undgaas.

16. Det er en Overopsynet til en hvilken som helst Tid paahvilende Tjenestepligt at kontrolere Vagthold, og der kan herfor ingen Diæter beregnes.

Alle tidligere Bestemmelser angaaende Diæter m. v. for Opsynsforretninger ved Toldstederne uden for Ekspeditionstiden ere, for saa vidt de staa i Strid med nærværende Forskrifter, hermed at anse som ophævede.

Eksempler

paa Beregning af Diæter til Overopsyn ved flere samtidige Forretninger.

Skibene »Activ« og »Blenda« losse samtidig den 13. Febr. før Solopgang, som er Kl. 7⁴⁴, og efter Solnedgang, som er 5⁵.

»Activ« fra Kl. 7 Fm. til Kl. 1 Fm. d. 14/2.

»Blenda« fra Kl. 6 Fm. til 6 Eftm.

Diætberegning.

»Activ« fra Kl. 7 Fm. til Kl. 7 ⁴⁴ Fm. samtidig med		
»Blenda«	» Kr. 67 Ø.	
fra Kl. 5 ⁵ Eftm. til d. 14/2 Kl. 1 Fm. = 8 Timer.		
Deraf 1 Time samtidig med »Blenda«	» — 33 —	
7 Timer alene	4 — 62	
		5 Kr. 62 Ø.
»Blenda« fra Kl. 6 Fm. til Kl. 7 ⁴⁴ Fm. samtidig med		
»Activ«	» Kr. 67 —	
fra Kl. 5 ⁵ Eftm. til Kl. 6 Eftm. samtidig med		
»Activ« (mindste Beløb)	» — 66 —	
		1 Kr. 33 Ø.
		<u>6 Kr. 95 Ø.</u>

Skibene »Activ« og »Blenda« losse samtidig den 30. Oktober før Solopgang, som er Kl. 7¹⁰.

»Activ« fra Kl. 5 Fm. til Kl. 7¹⁰ Fm.

»Blenda« fra Kl. 6 Fm. til Kl. 7¹⁰ Fm.

Diætberegning.

»Activ« fra Kl. 5 Fm. til Kl. 7 ¹⁰ Fm. = 3 Timer.	
Deraf 1 Time alene	» Kr. 66 Ø.
2 Timer samtidig med »Blenda«	» — 66 —
	<hr/>
	1 Kr. 32 Ø.
»Blenda« fra Kl. 6 Fm. til Kl. 7 ¹⁰ Fm. = 2 Timer samtidig med	
»Activ«	» — 66 —
	<hr/>
	1 Kr. 98 Ø.

Skibene »Activ« og »Blenda« losse, og Købmand N. N. fortøder Sukker paa Havnepladsen samtidig den 14. Novbr. efter Solnedgang, som er Kl. 4⁷.

»Activ« fra Kl. 4⁷ til Kl. 4³⁰ Eftm.

»Blenda« fra Kl. 4⁷ til 5³⁰ Eftm.

Sukkerfortoldning fra Kl. 4⁷ til 6³⁰ Eftm.

Diætberegning.

»Activ« fra Kl. 4 ⁷ til Kl. 4 ³⁰ Eftm. samtidig med »Blenda« og fl. (mindste Beløb).....	» Kr. 66 Ø.
»Blenda« fra Kl. 4 ⁷ til 5 ³⁰ Eftm. = 2 Timer samtidig med	
»Activ« o. fl.....	» — 66 —
Sukkerfortoldning fra Kl. 4 ⁷ til 6 ³⁰ Eftm. = 3 Timer.	
Deraf 2 Timer samtidig med »Activ« o. fl.....	» Kr. 66 Ø.
1 Time alene	» — 66 —
	<hr/>
	1 — 32 —
	<hr/>
	2 Kr. 64 Ø.

Skibene »Activ« og »Blenda« losse samtidig den 28. Decbr. efter Solnedgang, som er Kl. 3⁴³.

»Activ« fra Kl. 3⁴³ Eftm. til Kl. 5³⁰ Eftm.

»Blenda« fra Kl. 5 Eftm. til Kl. 6 Eftm.

Diætberegning.

»Activ« fra Kl. 3 ⁴³ til Kl. 5 ³⁰ Eftm. = 2 Timer alene og til Dels alene	1 Kr. 32 Ø.
»Blenda« fra Kl. 5 til Kl. 6 Eftm. 1 Time til Dels alene	» — 66 —
	<hr/>
	1 Kr. 98 Ø.

Skibene »Activ« og »Blenda« losse samtidig den 28. Decbr. efter Solnedgang, som er Kl. 3⁴³.

»Activ« fra Kl. 3⁴³ Eftm. til Kl. 6³⁰ Eftm.

»Blenda« fra Kl. 5 Eftm. til Kl. 6 Eftm.

Diætberegning.

»Activ« fra Kl. 3 ⁴³ til Kl. 6 ³⁰ Eftm. = 3 Timer, deraf		
2 Timer alene	1 Kr. 32 Ø.	
1 Time samtidig med »Blenda«	» Kr. 33 —	
	<hr/>	1 Kr. 65 Ø
»Blenda« fra Kl. 5 til 6 Eftm.		
1 Time samtidig med »Activ« (mindste Beløb)	» — 66 —	
	<hr/>	2 Kr. 31 Ø.

C. S. Nr. 4, 1895, b.

162. Til Toldforordningens §§ 146 og 147, Side 264.

Paa given Anledning meddeles, at den Omstændighed, at et Fartøj indkommer til et Toldsted forsynet med et Forseglings- og Inkvireringsrevers fra Krystoldvæsenet, ikke berettiger Landtoldopsynet til at undlade at foretage en fuldstændig Inkvirering af Fartøjet i Overensstemmelse med Toldforordningens §§ 146 og 147.

C. S. Nr. 3, 1895, c.

163. Til Toldforordningens § 150, Side 268, § 151, Side 271, samt Generaldirektoratets Resolution af 25. August 1888, Side 271—272.

Efter Modtagelsen af Overtoldinspektoratets Ytringer af 16. ds. til den dermed remitterede Skrivelse af 8. næstforhen, hvori N. N. Toldkammer, foranlediget ved, at Førerne af de mellem N. N. og England farende Dampskibe efterhaanden have gjort sig til Regel i Slutningen af deres indgaaende Generalangivelse over Stykgods at angive et Antal — i Almindelighed 2 eller 4 — Kollier i Disput, forespørger, om en Skipper i Medfør af Generaldirektoratets Resolution af 25. August 1888 er berettiget til i alle Tilfælde, navnlig ogsaa i saadanne, hvor Ladningsdokumenterne fornuftigvis ikke give Anledning til Tvivl om Antallet af indehavende Kollier, i sin indgaaende Generalangivelse at optage Kollier i Disput.

Saaledes foranlediget undlader man ikke til behagelig Efterretning og videre Bekendtgørelse for N. N. Toldkammer tjenstligt at meddele, at Generaldirektoratets Resolution af 25. August 1888 ingenlunde hjemler Skipperne en almindelig og ubetinget Adgang til at afgive ubestemt Generalangivelse, men gaar ud fra den ogsaa i de herhen hørende Lovbestemmelser indeholdte Forudsætning, at der undtagelsesvis kan forekomme Tilfælde, hvor en Skipper er ude af Stand til at gøre fuldkommen bestemt Generalangivelse, og hvor det derfor maa være ham tilladt under visse Betingelser at afgive en ubestemt Angivelse. Men ligesom allerede Angivelsen af »Kollier i Disput« viser hen til en Tvivl om Tilstedeværelsen i Skibet af visse bestemte Kollier, saaledes har den ommeldte Indrømmelse — saaledes som ogsaa udtalt i Generaldirektoratets ovennævnte Resolution — til Forudsætning, at der forinden Antagelsen af en Generalangivelse, der

indeholder »Kollier i Disput«, er forudgaaet en Undersøgelse af samtlige forhaandenværende Omstændigheder, hvoraf følger, at Toldkamret efter Udfaldet af saadan Undersøgelse eventuelt vil have at nægte Antagelse af en saadan Generalangivelse.

Generaldir. Skr. af 27. Marts 1895 til Overtoldinsp. for Nørrejylland.

164. Til Toldforordningens § 154, Side 275, § 162, Side 296, og Anm. 10 og II, Side 303.

Paa dertil given Anledning bemyndiges Toldstedernes Chefer til, naar det ved Udlosningen af indenlandske Dampskibe i indenrigsk Fart ved at sammenholde Skibets Manifest med Tolddokumenterne eller paa anden Maade bevisliggøres, at Skibet har indbragt indenlandske eller fremmede og frigjorte Varer uden Toldlegitimation, at antage en af Skipperen afgiven Kontinuationsgeneralangivelse over de forefundne uangivne Varer, hvorom denne da forsynes med Paategning, alt for saa vidt der ikke ved en Undersøgelse af samtlige forhaandenværende Omstændigheder maatte opstaa Mistanke om forsætlig Mislighed, i hvilket Tilfælde Rapport overensstemmende med Toldforordningens § 269 afgives.

C. S. Nr. 3, 1895, h.

165. Til Toldforordningens § 166 med dertil hørende Bestemmelser, Side 306—319.

I de Tilfælde, hvor Toldopsynet er vidende om eller formoder, at Smør, der indføres fra Udlandet, er identisk med tidligere herfra imod Salttoldgodtgørelse efter C. S. Nr. 2, 1893, a. (se Punkt 26 i Supplementet for 1892—1893) eksporteret Smør, vil der være at affordre de paagældende Eksportører et saa stort Beløb, som Godtgørelsen har udgjort, medmindre disse ved skriftlig Forsikring paa Tro og Love benægte Identiteten.

Vægre de paagældende sig ved at afgive saadan Forsikring eller refundere Godtgørelsen, afgives Indberetning til Generaldirektoratet.

C. S. Nr. 3, 1895, a.

166. Til Afsnit E. „Om strandede Skibe og Varer,“ Side 333—356.

Strandingslov af 10. April 1895.

I.

§ 1. Paa de Dele af Kysten, hvor det efter vedkommende Politimesters Skøn findes fornødent, ansætter Amtmanden for Landets Vedkommende og Politimesteren for Købstædernes og Handelspladsernes Vedkommende særlige Strandfogder efter om Valget at have indhentet Erklæring af de paagældende Sogneraad eller Byraad. Om Ansættelsen sker offentlig Bekendtgørelse, for Lan-

dets Vedkommende ved Læsning til Kirkestævne; Udgiften hertil afholdes for Købstædernes Vedkommende af Kæmnerkassen, for Landets Vedkommende af Amtsfonden. Paa de private Forstrande forbeholdes det dog Forstrandsejeren som hidtil selv at ansætte Strandfoged, mod at Valget godkendes af Amtmanden. Hvor Strandfoged ikke er ansat, træder i Købstæderne og Handelspladserne Politiet og paa Landet Stedets Sognefoged, paa Bornholm Sandemanden, i Strandfogdens Sted.

Indtil Politimesteren, selv eller ved Fuldmægtig, kan komme til Stede, udøver Strandfogden den Politiet tilkommende Myndighed.

§ 2. Strandfogderne ere pligtige til, paa de Tider, hvor Strandinger ere at befrygte, at færdes paa Stranden saa ofte og i det Omfang, som i deres Instruks nærmere bestemmes.

Naar Skib er strandet eller i Begreb med at strande eller fra Land ses paa anden Maade at være stedt i Nød, hvorfra det ikke ved egen Hjælp kan redde sig, skal derhos den, som bliver det var, hurtigst muligt derom underrette Strandfogden, for saa vidt denne ikke selv er til Stede, og har herfor Krav paa passende Godtgørelse, der fastsættes af Politiet.

Saa snart Strandfogden ved egen Iagttagelse eller efter Meddelelse, om hvis Rigtighed han uopholdelig har at forvisse sig paa Strandingsstedet, har bragt i Erfaring, at et Skib er strandet eller udsat for at strande, skal han snarest muligt sende Melding derom til Politimesteren og nærmeste Toldfunktionær, men derhos først og fremmest, naar de paa Skibet værende Personer ikke skønnes at kunne reddes med de forhaandenværende Midler, sørge for, at nærmeste Redningsstation, for saa vidt denne er beliggende inden for en rimelig Afstand, paa den hurtigst mulige Maade faar Underretning om Strandingen. Politimesteren har uopholdelig enten selv eller ved Fuldmægtig at begive sig til Strandingsstedet.

Naar løst Gods, Vrag eller Vragstykker inddrive paa Forstranden, har Strandfogden, saa snart han faar Kundskab derom, foruden at gøre Indberetning til Politimesteren efter den ham i saa Henseende givne Instruks, at tilstille vedkommende Toldfunktionær Underretning om Vraggodset, hvorhos han uopholdelig bør drage Omsorg for, at Godset bringes i Sikkerhed. Politiets Tilstedekomst udfordres ikke, naar Værdien af det inddrevne Gods, der er Genstand for samlet Bjærgning, skønnes ikke at overstige 500 Kr.

§ 3. Hvor det gælder at redde Menneskeliv, er enhver forpligtet til at yde den Bistand, som han kan yde uden Fare for Liv eller Helbred (almindelig borgerlig Straffelovs § 199), og til, mod Erstatning for den Skade, som derved sker, at afgive ethvert dertil tjenligt Redskab, samt til at tilstede fornøden Færdsel paa sin Grund.

Til skibbrudne kan Politiet forlange, at de omboende mod billig Betaling efter Evne skulle afgive fornødent Husly samt yde Kost og Pleje, indtil, for Udlandinges Vedkommende, deres Forsørgelse kan overtages af Konsulen, hen-

holdsvis Statskassen, hvor denne ved international Overenskomst er pligtig dertil, eller, for her hjemmehørende Søfolks Vedkommende, Hjemsendelse kan ske efter Reglerne i Lov om det offentlige Fattigvæsen af 9. April 1891 § 64.

Til de i § 2 omhandlede Meldinger er enhver pligtig mod Betaling at afgive de efter Politiets Skøn fornødne Befordringsmidler.

Endelig er enhver pligtig til ved Bjærgning mod Erstatning for derved foraarsaget Skade at tilstede fornøden Adgang til og Benyttelse af sin Grund samt, for saa vidt det bjærgede Gods ikke uden Skade kan henligge under aaben Himmel, til dets Bevaring for Betaling at afgive Husrum, som han ikke selv benytter.

Størrelsen af de i denne Paragraf omhandlede Erstatninger og Betalinger fastsættes efter Billighed af Politimesteren, med Forbehold af Ret til at paaanke hans Afgørelse for Amtmanden. De afholdes, ligesom den i § 2 omhandlede Godtgørelse, forlods af Strandingsmassen; findes der ingen saadan, afholdes de af Statskassen.

§ 4. Langs de Kyststrækninger, paa hvilke Strandinger jævnlig forekomme, kan der oprettes Bjærgelav, naar derpaa andrages af et efter Amtmandens, i Købstæderne Politimesterens, Skøn til Oprettelse af et saadant tilstrækkeligt Antal af uberygtede, arbejdsdygtige, i det paagældende Distrikt bosatte Mænd, der efter deres Kendskab til Søvæsen maa anses for egnede til at være Bjærgere, og som erklære sig villige til at indtræde i Lavet. Amtmanden afgør, efter indhentet Erklæring fra Politimesteren, hvor vidt der af Hensyn til Strandingsforholdene paa den paagældende Kyststrækning er tilstrækkelig Anledning til at oprette et Bjærgelav, ligesom ogsaa, hvor Grænserne bør drages for det enkelte Bjærgelavsdistrikt. Et Bjærgelav kan indbefatte saavel flere Kommuner som Dele af en Kommune.

For saadant Bjærgelav, der skal forestaa af en eller flere Forbjærgere, forsynede med fornøden Fuldmagt til at optræde paa Lavets Vegne, skal der udfærdiges en Vedtægt. Forslag til denne udarbejdes af Politimesteren. Vedtægten forelægges Amtmanden og for Købstæders Vedkommende Justitsministeriet til Stadfæstelse; den skal indeholde Reglerne angaaende Adgangen til Bjærgelavet, Valget af Forbjærgere, Omgangen ved Udtagelse af Mandskab og Materiel til det enkelte Bjærgeforetagende, det Materiel, der staar til Raadighed, samt Bjærgelønnens Fordeling. I Bjærgelavet kan kun optages Mænd, der fyldestgøre de ovenfor angivne Betingelser, ligesom enhver i Distriktet bosat Mand, der er i Besiddelse af samme, har Ret til at optages i Lavet; Enken efter et afdød Medlem har Ret til at forblive Deltager i Lavet, naar hun for sig stiller en Mand med de fornødne Kvalifikationer. Spørgsmaalet om, hvor vidt nogen er berettiget til at optages i Lavet eller har mistet nogen af de for Optagelsen foreskrevne Betingelser og dermed Retten til at forblive i Lavet, afgøres i Tvivlstilfælde af Amtmanden, for Købstæders Vedkommende af Politimesteren. Paa de private Forstrande kunne saadanne Bjærgelav kun oprettes, for saa vidt det af Justitsministeriet findes fornødent, med Forbehold af Forstrandsejernes Ret til med

egne Folk at bjærge og opbevare det løst paa deres Forstrand fra Havet uden levende Folks Medfølge opdrevne Stykgods eller Vrag.

Hvor Bjærgelav er oprettet, tilkommer og paahviler det Lavet at besørge al Bjærgning af Skib og dertil hørende Ladning, som ved Bistand, der ydes fra Land, finder Sted paa Kyststrækningen i det paagældende Distrikt, dog at det er en Skipper, hvis Skib er kommet paa Grund, tilladt at benytte enhver tilstedekommande Hjælp til at bringe Skibet flot. Finder den, der leder Bjærgningen, at Stedets Bjærgelav ikke er tilstrækkeligt, og at yderligere Hjælp andetsteds fra maa tilkaldes, ere Bjærgelav i de tilgrænsende Distrikter pligtige at yde en saadan Hjælp, naar Politimesteren paa det Sted, hvor Bjærgningen sker, mener, at der er Grund til at forlange den.

Bjærgelavets fornævnte Ret og Forpligtelse omfatter ogsaa Hjælp, der behøves fra Land til Bjærgning, foretagen fra Søen. Med Hensyn til Bjærgelavets Vederlag for den ydede Hjælp forholdes i fornødent Fald efter Reglerne i Sølovens § 228 jfr. § 229. Under Bjærgning hører ikke Bistand til bjærget Skib, som er bragt i Havn eller paa anden Maade i Sikkerhed.

Bjærgning af løst Gods, Vrag eller Vragstykker, der inddrive paa Forstranden, tilkommer alene Strandfogden, naar Værdien skønnes ikke at overstige 500 Kr. (§ 2, Stykke 4). Hvor et fra en tidligere Stranding hidrørende Vrag eller Dele af samme drive i Land, og Ejeren af det i Land drevne eller en Repræsentant for ham er til Stede og har legitimeret sig, har Strandfogden dog intet dermed at skaffe, medmindre hans Bistand begæres.

Hvor Bjærgelav ikke findes, eller hvor der ikke raades over de til Bjærgningens tilbørlige Udførelse fornødne Kræfter, antager Politiet den fornødne Bistand til de Bjærgninger, der ledes af samme. Hvis Omkostningerne herved ikke dækkes af Bjærgningsmassen, udredes det manglende af Statskassen. Politiet er derhos berettiget til at fordrø, at Baade og Redskaber, som Ejeren ikke selv benytter, stilles til Raadighed ved Bjærgningen mod Erstatning, der fastsættes og udredes efter Reglerne i § 3, sidste Stykke.

§ 5. Med Hensyn til Ansættelse af Strandingskommissionærer og det dem tilkommende Vederlag har det sit Forblivende ved de hidtil gældende Regler, særligt Frdg. af 2den Dec. 1825.

II.

§ 6. Bistand maa ikke paanødes strandet Skib, og dette maa, saafremt levende Folk ses at være om Bord, bortset fra Tilfælde, hvor offentlige Myndigheder ere berettigede dertil, ikke bordes uden Tilladelse af den, som har Befalingen paa Skibet.

§ 7. Indtil Politiet eller Toldvæsenet kan komme til Stede, skulle de tilstedeværende handle efter bedste Skøn og Evne for at yde Hjælp til de skibbrudne og ere, for saa vidt Bistand ikke afvises, berettigede til at iværksætte Bjærgning af Gods, hvorved dog steds maa bruges en saadan Fremgangsmaade,

at den ikke bliver Politiet, naar det indfinder sig, til Hinder i at undersøge Sagen og forvisse sig om, at intet er blevet forvansket.

§ 8. Naar Skibets Fører eller den, der har Befalingen om Bord, modtager det offentlige Bistand, der snarest muligt skal tilbydes — hvad enten der paa Stedet er Bjærgelav eller ikke — samt naar Indstranding sker af Skib eller Gods, der ikke ledsages af nogen, som er bemyndiget til at træde i Ejerens Sted enten efter sin Stilling paa Skibet eller ifølge Befuldmægtigelse, har Politiet Ledelsen af Bjærgningen af strandet Skib og Gods. Dog har Politiet at raadføre sig med dem, der efter deres Stilling om Bord eller ifølge Befuldmægtigelse repræsenterer Ejerne af Skib og Gods, eller, hvor saadanne ikke findes, med Konsulen eller Vicekonsulen for den Stat, hvor Skibet er hjemmehørende, saafremt han er til Stede. I Tilfælde af Meningsulighed mellem foranførte Personer og Politiet afgør Politimesteren foreløbig Sagen, som derpaa forelægges Amtmanden. Politiet skal, naar Skibets Nationalitet kendes, snarest muligt underrette nærmeste Konsul eller Vicekonsul om Strandingen.

Skipperen eller den, der godtgør at have fornøden Befuldmægtigelse fra Ejeren, kan til enhver Tid give Afkald paa det offentlige Bistand og selv overtage den videre Ledelse af Bjærgningen mod at stille den efter Politiets Skøn fornødne Sikkerhed for de paaløbne Omkostninger og den allerede fortjente Bjærgeløn.

§ 9. De nærmere Regler for Politiets Ledelse af Bjærgningsforetagender, for saa vidt de ikke indeholdes i de efterfølgende Paragraffer af denne Lov, fastsættes ved Anordning.

§ 10. Hvor Bjærgning sker af Skib eller Gods, og ingen er eller kan ventes snart at komme til Stede, som efter sin Stilling paa Skibet eller ifølge Befuldmægtigelse repræsenterer Skibets eller Godsets Ejere, skal der, naar Underretning ikke kan tilstilles Ejerne efter de foreliggende Oplysninger, og for saa vidt Godsets Værdi efter Fradrag af Omkostninger og passende Bjærgeløn skønnes at overstige 50 Kr., snarest muligt af Politiet udfærdiges en Bekendtgørelse, hvorved Ejerne indkaldes til inden 1 Aar at melde sig og godtgøre sin Ret. Denne Bekendtgørelse, der saa vidt muligt skal indeholde nøjagtig Angivelse af de strandede eller bjærgede Genstande og deres Mærker, skal, naar Ejernes Part af det bjærgede Gods antages at overstige 200 Kr., indrykkes 3 Gange i de til Optagelse af Proklamata bestemte Tidender, men ellers kun 1 Gang, hvorhos Politimesteren, naar han finder, at der er Anledning dertil, tillige kan lade Bekendtgørelsen indrykke i en anden Avis.

§ 11. Salg af det i § 10 omhandlede Gods maa kun ske ved Auktion med Billigelse af Amtmanden, der ogsaa har at godkende Auktionsbetingelserne. For saa vidt Godsets Beskaffenhed tilsteder det, og dets Opbevaring ikke vil medføre uforholdsmæssige Omkostninger, maa Salg ikke ske, før der er levnet Ejeren passende Tid til at melde sig og selv tage Bestemmelse.

§ 12. Melder Ejeren sig og godtgør sin Berettigelse som saadan, faar han udleveret det bjærgede eller, hvis det er solgt, Auktionsudbyttet med Fradrag af Omkostninger og af Bjærgeløn, for saa vidt dennes Størrelse er fastsat enten ved Overenskomst eller af Retten; er dette ikke Tilfældet, sker Udleveringen kun mod en af Politiet fastsat Sikkerhedsstillelse for Bjærgelønnen.

Spørgsmaalet om, hvorvidt den, der optræder med Paastand paa Godsets Udlevering, er tilstrækkeligt legitimeret, afgøres, for saa vidt Statens Forstrande angaar, af Amtmanden, og for saa vidt Godset er bjærget paa privat Forstrand, ved Forhandling mellem Forstrandsejeren og Reklamanten. Er fuldt Bevis for Ejers Paastand ikke tilvejebragt, men dog overvejende Sandsynlighed for Berettigelsen af hans Krav, kan Justitsministeriet, for Statens Forstrandes Vedkommende efter Forhandling med Finansministeriet, naar den i Bekendtgørelsen satte Frist er udløben, samtykke i, at Godset udleveres med Fradrag af Omkostninger og Bjærgeløn overensstemmende med Amtmandens Opgørelse (§ 13). Saadant Samtykke kan endog før Bekendtgørelsesfristens Udløb indrømmes mod behørig Sikkerhedsstillelse for Tilbagelevering i Tilfælde af, at bedre berettiget Krav maatte fremkomme.

Anerkendes den formentlige Ejers Krav ikke, kan Spørgsmaalet indbringes for Domstolene ved Søgmaal henholdsvis mod Finansministeren eller den private Forstrandsejer.

§ 13. Melder Ejeren sig ikke inden Udløbet af den i Bekendtgørelsen satte Frist, tilfalder det bjærgede efter Fradrag af Omkostninger og Bjærgeløn Forstrandsejeren. Bjærgerne have Valget mellem som Bjærgeløn at faa udbetalt en Tredjedel af det ved Godsets Salg indkomne Beløb med Fradrag af de Omkostninger, der ikke paahvile dem som en Del af selve Bjærgningsarbejdet, og at faa Bjærgelønnen fastsat efter Reglerne i Sølovens Kap. 9. I sidste Fald bliver, hvor Forstrandsretten tilhører Staten, Amtmanden at stævne paa det offentliges Vegne.

Salget af Godset sker efter Reglerne i § 11; dog kunne den private Forstrandsejer og Bjærgerne enes om at afholde Omkostningerne og derefter dele Godset. For Statens Forstrandes Vedkommende skal det, saafremt Bjærgerne vælge i Bjærgeløn at faa udbetalt en Tredjedel, fremdeles som hidtil staa dem aabent at forlange, at deres Part udlægges dem in natura efter Taksation af uvillige af Retten paa deres Bekostning udmeldte Mænd, for saa vidt Politimesteren finder, at en hertil sigtende Deling af det bjærgede Gods lader sig iværksætte, uden at dette derved taber i Værdi.

Omkostningernes Fordeling mellem Bjærgere og Forstrandsejer afgøres af Amtmanden. Kunne Bjærgerne ikke enes om Bjærgelønnens Fordeling, forholdes efter Sølovens § 228.

§ 14. Bjærges forulykket Skib eller Gods i aaben Sø, uden at der medfølger nogen, som lovligt repræsenterer Ejeren, skal Bjærgeren, saa snart han har bragt det bjærgede i Land eller i Havn her i Riget, straks gøre Anmeldelse

derom til nærmeste Toldfunktionær saa vel som til Politiet og overgive Godset til dette eller, for saa vidt det er enkeltvis bjærgede Stykker Vraggods, til Strandfogden, hvorefter der forholdes overensstemmende med de ovenfor i dette Afsnit foreskrevne Regler, saaledes at det bjærgede med Fradrag af Omkostninger og Bjærgeløn, hvis ingen Ejer efter behørig Indkaldelse melder sig, tilfalder Statskassen. Den i § 13, Stykke 1 omhandlede Stævning bliver at rette mod Amtmanden i det Amt, til hvilket det bjærgede er indbragt.

Enkeltvis i Søen bjærgede Stykker Vraggods, hvis Værdi efter Politimesterens Skøn ikke overstiger 10 Kroner, kan han overlade Bjærgeren. Er det bjærgede af større Værdi, har Finansministeriet som hidtil Ret til at overlade Bjærgerne det, naar Omstændighederne findes at tale derfor.

III.

§ 15. De Forretninger, som i denne Lov ere henlagte under Amtmanden, paahvile i Kjøbenhavn Politidirektøren, der udnævner en af Politiets Embedsmænd til at udføre, hvad der efter denne Lov uden for Kjøbenhavn paahviler Politiet.

§ 16. Politimesteren uden for Kjøbenhavn tilkommer der for Møde i Strandingstilfælde over $\frac{1}{4}$ Mil fra hans Bolig Godtgørelse for Befordring mellem Strandingsstedet og hans Bolig eller efter Omstændighederne Nattekwarteret 2 Kr. pr. løbende Mil, og i Dagpenge 6 Kr. for hver 12 Timer eller derunder. De Politimesteren tilkommende Beløb afholdes, for saa vidt der foreligger en Strandingsmasse, af denne, og ellers af Statskassen.

§ 17. Vedkommende Toldfunktionær har, for at overvære Bjærgningen, for saa vidt der foreligger en Strandingsmasse, Krav paa denne for Befordring og Dagpenge efter de for Politimesteren i foranstaaende Paragraf givne Regler, dog at Dagpengene for de Funktionærer, der ere lavere stillede end i de 3 øverste Lønningsklasser, nedsættes til det halve. Foreligger der ingen Strandingsmasse, afgøres vedkommendes Ret til Befordring og Dagpenge efter Reglerne i Fr. 1ste Febr. 1797 § 390, jfr. Pl. 28de Nov. 1812.

§ 18. Strandfogden tilkommer der fuld Bjærgeløn for det i Medfør af § 2, sidste Stykke bjærgede Gods, for saa vidt det ikke i Medfør af § 14, 2det Stykke tilfalder Bjærgeren, samt ved de Bjærgninger, der ske under Politiets Ledelse, en Bjærgelod foruden den, der maatte tilkomme ham som Deltager i Bjærgningen.

§ 19. Sker Bjærgningen ikke under Politiets Ledelse, er den, som forestaar Bjærgningen, ansvarlig for de Omkostninger, der i Medfør af denne Lovs §§ 3, 4 (sidste Stykke), 16 og 17 skulle afholdes af Strandingsmassen.

§ 20. Justitsministeriet er berettiget til ved en Tarif at fastsætte Bjærgelønnen for bortdrevne Sømærker, tilhørende den danske eller fremmed Stat.

§ 21. Med Hensyn til Optagelse af Skibe og andre Genstande, som findes nedsunkne paa Havets Bund, samt Opfiskning af Ankere m. m., har det sit Forblivende ved de hidtil gældende Regler.

§ 22. Den, som i Strid med denne Lovs Bestemmelser egenmægtigt foretager Bjærgning af strandet Gods, straffes, for saa vidt højere Straf ikke er forskyldt efter den almindelige Lovgivning, med Fængsel (almindelig borgerlig Straffelovs § 25), eller under formildende Omstændigheder med Bøder fra 50 til 500 Kr.

For andre Overtrædelser af denne Lovs Bestemmelser anses den skyldige, for saa vidt højere Straf ikke er forskyldt efter den almindelige Lovgivning, med Bøder fra 20 til 200 Kr. For Overtrædelser af de for Bjærgelav stadfæstede Vedtægter kan der i disse fastsættes Straf af Bøder indtil 50 Kr. eller Udelukkelse af Bjærgelavet. Den, som ved Bjærgning, der sker under Politiets Ledelse, viser sig forsømmelig eller opsætsig, kan bortvises fra Bjærgningen med Berøvelse af sin Andel i Bjærgelønnen, og uvedkommende, som efter at være bortviste af Politiet, findes paa Strandingsstedet, straffes med Bøder fra 10 til 50 Kr.

Sagerne behandles som offentlige Politisager.

§ 23. Denne Lov, som træder i Kraft 3 Maaneder efter dens Kundgørelse i Lovtidenden, gælder ikke for Færøerne. Fra det Øjeblik, den træder i Kraft, bortfalder Forordningen af 28. Decbr. 1836, for saa vidt den ikke allerede er hævet, saavel som alle ældre Lovbestemmelser, der ere i Strid med nærværende Lov.

Strandingslov af 10. April 1895.

167. Til Afsnittet „Om strandede Skibe og Varer“, Side 338—339 og 347.

Efter Modtagelsen af Overtoldinspektoratets Erklæring af 1. ds. betræffende den af N. N. Amt hertil fremsendte Skrivelse af 6. December f. A., hvori Herredsfogden i N. N. Herred i Tilslutning til en fra den paagældende Strandfoged fremkommen Klage besværer sig over, at det lokale Toldvæsen for Toldberigtigelsens Skyld har forlangt en forholdsvis bekostelig Sortering, Ordning og Tylvning af c. 100 Læs løst fra Havet inddrevne Planker, Plankestumper, Fjæl og Fjælstumper, samt henstiller, at alt Forstrandsgods beordres toldbehandlet som Vraggoods (efter Position 271, 10% af Værdien) har man under D. D. tilskrevet det paagældende Amt, at Toldvæsenet ganske vist ikke vil kunne stille Fordring om Sortering, Ordning og Tylvning af Gods som det ommeldte, men at det omvendt er berettiget til at fordrø, at de paagældende Strandfogder i Overensstemmelse med Justitsministeriets Skrivelse af 6. December 1894 (anført under Punkt 108, Side 53—54 i Supplementet for 1894) saa vidt muligt for hvert enkelt Stykke Gods Vedkommende opgive Beskaffenhed, Mærker samt Maal eller Vægt, og det er en Selvfølge, at de ved Henvendelse til det lokale Toldvæsen kunne erholde Oplysning om, hvilke Data der i hvert enkelt Tilfælde ere nødvendige for Toldberigtigelsens Skyld.

Om det herefter ikke maatte være den mest praktiske Fremgangsmaade for Strandfogderne at lade Effekterne ordne, sortere og tylvte og derefter lade Toldvæsenet foretage det videre fornødne har Generaldirektoratet ganske henstillet.

Man har derhos tilføjet, at Spørgsmaalet om det opdrevne Gods Tarifiering underligger alene Toldvæsenets Afgørelse i hvert enkelt Tilfælde (jfr. Lov af 4. Juli 1863, Position 271, d.), og om specielt indstrandet Trælast skal toldbehandles som strandede Varer under Position 271 eller efter dets tarifmæssige Beskaffenhed, maa ganske bero paa de konkrete Omstændigheder.

Foranstaaende vilde Overtoldinspektoratet bringe til samtlige de paagældende Toldsteders Kundskab.

Generaldir. Skr. af 21. Marts 1895 til Overtoldinsp. for Nørrejylland.

168. Til Afsnittet „Om strandede Skibe og Varer“, Toldforordningens § 184, Side 341.

Naar Politimesteren i Strandingstilfælde ankommer til Strandingsstedet, har han at forvise sig om, at de Meldinger, som Strandingslovens § 2, (se dette Supplements Punkt 166, Side 97) paabyde, ere foretagne, og i manglende Fald selv uopholdelig lade dem foretage.

v. Justitsm. Anordn. af 1. Juli 1895, § 1.
(Lovtidende for 1895, Side 498).

169. Til Afsnittet „Om strandede Skibe og Varer“, Side 342.

I Tilfælde, hvor Strandingsgoods overlades vedkommende Bjærgere, bliver det af Politimesteren at paase, at Godsets Udlevering ikke sker, forinden fornøden Toldberigtigelse har funden Sted.

v. Justitsm. Anordn. af 1. Juli 1895, § 12.
(Lovtidende for 1895, Side 501—502).

170. Til Afsnittet „Om Varer, som indføres med Posterne“, C. af 17. Juni 1797, Side 368, og C. S. Nr. 4, 1871, b, Side 370.

Det er tilladt, at med Posten fra Udlandet ankommende toldfrie, levende Dyr kunne udleveres direkte til Adressaterne af Posthusene, imod at disse i de paagældende Postkartaefskrifter gøre Bemærkning om, hvilke Dyr Forsendelserne have indeholdt.

Generaldir. Res. af 12. Marts 1895.

171. Til samme Afsnit.

Grænsepostkontorerne ere anmodede om, saavidt muligt, at kartere Forsendelser med levende, toldfrie Dyr, særlig Fugle, der ere bestemte til Udlevering fra et Posthus, i hvis Distrikt intet Toldsted findes, direkte til det vedkommende Posthus, og at optage de paagældende Forsendelser i de Kartaefskrifter, der tilstilles Toldvæsenet.

Offic. Meddelelser fra Generaldir. for Postvæsenet, Nr. 12, 1895, III.

172. Til samme Afsnit, Side 371.

Posthusene ere instruerede om, at udenlandske Forsendelser, der paa Tolddeklarationerne angives at indeholde levende Fugle eller andre toldfrie, levende Dyr, men som opdages tillige at indeholde toldpligtige, levende Dyr, ville med Hensyn til Fortoldning etc. være at behandle i Overensstemmelse med de for toldpligtige Brevforsendelser givne Bestemmelser.

Offic. Meddelelser fra Generaldir. for Postvæsenet, Nr. 23, 1895, II.

173. Til samme Afsnit, særlig Generaldirektoratets Res. af 10. Maj og 21. Juni 1869 til Kbhvn. og Kbhvns. Overtoldinsp. Skr. af 15. August 1876, Side 373.

Efter forudgaaet Brevveksling med Generaldirektoratet for Skattevæsenet har Generaldirektoratet for Postvæsenet i »officielle Meddelelser Nr. 23, 1895« meddelt Posthusene følgende Forholdsordre:

»Naar Pakkeforsendelser fra Udlandet retourneres, forinden de have været afgivne til Toldvæsenet, ville de være at befordre uden dettes Mellemkomst.«

174. Til Afsnittet „Om Varer med Jærnbaneetog“, Side 393—394.

Foranlediget ved en derom sket Henvendelse fra Statsbanedriftens Trafikafdeling for Sjælland-Falster har Overtoldinspektoratet i Skrivelse af 16. f. M. fremsat følgende Forslag til Forandring i den nugældende Ekspeditionsmaade for det fra Sverrig via Malmø til det sydlige Udland transiterende gennemskrevne Rejsegods i Tilfælde, hvor Statsbanerne over for Toldvæsenet er Afsender af Godset:

1. Godset losses efter den svenske Stationsseedel, der derefter afleveres til Jærnbaneekspedienten. Denne anfører paa Blanketten Godsets Bestemmellessted, Stykketal og Dato, hvorefter hver Blanket vil have samme Betydning som en almindelig Forsendelsesangivelse. Godset plomberes, og i Rejsegodshæftet anfører Toldopsynet Forsendelsernes Løbe-Nr., Datum, Stykketal, Plombering og Bestemmellessted, hvilken Anførsel underskrives saavel af Toldopsynet som af den tilstedeværende Jærnbaneekspedient som Erkendelse af, at Godset er modtaget til Forsendelse til de respektive Grænsetoldsteder. Toldopsynet forsyner Blanketten med Løbe-Nr. og Bemærkning om Plomberingen og konvoluterer derefter Blanketten, der nu tjener som Toldseedel, med Adresse til Toldkontrollen paa Grænsetoldstedet, hvorefter den konvoluterede Blanket overgives til Jærnbaneekspedienten. Grænsetoldstedet remitterer den da direkte til Gammelholms Oppebørselskontor med Attest for Modtagelsen.
2. I de enkelte Tilfælde, hvor gennemskrevet Rejsegods ankommer uplomberet og under Ledsagelse til Jærnbanen, gøres det Jærnbanevæsenet til Pligt at tilkalde den paa Jærnbanens Hovedstation fungerende Toldassistent, som

paaser, at det paagældende Gods indlægges i en særlig Vaggon, som derefter toldlaases, hvorhos Toldassistenten giver Konvoluten, hvori Blanketten findes, Paategning om Laasningen.

3. Opvejning af det omhandlede Rejsegods bortfalder for Eftertiden.
4. De til den nye Ordning nødvendige Konvoluter anskaffes gennem Vamdrup Toldkammer, medens Leveringen af de nødvendige Blanketter paahviler Statsbanerne.

Saaledes foranlediget skal man til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstligt meddele, at Generaldirektoratet tiltræder foranførte Forslag.

Generaldir. Skr. af 14. September 1895 til Overtoldinsp. for Kbhvn.

175. Til Toldforordningens § 254, Afsnittet „Farten med Stenfiskerfartøjer, Bjærgningsfartøjer etc.“, Side 470—476, særlig C. S. Nr. I, 1869, c., Side 473—474.

Det er bevilget, at enhver Fører af en dansk Fiskekvasse ved mundtlig eller skriftlig Henvendelse til det Toldsted eller den til Klarering i indenrigsk Fart berettigede Kystpost, i hvis Distrikt Kvasen er hjemmehørende, kan erholde udfærdiget en overensstemmende med det nedenstaaende Skema affattet for Kalenderaaret gældende Toldseddel, som fritager Fartøjet for Klarering ved Ud-gaaende til og Indgaaende fra Fiskeri i samme Tidsrum under følgende Betingelser:

Toldsedlen, som udfærdiges paa et helt og stærkt Ark Papir, skal ved Ind- og Ud-gaaende, og naar det ellers forlanges, forevises for vedkommende Toldopsyn og paategnes af samme med Anførsel af Datum og Sted.

Toldsedlen tilbageleveres ved Kalenderaarets Udløb eller tidligere, dersom vedkommende forinden helt ophører med at drive Fiskeri, til det Toldsted eller den Klareringspost, som har udfærdiget samme, og vedlægges derefter i de Tilfælde, hvor Udstedelsen er foregaaet ved et Toldsted, en i Kontobogen anlagt Konto over deslige Toldsedler, og for saa vidt Udstedelsen er sket ved en Klareringspost, en over de udfærdigede Toldsedler ført særlig Fortegnelse, der med Marts Maanedes Regnskab indsendes til Revision. Derimod tilbageleveres den ikke i Anledning af Fartøjets midlertidige Brug i Aarets Løb til almindelig Klarering undergivet Fragt, men før og efter hver saadan Rejse forsynes den saa vidt muligt af vedkommende Toldopsyn eller Klareringspost med fornøden Paategning om denne.

For Kjøbenhavns Vedkommende forholdes med Hensyn til Kontrollen med Fiskekvaser, der ere forsynede med den omhandlede Toldseddel, og Optrækningen af Bolværkspengene for disse paa følgende Maade:

1. Indkomne Kvaserne en Søn- eller Helligdag eller Dagen forinden efter Ekspeditionstiden og ønske at bortsejle, forinden Havneoppebørselskontorerne aabnes den næstpaafølgende Søgnedag, skulle de ved Indpassagen lægge til ved Bommen for af Toldopsynet dersteds at inkvireres, hvorom Toldsedlen erholder Paategning, hvorhos Skipperne, forinden de bortsejle af Havnen, skulle fremlægge Toldsedlen for Bomopsynet til Paategning om Afgangen og Kvittering fra Havnefogden over

erlagte Bolværkspenge samt aflevere Bolværkssedlen, der forsynet med Bomopsynets Paategning om Afgangen fra Havnen ved Bomopsynets Foranstaltning afleveres i Havneoppebørselskontoret.

I fornævnte Tilfælde ville Bolværkspengene af Kvaserkipperne være at indbetale til Havnefogderne, hvis Kontorer i den Anledning ville være aabne hver Søn- og Helligdag fra Kl. 8—9 Formiddag (dog 1. Juledag, 1. Paaskedag og 1. Pinsedag undtagne). Havnefogderne indbetale den følgende Dag de af dem oppebaarne Bolværkspenge til Havneoppebørselskontorerne, ledsaget af en Liste over de udstedte Bolværkssedler, der skulle udstedes i 3 Eksemplarer (et til Opbevaring for Havnefogden, et til Aflevering i Kontoret og et til af Skipperen at afleveres til Bomopsynet).

2. Indkomme Kvaser ellers paa Søn- og Helligdage eller uden for Ekspeditionstiden, skulle de, for saa vidt det af Bomopsynet begæres, stoppe op ved Bommen til Inkvirering, hvorhos de straks den nærmestfølgende Søgnedag skulle melde sig i Havneoppebørselskontoret og erlægge Bolværkspenge, hvorom Toldsedlen erholder Paategning. Skipperen forsynes af vedkommende Opsynskontrolør med en Bomseddel, som ved Afsejlingen afleveres til Bomopsynet, hvorfra den atter returneres til Havneoppebørselskontoret.

3. Indkomme Kvaserne inden for Ekspeditionstiden, skulle Skipperne, foruden at anmelde Ankomst og Afgang for Toldopsynet i det paagældende Havnedistrikt, lade Toldsedlerne forevise for og paategne i vedkommende Havneoppebørselskontor og der erlægge Bolværkspengene. Med Hensyn til Bomseddel forholdes som under 2. nævnt.

For de ved Refshaleøens Bolværk henliggende Fiskekvaser opkræves Bolværkspengene i alle Tilfælde af Toldassistenten paa Refshaleøen og indføres i de af ham førte Regnskabshæfter.

Formular for Aarstoldsedlerne for Fiskekvaser:

Fiskeri-Toldsedel for Aaret . . . for Fiskekvaser . . . , drægtig . . . Tons, ført af Skipper . . . af . . . , udfærdiget i Henhold til Generaldirektoratet for Skattevæsenets Resolution af 2. April 1895.

Dette Fartøj fritages, naar det føres af den nævnte Skipper, herved for Klarering for Udgaende og Indgaaende i Fart paa Fiskeri under Rigets Kyster.

Toldsedlen skal ved Ud- og Indgaaende, og naar det i øvrigt forlanges, forevises for Toldopsynet og paategnes af samme, hvorimod de almindelige Klareringsformær ville være at iagttage, naar Fartøjet gaar i almindelig Fragtfart eller kommer tilbage ledigt fra Udlandet. Ved Indgaaende til og Udgaende fra Kjøbenhavns Havn iagttages følgende:

1. Indkommer Fartøjet en Søn- eller Helligdag eller Dagen forinden efter Ekspeditionstiden og Føreren ønsker at bortsejle, forinden Havneoppebørselskontorerne aabnes den næstpaafølgende Søgnedag, skal han med sit Fartøj ved Indpassagen lægge til ved Bommen for af Toldopsynet dersteds at inkvireres, hvorom Toldsedlen erholder Paategning, hvorhos Føreren, forinden han bortsejler fra Havnen, skal fremlægge Toldsedlen for Bomopsynet til Paategning om Afgangen og Kvittering fra Havnefogden over erlagte Bolværkspenge samt aflevere Bolværkssedlen.

I fornævnte Tilfælde ville Bolværkspengene af Føreren være at indbetale til den Havnefoged, i hvis Distrikt Fartøjet er beliggende, idet Havnefogdernes Kontorer i den Anledning ville være aabne hver Søn- og Helligdag fra Kl. 8—9 Form. (dog 1. Juledag, 1. Paaskedag og 1. Pinsedag undtagne).

2. Indkommer Fartøjet ellers paa Søn- og Helligdage eller uden for Ekspeditionstiden, skal Føreren, for saa vidt det af Bomopsynet begæres, stoppe op ved Bommen til Inkvirering og straks den nærmestfølgende Søgnedag melde sig i Havneoppebørselskontoret og erlægge Bolværkspenge, hvorom Toldsedlen erholder Paategning. Føreren forsynes af vedkommende Opsynskontrolør med en Bomseddel, som ved Afsejlingen afleveres til Bomopsynet.

3. Indkommer Fartøjet inden for Ekspeditionstiden, skal Føreren, foruden at anmelde Ankomst og Afgang for Toldopsynet i det paagældende Havnedistrikt, lade Toldsedlen forevise for og paategne i vedkommende Havneoppebørselskontor og der erlægge Bolværkspengene. Føreren forsynes af vedkommende Opsynskontrolør med en Bomseddel, som ved Afsejlingen afleveres til Bomopsynet.

C. S. Nr. 3, 1895, i.

176. Til C. S. Nr. 2, 1845, d, Side 495.

Det er paa given Anledning efter Omstændighederne tilladt, at Undersøgelse, Ruding og Gradering af Vin og Spiritus, som fra Kjøbenhavns Toldsted forsendes med Jærnbanen til andet indenlandsk Sted, kan frafalde.

Generaldir. Res. af 5. August 1895.

177. Til § 10 i Instruksen for Krystoldvæsenet, Side 635—637.

Krystoldinspektoratet er anmodet om at beordre samtlige Krysfartøjer til, saavidt den egentlige Krystoldtjeneste tillader det, at føre Tilsyn med, at Borttagelse af Sten m. v. fra Forstranden, hvor saadan Borttagelse som Følge af foretaget Strandsyn og anbragte Mærker i Henhold til Lov af 23. Januar 1862 er forbudt, ikke finder Sted, samt til i Overtrædelsestilfælde paa sædvanlig Maade at indgive Rapport.

Generaldir. Skr. af 9. Marts 1895.

178. Til § 19 i Instruksen for Krystoldvæsenet, Side 647—648.

Efter Indstilling fra Krystoldinspektoratet er det bifaldet, at der efter sidste Sætning af 1ste Stykke i § 19 i Instruksen for Krystoldvæsenet af 24. April 1860 tilføjes: »Paa Ledsagelsesrejser bærer Krystoldofficianten Sidevaaben i Livgehæng«.

Generaldir. Res. af 9. Juli 1895.

Supplement

for Aaret 1895 til 2^{den} Del af

Samling

af

de gældende Love, Anordninger og
administrative Bestemmelser

vedrørende

Toldvæsenet i Danmark,

dog ikke Toldtariffen eller

Bestemmelserne om Skibsmaaling og Skibsregistrering.

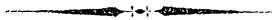
Samlet og udgivet af

Toldforvalter **V. V. Hassing**

og

Fuldmægtig **E. Jensen**

i Finansministeriets 2. Revisionsdepartement.

Kjøbenhavn.

L. A. Jørgensens Bogtrykkeri.

1896.

179. Til Afsnittet „Om Spillekort“, Side 9, Anm. 3.

Bogstavet U. betegner Aarstallet 1896 (C. S. Nr. 3, 1895, e).

180. Til Afsnittet „Om Beskatningen af Brændevinsbrænding“, § 20 i Instr. i C. S. Nr. 3, 1892, Side 33—34.

Foranlediget ved en til Generaldirektoratets Afgørelse afgiven Antegnelsespost om, at der ved et foretaget Eftersyn af et Landbrænderi var blevet benyttet Befordring med Vogn i Stedet for Jærnbane, er resolveret, at Antegnelsesposten under Hensyn til, hvad der i en indhentet Erklæring fra den tilsynshavende med Brænderibeskatningen var oplyst om Brænderiets Beliggenhed m. v. kunde bortfalde, samt, at det paagældende Toldopsyn ogsaa fremtidig i mødende lignende Tilfælde kunde benytte Befordring pr. Vogn, naar den Toldstedet til Befordring bevilgede Sum ikke overskredes.

Generaldir. Res. af 14. Januar 1895.

181. Til Afsnittet „Om Ølbeskatning“, § 12 i Lov af 1. April 1891, Side 71.

Efter Indstilling fra Inspektoratet for Ølbeskatningen er det tilladt, at der ved Denatureringen af skattepligtigt Øl eller Ølbærme maa, saafremt vedkommende ønsker det, anvendes 150 Gram koncentreret Svovlsyre pr. Tønde Øl eller Ølbærme i Stedet for de i Vejledningen af 28. August 1891 ad § 12 i Lov af 1. April 1891 nævnte Denatureringsmidler.

Generaldir. Res. af 15. Maj 1895.

182. Til samme Afsnit, § 26 i Lov af 1. April 1891, Side 75—76.

Det Tidsrum, i hvilket den i Lov om en Ølskat m. m. af 1. April 1891 § 2 fastsatte Skat i Henhold til Lovens § 26 opkræves med Kr., 7 forlænges indtil 1. April 1896. Tolden paa Øl, Mjød og Maltekstrakt, der indføres her til Landet, bliver indtil 1. Januar 1896 at opkræve med de i Lovens § 26 angivne Beløb.

Lov af 10. April 1895.

183. Til Afsnittet „Om Beskatningen af indenlandsk Roesukker“, § 3 i Lov af 3. Maj 1873, Side 88.

Paa Indstilling af Overtoldinspektoratet for Østifterne er det bevilget, at der til Brug for Toldfunktionærerne under Opsynsforretningerne paa Sukkerfabrikkerne maa for Toldkassens Regning anskaffes Lærredsbluser. Omkostningerne ved bemeldte Blusers Vadsk afholdes af de vedkommende Funktionærer.

Generaldir. Skr. af 4. November 1895 til Overtoldinsp. for Østifterne.

184. Til samme Afsnit, § 23 jfr. § 24 i Lov af 3. Maj 1873, og § 12 i Instr. i C. S. Nr. 2, 1883, a, Side 103.

Generaldirektoratet har under 11. November 1895 tilskrevet Overtoldinspektoratet for Østifterne saaledes:

»Da de Overtoldinspektoratet underlagte Toldsteder, ved hvilke der findes Sukkerfabrikker, ikke ere i Besiddelse af fornødne Apparater til at foretage den i Instruktion af 30. August 1883 § 12 ommeldte Analyse af den Roesukkermelasse, der fraføres Fabrikkerne, og da der heller ikke for Tiden er Anledning til at forsyne Toldstederne med saadanne Apparater, idet den nævnte Analyse dagligt og paalideligt foretages paa selve Fabrikkerne, bemyndiges herved overensstemmende med Overtoldinspektoratets Indstilling i Skrivelse af 4. ds. de paagældende Toldsteder til paa Grundlag af den af Fabrikkerne foretagne Analyse, der kontrolleres af Toldvæsenet, og under Iagttagelse af Bestemmelserne i § 12 i ovennævnte Instruktion at anvende den i Lov af 3. Maj 1873 § 23 jfr. § 24 givne Tilladelse til at lade bortføre fra og oplægge uden for Fabrikkerne Malas, der er bleven tilbage ved Udkrystallisationen af sidste Produkt.«

185. Til samme Bestemmelser.

Efter derom indkomne Andragender er det ved Generaldirektoratets Resolution af 6. Marts 1895 blevet tilladt Sukkerkogeriet Odense at optage et Parti af 4. Produkts Fyldmasse, der ikke vilde blive centrifugeret, til Fremstilling af Melassefoder, og ved samme Direktoratets Resolution af 15. s. M. endvidere Nakskov Sukkerfabrik at optage det øverste Lag af Fyldmassebeholderens Indhold, der i Virkeligheden, da det ikke indeholder udkrystalliseret Sukker, er Melasse, paa Betingelse af, at Toldopsynet førte daglig Kontrol med den ommeldte Virksomhed, og saaledes ogsaa med, at intet af den paagældende Fyldmasse fraførtes Fabrikkerne i anden Tilstand end som Bestanddel af Melassefoderet. Ved sidstnævnte Resolution er der tillige meddelt Overtoldinspektoratet for Østifterne Bemyndigelse til fremtidig at afgøre lignende Andragender fra Sukkerfabrikkerne som de ovennævnte, hvorhos det i bemeldte Resolution er udtalt, at der for Toldvæsenets Tilsyn med den omhandlede Virksomhed uden for den i Toldforordningens § 101 fastsatte Forretningstid vil være at erlægge Diæter efter samme Regler, som ved allerhøjeste Resolution af 11. Juli 1862, jfr. Generaltolddirektoratets Resolution af 2. August s. A. ere foreskrevne for Toldopsynsforretninger i Almindelighed, nu altsaa efter Bestemmelserne i C. S. Nr. 4, 1895, b., anført i nærværende Supplement under Punkt 161, Side 89—94.

186. Til Afsnittet „Om fremmedes Handelsberettigelse“, Side 135, Anm. I.

Anmærkningen tilføjes: C. S. Nr. 1, 1895, a.

187. Til Afsnittet „Om Anvisninger m. v.“, Side 314.

I Anledning af en af Krigsministeriet til Finansministeriet oversendt Sag, vedrørende en mellem et Toldregnskabsførerkontor og Intendanterne ved det paa Stedet garnisonerende Regiment opstaaet Dissens, fremkaldt ved, at Toldregnskabsføreren havde vægret sig ved fremtidig at udbetale vedkommende Intendanters Beløb, der maanedlig anvises dem af Finansministeriet, medmindre de selv mødte paa Toldkamret og underskrevne Kvitteringen eller mundtlig anerkendte Underskrifternes Ægthed, er tilkondegivet, at Finansministeriet har udtalt, at Toldregnskabsføreren havde savnet Beføjelse til at stille Forlangende om, at Regimentets Intendant i den nævnte Anledning skulle give personligt Møde paa Toldkamret, samt at det, naar den paagældende Intendants Underskrift er Regnskabsføreren bekendt, paahviler denne at udbetale det anviste Beløb til den, der møder med og afleverer Finansministeriets Anvisning, forsynet med den paagældendes Underskrift.

Generaldir. Skr. af 10. August 1895.

188. Til Afsnittet „Sønæring“, Side 330.

Den, der forinden den 1. Maj 1893 har bestaaet den almindelige Styrmands-eksamen, skal af Indenrigsministeren kunne faa Tilladelse til, uanset at han ikke har underkåstet sig Prøve i Maskinlære, at erhverve Bevis som Skibsfører med tilføjet Bemærkning om, at Beviset ikke giver ham Ret til at føre Dampskib af over 100 Tons i den indskrænkede Fart eller Ret til at føre Dampskib af hvilken som helst Størrelse uden for den indskrænkede Fart.

Lov af 30. Marts 1895 om Tillæg til Lov om Sønæringen m. m. af 25. Marts 1892.

189. Til Afsnittet „Sønæring“, Side 331, 334 og 336, og Punkt 78, Side 37 i Supplementet for 1892—1893.

Under Henviſning til de i Lov Nr. 40 om Sønæringen m. m. af 25. Marts 1892 §§ 8 og 22, jfr. § 19, med Hensyn til Betjeningen af Maskinen i danske Dampskibe givne Regler, hvis Overholdelse det ifølge Indenrigsministeriets Cirkulære Nr. 303 af 1. December 1893*) paahviler Dhrr. Mønstringsbestyrere at paase, skulde man herved tjenstligst meddele Dhrr. Bemyndigelse til at lægge det i den officielle danske Skibsliste for det paagældende Dampskib angivne Antal indicerede Hestkraft til Grund ved Bedømmelsen af, hvor vidt Sønæringslovens Fordringer med Hensyn til Klasse og Antal af Maskinister ere fyldestgjorte, hvorimod det af Regi-

*) I Supplementet for 1892—1893, Punkt 78, er Datoen for dette Cirkulære, der er optaget i Ministerialtidende A for 1893, Side 319, ved en Trykfejl anført at være 1. December 1892.

strerings- og Skibsmaalings-Bureauet udfærdigede Bevis for Maskinens Ansættelse til Hestekraft maa fordres fremlagt i de enkelte Tilfælde, hvor denne ikke findes angivet i den officielle Skibsliste.

Indenrigsm. C. af 1. August 1895 til samtlige Mønstringsbestyrere.

190. Til samme Afsnit, Side 332.

Paa dertil given Anledning har Indenrigsministeriet meddelt, at medens Tjenesten som Kok i Dampskibe ikke vil kunne komme i Betragtning som Sømandstjeneste, maa Tjenesten som Kok i Sejlskibe efter Ministeriets Formening være at henregne til Sømandstjeneste.

Indenrigsm. Skr. af 25. Januar 1895.

191. Til Afsnittet „Uddrag af Søloven af 1. April 1892“, Side 339—341, og Punkt 130, Side 62—63 i Supplementet for 1894.

I Henhold til §§ 35 og 38 i Søloven af 1. April 1892, jfr. Indenrigsministeriets Bekendtgørelse Nr. 189 af 2. August 1893 § 3 og Anordning Nr. 120 af 15. Juni 1894 er der fastsat følgende Ordning for Provinstoldstedernes Vedkommende:

* I samtlige de ved ovennævnte Bestemmelser specificerede Tilfælde, hvor Skibsdagbøgerne ved Skibenes Indklarerung skulle indleveres til Autorisation eller Undersøgelse af Retsbetjentene, skal det lokale Toldopsyn ved Hovedtoldstedet eller Udposterne, forinden nogen Udklarung foretages, efterse om Dagbøgerne have erholdt Autorisation eller Paategning om den stedfundne Undersøgelse.

Om Toldvæsenets Eftersyn gives der Dagbøgerne Paategning. Have Dagbøgerne ikke erholdt Autorisation eller Paategning af Retsbetjentene, nægtes Udklarung, og Anmeldelse afgives til vedkommende Politimester.

Den ovenanførte Ordning er fremdeles fastsat for Kjøbenhavns Toldsted og de under samme hørende Udposter, alene med den Modifikation, der følger deraf, at Skibsdagbøgernes Autorisation og Undersøgelse i Kjøbenhavn foretages af Justitssekretæren ved Kjøbenhavns Sø- og Handelsret (jfr. Lov 19. Febr. 1861, § 57), ved de under dette Toldsted hørende udenbys Kontrolposter af de paa-gældende Retsbetjente.

C. S. Nr. 3, 1895, d.

192. Til Afsnittet „Karantænevæsen“, Side 441.

I Medfør af § 11, 2. Stykke, i Lov af 30. Marts 1885 angaaende yderligere Foranstaltninger imod asiatisk Koleras Indførelse fastsættes det herved, at Skibe, som ifølge § 1 i Lov af 2. Juli 1880 om Foranstaltninger imod smitsomme Sygdommes

Indførelse i Riget ere pligtige til at erhverve Tilladelse til Samkvem med Land (Praktika), skulle, for saa vidt de indløbe i Limfjorden, erhverve saadan Tilladelse henholdsvis ved Hals og ved Thyborøn.

Justitsm. Bek. af 6. September 1895.

193. Til Afsnittet „Frihavnen ved Kjøbenhavn“, Side 451, og Punkt 134, Side 67 i Supplementet for 1894.

Bestemmelsen i Generaldirektoratets Cirkulærskrivelse af 16. Oktober 1894 under A. I. e.: »Angivelsen protokolleres i det Havneoppebørselskontor, ved hvilket Skibet er indklareret« ændres til: »Angivelsen protokolleres i det Havneoppebørselskontor, i hvis Distrikt Skibet er beliggende.«

Generaldir. Res. af 14. Februar 1895.

194. Til Afsnittet „Lønninger ved Toldvæsenet“, Lov af 2. Juli 1880, § 10, Side 467.

Ved Finansloven for 1895—96 er Lønningen for Rorsbetjente og hermed ligestillede Funktionærer fastsat til 800 Kr. aarlig, hvorhos der hvert 3dje Aar tillægges dem et Alderstillæg af 50 Kr. aarlig indtil 250 Kr. aarlig, saaledes at Lønning og Alderstillæg tilsammen kunne naa et Maksimum af 1050 Kr. aarlig.

Generaldir. Skr. af 29. April 1895.

195. Til 6te Afdeling „Om Indberetninger m. v. fra Provinstoldstederne“, Side 526.

Under Henviſning til C. S. Nr. 1, 1875, a. indskærpes det Toldstederne, at Vare-Ind- og Udførselslisterne ufravigelig skulle indsendes i de første 14 Dage efter Udløbet af vedkommende Kvartal.

C. S. Nr. 4, 1895, c

Supplement

for Aaret 1896 til 1ste Del af

Samling

af

de gældende Love, Anordninger og
administrative Bestemmelser

vedrørende

Toldvæsenet i Danmark,

dog ikke Toldtariffen eller

Bestemmelserne om Skibsmaaling og Skibsregistrering.

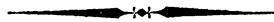
Samlet og udgivet af

Toldforvalter **V. V. Hassing**

og

Fuldmægtig **E. Jensen**

i Finansministeriets 2. Revisionsdepartement.

Kjøbenhavn:

L. A. Jørgensens Bogtrykkeri.

1897.

196. Til Toldforordningens § 1, Side 4, Litr. d.

Lov af 1. April 1891 om Fabrikation og Forhandling af Margarine m. m. vedbliver at gælde indtil den 1. Maj 1897.

Lov af 24. April 1896.

197. Til Toldforordningens § 1, Side 4, og Punkt 1, Side 3 i Supplementet for 1892—1893.

I Anledning af et Toldkammers Forespørgsel, om Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 20. December 1893 angaaende Forbud mod Indførsel af Klid i brugte Sække gælder med Hensyn til Strømel eller Hvederandmel, er meddelt, at Landbrugsministeriet i Skrivelse af 8. Juli 1896 har udtalt, at den fremsatte Forespørgsel maatte besvares bekræftende.

Generaldr. Skr. af 15. Juli 1896.

198. Til Toldforordningens § 6, Side 6—9.

Da det maa anses for ønskeligt, at de Bestemmelser, som skulle være gældende om Indførsel her til Landet af Husdyr fra de forskellige fremmede Lande, findes samlede under eet, i Stedet for som hidtil at maatte søges i spredte Bekendtgørelser, har Ministeriet ladet samle og revidere de i saa Henseende gældende Bestemmelser. I Henhold til Lov om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene af 14. April 1893 §§ 14 og 15 foreskrives herefter nedenstaaende Regler til Jagttagelse, naar der med Hensyn til Indførsel af Husdyr af en vis Art fra et Land eller en Landsdel er anordnet henholdsvis »Almindeligt Forbud«, »Indskrænket Forbud«, »3 Ugers Afspærring paa Bestemmelsesstedet« eller »Sundhedseftersyn paa Ankomststedet«, hvorom henvises til en anden Bekendtgørelse fra Landbrugsministeriet af Dags Dato (se i nærværende Supplement, Side 122) angaaende Anvendelsen lige over for de forskellige fremmede Lande af nærværende Bekendtgørelses Bestemmelser.

§ 1. *Almindeligt Forbud.*

Levende Dyr af den paagældende Art og raa Dele af samme, samt Mælk, Hø og Halm maa ikke indføres eller transiteres.

Til raa Dele henregnes: Fersk og let saltet Kød og Slagteriaffald, Huder og Skind, der ikke ere beredte eller fuldkomment lufttørrede eller tørsaltede, Knokler, Horn, der ikke ere fuldkomment tørrede, Klove, uvadsket Uld, upræparerede Fæhaar og Svinebørster, usmeltet Talg samt Gødning.

Dog kunne upræparerede Fæhaar og Svinebørster, samt uvadsket Uld og Uld, der kun er kropvadsket, indføres paa Betingelse af, at Partiet indføres i tæt Emballage og umiddelbart fra Udlosningsstedet under Veterinærpolitiets Opsyn føres til Modtagerens Garveri, Fabrik eller Værkstedlokale, for der at underkastes fuldstændig Renselse eller Omdannelse, og Modtageren derhos over for Veterinærpolitiet skriftlig har forpligtet sig til ikke at lade nogen Del af det indførte blive ført bort fra Stedet uden i fuldstændig rensset eller forarbejdet Tilstand.

Fuldkomment lufttørrede Maver, Tarme og Blærer kunne frit indføres.

Hø og Halm, der tjener som Emballage for Varer, kan indføres, men maa ikke benyttes til Forplejning eller Røgt af klovbærende Husdyr.

§ 2. *Indskrænket Forbud.*

Levende Dyr af den paagældende Art samt Mælk, Hø, Halm og Gødning maa ikke indføres.

Hø og Halm, der tjener som Emballage, kan frit indføres.

Indvolde af de paagældende Dyr maa kun indføres, naar de ere fuldkomment lufttørrede eller gennemsaltede. — Horn og Klove, som indføres, skulle være fuldkommen lufttørrede. — Uvadsket Uld og Uld, der kun er kropvadsket, maa kun indføres paa de i § 1, 3dje Stk. nævnte Betingelser.

De foranførte Indskrænkninger med Hensyn til Indførsel af raa Dele af Dyrene skulle dog ikke gælde, naar Varerne ankomme som Transitgods for atter direkte herfra at udføres, dog kun paa Betingelse af, at Godset befordres gennem Landet i Jærnbanevogn under Toldlukke eller i Havn omlades direkte fra Skib til Skib under Told- og Polititsyn; under lignende Tilsyn skal det være tilladt at oplægge saadanne Transitvarer i lukket Pram eller andet af Veterinærpolitiet godkendt Rum. De ved Transporten eller Omladningen og Oplægningen af de her omhandlede Varer benyttede Transportmidler eller Redskaber blive at desinficere; de derved foranledigede Omkostninger saa vel som Udgifterne ved Politi- og Toldopsynet ville være at afholde af vedkommende Modtager.

§ 3. *3 Ugers Afspærring paa Bestemmelsesstedet.*

Umiddelbart efter Ankomsten her til Landet skulle Dyrene underkastes et Sundhedseftersyn efter Reglerne i § 4. Befindes de sunde, blive de derefter uden at komme i Berøring med andre Dyr at føre direkte til Bestemmelsesstedet, hvor de i 3 Uger skulle holdes afspærrede fra andre Husdyr under Veterinærpolitiets Tilsyn. Først naar de efter Udløbet af dette Tidsrum ved Eftersyn af den til-

synsførende Dyr læge ere befundne fuldkomment sunde, kunne de overgives til Ejerens frie Raadighed. Samtlige de med Afspærringen og Tilsynet forbundne Udgifter afholdes af Modtageren.

§ 4. *Sundhedseftersyn paa Ankomststedet.*

Umiddelbart efter Ankomsten her til Landet undergives Dyrene paa Modtagerens Bekostning et Sundhedseftersyn efter nærmere af Landbrugsministeren foreskrevne Regler. *) Indtil Undersøgelsen har fundet Sted, blive Dyrene at holde afspærrede fra andre Dyr og uvedkommende Personer. Intet af de til Transporten hørende Dyr maa overgives de vedkommende Importører til fri Raadighed, forinden Undersøgelsen af hele Transporten er afsluttet, og Dyr lægen har meddelt Tilladelse til dens Afgang fra Indførselsstedet. Eftersynet af de med Skib ankomne Dyr kan ikke fordres udført, forinden Skibet er lagt til Bolværk.

Dyr, som ankomme med Skibe fra Udlandet, maa ikke ilandsættes, forinden Eftersynet har fundet Sted. Finder Dyr lægen det af Hensyn til Eftersynets forsvarlige Udførelse nødvendigt, at Dyrene ilandbringes, kan dette ske, for saa vidt Skibets Fører skriftlig forpligter sig til ikke at afsejle med Skibet, før det ved Undersøgelsen har vist sig, at der intet er til Hinder for Dyrenes Indførsel i Landet, samt til uden Bekostning for det offentlige at tage Dyrene om Bord igen, hvis Undersøgelsen giver det Resultat, at Indførsel ikke kan tilstedes. Nægter Skibets Fører at indgaa saadan Forpligtelse, foretages Sundhedseftersynet ikke, hvorhos Veterinærpolitiet paaser, at Dyrene ikke ilandbringes.

Veterinærpolitiet kan fordre, at Dyrene anmeldes til Undersøgelse senest 4 Timer forud for Dyrenes Ankomst til Udlosningsstedet i Havn, ved Jærnbane-station eller ved Landgrænsen. Det paahviler Importøren at yde Dyr lægen den til Undersøgelsens Udførelse nødvendige Medhjælp af Arbejdskraft.

Almindelige Bestemmelser.

§ 5. Skibe eller Jærnbanevogne, som ankomme hertil fra Udlandet med klovbærende Dyr eller Varer, hvis Indførsel paa Ankomsttiden er forbudt, maa ikke, lige saa lidt som Skibe, der have eller have haft klovbærende Dyr fra fremmede Lande om Bord, naar noget af Dyrene paa Rejsen er død eller dræbt i syg Tilstand, paabegynde Losning, førend Veterinærpolitiet efter foretagen Undersøgelse af Skibet dertil har givet Samtykke og meddelt Anvisning til den Fremgangsmaade, som bliver at iagttage ved Losningen for at forebygge Smittes Udbredelse.

§ 6. Overtrædelse af denne Bekendtgørelse straffes efter Reglerne i Lov om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene af 14. April 1893 § 16, der er saa lydende:

»Overtrædelse af Forskrifterne i denne Lov eller af de i Medfør af samme vedtagne eller paalagte Forpligtelser straffes, for saa vidt der ikke herved efter den

*) Angaaende det ommeldte Sundhedseftersyn er under 30. Juni 1896 udfærdiget en Instruks for Veterinærpolitiet, der findes optaget i Lovtidende for 1896, Side 399—401.

øvrige Lovgivning er forskyldt større Straf, med Bøder fra 4—500 Kr.; i Gjentagelsestilfælde fordobles Bøden. Den, der ved saadan Forseelse selv har foranlediget Udbrud af smitsom Sygdom i sin Besætning, fortaber den Adgang til Erstatning af det offentlige, der ellers kunde tilkomme ham efter denne Lov. Den, der i Modstrid med de gældende Indførselsforbud og uden særlig dertil erhvervet Hjemmel indfører levende Dyr fra Udlandet, straffes med Fængsel, jfr. Straffelovens § 25.

Alle Sager angaaende Overtrædelse af denne Lov behandles som offentlige Politisager. De ikendte Bøder tilfalde vedkommende Kommunes Kasse.◀

Denne Anordning træder i Kraft den 1. Juli d. A., fra hvilket Tidspunkt alle tidligere Bekendtgørelser angaaende Indførsel af Husdyr og raa Dele af samme her til Landet fra Udlandet ophæves (se de ved Toldforordningens § 6, Side 5—9 anførte Bestemmelser).

Landbrugsm. Bek. af 13. Juni 1896.

199. Til samme Bestemmelse.

Under Henviſning til Bekendtgørelse Nr. 88 af Dags Dato (se ovenfor) bekendtgøres herved til Efterretning og Iagttagelse for alle vedkommende, at der med Hensyn til Indførsel her til Landet af Husdyr og raa Handelsprodukter af samme indtil videre bliver at forholde, som følger, over for de forskellige Lande:

	Drøvtyggere.	Svin.	Heste.
Sverrig	Sundhedseftersyn.	Sundhedseftersyn.	Sundhedseftersyn.
Norge	do.	do.	do.
Storbritannien og Irland	Indskr. Forbud.	Indskr. Forbud.	do.
Finland	do.	do.	do.
Øvrige Lande i Europa	Alm. Forbud.	Alm. Forbud.	do.
Lande uden for Europa undtagen Amerika ...	do.	do.	do.
Forenede Stater af Nord- amerika	do.	do. *)	do.
Øvrige Stater i Amerika	do.	do.	do.

Indførsel af Hunde er forbudt fra alle Lande undtagen Sverrig og Norge. Denne Anordning træder i Kraft den 1. Juli d. A.

Landbrugsm. Bek. af 13. Juni 1896.

*) Flæsk og andre raa Produkter af Svin, derunder Svineblærer og urensset Svinefedt (steam lard), kunne indføres fra de Forenede Stater af Nordamerika, naar de ere forsynede med en af vedkommende Autoritet udfærdiget Attest for, at Produktet forinden Afsendelsen fra de Forenede Stater er blevet underkastet Undersøgelse i Overensstemmelse med den i Staterne gældende Lovgivning, og ved denne Undersøgelse fundet at være ufordærvet, sundt og tjenligt til Menneskeføde.

200. Til samme Bestemmelse.

Ifølge Skrivelse af 10. ds. til Generaldirektoratet har Landbrugsministeriet paa dertil af Krigsministeriet given Foranledning under s. D. tilladt, at den befalede Dyrslægeundersøgelse af de Heste, der fra Udlandet indføres her til Landet, maa bortfalde for de i Udlandet indkøbte Remonter, der indkomme hertil over Esbjerg og Gjedser, paa Betingelse af, at Dyrene ved Indførselen til Landet ledsages af en af Remontekommissionen udstedt Erklæring, indeholdende Oplysning om Antallet af de Heste, hvoraf Transporten bestaar, om det Mærke, hvormed Dyrene ere blevne indbrændte af Remontekommissionen, samt endelig om, at Dyrene af Kommissionens Dyrslæge ere blevne undersøgte og befundne fuldkomment sunde inden for et Tidsrum af 5 Dage, forinden Indførselen finder Sted.

Generaldir. Skr. af 15. Juli 1896.

201. Til Toldforordningens § 6, Side 8, som Anm.

Angaaende Udførsel af Kvæg, Faar, Geder og Svin til Udlandet har Indenrigsministeriet under 24. April 1896 udfærdiget en Bekendtgørelse (se Lovtidende for 1896, Løbe-Nr. 55).

Anm. Anm. 1, 2 og 3 ved Toldforordningens § 6, Side 8 udgaa.

202. Til C. S. Nr. 3, 1894, d, anført under Punkt 93, Side 48—49 i Supplementet for 1894.

Det er tilladt Toldofficianten i Vodrup under Ærøskjøbing Toldsted at tage Bolig i Tranderup under samme Toldsted.

Generaldir. Res. af 16. Maj 1896.

203. Til C. S. Nr. 3, 1882, a, A, Side 12—13.

Fra den 1. August 1896 er det tilladt, at der ved Toldkontrolstedet i Lohals maa indklarerer Fartøjer fra Udlandet med toldfrie Varer og med toldpligtige Varer indtil et Toldbeløb af 10 Kr. pr. Fartøj.

Generaldir. Res. af 20. Juli 1896.

204. Til Toldforordningens § 15, Side 38, og samme Forordnings § 161, Side 296.

I Anledning af, at der i en Rapport var nedlagt Paastand paa Straf efter Forordningen af 1. Februar 1797, § 15 paa Grund af en af Føreren af en dansk Jagt foretagen Indsmugling paa et Tidspunkt, hvor bemeldte Fartøj vel var blevet meddelt Indklarerer, men dets Udlosning endnu ikke var paabegyndt, er resolveret, at Toldforordningens § 15 ikke kunde finde Anvendelse i det foreliggende Tilfælde, hvor Fartøjet var indklareret, da Smugleriet blev begaaet, men at den indsmuglede Vare vilde være at konfiskere i Henhold til Toldforordningens § 161, jfr. § 107.

Generaldir. Res. af 23. Maj 1896.

205. Til Afsnittet „Afgifterne af Skibe og Varer“, Side 47—57, Afsnittet „Vejning og Maaling“, Side 93, samt Toldforordningens §§ 163—166, Side 304—319.

Da det foreligger oplyst for Generaldirektoratet, at det ved Fortoldning efter Tariffens Position 248 af Trælastladninger med fradragsberettiget Vedladning er forbunden med Vanskeligheder før Losningen at træffe et sikkert Skøn, om den toldpligtige almindelige Trælast optager over eller under Halvdelen af Lasterummet, bestemmes det herved, at der ved Fortoldning af saadanne Ladninger efter Position 248 i intet Tilfælde maa gives større Fradrag for Vedladningen end Halvdelen af Skibets Drægtighed under Dækket ÷ 0,1 Læst.

Kan Ladningsmodtageren godtgøre, at Vedladningen optager mere end Halvdelen af Lasterummet, vil han kunne forlange Ladningen fortoldet efter speciel Opmaaling.

C. S. Nr. 1, 1896, d.

206. Til Afsnittet „Afgifterne af Skibe og Varer“, Side 49—57, Afsnittet „Vejning og Maaling“, Side 87—95, Afsnittet „Om Oplage“, Side 154, Toldforordningens §§ 150—152, Side 268—274, Toldforordningens §§ 163—166, Side 304—319, Afsnittet „Om Varer, som indføres til Lands“, Side 377—398, Afsnittet „Om Kvartalsafregningerne ved Kreditoplagene“, Side 412—417, samt Toldforordningens § 235, Side 433 og Anm. til Punkt 52, Side 18 i Supplementet for 1892—1893.

I Henhold til § 1 a i Loven af 26. Marts d. A. om Forandringer i Loven af 4. Juli 1863 fastsættes følgende Regler for Fortoldning af Stenkul, Koks og Cinders efter Vægt.

a. *Ved søværts Indførsel.*

Kullenes Art og Vægt angives saavel i Skipperens Generalangivelse som i Specialangivelsen. Ved Skibets Indklarering fremlægges for Regnskabsføreren Ladningspapirer (Konnossement, Certeparti eller Manifest), som bevise Rigtigheden af den skete Angivelse, hvorhos Importøren i samme Øjemed for Toldopsynet fremlægger sin Regning (Faktura). Ladningen kan angives i fremmed Vægt, f. Eks. i engelske Vægt-Tons à 2,032 Pd., i franske og belgiske Vægt-Tons à 1,000 Kilogr. = 2,000 Pd. eller i anden bekendt Vægt.

I Generalangivelsen afgiver Regnskabsføreren til Underretning for Toldopsynet Attest om, at han har paaset Generalangivelsens Overensstemmelse med de paagældende Ladningsdokumenter, medens Toldopsynet paaser og giver Attest om Specialangivelsens Overensstemmelse med Ladningsmodtagerens Faktura.

Finder Toldopsynet efter samtlige foreliggende Omstændigheder (for hele Skibsladninger t. Eks. ved at sammenligne den angivne Vægtladning med Skibets Brutto- og Netto-Register-Tonnage) intet at erindre mod Angivelsens Rigtighed,

lægges den angivne Vægt til Grund for Afgiftsberegningen. Er Ladningen angivet i fremmed Vægt, omsættes denne af Toldopsynet i den endelige Attest til dansk Vægt.

I alle andre Tilfælde, t. Eks.

naar Toldopsynet efter samtlige foreliggende Omstændigheder har grundet Anledning til at formode, at den i Generalangivelsen og Specialangivelsen angivne Vægt ikke er rigtig,

naar Ladningspapirerne og Fakturaen, hvorefter Skibsføreren og Ladningsmodtageren skulle angive og dokumentere Ladningens Vægt henholdsvis i den indgaaende Generalangivelse og Specialangivelsen, ikke foreligge ved disse Dokumenters Udfærdigelse,

naar kun en Del af den indbragte Ladning losses, o. s. v., bliver Ladningen at udmaale i Tønder som hidtil (jfr. § 59 i Lov af 4. Juli 1863) og at toldberigtige herefter, medmindre Ladningsmodtageren erklærer sig villig til paa sin Bekostning at lade Vægten specielt optage under Udlosningen ved autoriserede Vejere (eller, hvor saadanne ikke findes, ved andre paalidelige Mænd under Toldopsynets Kontrol).

Naar et Skib efter i Udlandet at have indtaget Ladning af Autoriteterne dersteds beordres til at genoplosse en Del af Ladningen, fordi Skibet anses for overlastet, eller naar et Skib paa Grund af Havari, Grundstødning eller anden Søskade har maattet kaste en Del af Ladningen over Bord, i hvilke Tilfælde Ladningspapirer og Faktura kunne udvise et større Kvantum end der virkelig indehaves, forholdes paa samme Maade, medmindre Klarereren foretrækker at fortolde efter Ladningspapirernes fulde Udvisende.

Har en Ladning været angivet til Berigtigelse efter Ladningspapirers og Fakturas paalydende, men denne Angivelse ikke antages af Toldopsynet, fordi den skønnes at være urigtig, og Berigtigelsen som Følge heraf foregaar paa Grundlag af det udmaalte Tøndetal, er Toldopsynet berettiget til at fordre Prøvevejning foretaget af et saa stort Antal Tønder, at det herved kan konstateres, om der har foreligget strafbar Urigtighed og da i hvilket Omfang, medmindre Importøren foretrækker paa sin Bekostning at lade hele Ladningen under Udlosningen specielt opveje af autoriserede Vejere eller, hvor saadanne ikke findes, ved andre paalidelige Mænd under Toldkontrol.

I Omladningstilfælde forholdes saaledes:

Naar af en indbragt Ladning, der er angiven til Berigtigelse efter Vægt under Forhold, hvor speciel Opvejning kan undlades, en Del omlades direkte i andet Skib til udenrigs Plads, fordres som Betingelse for, at det omladede kan fradrages i det til Toldberigtigelse angivne Kvantum, at det omladede Kvantum specielt opvejes. Saafremt Opvejning undlades, bliver Tolden at opkræve af hele den angivne Ladning uden Fradrag for det omladede.

Anm. Den her stillede Betingelse for at Fradrag i Omladningstilfælde kan finde Sted er frafalden; vide Generaldir. Res. af 27. April 1896, anført under det efterfølgende Punkt 210.

Berigtiges Ladningen derimod efter speciel Opvejning eller Udmaaling, kan det overlades til Ladningsmodtageren selv at vælge Maaden, hvorpaa han ønsker det omladede Kvantum bestemt, idet dettes Størrelse bliver uden Indflydelse paa Toldafgifterne af det ilandlossede.

b. *Ved landværts Indførsel (fra Udlandet eller Kjøbenhavns Frihavn).*

Forlanges Fortoldning efter Vægt, angives Varenes Vægt af Importøren i Specialangivelsen og, for saa vidt Toldopsynet efter samtlige foreliggende Omstændigheder mener med tilstrækkelig Sikkerhed at kunne skønne, at Vægten er rigtig angivet, t. Eks. ved at sammenholde Angivelsen med Fragtbrev, Faktura eller lignende, kan Toldopsynet tillade, at Toldberigtigelsen foregaar paa Grundlag af denne Angivelse. Toldvæsenet er dog berettiget til at forlange, at Vægten udfindes enten ved paa sædvanlig Maade at veje de belæssede Vogne og heri at fradrage selve Vognenes Vægt eller ved direkte Opvejning af Varene.

Ved Udførsel fra Kreditoplag til fremmed eller toldfrit Sted skal Angivelsen lyde paa Varenes Vægt med Tilføjelse af Tøndemaalet til Vejledning for Toldopsynet til Bedømmelse af Vægtens Rigtighed. Toldopsynet er, naar det anser det fornødent, berettiget til paa Udførerens Bekostning at lade foretage hel eller delvis Vejning af de til Udførsel angivne Kul, Koks eller Cinders. — (L. 4. Juli 1863 § 59).

Med Hensyn til Kreditoplaget iagttages:

Koks og Cinders, der ifølge specielle Bevillinger kunne forevises som Beholdning for Stenkul i et vist Forhold, ville fremdeles indtil videre være at behandle som Stenkul efter de hidtil gældende Regler. — Ved Berigtigelse af Stenkul og Koks samt Cinders efter det udmaalte Tøndetal vil dette fremtidig ved Tilskrivning til Kreditoplag være at reducere til Vægt efter Forholdet $322\frac{2}{9}$ Pd. pr. Td. Stenkul og $166\frac{2}{3}$ Pd. pr. Td. Koks eller Cinders.

C. S. Nr. 2, 1896.

207. Til foranstaaende Cirkulærsamling Nr. 2, 1896.

Ved Berigtigelser af Kulladninger efter Vægt tillades det Kulimportørerne at fremlægge Afladertelegram, indeholdende Vægten paa vedkommende Last, i

Stedet for de i C. S. Nr. 2, 1896 omhandlede Dokumenter (Konnossement, Faktura etc.), da disse ofte ikke ere komne til Stede ved Skibets Ankomst til dansk Plads, paa Betingelse af, at Modtageren afgiver de ommeldte Dokumenter til Sammenligning straks efter deres Modtagelse, at han staar inde for Telegrammets Rigtighed ganske som for de nævnte Dokumenter, samt at Toldvæsenet intet finder derimod at erindre.

Generaldir. Res. af 15. April 1896.

208. Til samme Cirkulærsamling.

Paa Forespørgsel om, hvorledes der ved Berigtigelser af Kulladninger vil være at forholde, naar vedkommende Klarerer nægter at fremlægge Faktura, er meddelt, at Ladningen i et saadant Tilfælde vil være at fortolde efter det udmaalte Tøndetal, medmindre Klarereren lader Ladningen specielt opveje under Udlosningen af kongelig Vejer.

Generaldir. Skr. af 17. April 1896.

209. Til samme Cirkulærsamling.

Overtoldinspektorerne ere anmodede at instruere Toldstederne om, at de Oplysninger, som Toldstedernes Personale ved det i C. S. Nr. 2, 1896 paabudte Fremlæg af Fakturaer over Stenkuls- Koks- og Cindersladninger maatte erholde om vedkommende Importørs Forretningsforhold, ville være at hemmeligholde for alle uvedkommende.

Generaldir. Skr. af 20. April 1896.

210. Til samme Cirkulærsamling.

Til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse er meddelt Overtoldinspektorerne, at Generaldirektoratet frafalder den i C. S. Nr. 2, 1896, Side 6 opstillede Betingelse for, at det Kvantum Kul, som fra et Skib, hvis Ladning er angiven til Berigtigelse efter Vægt under saadanne Forhold, at speciel Opvejning kan undlades, omlades direkte i andet Skib til udenrigsk Plads, kan fradrages i det til Toldberigtigelse angivne Kvantum — nemlig at det omladede Kvantum specielt opvejes —, mod at Vægten af det omladede Tøndetal konstateres ved Prøvevejning af et efter Toldopsynets Skøn passende Antal Tønder, og at det saaledes fastsatte Kvantum fradrages i den af det lossende Skib til Toldberigtigelse angivne Vægt.

Generaldir. Skr. af 27. April 1896.

211. Til samme Cirkulærsamling.

Paa Forespørgsel fra et Toldkammer, om der ved Toldberigtigelsen af Kulladninger fremdeles vil kunne gives Fradrag for det Parti af Ladningen, som

efter speciel Opvejning omlosses fra Skibets Last til dets Kulbunker og genudføres med samme Skib, er meddelt, at det fremsatte Spørgsmaal vilde være at besvare bekræftende.

Generaldir. Skr. af 5. Maj 1896.

212. Til samme Cirkulærsamling.

Det er paa en derom indkommen Forespørgsel meddelt, at Importører af Kulladninger kunne fordre disse fortoldede efter den ved kongelig Maaler paa Havnebrovægten udfundne Vægt alene paa Betingelse af, at Begæring herom fremsættes ved Specialangivelsens Afgivelse, for at Toldopsynet forinden Losningens Paabegyndelse kan være vidende om den ønskede Fortoldningsmaade og herefter kan kontrolere, at hele Ladningen bliver vejlet paa Brovægten.

Generaldir. Skr. af 4. Juli 1896.

213. Til samme Cirkulærsamling.

I Anledning af et Andragende fra et kjøbenhavnsk Handelsfirma om Tilladelse til ved Indklarering i Provinshavne af Kul- og Koksladninger at maatte forevise Originalfakturaen for en nærmere angiven Toldautoritet i Kjøbenhavn, som da skulde udstede Attest om, at saadan Forevisning havde funden Sted, hvor efter Attesten skulde afsendes til Ladningsmodtageren i vedkommende Provinsby til Benyttelse ved Indklareringen, er det bevilget, at den ansøgte Tilladelse indrømmes samtlige kjøbenhavnske Kulimportører, saaledes at Toldbodens Havnekontrol i Kjøbenhavn vil have at udfærdige de heromhandlede Attester, der paa trykte Blanketter kunne affattes saaledes:

»Det attesteres herved, at der under D. D. er forevist Kontrollen Originalfaktura, dateret (Udstedelsessted og Dag), lydende paa Damp (Sejl) skibet N. N. fra N. N., bestemt til N. N., indehavende (Fakturaens forskellige Kul- og Kokssorter specificerede)

Tons Stenkul	}	Attesten maa indeholde Oplysning om det er engelske, franske eller belgiske Vægt-Tons.
Tons Koks eller Cinders		

Kjøbenhavns Toldbods Havnekontrol, den

N. N.

Toldkontrolør.*

Attesterne ville være at forsyne med Toldsegl eller Toldstempel, hvorhos lignende Attest ogsaa vil kunne gives for Afladertelegram i de Tilfælde, hvor dette foreløbig træder i Stedet for den endnu ikke ankomne Faktura, dog at Attest om denne, naar den er kommen til Stede, erhverves og tilstilles det paagældende Toldkammer.

Generaldir. Res. af 24. Juni 1896.

214. Til samme Cirkulærsamling.

Overtoldinspektoraterne ere anmodede om at instruere Toldstederne om, at der ved Udtrykket »Ladningsmodtagerens Faktura« i C. S. Nr. 2, 1896, a, 2det Stykke er at forstaa Originalfakturaen fra Ladningens Afskibningssted, og at der i Tilfælde af Salg paa anden Haand under lige Forhold, som de i Generaldirektoratets Resolution af 24. Juni 1896 (se foran) omhandlede, gives hvert Steds Toldkammer Bemyndigelse til paa Begæring af Kulimportører ved Toldstedet at udstede Attester som de i nævnte Resolution foreskrevne til Benyttelse i Stedet for Originalfakturaen ved Kulladningers Indklarering ved et andet Toldsted eller i et andet Toldsteds Distrikt.

Generaldir. Skr. af 23. November 1896.

215. Til samme Cirkulærsamling.

I Anledning af Toldkamrets Skrivelse af 21. Oktober d. A., hvori udbedes Generaldirektoratets Approbation paa den ved Toldstedet skete Toldbehandling af en Skibsladning Kulbriketter, der angives at være klareret efter den paa Ladningsdokumenterne anførte Vægt og med det i C. S. Nr. 1, 1896, c givne Omsætningsforhold 280 Pd. = 1 Tønde, meddeles herved tjenstligt, at da Kulbriketter, jfr. Varefortegnelsen Pag. 88, henhøre under Position 127 og i Henseende til Toldbehandling ere ligestillede med Stenkul, se den ovenanførte C. S. Nr. 1, 1896, c, *) maa Toldbehandlingen ske efter de ved C. S. Nr. 2, 1896 givne Regler for Fortoldning af Stenkul, Koks og Cinders, saaledes at den paa Ladningsmodtagerens Faktura eller i produceret Afladertelegram opgivne Vægt lægges til Grund for Afgifternes Beregning, medens der kun i de i nævnte Cirkulærbestemmelse omhandlede Undtagelsestilfælde bliver Spørgsmaal om Varens Udmaaling i Tønder, eventuelt speciel Opvejning, og da der efter Toldkamrets Indberetning ikke foreligger noget saadant Undtagelsestilfælde, burde Omsætning til Tøndemaal og Toldbehandling herefter ikke have funden Sted.

Generaldir. Res. af 14. December 1896 til et Provinstoldsted.

216. Til Afsnittet „Vejning og Maaling“, Side 86—96, samt Toldforordningens § 51, Side 113.

Da det er forebragt Generaldirektoratet, at en Mængde Bøgetræ, der anvendes som Gavntræ, gaar toldfrit ind som Brænde, idet Toldopsynet hidtil har

*) Punkt c i C. S. Nr. 1, 1896, hvorefter det ved Fortoldninger af Kulbriketter betingelsesvis var tilladt Toldstederne at ansætte Tøndeantallet efter Vægten efter Forholdet 1 Tønde = 280 Pund, lyder saaledes: „Toldstederne bemyndiges til ved Fortoldninger af Kulbriketter, saafremt vedkommende Klarerer ønsker at undgaa Opmaaling i Tønder, at ansætte Tøndeantallet efter Vægten, saaledes at 280 Pd. regnes = 1 Td. Kulbriketter kunne tages paa Kreditoplag efter de almindelige for Stenkul gældende Regler“.

savnet et paalideligt Skelnemærke mellem Bøgetræ til Brænde og til Gavntræ, fastsættes herved følgende Bestemmelser.

For at Bøgetræ skal kunne indgaa toldfrit som Brænde under Tariffens Position 247, maa det ikke være over 3 Fod langt samt, naar det er ukløvet, ikke være over 12 Tommer i Diameter, og naar det er kløvet, ikke have en Tykkelse fra Marvstraalen til Barken, der overstiger 6 Tommer.

Diameter og Tykkelse maales i Træets tynde Ende. Tykkelsen af kløvede Stykker maales saaledes: Ved enkeltkløvet Træ maales hele Indersiden fra Bark til Bark, og Halvdelen heraf regnes som Tykkelse; ved flerkløvet Træ maales de tvende Sideflader, af hvis sammenlagte Maal Halvdelen regnes som Tykkelse. Kløvet Træ, paa hvilket Marvstykket helt eller til Dels er fjernet, behandles som Gavntræ.

C. S. Nr. 1, 1896, b.

217. Til foranstaaende Cirkulærpunkt.

Paa en Forespørgsel fra et Toldkammer er meddelt, at Bøgetræ, naar det er over 3 Fod langt, er toldpligtigt uden Hensyn til Tykkelsen, og, naar det er under 3 Fod langt, er toldpligtigt, naar det har den i C. S. Nr. 1, 1896, b (se ovenfor) angivne Tykkelse.

Generaldir. Skr. af 19. Juni 1896.

218. Til Afsnittet „Vejning og Maaling“, Side 86—95, samt Afsnittet „Om Varer, som indføres til Lands“, Side 377—398.

Følgende Regler ere fastsatte for Fortoldningen af kløvet Bøgetræ, der findes at være toldpligtigt i Henhold til Bestemmelsen i C. S. Nr. 1, 1896 b.:

Naar kløvet toldpligtigt Bøgetræ i hele Ladninger eller Partier angives til Fortoldning efter Pos. 249, og Kubikindholdet enten paa Grund af Træets uregelmæssige Form eller de dermed forbundne praktiske Vanskeligheder ikke kan udfindes ved speciel Opmaaling, vil Kubikindholdet overensstemmende med Anm. 1 under Pos. 249 være at ansætte efter Vægten i Forhold til Træets Vægtfylde pr. Kubikfod.

Er det forbundet med særlige Vanskeligheder at foretage en Totalopvejning af Ladningen, t. Eks. af Skibsladninger, vil Vægten kunne udfindes ved Prøvevejning paa den Maade, at Træet favnsættes, og en eller efter Omstændighederne flere Favne udtages og opvejes.

Vægtfylden pr. Kubikfod maa i hvert enkelt Tilfælde undersøges ved nøjagtig Opmaaling og Opvejning af enkelte Stykker Træ af saa vidt muligt regelmæssig Form.

I saadanne Tilfælde, i hvilke Opvejning, eventuelt ved Prøvevejning, fremkalder Besvær eller særlig Bekostning for Klareren (til Eks. naar ingen Vogn-

vægt findes i Nærheden af paagældende Lossested), vil Kubikindholdet kunne ansættes ved en Opmaaling i Kubus paa den Maade, at Træet sorteres efter Længden og favnsættes, hvorefter Kubikindholdet ansættes for hver losset Favn ved at multiplicere Favns Højde og Bredde med Træets Længde.

Ved Opmaaling af Træets Længde tages i deslige Tilfælde kun Hensyn til halve Fod, jfr. Anm. 4 under Pos. 249.

Generaldir. Tarifferingscirkulære Nr. 2 af 9. Oktober 1896.

219. Til C. S. Nr. 1, 1883, c, Side 88—89.

I Anledning af en Antegnelsespost til et provinsielt Toldregnskab, hvori var udsat om, at Eftervejning ikke var bleven foretaget af flere til Toldstedet med Dampskib fra Kjøbenhavn ankomne Partier Transitgoods, medens det i den afgivne Erklæring var forment, at Toldkamret for den stedfundne Unkladelse havde haft Hjemmel i C. S. Nr. 1, 1883, c, 3dje Stykke, er tilkendegivet, at bemeldte Cirkulærbestemmelse kun hjemler Bemyndigelse til at fritage visse grove og vægtige Varer for Eftervejning ved Oplæggelsen, men ikke til at fritage de samme Varer for Vejning ved den endelige Toldbehandling.

Generaldir. Res. af 15. Juni 1896.

220. Til Afsnittet „Vejning og Maaling“, Side 90 samt Side 93, Toldforordningens §§ 163—166, Side 304—319, samt Afsnittet „Om Varer, som indføres til Lands“, Side 377—398.

Det er tilladt, at Trælast, Pos. 249, der indføres i hele Jærnbanevognladninger, maa fortoldes efter Opmaaling paa selve Vognen i Kubus, saafremt den paagældende Klarerer ønsker det. Under samme Betingelse er det tilladt, at Kubikindholdet ved Toldberigtigelsen af Fyrretrælast, Pos. 249, der indføres i hele Jærnbanevognladninger, maa udfindes ved Vejning af Vognen med Fradrag af den samme paamalede Tara og Omsætning af Nettovægten efter Forholdet 34 Pd. = 1 Kubiktod.

Generaldir. Tarifferingscirkulære Nr. 2 af 9. Oktober 1896.

221. Til Toldforordningens § 51, Side 113, og Lov af 4. Juli 1863, § 25, Side 177.

Efter Andragende fra en Del Fiskere fra Vestjylland om Toldfrihed for saltede Brislinger, som bevislig indføres til Agn, er den ansøgte Afgiftsfrihed bleven bevilget paa følgende Betingelser:

1. Ved Indfortoldningen af til Agn bestemte saltede Brislinger og saltet, tørret Fisk, Position 42, angiver Importøren i Klareringsangivelsen Varernes Bestemmelse samt reserverer sig Tolden tilbagebetalt.

2. Tilbagebetalingen af Tolden skal foregaa ved samme Toldsted, hvor Varerne ere fortoldede, og sker mod Forevisning af ikke over 6 Maaneder gamle Toldkvitteringer til Afskrivning, eventuelt til Bilag ved Regnskabet, samt mod Forsikring paa Tro og Love fra de paagældende Fiskere, til hvem Fisken er afsat, om at det af dem købte Parti udelukkende vil blive anvendt til Agn. Disse Forsikringer, der ligeledes vedlægges Regnskabet, skulle være forsynede med Attest fra tvende Toldstedet bekendte Mænd om Troværdigheden af Underskrifterne.

Generaldir. Skr. af 16. Maj 1896.

222. Til C. S. Nr. 3, 1864 til § 17 i Lov af 4. Juli 1863, Side 118—119, samt Afsnittet „Om Behandling af Rejse- og Flyttegods o. s. v.“, Side 400—401.

Overtoldinspektoratet for Kjøbenhavn er bemyndiget til i Tilfælde, hvor den i § 17, b i Lov af 4. Juli 1863 paabudne Forsikring vedkommende brugt Flyttegods ikke ved Indførselen kan afgives af den paagældende Ejer, at antage som fyldestgørende den skriftlige Forsikring paa Tro og Love, som afgives af enhver Person, som Overtoldinspektoratet i det konkrete Tilfælde maatte anse for kompetent.

Generaldir. Res. af 2. Juli 1896.

223. Til C. S. Nr. 3, 1864 til § 18, f i Lov af 4. Juli 1863, Side 121.

Overtoldinspektoratet for Kjøbenhavn er meddelt Bemyndigelse til at tilstaa Toldfrihed for Lædermel, om hvis Anvendelse til Gødningsbrug Toldopsynet ikke nærer Tvivl, paa Betingelse af, at Importøren i hvert enkelt Tilfælde afgiver Forsikring paa Tro og Love om, at Varen alene indføres til det nævnte Brug.

Generaldir. Res. af 16. Juli 1896.

224. Til Toldforordningens § 60 og Instruksen af 12. December 1797, § 32, Side 134.

Som Følge af en Indberetning fra et Toldkammer, foranlediget ved en af dette modtagen Anmodning om at nægte en paa Stedet bosat handlende at erholde udleveret nogle Kollier uberigtigede Varer, til hvis Modtagelse bemeldte handlende ved at have erholdt Fragtbrevet udleveret var legitimeret, er tilkendegivet, at Toldvæsenet er ubeføjet til at nægte paa Toldboden oplagte Varer udleverede til den, paa hvis Navn Varerne uden Forbehold eller Indskrænkning ere oplagte, hvorfor der, naar Udleveringen af de omspurgte Varer ønskedes standset, vilde ved Kongens Foged være at nedlægge Forbud mod at den fandt Sted.

Generaldir. Res. af 16. Juli 1896.

225. Til Afsnittet „Om erlagte Afgifters Tilbagegivelse eller Godtgørelse“, Side 197.

Efter dertil given Anledning er Overtoldinspektoratet for Kjøbenhavn blevet anmodet om at indskærpe de handlende i Kjøbenhavn, at det er en given Regel, fra hvilken Undtagelser i Almindelighed ikke kunne forventes bevilgede, at Tilbagebetalinger af erlagt Told eller Afgift, der ere tilstaaede ved Varers Udførsel, maa kræves udbetalte inden 4 Uger efter Udførselen, ligesom, at deslige Tilbagebetalinger, der indrømmes ved Resolution fra Generaldirektoratet, efter at Udførselen af de paagældende Varer har funden Sted, maa kræves udbetalte inden 4 Uger efter Resolutionens Meddelelse.

Generaldir. Skr. af 13. Maj 1896.

226. Til Toldforordningens § 101, Side 218, samt Punkt 161, Side 89—95 i Supplementet for 1895.

Som Følge af en Antegnelsespost til et Provinstoldsteds Regnskab, betræffende en af Stedets Overopsyn foretagen Beregning af Diæter for Forretninger uden for den fastsatte Ekspeditionstid med et mindre Beløb, end der i Henhold til allerhøjeste Resolution af 5. November 1895 vilde have været at erlægge, er tilkendegivet, at det ikke kan tillades Toldopsynet ikke at beregne sig fulde anordningsmæssige Diæter for Opsynsførelse uden for Forretningstiden og derved fravige de i C. S. Nr. 4, 1895, b foreskrevne Regler, der specielt ere givne for at tilvejebringe en ensartet Fremgangsmaade ved samtlige Provinstoldsteder paa det ommeldte Omraade.

Generaldir. Res. af 15. Juni 1896.

227. Til samme Bestemmelser.

Foranlediget ved en Antegnelsespost til et Provinstoldregnskab, betræffende en stedfunden Opkrævning af Diæter for Vareklarering i Toldpakhuset paa Jærnbaneanstationen den 18. December i Tiden fra Kl. 3 til 3³⁰ Eftermiddag, er meddelt, at den skete Diætberegning var rigtig, idet den ommeldte Klarering var foretagen uden for den fastsatte Ekspeditionstid for Toldbehandling af Varer paa det paagældende Steds Jærnbaneanstation.

Generaldir. Res. af 6. Juli 1896.

228. Til samme Bestemmelser.

Paa derom indkommet Andragende er det bevilget, at der for Opsynsførelse ved Lossen og Laden i Ballen Havn paa Samsø uden for den i Toldforordningens § 101 fastsatte Forretningstid maa beregnes Diæter i Overensstemmelse med allerhøjeste Resolution af 5. November 1895.

Generaldir. Res. af 22. September 1896.

229. Til samme Bestemmelser.

Paa Forespørgsel, om Bestemmelserne i C. S. Nr. 4, 1895, b hjemle Toldopsynet Berettigelse til at oppebære Diæter for efter Rekvisition ydet Opsynsførelse ved Lossen og Laden i et Tidsrum af 13 Minutter før Solopgang, er meddelt, at den fremsatte Forespørgsel maatte besvares bekræftende.

Generaldir. Skr. af 26. Oktober 1896.

230. Til Anmærkning 4, Side 227.

Fra den 1. Juli 1896 er det Toldkontroløren i Vamdrup ved C. S. Nr. 2, 1884, d tillagte Vederlag for Nattjeneste forhøjet fra 200 Kr. til 300 Kr. og det hver af Toldassistenterne og Toldmedhjælperne ved samme Toldsted for bemeldte Tjeneste tilstaaede Vederlag forhøjet fra 100 Kr. til 200 Kr.

Generaldir. Res. af 6. Juli 1896.

231. Til samme Anmærkning.

Det er approberet, at Overopsynsførelsen under Nattjenesten paa Jærnbane stationen i Vamdrup overdrages en Toldassistent dersteds vekslende med Toldkontroløren, hvorhos der indtil videre er tillagt bemeldte Assistent det samme Beløb i Natpenge som Toldkontroløren (se ovenfor).

Generaldir. Res. af 6. Juli 1896.

232. Til § 17 i Strandingsloven af 10. April 1895, Side 102 i Supplementet for 1895, samt Toldforordningens § 390 med dertil hørende Bestemmelser, anførte i Samlingen I. Del, Side 512—522.

I Anledning af, at Toldkamret i N. N. Købstad under Henvisning til §§ 16 og 17 i Strandingsloven af 10. April f. A. i Skrivelse af 11. f. M. har forespurgt, om der tilkommer en Strandkontrolør (Funktionær af Toldvæsenets 4de Lønningsklasse), der i længere Tid paaser Bjærgningen fra et strandet Skib flere Mil fra hans Bopæl,

1. Befordringsgodtgørelse 2 Kr. pr. løbende Mil, Tur og Retur imellem Hjemmet og Strandingsstedet,
 2. en Godtgørelse af 2 Kr. pr. Dag for Befordring mellem Strandingsstedet og Nattekarveret, og
 3. i Dagpenge 6 Kr. for hver 24 Timer, han er borte fra Hjemmet,
- har Generalskattedirektoratet under Henvisning til, at Besvarelsen af de anførte Spørgsmaal underligger Justitsministeriet, for saa vidt angaar de Tilfælde, hvor en Strandingsmasse foreligger, tilstillet Justitsministeriet den ommeldte Forespørgsel til Afgørelse, idet velbemeldte Generaldirektorat derhos har udtalt, at de hidtil

gældende Regler i Henhold til Strandingslovens § 17 i. f. ville blive fulgte i de Tilfælde, hvor der ikke er nogen Strandingsmasse.

Foranlediget heraf skal man meddele, at der efter Justitsministeriets For-
mening for at overvære Bjærgning i de Tilfælde, hvor der foreligger en Strandings-
masse, i over $\frac{1}{4}$ Mils Afstand fra vedkommendes Bolig tilkommer Toldfunktionærer,
der ere lavere stillede end i de 3 øverste Lønningsklasser, i Befordringsgodtgørelse
2 Kr. pr. Mil for Afstanden imellem Boligen og Mødestedet frem og tilbage, —
hvorved bemærkes, at Justitsministeriet holder for, at Godtgørelsen maa beregnes
saa nær som muligt i Forhold til den tilbagelagte Strækning, saa at der ikke kan
beregnes et Minimum af 2 Kr. — samt, for saa vidt gentagne Møder udfordres,
Befordringsgodtgørelse efter samme Takst for den imellem Strandingsstedet og
enten Boligen eller Nattekwarteret frem og tilbage tilbagelagte Strækning, og
endelig i Diæter 3 Kr. pr. 12 Timer eller Dele deraf, fra det Tidspunkt, da Funk-
tionæren forlader Boligen, indtil han vender tilbage.

Det tilføjes derhos, at det for Beregningen af Befordringsgodtgørelse for
Afstanden imellem Strandingsstedet og Nattekwarteret ikke er Forudsætningen,
at denne Afstand er over $\frac{1}{4}$ Mil, og at Valget imellem Tilbagevejen til Boligen
eller Ophold i Nattekwarter i de Tilfælde, hvor flere Møder udfordres, bør, for
saa vidt Betalingen angaar, træffes under Hensyn til, hvad der giver det for
Strandingsmassen billigste Resultat.

Justitsm. Skr. af 24. Januar 1896.

233. Til samme Bestemmelser.

Paa Forespørgsel fra et Toldinspektorat, om der i Tilfælde, hvor Told-
opsynet efter en Strandingsaffæres Slutning giver Møde ved Ilandbjærgning af
Gods fra det strandede Skibs Bundsted, skal beregnes Diæter og Befordrings-
godtgørelse til Toldopsynet efter § 17, jfr. § 16 i Strandingsloven af 10. April
1895 eller i Henhold til C. S. Nr. 1, 1870, f, næstsidsste Stykke, efter Toldforord-
ningens § 390, jfr. Plakat af 28. November 1812, er meddelt, at der, naar den
paagældende Strandingsaffære er afsluttet, ikke vil kunne beregnes Diæter m. m.
efter Strandingsloven, men derimod, for saa vidt Forretningen foregaar mindst
 $\frac{1}{2}$ Mil fra Toldopsynets Bolig, efter Toldforordningens § 390.

Generaldir. Skr. af 29. Juni 1896.

234. Til Afsnit E „Om strandede Skibe og Varer“, Side 334 og Side 343.

Efter dertil given Anledning ere Overtoldinspektoraterne anmodede om at
tilkendegive Toldstederne, at der til Generaldirektoratet vil være at afgive Ind-
beretning om enhver forefaldende Stranding eller Grundstødning, ligegyldigt om
det vedkommende Skib er dansk eller fremmed.

Generaldir. Skr. af 29. August 1896.

235. Til Afsnittet „Om Varer, som indføres til Lands“, Side 365—398.

Fra den 1. Januar 1897 oprettes der i Haslev Toldklarering 3 Gange om Ugen, nemlig Mandag, Onsdag og Fredag i Tiden fra Kl. 10 Fm. til Kl. 2 Eftm. Toldkontrollen henlægges under Kjøge Toldsted.

C. S. Nr. 3, 1896, c.

236. Til Afsnittet „Om Varer med Posterne“, Generaldirektoratets Skrivelse af 13. September 1866, Side 374.

Paa en derom fremsat Forespørgsel fra Generaldirektoratet for Post- og Befordringsvæsenet er meddelt, at der ikke er noget til Hinder for, at den i sin Tid foreskrevne Toldbehandling af Pakkepostsager til og fra Bornholm ved disses Forsendelse over Sverrig under Dampskibsfartens Standsning mellem Kjøbenhavn og Rønne fremtidig bortfalder.

De under 13. September 1866 truffne Bestemmelser for Toldbehandlingen af de nævnte Forsendelser ere som Følge heraf hævede.

Generaldir. Skr. af 28. Januar 1896
til Overtoldinsp. for Kjøbenhavn og Østifterne.

237. Til Afsnittet „Om Varer med Jærnbantog“, Side 377.

Af Lov om Statsbanernes Takster m. m. af 24. April 1896, som findes i Lovtidende for 1896, Side 255—278, optages her det sidste Stykke af § 15, der er saalydende:

„Den rejsende maa selv iagttage alt fornødent med Hensyn til Rejsegodsets Toldbehandling. For Tab eller Forsinkelser, som opstaa ved Forsømmelser i denne Henseende, bærer Jærnbanten intet Ansvar.“

samt § 25, der lyder saaledes:

„Toldgods, hvis Lukke er beskadiget eller mangelfuldt, modtages ikke til Befordring.

Afsenderen er forpligtet til at vedlægge Fragtbrevet de Papirer, som ere nødvendige til Opfyldelse af Told-, Skatte-, og Politibestemmelser, inden Godset kan overgives Adressaten. Afsenderen er ansvarlig over for Jærnbanten for alt Tab, som maatte følge af, at disse Papirer mangle, eller at de ere utilstrækkelige eller unøjagtige, medmindre der foreligger Skyld fra Jærnbantens Side.

Jærnbanten er ikke forpligtet til at undersøge, om Papirerne ere nøjagtige eller tilstrækkelige.

Saa længe Godset er undervejs, sørger Jærnbanten for Told-, Skatte- og Politibestemmelsernes Iagttagelse. Det staar den herved frit for enten at betjene sig af en Kommissionær, som handler paa dens Ansvar, eller selv at foretage det fornødne. I bægge Tilfælde har Jærnbanten samme Forpligtelse som en Kommissionær.

Den, som har Ret til at raade over Godset, kan dog forlange at overvære Toldbehandlingen enten personlig eller ved en i Fragtbrevet nævnt Fuldmægtig for at give alle fornødne Oplysninger vedrørende Godsets Tarifiering og fremsætte sine Bemærkninger. Denne Beføjelse giver ham imidlertid ikke nogen Ret til at tage Godset i Besiddelse eller til selv at foranledige Toldbehandlingen foretaget.

Naar Godset er ankommet til Bestemmelsesstationen, har Adressaten Ret til at sørge for Told- og Skattebestemmelsernes Iagttagelse, medmindre Fragtbrevet indeholder en modsat Forskrift.*

238. Til Afsnittet „Om Varer med Jærnbanetog“, Side 379—389.

Overtoldinspektoret for Kjøbenhavn er anmodet om at foranledige, at Toldkontrollen paa Kjøbenhavns Jærnbanestation overtager Opsynet med og Toldledsagelsen af til Frederiksberg og Nørrebros Jærnbanestationer fra Vamdrup ankommende laabne Vogne med Transitgods, dog kun for saa vidt den nævnte Kontrol i hvert enkelt Tilfælde har erholdt telegrafisk Underretning fra Vamdrup Toldkammer om, naar og til hvilken Station deslige Vogne ville ankomme.

Generaldir. Skr. af 15. August 1896.

239. Til Afsnittet „Om Varer med Jærnbanetog“, Side 381—382, og Anm. 2, Side 386.

Paa dertil fra Statsbanedriftens Side given Anledning er til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse meddelt Overtoldinspektorerne, at Bestemmelsen i C. S. Nr. 4, 1871, Side 5, 3dje Stykke, Punkt 1, jfr. Generaldirektoratets Resolutioner af 3. Januar 1887 og 14. Juli 1891, er ændret derhen, at de heri ommeldte Toldangivelser ogsaa tages for gyldige, naar de ere underskrevne »paa Stationsforstanderens Vegne« af Godsekspeditører, Overassistenter og Assistenten.

Generaldir. Skr. af 21. September 1896.

240. Til Afsnittet „Om Kvartalsafregningerne ved Kreditoplagene“, Toldforordnings § 217, a, Side 410.

I Anledning af en Antegnelsespost om, at der for en Del Varer fra Kreditoplag, der fra et Provinstoldsted udførtes over et andet Toldsted til Udlandet den 25. Juni, var foretaget Fraskrivning ved Kreditoplagsafregningen for det efterfølgende Oktober Kvartal, er tilkendegivet, at Regnskabsføreren havde savnet Hjemmel til den fulgte Fremgangsmaade, og at han navnlig ikke, som af ham forment, havde haft saadan Hjemmel i Toldforordningens § 225, men at Sagen burde været behandlet efter Toldforordningens § 217, a og Plakat af 30. December 1797, saa at der ikke kunde være givet Afskrivning i Oplaget, medmindre der dertil erhvervedes Generaldirektoratets Samtykke.

Generaldir. Res. af 27. Juli 1896.

241. Til Afsnittet „Om Kvartalsafregningerne ved Kreditoplagene“, Side 418 og 419.

Det er paa given Anledning meddelt, at da den Statskassen til Sikkerhed for krediterede Toldafgifter af Kreditoplagsvarer ifølge Toldforordningens § 75 tilkommende Panteret og

Fortrinsret ikke kan anses at knytte sig hverken til Bøder efter Toldforordningens § 227 eller til den i samme Forordnings § 229 fastsatte Dagmulkt, vil Toldvæsenet i mødende Tilfælde have sammen med vedkommende Føllitbos øvrige Kreditorer at konkurrere for bemeldte Bødebeløbs Vedkommende.

Generaldir. Skr. af 19. November 1896 til Overfoldinsp. for Østifterne.

242. Til Afsnittet „Om Udførsel til Lands“, Side 492—498.

Paa dertil af det kongelige danske Landhusholdningsselskab given Anledning er det meddelt Overfoldinspektoraterne til videre fornøden Bekendtgørelse for Toldstederne, at der fra Toldvæsenets Side intet er at erindre imod, at Flæsk og Kød til Udførsel imod Salttoldgodtgørelse befordres i de lukkede saakaldte Q-Vogne med indvendige i Vognens Ender anbragte Tremmedøre, saaledes at Yderdørene for Enderne under Transporten staa aabne, og med aabne Sidelemme, for saa vidt disse ere anbragte under Taget langs Vognens Overkant mindst 50" fra Vognbunden og ikke have en større Bredde end 29", samt i andre lukkede Jærnbanevogne med Ventilationsindretninger, naar disse efter Toldvæsenets Skøn ere lige saa betryggende for Toldinteresserne som ved Q-Vognene, dog at eventuelt, naar vedkommende Toldsted skønner det fornødent, Tremmedørene forsynes med Toldlaas eller Toldplombe, og at i alle Tilfælde Sidedørene som hidtil toldlaases, alt paa Betingelse af, at Toldvæsenet selvfølgelig er ganske uden Ansvar for, om Forsendelsen, naar Vognen saaledes delvis er aaben for Regn, Sne, Støv, maatte fremkomme i beskadiget Stand.

Generaldir. Skr. af 2. November 1896.

243. Til Afsnittet „Losningsattester“, C. S. Nr. 1, 1892, c, Side 501—502, jfr. Punkt 152, Side 87 i Supplementet for 1895.

Foranlediget ved en Antegnelsespost, hvori der var rejst Spørgsmaal om, hvorvidt Limfjordens Toldsteder have at afgive Ankomstattest til Limfjordens Indløbssted ved Hals for Skibe, kommende fra Kjøbenhavns Frihavn, er tilkendegivet, at da der for bemeldte Skibe afgives Ankomstattest til Afgangstedet, vil saadan Attest ikke tillige være at meddele Kontrolstedet i Hals.

Generaldir. Res. af 20. Oktober 1896.

244. Til Toldforordningens § 390, Side 512.

Som Følge af en Antegnelsespost til et Provinstoldregnskab om, at der for afholdt Nattevagt ved et i Tolddistriktet henliggende Skib var beregnet Diæter med 4 Kr. pr. Nat i Stedet for med 64 Sk., er meddelt, at Bestemmelsen i Toldforordningens § 390, der kun fastsætter Diæter for Skibsmaaling og

Lossen og Laden, men ikke for andre Opsynsforretninger uden for Toldstederne, ikke kan gives Anvendelse paa Nattevagtholdspenge, der i Modsætning til Diæter alene have et administrativt Grundlag, eftersom den hele Vagtholdsinstitution er ukendt i Lovgivningen, og at Generaldirektoratet efter Omstændighederne approberede den skete Beregning, der var i Overensstemmelse med de senest i C. S. Nr. 4, 1895, b, Punkterne 13—16 givne Bestemmelser om Vagthold i Skibe ved selve Toldstederne (se Punkt 161, Side 92—93 i Supplementet for 1895, samt endvidere Generaldirektoratets nedenfor anførte Skrivelse af 22. September 1896).

Generaldir. Res. af 22. September 1896.

245. Til samme Bestemmelse.

Efter Indstilling fra Overtoldinspektoratet for Østifterne er det tilladt, at der i Tilfælde, hvor Vagthold kræves om Natten eller paa Søn- og Helligdage ved Skibe eller Varer i Hammerhavnen under Allinge Toldsted, maa forholdes efter Punkterne 13—16 i C. S. Nr. 4, 1895, b (se Side 92—93 i Supplementet for 1895).

Generaldir. Res. af 22. September 1896.

246. Til samme Bestemmelse.

Til Efterretning er meddelt, at Spørgsmaal om Diæter for Nattevagt uden for Toldstederne — Hammerhavnen paa Bornholm herunder ikke indbefattet — i hvert enkelt Tilfælde ville være at forelægge Generaldirektoratet til Afgørelse.

Generaldir. Skr. af 22. September 1896 til Overtoldinsp. for Østifterne.

247. Til Toldforordningens § 390, Side 514.

I Anledning af en Antegnelsespost til et Provinstoldregnskab er tilkendegivet, at der for Opsynsførelse med Lossen og Laden uden for Toldstederne ved flere Skibe samtidigt ikke i Henhold til Toldforordningens § 390 kan tilkomme den paa-gældende Toldofficiant mere end 64 Sk. pr. Dag, selv om Toldopsynet er rekvireret af forskellige Ladningsmodtagere.

Generaldir. Res. af 24. April 1896.

248. Til Cirkulæret af 6. December 1842, A, 10, Side 577—578.

Som Følge af en Antegnelsespost om, at der for konstitueret Medhjælp ved et Provinstoldsted var blevet udbetalt den paagældende konstituerede Medhjælper et Vederlag af 3 Kroner pr. Dag, er tilkendegivet, at da det almindelige Vederlag for saadan Medhjælp ved Toldstederne

gennem en mangeaarig Praksis har været fastsat til 2 Kroner pr. Dag, bør denne Sum ikke overskrides uden forud erhvervet Tilladelse fra Generaldirektoratet.

Generaldir. Res. af 8. Februar 1896.

249. Til § 5 i Instruksen for Krystoldvæsenet, Side 632.

Generaldirektoratet har paa derom sket Indstilling af Krystoldinspektoratet bifaldet, at der i Instruksen for Krystoldvæsenet af 24. April 1860 § 5 foretages Rettelser og Tilføjelser, saaledes at nævnte Instruktionsparagrafs 1ste Stykke kommer til at lyde saaledes:

»Krystoldinspektionsfartøjet og ethvert af Krysartøjerne skal være forsynet med det danske Flag, splittet for Enden og med Indskrift »Kongeligt Toldflag« i Midten; Krystoldinspektionsfartøjet desuden med en Stander med Indskrift »Krystoldinspektion« og ethvert af Krysartøjerne med en Stander med Indskrift »Kongelig Toldkrysser«.

Naar Krystoldinspektøren befinder sig om Bord i Krystoldinspektionsfartøjet eller i en af dets Joller, føres henholdsvis enten paa Stortoppen eller i Forstavnen af Jollen en lille Stander med Indskrift »K. T. I.«

Generaldir. Res. af 16. Maj 1896.

250. Til § 8 i Instruksen for Krystoldvæsenet, Side 633—634.

Efter Indstilling fra Krystoldinspektoratet er det bifaldet, at der i § 8 i Instruksen for Krystoldvæsenet af 24. April 1860 foretages den Rettelse, at nævnte Paragrafs 3dje Stykkes 3dje Linie kommer til at lyde saaledes: »Krystoldassistenterne 2 Kr., Krysbetjentene 1 Kr. 75 Øre, Matroserne og Drengene 1 Kr. 50 Øre.«

Generaldir. Res. af 24. April 1896.

Supplement

for Aaret 1896 til 2^{den} Del af

Samling

af

de gældende Love, Anordninger og
administrative Bestemmelser

vedrørende

Toldvæsenet i Danmark,

dog ikke Toldtariffen eller

Bestemmelserne om Skibsmaaling og Skibsregistrering.

Samlet og udgivet af

Toldforvalter **V. V. Hassing**

og

Fuldmægtig **E. Jensen**

i Finansministeriets 2. Revisionsdepartement.

Kjøbenhavn.

L. A. Jørgensens Bogtrykkeri.

1897.

251. Til Afsnittet „Om Spillekort“, Side 9, Anm. 3.

Bogstavet E betegner Aarstallet 1897 (C. S. Nr. 3, 1896, b).

252. Til Afsnittet „Om Beskatningen af Brændevinsbrænding“, Side 27—28.

I en gennem den tilsynshavende med Brænderibeskatningen til Generaldirektoratet indsendt Skrivelse havde et Toldkammer, næst at indberette, at en Forpagter og Brænderiejer, hvis Bo var blevet taget under Konkursbehandling, var skyldig til Statskassen forud forfaldne Brænderiafgifter for 2 Uger til Beløb af henholdsvis 289 Kr. 62 Øre og 422 Kr. 82 Øre, forespurgt, hvorledes de i Henhold til Lov om Beskatning af Brændevinsbrænding af 1. April 1887, § 30 paaløbne Dagmulkter vilde være at beregne.

Foranlediget heraf blev meddelt til Efterretning, at de ommeldte Mulkter løbe fra den Dag, da Afgifterne ere forfaldne til Betaling og indtil den Dag, da Fallentens Bo er taget under Konkursbehandling. Toldkamret blev derhos bemyndiget til hos Skifteretten at rekvirere den i Boet tilstedeværende Spritbeholdning med tilhørende Emballage bortsolgt ved Auktion til Dækning af de omhandlede tvende Afgiftsbeløb samt til eventuelt at anmelde i Boet som privilegeret Fordring overensstemmende med Brænderilovens § 30, sidste Punktum, jfr. Toldforordningens § 75, 4, den Del af hemeldte Beløb, der ikke maatte blive dækket ved Bortsalget, hvorimod de paaløbne Dagmulkter, der ikke kunne anses at nyde den Brænderiafgiften ved de nævnte Bestemmelser hjemlede Fortrinsret, vilde være at anmelde i Boet som simpel Gæld.

Generaldir. Skr. af 19. November 1896.

253. Til Afsnittet „Om Ølbeskatning“, § 6 i Lov af 1. April 1891, Side 64, og Punkt 3 i „Foreløbig Instr.“ i C. S. Nr. 2, 1891, f, Side 65.

Paa Forespørgsel fra et Bryggeri, om det var rigtigt, at et Toldkammer havde beregnet 2 pCt. af Ølskat, som var indbetalt i Toldkassen Mandagen den

10. Februar 1896, er meddelt, at der kun burde have været beregnet 1 pCt. i det nævnte Tilfælde (jfr. Generaldirektoratets Resolution af 24. September 1891, anført i Samlingens 1. Del, Side 419—420).

Generaldir. Res. af 20. Februar 1896.

254. Til Afsnittet „Om Ølbeskatning“, § 26 i Lov af 1. April 1891, Side 75—76, jfr. Punkt 182, Side III i Supplementet for 1895.

Det Tidsrum, i hvilket den i Lov Nr. 50 af 1. April 1891 fastsatte Ølskat i Henhold til Lovens § 26 og Lov Nr. 92 af 10. April 1895 opkræves med 7 Kr. pr. Td., forlænges yderligere til 1. April 1897. Tolden paa Øl, Mjød og Malt-ekstrakt, der indføres her til Landet, bliver indtil 1. Januar 1897 at opkræve med de i nævnte § 26 angivne Beløb. Det større Beløb, der i Tidsrummet fra 1. Januar 1896 til denne Lovs Ikrafttræden er erlagt i Told af de forannævnte Varer, skal paa Forlangende kunne tilbagebetales.

Lov af 1. April 1896.

255. Til Afsnittet „Om Beskatningen af indenlandsk Roesukker“, Lov af 3. Maj 1873, § 1, Side 87, og samme Lovs § 34, Side 112, samt § 42, Side 115.

Paa følgende fremsatte Forespørgseler, nemlig: 1) om et af et Aktieselskab, der agtede at drive Sukkerfabrikation i Danmark, løst Borgerskab paa Sukkerraffinaderi i Kjøbenhavn var en saadan Næringsadkomst, der efter § 1 i Lov af 3. Maj 1873 om Beskatning af indenlandsk Roesukker giver Ret til Tilvirkning af Sukker og Sirup af Roer m. v., og 2) om Selskabet tillige derved havde fyldstgjort Betingelserne i saa Henseende for at drive et Sukkerkogereri uden for Kjøbenhavn, er tilkendegivet, at Indenrigsministeriet, hvem Sagen havde været forelagt, har efter Brevveksling med Kjøbenhavns Magistrat under 5. November 1896 meddelt: ad 1) at der i de gennem Indenrigsministeriet om bunden Næring udfærdigede Vedtægter, der ere gældende fra 1. April 1893, findes optaget særlige Næringsadkomster henholdsvis som Roesukkerkoger og Sukkerraffinadør, og at det efter Ministeriets Formening kun er den første af disse, der dækker over de i Lov af 3. Maj 1873 § 1 omhandlede Virksomheder, og ad 2) at Ministeriet maa holde for, at det paagældende Selskab er pligtigt at løse Næringsadkomst i den Jurisdiktion, i hvilken dets Fabrik er beliggende.

Generaldir. Skr. af 11. November 1896.

256. Til Afsnittet „Om Beskatningen af indenlandsk Roesukker“, Anm. I, Side 88.

Efter Indstilling fra Overtoldinspektoret for Østifterne er det bevilget, at Kontrollen og Regnskabsføringen med Høybygaard Sukkerfabrik fra og med Begyndelsen af Roekampagnen i Efteraaret 1896 henlægges fra Maribo Toldsted til Rødby Toldsted.

Generaldir. Skr. af 22. August 1896 til Overtoldinsp. for Østifterne.

257. Til samme Afsnit, Fodnoten til C. S. Nr. 4, 1887, a, Side 110.

Ved Generaldirektoratets Resolution af 28. Oktober 1896 er det tilladt, at de af Sukkerfabrikken „Nykjøbing“ producerede Sukkere maa mod Kredit paa Afgiften under de almindelige for Kreditplag for fremmede toldbare Varer gældende Regler overføres til Fabrikkens Lager i Kjøbenhavn.

258. Til Afsnittet „Om fremmedes Handelsberettigelse“, § 8 i Forordningen af 8. Juni 1839, Side 130.

Paa Forespørgsel fra en i Kjøbenhavn bosat Grosserer, om det er fornødent, naar han i Følge med Chefen for det af ham repræsenterede Firma i Bamberg berejser de danske Provinser for der at søge Afsætning af Firmaets Artikler, at han og Firmaets Chef hver for sig er forsynet med Adgangsbevis, er meddelt, at den fremsatte Forespørgsel maatte besvares bekræftende.

Generaldir. Skr. af 6. Januar 1896.

259. Til samme Afsnit, Side 135, Anm. I.

Anmærkningen tilføjes: C. S. Nr. 1, 1896, a.

260. Til 1ste Afdeling, Afsnit VIII, „Gebyrer for Syn over Dampkedler“, Side 141—143.

§ 1. For Udførelsen af de i Lov om Tilsyn med Dampkedler paa Landjorden af 24. Marts 1875 § 4 omhandlede Synsforretninger ydes der til Statskassen:

ved en Kedel med en Ildpaavirkningsflade af 750 □ Fod eller derover	30 Kr.
ved en Kedel med en Ildpaavirkningsflade af 300 □ Fod eller derover, men dog under 750 □ Fod,	20 —
ved en Kedel med en Ildpaavirkningsflade af under 300 □ Fod.	10 —

For saa vidt to eller flere Kedler, henhørende til samme Kedelanlæg, prøves samtidig, ydes der til Statskassen:

- for den første af de prøvede Kedler fuld Betaling;
- for den anden af de prøvede Kedler tre Femtedele af den til Ildpaavirkningsfladens Størrelse svarende fulde Betaling,
- for enhver af de øvrige Kedler to Femtedele af den til Ildpaavirkningsfladens Størrelse svarende fulde Betaling.

Blandt flere Kedler af ulige Størrelse bliver den største Kedel at betragte som den første, og den Kedel, som er den nærmest i Størrelse, som den anden.

§ 2. For saa vidt Oversyn finder Sted i Medfør af ovennævnte Lov af 24. Marts 1875 § 11, ydes der de af Justitsministeren i saa Henseende udnævnte Mænd til lige Deling $1\frac{1}{2}$ Gang den i nærværende Lovs § 1 fastsatte Betaling. De i Lov af 24. Marts 1875 § 16 og Lov af 12. April 1889 § 13 indeholdte Bestemmelser bortfalde, for saa vidt de staa i Strid med nærværende Lov.

**Lov af 1. April 1896
om Forandring i Takster ved Prøve af Dampkedler paa Landjorden.**

261. Til Iste Afdeling, Afsnit XI, „Konsulatafgift af danske Skibe“, Side 148, og Punkt 76, Side 32 i Supplementet for 1892—1893.

Den i Lov om Konsulatvæsenet af 14. April 1893 § 2 fastsatte halv-aarlige Konsulatafgift ændres fra 1. Januar 1896 til 12 Øre pr. Registerton Netto for Sejlskibe og 55 Øre pr. Registerton Netto for Dampskibe.

**§ 2 i Lov af 31. Januar 1896
om Tillæg til Lov om Konsulatvæsenet af 14. April 1893.**

262. Til samme Afsnit.

Toldstedets Opmærksomhed henledes paa Bestemmelsen i Lov Nr. 12 af 31. Januar 1896, § 2 (se ovenfor), hvorved den i Lov om Konsulatvæsenet af 14. April 1893 § 2 fastsatte halv-aarlige Konsulatafgift fra 1. Januar 1896 er forandret til 12 Øre pr. Registerton Netto for Sejlskibe og 55 Øre pr. Registerton Netto for Dampskibe, saa at de nye Regler for Afgiftens Størrelse første Gang komme til Anvendelse paa den pr. 30. Juni førstkommende forfaldende Konsulatafgift for Iste Halvaar d. A.

Cirkulæret af 18. December 1893 bliver med den af foranstaaende følgende Modifikation i øvrigt uforandret.

Generaldir. C. Skr. af 13. Juni 1896.

263. Til samme Afsnit.

Paa dertil given Anledning henledes Toldstedernes Opmærksomhed paa, at den i Lov af 14. April 1893 § 2 indeholdte Bestemmelse, hvorefter det bl. m. er en Betingelse for Konsulatafgiftspligt, at Skibets Drægtighed er 50 Registertons Netto eller derover, vil være at forstaa saaledes, at Skibet maa være maalt til

mindst 50 Tons Netto. En Nettodrægtighed af ikkun 49,99 Tons bevirker i denne Henseende Skibets Afgiftsfrihed.

Ved Afgifternes Beregning lægges til Grund Skibets Nettodrægtighed paa Forfaldsdagene, resp. d. 30. Juni og 31. December.

C. S. Nr. I, 1896, e.

264. Til samme Afsnit.

Paa Forespørgsel, om den i »Officiel Fortegnelse over danske Krigs- og Handelsskibe« fra Juli 1895 anførte Nettoregistertonnage efter British Rule kunde lægges til Grund for Beregningen af Konsulatafgiften for nogle her i Landet hjemmehørende Dampskibe, som i flere Aar havde gaaet i Fart i kinesiske Farvande, er meddelt, at den fremsatte Forespørgsel i Konsekvents af Bestemmelsen i Skibsmaalingsinstruktionen af 10. Marts 1895, Afsnit A, Punkt b, vilde være at besvare bekræftende.

Generaldir. Skr. af 12. Februar 1896.

265. Til samme Afsnit.

Paa given Anledning er tilkendegivet, at det med Hensyn til Konsulatafgiftspligtigheden efter Lov af 14. April 1893, § 2 er ganske uden Betydning, om der i den Havn, hvorfra eller til hvilken vedkommende Skib gaar, findes nogen dansk Konsul eller ikke.

Generaldir. Res. af 21. Juli 1896.

266. Til den almindelige Kasseforordnings § 17, Side 162—163.

I Anledning af en indkommen Besværing fra et Toldkammer om, at Stedets Postkontor havde nægtet under Toldforvalterens Fraværelse at udlevere Pengebreve mod Kvittering af den ved Toldkontoret antagne Fuldmægtig, er vedkommende Toldforvalter foranlediget instrueret om, at han, saafremt han ønsker, at hans Fuldmægtig skal kunne kvittere for Pengebreve til Toldkontoret, maa ved en særlig udstedt Fuldmagt give den paagældende Bemyndigelse til at kvittere for deslige Forsendelser.

Generaldir. Skr. af 29. Juni 1896.

267. Til Afsnittet »Om Regnskabsekstrakter«, Generaldecisoratets Cirkulærskrivelse af 1ste November 1851, Side 297.

Til fremtidig Iagttagelse er tilkendegivet, at den ved Generaldecisoratets Cirkulærskrivelse af 1. November 1851 paabudne Specifikation af det Beløb, der

ved den maanedlige Regnskabsafslutning tilbageholdes af de beholdne Intrader til Anvisningers Udbetaling, og som i Maanedsekstrakten føres til Udgift under dennes Rubrum I. B. 2., er at afgive saaledes, at der heri i samlet Sum anføres, hvor meget der tilbageholdes til Pensioner, Understøttelser etc. til Invalidere m. fl. ifølge Anvisninger fra Bestyrelsen for de militære Underklassers Pensionering og for Invalideforsørgelsen, Direktionen for den almindelige Enkekasse og Centralkomiteen i Kjøbenhavn, samt derhos enkeltvis de til andre Anvisningers Udbetaling tilbageholdte Summer med Angivelse af sidstnævnte Anvisningers Nr., Datum og paa-lydende Beløb.

Naar der i Ekstraktblanketten ikke maatte være tilstrækkelig Plads til den ommeldte Specifikation, er denne at afgive i særligt Bilag, der indsendes med den paagældende Ekstrakt.

Finansm. 2. Revis. Dep. Skr. af 18. og 22. Februar samt 28. Marts 1896.

268. Til Afsnittet „Om Penges Indsøndelse“, Side 324.

Paa Indenrigsministeriets derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling har det under 11. d. M. behaget Hans Majestæt Kongen i Henhold til § 105 i Søløv af 1. April 1892 allernaadigst at bestemme:

at de i Lovens § 102 ommeldte Bøder for Tjenesteforseelser af Skibsmandskabet, efter Fradrag af, hvad der efter Lovens § 105 anvendes til Dækning af Rederiets Krav paa Erstatning hos den skyldige, tilfalde Rudkjøbing Sømandsforenings Hjælpekasse for Forseelser, begaaede af Mandskabet paa Skibe, som ere hjemmehørende i Rudkjøbing Tolddistrikt.

Indenrigsm. Bek. af 12. Marts 1896.

269. Til Afsnittet „Forhyring af Søfolk m. m.“, Side 365—367, Anmærkningen øverst paa Side 404, Afsnittet „Mønstring af Skibsmandskab“, Side 409, og Punkt 133, Side 63—64 i Supplementet for 1894.

Efter at det som Følge af Lov om Konsulatvæsenet af 14. April 1893 § 3 ikke længer paahviler Førerne af danske Handelsskibe som Pligt uopfordret at forelægge Skibsbemandingslisterne for de danske Konsuler i Udlandet, og Skibsbemandingslisterne saaledes ikke længer ubetinget ville blive forsynede med Paa-tegning om, at de have været Konsulerne foreviste, mangle Mønstringsbestyrerne paalidelige Oplysninger til Udfyldning af den i Søfartsbøgerne ved Oplysningerne om den værnepligtiges Fart med dansk Handelsskib forekommende Rubrik »Paa Rejsen ere følgende Havne anløbne«, ligesom det for øvrigt ikke skønnes af Interesse, at samtlige anløbne Havne nævnes.

Nævnte Rubrik udgaar derfor fremtidig af Søfartsbøgerne og forandres til følgende Rubrik:

»Skibet har været«

hvilken Rubrik derhos til Tilvejebringelse af de fornødne Oplysninger med Hensyn til den søfarendes Stilling til Værnepligten, jfr. Lov om Værnepligt af 6. Marts 1869 § 31, og til Legitimation for den Fart, der kræves ifølge Lov af 25. Marts 1892 om Sønæringen og Lov af 30. Marts 1892 om Styrmandseksamen, fremtidig bliver at udfylde paa Grundlag af Skibsførerens Udsagn, saa vidt muligt bekræftet ved de Oplysninger, som Afregningsbogen og Skibsbemandingslisten afgive, med en af efternævnte 6 Betegnelser:

i indenrigs Fart,
 vest paa i indskrænket Fart,
 vest paa uden for indskrænket Fart,
 øst paa inden for Rügenwalde-Calmar,
 øst paa uden for Rügenwalde-Calmar,
 øst paa uden for indskrænket Fart, og

eventuelt for den vestlige Farts Vedkommende — af Hensyn til de søfarendes Interesser — suppleret med:

»i Middelhavet«, (naar Skibet har været her og i de tilstødende Indhave),
 i vedkommende fremmede Verdensdel uden for disse Have, f. Eks. »i Ostindien«,
 »ved Østasien«, »i Vestindien«, »ved Sydamerikas Vestkyst« o. s. v.

Endelig anføres paa Søfartsbogens 1. Side den paagældendes Fødselsdag og Fødselsaar.

Justitsministeriets Cirkulære af 14. Marts 1870 Nr. 3 hæves.

Justitsministeriets Cirkulære af 24. December 1894 ændres efter foranstaaende Regler.

Justitsm. C. af 30. Januar 1896
 til samtlige Udskrivningschefer og Mønstringsbestyrere.

270. Til Afsnittet „Forhyring af Søfolk m. m.“, Indenrigsministeriets Vejledning af 29. December 1892 § II, Side 368—369.

Til Efterretning for D'Hrr. Mønstringsbestyrere skulde man herved tjenstligst meddele, at Begæringer om de i Indenrigsministeriets Vejledning Nr. 270 af 29. December 1892 § II ommeldte Afregningsbøger fra den 1. Oktober d. A. at regne ville være at rette til Universitetsboghandler Gad, Vimmelskaftet 32, Kjøbenhavn, K, hos hvem der ligeledes vil kunne erholdes Blanketter til Skibsbemandingslister og til de i fornævnte Vejlednings § 3 omhandlede særskilte Overenskomster.

Indenrigsm. C. af 10. September 1896.

271. Til Afsnittet „Karantænevæsen“, Lov af 2. Juli 1880, § 1, Side 425—426; jfr. samme Lovs § 38, Side 435.

Paa et Toldkammers Forespørgsel med Hensyn til en uden Anmeldelse for Toldopsynet stedfunden Landsætning af Personer fra et Skib, der var ankommet fra Udlandet og opankret under Kysten, er bl. m. meddelt, at da det maatte antages, at Skibsføreren i det ommeldte Tilfælde havde overtraadt Loven om Karantænevæsenet af 2. Juli 1880 § 1, vilde det paaligge Toldkammeret at afgive Anmeldelse til den paagældende Politimester i Overensstemmelse med bemeldte Lovs § 38.

Generaldir. Skr. af 25. September 1896.

272. Til 6te Afdeling „Om Indberetninger m. v. fra Provinstoldstederne“, Side 503—506.

Som Følge af, at et Toldkammer ved Indsendelsen af et Andragende til Generaldirektoratet havde besnøret og toldplomberet en dermed fulgt Prøve paa en saadan Maade, at Jærnbanevæsenet havde maattet forveksle den paagældende Pakke med uberigtiget Toldgods og derfor, da forskriftsmæssige Toldpapirer ikke medfulgte, havde anset sig uberettiget til, forinden nærmere Oplysninger vare blevne indhentede, at udlevere Pakken, er tilkendegivet til Iagttagelse i Fremtiden, at Besnøring og Plombering, der anlægges alene i det Øjemed at sikre Beviset for Identiteten af en forsendt Kollis Indhold, ikke vil være at anbringe om den yderste Emballage paa vedkommende Kolli.

Generaldir. Res. af 4. December 1896.

273. Til samme Afdeling, Side 513—530.

Listerne over Vare-Ind- og Udførselen ville fra 1. Januar 1897 være at affatte efter de hermed følgende Skemaer, og vil der i disse Lister fra samme Dato være at foretage nedenstaaende yderligere Deling af Positionerne i Tariiffen end den alt befalede, ligesom man skal indskærpe Toldstederne nøje at overholde nedenstaaende Regler.

Position 54. Fedt og Ister deles i:

- 1) Oleomargarin (herunder »Premier jus«),
- 2) Andet.

Position 75. Frø.

Den for Positionen fastsatte Specificering maa nøje overholdes, saaledes at der ikke, som det nu formodes at være Tilfældet, under »andet Frø« opføres en Del Frøsorter, der rettelig henhøre under Grupperne »Kløverfrø og Græsfrø«.

Skema A (C. S. Nr. 3, 1896, a).

Vareindførsel fra Udlandet samt fra de nordlige Bilande og de danskvestindiske Besiddelser til

Toldsted i

Kvartal 18

1. Varerne, ordnede efter Tariffens Løbe-Nr.	2. Told- tariffens Løbe- Nr.	3. Vægt, Maal, Stykketal eller Værdi.	4. Hvorfra indført.	5. Det hele indførte Kvantum.	6. Det til Kreditoplag eller privat Transit- oplag angivne Kvantum.	7. Det berigtigede Kvantum.	8. Indførselstold.	9. Anmærkninger.
			<p>I denne Rubrik anføres</p> <p><i>Stederne,</i> hvorfra Indførselen er foregaaet, efter nedenstaaende Klassifikation og Orden, men uden Angivelse af de enkelte Havne, nemlig:</p> <p>Færøerne. Island. Grønland. De dansk-vestindiske Øer. Norge. Sverrig. Rusland. Hamborg. Lybnæk. Slesvig. Holsten og Lauenburg. Det øvrige Tyskland. Storbritannien og Irland. Holland. Belgien. Frankrig. Portugal og Madeira. Spanien. Italien. Østerrig. Det europæiske Tyrki. Grækenland. Afrikanske og asiatiske Havne ved Middelhavet og det sorte Hav. Afrika. De fremmede vestindiske Øer. De forenede Stater af Nordamerika. Meksiko. Det øvrige Nordamerika. Brasilien. Det øvrige Sydamerika. Ostindien. Kina og Sydhavet. Frilageret. Frihavnen. Andre ikke særlig nævnte Steder.</p> <p>Anm. Ogsaa ved Indførsel af Postgods skal Stedet, hvorfra Indførselen er foregaaet, altid anføres.</p>	<p>I denne Rubrik anføres:</p> <p>I. Toldpligtige Varer. a. Varer, som angives til Kreditoplag eller privat Transitoplag enten straks ved Indførselen eller fra kongelige Toldpakhuse og -pladser (Statens Transitoplag), samt Raasukkere til Raffinering, som udleveres med indtil fem Kvartalers Kredit paa Tolden. (Tillige i Rubrik 5). b. Varer, som fortoldes enten straks ved Indførselen eller fra kgl. Toldpakhuse og -pladser (Statens Transitoplag). (Tillige i Rubrik 7). c. Varer af bekendt Indhold, som udføres til Udlandet fra kgl. Toldpakhuse og -pladser (Statens Transitoplag). (Tillige i Liste B, Rubrik 9). d. Varer af bekendt Indhold, som omlades til Udlandet (rent Omladningsgods). (Tillige i Liste B, Rubrik 10).</p> <p>II. Toldfrie Varer. a. Varer, som klareres enten straks ved Indførselen eller fra Statens Transitoplag. (Tillige i Rubrik 7). b. Varer af bekendt Indhold, som udføres til Udlandet fra Statens Transitoplag. (Tillige i Liste B, Rubrik 9). c. Varer af bekendt Indhold, som omlades til Udlandet (rent Omladningsgods). (Tillige i Liste B, Rubrik 10).</p>	<p>I denne Rubrik anføres:</p> <p>Varer, som angives til Kreditoplag eller privat Transitoplag enten straks ved Indførselen eller fra Statens Transitoplag, samt Raasukkere til Raffinering, som udleveres med indtil fem Kvartalers Kredit paa Tolden. (Tillige i Rubrik 5).</p>	<p>I denne Rubrik anføres:</p> <p>a. Varer, som fortoldes enten straks ved Indførselen eller fra Statens Transitoplag. (Tillige i Rubrik 5). b. Varer, som fortoldes fra Kreditoplag eller privat Transitoplag, samt Raasukkere til Raffinering, som udleveres med indtil fem Kvartalers, naar denne betales. c. Toldfrie Varer, som klareres enten straks ved Indførselen eller fra Statens Transitoplag. (Tillige i Rubrik 6).</p>	<p>Kroner. Øre.</p> <p>I denne Rubrik anføres saavel Told som Krigsskat af de i Rubrik 7 anførte Varer, dog saaledes at de paagældende Beløb opføres hvert for sig med + imellem.</p>	

Skema B

C. S. Nr. 3, 1896, a)

Vareudførsel til Udlandet samt til de nordlige Bilande og de dansk-nordiske Besiddelser fra

Toldsted i

Kvartal 18 .

I. Varer af **bekendt** Indhold:

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7. 8. 9. 10.				11.	12.	13.
						Deraf:						
						fremmede Varer:						
Varerne, ordnede efter Tariffens Løbe-Nr.	Told- tariffens Løbe- Nr.	Vægt, Maal, Stykke- tal eller Værdi.	Hvortil udført.	Det hele udførte Kvantum.	indenlandske Produkter og Fabrikater.	berigtigede toldpligtige samt klare- rede toldfri.	uberigtigede fra Kreditoplag eller privat Transit- oplag.	uberigtigede fra Statens Transitoplag.	omladede til Udlandet. (Rent Om- ladningsgods).	Udført mod Afgifts- godtgørelse.	Udbetalt Afgifts- godtgørelse.	Anmærk- ninger.
			I denne Rubrik anføres <i>Stederne</i> , hvortil Udførselen er foregaaet, efter den Orden og Klassifikation, som er foreskrevet i Skema A, Rubrik 4.	De i denne Rubrik anførte Varer maa selvfølgelig tillige være anførte i een eller flere af Rubrikkerne 6—10.	I denne Rubrik anføres ogsaa færøiske, islandske og grønlandske Varer, dog steds med Tilføjning henholdsvis af »fær.« »isl.« og »grønl.«			De i denne Rubrik anførte Varer opføres tillige i Liste A, Rubrik 5.	De i denne Rubrik anførte Varer opføres tillige i Liste A, Rubrik 5.		Kroner. Øre.	I denne Rubrik anføres Godtgørelsesbeløbet saavel for Told som for Krigsskat af de i Rubrik 11 anførte Varer, dog saaledes at de paagældende Beløb opføres hvert for sig med + imellem.

II. Varer af **ubekendt** Indhold:

1.	2.	3.	4.
Hvortil udført.	Hvorfra indført.	Kollier, udførte til Udlandet fra Statens Transitoplag.	Kollier, omladede til Udlandet. (Rent Omladningsgods).
I denne Rubrik anføres <i>Stederne</i> , hvortil Udførselen er foregaaet, efter den Orden og Klassifikation, som er foreskrevet i Skema A, Rubrik 4.	I denne Rubrik anføres <i>Stederne</i> , hvorfra Indførselen er foregaaet, efter den Orden og Klassifikation, som er foreskrevet i Skema A, Rubrik 4.	Antal. Stkr.	Antal. Stkr.
		Vægt. Pd.	Vægt. Pd.

Position 117. Kød og Flæsk samt Pølser, Skinker, Indvolde og Tunger deles i:

- 1) Fersk Kød (inklusive Hoveder):
 - a) af Hornkvæg,
 - b) af Faar,
 - c) af Svin (herunder usaltede Skinker).
- 2) Saltet eller paa anden Maade tilberedt Kød (inklusive Hoveder):
 - a) af Hornkvæg,
 - b) af Faar,
 - c) af Svin (herunder saltede og røgede Skinker).
- 3) Andre Slags (Pølser, Indvolde og Tunger).

Position 118. Klæder.

Tillægspositionen (¹⁶⁰/₁₁₈ o. s. v.) skal nævnes saavel ved Ind- som ved Udførsel.

Position 121. Korn og Kornvarer etc.

Uformalede Kornvarer skulle altid opføres i Pund.

Position 125. Krydderier og Specerier.

Samtlige de under denne Position hørende Arter af Krydderier anføres under Navn. Underafdelingen »Andre Krydderier« bortfalder følgelig for Fremtiden.

Position 205 og 206. Salt.

Det i saltet Flæsk, Kød og Smør indeholdte Salt bliver kun at opføre i Godtgørelsesrubrikken.

Det til Kvægfoder anvendte Salt bliver at optage i Rubrik 7 og Bemærkningen om dets toldfrie Anvendelse i Anmærkningsrubrikken.

Position 253. Tændstikker samt finere Snedkerarbejde etc. deles i:

- 1) Tændstikker.
- 2) Finere Snedkerarbejde etc.

Position 271. Ubenævnte Varer.

Hver enkelt ind- eller udført Vare angives for sig i alfabetisk Orden med Anførsel af saavel Værdi som Vægt.

Paa given Foranledning tilføjer man, at Listerne over Vare-Ind- og Udførselen i Oktober Kvartal d. A. skulle affattes som hidtil foreskrevet c : med den Deling af Positionerne, som er fulgt i Statistisk Tabelværk fjerde Række, Lit. D, Nr. 28, ligesom man anbefaler Toldstederne at tage dette Værk til Rettesnor ved Affattelsen af Listerne.

Blanketter til ommeldte Lister ville fremtidig blive tilstillede Toldstederne herfra ikkun een Gang om Aaret, første Gang i Februar Maaned n. A. til Brug ved Affattelsen af Statistikken for Kalenderaaret 1897.

Skema A (C. S. Nr. 3, 1896, a).

Vareindførsel fra Udlandet samt fra de nordlige Bilande og de danskvestindiske Besiddelser til

Toldsted i

Kvartal 18

1. Varerne, ordnede efter Tariffens Løbe-Nr.	2. Told- tariffens Løbe- Nr.	3. Vægt, Maal, Stykketal eller Værdi.	4. Hvorfra indført.	5. Det hele indførte Kvantum.	6. Det til Kreditoplag eller privat Transit- oplag angivne Kvantum.	7. Det berigtigede Kvantum.	8. Indførselstold.	9. Anmærkninger.
			<p>I denne Rubrik anføres</p> <p><i>Stederne,</i> hvorfra Indførselen er fore- gaaet, efter nedenstaaende Klassifikation og Orden, men uden Angivelse af de enkelte Havne, nemlig:</p> <p>Færøerne. Island. Grøn- land. De dansk-vestindiske Øer. Norge. Sverrig. Rus- land. Hamborg. Lybnk. Slesvig. Holsten og Lauen- burg. Det øvrige Tyskland. Storbritannien og Irland. Holland. Belgien. Frankrig. Portugal og Madeira. Spa- nien. Italien. Østerrig. Det europæiske Tyrki. Græken- land. Afrikanske og asia- tiske Havne ved Middell- havet og det sorte Hav. Afrika. De fremmede vest- indiske Øer. De forenede Stater af Nordamerika. Meksiko. Det øvrige Nord- amerika. Brasilien. Det øvrige Sydamerika. Ost- indien. Kina og Sydhavet. Frislageret. Frihavnen. Andre ikke særlig nævnte Steder.</p> <p>Anm. Ogsaa ved Ind- førsel af Postgods skal Stedet, hvorfra Indførselen er foregaaet, altid anføres.</p>	<p>I denne Rubrik anføres:</p> <p>I. Toldpligtige Varer. a. Varer, som angives til Kreditoplag eller privat Transitoplag enten straks ved Indførselen eller fra kongelige Toldpakhuse og -pladser (Statens Transit- oplag), samt Raasukkere til Raffinering, som ud- leveres med indtil fem Kvartalers Kredit paa Tolden. (Tillige i Rubrik 6). b. Varer, som fortoldes enten straks ved Indførselen eller fra kgl. Toldpakhuse og -pladser (Statens Trans- itoplag). (Tillige i Rubrik 7). c. Varer af bekendt Indhold, som udføres til Udlandet fra kgl. Toldpakhuse og -pladser (Statens Transit- oplag). (Tillige i Liste B, Rubrik 9). d. Varer af bekendt Indhold, som omlades til Udlandet (rent Omladningsgods). (Tillige i Liste B, Rubrik 10).</p> <p>II. Toldfrie Varer. a. Varer, som klareres enten straks ved Indførselen eller fra Statens Transit- oplag. (Tillige i Rubrik 7). b. Varer af bekendt Ind- hold, som udføres til Ud- landet fra Statens Trans- itoplag. (Tillige i Liste B, Rubrik 9) c. Varer af bekendt Indhold, som omlades til Udlandet (rent Omladningsgods). (Tillige i Liste B, Rubrik 10).</p>	<p>I denne Rubrik anføres:</p> <p>Varer, som angives til Kreditoplag eller privat Transitoplag enten straks ved Indførselen eller fra Statens Transitoplag, samt Raasukkere til Raf- finering, som udleveres med indtil fem Kvartalers Kredit paa Tolden. (Tillige i Rubrik 5).</p>	<p>I denne Rubrik anføres:</p> <p>a. Varer, som fortoldes en- ten straks ved Indførselen eller fra Statens Transitoplag. (Tillige i Rubrik 5). b. Varer, som fortoldes fra Kreditoplag eller privat Transitoplag, samt Raas- ukkere til Raffinaderi- erne, paa hvilke Tolden har været krediteret ind- til fem Kvartaler, naar denne betales. c. Toldfrie Varer, som kla- rerens enten straks ved Indførselen eller fra Sta- tens Transitoplag. (Tillige i Rubrik 6).</p>	<p>Kroner. Øre.</p> <p>I denne Rubrik anføres saavel Told som Krigsskat af de i Rubrik 7 anførte Varer, dog saaledes at de paagældende Beløb opføres hvert for sig med + imellem.</p>	

274. Til 6te Afdeling „Om Indberetninger m. v. fra Provinstoldstederne“, Side 537—539.

Overtoldinspektorerne ere paa dertil givne Anledning anmodede om at indskærpe Toldstederne nøje at følge Bestemmelserne i C. S. Nr. 2, 1879 vedrørende Skibsfartslisterne.

Generaldir. Skr. af 21. September 1896.

275. Til samme Afdeling, Side 565—567.

Paa given Anledning er meddelt, at Generaldirektoratet intet finder at erindre imod, at der i Budgetforslaget til »Øvrige Bestyrelsesudgifter« særligt nævnes alle saadanne — navnlig større — Inventariegenstande, hvis Anskaffelse i det kommende Finansaar ved Forslagets Affattelse kan forudses som nødvendig, samt at den senere givne Bevilling opfattes som i sig indeholdende en Bemyndigelse til inden for det bevilgede Beløbs Grænser at foretage saadanne — ved Forslagets Affattelse ikke forudsete mindre — Nyanskaffelser, som i Løbet af det paagældende Finansaar maatte vise sig nødvendige.

Generaldir. Skr. af 13. Juni 1896 til Overtoldinspektoratet for Nørrejylland.

Supplement

for Aaret 1897 til 1ste Del af

Samling

af

de gældende Love, Anordninger og
administrative Bestemmelser

vedrørende

Toldvæsenet i Danmark,

dog ikke Toldtariffen eller

Bestemmelserne om Skibsmaaling og Skibsregistrering.

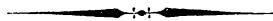
Samlet og udgivet af

Toldforvalter **V. V. Hassing**

og

Kontorchef **E. Jensen**

i Finansministeriets 2. Revisionsdepartement.

Kjøbenhavn.

L. A. Jørgensens Bogtrykkeri.

1898.

276. Til Toldforordningens § 1, Side 4.

I Stedet for hvad der Side 4 under Litra d er meddelt angaaende **Margarine, Oleomargarin og Margarineost** meddeles her følgende:

Det er forbudt at tilvirke, indføre, udføre, transitere eller forhandle **Margarine**, hvis Indhold af Smørfedt overstiger 15 pCt. og som har en stærkere gul Farve end Nr. 9 i den af Indenrigsministeren ved Stadfæstelsen af Loven af 5. April 1888 om Fabrikation og Forhandling af Margarine m. m. fremlagte Farvetavles 6 Skalaer A—F. Handel med Margarine fra Skib er forbudt. Forsendelse af Margarine maa kun finde Sted i Margarinebeholdere. Lov af 22. Marts 1897 §§ 3—6.

Oleomargarin maa kun udføres, indføres, forhandles og forsendes i Beholdere, hvis Form eller Størrelse ere afvigende saavel fra de sædvanlige Smørfustager som fra Margarinebeholdere. Lov af 22. Marts 1897 § 8.

Margarineost maa ikke udføres, transiteres, indføres, forhandles eller forsendes uden at være mærket med Ordet »Margarineost«; benyttes Emballage, skal ogsaa denne være mærket paa anførte Maade. Dog gives der Modtageren af indført Margarineost Lejlighed til at foretage Mærkningen inden Varens Udlivering af Toldvæsenet. Lov af 22. Marts 1897 § 9.

Landbrugsministeren kan, saafremt han finder det nødvendigt, forbyde Udførsel og Transitering af Margarine og Margarineost her fra Landet. Salg af

Margarine og Margarineost til Skibsproviantering kan dog ikke medtages under et saadant Forbud. Lov af 22. Marts 1897 §§ 6 og 9.

Smør og **Margarine** med Tilsætning af andre Konserveringsmidler end Kogsalt maa ikke indføres, udføres, transiteres eller forhandles. Lov af 22. Marts 1897 § 10.

Slutsedler, Konnossementer, Fragtbreve, Følgesedler, Manifeste, Fakturaer, Regninger og lignende Dokumenter, som omhandle Margarine, Oleomargarin eller Margarineost, skulle lyde paa henholdsvis »Margarine«, »Oleomargarin« og »Margarineost«. Lov af 22. Marts 1897 § 12.

Anm. Lov af 22. Marts 1897 og Landbrugsministeriets i Medfør deraf udfærdigede Bekendtgørelse af 22. April s. A. findes i Lovtidende for 1897, henholdsvis Side 83 og 117, Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 17. Maj 1888 om Farven for Margarine i Lovtidende for 1888, Side 253. Der er ikke givet Toldvæsenet noget specielt Paalæg om at medvirke ved Gennemførelsen af de paagældende Bestemmelser.

277. Til Toldforordningens § 1, Side 4 og 5.

Ved Anordning af 18. Juni 1897, der er optaget i Lovtidende for 1897, Side 604—608, har Justitsministeriet i Medfør af Lov om Undersøgelse af Levnedsmidler m. m. af 23. April 1897 fastsat for Toldgebetet gældende Regler angaaende Grænserne for, hvad der ved Tilberedelse af Vin og Spirituosa maa anses for tilladeligt i Forhold til bemeldte Lovs Bestemmelser. Herefter bortfalder 1ste Stykke under Punkt 91 i Supplementet for 1894.

278. Til Toldforordningens §§ 1 og 2, Side 4 og 5.

I Medfør af Lov af 22. Marts 1897 om Tilsyn med Udførselen af fersk Kød har Landbrugsministeriet med Hensyn til Udførselen af fersk Kød af Hornkvæg under 30. April 1897 udfærdiget en Bekendtgørelse, der er af samme Indhold som den under Punkt 141, Side 82—83 i Supplementet for 1895 optagne Bekendtgørelse fra Indenrigsministeriet af 17. Juli 1895, dog at der til sidstnævnte Bekendtgørelses § 2, 2den Linie er føjet foran »underskrevet af Dyr lægen o. s. v.« »egenhændig« samt til § 4 i samme Bekendtgørelse følgende nye Stykke:

»Saafremt Kødet ikke ubetinget kan erklæres for tjenligt til Menneskeføde, men ikkun efter forudgaaet præventiv Behandling (særlig indgaaende Kogning eller Stegning) vil kunne nydes uden Ulempe for Sundheden, maa Dyr lægen ikke meddele den i § 2 omhandlede Attest.«

279. Til den i foranstaaende Punkt 278 omhandlede Bekendtgørelse fra Landbrugsministeriet af 30. April 1897.

Ved at tilstille Toldstedet den hoslagte, af Landbrugsministeriet under 30. f. M. udfærdigede Bekendtgørelse angaaende Forholdsregler ved Udførselen af fersk Kød af Hornkvæg skal man ikke undlade tjenstligt at meddele Toldstedet til Efterretning og Iagttagelse, at nævnte Bekendtgørelse træder i Stedet for den Toldstedet ved Cirkulær-Skrivelse af 6. August 1895 tilstillede Bekendtgørelse, dateret Indenrigsministeriet d. 17. Juli 1895.

Generaldir. C. Skr. af 25. Maj 1897.

280. Til Toldforordningens § 6, Side 6—7.

Levende Hornkvæg, der her fra Landet har været udført til Karantæneanstalten i Hvidding, og som efter Udfaldet af den i Karantæneanstalten foretagne Tuberkulinprøve i Henhold til de af den preussiske Regering truffne Bestemmelser ikke vil kunne forsendes videre i levende Tilstand inden for Tyskland, tillades tilbageført her til Landet paa Betingelse af, at Dyrene ledsages af fyldestgørende Attest for, at de under deres Ophold i Slesvig ikke have været opstaldede andre Steder end i Karantæneanstalten i Hvidding, og at de ved en af en dertil af Ministeriet antagen Dyr læge uden Bekostning for Ejeren foretagen Undersøgelse ikke findes angrebne af nogen ondartet smitsom Sygdom.

Denne Anordning træder straks i Kraft.

Landbrugsm. Bek. af 2. April 1897.

281. Til Toldforordningens § 6, Side 6—9, og Landbrugsministeriets Bekendtgørelse af 13. Juni 1896, anført under Punkt 199, Side 122 i Supplementet for 1896.

Fra Lande, over for hvilke der i Henhold til Landbrugsministeriets Bekendtgørelse af 13. Juni 1896 angaaende Indførsel fra Udlandet af Husdyr og raa Handelsprodukter af samme m. m. er anordnet »Almindeligt Forbud«, tillades det indtil videre frit at indføre Huder og Skind, der ere fuldkommen lufttørrede eller gennemsaltede.

Denne Anordning træder straks i Kraft.

Landbrugsm. Bek. af 22. Maj 1897.

282. Til foranførte Bekendtgørelse fra Landbrugsministeriet af 22. Maj 1897.

Ved at tilstille Toldstedet hoslagte Bekendtgørelse af 22. Maj d. A. fra Landbrugsministeriet angaaende Tillæg til Landbrugsministeriets Bekendtgørelse af 13. Juni 1896 angaaende Indførsel fra Udlandet af Husdyr og raa Handelsprodukter af samme m. m. skal man ikke undlade at meddele til Efterretning, at bemeldte Ministerium i Skrivelse hertil af 22. f. M. har udtalt, at samme ved det i Bekendtgørelsen benyttede Udtryk »gennemsaltede« har sigtet til den Tilstand, hvori saltede Huder og Skind formentlig i Almindelighed forefindes ved Forsendelse, idet man er gaaet ud fra, at Huder og Skind næppe nogen Sinde forsendes, uden at de forinden, for overhovedet at kunne konserveres, have været underkastede en forsvarlig Saltning.

Generaldir. C. Skr. af 3. Juni 1897.

283. Til samme Bestemmelser.

Da der er forekommet flere Tilfælde af Mund- og Klovesyge i Kongeriget Sverrig, bestemmes herved i Henhold til Lov om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene af 14. April 1893 § 14, at de i Landbrugsministeriets Bekendtgørelse Nr. 88 af 13. Juni 1896 § 1 »Almindeligt Forbud« indeholdte Bestemmelser indtil videre ville være at anvende med Hensyn til Indførsel fra Sverrig hertil Landet af klobbærende Husdyr og raa Handelsprodukter af samme samt Mælk, Hø og Halm.

Denne Anordning træder straks i Kraft.

Landbrugsm. Bek. af 15. December 1897.

284. Til C. S. Nr. 3, 1882, a, A, Side 11—16, jfr. Punkt 149, Side 86 i Supplementet for 1895.

Ifølge derom fremkommet Andragende er der ansat en Toldopsynsmand paa Brandsø med samme Klareringsret med Hensyn til Baade af indtil 6 Tons, som ved Generaldirektoratets Resolution af 31. August 1895 er givet den paa Baagø ansatte Toldopsynsmand.

Generaldir. Res. af 20. August 1897.

285. Til C. S. Nr. 1, 1896, d, anført under Punkt 205, Side 124 i Supplementet for 1896.

Foranlediget ved en til Generaldirektoratets Afgørelse afgiven Antegnelsespost, hvori var rejst Spørgsmaal om Rigtigheden af den ved et Provinstoldsted

anvendte Fremgangsmaade ved Beregningen af Told og Bropenge af en fra Udlandet i Skib, drægtig 20.⁹² Tons under Dækket, indbragt Ladning Trælast af Fyr og Gran med Vedladning af Egetræ og Brænde i Rumslasten, er tilkendegivet, at, da i det omspurgte Tilfælde den fradragsberettigede Vedladning bestude over Halvdelen af Skibets Tonnage under Dækket, var Fradraget for Vedladningen rigtig beregnet i Overensstemmelse med Reglerne i C. S. Nr. 1, 1896, d med Halvdelen af Skibets Drægtighed under Dækket, 5.²⁵ Læster ÷ 0.₁ Læst eller 5.₁₅ Læster, hvilket Læstetal derhos i Henhold til Bestemmelsen i Lov af 4. Juli 1863 Løbe-Nr. 248, 2 om, at der ved Fradrag for vedladede Varer ikke tages Hensyn til Brøk under $\frac{1}{10}$ Læst, ligeledes rigtigt var afrundet til 5.₁ Læster.

Generaldir. Res. af 11. Januar 1897.

286. Til samme Cirkulærpunkt, jfr. C. S. Nr. 1, 1895, b, anført under Punkt 153, Side 87 i Supplementet for 1895.

Som Følge af en Antegnelsespost om, at der ved Fortoldningen af en i Dampskib indført Ladning Trælast var givet Fradrag for vedladede Varer med over Halvdelen af Skibets efter Fradrag af Maskinrummet fremkomne Drægtighed, er tilkendegivet, at da ifølge C. S. Nr. 1, 1895, b ved Fortoldninger af Trælastladninger i fulldadet Skib for Dampskibes Vedkommende Lasterummet vil være at beregne efter Tonnagen af Rummet under Dækket med Fradrag af de under samme værende Maskin-, Kedel- og Aksel-Rum med tilhørende permanente Kulrum paa den i nævnte Cirkulærsamling nærmere anførte Maade, vil Maksimum af Fradraget for Vedladning efter C. S. Nr. 1, 1896, d være Halvdelen af Lasterummet beregnet paa foranførte Maade ÷ 0.₁ Læst.

Generaldir. Res. af 22. Januar 1897.

287. Til Afsnittet „Vejning og Maaling“, Side 86—95, Toldforordningens §§ 163—166, Side 304—319, Afsnittet „Om Varer, som indføres til Lands“, Side 377—398, samt 2. Del, Afsnittet „Frihavnen ved Kjøbenhavn“, Side 451, og Punkt 134, Side 64—74 i Supplementet for 1894; jfr. C. S. Nr. 3, 1894, b, anført under Punkt 95, Side 49—50 i Supplementet for 1894, og Generaldirektoratets Tarifferingscirkulære Nr. 2, 1896, anført under Punkt 220, Side 131 i Supplementet for 1896.

Efter derom med Generaldirektoratet for Statsbanedriften truffen Overenskomst fastsættes herved følgende Bestemmelser vedrørende Kontrol m. m. med Vognladningsgods.

1. Vognladningsgods, der indkommer over den sydlige Landgrænse eller fra Sverrig med Dampfærgerne bestemt til Stationer uden Toldkontrol, kan til-lades toldbehandlet paa Indførselstoldstedet ved Vejning eller Opmaaling paa selve Vognen i Overensstemmelse med de derom givne Regler (jfr. C. S. Nr. 3, 1894, b og Tarifferingscirkulære Nr. 2, 1896) og efter at være toldberigtiget af Jærnbanevæsenet afgaa til Bestemmelsesstedet uden Toldledsagelse, selv om Toldopsynet ikke paa betryggende Maade kan overbevise sig om Vognens Indhold, imod at Jærbanestationen paa Bestemmelsesstedet, efter derom fra fornævnte Toldopsyn i en Vognen ledsagende Følgeseddel stillet Anmodning, fører Tilsyn med Vognens Aflæsning.

Dersom ved Aflæsningen intet urigtigt forefindes, remitteres Følgesedlen med Attest herom til det Toldkammer, der har udfærdiget Sedlen. Opdages det derimod, at der i Vognen er indlæsset andet Gods, end Fragtbrevet udviser, maa Udlæsningen straks standses og Melding straks afsendes til nærmeste Toldsted, der da overtager Toldopsynsørelsen med Godset og underretter Afsendelsestoldstedet om Sagen samt i øvrigt iagttager det for Toldvæsenets Vedkommende videre fornødne.

De samme Regler gælde endvidere med Hensyn til Vognladningsgods, der, efter at være læsset i Frihavnen, afgaar til Stationer, hvor Toldkontrol ikke findes, for saa vidt der af Frihavnens Toldopsyn er medgivet Godset Følgeseddel som foran angivet.

2. a. Naar uberigtiget Toldgods, der uden Toldledsagelse befordres over Banen i aabne eller toldlukkede Vognladninger, maa omlæses undervejs paa Grund af Vognens Utjenstdygtighed eller af andre tilfældige Aarsager, skal Toldopsyn straks tilkaldes fra nærmeste Toldsted, og indtil dette Opsyn kommer til Stede, er Jærnbanen ansvarlig for Godsets Tilstedeværelse og pligtig at føre Tilsyn dermed.

b. Indtræffer det samme Tilfælde med Vognladningsgods, der i Henhold til Punkt 1 efter at være toldberigtiget af Jærnbanevæsenet paa Indførselstødet befordres over Banen ledsaget af Følgeseddel fra Indførselstoldkammeret, kan Tilsyn med Omlæsningen føres af vedkommende Jærbanestation, der, hvis intet urigtigt forefindes ved Omlæsningen, remitterer Følgesedlen til det Toldkammer, der har udfærdiget denne, med Attest om det passerede. Opdages det derimod, at der i Vognen findes andet Gods, end Fragtbrevet udviser, maa Omlæsningen standses og Melding straks afsendes til nærmeste Toldsted, der da overtager Toldopsynsørelsen med Godset og underretter Afsendelsestoldstedet om Sagen samt i øvrigt iagttager det for Toldvæsenets Vedkommende videre fornødne.

De i Punkt 1 og 2 omhandlede Regler for Kontrol med Aflæsning af toldberigtiget Vognladningsgods og med Omlæsning af Toldgods m. v. ere foruden af Generaldirektoratet for Statsbanedriften tillige tiltraadte af Bestyrelserne for samtlige indenlandske normalsporede, i Drift værende Baner samt for Fjerritslevbanen.

3. Toldstederne bemyndiges til i de Tilfælde, hvor en ved et Toldsted vejjet og toldbehandlet Jærnbanevognladning med saadant Toldgoods, hvis Vejning vognladningsvis af Toldvæsenet er tilladt, i Henhold til Bestemmelserne i C. S. Nr. 3, 1894, b forsendes videre til Aflæsning paa en Landstation, hvor der ikke er Toldopsyn, eller paa en Toldstation, hvor der ikke er Brovægt, at antage den Jærnbanevognen paamaalede Tara som Tara ved Toldens Beregning paa Betingelse af, at Klarereren eller Godsmottageren giver sit Samtykke dertil.

C. S. Nr. 1, 1897, b.

288. Til C. S. Nr. 1, 1883, c, Side 88—89.

Med Hensyn til, at der i en Antegnelsespost til et Provinstoldsteds Regnskab var begært Oplysning om, hvorvidt der som Følge af en stedfunden Fortoldning efter Position 254 af 21 Kollier Stole, der med Toldseddel (Ladningsfortegnelse) vare indførte fra Kjøbenhavns Frihavn, hvorfra de vare afgaaede uden Toldlukke, men eftersete og skønnede at henhøre til Positionerne 253 og 254, var i Overensstemmelse med Bestemmelsen i C. S. Nr. 1, 1883, c, første Stykke afgivet Indberetning til Generaldirektoratet, havde den paagældende Toldforvalter i sin afgivne Erklæring udtalt, at den ommeldte Indberetning, der ikke var afgivet, formentlig ikke skal afgives for Tarifferingens Skyld, naar denne er sket efter et Skøn.

I Anledning heraf er resolveret, at der i det omhandlede Tilfælde burde i Henhold til den citerede Bestemmelse have været afgivet Indberetning om Uoverensstemmelsen i Tarifferingen, samt, da Stolenes Vægt i Toldsedlen fra Kjøbenhavns Frihavn var anført med 140 Kilogr. = 280 Pd., medens Vægten ved Klareringen befandtes at være 359 Pd., tillige om den befundne Vægtdifference.

Generaldir. Res. af 12. April 1897.

289. Til samme Cirkulærpunkt.

Til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse er meddelt Overtoldinspektorerne, at Bestemmelsen i C. S. Nr. 1, 1883, c, 3dje Stykke udvides derhen, at Toldstedernes Overopsyn bemyndiges til ved søværts Indførsel fra andet indenlandsk Toldsted af de i Bestemmelsen nævnte grove og vægtige Varer at fritage disse for Vejning, naar de begæres toldbehandlede og udleverede ved Skibet, paa Betingelse af, at Varernes Vægt efter Fakturaen, der bliver at fremlægge, findes stemmende med Bruttovægten efter Toldsedlen, og saaledes,

at ved eventuelle Vægtforskelle mellem Fakturaens og Toldsedlens Udvisende af ikke over 2 pCt. af den i sidstnævnte Dokument opførte Vægt den for Toldkassen gunstigste Vægt lægges til Grund ved Toldberigtigelsen, hvorimod Opvejning af hele det paagældende Vareparti bliver at foretage, saafremt bemeldte Difference overstiger 2 pCt. af Bruttovægten efter Toldsedlen, samt i alle Tilfælde, hvor det af Klareren ønskes, hvorhos Indberetning bliver at afgive om forefundne Vægtforskelle af over 2 pCt. af Varernes Bruttovægt.

Generaldir. Skr. af 23. Oktober 1897.

290. Til Afsnittet „Vejning og Maaling“, Side 90, Toldforordningens §§ 163—166, Side 304—319, samt Afsnittet „Om Varer, som indføres til Lands“, Side 377—398.

Efter et derom indkommet Andragende fra Generaldirektoratet for Statsbanedriften ere Toldkamrene i Frederikshavn, Aalborg, Aarhus og Vamdrup blevne bemyndigede til ved Fortoldninger af fra Udlandet til disse Toldsteder ankomne, til Brug for Statsbanedriften bestemte Genstande til en Told af ikke over 1 Sk. pr. Pd. at lægge den i den paagældende Faktura anførte Vægt til Grund; for mindre Genstandes Vedkommende dog kun for saa vidt disse ankomme i Partier.

Generaldir. Res. af 3. November 1897.

291. Til Afsnittet „Vejning og Maaling“, Side 93, Toldforordningens §§ 163—166, Side 304—319, samt Afsnittet „Om Varer, som indføres til Lands“, Side 377—398, Generaldirektoratets Resolutioner af 27. Oktober 1893, Punkt II, Side 6 i Supplementet for 1892—1893 og 6. Februar 1894, Punkt 99, Side 51 i Supplementet for 1894.

Det er tilladt, at høvlede og pløjede Bræder, Pos. 250, der indføres i hele Jærnbanevognladninger, maa fortoldes efter Opmaaling paa selve Vognen i Kubus, saafremt den paagældende Klarer ønsker det.

Generaldir. Tarifferingscirkulære Nr. 2 af 2. November 1897.

292. Til Toldforordningens § 48, „lagttagelser ved Afgifternes Beregning“, Side 99—101.

Anmærkningen tilføjes: Bek. 14/10 1897, Lovtid. Nr. 138, angaaende Præget for svenske Jubilæums 2-Kronestykker.

293. Til C. S. Nr. 3, 1864 til § 18, f i Lov af 4. Juli 1863, Side 121.

Toldstederne bemyndiges til at lade under Pos. 27 hørende tørret Sukkerroeaffald indgaa toldfrit under Pos. 98, naar vedkommende Importør i hvert enkelt Tilfælde afgiver skriftlig Forsikring paa Tro og Love om, at Varen udelukkende skal anvendes til Gødning eller Kreaturfoder.

C. S. Nr. 1, 1897, c.

294. Til C. S. Nr. 3, 1864 til § 18, f i Lov af 4. Juli 1863, Side 121.

Toldstederne bemyndiges til i Henhold til § 18, f i Lov af 4. Juli 1863 at lade Chilisalpeter indgaa toldfrit, naar Importøren afgiver skriftlig Forsikring paa Tro og Love om, at det indførte Parti kun vil blive solgt til Brug som Gødning, og Toldopsynet ikke har Anledning til at formode en anden Anvendelse.

C. S. Nr. 2, 1897, g.

295. Til foranførte Cirkulærpunkt, jfr. C. S. Nr. 4, 1892, d, anført under Punkt 17, Side 7 i Supplementet for 1892—1893.

Paa Forespørgsel fra et Handelsfirma er meddelt, at naar Chilisalpeter er indført toldfrit i Henhold til Lov af 4. Juli 1863, § 18, f og C. S. Nr. 2, 1897, g mod Erklæring paa Tro og Love af Importøren om dets Anvendelse til Gødning, vil en Anvendelse til andet Brug ikke kunne tilstedes. Firmaet er derfor blevet henvist til, naar en Del af et indført Parti Chilisalpeter skal anvendes i industrielle Øjemed, at fortolde det hele Parti og derefter at søge Tilbagebetaling af den betalte Told for det til Gødning solgte Salpeter i Overensstemmelse med Bestemmelserne i C. S. Nr. 4, 1892, d, dog at der i saa Tilfælde i Stedet for den heri paabudne Forsikring paa Tro og Love fra de paagældende Købere vil efter Bestemmelsen i C. S. Nr. 2, 1897, g være at afgive Forsikring paa Tro og Love af Firmaet om Varens Anvendelse.

Generaldir. Res. af 17. September 1897.

296. Til C. S. Nr. 2, 1886, b, Side 121—122.

Paa Forespørgsel fra et københavnsk Handelsfirma, om det som Importør af et til et Provinstoldsted indført Parti Kainit, der skulde anvendes som

Gødningsmiddel, vilde have til Toldvæsenet at afgive Forsikring paa Tro og Love herom, eller om saadan Forsikring kunde afgives af Modtageren, er meddelt, at den i C. S. Nr. 2, 1886, b ommeldte Forsikring vilde være at afgive af Importørerne.

Generaldir. Skr. af 11. Oktober 1897.

297. Til Toldforordningens § 51, Side 124.

Overtoldinspektoratet for Kjøbenhavn er meddelt Bemyndigelse til at bevilge Andragender om Tilbagebetaling af den ved Indførselen erlagte Told af Varer, der genudføres, enten fordi Indfortoldningen er sket ved en Fejltagelse eller fordi Varerne ikke have svaret til Bestillingen, saafremt Udførselen finder Sted senest 3 Maaneder efter Indfortoldningen, naar Varerne ved Udførselen ere foreviste for det samme Toldopsyn, som toldbehandlede dem ved Indførselen, og dette har skønnet dem identiske med de indfortoldede, samt naar der afgives Forsikring paa Tro og Love om Identiteten, hvorhos der i hvert enkelt Tilfælde af vedkommende vil være at afgive et Stempelmærke til Takst 65 Øre.

Generaldir. Res. af 22. December 1897.

298. Til C. S. Nr. 3, 1864 til § 18, o i Lov af 4. Juli 1863, Side 125.

Overtoldinspektoratet for Kjøbenhavn er meddelt Bemyndigelse til ved Paategning paa den paagældende Udførselsangivelse at indrømme den erlagte Told tilbagebetalt for Emballager af enhver Art, der med her paafylt Indhold genudføres, dog at Tilbagebetaling kun kan finde Sted i eet Aar efter at Emballagerne ere indførte. Den foreskrevne Konto i Toldregnskabet for deslige Emballager bortfalder herefter for Kjøbenhavns Toldsteds Vedkommende.

Generaldir. Res. af 13. Februar 1897.

299. Til Bekendtgørelse af 15. August 1876 fra Overtoldinspektoratet for Kjøbenhavn, Side 130—131.

Overtoldinspektoratet for Kjøbenhavn er meddelt Bemyndigelse til at optage Olieklæder i den i ovennævnte Bekendtgørelse i § 1, c indeholdte Liste over de Varer, der som brandfarlige ikke maa oplægges paa Kjøbenhavns Toldbod og i Toldbodens Pakhuse.

Generaldir. Res. af 17. Juni 1897.

300. Til Toldforordningens § 61, Side 136.

I en indkommen Skrivelse havde en Sagfører forespurgt, om der fra Toldvæsenets Side er noget til Hinder for, at en paa Toldboden oplagt Vare

kan forinden Toldklareringen blive udpakket og dens Kontraktmæssighed undersøgt, samt om den, for saa vidt den befindes ukontraktmæssig, kan forblive ufortoldet, eventuelt sendes tilbage til Udlandet.

I Anledning heraf er meddelt, at ifølge § 61 i Toldforordningen af 1. Februar 1797 er en Klarerer ikke beføjet til forinden Klareringen at forlange en Vares Udpakning og Undersøgelse. Derimod kan Klarereren ved at angive Varen til Specifikation fremkalde en Undersøgelse, og hvis han da ikke ønsker at fortolde Varen, bliver denne atter oplagt paa Toldboden, ligesom han eventuelt ogsaa straks over for Toldopsynet kan erklære, at han paa Grund af Varens ved Undersøgelsen konstaterede Ukontraktmæssighed angiver den til Genudførsel.

Generaldir. Skr. af 17. September 1897.

301. Til C. S. Nr. 3, 1864 til § 50 i Lov af 4. Juli 1863, Side 139, og C. S. Nr. 5, 1847, n, Side 580.

I Anledning af en Antegnelsespost til et Provinstoldregnskab, hvori var gjort Udsættelse dels om, at Regnskabsføreren ved Berigtigelsen af et ved Salg af en Del overligget Pakhusgoods samt en til Toldstedets Inventarium hørende Rojolle indkommet Auktionsbeløb havde beregnet sig 4 pCt. af det fulde Auktionsbeløb i Stedet for af det til ham indbetalte Nettoprovnu, og dels om, at de beregnede Procenter for Pakhusgodsets Vedkommende vare fordelte i Forhold til de respektive Auktionsbeløb, er resolveret, at de Regnskabsføreren i Henhold til C. S. Nr. 5, 1847, n. tilkommende Procenter vilde have været at beregne af det af Auktionarius virkelig indbetalte Beløb, og ikke, som sket, af Brutto-Auktionsbeløbet, hvori var indbefattet de af Auktionarius allerede fradragne Auktionsomkostninger, samt, at de i C. S. Nr. 3, 1864 givne Regler om Fordelingen af Omkostningerne ved Salg af overligget Pakhusgoods ogsaa vilde have været at bringe i Anvendelse paa Fordelingen af Regnskabsførerens Procenter paa de paagældende Varer.

Generaldir. Res. af 12. Juni 1897.

302. Til Toldforordningens § 75, Side 159—161.

Paa Forespørgsel om der i Tilfælde af, at et Aktieselskab, der har erholdt Kreditoplagsret, maatte komme under Konkurs, af Toldvæsenet først vil blive søgt Dækning for de krediterede Afgifter i Kreditoplagsvarerne eller først i de af Selskabet til Sikkerhed for Opfyldelsen af dets Forpligtelser over for Toldvæsenet deponerede Værdipapirer, er meddelt, at der ikke haves nogen Hjemmel til for Aktieselskabers Vedkommende at fravige de i Toldforordningen

af 1. Februar 1797, § 75, Litr. 4 for Tiltælde af Kreditoplagshaveres Konkurs givne Bestemmelser.

Generaldir. Skr. af 1. Juli 1897.

303. Til Afsnittet „Om erlagte Afgifters Tilbagegivelse eller Godtgørelse“, Side 184.

Overtoldinspektoraterne for Østifterne og Nørrejylland ere paa dertil given Anledning blevne anmodede om at meddele Toldstederne i deres Embedsdistrikter, at Minimum for Udførselen af saltet Flæsk mod Afskrivning i Kreditoplaget for Salt af henholdsvis 25 pCt. og 12 $\frac{1}{2}$ pCt. af Flæskets Vægt uforandret er 4000 Pd.

Generaldir. Skr. af 20. August 1897.

304. Til samme Afsnit, Side 187.

I Henseende til den i de givne Bevillinger til at erholde Toldgodtgørelse ved Udførsel til Udlandet af Kasser med Æg o. s. v. for det til Kasserne anvendte fremmede og frigjorte Træ indeholdte Bestemmelse om, at Godtgørelsen beregnes efter Kassernes Vægt efter et Fradrag heri af 8 pCt. for Søm og Jærnbånd, er det som Følge af en Antegnelsespost udtalt, at Fradraget af 8 pCt. er konstant for deslige Bevillinger, og at det altsaa ikke har nogen Indflydelse paa dettes Størrelse, om Kasserne ere sammenføjede alene ved Hjælp af Søm eller tillige ved Anvendelsen af Jærnbånd.

Generaldir. Res. af 11. Februar 1897.

305. Til C. S. Nr. 3, 1864 til § 16 i Lov af 4. Juli 1863, Side 198—199.

Paa Forespørgsel fra en Toldreguskabsfører om, hvorvidt Bestemmelsen i C. S. Nr. 3, 1864 ad § 16 i Lov af 4. Juli 1863 angaaende Behandlingen af bl. a. Skibsproviant og andre Skibsfornødenheder, som paa et Skib, hvormed samme ere indførte fra fremmed eller toldfrit Sted, fortæres eller bruges om Bord under Skibets Ophold paa Ankomststedet, vilde være at anvende over for et dansk Skib, der var indkommet fra Kjøbenhavns Frihavn, indehavende fra bemeldte Frihavn bl. a. Varer til Skibsbrug og Proviant, hvoraf en Del paa Rejsen

derfra og under Skibets Ophold ved Toldstedet var bleven forbrugt, er meddelt, at da Kjøbenhavns Frihavn i alle Toldvæsenet vedrørende Forhold er at betragte som Udland, vilde der, saaledes som det af Toldopsynet i Frihavnen udfærdigede Inkvireringsrevers forelaa, i det omspurgte Tilfælde være at forholde efter § 16 i Lov af 4. Juli 1863, jfr. C. S. Nr. 3, 1864, ligesom over for andre Skibe fra Udlandet.

Generaldir. Skr. af 4. Januar 1897.

306. Til Toldforordningens § 87, Side 206, og Generaldirektoratets Resolution af 6. Maj 1891, Side 207.

Til Efterretning og videre Bekendtgørelse er meddelt Overtoldinspektorerne, at Fyrtransportskibet »Kattegat« er blevet indrømmet de samme Begunstigelser med Hensyn til Toldklarering m. v., som ved Generaldirektoratets Resolution af 6. Maj 1891 ere tilstaaede Fyrinspektionsskibet »C. F. Grove«.

Generaldir. Skr. af 23. August 1897.

307. Til Toldforordningens § 101, Side 218, samt Punkt 161, Side 89—95 i Supplémentet for 1895.

I Anledning af en Antegnelsespost til et Provinstoldsteds Regnskab er tilkendegivet, at det paahviler det ifølge Rekvisition ved et Skib mødende Overopsyn mod Diæter som for en enkelt Forretning at varetage samtlige ved selve det paagældende Skib samtidigt forefaldende Forretninger.

Generaldir. Res. af 16. Juli 1897.

308. Til Toldforordningens 2. Afdeling „Om indkommende Varer og Skibe“, Side 259—268, samt samme Forordnings 3. Afdeling „Om udgaaende Varer og Skibe“, „Farten paa fremmed Sted“, Side 455, og „Farten med Lystfartøjer samt Dampskibe i Passagerfart m. fl.“, Side 474—475.

Det er meddelt Toldstederne, at Førere af Dampskibe, som i Lystfart alene med Passagerer og disses personlige Effekter indkomme paa Søn- og Helligdage fra fremmed Sted uden i øvrigt at skulle losse eller lade, fritages for fuldständig Ind- og Udklarering, imod at vedkommende Dampskibsfører straks og

forinden Landsætning af Passagerer finder Sted, foruden at holde sig de til enhver Tid i Virksomhed værende Karantæneforanstaltninger efterrettelig, afgiver til det inkvirerende Toldopsyn det i Toldforordningens § 147 og Instruktion af 12. December 1797 § 23 foreskrevne Revers, og derefter paa Toldopsynets Opfordring underskriver den i Resolution af 15. Marts 1845 omhandlede særskilte Deklaration, der med Hensyn til Straffeforpligtelse for Skibsføreren i Anledning af eventuelle Urigtigheder har samme Virkning som urigtig Generalangivelse efter Toldforordningens § 162, samt imod at de pligtige Havneafgifter erlægges til Toldopsynet, som beregner disse til Indtægt i Havnehæftet, hvor et saadant føres, eller afleverer dem tilligemed ovennævnte Revers og Deklaration til Regnskabsførerkontoret, saa snart dette aabnes for Ekspedition, og hvor da Afgifterne under Fremlæggelse af bemeldte Dokumenter føres til Indtægt i Toldbøgerne.

C. S. Nr. 2, 1897, d.

309. Til Toldforordningens 2. Afdeling „Om indkommende Varer og Skibe“, Side 263—329, samme Forordnings 3. Afdeling „Om udgaaende Varer og Skibe“, Side 425—490, samt Punkt 134, Side 64—74 i Supplementet for 1894.

Fra 1. April d. A. at regne er der foretaget følgende Forandringer i de for Kjøbenhavns Toldsted gældende Bestemmelser for Skibes Ind- og Udklarering samt Angivelsers Protokollation m. m.

1. Ind- og Udklarering i den udenrigske Fart — Kjøbenhavns Frihavn indbefattet — af Sejlskibe af enhver Art og Størrelse samt af Pramme og Flaader, der haves paa Slæb af Bugserdampskibe, saavel som disse Bugserfartøjer selv, foregaar i det Havneoppebørselskontor, i hvis Distrikt der haves Anlæg, hvorhos dette Kontor beregner og opkræver samtlige Afgifter af Fartøjet, Prammen o. s. v.
2. Alle Fortoldningsangivelser vedrørende Varer, der efter de gældende Bestemmelser tillades toldbehandlede i Havnedistrikterne, uden Hensyn til om de losses fra Damp- eller Sejlskib, protokolleres og samtlige Afgifter af paa-gældende Varer beregnes og opkræves uden Hensyn til Beløbets Størrelse i det Havneoppebørselskontor, i hvis Distrikt Toldbehandlingen foregaar. Angivelser paa Gods, der skal oplægges paa Toldboden, protokolleres i det Havneoppebørselskontor, ved hvilket Skibet er indklareret. Med Hensyn til Angivelser over Varer til Kreditoplag bibeholdes den nuværende Ordning med Protokollation i Kreditoplagskassererkontoret, ligesom Vareafgiften efter deslige Angivelser fremdeles opkræves i Overensstemmelse med Punkt 9 i Bekendtgørelse af 30. Oktober 1894 fra Ministeriet for offentlige Arbejder.

3. Toldsedler for Skibe til Island og Færøerne affattes saaledes, at deri kun optages de paa Island og Færøerne afgiftspligtige Varer.
4. Protokollationen af Angivelser paa søværts til Udlandet udførte indenlandske og fremmede og frigjorte Varer, hvoraf Toldgodtgørelse ikke forlanges, bortfalder for saa vidt angaar Havnedistrikterne uden for Toldboden, hvorimod bemeldte Protokollation af Hensyn til Kontrollen med Vareførselen over Toldboden fremdeles skal finde Sted ved Toldbodens Havneoppebørselskontor.

C. S. Nr. 2, 1897, a.

310. Til Toldforordningens § 160, Side 279—296, og samme Forordnings § 253, Side 452—453.

I Anledning af en Antegnelsepost til et københavnsk Toldregnskab er tilkendegivet, at den ved C. S. Nr. 1, 1879, a givne Bestemmelse, at Bestuvningsansættelse i al skibsafgiftsfri Fart for Ind- og Udgaaende maa ske efter Skøn af vedkommende over- eller underordnede Toldopsyn, ogsaa hjemler Ansættelse af Bestuvningen i udenrigs Fart for Indgaaende efter et Skøn, efter at Skibsafgiften fra 9. November 1894 er bortfalden.

Generaldir. Res. af 10. Marts 1897.

311. Til § 17 i Strandingsloven af 10. April 1895, Side 102 i Supplementet for 1895, samt Toldforordningens § 390 med dertil hørende Bestemmelser, anførte i Samlingens I. Del, Side 512—522.

I Skrivelse af 23. f. M. har (Tit.) til Justitsministeriets Afgørelse henstillet et af Overtoldinspektoratet for Østifterne (Tit.) forelagt Spørgsmaal om, hvorvidt der i Henhold til Strandingslov af 10. April 1895 § 17 vil være at udbetale Diæter og Befordringsgodtgørelse til en Krysbetjent, der af og fra Krysfartøjet Nr. N. N. er sat om Bord i det c. $\frac{3}{4}$ Mil ud for N. N. Toldsted strandede Dampskib N. N. for at paase Overlosningen til Bjærgningsfartøjer, der have paa- taget sig at indbringe Ladningen til N. N. Havn.

Foranlediget heraf skal man meddele, at der efter Justitsministeriets For- mening tilkommer den paagældende Krysbetjent Dagpenge i Henhold til den ovenfor citerede Lovbestemmelse for det omhandlede Ophold, hvorimod der, naar han ved Toldvæsenets Fartøjer sættes om Bord i og afhentes fra det om-

meldte Skib, ikke skønnes at tilkomme ham Befordringsgodtgørelse i den foreliggende Anledning.

Justitsm. Skr. af 1. April 1897 til Generaldirektoratet for Skattevæsenet.

312. Til samme Bestemmelser.

Paa Forespørgsel fra et Toldkammer om, hvorvidt der i Henhold til Strandingslov af 10. April 1895 § 17 tilkom vedkommende Toldfunktionær Diæter og Befordringsgodtgørelse for Møde i Anledning af en Skonnerts Indstranding, uanset at dennes Ladning ikke bjærgedes i Land, men overførtes i Letterfartøjer, der indbragte den til Toldstedets Havn, er meddelt, at da der ifølge Skrivelse af 21. September 1897 fra Justitsministeriet, hvem Sagen havde været forelagt, maa antages at foreligge en Strandingsmasse i alle Tilfælde, hvor der forefindes bjærgede Genstande, over hvilke Bjærgerne i Henhold til Sølovens § 229 ville kunne udøve Retentionsret, jfr. Justitsministeriets Skrivelse af 27. Februar 1897 til Amtmanden over Holbæk Amt, anført nedenfor, tilkom der efter Justitsministeriets Formening i det omspurgte Tilfælde Toldopsynet Ret til Dagpenge og Befordringsgodtgørelse efter Reglerne i Strandingslovens § 17 1ste Punkt.

Generaldir. Skr. af 28. September 1897.

313. Til § 19 i Strandingsloven af 10. April 1895, Side 102 i Supplementet for 1895.

I det med Holbæk Amts Skrivelse af 28. f. M. hertil indsendte Andragende har Politimesteren i N. N. Birk udbedt sig Justitsministeriets Afgørelse af, om det er berettiget, at N. N. Bjærgningsentreprise i nogle Tilfælde, hvor denne har forestaaet Bjærgningen af paa Sjællands Rev strandede Skibe, uden at noget af det bjærgede bragtes i Land paa Kysten, under Paaberaabelse af, at der herefter ikke forelaa nogen Strandingsmasse, har vægret sig ved at betale de af ham i Henhold til Strandingslovens § 19 fremsendte Regninger over Dagpenge, Godtgørelse for afgivne Meldinger og Befordring.

Foranlediget heraf skal man meddele, at Justitsministeriet maa holde for, at der i alle Tilfælde, hvor der findes bjærgede Genstande, over hvilke Bjærgerne i Henhold til Sølovens § 229 kunne udøve Retentionsret, er en Strandingsmasse, og at man saaledes maa gaa ud fra, at Bjærgningsentreprisen i de omspurgte Tilfælde ifølge Strandingslovens § 19 er ansvarlig for de sammesteds omhandlede Omkostninger.

Det tilføjes, at Politimesteren, for saa vidt Bjærgningsentreprisen herefter maatte fastholde sin Vægning ved at afholde de oven ommeldte Ud-

gifter, vil kunne forvente sig meddelt Bevilling til fri Proces til Søgmaal imod samme.

Justitsm. Skr. af 27. Februar 1897 til Amtmanden over Holbæk Amt.

314. Til Afsnit E „Om strandede Skibe og Varer“, Toldforordningens § 191, Side 342.

Paa et Toldkammers Forespørgsel om, hvorvidt en Del fra et indstrandet fremmed Dampskib inddrevne gamle, brugte og tomme Fustager kunde indgaa toldfrit, er meddelt, at bemeldte Fustager ikke kunde indgaa toldfrit efter Pos. 188, men vilde være at toldbehandle efter Pos. 271 med 10 pCt. af Auktionsværdien.

Generaldir. Skr. af 18. Marts 1897.

315. Til Afsnittet „Om Varer, som indføres med Posterne“, C. S. Nr. 4, 1880, a, Side 371—372.

Under 12. Januar 1897 har Generaldirektoratet tilskrevet Overtoldinspektoratet for Kjøbenhavn saaledes:

»I Anledning af den med Overtoldinspektoratets Ytringer i Skrivelse af 29. f. M. remitterede Sag, hvori Generaldirektoratet for Postvæsenet har udbedt sig en Udtalelse om, hvorvidt Prøveforsendelser af indtil 50 Kvints Vægt i alle Tilfælde ville kunne udleveres direkte til Adressaterne uden forudgaaende Toldbehandling, har man under D. D. tilskrevet nævnte Generaldirektorat, at da det paa den ene Side er af saa stor Betydning for Handel og Omsætning, at Breve med Vareprøver ikke tilbageholdes af Hensyn til en Toldbehandling, og da paa den anden Side den Fordel, som et Handelsfirma i ganske enkelte Tilfælde vilde kunne have af at benytte denne Forsendelsesmaade til Forsendelse af Varepartier og derved undgaa Fortoldning af disse, vil være saa ringe, at man ikke paa Forhaand kan antage, at et Firma af Hensyn hertil vil benytte sig af denne besværlige Fremgangsmaade, finder man intet at erindre imod en direkte Udlevering til Adressaterne af Vareprøver i Forsendelser af indtil 50 Kvints Vægt.

Man har derhos anmodet bemeldte Generaldirektorat om, hvis nævnte Forsendelser skulde tiltage saaledes i Mængde, at Postvæsenet maatte faa Mistanke om, at der tilsigtedes en Besvigelse af Statskassen, at lade nærværende Generaldirektorat tilflyde Meddelelse herom,«

316. Til samme Afsnit.

Da det er oplyst, at Fabrikant J. J. F. Popp i Heide her til Landet under den urigtige Betegnelse »Vareprøver« forsender pulveriseret Svovljærn, benævnet »Ferrum sulphuricum«, der som et kemisk Præparat henhører under Pos. 3, 1 Pd. 2 Sk., har man foranlediget, at alle Vareprøveforsendelser fra bemeldte Fabrikant uanset deres større eller mindre Vægt af Posthusene blive afleverede til Toldstederne til toldmæssig Undersøgelse og eventuel Fortoldning.

C. S. Nr. 2, 1897, f.

317. Til samme Afsnit.

Paa dertil given Anledning skal Generaldirektoratet anmode Posthusene om at have Opmærksomheden henvendt paa, at de fra Udlandet ankommende Vareprøver, der indeholde Genstande med Handelsværdi, afgives til Toldvæsenet. Særlig henledes Opmærksomheden paa, at der fra Firmaet »Sächsische Wollgarnfabrik, vorm. Tittel & Krüger, Leipzig, Plagwitz«, udgaar Vareprøveforsendelser, indeholdende Sysilke, men paategnede »Muster ohne Werth«.

Offic. Meddelelser fra Generaldir. for Postvæsenet, Nr. 21, 1897, l.

318. Til Afsnittet „Om Varer med Jærnbanetog“, Finansministeriets Bekendtgørelse af 22. April 1865, Side 385—391.

Det meddeles herved Toldstederne til Efterretning og Iagttagelse, at de ved Allerhøjeste Resolution af 21. April 1865 givne og ved Finansministeriets Bekendtgørelse af 22. s. M. til almindelig Kundskab bragte Forskrifter angaaende, hvad der med Hensyn til Toldvæsenet er at iagttage ved Godsforsendelsen paa Jærnbannerne mellem Korsør-Kjøbenhavn og Kjøbenhavn-Helsingør, ville være at give Anvendelse paa Godsforsendelsen paa samtlige paa Sjælland og Lolland-Falster allerede værende eller fremtidig etablerede Baner.

C. S. Nr. 2, 1897, c.

319. Til samme Afsnit.

I Anledning af en Antegnelsespost til et kjøbenhavnsk Toldregnskab er resolveret, at der forinden Losningen af til Kjøbenhavns Toldsted ankommet Gods i hele Jærnbanevognladninger finder Sted vil være at fordre fremlagt Specifikation over Godset i Overensstemmelse med de for Vareførselen paa de jyske Jærnbaner givne Bestemmelser i C. S. Nr. 3, 1878, b, jfr. C. S. Nr. 4, 1871, b (se Samlingen 1. Del, Side 380—381), samt, at en ved Vognens Udlosning af Told-

opsynet afgiven Attest paa Losningsdokumentet om Rigtigheden af det saaledes angivne Indhold er fyldestgørende Udlosningsattest.

Generaldir. Res. af 16. August 1897.

320. Til Afsnittet „Om Varer med Jærnbaneetog“, Side 385—394.

I Henseende til Toldbehandlingen paa Østbanegaarden i Kjøbenhavn ere følgende Bestemmelser traadte i Kraft fra den 2. August 1897.

A.

For Dampfærgens Vedkommende med Hensyn til Gods, der er indført fra Sverrig til Kjøbenhavns Frihavn og derfra indgaaet til Toldterritoriet.

1. **Rejsegods** efterses af Toldopsynet ved den Port, ad hvilken den rejsende udpasserer fra Frihavnen.
2. **Fragtgods.**
 - a. **Vognladningsgods.** De med Færgen ankomne og til Indgang i Toldterritoriet bestemte Vogne hensættes paa Dampfærgesporet, hvor de paa-gældende Varer ekspederes af Toldvæsenet enten til Forsendelse i uberigtiget Stand eller, naar de angives til Klarering af Jærnbanevæsenet, som toldbehandlede. Naar hele Vognladninger, t. Eks. Tømmer, grove Jærnvarer og deslige, ønskes toldklarede paa Pladsen ved Østerbros Station, rettes Anmodning om Opsyn til Toldkontrollen i Frihavnen. Tolden erlægges i Frihavns Oppebørselskontor.
 - b. **Stykgods.** Dette henbringes i de Vogne, hvori det ankommer med Færgen, til Jærnbansens Varehus paa Østerbros Station. Det ledsages af Ladningsfortegnelser og afgaar under fornøden Toldkontrol. I Jærnbansens Varehus, hvor der saavidt muligt til Opbevaring af Toldgods indrettes et Rum, der kan aflukkes af Toldvæsenet, sorteres Godset af Jærnbanevæsenet under Toldtilsyn, og ved dets Videreforsendelse med Jærnbanen behandles det af Toldopsynet efter de almindelige Regler for Forsendelse pr. Jærnbane af uberigtiget Gods, og saaledes, at der af Østerbros Station udstedes Ladningsfortegnelser paa de respektive Forsendelser, hvilke Ladningsfortegnelser af Toldopsynet autoriseres til at gælde som Toldseddel. Det til Kjøbenhavn bestemte Gods henføres under Toldledsagelse een Gang daglig ved Jærnbansens Foranstaltning til Kjøbenhavns Toldbod, ledsaget af en af Stationen udstedt Oplæggelsesangivelse, der protokolleres i Toldbodens Havneoppebørselskontor. Toldklarering af Stykgods kan ikke finde Sted paa Østerbros Station. Dog kunne

toldfrie, let bedærlige Varer, t. Eks. fersk Fisk o. desl., toldklareres efter Angivelse af Jærnbanevæsenet.

B.

For uberigtiget Forsendingsgods til Sverrig og Kjøbenhavns Frihavn.

1. **Vognladningsgods.** Toldlaase og Plomber aftages af den paagældende Toldvagt i Frihavnen ved Vognenes Indgang dersteds. Ere Vognene ikke toldlukkede, foretages Revisionen af Varerne ligeledes af nævnte Toldvagt.
2. **Stykgods.** En Toldassistent giver Møde paa Østerbros Station for eventuelt at aabne Toldlukket for Vognene og for at paase Udlosningen af disse og Sorteringen af Godset. De til andre Steder end Frihavnen bestemte Kollier henlægges i det ovenfor nævnte, til Toldgods bestemte Rum og behandles som foran under A, 2. b anført. De til Indgang i Frihavnen bestemte Varer føres dertil under Tilsyn af bemeldte Toldassistent.

C.

For Østerbros Stations Vedkommende, for saa vidt angaar Gods, der i øvrigt maatte ankomme dertil eller afgaa derfra.

1. **Uberigtiget Rejsegods.** Naar uberigtiget Rejsegods afgaar fra Helsingør til Østerbros Station, afgiver Helsingør Station telegrafisk Underretning derom til Østerbros Station, som da ved Henvendelse til Frihavnens Toldkontrol drager Omsorg for Tilstedeværelse af Toldopsyn.
2. **Fragtgods.**
 - a i hele Vognladninger, der eventuelt ønskes toldbehandlede paa Pladsen ved Østerbros Station, t. Eks. Tømmer, grove Jærnvarer o. desl. Rekvisition om Toldopsyn til Ekspedition af deslige Vognladninger rettes til Frihavnens Toldkontrol. Den regnskabsmæssige Behandling og Opkrævning af Tolden foretages af Oppebørselskontoret i Frihavnen.
 - b. Stykgods. Med Hensyn til Toldekspeditionen heraf paa Østerbros Station forholdes som ovenfor under A, 2. b anført.

Generaldir. Res. af 16. Juli 1897.

Anm. Toldopsynet paa Østbanegaarden fører en Journal eller Pakhusbog, hvori under fortløbende Nr. specificeres alt det til Banegaarden ankommende uberigtigede Gods, saavel Stykgods som Vognladningsgods. Ved Journalen fremlægges de paagældende indgaaende Ladningsfortegnelser, og Ankomstatterne udstedes af Toldopsynet. I Journalen indrettes en Rubrik til Afskrivning af Godset, i hvilken Rubrik anføres Nummeret paa den

Klareringsangivelse, hvorefter paagældende Varer ere toldberigtigede, samt Nummeret paa den Oplæggelsesangivelse, i Henhold til hvilken Varer ere oplagte paa Toldboden. Naar Varer forsendes som uberigtigede med Jærnbane fra Østbanegaarden, vil det ene Eksempel af Ladningsfortegnelsen, vedhæftet den senere ankommende Ankomstattest, være at vedlægge Journalen, der ogsaa for disse Varers Vedkommende i den ovenfor nævnte Rubrik maa indeholde Forklaring om, under hvilken Dato og hvortil de ere forsendte.

Den øvrige Regnskabsføring: Protokollation af Fortoldningsangivelser og af Angivelser paa Varer, der skulle forsendes til Steder uden for Kjøbenhavn paa anden Maade end pr. Jærnbane, samt Optrævning af Toldafgifterne besørgeres af Frihavns Oppebørselskontor.

Angivelser paa Varer, der fra Østbanegaarden oplægges paa Varefrilageret paa privat Transitoplæg eller som afgaa til Indladning i et af Kjøbenhavns Havne-distrikter, protokolleres som paabudt i Generaldirektoratets Reglement af 16. Oktober 1894, Punkt B. 1. c, d og f (se Side 71—72 i Supplementet for 1894) og Afskrivning foretages i Journalen.

v. Kbhvn.s Overtoldinsp. Skr. af 26. Juli 1897.

321. Til Toldforordningens § 254 „Farten med Stenfiskerfartøjer etc.“, Side 470, og Punkt 59, Side 21 i Supplementet for 1892—1893.

Under Hensyn til Vanskeligheden for Toldvæsenet ved i Praksis at haandhæve Stenfiskeribestemmelserne med den paa Kysterne uafmærkede »daglige Vandstandslinie« som Norm ændres Generaldirektoratets Resolution af 17. November 1893 saaledes, at der i Stenfiskeritoldsedlerne som Forklaring for Omfanget af den derved givne Bevilling til at sejle uden Iagttagelse af de almindelig gældende Klareringsregler indføres:

»Under Stenfiskeri henhører kun Optagning til Søs af Sten, der ligge i Vandet«.

Generaldir. Skr. af 23. Juni 1897
til Overtoldinspektorerne og Krystoldinspektoratet.

322. Til Punkt 2 i Finansministeriets 2det Revisionsdepartementets Cirkulære Nr. 1, 1882, Side 544—545 i Samlingens I. Del og Side 506 i sammes 2. Del.

Bestemmelsen i Punkt 2 i Revisionsdepartementets Cirkulære Nr. 1 af 1. Januar 1882 om at Forsendelser fra Toldstederne til Departementet skulle paa Adressesidens venstre Hjørne foroven paategnes Ordet »Toldsag« ændres derhen, at de nævnte Forsendelser fremtidig blive at stile til »2det Revisions-Departement, Toldafdelingen«.

Finansm. 2. Revis. Dep. C. Nr. 1, 1897, 3.

323. Til § 10 i Instruksen af 12. December 1797, Side 560 m. fl. som Anm.

Telegrafiske Andragender og Toldkamrenes Erklæringer over saadanne, se Generaldirektoratets Skr. af 11. Oktober 1897 til Overtoldinspektorerne for Østifterne og Nørrejylland, optagen i Supplementet til 2. Del under Punkt 342.

324. Til §§ 15 og 16 i Instruksen for Krystoldvæsenet, Side 641—643.

Fra 1. April d. A. er der for Krystoldvæsenets Inkvirering m. m. af Skibe i danske Farvande forsøgsvis fastsat følgende Regler, der ville være at iagttage inden for hvert Aars Krystogt fra den 8. Marts til den 24. December, bægge inklusive.

Sejlskibe under Sejl, bestemte til dansk Havn sønden for Aarhus, bordes og toldbehandles ikke af Krystoldfartøjerne norden for Aarhus, men kun af de Krysfartøjer, som antræffe dem i Farvandene sønden for Aarhus.

Sejlskibe under Sejl, bestemte til dansk Havn mellem Skagen og Aarhus, bordes og toldbehandles kun af det Krystoldfartøj i Kattegat mellem Skagen og Aarhus, inden for hvis Station Sejlskibets Bestemmelsessted ligger.

Ved at løbe Sejlskibet agten om, ved Prajning eller ved Jolle, alt dog uden ved Signal at fordre Sejlskibet stoppet, men altsaa kun under Sejlads, erkyndige Krystoldfartøjerne i Kattegat mellem Skagen og Aarhus sig om Sejlskibenes Bestemmelsessted og handle i Overensstemmelse med ovenstaaende.

Saafernt der fra Sejlskibets Side ikke gives den forlangte Oplysning, hejser Krystoldfartøjet Stoppesignal, og Bestemmelsen i Instruksen for Krystoldvæsenet af 24. April 1860 § 16 træder da straks i fuld Kraft.

Alle Sejlskibe, som i Kattegat paa Strækningen mellem Skagen og Aarhus antræffes ankerliggende paa dansk Søterritorium, bordes og toldbehandles som hidtil af det Krystoldfartøj, af hvilket de antræffes.

C. S. Nr. 2, 1897, b.

Supplement

for Aaret 1897 til 2^{den} Del af

Samling

af

de gældende Love, Anordninger og
administrative Bestemmelser

vedrørende

Toldvæsenet i Danmark,

dog ikke Toldtariffen eller

Bestemmelserne om Skibsmaaling og Skibsregistrering.

Samlet og udgivet af

Toldforvalter **V. V. Hassing**

og

Kontorchef **E. Jensen**

i Finansministeriets 2. Revisionsdepartement.

Kjøbenhavn.

L. A. Jørgensens Bogtrykkeri.

1898.

325. Til Afsnittet „Om Beskatningen af Brændevinsbrænding“, § 27 i Lov af 1. April 1887 og § II i Instr. i C. S. Nr. 3, 1892, Side 22 og 23.

Efter Indstilling fra den tilsynshavende med Brænderibeskatningen er det blevet paabudt Brændevinsbrænderierne i Kjøbenhavns Tolddistrikt at føre et dagligt Regnskab paa Driftoversigten over Til- og Afgangen i Beholdningen af Øl, Ølbærme og deslige alkoholholdige Stoffer.

Generaldir. Res. af 15. Februar 1897.

326. Til Afsnittet „Om Ølbeskatning“, § I i Lov af 1. April 1891, Side 60.

Paa Forespørgsel om en Høker, som ifølge Næringsloven er berettiget til at sælge Øl, er forpligtet til at holde sig Bestemmelserne i Lov om en Ølskat af 1. April 1891 efterrettelig, naar han af sit eget hjemmebryggede Husholdningsøl sælger enkelte Kander eller Potter til sine Kunder, er meddelt, at da den paagældende saaledes brygger Øl til Salg, er han forpligtet til i Henhold til Lovens § 1 at løse Næringsbevis som Brygger og at føre autoriserede Handelsbøger.

Generaldir. Skr. af 29. November 1897.

327. Til Afsnittet „Om Ølbeskatning“, § 2 i Lov af 1. April 1891, Side 61, jfr. § 26 i samme Lov, Side 75—76, og Punkt 254, Side 144 i Supplementet for 1896.

Den ved § 2 i Lov Nr. 50 af 1. April 1891 om en Ølskat m. m. fastsatte Skat opkræves for April Maaned 1897 ikkun med 7 Kr. pr. Td., men fra 1. Maj s. A. med 9 Kr., dog at der indtil 31. Marts 1902 af skattepligtigt Øl, som hvert enkelt Bryggeri aarlig udleverer til Forbrug her i Landet, kun betales:

8	Kr. pr. Td. af de første 1,500 Tdr.
$8\frac{1}{4}$	— — — næste 1,500 —
$8\frac{1}{2}$	— — — næste 1,500 —
$8\frac{3}{4}$	— — — næste 1,500 —

Bryggerier, som tilhøre samme Ejer, eller som ere forenede under fælles Ledelse, betragtes med Hensyn til Opnaelsen af foranstaaende Skattelettelse som et enkelt Bryggeri.

Lov af 11. Maj 1897.

328. Til foranførte Lov af 11. Maj 1897.

Ved hoslagt at tilstille Toldkamret et Eksemplar af Lov om Forandring i Lov Nr. 50 af 1. April 1891 om en Ølskat m. m., skal man ikke undlade tjenstligt at meddele til Efterretning, at den for de første 6,000 Tdr., der aarlig, 30 i Finansaaret, udleveres til Forbrug her i Landet, lovbestemte Lempelse i den fra 1. Maj d. A. indtraadte Skat af 9 Kr. pr. Tønde vil være at beregne fuldt ud for de 11 Maaneder af indeværende Finansaar, hvorhos den for April Maaned formeget erlagte Skat vil være at tilbagebetale mod behørig Kvittering, eventuelt være at afkorte i Skatten for Maj Maaned.

Paa de maanedlige Anmeldelser til Skatteberigtigelsen vil Toldkamret have at anføre, hvorledes Skatten er beregnet (Tøndetal og Afgiftssats).

Med Hensyn til Lovens Slutningsbestemmelse tilføjes, at den fornødne Instruks vil blive Toldkamret meddelt fra Inspektoratet for Ølbeskatningen.

Generaldir. C. Skr. af 1. Juni 1897.

Anm. Den i foranstaaende Skrivelse fra Generaldirektoratet af 1. Juni 1897 ommeldte Instruks er under 3. Juni 1897 bleven meddelt de vedkommende Toldsteder.

329. Til Afsnittet „Om Ølbeskatning“, Punkt 5 i „Foreløbig Instr.“ i C. S. Nr. 2, 1891, f, Side 69.

Til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse er meddelt Overtoldinspektoratet for Kjøbenhavn og Inspektoratet for Ølbeskatningen, at det bevilges, at der fremtidig saavel ved Forsendelser med Dampskibe som i mødende Tilfælde med Sejlskibe til Island og Færøerne af skattepligtigt Øl indrømmes Bryggerierne Afgiftsfrihed under samme Forhold som angivet i Resolution af 3. August 1882 (anført i Samlingens 2. Del, Side 38), hvorved det er tilladt, at der udbetales Godtgørelse for de med eet og samme Skib paa een og samme Rejse til fremmed Sted udførte Partier Spirituosa, der hver for sig ere under, men sammenlagte over det fastsatte Minimum, dog saaledes, at der atgives særlig Udførselsangivelse for hvert enkelt Lossested.

Generaldir. Skr. af 22. April 1897.

330. Til Afsnittet „Om Beskatningen af indenlandsk Roesukker“, § 3 i Lov af 3. Maj 1873, Side 88.

Overtoldinspektoraterne ere anmodede om fremtidig at indsende de Ansøgninger, der maatte fremkomme fra Toldassistenter eller Toldmedhjælpere om Ansættelse ved Kontrollen med Roesukkerfabrikkerne, under eet inden den 1. August hvert Aar, ledsagede af Overtoldinspektoratets Bemærkninger; for de Ansøgningers Vedkommende, der ere indkomne fra Funktionærer ved Provinstoldstederne tillige med Oplysning om, hvorvidt de paagældende ville kunne undværes ved de respektive Toldsteder uden Erstatning.

Generaldir. Skr. af 7. Maj 1897.

331. Til samme Afsnit, § 23 i Lov af 3. Maj 1873 og § 12 i Instr. i C. S. Nr. 2, 1883, a, Side 103.

I Anledning af en gennem Overtoldinspektoratet for Østifterne indkommen Forespørgsel fra et Toldkammer om, hvorvidt der fra Toldvæsenets Side kan være noget at erindre imod, at den Malas, som fremkommer ved Sukkertilvirkningen paa den vedkommende Toldsted underlagte Sukkerfabrik efter sidste Produkt, og som efter forudgaaet Anmeldelse til Toldvæsenet om Mængden og Bestemmelsesstedet ifølge § 12 i Instruksen af 30. August 1883 vil kunne bortføres fra Fabrikken, naar den kun indeholder bl. a. 46—53 pCt. Sukker, tilføres en Spritfabrik, der eventuelt agtede deraf at fremstille Melassefoder, er meddelt, at den fremsatte Forespørgsel maatte besvares benægtende.

Generaldir. Skr. af 22. Oktober 1897.

332. Til Afsnittet „Om fremmedes Handelsberettigelse“, Side 135, Anm. I.

Anmærkningen tilføjes: C. S. Nr. 1, 1897, a.

333. Til Afsnittet XI, „Konsulatafgift af danske Skibe“, Side 148 og Punkt 76, Side 33 i Supplementet for 1892—1893.

Toldstedernes Opmærksomhed henledes paa, at naar den skyldige Konsulatafgift af et Skib, for hvilket et Aktieselskab staar indtegnet som Ejer, ikke er erlagt inden Udløbet af den normerede Frist, kan der ved den i Cirkulære af 18. December 1893, B, 3 ommeldte Udpantningsbegæring til vedkommende Retsbetjent kun rekvireres Udpantning hos Aktieselskabet eller hos den administrerende Direktør for Aktieselskabet som saadan, men ikke hos nævnte Direktør personligt og i dennes private Effekter.

C. S. Nr. 2, 1897, e.

334. Til Punkterne 3 og 4 i Finansministeriets 2det Revisionsdepartements Cirkulære Nr. 1, 1882, Side 175.

I Forbindelse med de i Revisionsdepartementets Cirkulære Nr. 1 af 1. Januar 1882 under Punkterne 3 og 4 givne Bestemmelser om Antegnellers Besvarelse og Tilbagesendelse meddeles herved endvidere til Iagttagelse i Fremtiden, at den paagældende Antegnelse maa, forinden den tilbagesendes hertil, forsynes med Attest om, at den paabudne Afskrift er tagen og henlagt i Arkivet.

Finansm. 2. Revis. Dep. C. Nr. 1, 1897, 4.

335. Til Afsnittet „Om Regnskabsaflæggelsen ved Provinstoldstederne“, Side 234, jfr. Generaldecisoratets Cirkulærskrivelse af 14. April 1853, Side 295.

Det meddeles herved til Efterretning, at der i Henseende til Beløb, som ifølge Antegnelsesposter decideres til Godtgørelse, ikke fremtidig i de afgivne Decisioner vil blive bestemt nogen Frist for Tilbagebetalingen, medmindre denne i særegne Tilfælde udstrækkes til 8 Uger eller derover fra Decisionens Udstedelsesdato. Det fastsættes nemlig herved som almindelig Regel, der tages til Følge, at deslige Tilbagebetalinger, naar de tilkomme her i Landet bosatte, kunne udbetales i Løbet af 4 Uger fra Decisionens Udstedelsesdato.

Efter Modtagelsen af den paagældende Decision paahviler det Regnskabsføreren hurtigst muligt at meddele vedkommende behørig Underretning om den ham tilkommende Godtgørelse.

Finansm. 2. Revis. Dep. C. Nr. 1, 1897, 2.

336. Til „Afsnittet „Om Regnskabsekstrakter“, Generaldecisoratets Cirkulærskrivelse af 1. November 1851, Side 297.

Den ved Finansministeriets 2. Revisionsdepartements Skrivelser af 18. og 22. Februar samt 28. Marts 1896 (se Punkt 267, Side 147—148 i Supplementet for 1896) givne Instruktion er meddelt samtlige Toldsteder ved Revisionsdepartementets Cirkulære Nr. 1 af 13. Marts 1897, Punkt 5, hvorhos der i bemeldte Cirkulære er til Vejledning ved Affattelsen af den paagældende Specifikation meddelt efterstaaende Eksempel paa en Specifikation til Ekstrakten for Februar Maaned.

Specifikation.

Anvisninger fra Bestyrelsen for de militære Underklassers Pensionering og for Invalideforsørgelsen, Direktionen for den almindelige Enkekasse og Centralkomiteen i Kjøbenhavn 360 Kr. » Ø.

Finansministeriets 1ste Departements Anvisning U. K.

Nr. 423 af 2. Januar 1897 paa 32 Kr. 50 Ø., hvoraf for Marts

Maaned

10 — 84 —

Finansministeriets 2det Departements Anvisning Nr. 8804 af 2. Januar 1897 paa 264 Kr. 22 Ø., hvoraf til Rest for Februar og Marts Maaneder	176 Kr. 15 Ø.
o. s. v.	
Finansministeriets 2det Departements Anvisning Nr. 9989 af 25. Februar 1897 paa	2,000 — » —
o. s. v.	
Finanshovedkassens Ekstraktanvisning C. 119 af 2. Januar 1897 ad Nr. 8555, 2det Departement, paa 115 Kr., hvoraf for Marts Maaned	38 — 34 —
o. s. v.	

I alt

(For saa vidt det ikke anses fornødent at tilbageholde det hele specificerede Beløb eller dette paa Grund af Kassebeholdningens Størrelse ikke lader sig gøre, anføres det tilbageholdte Beløb saaledes : »Hertil tilbageholdt. . Kr. Ø.«).

337. Til Afsnittet „Om Anvisninger m. v.“, Side 306—314, jfr. Finansministeriets 2det Revisionsdepartements Skrivelse af 23. Oktober 1894, Punkt 127, Side 61 i Supplementet for 1894.

Efter Anmodning fra Finansministeriets 2det Departement skal Revisionsdepartementet have Toldkasserne paalagt fremtidig at iagttage følgende:

Forinden delvis betalte Ordre eller Ekstraktanvisninger fremsendes til Finanshovedkassen, vil Toldkassen for de resterende Beløb have at tage Ekstrakter af vedkommende Ordre eller Anvisninger, hvilke da tjene til Vejledning ved de senere Udbetalinger. Kvitteringerne for Udbetalinger efter disse Ekstrakter indsendes derefter som sædvanlig til nævnte Kasse, forsynede med Paategning om Nummeret paa den originale Ordre eller Anvisning, hvilket ligeledes maa være anført paa den medfølgende Fortegnelse over fremsendte Likvidationsposter.

Under hvert Aars 31. Marts ville samtlige af Finansernes Centralbestyrelse i det forløbne Finansaar udstedte, endnu resterende Udgiftsordrer, saavel de delvis betalte som de ikke til Udbetaling komne, være at indsende til Finanshovedkassen, idet Toldkassen forinden maa, som ovenfor anført, tage de nødvendige Ekstrakter vedrørende de ikke betalte Beløb. De af Finanshovedkassen udfærdigede Ekstraktanvisninger kunne derimod forblive ved Toldkassen.

Finansm. 2. Revis. Dep. C. Nr. 1, 1897, I.

338. Til Afsnittet „Mønstring af Skibsmandskab“, Side 379—415.

Fra 1. April d. A. at regne henlægges de Forretninger, der vedkomme de søfarendes Ud- og Afmønstring, for Tuborg Havns Vedkommende fra Mønstringsbestyreren i Kjøbenhavn til Tuborg Toldkontrol.

Justitsm. Bek. af 15. Marts 1897.

339. Til Punkt 134, Side 64 i Supplementet for 1894.

Til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse er meddelt Overtoldinspektoratet for Kjøbenhavn, at Ekspeditionen i Kjøbenhavns Frihavn (Toldboden 3: Vejerboden undtagen) vil være at fastsætte til de samme Tider, som ere gældende i Toldhavns Distrikter (Toldboden undtagen), og at der uden for disse Ekspeditionstider vil kunne finde Klarering Sted af toldfrie Kornvarer og Foderstoffer, Kul, Koks og Cinders samt Tømmer og Træ.

Generaldir. Skr. af 16. Juni 1897.

340. Til foranførte Punkt i Supplementet for 1894.

Paa given Anledning er tilkendegivet, at Transitgods, der fra Kjøbenhavns Frihavn angives til Forsendelse, vil være at behandle paa samme Maade og efter de samme Regler med Hensyn til Godsets Vejning som Transitgods, der forsendes fra Kjøbenhavns Toldbod.

Generaldir. Res. af 12. April 1897.

341. Til foranstaaende Resolution af 12. April 1897.

I Forbindelse med Generaldirektoratets foran anførte Resolution af 12. April 1897 er meddelt, at den heri givne Bestemmelse ikke berører den mellem Toldvæsenet og Jærnbanevæsenet truffne Overenskomst med Hensyn til Videreforsendelsen af Gods, der ankommer med Dampfærgen fra Malmø.

Generaldir. Res. af 22. April 1897.

342. Til 6te Afdeling „Om Indberetninger m. v. fra Provinstoldstederne“, Side 503—504.

Da det ofte hænder, at der fra Købmænd og Mæglere i Provinserne direkte til Generaldirektoratet indkommer telegrafiske Andragender om forskellige Begunstigelser med Anmodning om telegrafisk Svar, skal man tjenstligt anmode Overtoldinspektoratet om gennem Toldkammerne at henlede de paagældendes Opmærksomhed paa, at en saadan Fremgangsmaade som Regel ikke vil fremskynde Sagen, idet Generaldirektoratets Resolution sædvanlig først vil blive afgiven efter at det paagældende Toldkammers Erklæring er bleven indhentet, men at de paagældende maa henvises til, saafremt en Sag fordrer en hurtig Afgørelse, at henvende sig derom til Toldkammeret, der bemyndiges til i fornødent Fald paa Andragerens Bekostning direkte til Generaldirektoratet at indsende en telegrafisk Indstilling i Sagen.

Generaldir. Skr. af 11. Oktober 1897

til Overtoldinspektoraterne for Østifterne og Nørrejylland.

Supplement

for Aaret 1898 til 1ste Del af

Samling

af

de gældende Love, Anordninger og
administrative Bestemmelser

vedrørende

Toldvæsenet i Danmark,

dog ikke Toldtariffen eller

Bestemmelserne om Skibsmaaling og Skibsregistrering.

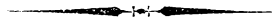
Samlet og udgivet af

Toldforvalter **V. V. Hassing**

og

Kontorchef **E. Jensen**

i Finansministeriets 2. Revisionsdepartement.

Kjøbenhavn.

L. A. Jørgensens Bogtrykkeri.

1899.

343. Til Toldforordningens § 1, Side 4.

Ved Lov af 26. Marts 1898 om Handel med Gødnings- og Foderstoffer (se Lovtidende A, Side 278—263) ere forskellige Bestemmelser givne til Sikkerhed for Købere af Handelsgødninger og Foderstoffer. Disse Bestemmelser gaa bl. a. ud paa, at der ved Handel om Partier paa 200 Pd. og derover af een Sort af de nævnte Varer skal af Sælgeren leveres Køberen et Dokument, indeholdende forskellige Oplysninger om Varernes Beskaffenhed, jfr. navnlig Lovens §§ 1 og 2.

Af Lovens Bestemmelser gengives her §§ 10, 11 og 12, der ere saalydende:

§ 10: „Ved Indførsel fra Udlandet af de i denne Lov omhandlede Varesorter skulle de i §§ 1 og 2 ommeldte trykte Blanketter benyttes, for saa vidt Varerne sendes til andre end handlende eller Fabrikanter. Toldvæsenet paaser, at fra Udlandet ankommende Varer, der ikke ere ledsagede af saadanne Blanketter i behørig udfyldt Stand, ikke udleveres, medmindre Modtageren for Toldvæsenet godtgør, at han er handlende eller Fabrikant.“

§ 11: „Den, der forfalsker de i nærværende Lov omhandlede Varer eller forvansker Prøver, hvorefter Spørgsmaal om Varernes Kontraktmæssighed skal afgøres, straffes efter alm. borgerl. Straffelovs § 278, 1ste Stykke, uden Anvendelse af nævnte Paragrafs 2det Stykke.

Den, der i svigagtigt Øjemed i de i nærværende Lovs §§ 1 og 2 omhandlede Dokumenter giver urigtige Oplysninger, straffes efter samme Paragraf i Straffeloven, saaledes at efter Forseelsens Beskaffenhed henholdsvis Paragraffens 1ste eller 2det Stykke kommer til Anvendelse.

Den, der i Strid med nærværende Lov undlader i rette Tid eller paa behørig Maade at udstede de i Lovens §§ 1 og 2 omhandlede Dokumenter eller overtræder Forskrifterne i Lovens §§ 4 og 5, straffes med Bøder, der tilfalde Statskassen. Under samme Ansvar paahviler det den udenlandske Sælgers her i Landet værende Agent, gennem hvem en Handel om de i denne Lov omhandlede Varer er bragt i Stand eller fuldbyrdet, at drage Omsorg for, at de i Lovens §§ 1 og 2 givne Forskrifter følges.“

§ 12: „Sager angaaende Straf efter § 11, 3dje Stykke, behandles som offentlige Politisager.“

I øvrigt henvises til selve Loven samt til Landbrugsministeriets Bekendtgørelser af 15. December 1898, der findes i Lovtidende A for 1898, Side 562—572.

344. Til Punkt 278, Side 160 i Supplémentet for 1897 og Punkt 141, Side 82—83 i Supplémentet for 1895.

Overtoldinspektoratet for Nørrejylland er anmodet om at tilkendegive Toldstederne ved Landtoldgrænsen, at Landbrugsministeriet i Skrivelse af 19. Juli 1898 har meddelt, at Grænsehandel med fersk Kød i mindre Partier end de i Landbrugsministeriets Bekendtgørelse af 30. April 1897 omhandlede ikke rammes af den nævnte Bekendtgørelse, samt at den i dennes § 6 indeholdte Bestemmelse om, at Udførsel af fersk Kød over Landgrænsen ikkun maa ske ved Grænsetoldstederne, alene angaar saadant Kød, som omhandles i Bekendtgørelsen, nemlig halve og kvart Kroppe samt Kød i Fustager og Slagteaffald.

Generaldir. Skr. af 23. Juli 1898.

345. Til Toldforordningens § 6, Side 6—9, og Landbrugsministeriets Bekendtgørelser af 13. Juni 1896, anførte under Punkterne 198 og 199, Side 119—122 i Supplémentet for 1896.

Til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse er meddelt Overtoldinspektorerne, at Landbrugsministeriet under 22. Januar 1898 har tilskrevet Generaldirektoratet, at der fra Ministeriets Side intet findes at erindre imod, at Sendinger af Svineprodukter her fra Landet til Tyskland, der returneres, fordi det fra de paagældende Myndigheders Side gøres gældende, at Produkterne ikke ere tilstrækkelig gennemsaltede, genindsføres her til Landet, naar Identiteten paa betryggende Maade godtgøres.

Generaldir. Skr. af 27. Januar 1898.

346. Til samme Bestemmelser.

Ifølge Meddelelse fra Landbrugsministeriet har samme i Anledning af et fra det forenede Dampskibsselskab fremkommet Andragende om Tilladelse til, uanset det for Tiden bestaaende Forbud mod Indførsel fra Sverrig af klovbærende Husdyr og raa Handelsprodukter af samme m. m. at videreforsende pr. Dampskib til England det med Selskabets Sundskibe ankommende »letsaltede« Fæsk fra Sverrig, under 28. f. M. meddelt den ansøgte Tilladelse paa Betingelse af, at Flæsket som Transitgods under Veterinærpolitiets eller Toldvæsenets Tilsyn overføres direkte fra Skib til Skib uden at ilandbringes eller fra Ankomstskibet overføres til en lukket Pram og derfra til Afgangsskibet.

Generaldir. Skr. af 2. Maj 1898 til Overtoldinsp. for Kbhvn.

347. Til samme Bestemmelser, jfr. endvidere Landbrugsministeriets Bekendtgørelse af 22. Maj 1897, anført under Punkt 281, Side 161 i Supplementet for 1897.

Under 19. Marts 1898 har Generaldirektoratet tilskrevet Overtoldinspektorerne saaledes:

»Foranlediget ved gentagende Andragender fra Firmaet Albert Nathan & Co i Hamborg om Tilladelse til fra Tyskland her til Landet at indføre Huder, uanset at Hornene, der efter tysk Handelssædvane ikke vare fjernede, ikke ganske have fyldestgjort de i Landbrugsministeriets Bekendtgørelse af 13. Juni 1896 opstillede Betingelser, har nævnte Ministerium efter stedfunden Brevveksling med det veterinære Sundhedsraad under 17. ds. tilskrevet Generaldirektoratet, at naar det i nævnte Bekendtgørelses § 1 er forbudt at indføre ikke fuldkommen tørrede Horn af Husdyr, med Hensyn til hvis Indtørsel »almindeligt Forbud« er etableret, har Meningen hermed ikke været at forbyde Indførsel af Horn, som sidde paa saadanne Huder, hvis Indførsel efter de gældende Bestemmelser, jfr. tillige Landbrugsministeriets Bekendtgørelse af 22. Maj f. A., er tilladt.

Ved at meddele foranstaaende skulde man tjenstligt anmode Overtoldinspektoratet om i Overensstemmelse hermed at ville instruere de under samme sorterende Toldsteder (for Kjøbenhavns Overtoldinspektors Vedkommende Toldopsynet) om i paakommende Tilfælde ikke at lægge Hindringer i Vejen for Indførselen af Hornene i Forbindelse med Huderne.«

348. Til samme Bestemmelser og Landbrugsministeriets Bekendtgørelse af 15. December 1897, anført under Punkt 283, Side 162 i Supplementet for 1897.

Efter at det af de tyske Regeringsautoriteter er blevet anordnet, at alt Hornkvæg, der ad Søvejen indføres til Tyskland fra Danmark, skal underkastes Tuberkulinprøve i de tyske Søkarantæneanstalter, og at alle de Dyr, der reagere efter Prøven, skulle tilbagevises, finder Ministeriet sig foranlediget til at anmode D'Hrr. Amtmænd om at henlede de Dem underlagte Politimesteres Opmærksomhed paa, at de Dyr, der efter de saaledes i Tyskland truffne Anordninger blive tilbageviste, ikke kunne føres tilbage her til Landet, da saadan Indførsel maa betragtes som stridende mod Ministeriets Bekendtgørelse Nr. 157 af 15. December 1897, jfr. Bekendtgørelse Nr. 88 af 13. Juni 1896, hvorefter Indførsel af levende Drøvtyggere fra Tyskland her til Landet er forbudt. Man undlader ikke at tilføje, at der ikke vil kunne ventes meddelt nogen Dispensation fra dette Forbud.

Landbrugs. C. af 5. Marts 1898 til samtlige Amtmænd.

349. Til samme Bestemmelser.

Den i foranstaaende Punkt 348 omhandlede Bekendtgørelse af 15. December 1897 er ophævet ved Bekendtgørelse af 23. Marts 1898, hvilken sidste Bekendtgørelse igen er ophævet ved Bekendtgørelse af 23. April 1898, der findes i Lovtidende A for 1898, Side 315—316.

350. Til Toldforordningens § 6, Side 6—9.

Af den under 26. Marts 1898 udkomne og i Lovtidende for 1898, Side 261—263, optagne Lov om Foranstaltninger til Bekæmpelse af Tuberkulose hos Hornkvæg optages her det 1ste Punktum af § 2, der lyder saaledes:

»Indførsel af levende Hornkvæg fra Udlandet her til Landet maa kun finde Sted over bestemte af Landbrugsministeren nærmere fastsatte Steder.«
samt §§ 7, 8 og 9, der ere saalydende:

§ 7: »Fra Udlandet maa Mælk og Kærnemælk kun indføres her til Landet, naar det paa en efter Landbrugsministerens Skøn fyldestgørende Maade er godtgjort, at de omhandlede Produkter have været opvarmede til en Temperatur af mindst 68 Gr. Reaumur. Dog skal Landbrugsministeren være bemyndiget til under særlige Forhold at meddele Dispensation fra det her omhandlede Forbud.«

§ 8: »Kontrollen med Overholdelsen af nærværende Lovs Bestemmelser føres af Veterinærpolitiet, Toldvæsenet, Fabrikinspektoraterne og Inspektørerne ved Smør- og Margarinekontrollen efter Landbrugsministerens Instruktion.«

Anm. Nogen saadan Instruktion vides ikke at være given.

U. A.

§ 9: »Overtrædelse af Forskrifterne i denne Lovs §§ 2, 3, 6 og 7 følges som offentlige Politisager og straffes med Bøder fra 10 til 200 Kr., der tilfalde Statskassen. I de i §§ 6 og 7 ommeldte Tilfælde blive de lovstridige Varer derhos at konfiskere og opvarme til den i §§ 6 og 7 foreskrevne Varmegrad. Det ved Salget indvundne Beløb tilfalder i Kjøbenhavn Kommunens Kasse og uden for Kjøbenhavn de fattiges Kasse.«

351. Til det i foranstaaende Punkt 350 anførte 1ste Punktum af § 2 i Lov af 26. Marts 1898 om Foranstaltninger til Bekæmpelse af Tuberkulose hos Hornkvæg.

Under Henviisning til Bestemmelsen i § 2 jfr. § 10 af Lov om Foranstaltninger til Bekæmpelse af Tuberkulose hos Hornkvæg af 26. Marts d. A. bliver det herved fastsat, at Indførsel af levende Hornkvæg fra Udlandet her til Landet fra den 1. Juni d. A. at regne indtil videre kun maa foregaa over Kjøbenhavn, Helsingør og Frederikshavn.

Landbrugsm. Bek. af 28. Maj 1898.

352. Til Afsnittet »Om Lossen og Laden samt Anmeldelser ved Toldstederne«, Side 10—33, C. S. Nr. 3, 1880, a, Side 25—32, samt Punkt 7, Side 5 i Supplementet for 1892—1893.

Fra den 1. November d. A. forandres Strandkontrolørposterne i Slettestrand under Thisted Toldsted og i Orehoved under Nykjøbing paa Falster Told-

sted til Toldopsynsposter; sidstnævnte Post tillægges der Klareringsret i indenrigsk Fart efter C. S. Nr. 3, 1880 for Losninger og Indladninger i det under Posten hørende Territorium.

C. S. Nr. 2, 1898, e.

353. Til Toldforordningens § 14, Side 33, og C. S. Nr. 3, 1846, i, A, Side 33—34.

Paa dertil given Anledning er Overtoldinspektoratet for Nørrejylland blevet anmodet at instruere samtlige Limfjordstoldsteder om, at indenfjords Fart vil være at stille lige med landværts Samfærdsel, saaledes at Opsyn ved Lossen og Laden af Varer i denne Fart er uforuden, og det baade hvad indenlandske og fremmede og frigjorte Varer som hvad uberigtigede Varer angaar, idet vedkommende, i hvis private Værge Transitgoods er betroet til Forsendelse, er ansvarlig for saadant Gods efter Toldforordningens §§ 102—105 (se Side 229—230), og for Kreditoplagsvarers Vedkommende er det Afsenderens egen Sag at tilvejebringe den til de paagældende Varers Afskrivning i hans Kreditoplagskonto fornødne Ankomstattest; kun af Hensyn til Bropengene føres et ganske generelt Tilsyn med de Varepartier, vedkommende Skib ind- eller udfører, og der vil i den ommeldte Fart kun i det Tilfælde, at Transit- eller Kreditoplagsvarer begæres oplagte i eller udleverede fra Toldpakhuset uden for Ekspeditionstiden, kunne blive Spørgsmaal om Diæter til Toldopsyn, jfr. i øvrigt Bestemmelserne i C. S. Nr. 3, 1846, i, A, og C. S. Nr. 6, 1860, a, sidste Punktum (se Side 497).

Generaldir. Skr. af 8. December 1898.

354. Til C. S. Nr. 2, 1896, anført under Punkt 206, Side 124—126 i Supplementet for 1896.

Paa et derom indkommet Andragende er det bevilget, at Vægten af Kul, Koks og Cinders, der indføres til indenlandske Steder fra Aktieselskabet det danske Kulkompagnis Plads i Kjøbenhavns Frihavn, maa paa Ankomststederne ansættes efter Vejerattest, udstedt af det autoriserede Vejerkontor i bemeldte Frihavn. Denne Attest træder i Stedet for de i C. S. Nr. 2, 1896, første Stykke nævnte Ladningsdokumenter, hvorhos Ladningsmodtagerens Regning eller Faktura fra Kulkompagniet tillige vil være at fremlægge og deslige Ladninger i det Hele være at behandle overensstemmende med de i bemeldte Cirkulærsamling foreskrevne Regler.

Generaldir. Res. af 3. Februar 1898.

355. Til samme Cirkulærsamling.

Det meddeles herved Toldstederne til Efterretning og Iagttagelse, at naar en til et Toldsted indkommen Skibsladning Stenkul, Koks eller Cinders er bestemt til delvis at losses ved dette og et andet Toldsted til to forskellige Modtagere, der hver ønske at fortolde deres Del eller tage den paa Kreditoplæg efter det lossedes, paa Grundlag af Ladningspapirerne og Fakturaen udfundne Vægt, kan saadant tillades uden speciel Opvejning under Iagttagelse af følgende Regler:

Modtageren paa første Lossested angiver sin Del af Ladningen til Fortoldning eller Kreditoplæg paa sædvanlig Maade. Toldvæsenet fører Kontrol med det lossede Tøndetal og konstaterer ved Prøvevejning det udlossedes Vægt, hvilken benyttes dels til Jævnførelse med den i Generalangivelsen og Specialangivelsen angivne Vægt, dels til Bestemmelse af Restladningens Vægt.

Naar Skibet afsejler til sit andet Bestemmelsessted, bliver der i den udgaende Toldseddel at gøre Anførsel om den berigtigede Vægt og om den derefter udfundne Vægt af Restladningen.

Ved det andet Bestemmelsessted berigtiges Restladningen ved Fortoldning eller tages paa Kreditoplæg efter den i Toldsedlen fra 1ste Lossested opgivne Vægt. Hvis Toldvæsenet imidlertid efter de foreliggende Omstændigheder nærer Tvivl om Vægtens Rigtighed, bliver der at gaa frem i Overensstemmelse med Bestemmelserne i C. S. Nr. 2, 1896, Side 6, 1ste Stykke (Har en Ladning været angivet o. s. v.), dog bliver den derved udfundne Vægt kun at lægge til Grund for Berigtigelsen i saadanne Tilfælde, hvor den er større end den i Toldsedlen anførte.

Ladningsmodtageren paa første Lossested vil have at stille Sikkerhed til Toldvæsenet, efter den derværende Regnskabsførers nærmere Bestemmelse og under hans Ansvar, for de pligtige Toldafgifter af Restladningen, indtil Attest fra det andet Lossestedes Toldkammer om, at Restladningen dertil er ankommet og berigtiget ved Fortoldning eller er taget paa Kreditoplæg, er modtaget. Fremkommer saadan Attest ikke, bliver Restladningen at berigtige af førstnævnte Modtager ved kontant Indbetaling af Tolden.

C. S. Nr. 1, 1898, b.

356. Til Punkt 153, Side 87 i Supplementet for 1895 og Punkt 205, Side 124 i Supplementet for 1896.

Som Følge af en Antegnelsespost om, at der ved Fortoldningen efter Pos. 248 af en med Sejlskib til et Provinstoldsted indført Ladning Trælast med vedladede Varer, der bestuede over Halvdelen af Skibets Drægtighed i Rummet under Dækket, var givet Fradrag for Vedladningen med Halvdelen af Skibets hele Drægtighed under Dækket ÷ $\frac{1}{10}$ Læst i Stedet for efter Afdrag for Skibets Sejlkøje med Halvdelen af den derefter udkomne Drægtighed ÷ $\frac{1}{10}$ Læst, er

tilkendegivet, at der ifølge C. S. Nr. 1, 1895, b ved Fortoldning af Trælastladninger i fuldlastet Skib vil for Rumlastens Vedkommende i Sejlskibe være at lægge til Grund det paagældende Sejlskibs Tonnage af Rummet under Dækket med Fradrag af Tonnagen for det under samme eventuelt værende Rum til Sejlkøje, samt at Bestemmelsen i C. S. Nr. 1, 1896, d ikke har bevirket nogen Forandring heri, men alene foreskriver, at der ved saadanne Fortoldninger efter Pos. 248 i intet Tilfælde maa gives større Fradrag for Vedladningen end Halvdelen af Skibets Drægtighed under Dækket ÷ $\frac{1}{10}$ Læst, hvilken Halvdel vil være at udregne saaledes som foreskrevet i C. S. Nr. 1, 1895, b.

Generaldir. Res. af 19. April 1898.

357. Til C. S. Nr. 1, 1880, b, Side 72—73.

I Anledning af et indkommet Andragende fra en Strandingskommissionær om, at et af Vragstykkerne af et indstrandet og ved Indstrandingen sønderslaaet norsk Skib maatte blive betragtet som Skibets Bundsted og som saadant blive henført til Pos. 210, er meddelt, at da der ikke ved den paagældende Strandingsauktion var bleven udbudt nogen Genstand, der efter sin Beskaffenhed karakteriserede sig eller med Sikkerhed kunde betegnes som Skibets Bundsted eller som »Skibsvrag«, men kun forskellige større og mindre inddrevne Vragdele af det af Søen sønderslaaede Skib, havde den stedfundne Henførsel af samtlige bjærgede Vragdele under Pos. 271 været rigtig og i Overensstemmelse med Bestemmelsen i C. S. Nr. 1, 1880, b.

Generaldir. Res. af 20. April 1898.

358. Til Punkt 289, Side 165—166 i Supplementet for 1897.

Den under dette Punkt omhandlede Udvidelse af Bestemmelsen i C. S. Nr. 1, 1883, c, 3dje Stykke er bragt til almindelig Kundskab ved C. S. Nr. 1, 1898, Punkt c.

359. Til Toldforordningens § 48, »lagttagelser ved Afgifternes Beregning«, Side 99—101.

Anmærkningen tilføjes: Kundg. 10/9 1898, Lovtid. Nr. 122, angaaende Indretningen af Femkronesedler, som af Nationalbanken sættes i Omløb.

- 360.** Til Toldforordningens § 49, Side 107, Lov af 4. Juli 1863, § 13, Side 107—108, Generaldirektoratets Skrivelser af 28. Oktober 1882 og 27. Februar 1885, Side 109, samt Punkt 13, Side 6—7 i Supplementet for 1892—1893.

Ifølge Meddelelse fra Finansministeriet har Konsulatet i Madrid til Udenrigsministeriet telegraferet, at Portorico fra den 29. f. M. i Spanien med Hensyn til Handel og Skibsfart bliver behandlet som Udland.

Hvilket tjenstligt meddeles til behagelig Efterretning og fornøden videre Bekendtgørelse.

Generaldir. Skr. af 11. November 1898 til Overtoldinsp.

- 361.** Til Toldforordningens § 49, Side 107, og Lov af 4. Juli 1863, § 13, Side 107—108.

Efter Anmodning af Finansministeriet ere samtlige Søtoldsteder gennem Overtoldinspektorerne blevne instruerede om, at i Tilfælde af, at der fra en europæisk Havn med et i Argentinien eller anden upriviligeret Stat hjemmehørende Skib maatte ankomme argentinske Varer, vil den i Lov af 4. Juli 1863 § 13 foreskrevne Forhøjelsestold ikke være at bringe til Anvendelse, hvorimod der i hvert enkelt Tilfælde vil være at afgive Indberetning til Generaldirektoratet med Angivelse af, hvor meget Forhøjelsestolden vilde have andraget.

Generaldir. Skr. af 17. December 1898.

- 362.** Til Toldforordningens § 51, Side 113, og Finansministeriets Resolution af 24. Februar 1868, meddelt i Anm. Side 126, samt Punkt 14, Side 7 i Supplementet for 1892—1893.

Det er meddelt Toldstederne gennem Overtoldinspektorerne, at Telegrafkabler, der for Statstelegrafens Regning indføres fra Udlandet til underjordisk Brug her i Landet, kunne indgaa toldfrit.

Generaldir. Res. af 30. Juli 1898.

- 363.** Til C. S. Nr. 3, 1864 til § 18, f i Lov af 4. Juli 1863, Side 121, og Punkt 293, Side 167 i Supplementet for 1897.

Paa given Anledning er meddelt, at Melassefoder ikke vil kunne indføres toldfrit, selv om der afgives Forsikring paa Tro og Love om, at bemeldte Vare udelukkende skal anvendes som Gødningsmiddel eller til Kreaturfoder, samt at

den Toldstederne ved C. S. Nr. 1, 1897, c meddelte Bemyndigelse til at lade under Pos. 27 hørende tørret Sukkerroeaffald indgaa toldfrit under Pos. 98, naar vedkommende Importør i hvert enkelt Tilfælde afgiver skriftlig Forsikring paa Tro og Love om, at Varen udelukkende skal anvendes til Gødning eller Kreaturfoder, ikke omfatter saadant Sukkerroeaffald, der er blandet med Melasse.

Generaldir. Skr. af 21. Marts 1898 til Overtoldinsp. for Kbhvn.

364. Til C. S. Nr. 3, 1864 til § 18, f i Lov af 4. Juli 1863, Side 121, Anmærkningen Side 122, Punkt 223, Side 132 i Supplementet for 1896 og Punkt 294, Side 167 i Supplementet for 1897.

Efter Indstilling fra Overtoldinspektoratet for Kjøbenhavn er det bifaldet, at de bemeldte Overtoldinspektorat givne Bemyndigelser til paa de i Generaldirektoratets Skrivelse af 15. Maj 1883, jfr. C. S. Nr. 2, 1886, b, C. S. Nr. 2, 1897, g samt Generaldirektoratets Skrivelser af 17. April 1879 og 16. Juli 1896 fastsatte Betingelser at tillade toldfri Indførsel af Kalisalte, Chilisalpeter, svovlsur Ammoniak og Lædermel til Gødningsbrug overføres til de kjøbenhavnske Toldinspektører, hver for sit Distrikts Vedkommende, og saaledes, at den Toldkontrolør, der forestaar den paagældende Vares Toldbehandling i Inspektørens Fraværelse, meddeler Tilladelse til toldfri Indførsel mod Inspektørens Approbation.

Generaldir. Res. af 10. Maj 1898.

365. Til C. S. Nr. 1, 1867, e, Side 122.

Paa given Anledning er tilkendegivet, at det ikke kan tillades en Kreditoplagshaver at benytte i sin Tjeneste staaende Personer til i Attester vedkommende Salt, der er solgt til Anvendelse i Agerbrugets og Kvægavlens Interesse, at attestere den paagældende Landbrugers Underskrift.

Generaldir. Res. af 14. Januar 1898.

366. Til samme Cirkulærpunkt.

I Anledning af en Antegnelsespost, hvori det under Henvisning til Bestemmelserne i C. S. Nr. 1, 1867, e var paaanket, at der ved en foregaaet Kreditoplagsafregning var meddelt et Aktieselskab Afskrivning i dets Kreditoplagsbeholdning for et Parti Salt, der efter en fremlagt Anmeldelse var solgt til en Gartner til Anvendelse som Gødning i en Herregaardshave, er meddelt, at den af vedkommende Regnskabsfører anvendte Fremgangsmaade approberedes.

Generaldir. Res. af 10. Juni 1898.

367. Til C. S. Nr. 2, 1892, a, meddelt som Tillæg til Toldforordningens § 51, Side 126.

Paa given Foranledning har Generaldirektoratet under 4. August d. A. bevilget, at den i C. S. Nr. 2, 1892, a omhandlede Indrømmelse af toldfri Indførsel af ristet Malt, Pos. 114, udvides til ogsaa at gælde for ristet (brændt) Majs eller Majsmalt paa de i bemeldte Bestemmelse anførte Betingelser.

C. S. Nr. 2, 1898, b.

368. Til Toldforordningens § 61 og C. S. Nr. 3, 1866, c, Side 136.

Som Følge af en Antegnelsespost til et Provinstoldsteds Regnskab er tilkendegivet, at der uden for det i C. S. Nr. 3, 1866, c omhandlede Tilfælde vil være at indhente Generaldirektoratets Tilladelse til den i Toldforordningens § 61 ommeldte Ompakning af Gods paa Transitoplag.

Generaldir. Res. af 31. Januar 1898.

369. Til Toldforordningens § 66, Side 149, og C. S. Nr. 2, 1865, f, Side 150—151.

Paa Forespørgsel fra et Toldkammer om, hvorvidt et i N. N. domicileret Interessentskab med begrænset Ansvar, der under Firmanavn »Dansk Kaffe-risteri« drev Forretning en gros, kunde tilstaa Kreditoplagsret imod en af Firmaets Indehavere udstedt Selvskyldnerkaution, er meddelt, at der kun vilde kunne indrømmes Interessentskabet Kreditoplag efter de for Aktieselskaber gældende almindelige Regler, nemlig, at Interessentskabet vilde have at løse Næringsadkomst paa Handel samt til Sikkerhed for det fulde Toldbeløb af de til enhver Tid paa dets Oplag henliggende uberigtigede Varer have at stille og til Generaldirektoratet at indsende et Depositum af Stats- eller Kreditforeningsobligationer, Nationalbankaktier eller andre lignende Pengeeffekter, der af Generaldirektoratet skønnes fuldt betryggende og fyldestgørende, og saaledes, at Kreditoplagsretten ingen Sinde haves for et større Beløb end det stillede Depositum.

Generaldir. Skr. af 18. Juni 1898.

370. Til Toldforordningens § 75, Side 159—161, og C. S. Nr. 8, 1847, e, Side 161—163.

I Anledning af en Indberetning fra et Toldkammer, hvorefter dette, efter at en Kreditoplagshavers Bo, i hvilket forefandtes en Kreditoplagsbeholdning af

1578 Pd. Kaffe, var blevet taget under Konkursbehandling, havde hos Skifteretten begært 5 af de forhaandenværende Sække Kaffe stillede til offentlig Auktion, samt derhos, da en Sagfører tilbød at betale Fallentens Kreditoplagsgæld, havde afvist dette Tilbud og henvist ham til at indbetale Beløbet til Skifteretten, er tilkendegivet, at i Henhold til Toldforordningens § 75, 4. Stykke skal, naar en Kreditoplagshaver gaar fallit, hele den forhaandenværende Kreditoplagsbeholdning stilles til Auktion og dennes eventuelt overskydende Provenu indbetales til Skifteretten, samt at det i Tilfælde, hvor det til Dækning af Toldkassens Fordring fornødne Beløb tilbydes kontant indbetalt i Toldkassen, er uden Betydning, om Tilbudet kommer fra Skifteretten eller en Tredjemand.

Generaldir. Res. af 9. Februar 1898.

371. Til samme Bestemmelser.

Under 17. Maj 1898 har Generaldirektoratet for Skattevæsenet tilskrevet Overtoldinspektoratet for Nørrejylland saaledes:

»I Anledning af den med Overtoldinspektoratets Ytringer af 26. f. M. remitterede Skrivelse, hvori Finansministeriets 2det Revisionsdepartement til Generaldirektoratets Afgørelse har afgivet Spørgsmaalet om, hvorvidt et Beløb af 35 Kr. 8 Øre, der som Renter af et Konkursbos Skyld til Toldkassen for forfaldne Kreditoplagsafgifter af Boet er blevet indbetalt til N. N. Toldkammer i Henhold til sammes ved Fordringens Anmeldelse fremsatte Paastand om tillige at erholde Udlæg for Morarenter 5 pCt. p. a. af Fordringens Beløb fra Anmeldelsesdagen, kunde forblive til Indtægt i Toldkassen, hvorved Departementet har henvist til, at Toldkamret i den samme angaaende bemeldte Fordring paa Morarenter af Departementet afæskede Erklæring har bemærket ikke at have haft nogen særlig Hjemmel til saadan Anmeldelse, har man under Dags Dato tilskrevet Revisionsdepartementet, at Toldkamrets Fremgangsmaade har været korrekt, idet Toldstederne, naar de i Henhold til Toldforordningens § 75, 4 in fine i Kreditoplagshaveres Konkursboer anmelde den ved Kreditoplagsvarernes Realisation ikke dækkede Del af Toldkassens Fordring, ikke behøve nogen særlig Hjemmel til samtidig at paastaa Morarenter af Beløbet fra Anmeldelsesdagen til Betaling sker, idet Hjemlen hertil maa antages at følge af Lovgivningens almindelige Bestemmelser, jfr. Lov af 6. April 1855, § 3, Konkurslovens § 12 og Skiftelovens § 37.

Ved tjenstligt at meddele foranstaaende til behagelig Efterretning samt Bekendtgørelse for N. N. Toldkammer undlader man ikke med Hensyn til, at et Toldkammer i sammes fremsendte Erklæringsskrivelse har bemærket, at Bestemmelsen i Toldforordningens § 229 formentlig viser, at Toldkassen i Tilfælde af Retsforfølgning for forfaldne Kreditoplagsafgifter ikke har Ret til Morarenter efter Lov af 6. April 1855, § 3, at tilføje, at Bestemmelsen i Toldforordningens § 229 ingen som helst Betydning har med Hensyn til det foreliggende Spørgsmaal, idet den her fastsatte Mulkt af 1 pCt. daglig fra Afgifternes Forfaldsday i Tilfælde

af Oplagshaverens Konkurs — efter hvis Indtræden Mulkten ikke paaløber — ikke faar Indflydelse paa Opgørelsen af den Hovedfordring, der vil være at anmelde i Konkursboet overensstemmende med de i Lovgivningen i øvrigt gældende Regler.«

372. Til Afsnittet »Om erlagte Afgifters Tilbagegivelse eller Godtgørelse«, Side 177.

Overtoldinspektoratet for Kjøbenhavn er blevet bemyndiget til ved Paategning paa den paagældende Udførselsangivelse at tilstaa den af Flyttevogne erlagte Told tilbagebetalt, naar de genudføres, saavel i Tilfælde, hvor Vognene ere indførte tomme for at paafyldes Gods, som naar de ere indkomne fyldte med Gods for at udføres tomme, paa Betingelse af:

- 1) at Tolden ved Indførselen reserveres tilbagebetalt og Vognens Mærke paaføres Toldkvitteringen;
- 2) at Toldopsynet skønner den udførte Vogn identisk med den indførte, og at der om Identiteten afgives Forsikring paa Tro og Love;
- 3) at Udførselen finder Sted senest 3 Maaneder efter Indførselen;
- 4) at Tilbagebetalingen kræves inden 28 Dage efter Udførselen, og
- 5) at der for hver Gang afgives et Stempelmærke til 65 Øre.

Generaldir. Res. af 30. August 1898.

373. Til samme Afsnit, samt Afsnittet »Om Varer, som indføres med Posterne«, Side 365—376, særlig Generaldirektoratets C. Skr. af 21. Maj 1878, Side 374.

Toldstederne bemyndiges til til de paagældende Postkontorer at tilbagebetale Tolden for alle Postforsendelser, der, efter at være toldklarerede af Postvæsenet, af samme tilbagesendes til Udlandet paa Grund af, at vedkommende Adressater nægte Modtagelsen, paa Betingelse af:

at Postvæsenet forinden Udførselen frembyder bemeldte Kollier til Under søgelse paa vedkommende Toldbod og dersteds angiver dem til Forsendelse til Udlandet paa almindelig Maade med skriftlig Forsikring om, at vedkommende Kollier ikke have været ude af Postvæsenets Værge,

at Toldopsynet i hvert enkelt Tilfælde ser sig i Stand til at skønne de angivne Varers Identitet med de indfortoldede, samt

at der for Forsendelsen, der vil være at ledsage med sædvanlig Told-seddel, foreligger Attest for Udførselen af Landet.

C. S. Nr. 2, 1898, d.

374. Til C. S. Nr. 3, 1864 til §§ 23 og 27 i Lov af 4. Juli 1863, Side 179—181, C. S. Nr. 1, 1886, c, Side 414, og Punkt 112, Side 54—55 i Supplementet for 1894.

Overtoldinspektorerne ere ved Resolution herfra af 5. August d. A. bemyndigede til, naar en Kreditoplagshaver indgiver et med 65 Øres Stempelmærke forsynet Andragende derom, at indrømme denne som personlig Bevilling Tilladelse til ved Udførsel til Udlandet af her afstrippede Tobaksstilke at erholde Afskrivning i Kreditoplaget for indførte Tobaksblade paa de sædvanlige ved C. S. Nr. 3, 1864, ad §§ 25 og 27 i Loven af 4. Juli 1863 givne almindelige og følgende særlige Betingelser:

1. Minimumsvægten af Stilke, der udføres mod Afskrivning i Kreditoplaget, fastsættes til 300 Pd.
2. Angivelsen vil være at specificere med Brutto — Tara og Nettovægt for hver enkelt Kolli, hvis Emballage skal være af samme Beskaffenhed som de for Stilke coutumemæssig gældende sammenpressede Baller.
3. Bevillingshaveren afgiver ved hver Udtørsel skriftlig Forsikring paa Tro og Love om:
 - a. at Stilkene ere afstrippede i Bevillingshaverens egen Fabrik af fra Udlandet indførte og hans Kreditoplagskonto tilskrevne Tobaksblade,
 - b. at Stilkene ere bestemte til at udføres til og indføres i Udlandet som virkelige Handelsvarer, og at der ikke findes nogen som helst Iblanding af Stilke af indenlandsk Avl eller af andre fremmede Bestanddele, samt at Fugtighedsprocenten ikke er større end i Tobaksblade i Almindelighed.
4. Forefundne Urigtigheder medføre foruden Straf efter Anordningerne Bevillingens øjeblikkelige Ophør.
5. Her afstrippede Stilke kunne ikke antages som Kreditoplagsbeholdning for indførte Tobaksblade.

C. S. Nr. 2, 1898, a.

375. Til Afsnittet »Om erlagte Afgifters Tilbagegivelse eller Godtgørelse«, Side 192.

I Kontinuation af de i C. S. for 1891 Nr. 1 under b indeholdte Oplysninger om de i Henhold til den Overtoldbestyrelsen ved §§ 23 og 27 i Lov af 4. Juli 1863 givne Bemyndigelse bevilgede Afskrivninger i Kreditoplaget eller Godtgørelser af den af Materialierne erlagte Told ved Udførselen af indenlandske Fabrikater meddeles følgende Fortegnelse over de siden den Tid givne Bevillinger.

Folieret Glas i Tavler. Toldgodtgørelsen for det anvendte, som ufolieret under Pos. 79 og 80 indførte Glas ydes efter Vægten af det udførte Glas med Fradrag af 4 pCt.. Minimum for Godtgørelsen efter Pos. 79 i Kr.

Jærntraadstovværk (med Jærnhylster omlagt Hampetovværk). Toldgodtgørelse for den anvendte Jærntraad ydes med 1 β pr. Pd. af den ved Udførselen befundne Vægt med Fradrag (5 eller 25 pCt.) for det til Varerne anvendte Hampetovværk.

Trikotagevarer. Toldgodtgørelse for det anvendte indfortoldede Garn ydes efter den befundne Vægt med Fradrag af 5 pCt., saafremt der findes Knapper, Baand og Bændler eller Linning (for til Syning anvendt Garn eller Traad alene sker intet Fradrag) ved Udførsel af mindst 10 Pd. Bomulds- eller 10 Pd. Uldtrikotage. Godtgørelsen udbetales med den for ufarvet Garn Pos. 140 eller 156 fastsatte Told efter Varernes Beskaffenhed og uden Hensyn til, om de ere forfærdigede af ufarvet eller farvet Garn, og saaledes, at saafremt en Vare er tilvirket baade af Bomulds- og Uldgarn, der da kun udbetales Godtgørelse som for Bomuldsgarn.

Isoleret Ledningstraad. Toldgodtgørelse af 3 β pr. Pd. for den til Varen anvendte Kobbertraad.

Imprægnerede Lampevæger. Toldgodtgørelse for de dertil anvendte raa Lampevæger Pos. 145 efter den ved Udførselen forefundne Vægt med Fradrag af 20 pCt.

Svovlsur Ammoniak. Toldgodtgørelse ved Udførsel til Udlandet eller Anvendelse i det indenlandske Agerbrugs Tjeneste for den anvendte Svovlsyre udbetales med 0,5 β pr. Pd. efter Forholdet 65 Pd. Svovlsyre til 100 Pd. svovlsur Ammoniak.

Blanko- og Visitkort, Skraa- og Guldsnitkort, Lykønskning- og Nytaarskort, Korrespondance- og Brevpapir med tilsvarende Konvolutter i Æske eller Omslag. Godtgørelse udbetales for den af Materialierne (Pap Pos. 190 og Papir Pos. 191 og 194) erlagte Told Pd. for Pd. med $\frac{1}{2}$ β pr. Pd. for Æsker og Omslag og med $2\frac{1}{2}$ β pr. Pd. for selve Varerne.

Gummiringe, forarbejdede af Gummiplader. Toldgodtgørelse af 5 β pr. Pd.

Maskinpakninger, bestaaende af Bomuldsgarn, Talkum og Talg, Bomuldsgarn, Talkum, Parafin og Talg samt Bomuldsgarn, Grafit og Talg. Toldgodtgørelse af 2 Øre pr. Pd.

- Elainkærnesæbe. Godtgørelse af Tolden af 47 Pd. Elain for hvert 100 Pd. Elainkærnesæbe ved Udførsel af mindst 100 Pd. Sæbe.
- Tilskaarne, ikke syede Dame-Overstykker og -Kaaber. Afskrivning i Kreditoplaget under Positionerne 160, 153, 154 og 155.
- Etiketter. Godtgørelse af Tolden for det anvendte Papir Pos. 194.
- Sække. Toldgodtgørelse af 2 β pr. Pd. for det anvendte Lærred ydet en Andrager, der ikke havde Kreditoplagsret.
- Selestropper med Øskener. Toldgodtgørelse for de til Stropperne anvendte Snore ydes med 48 β pr. Pd. for Halvdelen af den ved Udførselen forefundne Nettovægt. Bevillingen bortfalder, naar Toldgodtgørelsen i eet Aar ikke andrager mindst 100 Kr.
- Olier Pos. 185, udvundne ved Destillation af Petroleumsaaffald. Toldgodtgørelse af 56 β pr. Td., naar mindst 2 Fustager udføres.
- Asfaltolier, henhørende under Pos. 86 og udvundne ved Destillation af Petroleumsaaffald. Toldgodtgørelsen, 56 β pr. Td., udbetales kun, naar der paa een Gang udføres mindst 25 Fade.
- Gardin- og Møbelstoffer, vævede af Bomuldsgarn i Forening med Linnedgarn eller Uldgarn. Afskrivning i Kreditoplaget under Pos. 140 Pd. for Pd.
- Gardin- og Møbelstoffer, vævede af Uldgarn alene. Toldgodtgørelse af 4 β pr. Pd. uden Hensyn til, om Varerne ere forfærdigede af farvet eller ufarvet Garn. Udførselsminimum 50 Pd. for hver Sort.
- Sukkade. Toldgodtgørelse for de til Fremstillingen anvendte Cedrater af 1 β pr. Pd. af den ved Udførselen forefundne Vægt.
- Madrasser og Hovedpuder. Ved Udførsel med Udvandringsskibe Afskrivning i Kreditoplaget for det anvendte Lærred Pos. 142 ved Udførseler af mindst 50 Pd.
- Apparater af Kobber til Brænderier. Toldgodtgørelse af 3 β pr. Pd. af de til disse anvendte Kobberpladers Vægt, der udfindes ved i Vægten af Apparatet, efter at de Dele af andet Metal end Kobber, der kunne aftages, ere fjernede, at fradrage Vægten af de paa Apparatet anbragte Jærnringe og Messingdele, udfunden ved Vejning af medbragte tilsvarende løse Dele. Der maa udføres mindst 70 Pd. efter een Angivelse.

Citronsaft. Toldgodtgørelse udbetales med samme Beløb og efter samme Regler som for de i C. S. Nr. 2, 1891, d under 1ste Gruppe hørende Frugtsafter.

Myresyreæter, Eddikesyreæter og Smørsyreæter. Godtgørelse af 11,90 Ø. for hvert Pd. absolut Alkohol, der nødvendigvis er anvendt til Fremstilling af den paagældende Æter.

Saltede Skinker, udførte i Kasser og isolerede med Salt. Afskrivning i Kreditoplaget af Salt, saaledes at foruden et Afdrag af 12 $\frac{1}{2}$ pCt. for Saltningen er givet et Afdrag af 30 pCt. af Bruttovægten for det til Nedpakningen (Isoleringen) anvendte Salt. Afskrivning gives ikke for Udførseler efter een Angivelse, der er under Fraskrivningsminimum for Salt 1000 Pd.

Emulsionsplader i Æsker. Afskrivning i Kreditoplaget af Vinduesglas Pos. 79 med et Fradrag af 5 pCt. i Vægten ved Udførsel af mindst 100 Pd.

Smergellærred. Toldgodtgørelse for det dertil anvendte Bomulslærred Pos. 149 og 150.

Gummiovertræk (forede indvendig med raat Lærred og afstivede i hver Side med Jærn- eller Staaltraad) og Gummislanger med Ventiler til Cykler. Toldgodtgørelse af 5 β pr. Pd. for den angivne Vægt med Fradrag af henholdsvis 50 pCt. og 4 pCt.

Piggehegntraad. Toldgodtgørelse for den anvendte galvaniserede Staal- og Jærntraad, naar der efter een Angivelse udføres mindst 300 Pd.

Røgede Sild. Toldgodtgørelse for indførte saltede Sild efter den ved Udførselen forefundne Nettovægt ved Udførsel af mindst 500 Pd.

Paphylstre, udførte som Emballage om i Pergamentpapir indpakede Smørstykker. Godtgørelse af Tolden af Paphylstrene Pos. 195.

Hatte, forarbejdede af Lidser og Borter Pos. 146. Afskrivning i Kreditoplaget af saadanne Lidser og Borter med Fradrag af 5 pCt. for det til Sammensyningen anvendte Garn. Udførselsminimum 5 Pd.

Cyklepumper. Toldgodtgørelse for de anvendte Messingrør og Gummislanger.

Jærnskiver belagte med Smergel. Toldgodtgørelse for de anvendte indfortoldede Jærnskiver.

Nipler og Ventiler. Toldgodtgørelse for det anvendte Materiale (Plader eller Stænger dels af Messing, dels af Yellowmetal) med 1 β pr. Pd. Netto.

- Kokosmaatter. Toldgodtgørelse for det til Maatterne anvendte under Pos. 243 hørende Garn efter de frøbudte Maatters fulde Vægt.
- Silketøj, her kruset. Afskrivning i Kreditoplaget (Pos. 154 og 155) for de frembudte Varers fulde Vægt.
- Egetræsbakker med indlagte Fajancebunde. Toldgodtgørelse for de indførte Fajancebunde.
- Fotografisk Papir (Papir Pos. 194, paastrøget en lyssky Hinde af Kolloodium blandet med Klorsølv). Tilbagebetaling af den erlagte Told for Papiret af de til Udførsel frembudte Varers Nettovægt med Fradrag af 5 pCt. for Belægningen. Toldgodtgørelsen maa udgøre mindst 1 Kr. efter een Angivelse.
- Galvaniseret Traadfletning. Tilbagebetaling af den erlagte Told for det til Fabrikationen anvendte indfortoldede sorte Jærntraad Pos. 171 efter den til Udførsel frembudte Vares Nettovægt med Fradrag af 15 pCt., naar der efter een Angivelse udføres mindst 300 Pd.

Hvor i de fornævnte Bevillinger intet særligt Minimum for Godtgørelsen er anført, udbetales den ikke med mindre Beløb end 2 Kr. efter een Angivelse.

Det tilføjes, at samtlige givne Bevillinger til at erholde Toldgodtgørelse ved Udførsel af Smørfarve og Ostefarve for den til samme anvendte Orlean i Dejgform ere tilbagekaldte. (Jfr. Punkt 29 i Supplementet for 1892—1893).

C. S. Nr. 1, 1898, d.

376. Til samme Afsnit, Side 197.

Paa given Anledning er tilkendegivet, at det efter Toldanordningerne er vedkommende Udførers Pligt ved Affattelsen af specificerede Udførselsangivelser over Godtgørelsesvarer at sørge for, at disse Angivelser i deres Helhed ere nøjagtige ikke alene med Hensyn til de sammenlagte Summer, men ogsaa saaledes, at de enkelte Specifikationer ere overensstemmende med de faktiske Forhold, hvilken Pligt Anvendelsen af trykte Skemaer ikke kan fritage for.

Generaldir. Res. af 29. September 1898.

377. Til Toldforordningens § 87, Side 206, og Generaldirektoratets Resolution af 6. Maj 1891, Side 207, samt Punkt 306, Side 171 i Supplementet for 1897.

Til Efterretning og videre Bekendtgørelse er meddelt Overtoldinspektoraerne og Krystoldinspektoratet, at Fyrtransportskibet »Nordsøen« er blevet ind-

rømmet de samme Begunstigelser med Hensyn til Toldklarering m. v., som ved Generaldirektoratets Resolutioner af 6. Maj 1891 og 23. August 1897 ere tilstaaede Fyrinspektionsskibet »C. F. Grove« og Fyrtransportskibet »Kattegat«.

Generaldir. Skr. af 15. September 1898.

378. Til C. S. Nr. 1, 1870, b, sidste Stykke, Side 217, C. S. Nr. 1, 1886, b, Side 219—220, og Punkt 161, Side 89—95 i Supplementet for 1895.

Som Følge af en Antegnelsepost til et Provinstoldsteds Regnskab om, at der i forskellige Tilfælde var for Overopsyn om Morgenens før Solopgang ved Udlosningen af med Dampskibe fra Kjøbenhavn ankommet Gods og for Skibenes Ekspedition paa Toldkontoret de samme Dages Morgen, samt i et enkelt Tilfælde for Overopsyn og Ekspedition om Aftenen efter Ekspeditionstiden beregnet Diæter saavel til vedkommende Toldforvalter som til dennes Kontorpersonale, er tilkendegivet, at Generaldirektoratet i Overensstemmelse med vedkommende Overtoldinspektorat, hvis Erklæring i Sagen var bleven indhentet, maatte være enigt i, at det ikke var i Modstrid med Bestemmelsen i C. S. Nr. 1, 1870, b, sidste Stykke at der i de paagældende Tilfælde var beregnet Diæter til Toldforvalteren som Overopsyn og til Toldfuldmægtigen for Kontorekspedition, idet Toldforvalteren, efter hvad der var oplyst, ikke havde givet Møde »tillige« som overopsynsførende, men alene i denne Egenskab, og i Overensstemmelse med Bestemmelsen i C. S. Nr. 1, 1886, b, 6 havde ladet sin Fuldmægtig møde for at udføre Regnskabsførerforretningerne, hvorefter det ifølge dette Cirkulærpunkt tilkom bemeldte Fuldmægtig at oppebære og kvittere for Diæterne. Med Hensyn til, at det i Revisionsdepartementets Skrivelse, hvormed Antegnelseposten var oversendt til Generaldirektoratet, særligt var fremhævet, at der i 2 Tilfælde var beregnet og oppebaaret Diæter baade af Toldforvalteren og af Fuldmægtigen for afgivet Ventevagt fra Kl. 4—6 om Morgenens, er derhos med Henvisning til Bestemmelserne henholdsvis i Punkt II i C. S. Nr. 4, 1895, b og i Punkt 2 i C. S. Nr. 1, 1886, b udtalt, at ogsaa denne Diætberegning havde været rigtig, uanset at Opsynsførelse og Kontorekspedition, som det syntes, først havde fundet Sted efter Begyndelsen af Forretningstiderne. Det er tilføjet, at naar den paagældende Toldforvalter fremtidig efter Rekvisition giver Møde til Forretninger uden for Ekspeditionstiden, vil det i Kvitteringerne for de udbetalte Diæter altid være at anføre, i hvilken Egenskab han giver Møde, om som Overopsyn eller Regnskabsfører, samt, at Afgørelsen af Spørgsmaalet om, hvorvidt der er tilstrækkelig Grund for en Toldforvalter til at møde som overopsynsførende ved Forretninger som de i Antegnelseposten omhandlede, hvor det i Almindelighed ikke forud vides, hvad der vil forefalde, maa som Regel være overladt til denne Embedsmands Samvittighedsfuldhed og Konduite.

Generaldir. Res. af 17. Februar 1898.

379. Til Toldforordningens § 101, Side 218.

Som Følge af en Forespørgsel fra en Købmand i N. N., om det var rigtigt, at der var affordret ham Diæter til 2 Toldfunktionærer for Opsyn den 20. April ved Losning og Toldbehandling i Stedets Jærnbane-Toldpakhushus af en Vognladning Jærnsøm og Jærntraad, hvis Ekspedition ikke blev tilendebragt i den for Vareklarering paa Jærnbane-stationen fastsatte Tid fra Kl. 10—12 Formiddag, men genoptoges Kl. 2 og derefter varede til Kl. 5 Eftermiddag samme Dag, er meddelt, at hvad enten Toldklarering i det omhandlede Toldpakhushus begæres som en særskilt Forretning uden for Tiden fra Kl. 10—12 Formiddag eller, som i det foreliggende Tilfælde, som Fortsættelse af en inden for bemeldte Tidsrum paabegyndt, men ikke tilendebragt Forretning, staar det til Toldstedets Chef i hvert enkelt Tilfælde at afgøre efter de forhaandenværende Omstændigheder, hvorvidt en saadan Begæring kan efterkommes, eventuelt ved Antagelse af konstitueret Medhjælp. Tilstedes imidlertid en saadan Ekspedition, ville Diæter for den derved ydede Opsynstjeneste ikke kunne beregnes, naar Forretningen foregaar inden for den almindelige Forretningstid (Toldforordningens § 101), hvorved bemærkes, at det paagældende Toldopsyn da ikke forretter Tjeneste paa en Tid, der ellers vilde være dets Fritid, men kun beordres til Tjeneste paa Jærnbane-stationen i et Tidsrum, i hvilket det ellers vilde have at gøre Tjeneste ved Toldboden, og det følger heraf, at den af Toldkamret i dets Erklæring citerede Resolution af 6. Juli 1896 (se Punkt 227, Side 133 i Supplementet for 1896), der angaar Berettigelsen til Beregning af Diæter for Vareklarering uden for den fastsatte Ekspeditionstid i Toldpakhushuset paa N. N. Jærnbane-station, ikke kan paaberaabes i nærværende Tilfælde, idet der paa bemeldte Jærnbane-station er uden nogen Forbindelse med Toldkamret ved Havnen etableret selvstændig Toldekspedition med et særskilt alene til denne Tjeneste ansat Hold Opsyn.

Generaldir. Skr. af 9. Juni 1898.

380. Til Punkt 161, Side 89—95 i Supplementet for 1895.

Som Følge af en indkommen Besværing over, at der ved et Provinstoldsted var bleven afkrævet et svensk Dampskib et Beløb af 36 Kr. for Vagthold, er tilkendegivet, at da det paagældende Skib, som var indkommet til Toldstedet den 21. Marts og var udlosset og udklareret ledigt om Eftermiddagen den 23. næstefter samt klart til at afsejle den 24. om Morgenen, kun paa Grund af Vejrforhold havde været nødsaget til at forblive henliggende i Stedets Havn til om Formiddagen den 29. s. M., skønnedes det ikke rettere, end at Toldkamret under Anvendelse af den Toldstederne ved C. S. Nr. 4, 1895 indrømmede Handlefrihed kunde have foranstaltet Skibet betryggende inkvireret, eventuelt sat dets

Kul- og Maskinrum under Toldlukke, saa at Vagthold under Skibets, af Vejrforholdene foranledigede og saaledes ganske uberegnelige, yderligere Henliggen i Havnen var blevet unødvendigt.

Generaldir. Res. af 22. April 1898.

381. Til Toldforordningens § 137, Side 259.

Det er paa given Anledning udtalt, at medens Toldvæsenets Berettigelse til at gaa om Bord i et grundstødt Skib for at føre Opsyn er hjemlet i Toldforordningens § 137, maa Forpligtelsen dertil derimod afgøres i hvert enkelt Tilfælde efter de foreliggende Omstændigheder.

Generaldir. Skr. af 2. Februar 1898 til Overtoldinsp. for Østifterne.

382. Til Punkt 308, Side 171—172 i Supplementet for 1897.

Paa dertil given Anledning er meddelt, at Bestemmelsen i C. S. Nr. 2, 1897, d ikke har tilsigtet at yde Lettelse ved en regelmæssig Fart paa Søn- og Helligdage, men kun at yde Lettelse ved den tilfældig forekommende Lystfart, hvor Førerne end ikke altid forud vide, hvorhen de skulle, og saaledes ere udelukkede fra i Forvejen at anmelde deres Ankomst og i Regelen afskaarne fra ved Ankomsten at kunne blive klarerede paa Grund af, at Personalet paa Regnskabsførerkontorerne er fraværende.

Generaldir. Skr. af 11. Maj 1898.

383. Til Udgiveranmærkning 2, Side 285—289.

Paa derom indkommet Andragende er det bevilget, at de ved Generaldirektoratets Resolution af 18. Oktober 1869, jfr. Resolution af 20. December 1886, givne Bestemmelser udvides saaledes, at det af Skibene medbragte Stykgods maa henligge uberigtiget i det paagældende Havnedistrikt i indtil 8 Dage fra Skibets Indklaringsdato at regne, denne Dag medregnet — Gods, der er ankommet med de ved Havnegades Bolværk lossende Skibe, som Newcastle og Leith Skibene, der som Regel ankomme Søndag eller Mandag og afgaa inden Ugens Udløb, dog kun til Udløbet af Ugen — paa Betingelse af:

- 1) at Godset, for saa vidt det ikke anbringes i lukkede Rum, der betryggende kunne toldlukkes, besættes med Vagthold paa Skibets Bekostning om Natten og eventuelt Søn- og Helligdage;
- 2) at der afgives særlig Oplæggelsesangivelse over det Gods, der uopholdelig ønskes tilført Toldboden, og

- 3) at det paagældende Skib paatager sig Ansvar for den Skade, som Varerne kunne lide ved at henligge paa Lossestedet i længere Tid.

Generaldir. Skr. af 28. September 1898 til Overtoldinsp. for Kbhvn.

384. Til Toldforordningens § 166 med tilhørende Bestemmelser, Side 306—319.

Da Generaldirektoratet har bragt i Erfaring, at Sukkere, der ere bestemte til Udførsel, i Udlandet farves med en Opløsning af Karamel, og man herefter kan befrygte, at der her i Landet vil blive frembudt med Karamel farvet Sukker til Fortoldning, som efter sit Udseende vil kunne indføres til en billigere Toldsats end den, hvorunder det efter dets Beskaffenhed henhører, skal man tjenstligt meddele følgende til Efterretning og Iagttagelse:

Medens der ganske kan ses bort fra Farinerne og de tropiske Sukkere, vil der derimod, naar Roesukker med store skarpe Krystaller — omtrent som Java og Demerara Sukker — frembydes til Fortoldning og viser sig efter den befundne Lyshed at henhøre enten under Pos. 228 eller 229 være at anstille Prøve, om det er karamelfarvet, paa den Maade, at en Prøve af Sukkeret i et 1 Centimeters Reagensglas rystes let sammen med en omtrent tilsvarende Mængde destilleret Vand, hvorved Karamellen, hvis Sukkeret er farvet hermed, meget hurtigt opløser sig og farver Vandet mere eller mindre brunligt efter Styrken af Sukkerets Farve samtidigt med at Sukkeret selv bliver kendeligt lysere. Naar den lette Omrystning indstilles, vil Farven lejre sig som et mer eller mindre mørkt Lag ovenpaa det endnu uopløste Sukker.

[Sukker af samme Farve, der ikke er karamelfarvet, farver, hvis det underkastes den samme Prøve, vel ogsaa Vandet, men Vandet viser sig i dette Tilfælde ikke, som ved fornævnte Prøve, klart og gennemsikkert, men antager et grumset og uklart Udseende, hvorhos Sukkeret ikke affarves saa kendeligt som Tilfældet er med det med Karamel farvede Sukker].

Hvis Sukkeret ved denne Prøve viser sig at være farvet med Karamel, bliver det at henføre under Pos. 227.

Nærer Toldopsynet nogen Tvivl, om Sukkeret er farvet eller ikke, bliver det foreløbig at henføre under Pos. 227, hvorhos straks en Prøve bliver at udtage og indsende hertil til nærmere Undersøgelse.

Generaldir. C. Skr. af 12. Februar 1898.

385. Til samme Bestemmelser.

Da Toldvæsenets tekniske Konsulent, foruden den i Generaldirektoratets Cirkulærskrivelse af Dags Dato (se ovenfor) omhandlede Vandprøve anbefaler en anden Prøve til at skelne karamelfarvet Sukker fra andet Sukker af tilsvarende

Farve, skal man anmode Overtoldinspektoratet om at paalægge Toldopsynet i Kjøbenhavn at anvende denne Prøve i Forbindelse med Vandprøven over for Sukkere, med Hensyn til hvilke der kan være Tale om, at de ere karamelfarvede. Den anbefalede Prøve bestaar i Rystning af en Prøve af Sukkeret i et Reagensglas med omtrent lige saa megen Spiritus af 90 % og Fraheldning af Vædsken gennem rent hvidt Filtrerpapir. Ved karamelfarvet Sukker vil Filtratet vise sig mer eller mindre gulligt, især naar det i passende Belysning ses mod hvidt Papir, medens ikke farvet Sukker giver et ganske farveløst Filtrat. Det farvede Sukker bliver derhos efter 2 til 3 Gange Rystning med nævnte Spiritus og Fraheldning af Vædsken hver Gang affarvet, hvorimod det ikke farvede Sukker har ganske den samme Farve efter som før Behandlingen med Spiritus. I Tvivlstilfælde bliver Sukkeret foreløbigt at henføre til Pos. 227 og en Prøve af det af Overtoldinspektoratet at indsende direkte til Toldvæsenets tekniske Konsulent, hvorefter Sukkeret, naar det efter hans Erklæring er farvet, bliver endelig at henføre til Pos. 227.

Generaldir. Skr. af 12. Februar 1898 til Overtoldinsp. for Kjøbenhavn.

386. Til samme Bestemmelser.

Paa given Anledning ere Overtoldinspektorerne anmodede at instruere Toldstederne om, at Toldopsynet ved Toldbehandlingen af Glaubersalt og Under-søgelse af, om Saltet kan anses for urensset og saaledes være toldfrit efter Position 207, vil have foruden at anstille den hidtil benyttede Prøve om, hvorvidt en mættet Opløsning i destilleret Vand viser sig uklar, tillige at anvende en Reagensprøve med blaåt og rødt Lakmuspapir, der, forinden det benyttes, vil være at fugte i destilleret Vand, idet Glaubersalt kun vil være at tariffere under Position 3, i Pd. 2 β, naar det reagerer neutralt paa Lakmuspapir, altsaa ikke farver blaåt Lakmuspapir rødt eller rødt blaåt.

Generaldir. Skr. af 29. December 1898.

387. Til §17 i Strandingsloven af 10. April 1895, Side 102 i Supplementet for 1895, samt Toldforordningens § 390 med dertil hørende Bestemmelser, anførte i Samlingens I. Del, Side 512—522.

I Anledning af en af Amtmanden over N. N. Amt til Justitsministeriet fremsat Forespørgsel om, hvorledes Dagpenge og Befordringsgodtgørelse vilde være at beregne for Toldfunktionærers Virksomhed i Strandingsstilfælde uden for selve Bjærgningen, har Justitsministeriet i Skrivelse af 12. Januar 1898 meddelt, at Ministeriet under s. D. har tilskrevet bemeldte Amtmand, at der tilkommer vedkommende Toldfunktionær Dagpenge og Befordringsgodtgørelse efter Reglerne i

Strandingslovens § 17 for de til Toldbehandling af det bjærgede Gods og til Forberedelse og Overværelse af Strandingsauktionen fornødne Rejser.

Generaldir. Skr. af 17. Januar 1898 til Overtoldinsp. for Nørrejylland.

388. Til samme Bestemmelser.

Som Følge af en Antegnelsespost om, at en Toldoppebørselskontrolør af 4. Lønningsklasse havde for Møde ved en strandet Skonnert beregnet sig Dagpenge for 12 Timer med 6 Kroner, er tilkendegivet, at da de omhandlede Dagpenge af 6 Kroner for indtil 12 Timer ifølge § 17 i Strandingslov af 10. April 1895 ere for de Toldfunktionærer, der ere lavere stillede end de 3 øverste Lønningsklasser, nedsatte til det halve, burde der i det omhandlede Tilfælde ikkun have været beregnet Dagpenge med 3 Kroner.

Generaldir. Res. af 26. Februar 1898.

389. Til samme Bestemmelser.

I Anledning af en Forespørgsel fra et Toldinspektorat om, hvorvidt den i Strandingslov af 10. April 1895 § 17 for vedkommende Toldfunktionær fastsatte Befordringsgodtgørelse for at overvære Bjærgningen i Tilfælde, hvor en Strandingsmasse foreligger, ogsaa tilkommer Toldfunktionæren, naar han har tilbagelagt den paagældende Strækning enten til Fods eller vederlagsfrit med en Bjærgnings-entrepriises Dampskibe, er meddelt, at Justitsministeriet, hvem Sagen havde været forelagt, har i Skrivelse af 3. Marts 1898 udtalt, at det fremsatte Spørgsmaal efter Ministeriets Formening maatte besvares bekræftende.

Generaldir. Skr. af 10. Marts 1898.

390. Til Afsnit E .Om strandede Skibe og Varer, Side 334, 341 og 345, Punkt 166, Side 97 og 100 i Supplementet for 1895, samt Punkt 168, Side 104 i samme Supplement.

Ifølge Henstilling herfra har Justitsministeriet under 27. f. M. ved Cirkulære til samtlige Amtmænd foranlediget, at de i Landets Jurisdiktioner ansatte Strandfogeder — eller hvor ingen saadan er ansat den Sognefoged, der varetager Strandfogedforretningerne — erholde Paalæg om foruden at melde de i deres Distrikt forekommende Strandinger til nærmeste Toldfunktionær endvidere, for saa vidt denne ikke selv er Chef for vedkommende Toldsted, at iagttage følgende:

Naar Underretning om Strandingen tilstilles Politimesteren ved Bud, og vedkommende Toldsteds Chef er bosat i samme By som Politimesteren, skal der ved samme Bud gives Toldembedsmanden Underretning om Strandingen, og naar Meddelelsen til Politimesteren afsendes ved Telegraf eller Telefon, og saadan Forbindelse ogsaa fra samme Afsendelsessted hensigtsmæssig kan benyttes med det Sted, hvor Toldstedets Chef er bosat, skal der ogsaa gives denne Underretning ved Telegraf eller Telefon. Det er derhos paalagt Strandfogeden i alle Tilfælde at underrette den stedlige Toldfunktionær om, hvorvidt Meddelelse af ham er sendt til Toldstedets Chef.

Justitsministeriet har dernæst foranlediget, at Politimesterne, naar de maatte ankomme til Strandingsstedet før den nærmeste Toldfunktionær, anstille Forhøring om, hvorvidt Anmeldelse er sket til sidstnævnte, samt i benægtende Fald sørge for, at saadan Anmeldelse ufortøvet foretages, og, indtil den paagældende kommer til Stede, varetage Toldvæsenets Interesser. Paalæg i sidstnævnte Henseende er af Ministeriet ogsaa foranlediget rettet til Strandfogederne (Sognefogederne).

Endelig har Justitsministeriet anmodet Politimestrene om at iagttage, at der gives Toldopsynet Adgang til at konferere sine Optegnelser over det bjærgede med Strandingsprotokollen ved dennes Oplæsning.

Idet de saaledes af Justitsministeriet til Fremme af Samarbejdet mellem Strandingsmyndighederne trufne Foranstaltninger meddeles Toldstederne til fornøden Efterretning skal man herved have saavel Toldstedernes Chefer som Strandtoldopsynene paalagt, at de, naar de i Strandingstilfælde maatte ankomme til Strandingsstedet forinden vedkommende Politimester eller hans Fuldmægtig, forhøre sig om, hvorvidt Anmeldelse om Strandingen er sket til Politikontoret, og i benægtende Fald sørge for, at saadan Anmeldelse ufortøvet foretages, idet Opmærksomheden i øvrigt henledes paa Bestemmelserne i Strandingslov af 10. April 1895, § 1, sidste Punktum.

Generaldir. C. Skr. til samtlige Sætdoldsteder af 18. Juni 1898.

391. Til Afsnittet »Om strandede Skibe og Varer«, Side 334 og 343, og 6. Afdeling »Om Indberetninger m. v. fra Provinstoldstederne«, Side 595—596 i Samlingens 2. Del, samt Punkt 234, Side 135 i Supplémentet for 1896.

Ved Indberetninger hertil om de i de respektive Tolddistrikter stedfundne Strandinger og Grundstødninger ville fra 1. April d. A. medfølgende Skemaer være at benytte, og for tyske, svenske, norske og russiske Skibes Vedkommende at indsende in duplo.

De fornødne Skemaer ville i Fremtiden blive Toldstederne tilstillede herfra efter Rekvisition.

Generaldir. C. Skr. af 16. Marts 1898.

(Skema til Indberetninger om Strandinger og Grundstødninger).

Indberetning

om

Strandings-Tilfælde

i

.....Told-Distrikt.

1. Strandings-Stedet:	1.
2. Tiden da Strandingen fandt Sted:	2.
3. Vind-, Vejr- og Strøm-Forhold:	3.
4. Skibets Art, Navn, Hjemsted, Nationalitet samt Brutto- og Netto-Tonnage:	4.
5. Navnet paa Skibets Fører og Rederi:	5.
6. Skibets Afgangs-Sted og Dag samt Bestemmelses-Sted:	6.
7. Ladningens Art og omtrentlige Mængde:	7.
8. Om Skibet er forlist eller kommen af Grund og da om ved egen Hjælp eller paa hvilken anden Maade:	8.
9. Besætningens Antal (eventuelt Passagerernes Antal):	9.
10. Om Menneskeliv er gaaet tabt og da hvor mange:	10.
11. Maaden hvorpaa og ved hvem Redning af Besætning (eventuelt Passagerer) fandt Sted:	11.
12. Om Skibet havde dansk Lods om Bord:	12.
13. Den sandsynlige Aarsag til Strandingen:	13.
14. Udstedelses-Sted og Datum, Underskrift:	14.

392. Til samme Bestemmelser og Instruktion for Krystoldvæsenet § 10, Side 636.

Generaldirektoratet har under 18. April 1898 tilskrevet Krystoldinspektora-tet saaledes:

»Paa given Foranledning skal Generaldirektoratet ved til Fordeling til de forskellige Krysfartøjer at fremsende et Antal Eksemplarer af de ifølge vedlagte Cirkulærskrivelse af 16. f. M. til Brug for Toldstederne ved Indberetninger om stedfundne Strandinger og Grundstødninger tilstillede trykte Skemaer (se foranstaaende Punkt 391) have Krystoldinspektora-tet anmodet om at instruere de samme underlagte Krystoldassistenter om i de Tilfælde, hvor en Grundstødning eller Stranding foregaar, uden at det paagældende Toldsted vil være i Stand til at kunne erholde det til det anførte Skemas Udfyldning nødvendige Materiale, da, saa vidt muligt, at foranstalte et saadant Skema udfyldt og med fornøden Oplysning tilstillet vedkommende Toldsted.«

393. Til Afsnittet »Om Varer, som indføres til Lands«, Side 365—398, 4. Afdeling, C, »Toldmyndighederne«, Side 556, og Punkt 66, Side 23 i Supplementet for 1892—1893.

Fra den 1. Juli 1898 oprettes der i Odder Toldklarering 2 Gange om Ugen, nemlig Tirsdag og Fredag i Tidsrummet mellem Ankomsten af det Kl. 12³⁵ Middag fra Aarhus til Odder afgaaende og Afgangens af det Kl. 4 Eftm. fra Odder til Aarhus afgaaende Tog. Toldkontrollen henlægges under Aarhus Toldsted.

Generaldir. Res. af 14. Juni 1898.

394. Til Afsnittet »Om Varer, som indføres med Posterne«, Side 365—376, særlig Generaldirektoratets Cirkulærskrivelse af 21. Maj 1878, Side 374, som Anm.

Ved C. S. Nr. 2, 1898, d, anført i nærværende Supplement under Punkt 373, Side 202, ere Toldstederne blevne bemyndigede til paa de i bemeldte Cirkulærpunkt fastsatte Betingelser at tilbagebetale paagældende Postkontorer Tolden for Postforsendelser, som, efter at være toldklarerede af Postvæsenet, af samme tilbagesendes til Udlandet paa Grund af, at vedkommende Adressater nægte Modtagelsen.

395. Til Afsnittet »Om Kvartalsafregningerne ved Kreditoplagene«, Toldforordningens § 217, a, Side 410, samt 3. Afdeling »Om udgaaende Varer og Skibe«, Toldforordningens § 233, Side 431—432, og samme Forordnings § 235 med dertil hørende Bestemmelser, Side 433—434.

Som Følge af en Antegnelsespost, hvori var paaanket, at der ved Kreditoplagsafregningen for Juli Kvartal var meddelt Afskrivning i et Firmas Kredit-

oplagsbeholdning af Salt med 48,102 Pd. i Henhold til fremlagte Udførselsangivelser paa saltet Flæsk, der var afsendt til Udlandet i Tidsrummet fra den 1. Juli til den 20. August, uagtet det af Firmaet i det nævnte Tidsrum paa Kreditoplag tagne Kvantum Salt i Forbindelse med Restbeholdningen fra April Kvartal kun udgjorde 42,855 Pd., er tilkendegivet, at det ved Protokollationen i Toldregnskabskontoret af Udførsler fra Kreditoplaget vil i Overensstemmelse med Toldforordningens § 233 være at iagttage, at vedkommende Udfører er Kreditoplagshaver og har Oplagsbeholdning af den til Udførsel angivne Vare, medens der, hvis ingen Kreditoplagsbeholdning findes, vil være at forholde efter Plakat af 25. Juni 1818 ad Toldforordningens § 235.

Generaldir. Res. af 29. April 1898.

396. Til Toldforordningens § 254, »Farten paa Færøerne etc.«, Side 480, jfr. C. S. Nr. 2, 1892, b, meddelt som Tillæg til nævnte Side.

Efter derom sket Henvendelse fra Finansministeriet ere Oppebørselskontorerne i Kjøbenhavns Tolldistrikt og samtlige Toldsteder uden for Kjøbenhavn gennem Overtoldinspektoraterne blevne instruerede om, at de i Tilfælde, hvor der her fra Landet til Færøerne afsendes Spirituosa, hvis Styrke ikke kan udfindes ved Gradering, fordi der er tilsat Sukker eller andre Ingredienser, og den paagældende Vare ledsages af en Attest fra den Vinhandler, som har fremstillet den, eller saafremt Afsenderen selv er Producenten, af en af ham paa Tro og Love afgiven Erklæring om Gradestyrken, ville have at anføre paa den udgaaende Toldseddel, at der er produceret en saadan Attest eller Erklæring med Angivelse af den deri opgivne Gradestyrke, hvorhos de, for saa vidt Afsenderen ikke fremkommer med de nævnte Bevisligheder, have at henlede hans Opmærksomhed paa, at Følgen heraf vil blive den, at Indførselsafgiften paa Færøerne vil blive opkrævet som for Spiritus af over 12 Graders Styrke.

Generaldir. Res. af 12. Maj 1898.

397. Til Toldforordningens § 390, Side 512, og Punkt 246, Side 139 i Supplementet for 1896.

Ved Generaldirektoratets Resolution af 24. December 1898 er det tilladt, at der i Tilfælde, hvor Vagthold udkræves om Natten ved Skibe, der paa Rejsen til Randers ere opankrede paa Udbyhøj Red, maa forholdes efter Punkterne 13—16 i C. S. Nr. 4, 1895, b (se Side 92—93 i Supplementet for 1895).

398. Til Toldforordningens § 390 og C. S. Nr. 3, 1856, b, Side 513.

Til Efterretning og Iagttagelse er meddelt, at der i Tilfælde, hvor vedkommende Skipper ved Losning paa Kysten ikke kan sørge for et passende

Natteløgis til Toldopsynet, vil være at forholde saaledes, at Betaling for Natteløgis udredes af Skipperen efter fremlagt Regning over de virkelig hafte Udgifter.

Generaldir. Res. af 11. Juni 1898.

399. Til 4. Afdeling, C, »Toldmyndighederne«, Side 543—671, særlig C. S. Nr. 2, 1879, g, Side 568, som Anm.

Om Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret, se Lov af 19. Marts 1898, Lovtidende A for 1898, Side 209—211.

400. Til Udgiveranmærkningen Side 564—565 om Flag og Flagning samt Punkterne 68—70, Side 27—28 i Supplementet for 1892—1893.

Ved kongelig Resolution kan der meddeles Tilladelse til, at Skibe, der gaa i fast Fart paa oversøiske Havne, som Nationalitetsmærke føre det danske Splitflag med et foreskrevet særligt Mærke. Denne Tilladelse skal til enhver Tid kunne tages tilbage. Endvidere kan der ved kongelig Resolution fastsættes nærmere Bestemmelser, hvorefter Skibe, der gaa i Postfart for Staten, kunne føre et særligt Postflag.

§ 1 i Lov af 4. Februar 1898 om Ændringer i Lov af 1. April 1892 om danske Skibes Registrering m. m.

Det bifaldes, at Aktieselskabet „det østasiatiske Kompagni“ paa dets i oversøisk Fart gaaende Skibe som Nationalitetsmærke fører dansk Splitflag, i hvis øverste Firkant nærmest Stangen er anbragt et Mærke, bestaaende af Kompagniets Kontorflag, som er et hvidt Stutflag, hvori findes et skraat liggende blaåt Anker med Kæde og i nederste Hjørne nærmest Stangen Bogstaverne Ø. K. og hvis Højde skal være $\frac{1}{2}$ af den røde Firkants Højde, hvorhos der midt paa den horizontale Del af Splitflagets hvide Kors skal anbringes Kompagniets Begyndelsesbogstaver, D. Ø. K., i Guld eller af mørkegul Farve samt af en Højde af $\frac{2}{3}$ af den hvide Stribes Bredde.

Kgl. Res. af 10. Februar 1898.

401. Til 4. Afdeling, 3, Toldvæsenet i Kjøbenhavn, Side 602, samt til 2. Dels 2. Afdeling, „Kasse- og Regnskabsvæsenet“, Side 151—202, særlig Forordningen af 8. Juli 1840 angaaende Toldvæsenets Kasse- og Regnskabsvæsen, Side 195—202.

Med Hensyn til Forretningsforholdene og Ekspeditionstiden ved de i Henhold til Lov af 26. Februar 1898 § 1 oprettede Toldsteder paa Frederiksberg og Nørrebro samt i Kalkbrænderiernes Distrikt ere følgende Bestemmelser meddelte til Iagttagelse.

Ved Frederiksberg og Nørrebros Toldsteder skal foretages:

1. Behandling til Fortoldning, Kreditoplag og Transitoplag af alle til bemeldte Toldsteder ankommende Varer uden Undtagelse, saavel Vognladningsgoods som Stykgods. Klareres Varerne ikke straks ved Ankomsten, oplægges de i Pakrummet ved det paagældende Toldsted og betale Pakhusleje efter Forskrifterne i Lov af 4. Juli 1863 §§ 48—50. Erlægges denne Leje ikke i rette Tid, foranstaltes Varerne bortsolgte af Toldstedet i Overensstemmelse med Reglerne i bemeldte Lovs § 50.
2. Toldbehandling af Gods, der som uberigtiget afgaar til Udlandet, derunder Kjøbenhavns Frihavn, til indenlandske Steder uden for Kjøbenhavn, til Kjøbenhavns Toldbod og til Havnedistrikterne samt til de øvrige kjøbenhavnske Distrikter.
3. Behandling af Varer, der mod Afskrivning i Kreditoplaget eller mod Toldgodtgørelse angives til Udførsel landværts til Udlandet, samt endvidere af saadanne Varer, der angives til Udførsel til Udlandet over et af de kjøbenhavnske Distrikter. Sidstnævnte Udførseler kunne dog ogsaa frembydes til Behandling i vedkommende Distrikt, saafremt dette foretrækkes af Udføreren.

Det paagældende Toldsted beregner og opkræver Toldafgifterne af de klarerede Varer. Ved samtlige Forretninger — Opsyns- saavel som Regnskabsførerforretninger — komme i øvrigt de for Kjøbenhavns Toldsted gældende anordningsmæssige Bestemmelser i det hele til Anvendelse, saaledes ogsaa Instruksen af 26. August 1797 med senere dertil givne Bestemmelser.

Over uberigtigede Varer, som angives til Forsendelse, jfr. Punkt 2 ovenfor, eller over Kreditoplags- og Toldgodtgørelsesvarer, der ved Forsendelsen frembydes til Toldbehandling, udstedes Toldseddel, der ledsager Varerne, medens Angivelsen forbliver til Bilag ved Regnskabet. Paa det indenlandske Sted, hvortil Varerne afgaa, udfærdiges Ankomstattest til Afsendelsesstedet. Udbetalingen af Toldgodtgørelser sker som hidtil ved Toldkassererkontoret i Kjøbenhavn eller Toldbodens Havneoppebørselskontor sammesteds.

Kreditoplagsret er ikke indrømmet specielt for Frederiksberg og Nørrebros Toldsteder eller for Toldstedet i Kalkbrænderiernes Distrikt.

Angivelser paa Varer til Kreditoplag bogføres i Kreditoplagskassererkontoret, hvor det hele Regnskab med disse Oplagsangivelser besørges, derunder ogsaa Afregningen for Varerne. For at fritage vedkommende for den Ulempe at lade Angivelserne bogføre i Kreditoplagskassererkontoret, tillades det de af de handlende paa Frederiksberg og Nørrebro, der have Ret til Kreditoplag, — hvilket, naar den paagældende ikke er Toldstedet bekendt, maa godtgøres ved Attest fra Kreditoplagskassererkontoret — at faa deres Kreditoplagsangivelser foreløbig bogførte ved Frederiksberg og Nørrebros Toldsteder. Sluttes den paagældende

Angivelse samme Dag, afsendes den i attesteret Stand straks efter Ekspeditionstidens Udløb pr. Post til Kreditoplagskassererkontoret. Sluttes den derimod ikke samme Dag, sendes der efter Ekspeditionstidens Slutning en Afskrift af Angivelsen til Kreditoplagskassererkontoret, hvor denne Afskrift straks bogføres. Naar den originale Angivelse er sluttet, sendes den pr. Post til Kreditoplagskassererkontoret. Den bogføres ikke der, men sammenhættes med den tidligere bogførte Afskrift. Kreditoplagskassererkontoret afgiver straks Kvittering til Afsendelsestoldstedet for Modtagelsen af Angivelsen, hvilken Kvittering ved Toldstedet fremlægges som Bilag til det Nummer, hvorunder Angivelsen er indført. Oplagskvitteringen (Oplags-sedlen) kan efter derom af Oplagshaveren fremsat Ønske afhentes enten i Kreditoplagskassererkontoret eller ved det paagældende Toldsted.

Forretningstiden for Opsynet og for Regnskabsførerne ved Frederiksberg og Nørrebros Toldsteder er den samme, som er gældende for Vareklareringen paa Kjøbenhavns Toldbod og i Vejerboden i Kjøbenhavns Frihavns Toldkammerbygning, altsaa fra 1. April til 30. September fra Kl. 7 Fm. til Kl. 3^{1/2} Efterm., i Marts, Oktober og November Maaneder fra Kl. 8 Fm. til Kl. 3 Efterm. og i December, Januar og Februar Maaneder fra Kl. 9 Fm. til Kl. 3 Efterm.

For Toldstedet i Kalkbrænderiernes Distrikt er Forretningsomraadet det samme, som er foreskrevet for de øvrige kjøbenhavnske Havnedistrikter uden for Kjøbenhavns Toldbod, ligesom de for disse Distrikter gældende almindelige Bestemmelser vedkommende Opsyns- og Regnskabsvæsenet ogsaa komme til Anvendelse paa Kalkbrænderiernes Distrikt.

Ekspeditionstiden for Opsyns- og Regnskabsføringen er ligeledes den samme, som for de øvrige Havnedistrikter uden for Kjøbenhavns Toldbod (vide Pl. af 30/1 1805, kgl. Res. af 15/1 1841, Pl. af 23/1 1841, Bek. af 25/3 1853 og Generaldir. Res. af 13/6 1868, Side 214—215 i Samlingens 1. Del).

Der tilstaaes Toldforvalteren i Kalkbrænderiernes Distrikt Middagsdiæter, ligesom disse Diæter ogsaa tillægges det øvrige fornødne Toldopsyn i dette Distrikt.

De tjenestegørende Rorsbetjente ved Nordsiden af den Del af nordre Redhavn, der ikke er Frihavn, sortere under Toldforvalteren i Kalkbrænderiernes Distrikt, der tillige fører Tilsynet med Kjøbenhavns Frihavns Toldvagt Nr. 6.

Varer, der ikke egne sig til Toldbehandling paa Pladsen ved Lossestedet i Kalkbrænderiernes Distrikt, skulle henføres til Kjøbenhavns Toldbod.

Underopsynstjenesten ved Toldstederne paa Frederiksberg og Nørrebro samt i Kalkbrænderiernes Distrikt udføres skiftevis og i Henhold til de maanedlige Fordelinger af de kjøbenhavnske Toldassistenter og Toldmedhjælpere paa samme Maade som i de øvrige Distrikter ved Kjøbenhavns Toldsted. De nyoprettede 3 Toldsteder erholde samme Stilling som Kjøbenhavns Toldsteds øvrige Underafdelinger og tilses og kontrolleres af den eller de Toldinspektører, til hvem Overtoldinspektoratet for Kjøbenhavn maatte overdrage dette Hverv.

Generaldir. Res. af 26. August 1898.

Anm. Toldstederne paa Frederiksberg og Nørrebro samt i Kalkbrænderiernes Distrikt ere henlagte, de to førstnævnte under Kjøbenhavns 3dje Toldinspektorat ifølge Kjøbenhavns Overtoldinspektorats Skrivelse af 8. November 1898 og det sidstnævnte efter samme

Overtoldinspektorats Skrivelse af 29. September s. A. under Kjøbenhavns 4de Toldinspektorat. Det i § 4 i Toldvæsenets Kasseforordning af 8. Juli 1840 foreskrevne Gennemsyn af de autoriserede Regnskabsbøger m. v. foretages ved Toldstederne paa Frederiksberg og Nørrebro ifølge Kjøbenhavns Overtoldinspektorats Skrivelse af 8. November 1898 af den ældste af de ved hvert af bemeldte Toldsteder til enhver Tid fungerende Toldassistenter og ved Toldstedet i Kalkbrænderiernes Distrikt i Henhold til Skrivelse fra Finansministeriets 2. Revisionsdepartement af 27. September 1898 af Toldinspektøren ved Kjøbenhavns Frihavn.

402. Til § 10 i Instruktion for Krystoldvæsenet, Side 636, som Anm.

Ved Generaldirektoratets Skrivelse af 18. April 1898, anført i nærværende Supplement under Punkt 392, Side 216, er Krystoldinspektoratet bleven anmodet at instruere Krystoldassistenterne om, at de i Strandings- og Grundstødningstilfælde eventuelt have at udfylde og med fornøden Oplysning at tilstille vedkommende Toldsted et af de i Generaldirektoratets Cirkulærskrivelse af 16. Marts 1898 omhandlede Skemaer til Indberetninger om stedfundne Strandinger og Grundstødninger.

Rettelse til Samlingens 1ste Del.

Side 414, 3dje Stykke f. n. 3: Generaldirektoratets Resol. af 9. November 1861 udgaar som misvisende paa dette Sted, idet man med Hensyn til dens Anvendelse henviser til Toldforordningens § 75 Nr. 1 Side (160), ved hvilken Resolutionen findes optaget som Anmærkning.

Supplement

for Aaret 1898 til 2^{den} Del af

Samling

af

de gældende Love, Anordninger og
administrative Bestemmelser

vedrørende

Toldvæsenet i Danmark,

dog ikke Toldtariffen eller

Bestemmelserne om Skibsmaaling og Skibsregistrering.

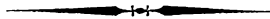
Samlet og udgivet af

Toldforvalter **V. V. Hassing**

og

Kontorchef **E. Jensen**

i Finansministeriets 2. Revisionsdepartement.

Kjøbenhavn.

L. A. Jørgensens Bogtrykkeri.

1899.

403. Til Afsnittet »Om Spillekort«, Anmærkningen Side 6—7.

Ved Skrivelse af 8. December 1898 har Generaldirektoratet tilbagekaldt det i sin Tid givne Paabud om, at makulerede Vignetbaand skulle for Kjøbenhavns Toldsteds Vedkommende indsendes til Generaldirektoratet, samt derhos anmodet Overtoldinspektoratet for Kjøbenhavn om at foranledige, at deslige Vignetbaand vedlægges den Konto over Vignetbaand til Spillekort, som fra 1. Januar 1899 bliver at føre i Brænderi- og Kortstemplingsafgiftskontorets Regnskab.

404. Til samme Afsnit, Side 9, Anm. 3.

Bogstavet b betegner Aarstallet 1898 (Skr. af 15. Januar 1898 og C. S. Nr. 1, 1898, e); Bogstavet K Aarstallet 1899 (C. S. Nr. 2, 1898, c).

405. Til Afsnittet »Om Beskatningen af Brændevinsbrænding«, § 2 i Lov af 1. April 1887, Side 13.

Paa Forespørgsel om, hvorvidt en Brændevinsbrænder, som driver et Brænderi, beliggende over 1 Mil fra nærmeste Købstad, men som efter de ældre Regler har maattet løse kongelig Bevilling, nu er pligtig til at erlægge yderligere Gebyr for Bevillingen, naar han forøger Karrummet i sit Brænderi, eller om han er fritagen derfor, efter at der nu kun udfordres Næringsbevis til denne Næringsdrift, er tilkendegivet, at Indenrigsministeriet, hvem Forespørgselen havde været forelagt, har under 22. November 1898 meddelt, at der ikke vil kunne afkræves den paagældende yderligere Betaling for den ham i sin Tid meddelte Bevilling.

Generaldir. Skr. af 26. November 1898.

406. Til Afsnittet »Om fremmedes Handelsberettigelse«, Side 135, Anm. 1.

Anmærkningen tilføjes: C. S. Nr. 1, 1898, a.

407. Til den almindelige Kasseforordnings §§ 1 og 2 med de dertil hørende Bestemmelser, Side 151—154.

Lov af 7. Januar 1898

om Sikkerhedsstillelse af dem, der have offentlige Oppebørseler.

§ 1. Den Sikkerhed, som af Statens Kassebetjente ifølge Forordningen angaaende det offentlige Kasse- og Regnskabsvæsen i Almindelighed af 8. Juli 1840 § 1 skal stilles for de Statskassen og øvrige offentlige Institutioner tilkommende Oppebørseler, kan stilles i:

- a. Kontante i Statskassen indbetalte Beløb, for hvilke der udstedes Obligationer, lydende paa $3\frac{1}{2}$ pCt. aarlig Rente og Kapitalens Udbetaling efter 3 Maaneders Opsigelse.
- b. Danske Statsobligationer, af Staten garanterede Obligationer, Nationalbankens Obligationer, Bankhæftelsesobligationer og saadanne Værdipapirer, hvori umyndiges Midler anordningsmæssig kunne anbringes *). De anførte Obligationer og Værdipapirer modtages efter deres paalydende Summer, naar de lyde paa mindst $3\frac{1}{2}$ pCt. aarlig Rente; men i andet Fald til et i Forhold til deres lavere Rentefod fastsat Beløb; Panteobligationer i faste Ejendomme modtages kun med Finansministerens Samtykke.
- c. Nationalbankaktier, der modtages til den af Finansministeren fastsatte Værdi.

Ombytnyng af en af de under b og c nævnte Sikkerheder med en anden kan kun ske med 3 Maaneders Varsel.

Endvidere kan den ovennævnte Sikkerhed stilles i Forsikringsbreve fra Selskaber — derunder ogsaa gensidige Kautionsforeninger mellem Embeds- og Bestillingsmænd — hvis Formaal er at stille Sikkerhed for Oppebørseler, naar det paagældende Selskab har opnaaet Finansministerens Anerkendelse af, at dets Forsikringsbreve kunne antages i nævnte Øjemed.

*) Ifølge § 1 i Anordning af 12. November 1870 om Udlaan af umyndiges og andre under offentligt Tilsyn staaende Midler m. m. kunne umyndiges Midler anbringes foruden ved Udlaan mod Sikkerhed i faste Ejendomme og i Bankhæftelsesobligationer endvidere i Obligationer, udstedte af saadanne Kreditforeninger af Ejere af danske Grundejendomme, der ere i Besiddelse af de i Lov om Oprettelse af Kreditforeninger og Laanekasser for Grundejere af 20. Juni 1850 ommeldte Begunstigelser, derunder at det er tilladt Bestyrere af umyndiges Midler at anbringe disse Midler i de af Kreditforeningerne udstedte Gældsfor skrivinger.

Herefter formenes det, at den Sikkerhed, som af Statens Kassebetjente skal stilles for betroede Oppebørseler, vil kunne stilles i samtlige i Aaret 1898 paa Københavns Børs noterede Kreditforenings- og Kreditkasse-Obligationer, med Undtagelse af i Obligationer, udstedte af en af efternævnte Kreditforeninger, nemlig:

Kreditkassen for Husejerne i København,

Kreditforeningen af Grundejere i København og Omegn,

Kreditforeningen af Købstadgrundejere i Nørrejylland,

Kreditforeningen af Grundejere paa Landet i Jylland og

Kreditforeningen af Ejere af industrielle og dermed i Klasse staaende Ejendomme.

Til Opnaaelse af den ommeldte Anerkendelse udkræves, at Selskabet underkaster sig de i de følgende Paragraffer indeholdte Bestemmelser, og at Finansministeren skønner, at det frembyder den fornødne Sikkerhed.

§ 2. Det Selskab, der ønsker at opnaa Finansministerens Anerkendelse, maa i Statskassen indskyde et Beløb af en saadan Størrelse og i saadanne Værdipapirer, som Finansministeren nærmere maatte bestemme. I dette Indskud skal Fyldestgørelse kunne søges, for saa vidt Selskabet forsømmer i rette Tid at dække et lidt Tab, og Selskabet er, naar dets Indskud saaledes er blevet formindsket, pligtigt til straks at bringe det op til dets oprindelige Størrelse.

§ 3. Selskabet maa underkaste sig saadan Kontrol af Finansministeriet, som Finansministeren til enhver Tid maatte finde fornøden, ligesom det vil have ved Udgangen af hvert Regnskabsaar at tilstille Finansministeriet en Fremstilling af sin Virksomhed i det forløbne Aar tilligemed en Opgørelse af sin Status ved Aarets Udgang.

§ 4. Saavel Selskabets Forsikringsbreve som dets Forsikringskontrakter med de forsikringssøgende Kassebetjente blive at affatte overensstemmende med et af Finansministeren godkendt Udkast, indeholdende bl. a. Bestemmelse om, at Selskabet i alle i Anledning af Sikkerhedsstillelsen opstaaende Spørgsmaal skal anerkende den kongelige Landsover- samt Hof- og Stadsret i Kjøbenhavn som Værneting efter Stævning til Selskabets herværende Bestyrelse eller Repræsentant, samt, for saa vidt det maatte have sit Sæde i Udlandet, underkaste sig de danske Love i Henseende til Sagens Afgørelse.

§ 5. Saafremt Finansministeren maatte finde, at et Selskab, der har opnaaet den i § 1 ommeldte Anerkendelse af Finansministeren, ikke længer opfylder de Fordringer, der maa stilles til det som Forsikringsyder, skulle de Kassebetjente, for hvem det paagældende Selskab har stillet Sikkerhed gennem sine Forsikringsbreve, være forpligtede til inden en vis nærmere fastsat Frist at stille anden Sikkerhed paa anordningsmæssig Maade. Indtil dette er sket af samtlige disse Kassebetjente, skal en saa stor Del af det af Selskabet indskudte Beløb, som Finansministeren finder passende, vedblive at tjene til Sikkerhed for dem.

§ 6. Naar Sikkerhed skal stilles for offentlige Oppebørseler af andre Kassebetjente end Statens, kan Sikkerheden stilles i de i § 1 under b og c nævnte Værdipapirer, saaledes at den Afgørelse, der ifølge § 1 skal træffes af Finansministeren, i saa Tilfælde træffes af den Myndighed, under hvem Kassebetjenten hører. Med denne Myndigheds Samtykke kan Sikkerheden endvidere stilles i Forsikringsbreve fra Selskaber, der i Henhold til foranstaaende Bestemmelser have opnaaet Finansministerens Anerkendelse.

408. Til foranførte Lov af 7. Januar 1898 om Sikkerhedsstilløse af dem, der have offentlige Oppebørseler.

I Henhold til Lov Nr. 3 af 7. Januar 1898 er der meddelt Dansk Kautionsforsikrings-Aktieselskab Anerkendelse af, at dets Forsikringsbreve kunne antages som Sikkerhed i Overensstemmelse med Forordning angaaende det offentlige Kasse- og Regnskabsvæsen i Almindelighed af 8. Juli 1840 for de Statens Kassebetjente betroede, Statskassen og øvrige offentlige Institutioner tilkommende Oppebørseler.

Finansm. Bek. af 2. Februar 1898.

Med Skrivelse til Finansministeriets 2. Revisionsdepartement af 10. Februar 1898 har Finansministeriet fremsendt Eksemplarer af de imellem Ministeriet og Dansk Kautionsforsikrings-Aktieselskab vedtagne Formularer til Selskabets Forsikringsbreve og Forsikringskontrakter.

Disse Formularer lyde saaledes:

Forsikrings-Brev Nr.

Dansk Kautionsforsikrings-Aktieselskab i Kjøbenhavn.

Dansk Kautionsforsikrings-Aktieselskab, der, efter at have underkastet sig de i §§ 2—5 i Lov Nr. 3 af 7. Januar 1898 indeholdte Bestemmelser, har erhvervet Finansministeriets Anerkendelse af, at dets Forsikringsbreve kunne antages som Sikkerhed i Overensstemmelse med Forordning angaaende det offentlige Kasse- og Regnskabsvæsen i Almindelighed af 8. Juli 1840 for de Statens Kassebetjente betroede, Statskassen og øvrige offentlige Institutioner tilkommende, Oppebørseler (jfr. Finansministeriets Bekendtgørelse af 2. Februar 1898), forsikrer herved.....

for ethvert Ansvar indtil et Beløb af.....Kr.,

skriver..... Kroner,

som.....

maatte paadrage sig i Anledning af de ham betroede Oppebørseler for Statskassen og øvrige offentlige Institutioner, saaledes at Selskabet paatager sig ethvert Ansvar indtil det nævnte Beløb, som efter den almindelige Kasseforordning og dertil sig sluttende Bestemmelser kan gøres gældende imod Kautionister for dem, der have offentlige Oppebørseler.

For ethvert Ansvar, hvorfor denne Forsikring hæfter, skal Finansministeriet straks kunne skaffe sig Dækning i det af Selskabet i Statskassen gjorte Indskud, jfr. i øvrigt § 2 i Loven af 7. Januar 1898.

Denne Forsikring kan opsiges af Selskabet med et halvt Aars Varsel i Overensstemmelse med Reglerne i den almindelige Kasseforordnings § 7.

Kjøbenhavn, den.....

Bestyrelsen

Den adm. Direktør

Forsikringskontrakt.

Mellem Dansk Kautionsforsikrings-Aktieselskab i Kjøbenhavn og Herr

er indgaaet følgende Kontrakt:

Da Dansk Kautionsforsikrings-Aktieselskab har paataget sig til.....

.....at udstede et Forsikringsbrev saalydende:

»Forsikringsbrev Nr.....

»Dansk Kautionsforsikrings-Aktieselskab, der, efter at have underkastet sig de i §§ 2—5
 »i Lov Nr. 3 af 7. Januar 1898 indeholdte Bestemmelser, har erhvervet Finansministeriets Aner-
 »kendelse af, at dets Forsikringsbreve kunne antages som Sikkerhed i Overensstemmelse med
 »Forordning angaaende det offentlige Kasse- og Regnskabsvæsen i Almindelighed af 8. Juli 1840
 »for de Statens Kassebetjente betroede, Statskassen og øvrige offentlige Institutioner tilkommende,
 »Oppebørseler (jfr. Finansministeriets Bekendtgørelse af 2. Februar 1898), forsikrer herved.....

»for ethvert Ansvar indtil et Beløb af.....Kr.,

»skriver.....Kroner,

»som

»maatte paadrage sig i Anledning af de ham betroede Oppebørseler for Statskassen og øvrige
 »offentlige Institutioner saaledes at Selskabet paatager sig ethvert Ansvar indtil det nævnte
 »Beløb, som efter den almindelige Kasseforordning og dertil sig sluttende Bestemmelser kan gøres
 »gældende imod Kautionister for dem, der have offentlige Oppebørseler.

»For ethvert Ansvar, hvorfor denne Forsikring hæfter, skal Finansministeriet straks
 »kunne skaffe sig Dækning i det af Selskabet i Statskassen gjorte Indskud, jfr. i øvrigt § 2 i
 »Loven af 7. Januar 1898.

»Denne Forsikring kan opsiges af Selskabet med et halvt Aars Varsel i Overensstem-
 »melse med Reglerne i den almindelige Kasseforordnings § 7.«

forpligter jeg mig herved til til Selskabet at betale en aarlig Præmie af $\frac{3}{4}\%$ af Forsikrings-
 beløbet eller Kr....., hvorhos jeg og Arvinger — disse een for alle og alle
 for een — ere pligtige at erstatte ethvert som helst Tab, Selskabet maatte komme til at lide i
 Anledning af det ovennævnte af Selskabet udstedte Forsikringsbrev.

Præmien betales aarlig forud, første Gang straks for Aaret til.....
 inkl. og derefter den.....i hvert Aar. For det første Aars Præmie, i For-
 bindelse med hvilken erlægges Forsikringsbrevspenge og Stempelafgift, tjener Selskabets Under-
 skrift paa nærværende Kontrakt som Kvittring.

Naar Præmien ikke betales i rette Tid, skal Selskabet være berettiget til ved Hen-
 vendelse til Finansministeriet at søge Præmien indeholdt i den forsikredes Lønning, men naar
 Finansministeriet har tilstaaet Selskabet Adgang til saadan Dækning, er Selskabet afskaaret fra
 at benytte sig af de Bestemmelser, der ellers anvendes lige over for Udeblivelse med Præ-
 miens Betaling.

Denne Kontrakt kan fra bægge Parters Side opsiges med et halvt Aars Varsel i Over-
 ensstemmelse med Reglerne i den almindelige Kasseforordnings § 7.

Naar den forsikrede dør i et Præmieaars første Halvdel, eller naar han inden for et
 saadant Tidsrum fratræder sin Stilling uden at indtræde i en anden Stilling, i hvilken han er
 forpligtet til at stille Sikkerhed, tilbagebetaler Selskabet Halvdelen af den oppebaarne Aars-
 præmie. — For saa vidt Forsikringsforholdet ved Opsigelse fra Selskabets Side ophører til et
 Tidspunkt, der ikke falder sammen med Præmieaarets Slutning, tilbagebetaler Selskabet en for-
 holdsmæssig Del af Præmien.

I Tilfælde af Søgemaal i Anledning af dette Kontraktsforhold give saavel undertegnede

.....
 som Dansk Kautionsforsikrings-Aktieselskab Møde for Kjøbenhavns Forligskommission og den kongelige Landsover- samt Hof- og Stadsret som første Instans efter Stævning, forkyndt henholdsvis paa den forsikredes Bolig og paa Selskabets Kontor med Kald og Varsel som til indenbys Mand, og ere bægge Parter underkastede den hurtige Retsforfølgning efter Forordningen af 25. Januar 1828.

Kjøbenhavn, den.....

Til Vitterlighed:

Anm. Ifølge Skrivelse af 15. Februar 1898 fra Generaldirektoratet for Skattevæsenet til Finansministeriets 2. Revisionsdepartement skulle Dansk Kautionsforsikrings-Aktieselskabs Forsikringsbreve stemples efter Reglerne i Stempelovens § 55 A og samme Selskabs Forsikringskontrakter med Gældsbrevstakat af det femdobbelte Beløb af den aarlige Præmie, som vedkommende Embedsmand paatager sig at tilsvare Selskabet.

409. Til Anmærkning 4 til den almindelige Kasseforordnings § 4, Side 155.

Kautionsdokumenter eller Kontinuationserklæringer, der ere at udstede i Tilfælde, hvor en Embeds- eller Bestillingsmand, som har stillet Sikkerhed for de med hans Stilling forbundne Oppebørseler, opnaar en ny Stilling, hvor en lignende Pligt til Sikkerhedsstillelse paahviler ham, skulle stemples paa samme Maade som et helt nyt Kautionsdokument, hvad enten Forandringen i vedkommendes Stilling er forbunden med Forflyttelse eller ej. Generaldir. Skr. af 27. Januar 1898, Ministerialtidende A for 1898, Side 45.

410. Til Afsnittet »Uddrag af Søloven af 1. April 1892«, Anmærkning I, Side 341.

§ 1. For Autorisation her i Riget af den i Sølov af 1. April 1892 § 35 ommeldte Skibsdagbog (Journal) fastsættes følgende Betaling:

for Skibe over 200 Tons (Register-Tons Brutto) 2 Kr.

for mindre Skibe 1 —

For det i Sølovens § 38 foreskrevne Eftersyn af Skibsdagbogen ydes ingen Betaling.

§ 2. De i Forordning angaaende Journalføringen om Bord i danske Skibe af 10. Januar 1840 §§ 2 og 5 indeholdte Betalingsregler ophæves.

Lov af 18. November 1898.

411. Til 4. Afdeling, Afsnit C, »Reglement i Henhold til Sølovens § 45 for Skibsmandskabets Forplejning og Opholdsrum om Bord«, Side 360.

Paa Indenrigsministeriets derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling har det under 12. d. M. behaget Hans Majestæt Kongen allernaadigst at bifalde:

at det i Henhold til Sølovens § 45 udfærdigede allerhøjeste Reglement af 10. December 1892, for saa vidt angaar den i Afsnit III indeholdte Bestemmelse om Reglementets Ikrafttræden, forandres derhen, at Regle-

mentets Afsnit I. angaaende Skibsmandskabets Forplejning fra den 1. Januar 1899 at regne bliver gældende ogsaa for de Skibe, der ikke efter den 1. Januar 1893 have været i dansk Havn.

Indenrigsm. Bek. af 15. Juli 1898.

412. Til 4. Afdeling, Afsnit D, »Forhyring af Søfolk m. m.«, Side 365, 369 og 370—372.

Efter dertil foreliggende Anledning skulde man tjenstligst indskærpe D'Hrr. Mønstringsbestyrere, at de i Indenrigsministeriets Vejledning Nr. 270 af 29. December 1892 § 1 ommeldte Skibsbemandingslister blive at affatte overensstemmende med det nævnte Vejledning vedføjede Skema.

Det bemærkes, at trykte Blanketter til de ommeldte Skibsbemandingslister ved Henvendelse til Universitetsboghandler Gad, Vimmelskaftet 32, Kjøbenhavn K. ville kunne erholdes portofrit tilstillede imod en Betaling af 7 Øre pr. Eksemplar, og at Ministeriet vilde sætte Pris paa, om D'Hrr. vilde benytte disse Blanketter.

Indenrigsm. C. af 21. Februar 1898 til samtlige Mønstringsbestyrere.

413. Til 4. Afdeling »Uddrag af Lov om Værnepligt af 6. Marts 1869«, Side 405 og Side 406, samt Punkt 83, Side 40—41 i Supplementet for 1892—1893.

§ 1. Værnepligtslovens § 33, 1ode Stykke, ændres til:

»Den befarne værnepligtige gives der Underholdspenge fra den Dag, paa hvilken han i Henhold til Justitsministeriets Kundgørelse har afgivet sin Søfartsbog, indtil den Dag, da han enten skal møde til Tjeneste ved Søværnet, eller da Søfartsbogen tilbageleveres ham. Det tillades den indkaldte befarne paa sin Skyldbog at gaa saavel i indenrigsk Fart som i kortere udenrigsk Fart med danske Skibe, det sidste dog kun mod, at der for Mønstringsbestyreren stilles Sikkerhed for, at han vil møde i rette Tid. Den befarne værnepligtige, der har afgivet sin Søfartsbog, har Ret til at fremstille sig til Bedømmelse paa Vagtskibet ved Kjøbenhavn. Saafremt han befindes tjenstdygtig, gives der ham Adgang til at faa Arbejde efter de gældende Regler anvist ved Orlogsværftet. For hver Arbejdsdag, da saadant Arbejde ikke kan anvises, gives der ham et Tillæg til Underholdspengene af 50 Øre.«

§ 2. Værnepligtslovens § 37, 1ste Stykke, ændres til:

»Hvis en befarne værnepligtig ikke inden sit 26de Lægdsrulleaar har gjort et Togt, bliver han at indkalde forlods, hvorefter han ikke mere uden Justitsministeriets Samtykke kan udmønstres i udenrigsk Fart eller forlade Landet, forinden han har gjort et Togt. Beordres han, efter at han er kommen til Stede og har afgivet sin Søfartsbog, ikke straks til Møde, gives der ham Underholdspenge efter Reglerne i § 33, 1ode Stykke.«

Lov af 6. April 1898 om Tillæg til Lov om Værnepligt af 6. Marts 1869.

414. Til foranførte Punkt 413.

Ved Lov af 6. d. M., hvoraf et Eksemplar hoslagt fremsendes, om Tillæg til Lov om Værnepligt af 6. Marts 1869 er denne Lovs § 33 blandt andet forandret saaledes, at det herefter tillades den indkaldte befarne at gaa i kortere udenrigs Fart med danske Skibe uden forud indhentet Tilladelse fra Justitsministeriet, mod at der for Mønstringsbestyreren stilles Sikkerhed for, at han vil møde i rette Tid.

Man skal i den Anledning meddele, at naar Mønstringsbestyreren i de foreliggende Tilfælde enten ved personlig Kundskab eller ved behørig Oplysninger har den fornødne Sikkerhed for, at det Skib, hvormed den indkaldte befarne ønsker at udmønstre, gaar i regelmæssig Fart paa Nord- og Østersøen, saa at det kan være tilbage her til Landet saa betids, at den befarne kan møde i rette Tid, behøves ingen Sikkerhedsstillelse.

I andre Tilfælde maa Mønstringsbestyreren kræve en Sikkerhedsstillelse, hvis Form det overlades ham i hvert enkelt Tilfælde at bestemme.

Det vil ved Mønstringen i alle Tilfælde være at betyde den befarne, at saafremt han uden lovligt Forfald undlader at give Møde, vil han blive straffet efter den militære Lovgivning som ulovlig udebleven.

Om Mødetiden for den indkaldte befarne ville Lægdsforstanderne, i Kjøbenhavn ogsaa Mønstringsbestyreren, have ved Udbetaling af Underholdspengene at gøre Tilførsel i Skyldbogen. Meddelelse om Mødetiden vil snarest tilgaa Kredsen fra Udskrivningsvæsenets Revision.

Sluttelig henledes Opmærksomheden paa, at Bestemmelserne i Justitsministeriets Cirkulære af 24. November 1893 angaaende Beregningen af Underholdspengene blive at ændre efter de i Loven af 6. d. M. herom givne nye Bestemmelser.

Justitsm. C. af 12. April 1898

til Udskrivningscheferne, Lægdsforstanderne og Mønstringsbestyrerne.

415. Til Afsnittet »Karantænevæsen«, Side 445 og Generaldirektoratets Cirkulærskrivelse af 12. Oktober 1893, meddelt som Tillæg til bemeldte Afsnit.

I Forbindelse med Generaldirektoratets Cirkulærskrivelse af 12. Oktober 1893 meddeles herved til Efterretning, at Indberetning hertil ikke vil være at afgive, naar der i det forløbne Finansaar ikke er afholdt Udgifter af Toldkassen til Telegrammer eller Budsendelser angaaende rejsende, der ankomme fra smittede Steder.

Generaldir. C. Skr. af 19. Februar 1898.

416. Til Udgiveranmærkningen om Frilagere, Side 451.

I Aaret 1897 er ved Aarhus Toldsted oprettet et almindeligt Frilager for Varer af mindre Omfang, hvilket Lager blev aabnet for Toldekspedition den 15. April 1898. De udfærdigede reglementariske Bestemmelser vedkommende bemeldte Frilager findes i Lovtidende A for 1898, Side 373—377.

417. Til Afsnittet »Frihavnen ved Kjøbenhavn«, Side 451, og Punkt 134, Side 68—69 og Side 73—74 i Supplémentet for 1894.

Det er tilladt, at tomme Pramme i Farten mellem Kjøbenhavns Toldhavn og Kjøbenhavns Frihavn fritages for Ind- og Udklarering, og at Bestemmelserne i Generaldirektoratets Cirkulærskrivelse af 16. Oktober 1894 under A. 2. c. 1 og B. 2 som Følge heraf modificeres overensstemmende hermed.

Generaldir. Res. af 5. Juli 1898.

418. Til Afsnittet »Frihavnen ved Kjøbenhavn«, Side 451, og Punkt 134, Side 72 i Supplémentet for 1894.

Som Følge af en Antegnelsespost er det bleven approberet, at Vognladninger med grove Varer, saa som Tømmer og Træ, Stenkul, Jærn, Teglværksfrembringelser, Land- og Skovprodukter, Træ- og Tørvemasse, der ankomme med Dampfærgen fra Sverrig til Kjøbenhavns Frihavn i aabne Vognladninger, bestemte til Toldindlandet, afgaa til Bestemmelsesstedet med Manifestvægt og uden Toldledsagelse — Tømmer og Træ dog med Optagelse af Kontrolmaal —, samt at Ankomstattester for deslige Forsendelser udstedes som hidtil, idet en Attestation om, at Varerne ere rigtig indførte, maa anses for at være tilstrækkelig betryggende.

Generaldir. Res. af 30. August 1898.

419. Til Afsnittet »Lønninger ved Toldvæsenet«, Side 465—467, og Punkt 136, Side 75 i Supplémentet for 1894.

§ 1. Til de i Lov Nr. 90 af 2. Juli 1880 om Lønninger ved Toldvæsenet § 5 for Toldvæsenets 3. Lønningsklasse opførte Embeder føjes under 2) 2,500 Kr.:

Toldforvalteren ved Kalkbrænderiernes Distrikt.

— paa Frederiksberg.

— paa Nørrebro.

1 Kontrolør i Kjøbenhavn.

1 — i Odense.

1 — i Esbjerg.

1 — i Aarhus.

Under 3) 2,800 Kr.:

1 Kontrolør i Kjøbenhavn.

Der tillægges Oppebørselskontroløren paa Jærnbanelen i Kjøbenhavn 3,000 Kr. i aarlig Lønning.

§ 2. De for Toldvæsenets 4. Lønningsklasse fastsatte Toldassistentlønninger forøges med 14, nemlig 4 à 1,000 Kr., 3 à 1,200 Kr., 4 à 1,400 Kr. og 3 à 1,600 Kr. Naar Frilagrene i Odense aabnes, forøges Lønningerne endvidere med 2, nemlig 1 à 1,200 Kr. og 1 à 1,600 Kr.

Antallet af de Bestallinger, der kunne tildeles de til 4. Lønningsklasse hørende Bestillingsmænd, forøges med 7.

Lov af 26. Februar 1898.

I Henhold til allerhøjeste Resolution af 18. Oktober 1898 er Posten som Toldkontrolør af 3. Lønningsklasse ved Helsingør Toldsted med 2,500 Kr. i aarlig Lønning indtil videre henlagt til Nykjøbing paa Falster Toldsted, medens samtidig den for sidstnævnte Toldsted normerede Post som Toldkontrolør af 4. Lønningsklasse med 1,800 Kr. i aarlig Lønning indtil videre vil være at benytte ved Helsingør Toldsted.

C. S. Nr. 2, 1898, f.

420. Til Afsnittet »Kontorholdsvederlag«, Side 477, og Punkt 137, Side 75 i Supplementet for 1894.

Der tillægges Toldforvalteren i Kalkbrænderiernes Distrikt en aarlig Kontorholdsgodtgørelse af 1,000 Kr. og Toldforvalterne paa Frederiksberg og Nørrebro en aarlig Kontorholdsgodtgørelse af 1,200 Kr. til hver. De ved Lov Nr. 90 af 8. Maj 1894 om Kontorholdsgodtgørelse ved Toldvæsenet fastsatte Kontorhold forhøjes saaledes:

Oppebørselskontrolørerne i Havnen og paa Jærnbanen i Kjøbenhavn med	1,000 Kr.
Toldkassereren i Aarhus med	1,000 —
Toldkassereren i Odense med	1,000 —

Lov af 26. Februar 1898, § 3.

421. Til Punkt 273, Side 150—155 i Supplementet for 1896.

Efter Anmodning fra Statens statistiske Bureau ere de kjøbenhavnske Toldregnskabskontorer instruerede om ved Udfærdigelsen af Listerne over Vare-Ind- og Udførselen at iagttage:

- 1) at Varer, som indføres til Toldomraadet over Kjøbenhavns Frihavn, optages som kommende fra Frihavnen, selv om Ledsagelsespapirerne angive det Udland, hvorfra Varerne ankom til bemeldte Havn, og
- 2) at de kjøbenhavnske Havneoppebørselskontorer saavel af Indførselen fra Udlandet som af Udførselen til Kjøbenhavns Frihavn udskyde alt det Gods, der fra den gamle Havn pr. Pram føres til Frihavnen, hvorimod den landværts Omsætning med Frihavnen bibeholdes i Toldvæsenets Lister i sin fulde Udstrækning.

Generaldir. Skr. af 19. August 1898.

Supplement

for Aaret 1899 til 1ste Del af

Samling

af

de gældende Love, Anordninger og
administrative Bestemmelser

vedrørende

Toldvæsenet i Danmark,

dog ikke Toldtariffen eller

Bestemmelserne om Skibsmaaling og Skibsregistrering.

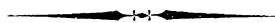
Samlet og udgivet af

Toldforvalter **V. V. Hassing**

og

Kontorchef **E. Jensen**

i Finansministeriets 2. Revisionsdepartement.

Kjøbenhavn.

L. A. Jørgensens Bogtrykkeri,

1900.

422. Til Toldforordningens § 1, Side 3—5, og Punkt 90, Side 47 i Supplementet for 1894.

Toldstedernes Opmærksomhed henledes herved paa, at det ved § 5 i Lov angaaende Sprængstoffer af 7. April d. A.*) er foreskrevet, at Sprængstoffer, hertil dog ikke henregnet:

- a. de udelukkende af Salpeter, Kul og Svovl sammensatte Krudtsorter og
- b. Patroner, indeholdende røgfrit Jagtkrudt, naar de ere forarbejdede til Brug for Haandvaaben, samt Knald- og Tændsatser, der ere forarbejdede til Knaldhætter eller lignende Antændelsesmidler eller til Fyrtøjer eller andre Brugsgenstande,

ikkun maa indføres her i Landet af de i Lovens § 1 omhandlede Personer eller af Personer, som dertil have faaet Justitsministeriets Tilladelse. Sprængstofferne maa derfor af Toldvæsenet ikke udleveres, førend Modtageren har godtgjort sin Berettigelse til at indføre det paagældende Stof. Hver Sending skal derhos være ledsaget af en af Fabrikanten udfærdiget Deklaration, indeholdende nøjagtig Angivelse af Sprængstoffet, for Dynamits Vedkommende tillige af Procentindholdet af Nitroglycerin, for Skydebomulds Vedkommende af Procentindholdet af Vand. Deklarationen skal desuden være forsynet med Attest af Stedets Øvrighed angaaende Underskriftens Ægthed og Underskrivernes Paalidelighed.

De i Lovens § 1 nævnte Personer, der altsaa ere berettigede til at indføre de omhandlede Stoffer, ere saadanne, der foruden at fyldestgøre de i saa Henseende i Næringsloven foreskrevne Betingelser, tillige have faaet Justitsministeriets Tilladelse til at tilvirke eller forhandle dem.

Det bemærkes, at ovennævnte Lov træder i Kraft d. 1. Juli 1899, fra hvilken Dag Lov angaaende Sprængstoffer af 1. April 1894, jfr. Generaldirektoratets Cirkulærskrivelse af 13. Juni 1894, ophæves.

Generaldir. C. Skr. af 23. Maj 1899.

*) Findes i Lovtidende A for 1899, Side 319—322.

423. Til Toldforordningens § 1, Side 4, og Punkt 276, Side 159—160 i Supplementet for 1897.

Fra Generaldirektoratet er til flere Toldsteder under 31. Maj 1899 afgaaet følgende Skrivelse:

»Da der til Landbrugsministeriet fra tvende udenlandske Firmaer er indkommen Besværing over, at Margarineforsendelser fra de paagældende Firmaer til Adressater her i Landet ved forskellige Toldsteder ere blevne tilbageholdte af Toldvæsenet under Paaberaabelse af, at Varen var for stærkt farvet, uden at Varen ved den efter Anholdelsen stedfundne Undersøgelse er befunden stridende mod Lovens Forskrifter, og da det maa antages, at Toldstederne i forskellige Tilfælde til Bedømmelse af Margarinens Farve har benyttet de ved Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 16. November 1891 (Lovtidende for 1891, Side 683) kasserede Farvetavler med hvid Ramme, skal man efter Landbrugsministeriets derom fremsatte Anmodning herved tjenstligt tilstille Toldkamret et Eksemplar af de nu lovbevalde Farvetavler med sort Ramme samt et Eksemplar af Indenrigsministeriets foran nævnte Bekendtgørelse, hvori den fornødne Brugsanvisning indeholdes, og som man skal have Toldkamret paalagt udelukkende at benytte ved Farvebedømmelser.«

424. Til Toldforordningens §§ 1 og 2, Side 4 og 5, og Punkt 273, Side 160 i Supplementet for 1897.

I Henhold til den Regeringen ved Lov af 22. Marts 1897 om Tilsyn med Udførselen af fersk Kød givne Bemyndigelse bliver herved med Hensyn til Udførselen af fersk og let saltet Kød (og Slagteaffald) af Hornkvæg og Faar samt med Hensyn til Udførselen af fersk Kød (og Slagteaffald) af Svin til fremtidig Jagttagelse foreskrevet følgende:

§ 1. Fersk og let saltet Kød af Hornkvæg og Faar samt fersk Kød af Svin maa ikke udføres her fra Landet uden at være ledsaget af Attest fra en autoriseret Dyrlæge om, at det ikke er fordærvet og ikke hidrører fra Dyr, der ere angrebne af nogen Sygdom saaledes, at det ikke bør bruges til Menneskeføde, eller fra Dyr, der ere saa afmagrede, at deres Kød ikke kan anses for egnet til Menneskeføde, alt i Overensstemmelse med nedenstaaende Regler.

§ 2. Indvendig paa hver hele, halve eller kvart Krop skal der være fastklæbet en rød Seddel med Paaskrift: »Kød af sundt Dyr«, egenhændig underskrevet af Dyrlægen med Navn, Bopæl og Dato. Dyrlægen skal ligeledes egenhændig paaklæbe denne Seddel. Med hver Forsendelse skal derhos følge en af Dyrlægen og Ejeren underskrevet Attest af følgende Indhold:

»Det attesteres herved, at jeg under Dags Dato har undersøgt . . . Stkr.
 slagtet { Hornkvæg }
 { Faar } hos og fundet Kødet tjenligt til Udførsel i Hen-
 { Svin } hold til Lov om Tilsyn med Udførselen af fersk Kød af 22. Marts 1897 § 1, samt
 at jeg har forsynet Kødet med det befalede Sundhedsmærke.

Denne Attest er gyldig i 5 Dage fra Udstedelsesdagen.

(Bopæl)

(Dato)

(Navn)

Autor. Dyrlæge.

Som Afsender af Kollier slagtet Kød mærket erklærer jeg
 herved paa Tro og Love, at disse Kollier kun indeholde Kød af de i ovenstaaende

Attest omhandlede Stkr. slagtet { Hornkvæg }
 { Faar }
 { Svin }

(Bopæl)

(Dato)

(Navn)«.

§ 3. Kød i Fustager og Slagteaffald — derunder Indvolde — af Hornkvæg og Faar maa i fersk eller let saltet Tilstand kun udføres, naar Emballagen er forsynet med en af en autoriseret Dyrlæge med Navn, Bopæl og Dato egenhændig underskreven Erklæring om, at Indholdet hidrører fra sunde Dyr. Samme Regel gælder for fersk Kød i Fustager samt for fersk Slagteaffald af Svin.

Med hver Forsendelse skal derhos følge en af Dyrlægen og Ejeren underskreven Attest af følgende Indhold:

»Det attesteres herved, at jeg under Dags Dato har undersøgt det i Fustage mærket nedlagte Kød (Slagteaffald) og fundet det tjenligt til Menneskeføde, samt at jeg har forsynet Emballagen med den befalede Sundheds-erklæring.

Denne Attest er gyldig i 5 Dage fra Udstedelsesdagen.

(Bopæl)

(Dato)

(Navn)

Autor. Dyrlæge.

Som Afsender af Fustager Kød (Slagteaffald) mærket erklærer jeg herved paa Tro og Love, at disse Fustager kun indeholde det i ovenstaaende Attest ommeldte, af Dyrlægen synede Kød (Slagteaffald).

(Bopæl)

(Dato)

(Navn)«.

§ 4. Det er Dyrlægen forbudt at afgive de i §§ 2 og 3 omhandlede Attestationer, naar han ikke har besigtiget de paagældende Dyr under eller efter Slagtingen og i sidste Tilfælde, forinden Udhugningen af Kødet har fundet Sted, og medens samtlige Dyrets Indvolde endnu vare til Stede og kunde identificeres.

Saafremt Kød et ikke ubetinget kan erklæres for tjenligt til Menneskeføde, men ikkun efter forudgaaet præventiv Behandling (særlig indgaaende Kogning eller Stegning) vil kunne nydes uden Ulempe for Sundheden, maa Dyrlægen ikke meddele den i § 2 omhandlede Attest.

§ 5. De i § 2 omhandlede røde Sedler til Paaklæbning saavel som trykte Blanketter til de foreskrevne Attester kunne af de autoriserede Dyrlæger faas udleverede uden Betaling i det Schultz'ske Bogtrykkeri, Niels Juelsgade Nr. 12, Kjøbenhavn.

§ 6. Det paahviler Politiet og, for saa vidt Udførselen sker pr. Jærnbane, vedkommende Banebestyrelse paa Afgangsstedet at føre Tilsyn med Overholdelsen af de i §§ 1, 2 og 3 fastsatte Forskrifter.

Foregaar Udførselen pr. Skib, skal Anmeldelse om Afsendelsen ske til Politiet i betimelig Tid, før Indladningen finder Sted.

Udførsel af Kød af den i nærværende Bekendtgørelse omhandlede Art over Landgrænsen paa anden Maade end med Jærnbane maa kun finde Sted ved Grænsetoldstederne.

§ 7. Kødforsendelser, bestemte til Udtørsel, som ved ilde Lugt røbe forværret Tilstand, skulle, uanset om den befalede Attest medfølger og befindes i Orden i formel Henseende, tilbageholdes paa Udførselsstedet. Anmeldelse om Tilbageholdelsen skal uopholdelig gøres til Stedets Politi til videre Foranstaltning.

§ 8. Foranstaaende Bestemmelser finde ikke Anvendelse paa Kød og Slagteaffald, der indlades i Skib til dettes eget Forbrug.

Denne Bekendtgørelse, der træder i Stedet for Landbrugsministeriets Bekendtgørelse af 30. April 1897 angaaende Forholdsregler ved Udførselen af fersk Kød af Hornkvæg, træder i Kraft den 1. November d. A.

Landbrugsmin. Bek. af 5. Oktober 1899.

425. Til Punkterne 350 og 351, Side 194 i Supplementet for 1898.

Efter Landbrugsministeriets Anmodning skal man herved til fornøden Efterretning tjenstlig henlede Toldstedets Opmærksomhed paa Bestemmelsen i Lov om Foranstaltninger til Bekæmpelse af Tuberkulose hos Hornkvæg af 26. Marts 1898 § 7, hvorefter Mælk og Kærnemælk kun maa indføres her til Landet fra Udlandet, naar det paa en efter Landbrugsministerens Skøn fyldestgørende Maade kan godtgøres, at de omhandlede Produkter have været opvarmede til en Temperatur af mindst 68 Grader Reaumur, samt paa Bestemmelsen i fornævnte Lovs § 2, hvorefter Indførsel af levende Hornkvæg fra Udlandet her til Landet kun

maa finde Sted over bestemte, af Landbrugsministeren nærmere fastsatte Steder, hvilke Indførselssteder ifølge Landbrugsministeriets Bekendtgørelse af 28. Maj f. A. ere Kjøbenhavn, Helsingør og Frederikshavn.

Generaldir. C. Skr. af 11. Februar 1899.

426. Til Toldforordningens § 6, Side 6—9, og Landbrugsministeriets Bekendtgørelser af 13. Juni 1896, anførte under Punkterne 198 og 199, Side 119—122 i Supplementet for 1896.

Det i Henhold til Landbrugsministeriets Bekendtgørelse Nr. 71 af 23. April 1898 (se Punkt 349 i Supplementet for 1898) bestaaende Forbud mod fra Sverrig her til Landet at indføre klovbærende Husdyr og raa Handelsprodukter af samme samt Mælk, Hø og Halm bliver herved ophævet.

Herefter vil der med Hensyn til Indførsel her til Landet af levende Husdyr og raa Handelsprodukter af samme m. m. overensstemmende med de i Landbrugsministeriets Bekendtgørelse af 13. Juni 1896 indeholdte Regler indtil videre være at forholde, som følger, overfor de forskellige Lande:

	Drøvtyggere.	Svin.	Heste.
Sverrig.....	Sundhedseftersyn	Sundhedseftersyn	Sundhedseftersyn.
Norge.....	do.	do.	do.
Storbritannien og Irland	Indskr. Forbud	Indskr. Forbud	do.
Finland.....	do.	do.	do.
Øvrige Lande i Europa	Almindeligt Forbud	Almindeligt Forbud	do.
Lande uden for Europa	do.	do. *)	do.

Indførsel af Hunde er forbudt fra alle Lande undtagen Sverrig og Norge. Denne Anordning træder straks i Kraft.

Landbrugsm. Bek. af 30. Januar 1899.

*) Raa Produkter af Svin — herunder ogsaa let saltet Flæsk, Svineblærer og urensset Svinefedt (steam lard) —, hidrørende fra de forenede Stater af Nordamerika, kunne indføres, naar de ere forsynede med en af vedkommende Myndighed udfærdiget Attest for, at Produktet forinden Afsendelsen fra de forenede Stater er blevet underkastet Undersøgelse i Overensstemmelse med den i Staterne gældende Lovgivning, og ved denne Undersøgelse fundet at være ufordærvet, sundt og tjenligt til Menneskeføde.

427. Til Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 8. September 1891 og Generaldirektoratets Cirkulærskrivelse af 15. December s. A., meddelte, som Tillæg til Toldforordningens § 6, Side 7 og 8, samt foranstaaende Bekendtgørelse fra Landbrugsministeriet af 30. Januar 1899.

Efter Brevveksling med Landbrugsministeriet foreskrives herved følgende Regler med Hensyn til Indførsel af Flæsk og andre raa Produkter af Svin fra Udlandet.

Saafrømt der ved Indførselen maatte opstaa Tvivl om, hvorvidt de paa-gældende Varer ere producerede i det Land, hvorfra de indføres, eller i de forenede Stater af Nordamerika, kan Veterinærpolitiet eller Toldvæsenet forlange forevist et saadant Sundheds-Certifikat, som omhandles i Generaldirektoratets Cirkulærskrivelse af 15. December 1891, jfr. Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 8. September s. A. og Landbrugsministeriets Bekendtgørelse af 30. Januar d. A. Kan saadant Certifikat ikke forevises, ville Varerne kunne tillades indførte, saafrømt Importøren foreviser Faktura, og det af denne fremgaar, at Varerne ikke ere producerede i de forenede Stater. Er Importøren ikke i Besiddelse af Faktura eller, hvis en saadan haves, denne ikke indeholder Oplysning om Produktionsstedet, vil Varernes Indførsel dog kunne tillades, saafrømt Importøren afgiver skriftlig Forsikring paa Tro og Love om, at Varerne ikke ere producerede i de forenede Stater af Nordamerika.

Generaldir. C. Skr. af 22. August 1899.

428. Til Plakaterne af 1. September 1810 og 5. September 1820, Side 21.

I Anledning af det med Overtoldinspektoratets Skrivelse af 2. d. M. fremsendte Andragende fra Mæglerfirmaet N. N. om Tilladelse til, at Dampskibet »Mølle«, drægtig 28,64 Tons, der er hjemmehørende i Mølle, og som gaar i regelmæssig Passagerfart imellem Kjøbenhavn og Kullen, maa anløbe Helsingør for der at medtage Passagerer til Kullen og atter landsætte disse i Helsingør, meddeles herved tjenstligt til behagelig Efterretning samt fornøden videre Bekendtgørelse, at da det ikke vil kunne nægtes et svensk Skib under 15 Kommercelæsters Drægtighed at indtage sin Ladning — af Gods eller Passagerer — ved flere indenlandske Toldsteder med Bestemmelse til Sverrig, ligesom omvendt, at losse sin fra Sverrig indbragte Ladning ved forskellige Toldsteder her i Landet, idet en saadan Trafik, der udelukkende er beregnet paa Transport mellem Danmark og Udlandet, ikke kan kaldes Fragtfart fra Sted til Sted i Kongeriget, eller be-
tragtes som indenlandsk Kystfart, vil det nævnte Dampskib derfor være berettiget til i den omhandlede Fart at medtage og landsætte Passagerer i Helsingør med deres Rejsegods under Iagttagelse af de anordningsmæssige Bestemmelser vedrørende Klarering af Fartøjet og Behandlingen af Rejsegodset, men skal man

have Overtoldinspektoret anmodet om at gøre Mæglerfirmaet bekendt med, at Fartøjet ikke maa føre Fragtgods af nogen Art fra det ene indenlandske Sted til det andet.

Generaldir. Skr. af 15. August 1899 til Overtoldinsp. for Kjøbenhavn.

429. Til C. S. Nr. 2, 1896, anført under Punkt 206, Side 124—126 i Supplementet for 1896.

Som Følge af en Antegnelsespost til et Provinstoldsteds Regnskab om, at der ved Fortoldningen af en fra Leith indkommen Dampskibsladning Kul, der var angiven til Klarering med $418\frac{3}{20}$ Tons, var beregnet Told af dette Kvantum, som fandtes anført i et Afladertelegram, uagtet der under Lösningen var fremkommen Meddelelse om, at Ladningen kun bestod af $409\frac{10}{20}$ Tons og at der for Toldopsynet i Kjøbenhavn var bleven forevist Original-Faktura for denne Vægt, er tilkendegivet, at, da i det omhandlede Tilfælde Afladertelegrammet ifølge Toldopsynets Attest paa Specialangivelsen var betragtet som Faktura og befundet stemmende med Konnossementet, havde det i Henhold til Bestemmelserne i C. S. Nr. 2, 1896 været rigtigt, at Ladningen var bleven ansat til $418\frac{3}{20}$ Tons.

Generaldir. Res. af 26. April 1899.

430. Til Toldforordningens § 25, Side 58.

Under 28. Juli 1899 har Indenrigsministeriet udfærdiget en for Benyttelsen af samtlige Kjøbenhavns Havnevæsens Bolværker, Pæle og Bøjer — derunder Toldbodens og Frihavnens — gældende Takst, der traadte i Kraft d. 1. Oktober 1899. Den underkastes en Revision inden Udløbet af 5 Aar efter dens Ikrafttræden. Findes optaget i Lovtidende A. for 1899, Side 403—405.

431. Til C. S. Nr. 3, 1864 til § 4 i Lov af 4. Juli 1863, Side 68—69.

Paa dertil given Anledning er Overtoldinspektoret for Kjøbenhavn blevet anmodet om at paalægge Toldopsynet i Kjøbenhavn at forsyne Fakturaer, som fremlægges til Beregning ved Værdiansættelser af Varer, der toldklareres efter Værdien, med Paategning om Forevisning og den paagældende Klareringsangivelses Nummer.

Generaldir. Skr. af 23. Maj 1899.

432. Til Afsnittet „Om lagttagelser ved Afgifternes Beregning“, Side 71, og § 8 i Toldvæsenets Kasseforordning af 8. Juli 1840, Side 200 i Samlingens 2. Del.

Paa given Anledning er tilkendegivet, at en af et kjøbenhavnsk Told-

regnskabsførerkontor udstedt Kvittering for Indbetaling af Tolden af et for det forenede Dampskibsselskabs Regning i England nybygget Dampskib burde have været forsynet med Segl.

Generaldir. Res. af 14. December 1899.

433. Til C. S. Nr. I, 1883, c, Side 88—89, Punkt 289, Side 165—166 i Supplementet for 1897, jfr. Punkt 358, Side 197 i Supplementet for 1898, samt 3dje Afdeling „Om udgaaende Varer og Skibe“, Side 425—498.

Bestemmelserne i C. S. Nr. $\frac{1}{1883}$, c, og Nr. $\frac{1}{1898}$, c, angaaende Eftervejning af Transitvarer, som forsendes fra et indenlandsk Toldsted til et andet, udvides og forandres saaledes:

Toldstedernes Overopsyn bemyndiges til at tillade, at ved andet indenlandsk Toldsted vejede og undersøgte grove og vægtige Varer saa vel som almindelige Handelsvarer i Partier, der forsendes søværts eller landværts, fritages for Eftervejning paa Ankomststedet saavel ved Oplæggelsen som ved den endelige Toldbehandling, dog paa følgende Betingelser:

1. at Varerne indføres uemballerede eller i Emballager, for hvilke Tara er fastsat,
2. at Klarereren ikke forlanger Eftervejning eller fornyet Undersøgelse, men erklærer sig villig til at toldberigtige Varerne efter den paa Toldsedlen anførte Vægt,
3. at Klarereren — naar Toldvæsenet forlanger det — fremlægger Faktura over Varerne, hvilken jævnføres med Toldsedlen. Saafremt der derved viser sig en Vægtforskel af over 2 pCt. af den i Toldsedlen anførte Vægt, vil Omvejning være at foretage.

Der forbeholdes dog Toldvæsenet i Almindelighed og særligt, naar Gods gaar til Oplæggelse i Pakhus, den, paa hvem Ansvaret for Pakhusgods paa hvert Sted paahviler, Ret til i alle Tilfælde, i hvilke der dertil findes Anledning, f. Eks. naar Emballager ere beskadigede, Mærkerne ikke findes overensstemmende med Toldsedlen, m. v., at foretage Eftervejning i fornødent Omfang.

I Forbindelse hermed indskærpes det saavel Toldopsynet som Regnskabskontoret paa Afgangsstederne at iagttage den største Omhyggelighed ved Vejning og Tarifiering respektive Anførsel paa Toldsedlen af alle til Forsendelse til andet indenrigsk Toldsted bestemte Transitvarer.

C. S. Nr. I, 1899, c.

434. Til Afsnittet „Vejning og Maaling“, Side 90, Toldforordningens §§ 163—166, Side 304—319, samt Afsnittet „Om Varer, som indføres med Jærnbantog“, Side 386—392.

I Anledning af en Forespørgsel fra Generaldirektoratet for Statsbanedriften om, hvorvidt der maatte være noget at erindre imod, at Vejningen af Jærn i hele

Vognladninger, der ankomme fra Sverrig via Helsingør til Kjøbenhavns Nørrebros Toldsted, foretages i Helsingør, medens selve Klareringen foregaar ved Nørrebros Toldsted, er meddelt, at det indtil videre tillades, at saadanne fra Sverrig til Helsingør med Bestemmelse til Nørrebros Toldsted ankommende Vognladninger, som ifølge Bestemmelserne i C. S. Nr. 3, 1894, b, og Tarifferingscirkulære Nr. 2, 1896 (se Punkt 95, Side 49—50 i Supplementet for 1894 og Punkterne 218 og 220, Side 130 og 131 i Supplementet for 1896) kunne toldberigtiges efter den ved Vejning paa Brovægt udfundne Vægt, maa vejes paa Brovægt i Helsingør under Kontrol af Stedets Toldopsyn, som paa den vedkommende Toldseddel har at anføre den befundne Bruttovægt. Denne Anførsel forsynes med Underskrift og Toldstedets Stempel, hvorefter Toldsedlen lægges i Jærnbaneconvolut og tilbagegives Jærnbanens Gods-ekspedition til Besørgelse til Nørrebros Toldsted, hvor Klareringen vil kunne foregaa paa Grundlag af den af Toldvæsenet i Helsingør anførte Vægt, for saa vidt vedkommende Klarerer eller Varemodtager giver sit Samtykke til, at den Vognen paamaalede Tara benyttes som Tara ved Toldens Beregning.

Generaldir. Res. af 1. April 1899.

435. Til Afsnittet „Vejning og Maaling“, Side 90, og Toldforordningens §§ 163—166, Side 304—319.

Overtoldinspektoratet for Kjøbenhavn er blevet bemyndiget til paa Andragende derom i hvert enkelt Tilfælde at tillade, at Vægten af de af Aktieselskabet Burmeister & Wains Maskin- og Skibsbyggeri indførte Skibsbygningsmaterialier, der henhøre under Positionerne 169, 170, 171 og 173, ansættes efter Faktura paa de i Generaldirektoratets Resolution af 20. Januar 1898*) fastsatte Vilkaar, saavel naar Indførselen sker i hele Skibsladninger som ogsaa i saadanne Tilfælde, hvor det paagældende Skib kun indbringer en mindre Ladning, naar dog Skibet ved dets Ankomst til Refshaleøen ikke her til Landet indehaver andre Varer end de til Aktieselskabet bestemte Skibsbygningsmaterialier.

Generaldir. Res. af 29. April 1899.

*) Ved Generaldirektoratets Resolution af 20. Januar 1898 blev det stillet Aktieselskabet Burmeister & Wains Maskin- og Skibsbyggeri i Udsigt, at det i efter Andragende derom i hvert enkelt Tilfælde vilde kunne forvente bevilget, at Vægten af i hele Skibsladninger indførte Skibsbygningsmaterialier, henhørende under Positionerne 169, 170, 171 og 173, fastsattes efter Faktura, dog saaledes, at der efter Toldopsynets Bestemmelse foretoges Vejning af enkelte Stykker for at erholde Vished om, at den i den paagældende Faktura opførte Vægt var rigtig, samt i øvrigt paa Betingelse af, at den fremlagte originale Faktura indeholdt den efter Toldvæsenets Skøn fornødne Specifikation af Varerne, og at disse vare tilbørligt mærkede, saaledes at der kunde føres en effektiv Kontrol med Rigtigheden af de i Fakturaen opførte Vægte. I Tilfælde af Uoverensstemmelser mellem Fakturavægten og den virkelig forefundne Vægt vilde den paagældende Ladning saavidt muligt være at opveje af Toldopsynet, og lignende Bevillinger vilde da fremtidig ikke kunne forventes givne.

- 436.** Til Afsnittet „Vejning og Maaling“, Side 90, Toldforordningens §§ 163—166, Side 304—319, Afsnittet „Om Varer, som indføres til Lands“, Side 377—398, jfr. C. S. Nr. 3, 1861, c, Side 561—562.

I Anledning af en Antegnelsespost til et Provinstoldsteds Regnskab, be-
træffende at Generaldirektoratets Approbation ikke var erhvervet paa, at Vægten
af en til Kreditoplag angiven Vognladning Jærnbjælker var ansat efter Fakturaen
paa Grund af, at den af Hensyn til Vognens Størrelse og Belastning ikke kunde
udfindes ved Vejning paa Jærnbanens Brovægt, ligesom ej heller ved Vejning paa
Decimalvægt, da Vejning herpaa umuliggjordes ved enkelte Bjælkens uforholds-
mæssige Størrelse, er tilkendegivet, at Generaldirektoratets Approbation fremtidig
i lignende Tilfælde vilde være at indhente.

Generaldir. Res. af 14. Oktober 1899.

- 437.** Til Afsnittet „Vejning og Maaling“, Side 93, Toldforordningens §§ 163—
166, Side 304—319, Afsnittet „Om Varer, som indføres til Lands“, Side
377—398, Punkterne 11 og 12, Side 6 i Supplementet for 1892—1893,
Punkt 99, Side 51 i Supplementet for 1894, Punkt 220, Side 131 i
Supplementet for 1896 og Punkt 291, Side 166 i Supplementet for 1897.

Paa given Anledning er meddelt til Efterretning samt fornøden videre Be-
kendtgørelse, at det ved Kubusopmaaling til Fortoldning af Trælast paa Jærnbane-
vogne vel efter Omstændighederne kan tillades, naar enkelte Stykker af Trælasten
rage ud over de andre, at tage et skønsomt Hensyn hertil ved Optagningen af
Kubusens Dimensioner, men at det ligger i Sagens Natur, at der intet Fradrag
kan gives for tomme Rum i selve Kubusen, bevirkede ved Krumninger eller Van-
kanter paa de enkelte Stykker af Lasten eller ved uregelmæssig Stuvning af denne.

Generaldir. Skr. af 8. Maj 1899 til Overtoldinsp. for Kjøbenhavn.

- 438.** Til Afsnittet „Om lagttagelser ved Afgifternes Beregning“, Side 104—105
og 107, samt Afsnittet „Om Ølbeskatning“, Side 66 i Samlingens 2. Del.

I Anledning af et indkommet Andragende fra et Bryggeri om at maatte indbetale de
maanedlig forfaldende Ølskatbeløb til Brænderiafgiftskontoret i Kjøbenhavn ved Checks, ud-
stedte af Nationalbanken i Kjøbenhavn, er meddelt, at det ansøgte ikke kunde bevilges, men
at Berigtigelser af de paagældende Beløb derimod vilde kunne finde Sted ved Bank-Sola-Veksler,
udstedte af Nationalbanken til navngivne Personers Ordre og betalbare ved Hovedbanken 8 Dage
efter Udstedelsen uden Løbedage og ikke lydende paa mindre end 1,000 Kr., ligesom de ogsaa
efter derom indgivet Andragende vilde kunne forventes tilladte berigtigede ved en at National-
banken udstedt Kontokurant-Kvittering (Recipisse) for, at Bryggeriet havde indbetalt Beløbene
paa Finansministeriets Folio i Nationalbanken.

Generaldir. Res. af 24. Februar 1899.

439. Til C. S. Nr. 3, 1864 til § 17 i Lov af 4. Juli 1863, Side 118—119, samt Afsnittet „Om Behandling af Rejse- og Flyttegods o. s. v.,“ Side 401.

Efter Indstilling fra Overtoldinspektoratet for Kjøbenhavn er det bifaldet, at den bemeldte Overtoldinspektorat ved Generaldirektoratets Resolution af 27. April 1876 givne Bemyndigelse til at undlade at fordre den i Lov af 4. Juli 1863, § 17 foreskrevne Deklaration ved Indførsel fra Udlandet til Kjøbenhavn af Gangklæder, tilhørende de ved det danske Hof akkrediterede udenlandske Diplomater, udvides til at omfatte alle til Rejse- og Flyttegods henhørende Genstande, som af her ansatte fremmede Diplomater indføres ved disses Installation her i Landet.

Generaldir. Res. af 11. April 1899.

440. Til C. S. Nr. 3, 1864 til § 18, d i Lov af 4. Juli 1863, Side 121.

Paa Andragende fra Bestyrelsen for det danske Kunstindustrimuseum er det bevilget, at Genstande, der ere bestemte til som Laan midlertidig at udstilles i Museet, eller som sendes til Museet til Gennemsyn, maa indføres toldfrit, imod at Bestyrelsens Formand eller Museets Direktør i hvert enkelt Tilfælde afgiver Indestaaelse for, at de Genstande, som ikke maatte blive erhvervede til Museets Samling, blive enten toldberigtigede eller genudførte inden for en Tidsfrist af 1 Aar tra Indførselen, samt ved Genudførselen afgiver sædvanlig Identitetsforsikring paa Tro og Love. For de Genstandes Vedkommende, som Museet selv maatte erhverve, afgives den i Museets Bevilling af 31. Maj 1892 foreskrevne Forsikring (se Punkt 16 i Supplementet for 1892—1893).

Generaldir. Res. af 17. Juni 1899.

441. Til C. S. Nr. 1, 1867, e, Side 122, samt Toldforordningens § 217, Side 410.

Paa Forespørgsel fra et Toldkammer er meddelt, at der i en Kreditoplagsbeholdning af Salt vil kunne gives Afskrivning for Salt, anvendt i Agerbrugets eller Kvægavlens Interesse, ikke alene efter de Angivelser med Forsikring, der ere udstedte i det Kvartal, som den vedkommende Generalforklaring omfatter, men endvidere efter saadanne, der ere udstedte i det nærmest forudgaaende Kvartal.

Generaldir. Skr. af 6. Februar 1899.

442. Til § 50 i Lov af 4. Juli 1863, Side 138—139.

Paa dertil given Anledning ere Overtoldinspektorerne for Østifterne og Nørrejylland blevne anmodede om at instruere de samme underlagte Toldsteder om, at for saa vidt det ved Bortsalg ved offentlig Auktion af overligget Pakhusgods for en bortsolgt Vare indkomne Provenu ikke er tilstrækkeligt til Dækning af de Varen paahvilende Afgifter (Told, Pakhuseje, Havne- og Bropenge), vil

bemeldte Provenu være at fordele forholdsvis paa de enkelte Afgiftsposter efter de skyldige Afgifters Størrelse. Det er tilføjet, at Indenrigsministeriet i Skrivelse af 2. December 1899 til Generaldirektoratet har udtalt, at Ministeriet for Havne- og Bropengenes Vedkommende ikke har noget at erindre imod den ommeldte Fordeling.

Generaldir. Skr. af 16. December 1899.

443. Til samme Lovparagraf.

I Anledning af en til Generaldirektoratets Afgørelse afgiven Antegnelsespost, hvori bl. a. var paaanket, at der ikke forlods af Auktionsprovenuet for en Del ved et Provinstoldsted bortsolgt overligget Pakhusgods var bleven udredet de Godset paahvilende Arbejdspenge, er tilkendegivet, at bemeldte Arbejdspenge burde have været udredede forlods.

Generaldir. Res. af 16. December 1899.

444. Til Udgiveranmærkingen Side 152.

I Anledning af et rejst Spørgsmaal om, hvorvidt et Interessentskab kunde forevise sin Kreditoplagsbeholdning af Kul paa et til en Købstads Jorder hørende, men uden for Bygrænsen beliggende Areal, er meddelt, at det fremsatte Spørgsmaal maatte besvares bekræftende i Analogi af Lov af 29. December 1857, § 5, 1ste Punktum.

Generaldir. Skr. af 16. Januar 1899.

445. Til Afsnittet „Om erlagte Afgifters Tilbagegivelse eller Godtgørelse“, Side 177.

Overtoldinspektoratet for Kjøbenhavn er bemyndiget til at indrømme Tilbagebetaling af den ved Indførselen erlagte Told af Fortepianoer, der genudføres til Udlandet, paa følgende Betingelser:

1. Ved hver Indklarerung opføres de enkelte Instrumenters Værdi og Style-Nr. paa Klare-ringsangivelsen, hvorfra Værdien og Nr. overføres paa Toldkvitteringen.
2. Ved hver Udførsel afgives skriftlig Forsikring paa Tro og Love om Instrumenternes Indfortoldning og Identitet med de til Udførsel angivne.
3. Ved hver Udførsel fremlægges ikke over 9 Maaneder gamle Toldkvitteringer, paa hvilke Afskrivning kan foretages i vedkommende Regnskabsførerkontor af de udførte Instrumenter.
4. Tilbagebetalingen maa kræves inden 28 Dage efter Genudførselen.

Generaldir. Res. af 17. Februar 1899.

446. Til foranstaaende Punkt 445.

Den Overtoldinspektoratet for Kjøbenhavn ved Generaldirektoratets Resolution af 17. Februar 1899 (se ovenfor) givne Bemyndigelse udvides til ogsaa at gælde for Harmonier og Orgler.

Generaldir. Res. af 30. Maj 1899.

447. Til Afsnittet „Om erlagte Afgifters Tilbagegivelse eller Godtgørelse“, Side 177.

Overtoldinspektoratet for Kjøbenhavn er paa de i Generaldirektoratets Resolution af 30. August 1898 under 1, 2, 4 og 5 fastsatte Betingelser (se Punkt 372 i Supplementet for 1898) blevet bemyndiget til ved Paategning paa den paagældende Udførselsangivelse at indrømme Tilbagebetaling af den erlagte Told af Burevogne med Dyresendinger fra Hamborg til den zoologiske Have ved Kjøbenhavn, naar bemeldte Vogne genudføres senest 6 Maaneder efter Indførselen.

Generaldir. Res. af 24. April 1899.

448. Til Afsnittet „Om erlagte Afgifters Tilbagegivelse eller Godtgørelse“, Side 178, samt Afsnittet „Om Beskatningen af indenlandsk Roesukker“, Side 110—112 i Samlingens 2. Del.

Det er tilladt, at der ved Udførsel til Udlandet af Melassefoder, der er tilvirket paa Stege Sukkerfabrik af Raffinaderisirup, Klid og Palmekærnemel, maa udbetales bemeldte Fabrik Afgiftsgodtgørelse efter Bekendtgørelse af 12. August 1891 for den anvendte Sirup paa Betingelse af, at saavel dennes Blanding med de nævnte 2 Stoffer som Udførselen foregaar under betryggende Toldkontrol.

Generaldir. Res. af 10. August 1899.

449. Til Afsnittet „Om erlagte Afgifters Tilbagegivelse eller Godtgørelse“, C. S. Nr. 1, 1876, a, Side 181—182.

Paa given Anledning fra et Provinstoldsted er det approberet, at der i Analogi med hvad der ved C. S. Nr. 1, 1876, a er bestemt med Hensyn til Sejldug fra Kreditoplæg, syet i Sejl, tilstaas Afskrivning i Kreditoplaget ved Udførsel af under Pos. 142 hørende Lærred og Drejl, syet i Presenninger.

Generaldir. Res. af 18. November 1899.

450. Til Afsnittet „Om erlagte Afgifters Tilbagegivelse eller Godtgørelse“, Side 186.

Det er meddelt Overtoldinspektoraterne til Efterretning og videre Bekendtgørelse og Foranstaltning, at Generaldirektoratet ophæver den Bestemmelse i Bevillingerne til Kreditoplagsafskrivning i Kulkontoen ved Udførsel af her fabrikerede Koks, hvorved Afskrivningsforholdet er fastsat til 5 Tdr. Kul for hver udførte 7 Tdr. Koks, samt ligeledes Bestemmelsen i de ommeldte Bevillinger til at forevise her i Landet fabrikerede Cinders og Koks som Kreditoplagsbeholdning for indførte Kul efter samme Forhold, jfr. C. S. Nr. 2, 1896 (se Punkt 206 i Supplementet for 1896), og blive disse Bestemmelser at erstatte med tilsvarende Bestemmelser,

hvori Forholdet fastsættes til Pd. for Pd. Det er tilføjet, at det er de vedkommende Bevillingshavere forment at transportere Cinders og Koks — saavel indenlandske som fremmede — fra eget Kreditoplag til andre Oplag.

Generaldir. Skr. af 18. Marts 1899.

451. Til samme Afsnit, Side 186.

Paa given Anledning er meddelt, at de givne Bevillinger til Afskrivning i Kreditoplaget for Kul ved Udførsel af her i Landet tilvirkede Koks (Cinders) ere tilstaaede under den Forudsætning, at der af de paagældende Bevillingshavere ikke udvindes Biprodukter ved Kokstilvirkningen.

Generaldir. Skr. af 12. Juli 1899 til Overtoldinsp. for Kjøbenhavn.

452. Til samme Afsnit, Side 197.

Overtoldinspektoratet for Kjøbenhavn er blevet bemyndiget til i Tilfælde, hvor de Em. Z. Svitzers Bjærgningsentreprise tilhørende Bjærgningsdampskibe vende tilbage fra Bjærgningsforsøg uden for dansk Søterritorium, at tillade toldfri Indførsel af de Skibsprovisioner, som Skibene ved deres Afgang her fra Landet have medtaget i fortoldet Tilstand. Den omhandlede Tilladelse, der dog kun kan gives efter forud indhentede Oplysninger fra Toldopsynet, meddeles ved Paategning paa et under Forsikring paa Tro og Love afgivet særligt Revers over saadanne Varer.

Generaldir. Res. af 24. Oktober 1899.

453. Til Toldforordningens § 87, Side 206, og Generaldirektoratets Resolution af 8. Januar 1889, Side 207.

Til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse er meddelt Overtoldinspektorerne og Krystoldinspektoratet, at de under »Biologisk Station« hørende 3 Fartøjer: Transportbaaden »Biologisk Station«, Dampskibet »Sallingsund« og Sejlbaaden »Makrelen«, som alle tilhøre Staten og føre Splitflag, mærket I. M. og en Krone, ere blevne indrømmede Fritagelse for Klarering ved Toldstederne og for at stoppe op for Krystoldvæsenet, som ogsaa i Almindelighed Fritagelse for Inkvirering af Toldopsynet ved Toldstederne og af det ved Indløbene til Fjordene ansatte Toldopsyn paa de samme Betingelser, som ved Generaldirektoratets Resolution af 8. Januar 1889 ere fastsatte for en Fiskerikontrollens Fartøjer tilstaaet lignende Begunstigelse.

Generaldir. Skr. af 6. September 1899.

454. Til Punkt 161, Side 89—95 i Supplementet for 1895.

Med Hensyn til, at en Toldkontrolør i sin Erklæring til en Antegnelsespost til et Provinstoldsteds Regnskab, vedkommende stedfundne Beregninger af Diæter for Overopsynsførelse uden for Ekspeditionstiden ved Losning fra Skibe, havde forespurgt om, hvornaar det ene af 2 eller flere til Dels samtidig arbejdende Skibe skal anses for at have arbejdet »til Dels alene« i 1 Time, er tilkendegivet, at der i de i Antegnelsesposten omhandlede Tilfælde, af hvilke t. Eks. eet angik Overopsynsførelse ved 2 Skibe, hvoraf det ene lossede fra Kl. 5¹⁵ Eftm. til Kl. 9 Eftm. og det andet fra Kl. 5¹⁵ Eftm. til Kl. 6 Eftm., ikke var Anvendelse for Udtrykket »til Dels alene«, idet ifølge de ved allerhøjeste Resolution af 5. November 1895 fastsatte Regler for Beregning af Diæter (C. S. Nr. 4, 1895, 1ste Side) en hvilken som helst Del af en Time regnes for 1 Time. I det ovennævnte Tilfælde vilde som Følge heraf Tidsrummet fra Kl. 5¹⁵ Eftm. til Kl. 9 Eftm. have været at regne som 4 Timer og de første 45 Minutter deraf som 1 Time »samtidig«, saa at der altsaa vilde have været at beregne Diæter for 3 Timer »alene« og for 1 Time »samtidig«, og ikke, som sket, for 4 Timer »alene eller til Dels alene«.

Generaldir. Res. af 27. April 1899.

455. Til Toldforordningens § 160 samt Udgiveranmærkning 2 til bemeldte §, Side 281—296, Toldforordningens § 253, Side 452—453, og Punkt 310, Side 173 i Supplementet for 1897.

Under Hensyn til, at Bolværks-, Pæle- og Bøjepenge i Kjøbenhavn fra den 1. Oktober 1899 ere at betale efter det ladede eller lossede Gods Bestuvning, denne beregnet efter Toldvæsenets Bestuvningsreglement, i hele Tons og saaledes, at $\frac{1}{2}$ Ton og derover regnes for 1 Ton, medens hvad der er mindre end $\frac{1}{2}$ Ton ikke medregnes, ville Bestuvningsansættelserne i Kjøbenhavn fremtidig, saa vidt muligt, være at anføre med en Nøjagtighed af halve Kommercelæster, ligesom Ansættelsen, naar Bestuvningen udgør under 1 Læst, vil være at foretage med Tiendedele af Læster.

Generaldir. Skr. af 8. November 1899.

Efter at Bolværket ud for det saakaldte „Gule Pakhus“ er blevet Statens Ejendom har Overtoldinspektoratet for Kjøbenhavn ved Skrivelse af 7. Januar 1899 paalagt Toldopsynet ved Attestation af Skibsekspeditioner at gøre særlig Anførsel om Bestuvningen af det ved bemeldte Bolværk lossede eller ladede Gods.

456. Til Toldforordningens § 163 med tilhørende Bestemmelser, Side 304—305.

Under Hensyn til, at det ved Afhentning af Varer, der ere toldbehandlede paa Kjøbenhavns Toldbod, kan være forbunden med Vanskelighed saavel for Pakhusformændene som for

Publikum at finde Varenes rette Udleveringssted, er Toldopsynet instrueret om paa Klareringsangivelserne foran Datoanførselen at betegne Klareringsstederne paa følgende Maade:

Nordre Toldbod-Plads	med N. T. P.
Søndre Toldbod-Plads	— S. T. P.
Vestindisk Plads	— V. Pl.
Gule Pakhus Plads	— G. P. P.
Jærnskuret	— J. S.
Grove Vægt	— G. V.
Fine Vægt	— F. V.
Søndre Vejerbod	— S. V. og
Vestindisk Vejerbod	— V. V.

v. Kbhvns. Overtoldinsp. Skr. af 25. Juli 1899.

457. Til Toldforordningens § 166 med tilhørende Bestemmelser, Side 306—319, og Punkt 386, Side 212 i Supplementet for 1898.

Toldstederne ere instruerede om, at Glaubersalt kun vil være at henføre til Position 3, naar det er klart opløseligt i Vand, og Opløsningen reagerer neutralt (∴ ikke farver blaat Lakmuspapir rødt eller rødt blaat) samt med en Helvedestensopløsning (1 Del i 20 Dele Vand) ikke straks men først efter et Øjeblikks Forløb giver en Uklarhed, medens Glaubersalt i andre Tilfælde henføres under Position 207.

Generaldir. Tarifferingscirkulære Nr. 1 af 22. Juni 1899.

458. Til Afsnittet „Om Varer med Jærnbanetog“, Side 392—394, jfr. Punkt 174, Side 105—106 i Supplementet for 1895, og Punkt 320, Side 177—178 i Supplementet for 1897.

Efter at der fra den 1. Oktober 1899 er etableret Omnibuskørsel mellem Kjøbenhavns Hovedbanegaard og Færgelejet i Kjøbenhavns Frihavn til Transport af gennemgaaende rejsende og Rejsegods til og fra Sverrig er følgende Ekspeditionsmaade fastsat for det paagældende transiterende gennemskrevne Rejsegods.

1. Ved den fra Malmø Kl. 11²⁵ Fm. ankommende Færge møder en Toldassistent og en Rorsbetjent, samt i Lighed med, hvad der sker i Havnegade, den ved Ekspeditionen af Rejsegodset ansatte Jærnbanefunktionær. Medbringer Færgen Rejsegods, der uberigtiget skal videreføres ad Jærnbanen til Udlandet, enten over Vamdrup, Korsør—Kiel eller Gjedser—Warnemünde, afgiver vedkommende Jærnbanefunktionær til Toldassistenten en af ham udstedt Ladningsfortegnelse, lydende paa Antallet af det til Transport med Omnibussen og Jærnbanen bestemte Rejsegods. Denne Ladningsfortegnelse benyttes som Toldseddel og bliver, efter at Toldassistenten har forvisset sig om Stykketallets Rigtighed, af ham at underskrive

samt at indføre i et til dette Brug anskaffet Rejsegodsforsendelseshæfte. Toldsedlen erholder samme Nummer som det, hvorunder Ekspeditionen er indført i nysnævnte Hæfte. Dette inddeles i tvende Afdelinger, hvoraf den ene omfatter Rejsegods, der fra Malmø indgaar hertil til videre Forsendelse direkte til Udlandet, medens den anden angaar saadant Gods, som ankommer hertil med Toldseddel og over Frihavnen afgaar pr. Færge til Malmø. Rejsegodset med tilhørende Toldseddel, hvilken lægges i Konvolut og adresseres til det Toldsted, hvorfra Udførselen finder Sted, overgives til Jærnbanevæsenet, der transporterer det til Hovedbanegaarden med Omnibussen under Ledsagelse af den ved Færgen tilstedeværende Rorsbetjent. Ved Ankomsten til Hovedstationen afleverer Rorsbetjente saavel Godset som Toldsedlen til det derværende Toldopsyn, af hvem det paases, at Forsendelsen foregaar under forsvarligt Toldlukke. Af Udførselstoldstedet udfærdiges derefter sædvanlig Ankomstattest, som tilstilles Frihavnens Toldkontrol til Fremlæg ved Rejsegodsforsendelseshæftet.

2. Ved den Kl. 7³⁵ Eftm. til Malmø afgaaende Færge giver vedkommende Toldassistent atter Møde for ved Omnibussens Ankomst fra Hovedbanegaarden til Færgelejet at modtage Toldsedlen paa det til Forsendelse til Malmø bestemte Rejsegods, at afkonferere samme med Tolddokumenterne og eventuelt at fjerne det paa Godset anbragte Toldlukke samt afgive behørig Attest for Udførselen. Senere indføres Toldsedlen i Forsendelseshæftets 2. Afdeling, hvor den forbliver som Bilag, medens Ankomstattest for Godset tilstilles Afsendelsesstedet. Ved Omnibussens Udpassage af Frihavnen bliver den at inkvirere af det i Porten vagthavende Toldopsyn.

De nødvendige Konvolutter anskaffes gennem Vamdrup Toldkammer, medens Leveringen af de fornødne Blanketter til Ladningsfortegnelserne paahviler Statsbanerne.

Generaldir. Res. af 5. Oktober 1899.

Anm. Ved Skrivelse af 12. Oktober 1899 har Overtoldinspektoret for Kjøbenhavn meddelt Toldoppebørselskontoret i Kjøbenhavns Frihavn, at der fra 4. Toldinspektorat vil blive tilstillet Kontoret et maanedligt Forsendelseshæfte for Rejsegods fra og til Frihavnen, respektive til og fra Jærnbanen, til Brug for Toldopsynet ved Dampfærgen, hvilket Hæfte vil være at bogføre i Frihavnens indgaaende Bog og derefter at udlevere til Frihavnens Toldkontrol samt efter Afleveringen fra Kontrollen at indsende med Toldregnskabet til Revision.

459. Til Toldforordningens § 253, Side 452, jfr. samme Forordnings § 254 „Farten med Stenfiskerfartøjer“, Side 470.

Paa given Anledning er tilkendegivet, at der ikke vil kunne nægtes meddelt en indenlandsk Skibsfører Udklarering under almindelig Form til at indtage en Ladning Søsten under Kysten i et Toldsteds Distrikt, samt at saadan Udklarering ogsaa giver Ret til Opfiskning af Sten til Søs, hvor Borttagelse af Sten ikke er forbudt ved Strandsyn og anbragte Mærker efter Loven af 23. Januar 1862.

Generaldir. Res. af 29. August 1899.

460. Til Toldforordningens § 254, Afsnittet „Farten paa fremmed Sted“, Side 455.

Som Følge af en fra Udenrigsministeriet modtagen Meddelelse om, at Oprindelsescertifikater for Varer, der agtes udførte til Spanien, udstedte af Overtoldinspektoratet for Kjøbenhavn og uden for Kjøbenhavn af Toldkamrene, ville i Henhold til en af den spanske Regering udstedt Anordning af 31. Januar 1899 blive anerkendte af de spanske Myndigheder, er Overtoldinspektoratet for Kjøbenhavn og de Overtoldinspektorerne for Østifterne og Nørrejylland underlagte Toldsteder blevne bemyndigede til at udfærdige deslige Oprindelsescertifikater.

Generaldir. Res. af 17. Marts 1899.

Anm. Med Skrivelse af 10. April 1899 har Generaldirektoratet fremsendt en fra Udenrigsministeriet modtagen Oversættelse af et spansk Dekret af 17. Februar 1899 angaaende Oprindelsescertifikaters Udstedelse „til Ordre“ uden Angivelse af Konsignatærens Navn. Denne Oversættelse lyder saaledes:

1. Udfærdigelsen af Oprindelsescertifikater „til Ordre“ er tilstedelig i alle saadanne Tilfælde, hvori Toldforordningerne tillade Konsignation uden Angivelse af Konsignatærens Navn *), og forudsat, at ogsaa Afskibningskonnossementerne udstedes „til Ordre“.
2. De Oprindelsescertifikater, der vedkomme Konsignationer i den antydede Form, skulle godkendes af Toldvæsenet uden Angivelse af Konsignatærens Navn, dog paa Betingelse af, at den, som definitivt viser sig at være Konsignatæren, giver det omhandlede Oprindelsescertifikat Paategning om, at han erkender at være Konsignatær med Angivelse af Datum, og at dette sker, forinden nævnte Dokumenters Forevisning ved Toldboden sammen med Toldklaringsdeklarationen finder Sted.

461. Til C. S. Nr. 4, 1885, e, Side 470, Generaldirektoratets Resolution af 7. Marts 1888, Side 471—472, og Generaldirektoratets Resolution af 23. Juni 1897, anført under Punkt 321, Side 179 i Supplementet for 1897.

Det er meddelt Overtoldinspektorerne og Krystoldinspektoratet til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse, at Bestemmelserne i C. S. Nr. 4, 1885, e, jfr. Generaldirektoratets Resolutioner af 7. Marts 1888 og 23. Juni 1897, angaaende Farten med Stenfiskertartøjer, fremtidig kunne bringes til Anvendelse ogsaa over for Fartøjer, der beskæftige sig med Sand- og Grusgravning.

Generaldir. Skr. af 28. November 1899.

462. Til Toldforordningens § 254 „Farten paa Island etc.“, Udgiveranmærkningen 2, b, Side 478.

Ifølge Lov Nr. 25 af 22. September 1899 er Indførselsafgiften af Tobak paa Island fastsat saaledes:

Af al Tobak, være sig Røgtobak, Skraatobak eller Snustobak erlægges (til Landkassen) 50 Øre pr. Pund.

*) Ifølge spanske Toldforordningers Art. 64 ere „tejides“ (vævede Stoffer) udelukkede fra Adgangen til at konsigneret „til Ordre“.

Af Cigarer erlægges 2 Kr. pr. 100 Stkr. eller et mindre Kvantum.

Af Cigaretter erlægges 1 Kr. pr. 100 Stkr. eller et mindre Kvantum.

Love af 11. Februar 1876 og af 9. August 1889 angaaende Indførselsafgift af Tobakke ere samtidig ophævede.

v. Tillæg til Lovtidende for 1899, Side 65.

463. Til Toldforordningens § 301, Side 499—500.

Paa given Foranledning skal Generaldirektoratet med Henvisning til Bestemmelserne i C. S. Nr. 1, 1899, d (anført i nærværende Supplement under efterstaaende Punkt 464) om Afgivelse af Rapporter angaaende Brud af Toldlukke paa eller Bortkomning af Transitgods tjenstligt have Overtoldinspektoratet anmodet om at paalægge de samme underlagte Toldsteder fremtidig i indtræffende Tilfælde straks at kræve Afsenderen til Ansvar, idet han i Henhold til Toldforordningens § 301 for Kollier, afsendte med bekendt Indhold, affordres tariffmæssig Told for Varerne og af samme Beløb $\frac{1}{2}$ pCt. maanedlig fra Varernes Afsendelsesdag at regne, og for Kollier med ubekendt Indhold affordres Tolden af Kolliets Vægt, eventuelt Konnossementvægt, efter Fradrag af lovbestemt Tara, beregnet som for højstbeskattede Manufakturvarer (Position 153 med 50 pCt. Tillæg for Syning efter Position 118), ligesom ogsaa Afsenderen vil have at indestaa for eventuelt anbragt Toldlukke under Ansvar efter Toldforordningens §§ 103 og 104 samt Plakat af 25. Juni 1818 (se Side 229), naar bemeldte Toldlukke befindes at være gjort uvirksomt, og vil der i saa Tilfælde altid være at nedlægge Paastand paa den i Henhold til ovennævnte Plakat af 25. Juni 1818 for de paagældende Kollier fastsatte højeste Mulkt. Fornødent Hensyn vil desuden være at tage til Bestemmelserne i Toldforordningens § 105.

Generaldir. Skr. af 5. December 1899 til Overtoldinsp. for Østifterne og Nørrejylland.

464. Til C. af 15. Juli 1820, Side 501, jfr. Generaltolddirektoratets Resolution af 14. Maj 1859, Side 502, og Punkt 114, Side 55 i Supplementet for 1894.

I Forbindelse med Bestemmelserne i Cirkulære af $\frac{15}{7}$ 1820 om Udfærdigelse af Ankomstattester for uberigtiget Gods tilkendegives det herved Toldstederne, at Rapporter angaaende Brud af Toldlukke paa eller Bortkomning af Transitgods, som forsendes fra et Toldsted til et andet, ville være at afgive af Afsendestoldstedet og hertil gennem vedkommende Overtoldinspektorat at indsende. Ankomsttoldstedet vil i saadanne Tilfælde ved en øjeblikkelig Meddelelse til Afsendestoldstedet have at nægte Ankomstattest og i øvrigt meddele dette Toldsted alt videre fornødent Sagen vedkommende.

C. S. Nr. 1, 1899, d.

465. Til Toldforordningens § 390, Side 512, og C. S. Nr. 4, 1855, g, Side 513.

Paa et Toldkammers Forespørgsel om, hvorvidt Diæter og Befordringsomkostninger ved Toldledsagelsen af tvende Dampskibe, i hvilke der fra et paa Reden under Losning henliggende Fregatskib agtedes omladet og uettervejet ført til andre indenlandske Toldsteder c. 8,000 Tønder Petroleum, skulde udredes af Toldkassen eller af Skipperen eller Vareeieren, da de paagældende Dampskibe ikke kunde forsegles og yderligere vilde faa en ikke ringe Dækslast, er meddelt, at da den omhandlede, antagelig af utilstrækkelig Vanddybde i den vedkommende Havn, nødvendiggjorte Overlosning paa Reden var besværligere end Varernes Losning paa almindelig Maade ved Bolværk, kunde der ikke med Føje gøres gældende, at Toldledsagelsen blev foranlediget af en vedkommende indrømmet speciel Begunstigelse, og da den saaledes alene skete for i Almindelighed at sikre Toldintraderne, burde de omspurgte Udgifter bæres af Toldkassen.

Generaldir. Skr. af 4. Juli 1899.

466. Til 4de Afdeling, Side 545 og 671, Afsnittet „Om Beskatningen af Brændevinsbrænding“, Side 12—34 og 39 i Samlingens 2. Del, samt C. S. Nr. 1, 1894, c, Punkt 107, Side 53 i Supplementet for 1894.

Fra 1. Juli d. A. henlægges Kontrollen med de københavnske Brænderier under Inspektøren for Ølbeskatningen.

Ved indtræffende Ekstraarbejder, f. Eks. Karmaalinger og lignende, eller i Sygdomstilfælde, tillades det, at en af Kontrolørerne ved Ølkontrollen efter Omgang assisterer ved nævnte Tjeneste.

I Instruksen i C. S. Nr. 3, 1892 sker der derhos for Københavns Vedkommende følgende Forandringer fra ovennævnte Tidspunkt at regne:

1. Alle Anmeldelser, som hidtil af Brændevinsbrænderne skulle afgives til Toldstedet, blive at indsende direkte til Inspektøren for Ølbeskatningen.
2. Driftoversigterne autoriseres af Inspektøren for Ølbeskatningen i Stedet for af Brænderiafgiftskontroløren, (§ 11).
3. Den af Opsynet foretagne Konference af Kontrollisten med Brænderiafgiftsbogen bortfalder, (§ 16). I Stedet for vil Brænderiafgiftskontroløren den første Søgnedag i hver Uge have at tilstille Brænderiopsynet en Liste for den forløbne Uge med Angivelse af Brændevinsbrænderens Navn, det berigtigede Kvantum og Berigtigelsens Nummer, hvilken Liste af Opsynet konfereres med Kontrollisterne, hvor Berigtigelsens Nummer tilføjes. Kontrollisten indsendes af Brænderiopsynet direkte til det københavnske Toldrevisionskontor, (§ 16).
4. Dagpenge og Befordringsgodtgørelser, som erlægges af Brændevinsbrænderen, berigtiges som hidtil gennem Brænderiafgiftskontoret, hvorimod deslige Udgifter, der afholdes af Statskassen, udbetales af Inspektøren for Ølbeskatningen og føres til Udgift i Inspektoratets Regnskab, (§ 20).

5. I Bestemmelsen i C. S. Nr. 1, 1894, c sker ingen Forandring, ligesom Berigtigelsen af Bøderne som hidtil vil være at foretage igennem Kreditoplagskassererkontorets Regnskaber.
6. Da Bestemmelsen i C. S. Nr. 3, 1847 om, at Overtoldinspektoratet skal have Opmærksomheden henvendt paa ulovlig Brændevinsbrænding, fremdeles er gældende, vil der af Inspektøren for Ølbeskatningen være at tilstille Overtoldinspektoratet for Kjøbenhavn en Fortegnelse over de i Tolddistriktet værende Brænderier samt Meddelelse om enhver senere Forandring heri.

Generaldir. Res. af 28. Juni 1899.

467. Til Udgiveranmærkningen Side 564—565 om Flag og Flagning, Punkterne 68—70, Side 27—28 i Supplementet for 1892—1893, og Punkt 400, Side 218 i Supplementet for 1898.

Paa Marineministeriets derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling har det allernaadigst behaget Hans Majestæt Kongen at bifalde:

at danske Dampskibe, der gaa i regelmæssig Postfart, paa de Ture, hvor de medføre Post, maa som Postflag føre Splitflaget med et Posthorn med en Krone over i den øverste røde Firkant nærmest Stangen, og

at mindre Fartøjer og Baade under samme Forhold maa føre som Postflag det almindelige Koffardiflag, ligeledes med et Posthorn med Krone over i den øverste røde Firkant nærmest Stangen.

Kgl. Res. af 21. November 1898.

468. Til Afsnit IV i Instruksen af 12. December 1797, Side 597—601, og samme Afsnit i Instruksen af 26. August 1797, Side 625—627.

Naar anholdte Varer, hvis halve Værdi skal erlægges i Mulkt, bortselges ved Auktion, bliver Nettoprovenuet at dele lige imellem Vareeieren og Anholderne.

Generaldir. Res. af 13. Juni 1899.

469. Til § 13 i Instruksen for Krystoldvæsenet, Side 639—640.

Krystoldinspektoratet er blevet bemyndiget til fra 1. Januar 1900 at sammendrage Krysfartøjsstationerne »Aalborg Bugt« og »Steensnæs« til een Station under Navn af Krysfartøjsstationen »Aalborg Bugt« og Krysfartøjsstationerne »Knudedyb« og »Syd for Manø« til een Station under Navn af Krysfartøjsstationen »Manø«.

Generaldir. Res. af 21. September 1899.

470. Til §§ 15, 16, 17, 18 og 19 i Instruksen for Krystoldvæsenet, Side 641—648.

Under 10. Juni 1899 er der udgaaet følgende Instruks til Krystoldvæsenet:

»Den i Instruksen for Krystoldvæsenet af 24. April 1860 §§ 15, 16, 17, 18 og 19 foreskrevne Bording, Inkvirering, Forsegling og Ledsagelse af Skibe fra Krysfartøjerne bliver indtil videre ikke at foretage, naar Skibet befinder sig under Sejl eller under Damp, for saa vidt ikke med Hensyn til enkelte Dele af Søterritoriet af særlige Grunde herfra maatte blive truffet anden Bestemmelse.

Derimod ville Sejlskibe og Dampskibe, der ligge til Ankers, ere grundstødte eller overhovedet ligge stille under Landets Kyster, overalt i Farvandet inden for dansk Søterritorium være at behandle fra Krysfartøjerne ganske som hidtil.«

C. S. Nr. 2, 1899.

Anm. De ved C. S. Nr. 2, 1899 fastsatte Indskrænkninger i Krystoldvæsenets Virksomhed blive ifølge Generaldirektoratets Resolution af 14. Juli 1899 ikke at bringe til Anvendelse for saa vidt angaar de paa Krysfartøjsstationerne „Graadyb“, „Knudedyb“ og „Syd for Manø“ stationerede Krysfartøjer, hvis Tjenestevirksomhed forbliver uforandret som forinden den 1. Juli 1899, ligesom ejheller, ifølge Generaldirektoratets Resolution af 3. Oktober 1899, for saa vidt angaar det paa Stationen „Lillebælts nordlige Del“ stationerede Krysfartøjs Forhold over for Skibe, bestemte til Kolding.

471. Til § 15 i Instruksen for Krystoldvæsenet, Side 641—642.

Til Efterretning samt videre fornøden Foranstaltning er meddelt Krystoldinspektoratet, at Krysfartøjerne have i saa stor Udstrækning som muligt at vogte langs Kysterne for at forhindre, at der fra Søsiden finder nogen Overtrædelse Sted af Toldanordningerne.

Generaldir. Res. af 10. Juni 1899.

472. Til samme Bestemmelse.

Efter Indstilling fra Krystoldinspektoratet er det bifaldet, at der gives de ved Krysfartøjsstationerne »Æbelø—Bjørnsknude« og »Lillebælts nordlige Del« stationerede Krysfartøjer Ordre til, saa vidt muligt, at have Opmærksomheden henvendt paa, at intet ulovligt sker fra Skibe, som nærme sig Kyststrækningen fra Randsfjord over Trelde næs til Fredericia.

Generaldir. Res. af 3. Oktober 1899.

Supplement

for Aaret 1899 til 2^{den} Del af

Samling

af

de gældende Love, Anordninger og
administrative Bestemmelser

vedrørende

Toldvæsenet i Danmark,

dog ikke Toldtariffen eller

Bestemmelserne om Skibsmaaling og Skibsregistrering.

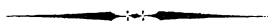
Samlet og udgivet af

Toldforvalter **V. V. Hassing**

og

Kontorchef **E. Jensen**

i Finansministeriets 2. Revisionsdepartement.

Kjøbenhavn.

L. A. Jørgensens Bogtrykkeri.

1900.

473. Til Afsnittet „Om Ølbeskatning“, Side 66, som Anm.

Angaaende Berigtigelser af Ølskatbeløb i Kjøbenhavn ved Bank-Sola-Veksler eller ved en af Nationalbanken udstedt Kontokurant-Kvittering (Recipisse), se Generaldirektoratets Resolution af 24. Februar 1899, anført i nærværende Supplement under Punkt 438, Side 246.

474. Til Afsnittet „Om Beskatningen af indenlandsk Roesukker“, Anm. 4, Side 88—89, jfr. Punkt 122, Side 60 i Supplementet for 1894.

I Anledning af et Toldkammers Forespørgsel er meddelt, at Kontorbetjente, som gøre Tjeneste ved Kontrollen med den ved samme Toldsted, hvor de ere ansatte, liggende Sukkerfabrik, ikke for denne deres Funktion kunne tilkomme højere Dagpenge end 2 Kr. 50 Øre.

Generaldir. Skr. af 8. December 1899 til Overtoldinsp. for Østifterne.

475. Til Afsnittet „Om Beskatningen af indenlandsk Roesukker“, Lov af 20. Januar 1882, Side 90.

Der er meddelt Aktieselskabet »De danske Sukkerfabrikker i Kjøbenhavn« Tilladelse til ved Kolding at anlægge en Saftstation til Udvinding af Roesaft, der agtes ført til Assens Sukkerfabrik.

v. Generaldir. Res. af 16. Marts 1899.

Anm. Kontrollen med denne Saftstation er ifølge Generaldirektoratets Skrivelser af 14. April 1899 til Overtoldinspektorerne for Østifterne og Nørrejylland henlagt under Assens Toldsted.

476. Til samme Afsnit, Side 91.

Paa et derom indkommet Andragende er det bevilget, at der i Stege Sukkerfabrik maa indtil videre anbringes en Rysterende under Centrifugerne til

Brug ved Sukkerets Udtømmning af Centrifugerne og dets Transport til Vejningslokalet paa Betingelse af, at det paagældende Sukker uden nærmere Undersøgelse af Kontrolopsynet tarifferes som Sukker Klasse b.

Generaldir. Res. af 23. Marts 1899.

Anm. Fra den ommeldte Rende, hvori Sukkeret udtømmes, føres det under stadig rystende Bevægelse til en Elevator, ad hvilken det hæves op paa Loftet over Centrifugelokalet til et med Gitter fuldstændig omgivet toldlaaset Rum, hvorfra det, efter at have passeret 2 Tromler, igennem hvilke der blæses Luft, falder ned i en i Loftet over og i Centrifugelokalet anbragt Beholder med Tragt, fra hvilken det fyldes paa en Tipvogn, der staar tæt ved Siden af Vægten ved Toldopsynskontoret, og hvilken Vogn, efter at være vejet, straks ad Jærnbanespor føres bort for at afløses af en anden Vogn, der imidlertid er bleven fyldt.

477. Til samme Afsnit, Udgiveranmærkningen Side 109.

Ved Generaldirektoratets Resolution af 6. Oktober 1899 er der tilstaaet Maribo Sukkerfabrik Kreditoplagsret for de ved denne tilvirkede Roesukkere, der forevises enten paa Fabrikken selv eller paa dens Lager i Kjøbenhavn.

478. Til Afsnittet „Om Beskatningen af indenlandsk Roesukker“, Lov af 3. Maj 1873, § 33, Side 110—112, som Anm.

Ved Generaldirektoratets Resolution af 10. August 1899, anført i nærværende Supplement under Punkt 448, Side 249, er det tilladt, at Stege Sukkerfabrik maa udbetales Afgiftsgodtgørelse efter Bekendtgørelse af 12. August 1891 for paa Fabrikken af Raffinaderisrup m. m. tilvirket Melassefoder, der udføres til Udlandet.

479. Til Afsnittet „Om fremmedes Handelsberettigelse“, § 4 i Forordningen af 8. Juni 1839, Side 121—122, og Generaltolddirektoratets Resolution af 3. Juni 1864, Side 122.

I Anledning af en Forespørgsel om, hvilken Legitimation der fordres ved Udstedelsen af Adgangsbeviser til Prøvehandel for britiske handelsrejsende, er meddelt, at Udstedelsen af Adgangsbeviser for fremmede handelsrejsende er betinget af Fremlæggelse af Attest fra Øvrigheden paa den rejsendes Hjemsted, samt at Attesten skal indeholde Oplysning om, hvorvidt det er for egen eller andres Regning, og i sidste Fald for hvilke handlende den rejsende handler, men at en Notarialattest, hvis Underskrift er legaliseret af det danske Konsulat paa det paagældende udenlandske Sted, vil blive antagen som fyldestgørende ved

Ustedelsen af Adgangsbevis, dog saaledes, at Erklæringen til Notarius publicus, for saa vidt den rejsende ikke handler for egen Regning, er at afgive af det Hus eller Firma, for hvilket han rejser.

Generaldir. Skr. af 14. September 1899.

480. Til samme Afsnit, § 4 i Forordningen af 8. Juni 1839, Side 121—122.

Paa Forespørgsel om, hvorvidt et i Henhold til Bestemmelserne i Forordningen af 8. Juni 1839 løst Adgangsbevis for en handelsrejsende til at udføre Forretninger her i Landet for et udenlandsk Handelshus ogsaa hjemlede vedkommende rejsendes Prokurist Ret til paa hans Vegne at foretage de i Forordningen nævnte Handelsforretninger, er meddelt, at Adgangsbeviser ere strengt personlige, saa at ikkun den, paa hvem Adgangsbeviset lød, havde Ret til her i Landet at udføre Forretninger for det paagældende udenlandske Handelshus.

Generaldir. Skr. af 19. September 1899.

481. Til samme Afsnit, C. S. Nr. 1, 1861, b, Side 122.

Paa et Toldkammers Forespørgsel om, hvorvidt et ved Udfærdigelsen af et Adgangsbevis til Prøvehandel afleveret ældre Adgangsbevis, som vedkommende handelsrejsende havde forbeholdt sig at faa tilbageleveret, saafremt han senere maatte faa Brug for det, kunde paa Begæring derom udleveres til den paagældende, er meddelt, at handelsrejsende, som paa Grundlag af et ældre udløbet Adgangsbevis begære nyt Adgangsbevis udfærdiget, ikke have nogen Ret til Besiddelse af det ældre Bevis, hvorfor de, naar de af en eller anden Grund maatte ønske igen at komme i Besiddelse af et saadant afleveret ældre Bevis, ville have at indsende et motiveret skriftligt Andragende derom til Generaldirektoratet.

Generaldir. Skr. af 8. Juli 1899.

482. Til samme Afsnit, C. af 1. Februar 1840 til § 4 i Forordningen af 8. Juni 1839, Side 123.

Paa en Forespørgsel fra en handelsrejsende, vedrørende Vedhæftningen af nye Blade til med Viseringspaategninger fuldt udskrevne, men endnu ikke udløbne Adgangsbeviser, er meddelt, at Generaldirektoratet er betænkt paa fremtidig ved Trykning af Blanketter til Adgangsbeviser at foranledige indsat et større Antal hvide Blade i disse til Brug for vedkommende Told- og Politiembedsmænd ved Viseringen.

Generaldir. Skr. af 20. Maj 1899.

483. Til samme Afsnit, Side 135, Anm. 1.

Anmærkningen tilføjes: C. S. Nr. 1, 1899, a.

484. Til den almindelige Kasseforordnings § 35, Side 174—175.

Da det ved Afgørelsen af Antegnelsesposter vedkommende foretagne Afgiftsberegninger er ønskeligt, at der i Besvarelsen til deslige Poster er anført Beløbet, som er beregnet for lidt, respektive for meget, skal Revisions-Departementet have D'Hrr. Toldregnskabsførere anmodede om i Tilfælde, hvor Rigtigheden af en saadan Antegnelsepost erkendes, i Erklæringen dertil at nævne det Beløb, der bliver at tilsvare eller at godtgøre vedkommende Yder. For Godtgørelsesposters Vedkommende bedes det derhos eventuelt iagttaget, at der meddeles Oplysning om, hvem for meget beregnede Beløb tilkommer.

Finansm. 2. Revis. Dep. C. Nr. 1, 1899, 2.

485. Til Afsnittet „Om Regnskabsaflæggelsen ved Provinstoldstederne“, Side 230—231 og 255, samt Afsnittet „Om Anvisninger m. v.“, Side 306—314, og Punkt 337, Side 187 i Supplementet for 1897.

Efter Meddelelse fra Finansministeriet vil den hidtidige Forretningsgang med Hensyn til det under Finansministeriets 1ste Departement sorterende Anvisningsvæsen blive ændret derhen, at der fra den 1. April d. A. ikkun 2 Gange aarlig udfærdiges Anvisninger paa alle aktuelle Pensioner m. m., nemlig ved Begyndelsen af April og Oktober Maaneder.

Som Følge af denne Forandring, og da det anses for rigtigst, at der ogsaa for Udbetalinger, der ske efter deslige Anvisninger, bliver aflagt fuldstændig Berigtigelse gennem Regnskaberne og Ekstrakterne paa samme Maade, som for udbetalte Beløb efter Anvisninger, lydende paa 3 Maaneder (jfr. Generaldecisoratets Skr. af 20. Oktober 1855 og 7. November 1876, Side 308), vil det af de paagældende Toldkasser være at iagttage, at Kvitteringerne for de i Løbet af hvert Kvartal udbetalte Beløb indsendes til Finanshovedkassen ved Kvartalets Udgang, samt, at Anmeldelsen, hvormed den første Indsendelse finder Sted, bilægges med den eller de originale Anvisninger. Af Anvisningerne tages forinden Indsendelsen Ekstrakt til Efterretning ved de sildigere Udbetalinger og til Indsendelse til Hovedkassen med de for disse afgivne Kvitteringer.

Med disse Anvisningers Behandling gennem Kassejournalen og Kassebogen forholdes som bestemt i Revisions-Departementets Cirkulære Nr. 1 af 17. Februar 1883 under 1. a. og c., dog at de Beløb, der herefter i Regnskabet og Ekstrakterne ere at optage som Beholdninger, opføres for sig og ikke sammen med Beholdninger af Udbetalinger efter andre Anvisninger.

Finansm. 2. Revis. Dep. C. Nr. 1, 1899, 1.

486. Til Afsnittet „Om Anvisninger m. v.“, Side 305.

Da det maa antages at være saavel til Lettelse for den almindelige Pengeomsætning som en Besparelse og Bekvemmelighed for Publikum, om Udbetalinger ved Finanshovedkassen efter Modtagerens Valg kunne finde Sted enten i rede Penge eller i Checks paa Nationalbanken, har Finansministeriet truffet Foranstaltning til, at alle Udbetalinger paa Finanshovedkassen i Kjøbenhavn, naar de mindst udgøre et Beløb af 2,000 Kr., fra 1. November d. A. at regne efter vedkommendes Ønske kunne finde Sted ved en af Finanshovedkassen paa Nationalbanken trukken Check, lydende paa den vedkommendes Navn. Til Fremme af Ekspeditionen vil det derhos være af Betydning, at det allerede i de til Ministerierne indgivne Rekvisitioner om Pengeudbetalinger angives, at det paagældende Beløb ønskes udbetalt ved en Check paa Nationalbanken, idet Finansministeriet da i sine Ordre til Finanshovedkassen vil kunne tage Hensyn hertil.

Medens Udbetalinger ved Amtstuerne og Toldkasserne derimod som hidtil ville finde Sted i rede Penge, vil dog ogsaa Udbetaling i Checks, trukne paa Nationalbanken af Finanshovedkassen, kunne ske ved disse lokale Kasser, naar saadant er begært i de skriftlige Rekvisitioner, der ligge til Grund for Finansministeriets Anvisninger; derimod kunne vedkommende lokale Kasser ikke modtage Begæringer om Udbetaling i Checks.

Det tilføjes, at de saaledes af Finanshovedkassen afgivne Checks paa Nationalbanken efter Aftale med de vedkommende Institutter ville blive modtagne som Betaling ved Privatbanken i Kjøbenhavn, den danske Landmandsbank, Hypotek- og Vekselbank samt Kjøbenhavns Handelsbank og ved de to sidstnævnte Bankers Filialer i Provinserne.

Finansm. Bek. af 30. Oktober 1899.

Anm. Med Hensyn til den i foranstaaende Bekendtgørelse af 30. Oktober 1899 ommeldte, af Finansministeriet truffne Foranstaltning bemærkes følgende om den Fremgangsmaade, der formentlig vil være at følge i Henseende til Udbetalinger i Checks ved Toldkasserne:

Naar et Beløb er rekvireret udbetalt i en Check ved en Toldkasse, udfærdiger Finanshovedkassen, efter at have faaet fornøden Udgiftsordre, den paagældende Check og afsender den til den vedkommende Toldkasse, ledsaget af et Brev, der indeholder Oplysning om i hvilken Anledning Udbetalingen skal finde Sted. Efter Modtagelsen heraf underretter Toldkassen den vedkommende, paa hvis Navn Checken lyder, om at denne ligger rede til Afhentning, og modtager ved Checkens Udlevering Kvittering herfor paa Finanshovedkassens Brev, som derefter straks indsendes til bemeldte Kasse. For saa vidt en ved en Toldkasse modtagen Check ikke maatte blive afhentet senest paa den tiende Dag efter dens Udstedelse, sendes den tilbage til Hovedkassen.

487. Til Afsnittet „Om Penges Indsendelse“, Anmærkningen til C. S. Nr. 2, 1860, a, Side 318—319.

Ifølge Finansministeriets Resolution af 5. September 1894 og Finansministeriets 2. Revisionsdepartements Skrivelse af 8. s. M. indbetale Toldkasserne i Horsens, Randers og Viborg

deres kontante Beholdninger til Kjøbenhavns Handelsbanks Filialer i de 3 nævnte Byer, og Told kasserne i Esbjerg, Nordby paa Fanø, Ribe og Varde, efter Finansministeriets Resolution af 25. November 1899 og Finansministeriets 2. Revisionsdepartements Skrivelse af 28. s. M., deres Kontantbeholdninger til samme Handelsbanks Filial i Esbjerg.

488. Til Afsnittet „Mønstring af Skibsmandskab“, Værnepligtslovens § 33, Side 405, Punkt 83, Side 40—41 i Supplementet for 1892—1893, Punkt 413, Side 231 i Supplementet for 1893, og 6te Afdeling „Om Indberetninger m. v. fra Provinstoldstederne“, Side 564.

Der meddeles herved alle Toldkamre, der kunne komme til at udføre Mønstringsforretninger, en staaende Bemyndigelse til i Fremtiden paa derom fra vedkommende Udskrivningskres rettet Anmodning midlertidig af Toldkassen at afholde Udbetalinger af Underholdningspenge til befarnes Sømand. Bemeldte Beløb ville i Toldekstrakten være at postere under »Forskud og Udlæg af Toldkassen«. Saafremt de herefter forskudsvis udbetalte Summer ikke forinden Udløbet af det paagældende Finansaar ere blevne refunderede Toldkassen, vil herom være at afgive Indberetning til Generaldirektoratet.

Generaldir. C. Skr. af 30. Juni 1899.

489. Til samme Afsnit, „Uddrag af Lov om Værnepligt af 6. Marts 1869“, § 33, Side 405, og Punkterne 413 og 414, Side 231 og 232 i Supplementet for 1898.

I en hertil direkte indkommen Skrivelse har Mønstringsbestyreren i N. N. forespurgt, hvorvidt en Mønstringsbestyrer kan tillade en befarnes Sømand, som under den aarlige Stoppetid afleverer sin Søfartsbog i Henhold til den fra Justitsministeriet derom udgaaede Kundgørelse, at fortsætte sin Fart eller lade sig udmønstre i Fart paa kortere Rejser i Nord- og Østersøen, f. Eks. med det forenede Dampskibsselskabs Skibe, der gaa i regelmæssig ugentlig Fart mellem Esbjerg og Parkeston eller Grimsby eller Hamborg, og i bekræftende Fald, hvorvidt der tilkommer saadan Sømand, uagtet han er i Fart, Stoppepenge fra Dagen for Søfartsbogens Aflevering til Mønstringsbestyreren og til den Dag, da Bogen tilbageleveres Sømanden, fordi han ifølge Ministeriets Bestemmelse ikke vil være at indkalde i Aaret. Foranlediget heraf skal man til Efterretning og videre Bekendtgørelse melde, at bægge de fremsatte Spørgsmaal maa besvares bekræftende i Henhold til Værnepligtsloven af 6. Marts 1869 § 33, 10 Stykke, saaledes som dette er ændret ved Lov af 6. April 1898 om Tillæg til Værnepligtsloven, jfr. Justitsministeriets Cirkulære af 12. April 1898, 2. Stykke, og Kundgørelse af 27. Januar 1899, 8. Stykke.

Justitsm. Skr. af 20. Marts 1899 til Mønstringsbestyreren i N. N.

490. Til Afsnittet „Lønninger ved Toldvæsenet“, Side 465—467, Punkt 136, Side 75 i Supplementet for 1894, og Punkt 419, Side 233 i Supplementet for 1898.

§ 1. I de ved Lov om Lønninger ved Toldvæsenet af 2. Juli 1880 § 1 for Toldvæsenets Embeds- og Bestillingsmænd i 3. og 4. Lønningsklasse fastsatte aarlige Lønninger sker der følgende Forandringer:

For 3. Lønningsklasse: Toldforvaltere af 2den Grad, Kontrolører med og uden Oppebørsel fastsættes den laveste Lønning til 2,200 Kr. i Stedet for som hidtil 2,000 Kr.

For 4. Lønningsklasse: Kontrolører med og uden Oppebørsel samt Toldassistenter og Strandkontrolører fastsættes Lønningerne til 2,000 Kr., 1,800 Kr., 1,600 Kr., 1,400 Kr., 1,200 Kr. og 1,000 Kr.

§ 2. § 5 Nr. 1 i Lov 2. Juli 1880 udgaar, og i Stedet for sættes:

1. 2,200 Kr.: Toldforvalteren i Frederiksværk, Herning, Hillerød, Løgstør, Mariager, Nibe, paa Samsø, i Sakskjøbing, Skagen, Sæby, Oppebørselskontroløren i Marstal, Kontrolørerne i Frederikshavn, Middelfart og Nakskov samt 1 Kontrolør i Svendborg.

§ 3. § 6 Nr. 1 i Lov 2. Juli 1880 udgaar, og i Stedet for sættes:

1. 106 Toldassistenter og Strandkontrolører hver 1,000 Kr.,
- 106 — — — — — 1,200 —,
- 106 — — — — — 1,400 —,
- 106 — — — — — 1,600 —,
- 106 — — — — — 1,800 —.

I § 6 Nr. 2 i Lov 2. Juli 1880 forandres Ordene »hver 1,600 Kr.« i Slutningen til: »hver 1,800 Kr.«

§ 6 Nr. 3 i Lov 2. Juli 1880 udgaar, og i Stedet for sættes:

3. 1 Kontrolør i Aalborg, Kontroløren i Egebæk, 1 Kontrolør i Esbjerg, Kontroløren i Holbæk, 1 Kontrolør i Korsør, Kontroløren i Nykjøbing p. F., i Næstved, i Rudkjøbing og i Vejle hver 2,000 Kr.

I Lov af 2. Juli 1880, § 2, ændres Bestemmelsen om Alderstillæg for 4. Lønningsklasse saaledes:

Mellem Ordene »i Klassen« og »dog« tilføjes i Parentes: »— heri indbefattet Tjenesten som Medhjælper, konstitueret Toldassistent eller som Assistent i Overtoldbestyrelsen —«.

§ 4. Antallet af de til 4. Klasse henhørende Bestillingsmænd, der i Henhold til Lov af 2. Juli 1880, § 9, 2. Stykke, kunne faa Bestalling og Pensionsberettigelse, for saa vidt de i 10 Aar have haft Ansættelse i Statens Tjeneste, fastsættes til 40 pCt.

§ 5. Krystoldfartøjernes og Krystoldassistenternes Antal nedsættes fra 30 til 20. Denne Reduktion skal iværksættes med 2 Fartøjer og 2 Assisterter aarlig i Løbet af de første 5 Aar, efter at nærværende Lov er traadt i Kraft.

Af de bestaaende Toldsteder nedlægges 10, og Antallet af de under Toldvæsenet ansatte Funktionærer; der lønnes i Henhold til Lønningsloven, formindskes med 20. Disse Nedlæggelser og Reduktioner iværksættes efterhaanden med 2

Toldsteder og 4 Funktionærer aarlig i Løbet af de første 5 Aar, efter at nærværende Lov er traadt i Kraft.

§ 6. Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1899.

Lov af 24. Marts 1899.

491. Til Afsnittet „Kontorholdsvederlag“, Side 477, Punkt 137, Side 75 i Supplementet for 1894, og Punkt 420, Side 234 i Supplementet for 1898.

Lov af 8. Maj 1894 og § 3 i Lov af 26. Februar 1898 om Kontorholdsgodtgørelse ved Toldvæsenet ere afløste af Lov af 7. April 1899, der traadte i Kraft den 1. April s. A.

Ved Beregningen af Størrelsen af de Beløb, som efter Lov af 7. April 1899 om Kontorholdsgodtgørelse ved Toldvæsenet er tilstaaet de enkelte Toldsteder, har det været Hensigten at skaffe de ved Regnskabskontorerne ansatte Kontorarbejdere en gennemgaaende forbedret Løn, og samtidig saa vidt muligt at reducere Antallet af disse Arbejdere.

Som angivet paa den nedenanførte Fortegnelse har man derfor søgt at bringe Kontorarbejdernes Antal ved hvert enkelt Toldsted ned til, hvad der maa anses for nødvendigt men ogsaa tilstrækkeligt, og saaledes, at Kontorarbejdernes Anciennitet med Hensyn til Spørgsmaalet om Ansættelse som Toldassistent fremtidig alene vil blive regnet fra det Tidspunkt, da de ere indtraadte i et af de Nummere, der herefter, som angivet paa Fortegnelsen, er fastsat som Norm for de enkelte Toldsteder, medens muligen tidligere Ansættelse paa Toldkontor ikke tages med i Beregningen, dog at fornødent Hensyn vil blive taget til de Kontorbetjente, som allerede have erhvervet en Adkomst til Ansættelse i Toldetaten.

Regnskabsførerne anmodes derfor i Tilslutning til foranstaaende om, saa snart det, under behørig Hensyntagen til de for Tiden ved Toldstederne ansatte Kontorarbejdere lader sig gøre, at anvende de til Lønninger for Kontorpersonalet kalkulerede Beløb overensstemmende med den paa Fortegnelsen givne Anvisning om Kontorarbejdernes Antal og Størrelsen af den Løn, der bør udbetales hver enkelt. For saa vidt der fremtidig ved et enkelt Toldsted maatte ønskes nogen Forandring i det herefter for dette normerede Antal af Kontorarbejdere og disses Løn, vil Generaldirektoratets Approbation herpaa være at indhente.

I de aarlige Kontorholdsregnskaber ville hafte Portoudgifter fremtidig være at angive særskilt. Det indskærpes derhos Regnskabsførerne, at Skrivematerialier til Regnskabsførerens Brug ere at afholde af Kontorholdsgodtgørelsen og ikke vedkomme Kontoen »Kontorfornødenheder for Opsynet m. v.« under »Øvrige Bestyrelsesudgifter«.

Sluttelig bemærkes, at de Regnskabsbøger, som aarlig tilstilles Toldkamrene fra Finansministeriets 2. Revisionsdepartement, ikke som hidtil ville være at refundere samme af Kontorholdsvederlaget.

Det normerede Antal af Kontorarbejdere og disses Løn.

	1,000 Kr. og derover.	800 til 1,000 Kr.	600 til 800 Kr.	400 til 600 Kr.	200 til 400 Kr.
Overtoldinspektoratet for Kjøbenhavn:					
Overtoldinspektøren	1 à 2,200 1 à 1,800 1 à 1,400 1 à 1,000	1 à 900	1 à 600	2 à 500	
Toldkassereren	2 à 2,400 1 à 1,200 1 à 1,000	1 à 800	1 à 700 2 à 650	1 à 400	1 à 300 1 à 200
Kreditoplagskassereren	1 à 2,200 1 à 1,600 1 à 1,200 1 à 1,000	2 à 800	2 à 600	1 à 500	1 à 300
Pakhusforvalteren	1 à 2,280 1 à 1,980 1 à 1,560 1 à 1,500 1 à 1,308 1 à 1,200 1 à 1,008	1 à 876	2 à 732 2 à 600	1 à 516	1 à 396 1 à 300 1 à 240 1 à 180
Toldforvalteren ved Postgodsklare- ringen	1 à 1,500	1 à 800	1 à 700 2 à 600	1 à 500	1 à 300
Havneoppebørselskontroløren i Kri- stianshavns Distrikt	1 à 1,200	1 à 800	1 à 700 1 à 600	1 à 300
do. i Gammelholms Distrikt	1 à 1,200	1 à 800	1 à 700 1 à 600	2 à 400	2 à 300
do. i Nyhavns Distrikt	1 à 2,100*)	1 à 800	1 à 700 1 à 600	2 à 400	2 à 300

*) 1,200 Kr. (Generaldir. Skr. af 27. Maj 1899 til Overtoldinsp. for Kbhvn.).

	1,000 Kr. og derover.	800 til 1,000 Kr.	600 til 800 Kr.	400 til 600 Kr.	200 til 400 Kr.
Havneoppebørselskontroløren i Børsens Distrikt	1 à 1,566 1 à 1,170	1 à 712 1 à 644		
do. i Toldbodens Distrikt.....	1 à 3,200 1 à 2,200 1 à 1,700	3 à 800	1 à 750 1 à 650	2 à 550 1 à 400	1 à 350 1 à 300
Oppebørselskontroløren paa Jærnbanen	1 à 1,800 1 à 1,200	1 à 900	1 à 700	2 à 500	1 à 300 1 à 220
do. paa Frilageret	1 à 1,800	1 à 800	1 à 600	1 à 400	1 à 300
do. i Frihavnen.....	1 à 1,600 1 à 1,000	1 à 800	2 à 600	1 à 400	1 à 250
Toldforvalteren paa Nørrebro	1 à 700	1 à 300
— paa Frederiksberg	1 à 700	1 à 300
— i Kalkbrænderiernes Distrikt	1 à 700	1 à 300
Brænderiafgiftsoppebørselskontroløren.....	1 à 1,500	1 à 800	1 à 700	2 à 500	1 à 330
Toldinspektionen i Kjøbenhavn.....	1 à 1,000				
Overtoldinspektoraterne for Østifterne og Nørre-Jylland:					
Overtoldinspektøren for Østifterne	1 à 500	
Overtoldinspektøren for Nørre-Jylland	1 à 900			
Toldkassereren i Aarhus.....	1 à 1,500 1 à 1,000	2 à 800	2 à 700 2 à 600	1 à 500 1 à 400	1 à 300
— i Aalborg.....	1 à 1,400 1 à 1,000	1 à 800	1 à 700 1 à 600	1 à 500 1 à 400	1 à 300
— i Odense	1 à 1,400 1 à 1,000	1 à 800	1 à 600	1 à 500 1 à 400	1 à 300
Toldforvalteren i Esbjerg.....	1 à 1,200	1 à 900 1 à 800	1 à 600	1 à 300
— i Svendborg	1 à 1,000	1 à 900	1 à 600	1 à 400	1 à 300

	1,000 Kr. og derover.	800 til 1,000 Kr.	600 til 800 Kr.	400 til 600 Kr.	200 til 400 Kr.
Toldkassereren i Horsens	1 à 1,400	1 à 800	1 à 600	1 à 300
— i Helsingør	1 à 1,000	1 à 900	1 à 600	1 à 300
Toldforvalteren i Vejle	1 à 1,000	1 à 800	1 à 600	1 à 300
— i Kolding	1 à 1,000	1 à 800	1 à 600	1 à 300
Toldkassereren i Randers	1 à 1,200	1 à 800	1 à 600	1 à 300
Toldforvalteren i Korsør	1 à 1,000	1 à 900	1 à 700		
— i Frederikshavn	1 à 1,000	1 à 600	1 à 500	1 à 300
— i Fredericia	1 à 1,000	1 à 600	1 à 300
— i Roskilde	1 à 1,000	1 à 500	
— i Slagelse	1 à 1,000	1 à 300
— i Hjørring	1 à 1,000	1 à 300
— i Ribe	1 à 900	1 à 300
— i Nyborg	1 à 1,000	1 à 500	
— i Vordingborg	1 à 900	1 à 300
— i Assens	1 à 1,000	1 à 600		
— i Varde	1 à 900	1 à 200
— i Hobro	1 à 1,000	1 à 300
— i Holbæk	1 à 900	1 à 300
— i Bandholm—Maribo	1 à 900	1 à 500	
— i Næstved	1 à 1,000	1 à 300
— i Nykjøbing paa Falster	1 à 1,000	1 à 600		
— i Nakskov	1 à 1,000	1 à 600		
— i Faaborg	1 à 900	1 à 300
— i Middelfart	1 à 900	1 à 300
— i Skanderborg—Silkeborg	1 à 900	
— i Mariager	1 à 800	
— i Kjøge	1 à 1,000	1 à 300
— i Rudkjøbing	1 à 900	1 à 300

	1,000 Kr. og derover.	800 til 1,000 Kr.	600 til 800 Kr.	400 til 600 Kr.	200 til 400 Kr.
Toldforvalteren i Ringkjøbing		1 à 900			
+ Toldoppebørselskontroløren i Thisted			1 à 700	1 à 200
— i Marstal			1 à 700	1 à 300
Toldforvalteren i Kallundborg		1 à 900	1 à 300
— i Nykjøbing i Jylland		1 à 900			
— i Viborg.....		1 à 800			
+ — i Ærøskjøbing.....			1 à 700		
— paa Fanø.....		1 à 800			
— i Hillerød.....			1 à 700		
Toldoppebørselskontroløren i Rønne		1 à 900	1 à 500	
+ Toldforvalteren i Sæby.....			1 à 700		
— i Gjedser			1 à 700		
— i Skjelskør.....		1 à 900			
— i Skive.....		1 à 900			
+ — i Holstebro			1 à 700		
— paa Samsø			1 à 600		
+ — i Grenaa		1 à 800			
— i Lemvig.....		1 à 900			
+ Toldoppebørselskontroløren i Struer		1 à 800			
Toldforvalteren i Løgstør.....			1 à 700		
+ — i Storehedinge			1 à 600		
+ — i Præstø.....			1 à 700		
+ Toldoppebørselskontroløren i Fakse.....			1 à 700		
Toldforvalteren i Stubbekjøbing			1 à 700		
— i Bogense			1 à 700		
— i Frederiksværk	1 à 300
— i Nykjøbing paa Sjælland.....			1 à 600		
— i Nibe.....				1 à 500	

Register

til

Supplementerne for Aarene 1892—1899

til

Samling af de gældende Love, Anordninger og
administrative Bestemmelser, vedrørende

Toldvæsenet i Danmark.

Udgivet af

Toldforvalter **V. V. Hassing**, Esbjerg.

Pris: 2 Kr. 50 Ø.

Kjøbenhavn.

L. A. Jørgensens Bogtrykkeri.

1900.

Bestemmelser, som ere optagne i Supplementerne, ere, selv om de senere maatte være blevne ophævede, dog opførte i nærværende Register.

Forkortelser ere foretagne efter samme Princip, som er anvendt i Hovedsamlingen. I saa Henseende tilføjes, at »P.« betyder Punkt eller Løbe-Nummer i Supplementerne, »S.« = Side, »Henvisninger til Tillæg S. . .« gælder de med Hovedsamlingen i sin Tid fulgte »Tillæg til Udklip og Opklæbning«.

Man bedes bemærke, at Registret er delt i 2 Afdelinger, nemlig 1 for Emner, der henhøre under Hovedsamlingens 1ste Del, og 1 for Emner, der henhøre under sammes 2den Del.

ISTE DEL.

1. DEL.

	Side
Aalborg Tolddistrikt, Forandring i dettes Omfang	56, 85
Aarsberetning, samtidig med denne, men uden at optages i samme, sendes Beretninger om Taraundersøgelser efter L. 1/7 63 § 34, se Tillæg S. 553.	
Aarhus Tolddistrikt, Boulstrup Kystpost henlagt til Hou, se Tillæg S. 24, 25.	
— , i Odder herunder oprettet Toldklarering 2 Gange om Ugen	216
Aarsdale Toldopsynspost under Svaneke Toldsted oprettes	48
Aarstoldsedler for danske Fiskekvaser i Fiskerifart kunne udfærdiges ved Toldsteder og visse Kystposter.	106
Afskrivning i Kreditoplaget, se „Kreditoplagsvarer“.	
Agenter eller Kommissionærer, naar saadanne indføre betydelige Partier Kreditoplagsvarer til Kjøbenhavn, gives herom Indberetning til Overtoldinspektoratet, se Tillæg S. 319.	
Agn, saltede Brislinger m. fl., Pos. 42, toldfri Indførsel heraf	131
Aktieselskaber, der komme under Konkurs, Berigtigelse af deres Kreditoplagsskyld sker efter Toldforordns. § 75 Nr. 4	169
— , de for saadanne gældende almindelige Regler med Hensyn til Kreditoplagsret gælde ogsaa for Interessentskaber	200
Allinge Toldsted, Kontrolposten i Vang nedlagt og en saadan oprettet i Sænebugten . . .	4
Andragender om Omfortoldning af Varer, som uden Klarererens Indsigelse ere fortoldede efter deres tarifmæssige Beskaffenhed, skønt de kunde have været henførte under Pos. 271, kunne fremtidig ikke ventes bevilgede	16
Angivelser, generale for Indgaaende:	
— — — — — , naar en Skipper i denne angiver „N. N. Kollier i Disput“	95
— — — — — i indenrigs Dampskibsfart, Kontinuation hertil . .	96
— , specielle over indkommende Varer:	
— paa Trælast efter Kubikindhold, hvorledes Opsynet sammendrager og attesterer	16
— — — — — i Vognladninger kunne modtages uden Opgivende	
— af Stykketal og Maal	17
— , som afgives af Jærnbanestationerne, af hvilke Fnnktionærer Underskrift herpaa kan gives	137
— , Fortoldningsangivelser paa i Kjøbenhavns Havnedistrikter toldbehandlede Varer, hvor protokolleres m. m.	172
— til Klarering i Kjøbenhavns Havnedistrikter, lydende paa bekendt Indhold, maa være tydeligt affattede, se Tillæg S. 311.	
— , specielle, over udgaaende Varer:	
— i Kjøbenhavn paa fr. & fr. og indenlandske Varer, søværts til Udlandet, deres Protokollation	172
— imod Godtgørelse skulle i deres Helhed være nøjagtigt affattede af Udføreren (Summa og Specifikation).	207

	Side
Anholdelse af Varer til Konfiskation eller Bøder:	
— , naar Gendarmer ved Landgrænsen benyttes ved saadan, hvorledes forholdes	15
Ankomstattester paa Kreditoplagsvarer skulle oplyse om disse ere tegnede til Oplag eller fortoldede, eventuelt udførte til Udlandet	18
— for Transitgods, som forsendes imellem Toldsteder, men som ikke modtages paa Bestemmelsesstedet	55, 255
— for Skibe fra Kjøbenhavns Frihavn til Limfjordstoldsteder afgives ikke til Hals Kontrolsted	138
— for skattepligtigt Øl, der til fremmed Sted udføres over andet indenlandsk Toldsted, hvorledes med saadanne regnskabsmæssigt forholdes, se Tillæg S. 507.	
Arbejdspenge, som paahvile overligget, bortsolgt Transitgods, udredes forlods	248
Argentinen, naar argentinske Varer indføres i Skib, indberettes herom til Generaldirektoratet med Beregning af hvormegret Forhøjelsestolden vilde have andraget	198
Assens Toldsted, Kyststrækninger m. m. herunder	49
— — , Grænsen mellem dettes og Middelfart Toldsteds Kystdistrikter	49
Attester fra Kjøbenhavns Toldvæsen for til Rusland bestemt Omladningsgods	19
— for paagældende Landbrugeres Underskrift paa Erklæringer angaaende Salt, der er solgt til Anvendelse i Agerbrugets og Kvægavlens Interesse, tillades ikke afgivne af Personer, der staa i vedkommende Kreditoplagshavers Tjeneste	199
Auktion over en i Henhold til Toldforordningens § 75, 3 i Forvaring tagen Kreditoplagsbeholdning vil straks være at afholde	9
Auktionsprovenu af Kreditoplagsvarer, for Berigtigelsen heraf havde en Toldforvalter ikke Hjemmel for som sket var at beregne sig 4%	89
— - anholdte Varer, hvis halve Værdi skal erlægges i Mulk, deles lige mellem Vareejeren og Anholderne	257
Baagø , Toldkontrolposten hersteds, Klareringsret for denne	86
Ballen Havn paa Samsø, Beregning af Diæter for Opsynsførelse her uden for Forretnings-tiden (§ 101)	133
Bank-Sola-Veksler, udstedte af Nationalbanken til navngivne Personers Ordre modtages betingelsesvis i Kjøbenhavn som Betaling for Ølskat	246
Befordringsgodtgørelse og Diæter til Toldfunktionærer for at overvære Bjærgning	102
— samme Emne, naar Bjærgning foregaar i længere Tid og flere Mil fra vedkommende Strandkontrolørs Bopæl	134
— samme Emne, naar Bjærgning foregaar fra et strandet Skibs Bundsted, efter at Strandingsaffæren er afsluttet	135
— til en Krysbetjent, som paaser Overlosning fra et strandet Dampskib	173
— for at paase Bjærgning fra et strandet Skib til Letterfartøjer	174
— — — — — ved en Bjærgningsentreprise	175
Benzin, som til Kjøbenhavn indkommer i Tankvogn, Tarering heraf	50
Beretninger se „Indberetninger“.	
Bestuvning ansættes i al skibsafgiftsfri Fart for Ind- og Udgaende efter vedkommende Toldopsyns Skøn	173
Bestuvningsattest af Toldopsynet i Kjøbenhavn for Beregning af Bolværks-, Pæle- og Bøjepenge	251
Biologisk Station tilhørende 3 Fartøjer: Transportbaaden „Biologisk Station“, Dampskibet „Sallingsund“ og Sejlbaaden „Makrelen“ ere betingelsesvis fritagne for Toldklarering	250
Blokhus, Kontrolposten her henlagt under Aalborg Toldsted	48

	Side
Bogø underlægges Assens Toldsted	49
Bortsejling fra Esbjerg (Stats-) Havn uden at have betalt pligtige Havneafgifter, hvorledes Mulkten herfor berigtiges	55
Boulstrup Kystpost i Aarhus Tolddistrikt er henlagt til Hou, se Tillæg S. 24 og 25.	
Brandfarlige Varer paa Kjøbenhavns Toldbod, i Listen over saadanne, kunne Olieklæder optages	168
Brandsø, her paa er ansat en Toldopsynsmand med begrænset Klareringsret	162
Breve m. v. til 2det Revisionsdepartement, hvorledes stiles	179
Brud af Toldlukke paa eller Bortkomning af Transitgods, som forsendes fra et Toldsted til et andet, hvorledes Fremgangsmaaden ved Toldstederne vil være	255
Bræder, Pos. 250, som indkomme i Jærnbanevogne til Kjøbenhavn, maa opmaales i Kubus	51
Brænde af Bøgetræ, se „Bøgetræ“.	
Brænderier, de kjøbenhavnske, Kontrollen hermed henlægges under Inspektøren for Øl- beskatningen, de nærmere Regler desangaaende	256
Brændevin, se „Spiritus“.	
Brændevisbrænderierne, det øverste Tilsyn med Kontrollen med disse overgaar fra Overtold- inspektørerne til den med Spiritusmaalerne tilsynsførende Embedsmand	53
Burevogne med Dyresendinger fra Hamborg til zoologisk Have i Kjøbenhavn, for disse Vogne kan Kjøbenhavns Overtoldinspektorat indrømme Tilbagebetaling af Told ved deres Genudførsel	249
Burmeister & Wains Maskin- og Skibsbyggeri, Vægten af Skibsbygningsmaterialier (Pos. 169, 170, 171 og 173) hertil kan Kjøbenhavns Overtoldinspektorat tillade ansat efter Faktura	245
Bøder efter Toldforordns. § 227 eller § 229, som paahvile Falitboer, herom konkurreres. .	137
— , naar disse ere fastsatte til af være anholdte Varers halve Værdi og Varerne bort- sælges ved Auktion, deles Nettoprovenuet lige mellem Vareejeren og Anholderne	257
Bøgetræ, Regler for dettes Henførsel under Brænde henholdsvis toldpligtigt Træ . . .	129, 130
Chilialpeter, der anvendes som Gødningsmiddel, henholdsvis. Tilbagebetaling af erlagt Told eller toldfri Indførsel heraf	7, 167
— , der er indført toldfrit som Gødningsmiddel, tilstedes ikke anden Anvendelse	167
Chokolade og Sukkervarer, indenlandsk tilvirket, Toldgodtgørelsen ved Udførsel nedsættes herfor, se Tillæg S. 184—186.	
Cinders, se „Koks“.	
Dagpenge, se „Diæter“.	
Dagvagt ved Skib, Jærnbanevogn eller uberigtiget Gods uden for Toldlukke, paa Søn- og Helligdage	92
Dampbugserbaade i Sundfart kunne gives 3 Maaneders Toldseddel	20
Dampskibe, udgaaende Generalangivelser for saadanne, som i udenrigs Fart lade i Kjøben- havns Toldbods Distrikt	20
— , deres afgiftspligtige Registertonnage, naar Ladningen er (Kul eller) Trælast .	87
— , der indkomme med fuld Ladning af Trælast, Fradrag for Kedel og Akselrum	87, 88
— , indenlandske, i indenrigs Fart, Kontinuationsgeneralangivelser for saadanne .	96
— , i Lystfart alene med Passagerer, som indkomme paa Søn- og Helligdage . .	171, 210
Danmark og Spanien, Aftale m. H. t. Handels- og Skibsfartsforbindelse mellem disse Landes Kolonier henholdsvis oversøiske Besiddelser	6

	Side
Daugaardstrand Kystpost i Vejle Tolddistrikt er henlagt til Fakkegrav (i samme Told-	
distrikt), se Tillæg S. 24 og 25.	
Dele, raa, af Dyr, hvad der hertil henregnes	120
Desinfektion af Uld, „uvadsket“ saa og „kropvadsket“	4
Det østasiatiske Kompagnis Skibe i oversøisk Fart maa som Nationalitetsmærke føre dansk	
Splitflag med særligt Mærke	218
Diplomater, ved det danske Hof akkrediterede udenlandske, for saadanne kan Overtold-	
inspektoratet for Kjøbenhavn tillade, at der ikke affordres den ved L. 4/7 63 § 17	
foreskrevne Deklaration for Rejse- og Flyttegods, som de indføre ved deres første	
Installation her i Landet.	247
Diæter ved Toldstederne paa Grundlovsdagen (og Rekvisitioner Oplysning angaaende	
Klokkeslættet for Forretningen), se Tillæg S. 220.	
— for Opsynsførelse i Karrebæksminde uden for den ved Toldforordns. § 101 fast-	
satte Tid, se Tillæg S. 221.	
— ved Toldstederne: ved Regnskabsforretninger:	
— i Tiden mellem Kl. 12—2 om Middagen	13
— for Ekspedition af to Skibe paa to Steder ved samme Toldsted	13
— ved Toldstederne: ved Opsynsforretninger:	
— for Inkvirering af et Dampskib paa en Søndag kunne ikke opkræves	13
— Klarering af Varer i Toldpakhuset uden for Hovedkontortid	13
— for Opsynsførelse uden for den alm. Forretningstid ved Fakse Toldsted	14
— for Opsynsførelse og for Ind- og Udklarering af Skibe ved Gjedser	14
— - Overopsynet, naar flere Skibe samtidig have været Opsyn undergivne (ophævet,	
se Side 89)	14
— - Strandkontroløren i Humlebæk, hvorledes beregnes	23
— - Toldassistenten i Tuborg, hvorledes beregnes (se ogsaa n. f.)	23
— til Toldkontrollen i Dragør — —	23
— for Toldopsynet i Tuborg, — —	53
— - Toldofficerterne i Skodsborg og Vedbæk, hvorledes beregnes	56
— til Toldkontrollen i Kastrup, hvorledes beregnes	56
— - Toldpersonalet ved Provinstoldstederne for Forretninger uden for den ved	
Toldforordns. § 101 bestemte Ekspeditionstid, almindelige Regler herfor i Hen-	
hold til allerh. Resol. af 5. November 1895	89
— skulle beregnes med de fulde og ej med mindre end de anordningsmæssige Beløb	133
— for Vareklarering i Toldpakhuset paa en Provins-Jærnbanestation uden for den	
dersteds fastsatte Ekspeditionstid.	133
— i Ballen Havn paa Samsø maa beregnes efter allerh. Resol. af 5/11 1895.	133
— , beregnede for et Tidsrum af 13 Minutter før Solopgang, ere hjemlede.	134
— for Varetagelse af samtlige Forretninger ved et Skib beregnes af det mødende	
Overopsyn som for en enkelt Forretning	171
— kunne af en Toldforvalter beregnes enten i hans Egenskab som Overopsyn eller	
som Regnskabsfører, i første Tilfælde kan Toldfuldmægtigen samtidig tilkomme	
Diæter for Møde qua Regnskabsfører	208
— for Losning og Toldbehandling af Gods i Jærnbanetoldpakhushuset inden for den	
almindelige Forretningstid (Toldforordns. § 101).	209
— for Vagthold om Bord paa et udlosset og udklareret (svensk) Dampskib.	209
— for Opsynsførelse med Lossen og Laden uden for Toldstederne:	
— med flere Skibe samtidig.	139
— og Befordringsgodtgørelse for Toldfunktionærer:	
— for at overvære Bjærgning	102
— samme Emne, naar Bjærgning foregaar i længere Tid og flere Mil fra en Strand-	
kontrolørs Bopæl	134

	Side
Diæter, ligeledes, naar Bjærgning foregaar fra et strandet Skibs Bundsted efter at Strandingssaffæren er afsluttet	135
— ligeledes, naar Bjærgning foregaar til Letterfartøjer	174
— — — — — ved en Bjærgningsentreprise	174
— for at toldbehandle bjærgtet Gods i Anledning af forestaaende eller foregaaende Strandingsauktion	212
— og Befordringsgodtgørelse for Toldfunktionærer:	
— for en Toldoppebørselskontrolør af 4. Lønningsklasse for Møde ved et strandet Skib ere Dagpenge at beregne med 3 Kr.	213
— Befordringsgodtgørelse tilkommer ogsaa en Toldfunktionær for det Tilfælde, at han, for at overvære Bjærgning, har tilbagelagt den paagældende Strækning til Fods eller vederlagsfrit	213
— til Krystoldfunktionærer paa Ledsagelsesrejser	140
— — er Krysbetjent, som paaser Overlosning fra et strandet Dampskib	173
— ved Toldstederne, hvornaar det ene af 2 eller flere til Dels samtidig arbejdende Skibe skal anses for at have arbejdet „til Dels alene“	251
— og Befordringsomkostninger uden for Toldstederne:	
— — — — — for en paa Grund af for ringe Vanddybde m. v. paa Reden stedfunden Overlosning samt Ledsagelse af de paagældende to Dampskibe bæres af Statskassen	256
— og Befordringsomkostninger ved Brænderikontrollen i Kjøbenhavn udbetales, for saa vidt de afholdes af Statskassen, af Inspektøren for Ølbeskatningen, ellers som hidtil gennem Brænderiafgiftskontoret	256
Dokkedal under Aalborg Toldsted, her oprettes en Kystkontrolpost	85
Dragør, Toldkontrollen dersteds, hvorledes samme maa beregne sig Diæter	23
Dynamit, Skydebomuld, Nitroglycerin m. fl. Sprængstoffer maa ej udleveres af Toldopsynet uden til dertil berettigede Personer (Side 47 ophævet, nu)	237
Dyr, levende, der indkomme med Posten fra Udlandet, deres Kartering og Udlevering af Posthusene:	
toldfrie (ogsaa uden for Toldstederne, P. 170 og 171)	104
toldpligtige, som indkomme sammen med toldfrie	105
— , jfr. „Husdyr“.	
Dyrlægeundersøgelse af Remonteheste, som indføres over Esbjerg og Gjedser, kan bortfalde paa visse Betingelser	123
Eftervejning, se „Vejning“.	
Eksekution i Kollier, disses Udlevering	9
Ekspedition paa Regnskabskontorerne i Middagstimerne mellem Kl. 12—2	13
Ekspeditionstiden ved Frederiksberg og Nørrebro samt Kalkbrænderidistriktets Toldsteder	218
— for Vejerboden i Frilageret paa Kjøbenhavns Toldbod	12
— for Frilageroppebørselskontoret i Kjøbenhavn	12
Ekspeditører og Mæglere, som kræve Toldgodtgørelse for Smør	11
Eksploderende Stoffer, se „Dynamit“.	
Emballager af enhver Art, der med her paafyldt Indhold genudføres, Tilbagebetaling af Told heraf i Kjøbenhavn	168
— om Margarine, Oleomargarin og Margarineost	159
Em. Z. Svitzers Bjærgningsentreprise tilhørende Bjærgningsdampskibe kunne af Kjøbenhavns Overtoldinspektorat indrømmes toldfri Genindførsel af Skibsprovisioner	250
Esbjerg Havn, Mulkt for Bortsejling herfra uden at have betalt pligtige Havneafgifter, hvorledes berigtiges	55
— , Indførsel af Remonteheste herover m. H. t. Dyrlægeundersøgelse	123

	Side
Frederikssund Tolddistrikts Omfang forandres	56
Frihavn, Kjøbenhavns, Fartøjer herfra behandles ved Fjordindløbene som kommende fra Udlandet	87
— — , Fartøjer herfra til Limfjordstoldsteder, for saadanne afgives ikke Ankomstattest til Hals Kontrolsted	138
— — , Fartøjer herfra med Varer til Skibsbrug og Proviant behandles som kommende fra Udlandet	170
— — , Kul, Koks og Cinders herfra til Indlandet, dets Vægtansættelse i Henhold til Vejerattest fra Frihavnens Vejekontor	195
Frilageret paa Kjøbenhavns Toldbod, det nye, dettes Ekspeditionstid m. v.	12
— ibidem, uberigtigede Kollier herfra kunne ikke fordres emballerede med Lærred, se Tillæg S. 495.	
Fristen, inden hvilken Afgiftsgodtgørelser udbetales, naar denne begynder at løbe	11
Frugtvin og Frugter m. v. konserverede i Sukker, Regler for Toldgodtgørelse ved Udførsel heraf, se Tillæg S. 179.	
Fugle, levende, som indkomme med Posten fra Udlandet, deres Udlevering ved Postvæsenet (P. 170 og 171)	104
Fuldmagt som Prokurist, anmeldt til Handelsregistret, er tilstrækkelig Legitimation over for Toldvæsenet	9
Fustager, gamle, brugte og tomme, inddrevne fra et indstrandet Dampskib, ere at toldbehandle efter Pos. 271	175
Fyrtransportskibet „Kattegat“ inddrømmet samme Begunstigelse med Hensyn til Toldklæring som „C. F. Grove“	171
— „Nordsøen“ ligeledes	207
Færøerne m. fl. St., Varer hertil fra Skibsprovianteringsstationen i Kjøbenhavn og som udføres til Skibe paa Reden tilføres Skibets Toldseddel	21
— og Island, hvad Toldsedler for Skibe fra Kjøbenhavn hertil skulle indeholde . .	173
— paa disse er paabudt en Indførselsafgift paa Vin, Brændevin m. v. samt Øl; Toldsedler hertil m. m., se Tillæg S. 480.	
— , naar Styrken paa Spiritus, som her fra Landet afsendes dertil, ikke kendes . .	217
Gammelholms Distrikt, Udlevering hersteds af toldfrie Sager til Gesandtskaber, Ministerier m. fl., se Tillæg S. 304 og 305.	
Generaldirektoratet for Skattevæsenet, dettes Samtykke til, at Taksation af et underhaanden bortsolgt indstrandet Skib kan frafaldes, bliver at afvente	88
— - — , telegrafiske Andragender hertil og Toldkamrenes Erklæringer over saadanne	180
— - — , dettes Approbation bliver at indhente af Toldstederne, naar Vægten af Varer af ualmindelig Størrelse ansættes efter Faktura	246
Generalangivelser for Indgaaende maa kun betingelsesvis tillades modtagne paa „Kollier i Disput“	95
— - — , en Kontinuation til saadan kan af Toldstedernes Chefer antages for indenlandsk Dampskib i indenrigs Fart . . .	96
— for Udgaende for Dampskibe, som indlade i Kjøbenhavns Toldbods Distrikt til indenrigs Sted	20
— - — , for indenlandske Dampbugserbaade i Sundfart	20
Genindførsel, toldfri, af til Reparation o. desl. udførte Genstande (P. 18 og 19) er Toldstederne bemyndigede til at tillade	8

	Side
Genindførsel fra Tyskland af returnerede utilstrækkelig gennemsaltede Svineprodukter maa ske, naar deres Identitet godtgøres	192
— fra Tyskland af tilbagevist dansk Hornkvæg	161, 193
Genstande, Museums-, til „Det danske Kunstindustrimuseum“ indgaa betingelsesvis toldfrit	7
— , svære og uhandelige, som toldbehandles i Københavns Havnedistrikter, deres Vægt efter Konnossement, Faktura e. l.	50
— til en Told af ikke over 1 Sk. pr. Pd. til Brug for Statsbanedriften kunne ved visse Toldsteder toldbehandles efter Fakturavægt	166
— jfr. „Varer“.	
Gendarmer, som medvirke ved Opdagelse af Toldforseelser ved Grænsen	15
Gesandtskaber, Ministerier m. fl., Udlevering af toldfrie Sager til saadanne ved Gammelholms Distrikt, se Tillæg S. 304 og 305.	
Gjedser, Beregning af Diæter her for Opsyn og Regnskabsfører (jfr. S. 89).	14
— , Indførsel af Remonteheste herover m. H. t. Dyr lægeundersøgelse	123
Glaubersalt, som indføres, Undersøgelse af, om samme kan anses for henhørende under Pos. 3 eller 207	212, 252
Gods, som er oplagt paa Toldboden, se „Pakhusgods“.	
— , bjærget i aaben Sø eller løst inddrevet paa Forstranden, se „strandede Skibe og Varer“.	
Godtgørelse af Tolden for Gødningsmidler for det indenlandske Landbrug, kan bevilges af Københavns Overtoldinspektorat, ogsaa naar Genstandene ere fortoldede ved et Provinstoldsted, se Tillæg S. 122.	
— ved Udførsel af i Sukker konserverede Frugtvine og Frugter m. v., se Tillæg S. 179.	
— , hvorledes forholdes ved Udførsel af skattepligtigt Øl, se Tillæg S. 179.	
— af erlagt Told for Chilialpeter, der anvendes som Gødningsmiddel ere Toldstederne bemyndigede til at bevilge (jfr. P. 294 og 295 S. 167)	7
— af erlagt Told af tomme eller fyldte Flyttevogne, som genudføres, kan tiltaas af Københavns Overtoldinspektorat	202
— af Tolden for Postforsendelser, som af Postkontorerne tilbagesendes	202
— af den af Materialierne erlagte Told bevilget for en Del indenlandske Fabrikater, som udføres.	203
— af Salttold ved Udførsel af Smør	10
— - - - - udbetales Ekspeditører og Mæglere mod Forsikring fra Producenter eller Eksportører	11
— - - - - tilbagebetales, naar Smørret genindføres	96
— for udførte Varer, naar Udbetalingsfristen for samme begynder at løbe	11
— ved Udførsel af til Smørfarve anvendt Orlean i Dejgform, de givne Bevillinger herpaa ere tilbagekaldte	11
— til handlende, ogsaa efter Resolution, maa kræves udbetalt inden 4 Uger efter Udførselen, henholdsvis Resolutionens Meddelelse	133
— , Tilbagebetaling af erlagt Told kan Overtoldinspektoratet for København bevilge i forskellige Tilfælde, naar Varerne genudføres	168
— , ligeledes for Emballager, der med her paafyldt Indhold genudføres	168
— af Told ved Genudførsel af Fortepianoer fra København kan Overtoldinspektoratet dersteds indrømme	248
— - - - - ligeledes for Harmonier og Orgler	248
— - - - - ved Udførsel af Melassefoder fra Stege Sukkerfabrik	249
Godtgørelsesvarer, attesterede Primaangivelser herpaa skulle ikke af Toldkamrene tilstilles Udførerne	52
— , Udførselsangivelser over saadanne skulle i deres Helhed være nøjagtige	207
Grundlovsdagen, Beregning af Diæter paa deene, se Tillæg S. 220.	
Grundstødt Skib, se „Strandinger“ eller „Strandede Skibe og Varer“.	
Grusgravning af Fartøjer, se „Sandgravning“.	

Grænseforholdene:

	Side
— Ind- eller Udførsel over Landgrænsen af fersk Kød i mindre Partier	192
Grænsegendarmeriets Personale, af dette bevirkede Rapportsager	15
Grænsegendarmeriet benævnedes tidligere „Grænsetoldpolitikorpset“ (v. kgl. Res. 1 $\frac{1}{2}$, 1876), se Tillæg S. 667.	
Gødningsmiddel til Brug i det indenlandske Agerbrug, den ved et Provinstoldsted heraf erlagte Told kan af Kjøbenhavns Overtoldinspektorat bevilges tilbagebetalt, se Tillæg S. 122.	
— , Chilisalpeter, der anvendes som saadant, toldfri Indførsel heraf eller Tilbagebetaling af Told herfor	7, 167
— , tørret Sukkerroeffald, Pos. 27, der ej er blandet med Melasse, som Gødningsmiddel eller til Kreaturfoder, toldfri Indførsel heraf	167, 198
— , Chilisalpeter ligeledes	167
— , Kalisalpe, Chilisalpeter, svovlsur Ammoniak og Lædermel til Gødningsbrug ere de kjøbenhavnske Toldinspektører og i deres Fraværelse de paagældende Toldkontrolører overdragne Bemyndigelse til at lade toldfri indføre	199
— , Salt til Anvendelse som saadant i en Herregaardshave, Afskrivning i Kreditoplag herfor approberet	199
Gødnings- og Foderstoffer, ved saadannes Indførsel fra Udlandet til andre end handlende eller Fabrikanter, leveres Køberen et Garantidokument, hvortil skal benyttes trykte Blanketter	191

Hals Kontrolsted, hertil afgive Limfjordstoldsteder ikke Ankomsttest for Skibe, ankomne fra Kjøbenhavns Frihavn	138
Hammerhavnen under Allinge Toldsted, Vagthold ved her beliggende Skibe eller Varer om Natten eller paa Søn- og Helligdage	139
Handelsflag, det almindelige danske, hvorledes dette skal være indrettet	27, 28
— , Overtrædelse af Reglerne for dette anmeldes af Toldvæsenet for Politiet	28
Handelsregisteret, Prokuræers Anmeldelse hertil og Anvendelse i Forretninger med Toldvæsenet.	9
Handels- og Skibsfartsforbindelse mellem Danmark og Spanien	6, 198
Handlende, en, kan have Kreditoplag i flere Byer, naar Borgerskab erhverves i hver af vedkommende Byer	52
Harmonier og Orgler, som genudføres fra Kjøbenhavn, Godtgørelse af Told herfor, se „Fortepianoer“.	
Haslev, under Kjøge Toldsted, her oprettes Toldklarering 3 Gange om Ugen	136
Havneafgifter, Tvangsmidler ved deres Opkrævning af Skibe	22
Havnevæsen, Kjøbenhavns, ved Benyttelsen af herunder hørende Bolværker m. m. har Indenrigsministeriet udfærdiget en Takst.	243
— — , hvorledes Toldopsynets Bestuvningsattest afgives for Beregning af Bolværks-, Pæle- og Bøjepenge	251
Helsingør, Kontrolmaal paa transitterende Trælast, hvorledes optages her	51
Herning, her er oprettet et selvstændigt Toldsted	48
— Tolddistrikt, herunder er henlagt Hammerum Herred	56
Heste, indkøbte i Udlandet til Remontekommissionen, deres Dyr lægeundersøgelse i Esbjerg og Gjedser kan betingelsesvis bortfalde	123
Hillerød Tolddistrikts Omfang forandres	56
Hjørring Tolddistrikt, herunder er henlagt Løkken Ladeplads (jfr. C. S. 4, 1892, a)	56
Horn (af Husdyr), som sidde paa Huderne, Indførsel fra Tyskland heraf tilladt	193

	Side
Hornkvæg, levende:	
— — , der tilbageføres fra Karantæneanstalten i Hvidding, tillades betingelsesvis indførte	161
— — , ligeledes fra de tyske Søkarantæneanstalter i Almindelighed, ere forbudte Genindførsel her til Landet	193
— — , Indførsel heraf, maa kun finde Sted over nærmere af Landbrugsministeriet fastsatte Steder, nemlig Kjøbenhavn, Helsingør og Frederikshavn	194
Huder og Skind, der ikke ere beredede eller fuldkomment lufttørrede eller tørsaltede, Indførsel heraf	120
— — , fuldkomment lufttørrede eller gennemsaltede, Indførsel heraf	161, 162
— , paa hvilke Hornene ikke ere fjernede, Indførsel heraf	193
Humblebæk, Strandkontrolørens Diæter dersteds, hvorledes beregnes	23
Hunde, Indførsel heraf forbudt fra andre Lande end Sverrig og Norge, se „Indførselsforbud“.	
Hurup, Øster-, her oprettes en Strandkontrolørpost, under Mariager Toldsted	85
Husdyr, Bestemmelser om Indførsel af saadanne fra Rusland gælde ogsaa Finland	4
— , Indførsel fra Udlandet af saadanne, Forskrifter herom (jfr. nu P. 198 og 426 Side 119 og 241)	84
— , Udførsel til Udlandet af saadanne, Bekendtgørelse herom	85
— , almindelige Regler for saadannes Indførsel	119 jfr. 241
Hval- og Robbefangst, i islandske m. fl. Farvande fanget og nedsaltet Fisk kan Overtoldinspektoratet for Kjøbenhavn tillade at indgaa toldfrit fra danske Fartøjer	7
Hvederandmel eller Strømel, som i brugte Sække afsendes fra visse Lande, er forbudt Indførsel	119
lagttagelser ved Afgifternes Beregning: Indretning af Femkronesedler	197
Indberetning om Stranding eller Grundstødning afgives til Generaldirektoratet ligegyldigt om Skibet er dansk eller fremmed	135
— — — — — afgives paa dertil Toldstederne tilstillede Skemaer	214
— om forefunden urigtig Tarifiering „efter Skøn“ ved andet Toldsted	165
— afgives til Generaldirektoratet naar argentinske Varer indføres med Skib og bliver derhos at angive, hvormeget Forhøjelsestolden vilde have andraget	198
Indenrigsministeriet har udfærdiget Takst for Benyttelsen af samtlige Kjøbenhavns Havnevæsen tilhørende Bolværker m. m.	243
Indfødsret, Lov af 19/3 1898 om Erhvervelse og Fortabelse af denne, henvist til Lovtidende A for 1898 S. 209—211	218
Indførsel af Mælk og Kærnemælk fra Udlandet	194, 240
— - levende Hornkvæg fra Udlandet maa kun foregaa over Kjøbenhavn, Helsingør og Frederikshavn	194, 240
— - Flæsk og andre raa Produkter af Svin fra Udlandet, for saa vidt Tvivl opstaar om i hvilket Land Varene ere producerede	242
— fra Udlandet af Husdyr og raa Handelsprodukter af samme m. m., hvilke Forskifter der herfor ere gældende	119, 194, 240, 241
<small>Anm. Indenrigsm. Bek. 23/ 95, Side 84 er ophævet.</small>	
— af Horn, som ikke ere fjernede fra Huderne	193
— af fra Tyskland tilbagevist dansk Hornkvæg	161, 193
Indførselsafgift paa Færøerne af Vin, Brændevin m. m., Øl, se Tillæg S. 480.	
— — — — — , naar Styrken paa Spiritus ikke kendes ved Afsendelsen	217
Indførselsafgiften af Tobak paa Island forandres	254

Indførselsforbud:

	Side
— mod Flæsk o. a. raa Produkter af Svin, derunder Svineblærer og urensset Svinefedt (steam lard) fra d. f. St. i Nordamerika m. m., se Tillæg til Toldforordns. § 6, S. 7 og 8 samt P. 198 og 426.	119, 241
— mod Hunde fra andre Lande end Sverrig og Norge, se sammesteds (ligeledes).	
— mod „letsaltet“ Flæsk fra Sverrig modificeres, naar Flæsket transitterer søværts direkte fra Skib til Skib, ev. overføres til Pram	192
— mod levende Kvæg, Faar og Geder fra Nederlandene (jfr. P. 198 og 426)	84
— mod Klid i brugte Sække	3
„Indførselssted“, ved dette Udtryk forstås m. H. t. Indførsel af raa Huder og Skind samt uvadsket Uld det Sted, hvor Varerne efter endt Toldbehandling udleveres af Toldvæsenet.	85
Indklarering af Sejlskibe m. fl. i Kjøbenhavn i udenrigs Fart, Forandring i Bestemmelserne herom	172
Inkvirering af et Skib paa en Søndag berettiger ikke til at opkræve Diæter	13
— - - Fartøj, som med Revers fra Krystoldvæsenet indkommer til et Toldsted	95
Indsmugling fra indklareret Skib, Straffepaastand herom nedlægges efter Toldforordns. § 161.	123
Inspektøren for Ølbekatsningen, til denne Embedsmand henlægges Kontrollen med de kjøbenhavnske Brænderier; de nærmere Regler desangaaende	256
— - - — tilstiller Kjøbenhavns Overtoldinspektorat en Fortegnelse over de i Tolddistriktet værende Brænderier	257
Interessentskaber tilstaaes Kredittoplagsret efter de for Aktieselskaber gældende almindelige Regler samt hvilke disse ere	200
Inventarier, bortsolgte, hvorledes Regnskabsførerens Procenter heraf beregnes	169
Island, Færøerne eller de dansk-vestindiske Besiddelser, Varer hertil fra Skibsprovianteeringsstationen i Kjøbenhavn og som udføres til Skibe paa Reden	21
— , Postdampskibe hertil gives Toldseddel til hvert Anløbssted	22
— og Færøerne, hvad Toldsedler for Skibe fra Kjøbenhavn hertil skulle indeholde	173
— , Indførselsafgiften af Tobak herpaa forandres	254
Jærnbaner, Toldbehandling af Trælast i Vognladninger ad Jærnbanen fra Helsingborg kan ske paa Kjøbenhavns Nørrebro Station	54
— , deres Brovægtes Afbenyttelse af Toldstederne til Vejning af Varer til en Told af indtil 1 Sk. inkl. pr. Pd.	49
— , ad saadanne fra Malmø til det sydlige Udland over Kjøbenhavn transitterende Rejsegods, dets Ekspedition	105
— , deres almindelige Ansvar for og Forhold over for Toldgods (L. ²⁴ / ₄ 1896)	136
— , Toldangivelser fra disse kunne underskrives paa „Stationsforstanderens Vegne“ af Gods ekspeditører, Overassistenter og Assistenter	137
— , Befordring af saltet Flæsk og Kød til Udførsel mod Salttoldgodtgørelse tilladt i de saakaldte Q-Vogne med Tremmedøre	138
— , Vognladningsgods, bestemt til Stationer uden Toldklarering, Kontrol m. m. hermed (Omlæsning eller Aflæsning)	163
— , Genstande til en Told af ikke over 1 Sk. pr. Pd. til Brug for Statsbanedriften kunne ved visse Toldsteder toldbehandles efter Fakturavægt	166
— , Allerhøjeste Resol. ²¹ / ₄ 1865 ang. Forskrifter m. H. t. Godsforsendelser anvendes paa samtlige Baner paa Sjælland og Lolland-Falster	176
— , Specifikation over Gods i hele Vognladninger til Kjøbenhavn afgives	176
— , Østbanegaarden i Kjøbenhavn, Bestemmelser for Toldbehandlingen her	177
— - - - - , Bestemmelser for Bogføringen her	178
Jernbanevogne aabne, med uberigtiget Gods, Toldvagthold herved	53

	Side
Jærnbanevogne, aabne, med Transitgods fra Vamdrup til Frederiksberg og Nørrebros Jærnbane- banestationer, Opsynet m. v. herved paa Kjøbenhavns Station	137
Jærnporten paa Kjøbenhavns Toldbod, herved besørge 6 Assisterter Dag- og Natttjenesten . .	12
Kalkbrænderierne i Kjøbenhavns Tolddistrikt, Klareringsret for Strandkontroløren hersteds (jfr. Side 218)	86
Kalkbrænderiernes Distrikt, det her oprettede Toldsteds Forretningsforhold og Ekspedi- tionstid	218
Kalisalte m. fl. til Gødningsbrug, se „Gødningsmiddel“.	
Karrebæksminde, Diæter for Opsynsførelse hersteds uden for den ved Toldforordns. § 101 fastsatte Tid, se Tillæg S. 221.	
Kastrup, Diæter til Toldkontrollen dersteds, hvorledes beregnes	56
„Kattegat“, Fyrtransportskibet, samme Begunstigelse m. H. t. Toldklarering som „C. F. Grove“	171
Kedel- og Akselrum i Dampskibe, fuld ladede med Trælast, Maaling heraf	88
Kjøbenhavn, Ekspeditionsmaaden ved Transport pr. Omnibus af rejsende og Rejsegods mellem Hovedbanegaarden og Frihavnen	252
— Forretningsforhold og Ekspeditionstider ved de ny oprettede Toldsteder paa Frederiksberg og Nørrebro samt i Kalkbrænderiernes Distrikt	218
— , Kontrollen med Brænderierne her henlægges under Inspektøren for Ølbeskat- ningen; de nærmere Regler desangaaende	256
— , Lossere for alle Sejl- og Dampskibe kan her bortfalde imod at General- angivelsen autoriseres som saadan	15
— , naar Agenter eller Kommissionærer her indføre betydelige Partier Varer til Kreditoplag, gøres herom Indberetning til Overtoldinspektoratet, se Tillæg S. 319.	
Kjøbenhavns Frihavn, se „Frihavn“.	
— Havnevaesen, Takst for Benyttelsen af sammes Bolværker, Pæle og Bøjer . .	243
— — , hvorledes Toldopsynets Bestuvningsattest afgives til Beregning af Bolværks-, Pæle- og Bøjepenge	251
— Nørrebros Station, Vognladninger Trælast ad Jærnbanen fra Helsingborg kunne toldberigtiges her	54
— Jærnbanestation, Toldkontrollen her overtager Overopsynet med fra Vamdrup ankomne aabne Jærnbanevogne til Frederiksberg og Nørrebros Stationer. . .	137
— Østbanegaard, Bestemmelser angaaende Toldbehandlingen her	177
— — — — — Bogføringen her	178
Kjøbenhavns Overtoldinspektorat:	
— er bemyndiget til at bevilge Tilbagebetaling af Told for ogsaa ved andet Toldsted fortoldede ublandede Gødningsmidler, se Tillæg S. 122.	
— kan tillade at Fisk, der er fanget og nedsaltet i islandske, færøiske eller grønlandske Farvande indgaa toldfrit fra danske Skibe	7
— ligeledes at Sendinger fra Udlandet af Museumsgenstande til „Det danske Kunstindustrimuseum“ indgaa toldfrit	7
— ligeledes at Vognladninger Benzin vejes paa Jærnbanens Brovægt	50
— ligeledes at Kommanditselskaber indrømmes Kreditoplagsret.	52
— ligeledes at Munition til Militæretaterne indgaa toldfrit	89
— ligeledes at brugt Flyttegods indgaa toldfrit imod Forsikring paa Tro og Love af enhver Person, der af Overtoldinspektoratet godkendes som kompetent	132
— ligeledes at Lædermel til Gødningsbrug indgaa toldfrit	132
— er anmodet om at indskærpe de handlende, som mod Told- eller Afgifts- betaling udfører Varer, at Tilbagebetalingen maa kræves inden 4 Uger efter Udførselen ev. Resolutionens Meddelelse	133

Kjøbenhavns Overtoldinspektorat:		
—	er bemyndiget til at bevilge Tilbagebetaling af Told af Varer, der genudføres, fordi Fortoldningen er sket ved en Fejltagelse eller fordi de ikke have svaret til Bestillingen	168
—	ligeledes for Emballager, der med her paafyldt Indhold genudføres	168
—	kan optage Olieklæder paa Listen over brandfarlige Varer	168
—	udbeder sig Indberetning meddelt, naar Agenter eller Kommissionærer indføre betydelige Partier Kreditoplagsvarer, se Tillæg S. 319.	
—	kan tilstaa Tolden tilbagebetalt af Flyttevogne, tomme eller fyldte med Gods, naar Vognene genudføres	202
—	paalægger Toldopsynet at forsyne Fakturaer, som fremlægges ved Værdiansættelse af Varer, med Paategning	243
—	er bemyndiget til at indrømme Tilbagebetaling af Told ved Genudførsel af Fortepianoer, saaog Harmonier og Orgler	248
—	ligeledes af Burevogne, som ere indkomne med Dyresendinger, naar Vognene genudføres	249
—	ligeledes til at tilstaa toldfri Genindførsel af Skibsprovisioner med Em. Z. Svitzers Bjærgningsentreprises Bjærgningsdampere	250
—	tilstilles af Inspektøren for Ølbeskatningen en Fortegnelse over de i Told-distriktet værende Brænderier	257
Kjøbenhavns Toldbod, hvorledes Klareringsstederne blive at betegne af Toldopsynet paa Klareringsangivelserne		251
—	Toldinspektørerne kunne tillade Lempelse m. H. t. Vejning af svære og uhandelige Genstande i Havnedistrikterne	50
—	— kunne tillade toldfri Indførsel af Kalisalte, Chilisalpeter, svovlsur Ammoniak og Lædermel til Gødningsbrug	199
—	Toldbods Havnekontrol udsteder Attester angaaende, at der for samme er forevist Originalfaktura paa Kul- og Koksladninger til Provinshavne	128
Kjøbenhavns Toldsted, Forandringer i de dersteds gældende Bestemmelser om Skibes Ind- og Udklarering samt Angivelser Protokollation		172
—	— , Specifikation over Gods i hele Jærnbanevognladninger afgives.	176
Kjøge Toldsted, i Haslev herunder er oprettet Toldklarering 3 Gange om Ugen		136
Klid i brugte Sække, afsendt fra visse Lande, maa ikke indføres (gælder ogsaa Strømel eller Hvederandmel)		3 og 119
Klareringsret tillagt Toldkontrolstedet i Fakse ogsaa for landværts Indførsel, se Tillæg S. 11.		
—	Toldkontrolposten ved Sænebugten i samme Omfang som hidtil tillagt Posten i Vang	4
—	— Kystposten paa Fejø i indenrigs Fart.	4
—	— ved Orehoved ligeledes	5
—	Toldkontrolposten i Lohals i udenrigs Fart, begrænset.	123
Koffardskibe paa Slæb af danske Orlogsskibe, bordes o. s. v. foreløbig ikke af Krystoldvæsenet.		89
Koks og Cinders, som ifølge Bevilling kunne forevises som Kreditoplagsbeholdning eller fraskrives i Kulkontoen ved Udførsel, antages, henholdsvis fraskrives fremtidig Pd. for Pd.		249
—	— kunne ikke af deres indenlandske, med Bevilling forsynede Fabrikker transporteres fra eget til andres Oplag	249
—	— som udføres fra Kreditoplag, gives ikkun Afskrivning i dette, for saa vidt de paagældende Bevillingshavere ikke udvinde Biprodukter ved Kokstilvirkningen	250
—	— se iøvrigt „Kul“.	

	Side
Kollier, hvori Eksekution var gjort, deres Udlevering	9
— i Disput, naar saadanne opføres i en Skippers indgaaende Generalangivelse	95
— , fra Kjøbenhavns Frilager, bør ikke fordres emballerede i Lærred, se Tillæg S. 495.	
— , paa hvilke Toldlukket er brudt eller som bortkomme	255
Kommanditselskabers Tildelelse af Kreditoplagsret	52
Kontinuations-Generalangivelse for Indgaaende i indenrigs Dampskibsstart kan antages af Toldstedernes Chefer.	96
Kontrolmaal paa Trælast, der i Vognladninger transittere Helsingør	51
Kontrolposten i Vang under Allinge Toldsted nedlagt og en Kontrolpost oprettet ved Sænebugten under samme Toldsted	4
— , se iøvrigt „Kystposter“ og „Klareringsret“.	
Konstituerede Medhjælpere, deres daglige Vederlag bør ej overstige 2 Kr.	139
Kreditoplæg kan en handlende have i flere Byer, naar han hvert Sted har erhvervet Borgerskab.	52
— , Toldvæsenets Konkurrence i Fallithoer m. H. t. Bøder efter Toldforordns. §§ 227 og 229	137
— , det udvide i Kjøbenhavn, Varer herfra kunne ikke udføres til Udlandet efter Angivelse af nogen anden end Oplagshaveren, se Tillæg S. 171.	
Kreditoplagsbeholdning af Kul kan forevises paa en Købstads Jorder uden for Bygrænsen	248
Kreditoplagsbeholdninger i Døds- og Konkursboer kunne overføres til andre Kreditoplæg eller udføres til Udlandet, eller i Dødsbo overføres til Enker i i uskiftet Bo, se Tillæg S. 163.	
— , saadannes Sikring og Forauktionering til Dækning af Toldskyld	9
— , — Udlevering til Skifteretten imod Sikkerhed for Toldskylden	10
— , deres Forauktionering eller Berigtigelse ved kontant Betaling i Konkursboer ved Skifteretten eller Tredjemand	200
— , ligeledes, naar Oplagshaveren er et Aktieselskab	169
— i Konkursbo, deres Toldberigtigelse samt Beregning af Morarenter.	201
Kreditoplagsvarer, hvad Ankomstatter herfor skulle oplyse	18
— , udførte i Juni Maaned, vare uhjemlet afskrevne ved Afregningen for Oktober Kvartal	137
— , som af Agenter eller Kommissionærer indføres i betydelige Partier til Kjøbenhavn, om saadanne afgives Indberetning til Overtoldinspektoratet, se Tillæg S. 319.	
— , forarbejdede, Afskrivning i Kreditoplaget er indrømmet for en Del forskellige saadanne, naar de udføres	203
— , som udføres, maa kun afskrives Oplaget for saa vidt vedkommende Udfører er Oplagshaver og har Oplagsbeholdning af den paagældende Vare, hvilket paases ved Protokollationen (af Angivelserne)	216
Kreditoplagsret kan en handlende erhverve i flere Byer imod Borgerskab hvert Sted	52
— for Kommanditselskaber i Kjøbenhavn	52
— indrømmes Interessentskaber efter de for Aktieselskaber gældende almindelige Regler	200
Krudt, som ikke kan henlægges i et særligt afsondret Lokale, skal straks fortoldes eller genudføres	8
— , fortoldet, som søværts forsendes til og losses ved indenrigs Sted	8
Krystoldvæsenet, naar et Toldkammer ønsker Assistance af dettes Funktionærer for længere Tid	28
— , border foreløbig ikke Koffardskibe paa Slæb af danske Orlogsskibe	89
— fører saavidt muligt Tilsyn med at ulovlig Borttagelse af Sten m. v. fra Forstranden ikke finder Sted	108
— sammes Officianter bære Sidevaaben, naar de ere paa Ledsagelsesrejser	108

	Side
Krystoldvæsenet, Ændring i den samme givne Instruktions § 5 angaaende Flag og Stander	140
— , ligeledes den samme givne Instruktions § 8 angaaende Diæter paa Led- sagelsesrejser	140
— , Diæter m. m. til en Krysbetjent, som paaser Overlosning fra et strandet Dampskib til Bjærgningsfartøjer	173
— , Ændring i den samme givne Instruktions §§ 15 og 16 angaaende Bor- ding og Toldbehandling af Sejlskibe i Kattegat.	180
— , Krystoldassistenterne ere instruerede om i visse Tilfælde at udfylde Ske- maerne angaaende Indberetning om Stranding eller Grundstødning og til- stille paagældende Toldsted samme	216
— , Krystoldinspektoratet er bemyndiget til fra den 1. Januar 1900 at sammen- drage fire nævnte Stationer til to („Aalborg Bugt“ og „Manø“)	257
— , dettes Fartøjer skulle vigilere langs Kysten saa meget som muligt.	258
— , den i sammes Instruktion foreskrevne Bording, Inkvirering, Forsegling og Ledsagelse af Krysfartøjerne foretages indtil videre ikke, naar Skibet be- finder sig under Sejl eller Damp	258
— , denne Forandring gælder dog ikke Krysfartøjerne „Graadyb“, „Manø“ og „Lille Bælts nordlige Del“	258
— , Krysfartøjerne „Æbleø-Bjørnsknude“ og „Lillebælts nordlige Del“ obser- vere Kyststrækningen fra Randsfjord over Tredlenæs til Fredericia	258
Kul, som udføres til Udlandet fra Kreditoplæg, hvorledes bør kontrolleres	18
— og Koks, deres Fortoldning ifølge Maalerattest	88
— - — og Cinders, deres Fortoldning efter Vægt (v. Lov ²⁶ / ₃ 1896 og C. S. 2, 1896)	124, 126, 127
— - - - — , deres Udførsel fra Kreditoplæg, Angivelse af Vægt og Maal	126
— , som omlades direkte i andet Skib til udenrigs Plads, kan prøvevejes	127
— , som omlades fra Skibets Last til dets Kulbunker, kan fradrages	127
— , Koks og Cinders, der indføres til indenlandske Steder fra Frihavnen, maa ansættes efter Vejerattest fra Frihavns Vejerkontor.	195
— , — - — i en Skibsladning, som er bestemt til delvis at losses ved to Told- steder.	196
— , Fortoldning heraf efter det i Afladertelegram anførte Kvantum, skønt dette var større end det, hvoraf Ladningen ifølgø fremkommen Meddelelse bestod	243
— , Kreditoplægsbeholdning heraf maa forevises paa en Købstads Jorder uden for By- grænsen	248
Kulbriketter ere i Henseende til Toldbehandling ligestillede med Kul	129
Kulladninger, Fortoldning heraf m. H. t. afgiftspligtig Registertonnage (jfr. nu om Vægtfortold- ning P. 206—216 og P. 354)	87
— , kunne fordres fortoldede efter af kgl. Maaler paa Havnebrovægten udfunden Vægt.	128
— (inkl. Koks) til Indklarerer i Provinshavne ifølgø Attest om, at Original- fakturaen har været forevist en Toldautoritet i Kjøbenhavn (Toldbodens Havnekontrol) Side 128 eller et Provinstoldsteds Toldkammer, naar Ladningen agtes losset ved andet Toldsted eller i andet Tolddistrikt	129
Kunsthindustrimuseum, det danske, Museumsgenstande hertil indgaa betingelsesvis toldfrit	7
— , Genstande hertil til midlertidig Udstilling eller Gennemsyn maa be- tingelsesvis indføres toldfrit	247
Kvittering for Told af Skib, bygget i Udlandet, forsynes med Segl	243
Kvæg, Faar, Geder og Svin, deres Udførsel til Udlandet, Bekendtgørelse herom	85, 123
Kystfart mellem Kjøbenhavn og Kullen via Helsingør, Regler herfor	242
Kystposten paa Fejø tillagt Klareringsret i indenrigsk Fart	4

	Side
Kystposten ved Orehoved, Oprettelse m. v. af denne	5, 194
— - Starreklint u. Iykjøbing p. S. forlagt til Lumbsaas.	48
— - Aarsdale, Snogebæk og Tejen Fiskelejer paa Bornholm	48
— i Lohals maa indklarerer Fartøjer fra Udlandet med toldfrie Varer m. m.	123
— ved Slettestrand under Thisted forandres til Toldopsynspost	194
Kød af Hornkvæg, Udførsel heraf, Veterinærpolititilsyn hermed	238
Anm. Indenrigsm. Bek. ¹⁷ / ₇ 95 og Landbrugsm. Bek. ³⁰ / ₄ 97 resp. S. 82 og 160 ere ophævede.	
Kød af Hornkvæg, Udførsel heraf, Toldvæsenets Tilsyn hermed	82, 161
— - — — — , i mindre Partier	84
— - — — — , Paategning paa Fragtbrevet herfor om at Sundhedsattest er forevist, naar Udførselen gaar over Korsør eller Esbjerg	84
— , fersk, i mindre Partier, som ind- eller udføres over Landtoldgrænsen	192
— , fersk og letsaltet, henregnes til raa Dele af Dyr, Indførsel heraf se (P. 198 og P. 426)	120, 241
Køge Toldsted, i Haslev herunder oprettet Toldklarering 3 Gange om Ugen	136
Landtoldvæsenets Inkvireringspligt over for et med Krysrevers til et Toldsted indkommet Fartøj	95
Limfjordstoldstederne afgive ikke Ankomstatter til Hals for Skibe fra Kjøbenhavns Frihavn	138
— ere instruerede om, at indenfjords Fart vil være at stille lige med landværts Samfærdsel	195
Lohals, Toldkontrolstedet her maa indklarerer Fartøjer fra Udlandet med toldfrie Varer m. m.	123
Lossen og Laden uden for Toldstederne, Diæter for Opsynsførelse hermed ved flere Skibe samtidigt beregnes med ialt 64 Sk. pr. Dag	139
Losserule, som saadan kan ogsaa i Kjøbenhavn Generalangivelsen autoriseres i alle Tilfælde, baade for Sejl- og Dampskibe	15
Lystfart, Dampskibe, som paa Søn- og Helligdage gaa i saadan alene med Passagerer 171,	210
Lædermel til Gødningsbrug kan Kjøbenhavns Overtoldinspektorat tillade toldfri Indførsel .	132
Løkken Toldsted er nedlagt, en Toldkontrolpost dersteds oprettet og henlagt under Aalborg Toldsted	48
— Ladeplads er under Henviisning til C. S. Nr. 4, 1892, a, se S. 23—27, henlagt under Hjørring Toldsted	56
Maalere, autoriserede, Attest fra saadanne om Tøndetal paa Kul og Koks	88
Maaling af Trælast, Pos. 249, som indkommer i hele Jærnbanevognladninger	6
— - Rundtræ, uforarbejdet, af over 2 Fods Længde, indført med Jærnbanen	6
Mallas, som opsamles i indenlandske Skibe, udklarerede fra de dansk-vestindiske Øer samt Mallas, Sukker og Rom, som indenlandske Skibe medføre fra St. Croix uden for Toldsedlen, se Tillæg S. 268.	
Malt, ristet (Pos. 114) til Fabrikation af Øl, toldfri Indførsel heraf, se Tillæg S. 126.	
Majs, ristet (brændt) eller Majsmalt ligeledes	200
Margarine m. m., Lov af ¹ / ₄ 1891 herom gælder indtil ¹ / ₅ 1897	119
— , Oleomargarin og Margarineost, angaaende sammes Tilvirkning, Transport og Forhandling, se Lov af ²² / ₃ 1897	159
— , nye Farvetavler til Bedømmelsen heraf tilstillede flere Toldsteder	238
Mariager Tolddistrikt, Grænsen mellem dette og Aalborg Tolddistrikt	85
Marinens Skibe, som paa St. Croix indtage udførselstoldpligtige Varer, skulle fra vedkommende vestindiske Toldkammer erhverve en Generaltoldseddel, se Tillæg S. 206.	

	Side
Materialtoldgodtgørelsesbevillinger, givne i Henhold til Lov af $\frac{4}{7}$ 1863 §§ 23 og 27, Fortegnelse herover	203
Melassefoder samt Sukkerroeaffald blandet med Melassefoder kan ikke indføres toldfrit . .	198
— , som udføres fra Stege Sukkerfabrik, Toldgodtgørelse herfor er bevilget. . .	249
Meningsforskel imellem det ekspederende Toldopsyn om Toldbehandling af Varer, hvorledes afgøres	16
Middelfart Toldsted, Grænsen mellem dette og Assens Toldsteds Kystdistrikter	49
Ministerierne, Gesandtskaber m. fl., Behandlingen af toldfri Sager til disse ved Gammelholms Distrikt, se Tillæg S. 304 og 305.	
Mørarenter af et Konkursbos Kreditoplagsskyld	201
Mulktbeløb, erlagte for Bortsejling fra Esbjerg Havn uden at have betalt Havneafgifter, hvorledes berigtiges	55
Mulfter, se i øvrigt „Bøder“.	
Munition, der indgaar til Militæretaterne til Kjøbenhavn, Overtoldinspektoratet kan tilstaa toldfri Indførsel heraf	89
Museumsgenstande til „det danske Kunstindustrimuseum“ kan Kjøbenhavns Overtoldinspektorat betingelsesvis lade indgaa toldfrit	7
Mæglere og Ekspeditører, som kræve Toldgodtgørelse for Smør, skulle fremlægge Forsikringer paa Tro og Love fra Producenterne eller Eksportørerne	11
Mælk og Kærnemælk maa kun indføres fra Udlandet her til Landet, naar det godtgøres, at disse Produkter have været opvarmede til mindst 68° R.	194, 240
Mærke paa dansk Smør eller paa des Indpakning	47, 82
Mønt, Præget for svenske Jubilæums 2-Kronestykker	166
— , Indretning af Femkronesedler, som af Nationalbanken sættes i Omløb	197
Natteløgis til Toldopsynet ved Losning paa Kysten, Betaling herfor udredes eventuelt af Skipperen efter fremlagt Regning over virkelig hafte Udgifter.	217
Nattevagt ved Skib, Jærnbanevogn samt uberigtiget Gods uden for Toldlukke ved Provinstoldsteder Diæter herfor m. m.	92
— ved Skib, beliggende i Tolddistriktet, Betaling herfor (P. 244—246)	138, 139
Nattjeneste paa Jærnbanestationen i Vamdrup, Vederlaget herfor til Toldkontroløren og Toldassistenterne dersteds forhøjes	134
— ibidem, Overopsynsførelsen hermed overdrages en Toldassistent dersteds, vekslende med Toldkontroløren.	134
„Nitroglycerin“, se „Sprængstoffer“.	
„Nordsøen“, Fyrtransportskibet, indrømmet samme Begunstigelser med Hensyn til Toldklarering som „C. F. Grove“ og „Kattegat“	207
Nykjøbing p. F., herunder sorterer Orehoved Kystpost	5
— , Orehoved herunder forandres til en Toldopsynspost.	194
Nyport paa Kjøbenhavns Toldbod, naar holdes aaben	12
Nørrebro, det her oprettede Toldsteds Forretningsforhold og Ekspeditionstid	218
Nørrebros Jærnbanestation i Kjøbenhavn, Toldbehandling her af Vognladninger Træløst	
	54, jfr. dog 218
Odder under Aarhus Toldsted, her oprettes Toldklarering 2 Gange om Ugen	216
Oleomargarin og Margarineost samt Margarine, se Lov $\frac{22}{3}$ 1897	159
Olieklæder kunne af Kjøbenhavns Overtoldinspektorat optages i Listen over brandfarlige Varer.	168

	Side
Ompakning af Gods paa Transitoplæg, Tilladelse hertil vil være at indhente hos Generaldirektoratet	200
Omladningscertifikater for Varer til Rusland kunne udstedes af Toldvæsenet	19
Omsættelse af Hundreddelebrøk til hele Tons og Tons til Kommercelæster	88
Oplæggesgodts, som losses i Kjøbenhavns Havnedistrikter, se „Stykgods“.	
Oprindelsescertifikater for Varer til Spanien udstedes i Kjøbenhavn af Overtoldinspektoratet, uden for Kjøbenhavn af Toldkamrene	254
Opsynsførelse uden for Toldstederne med Lossen og Laden ved flere Skibe samtidigt, Diæter herfor andrage ialt ikke mere end 64 Sk. pr. Dag	139
Orehoved, her er oprettet en Kystpost med Klareringsret	5, 194
Orgler og Harmonier, som genudføres fra Kjøbenhavn, Godtgørelse af Tolden af saadanne er Overtoldinspektoratet bemyndiget til at indrømme	248
Orlogsskibe, danske, som afgaa fra St. Croix, skulle erhverve en Generaltoldseddel paa der indtagne udførselstoldpligtige Varer, se Tillæg S. 206.	
— , danske, af saadanne anholdte, besatte eller paa Slæb tagne Koffardiskibe . . .	89
Orlean i Dejgform, som anvendes i Smørfarve, givne Bevillinger paa Afgiftsgodtgørelse herfor ved Udførsel ere tilbagekaldte	11
Overtoldinspektorer, se „Toldembeds- og Bestillingsmænd“.	
Overtoldinspektoratet for Kjøbenhavn, se K.	
Paatale , naar Ankomstatte ej modtages for afsendt Transitgods, sker ved Afsendelsestoldstedet	55
Pakhusgodts, hvori Eksekution var gjort	9
— , som fordres udleveret af den, paa hvis Navn det er oplagt og til hvem Fragt-brevet er udleveret, naar Udlevering heraf ønskes standset	132
— , bortsolgt, Regnskabsførerens Procenter heraf	169
— , overligget, som er bortsolgt ved offentlig Auktion og hvis Provenu er for ringe til at dække paahvilende Afgifter, herom se	247
— , overligget og bortsolgt, Arbejdspenge, som hvile herpaa, udredes forlods . . .	248
Pakkepostsager, se „Postgods“.	
Pakhusleje for Forsendelsesgodts fra Kjøbenhavns Toldbods Transitoplæg beregnes og opkræves af Toldbodens Havneoppebørselskontor; vedkommende Toldopsyn paaser Lejens Erlæggelse	19
Penge, Indretning af Femkronesedler, som af Nationalbanken sættes i Omløb	197
Politimesteren har i Strandingstilfælde at forvisse sig om, at de lovbefalede Anmeldelser ere skete eller uopholdelig at lade dem foretage	104
— paaser at Strandingsgodts ikke overlades vedkommende Bjærger forinden det er toldberigtiget	104
„Popp, J. J. F., i Hejde“, alle Vareprøveforsendelser med Posten fra ham overleveres af Posthusene til Toldstederne	176
Portoriko bliver fra 29. Oktober 1898 i Spanien behandlet som Udland	198
Postflag for Skibe, der gaa i Postfart for Staten	218
Postgodts, Pakker indtil 10 Pd., ekstraordinær Toldbehandling heraf:	
naar ankommet ad Nordbanen til Kjøbenhavn	16
naar det antages, at saadanne ønskes toldbehandlede efter Værdien, bør de oplægges paa Toldboden til Toldbehandling der	54
Postgodts, tilbagesendt fra Udlandet, udliveret af Postvæsenet i Mellemtiden	54
— , toldfrie levende Dyr, som indkomme med Posten fra Udlandet:	
1. deres Udlevering ved Postvæsenet	104
2. deres Kartering, naar de skulle udleveres fra et Postkontor uden for Toldstedet	104
3. og som forsendes sammen med toldpligtige levende Dyr	105

	Side
Postgods fra Udlandet, som returneres forinden det har været afgivet til Toldvæsenet	105
— , Pakkepostsager til og fra Bornholm via Sverrig, deres Toldbehandling efter Generaldir. Skr. ¹³ / ₉ 1866 bortfalden	136
— , Prøveforsendelser af indtil 50 Kvs. Vægt, Mistanke om at saadanne benyttes svigagtig (P. 315—317).	175, 176
— , som Postkontorerne tilbagesende til Udlandet fordi Adressaterne nægte Modtagelse, heraf kan Tolden tilbagebetales	202
Presenninger af Lærred og Drejl, Pos. 142, ved Udførsel heraf er Afskrivning i Kreditoplag ligesom for Sejldug syet i Sejl approberet	249
Primaangivelser paa skattepligtigt Øl, som udføres til fremmed Sted over andet indenlandsk Toldsted, se Tillæg S. 507.	
— paa Godtgørelsesvarer, det paahviler ikke Toldkontorerne at tilstille Udførerne disse	52
Privat Transitoplag, se „Transitoplag“.	
Privilegerede Stater, om Spanien se (om Argentinien se S. 198)	6, 198
Prokura, som er anmeldt til Handelsregistret, er gyldig over for Toldvæsenet	9
Proviant og Skibsbrugsvare i Skibe fra Kjøbenhavns Frihavn, Forbrug heraf paa Rejser.	170
Prøveforsendelser af indtil 50 Kvs. Vægt med Posten	175, 176
— fra J. J. Popp i Heide og fra „Sächsische Wollgarnfabrik, vorm. Tittel & Krüger, Leipzig, Plagwitz“ se	176
Prøvevejning skal, naar Overopsyn ej kan overvære samme, dog foretages af 2 af Toldstedets Officierer	50
Raasprit i Fustager, som indføres, hvorledes Pottetallet kan tillades udfundet	5
Raatobak , Afskrivning i Kreditoplag herfor ved Udførsel af her afstrippede Stilke ophører — — — — — kan bevilges af Overtoldinspektoraterne	54 203
Rapporter , Genpartier heraf vedrørende Brænderikontrolten, indsendes fremdeles gennem Overtoldinspektoraterne	53
— om at et fra et Toldsted til et andet afsendt Stykke Transitgods ej er modtaget af dette afgives af Afsendelsestoldstedet	55
— angaaende Brud paa Toldlukke og Bortkomning af Transitgods, hvorledes herefter behandles	255
— i nysnævnte Tilfælde afgives af Godsets Afsendelsestoldsted	255
Rapportsager , hvorledes forholdes, naar Grænsegendarmeriets Personale medvirke ved Anholdelser	15
Regnskabsføreren, se „Toldembeds- og Bestillingsmænd“, „Toldkassereren“.	
Regnskabskontorernes Aabning for Ekspedition om Middagen i Tiden mellem Kl. 12 og 2.	13
Rejsegods, som fra Malmø transittere over Kjøbenhavn til det sydlige Udland, dets Toldekspedition	105
Rejsende og Rejsegods, gennemgaaende til og fra Sverrig, Transport heraf pr. Omnibus mellem Kjøbenhavns Hovedbanegaard og Kjøbenhavns Frihavn	252
Rejse- og Flyttegods, tilhørende ved det danske Hof akkrediterede udenlandske Diplomater, kan ved disses første Installation her i Landet, ligesom Gangklæder, udleveres i Kjøbenhavn uden den i L. ⁴ / ₇ 63 § 17 foreskrevne Deklaration	247
Remontehestes Dyr lægeundersøgelse ved Indførsel over Esbjerg og Gjedser	123
Renter, se „Morarenter“.	
Revisionsdepartementet, 2det, Forsendelser hertil stiles fremtidig til „2det Revisionsdepartement, Toldafdelingen“	179
Robbe- og Hvalfangst i islandske m. fl. Farvande, toldfri Indførsel af Fisk herfra	7
Rom, Sukker og Mallas, som indenlandske Skibe medføre fra St. Croix uden for Toldsedlen, se Tillæg S. 268.	

	Side
Roskilde Tolddistrikts Omfang forandres	56
Rundtræ, uforarbejdet og af over 2 Fods Længde, Maaling heraf, naar det indføres ad Jærnbanen	6
Rusland, Bestemmelser om Indførsel af Husdyr herfra gælde ogsaa for Finland	4
— , Omladningsgods i Kjøbenhavn eller ved Provinstoldsteder til dette Land, angaaende Toldattestation („Omladningscertifikat“) her til Opnaaelse af Toldtæller dersteds	19
Salt , der anvendes i Agerbrugets og Kvægavlens Interesse, kan gives Afskrivning i Kreditoplaget Pund for Pund uden Hensyn til Kvantiteten, se Tillæg S. 122.	
— til Sodafabrikation, toldfri Indførsel heraf, se Tillæg S. 126.	
— i Smør, herfor ydes Toldgodtgørelse ved Udførsel med 4 Øre pr. Netto 100 Pd.	10
— , Prøvevejning heraf bør foretages i Overopsynets eller dog 2 Toldofficianters Nærværelse	50
— til Sliksten for Kreaturer og Heste vil kunne indgaa toldfrit	51
— , Attester angaaende Salt til Anvendelse i Agerbrugets og Kvægavlens Interesse, Attestation for paagældende Landbrugers Underskrifters Ægthed tillades ikke afgivet af en Oplagshavers Tjenestepersonale	199
— , til Anvendelse i en Herregaardshave, Afskrivning herfor i et Kreditoplag som Gødning, approberet	199
— , som anvendes i Agerbrugets og Kvægavlens Interesse, kan afskrives i Kreditoplaget ogsaa efter Angivelser, som ere udstedte i det Kvartal, der er nærmest forud for det, som vedkommende Generalforklaring omfatter	247
— , Glaubersalt, hvorledes tarifferes i Henhold til med saadant foretagen Vandprøve. 212, Salttoldgodtgørelse for udført Smør tilbagebetales ved dettes Genindførsel	252
Samsø, Ballen Havn hersteds, Diæter for Opsynsførelse uden for Ekspeditionstid	96
Sand- og Grusgravning, Fartøjer, der beskæftige sig hermed, kunne toldklareres efter de angaaende Farten med Stenfiskerfartøjer givne Bestemmelser i C. S. Nr. 4, 1885, e. m. fl.	133
Sejlskibes afgiftspligtige Tonnage, naar Ladningen er (Kul eller) Trælast	254
Sidevaaben i Livgehæng bæres af Krystdoldofficerer paa Ledsagelsesrejser	87
Skibe, Forandringer i de for Kjøbenhavn gældende Bestemmelser for Skibes Ind- og Udklarering	108
— i Kystfart fra fremmed til flere indenrigske Steder (Kjøbenhavn—Kullen—via Helsingør)	172
Skibsafgift, al saadan efter Lov af 4. Juli 1863 er bortfalden fra 9. November 1894	242
Skibsproviant m. m. i Skibe, som komme fra Kjøbenhavns Frihavn	49
Skibsproviantstationen i Kjøbenhavn, Udførseler herfra efter sket Udklarering til Island og Færøerne samt de dansk-vestindiske Øer	170
Skibsprovisioner, fortoldede, med tilbagevendende, Em. Z. Svitseres Bjærgningsentreprise tilhørende Bjærgningsdampskibe, kunne af Overtoldinspektoret for Kjøbenhavn indrømmes toldfri Genindførsel	21
Skibsvrag, henstaaende i Søen til Ophugning, Beregning af Tolden efter Bortsalg ved Auktion	250
— , som bortsælges underhaanden, Toldberigtigelsen af saadant sker efter indhentet Resolution fra Generaldirektoratet	5
Skind, der beredes i Udlandet, Genindførsel heraf	88
Skind og Huder, fuldkommen lufttørrede eller gennemsaltede, Indførsel heraf	8
— — — , det herom benyttede Udtryk „gennemsaltede“, Forstaaelsen heraf	161
Skydebomuld, se „Sprængstoffer“.	
Skodsborg, Diæter til de der ansatte Toldofficerer, hvorledes beregnes	162
Slagteriaffald, fersk og let saltet, henregnes til raa Dele af Dyr, se „Husdyr“.	
Slettestrand under Thisted Toldsted forandres til en Toldopsynspost	56
	194

	Side
Smugling fra Skib efter dettes Indklarering, men inden Udlosning er paabegyndt, paatales efter Toldforordns. § 161, jfr. § 107	123
Smør, indenlandsk, Toldgodtgørelse gives ved Udførsel heraf for iværende Salt.	10
— — — herfor, naar Ekspeditører eller Mæglere angive Varen til Udførsel, fremlægges Forsikring paa Tro og Love fra Producenter eller Eksportører	11
— , fremmed, som udføres eller transitteres, angaaende dets Mærkning og Angivelse.	47
— , Instruktion angaaende hvad Toldvæsenet har at iagttage ved:	
I. Indladning heraf i dansk Toldhavn:	
a. Udførsel (Smørrets Betegnelse som dansk m. m.)	79
b. Transittering	80
II. Udførsel eller Transittering til eller over Kjøbenhavns Frihavn:	
a. Udførsel	80
b. Transittering	81
i Fustager, der ere forsynede med et ensartet Mærke, kunne angives under dette Mærke , der er udført mod Saltoldgodtgørelse og atter indføres, er saltoldpligtigt.	96
— og Margarine med Tilsætning af andre Konserveringsmidler end Salt maa ikke indføres, udføres, transitteres eller forhandles	160
Smørfarve, hertil anvendt Orlean i Dejgform, Bevillingerne paa Toldgodtgørelse herfor ere tilbagekaldte	11
Snogebæk Toldopsynspost under Neksø Toldsted oprettes	48
Sodafabrikation, toldfri Indførsel af Salt hertil, se Tillæg S. 126.	
Spanien tilligemed dets oversøiske Provinser og Besiddelser behandles som mest begunstiget Nation	6
— behandler fra 29. Oktober 1898 Portoriko som „Udland“	198
— , Oprindelsescertifikater paa Varer hertil udstedes i Kjøbenhavn af Overtoldinspektoratet, uden for Kjøbenhavn af Toldkamrene	254
Specialangivelser, se „Angivelser, specielle“.	
Specifikation over Vognladninger, Fordring herom kan i visse Tilfælde frafaldes	17
— — — vil i Kjøbenhavn være at fordrø fremlagt	176
Spiritus og Vin, som fra Kjøbenhavn forsendes ad Jærnbanen til andet indenlandsk Sted, Undersøgelse heraf kan frafaldes.	108
— — — , Tilberedelse heraf i Forhold til Lov af ²³ / ₄ 1897 om Undersøgelse af Levnetsmidler m. m., hvad tilladeligt	160
— — — samt Øl er paalagt en Indførselsafgift paa Færøerne, se Tillæg S. 480.	
— til Færøerne, hvis Styrke ikke kan udfindes ved Gradering, se herom	217
Spiritusmaalerne, til den hermed tilsynsførende Embedsmand overgaar det øverste Tilsyn med Brænderikontrollen	53
Splitflag, det danske, kan tillades ført af Skibe i fast Fart paa oversøiske Havne	218
— — — er det tilladt det østasiatiske Kompagnis Skibe at føre.	218
Sprit, raa, som indføres paa Fustager, hvorledes Pottetallet kan tillades udfundet	5
Sprittfabrikken „Fortuna“, de denne ved Resolution ²⁸ / ₆ 1883 givne Begunstigelser ere ophørte, se Tillæg S. 196.	
Sprængstoffer (o: Dynamit, Skydebomuld, Nitroglycerin m. fl.) maa ej udleveres af Toldvæsenet uden til dertil berettigede Personer (Pos. 90, Side 47 ophævet, se)	237
Statsbaner se „Jærnbaner“.	
Stempelmærke til 65 Øre paahæftes Klareringsangivelsen og kasseres, naar til Reparation o. desl. udførte Genstande af Toldstederne tillades genindførte toldfrit	5
Sten m. v., ulovlig Borttagelse af saadanne fra Forstranden, skal søges hindret af Krysfartøjerne	108
Stenfiskeri, hvad herved forstaas	21
— , i Toldsedlerne herpaa sker følgende Tilføjelse: „Under Stenfiskeri henhører kun Optagning til Søs af Sten, der ligge i Vandet“	179

	Side
Stenfiskeri, Ret hertil giver betingelsesvis Udklarering for en indenlandsk Skipper til Indladning af Søsten under Kysten i Tolldistriktet	253
Stenkul se „Kul“.	
Straffepaastand for Indsmugling fra indklareret Skib, hvis Udlosning ej er paabegyndt, nedlægges efter Toldforordns. § 161, jfr. § 107	123
Strandinge og Grundstødninger, til Indberetninger herom til Generaldirektoratet for Skattevæsenet benyttet fremtidig de Toldstederne dertil tilstillede Skemaer.	214
Strandingslov af 10. April 1895	96
— , dennes Bestemmelse om Strandfogdens Anmeldelsespligt over for Toldvæsenet i Strandingstilfælde og naar Vraggods inddriver	97
— , ligeledes om hvad tilstedeværende Personer tør foretage sig inden Politiet eller Toldvæsenet kan komme til Stede i Strandingstilfælde	99
— , ligeledes om, at Bjærgeren af forulykket Skib eller Gods i aaben Sø straks skal gøre Anmeldelse for nærmeste Toldfunktionær	101
— , ligeledes om Diæter og Befordringsomkostninger til Toldfunktionærer (jfr. „Befordringsomkostninger og Diæter)	102
— , enkelte i Søen bjærgede Stykker Vraggods, hvis Værdi ikke overstiger 10 Kr., kan Politimesteren, men af større Værdi Finansministeriet overlade Bjærgeren	102
Strandede Skibe og Varer:	
— Jfr. „Strandingslov“.	
— Toldberigtigelse af Vrag, som bortsælges underhaanden uden foregaaende Taksation	88
— Toldbehandling af Forstrandsgods, dets Tarifiering m. v.	103
— Politimesteren forvisser sig ved sin Ankomst til Strandingsstedet om, at de befalede Meldinger ere skete	104
— naar Strandingsgods overlades Bjærgeren, paaser Politimesteren, at det ikke udleveres forinden det er toldberigtiget	104
— Indberetning om forefaldende Stranding eller Grundstødning sker, hvad enten Skibet er dansk eller fremmed (jfr. 2. Del „Indberetninger“)	135
— naar en Bjærgningsentreprise forestaar Bjærgning fra strandet Skib, er den ansvarlig for Omkostningerne efter Strandingslovens § 19 (Supplem. S. 102 § 19)	174
— Fortoldning af mindre, inddrevne Vragdele af et af Søen sønderslaaet, forud indstrandet Skib, sker efter Pos. 271.	197
— grundstødt Skib, Toldvæsenets Berettigelse og Forpligtelse til at gaa om Bord i saadant	210
— fra et indstrandet Dampskib inddrevne gamle, brugte og tomme Fustager, henføres til Pos. 271	175
Strandfogden anmelder snarest muligt for nærmeste Toldfunktionær, naar Skib er strandet eller udsat for at strande	97
— tilstiller vedkommende Toldfunktionær Underretning om Inddrivning af Vraggods	97
Strandfogderne skulle give forskellige Oplysninger i Fortegnelserne over løst fra Havet opdrevede Gods.	53
— drage Omsorg for at Strandingsgods ikke udleveres forinden Toldvæsenet har haft Lejlighed til at sikre sig de for Toldbehandlingens Skyld fornødne Data	54
— , hvorledes disse anmelde Strandinger for Toldvæsenet særlig vedkommende Toldstedes Chef saa og for Politimesteren.	213
Strandkontrolør, se »Toldembeds- og Bestillingsmænd“.	
Strømel eller Hvederandmel i brugte Sække, afsendt fra visse Lande, Indførsel heraf forbudt Stykgods, som losses i Kjøbenhavns Havnedistrikter, maa i Regelen henligge der indtil 8 Dage fra Skibets Indklaringsdato eventuel til paagældende Uges Udløb	210
Sukker, Rom og Mallas, som indenlandske Skibe fra St. Croix medføre uden for Toldsedlen, se Tillæg Side 268.	

	Side
Tolddistrikter, Grænsen mellem Assens og Middelfarts Toldsteders Kystdistrikter	49
— , Kronborg vestre Birk henlægges fra Hillerød til Helsingør Tolddistrikt	56
— , Frederikssund, Hillerød og Roskilde forandres	56
— , Grænsen mellem Aalborg og Mariager Toldsteder	85
Toldmøds- og Bestillingsmænd:	
— Kjøbenhavns Overtoldinspektorat se „K“.	
— — Toldinspektører se „K“.	
— Overtoldinspektorerne kunne efter vedkommendes stemplede Andragende indrømme Afskrivning i Kreditoplæg for afstrippede Tobaksblade, som udføres	203
— Toldstedernes Chefer kunne antage Kontinuationsgeneralangivelser for Dampskibe i indenrigs Fart	96
— Toldkassereren ved et Provinstoldsted:	
— — kan ikke beregne sig 4% af Auktionsprovenuet for Berigtigelsen af bortsolgte Kreditoplagsvarer efter Toldforordns. § 75, 3	89
— — hvorledes % af bortsolgte Inventarier og overligget Pakhusgods blive at beregne og fordele	169
— Strandkontrolrørposterne i Slettestrand under Thisted Toldsted og Orehoved under Nykøbing p. F. Toldsted ere forandrede til Toldopsynsposter	194
— Toldmedhjælpere, konstituerede, deres daglige Vederlag bør ej overstige 2 Kr. uden forud erhvervet Tilladelse fra Generaldirektoratet	139
— ved Krystoldvæsenet:	
— — hvilke Flag Krystoldinspektionsfartøjet og Krysfartøjerne skulle være forsynede med m. m.	140
— ved Protokollation i Regnskabskontoret af Angivelser paa Udførseler fra Kreditoplægget, hvad ved denne paases	216
Toldflag se „Flag“ og „Flagning“.	
Toldfri Indførsel af Salt til Sodafabrikation, se Tillæg S. 126.	
— — - ristet Malt (Pos. 114) til Fabrikation af Øl, se Tillæg 126.	
— — - henholdsvis undersøiske og underjordiske Telegrafkabler	7, 198
— — - ristet (brændt) Majs eller Majsmalt	200
— Genindførsel kan af Toldstederne indrømmes Genstande, som udføres til Reparation o. desl.	8
— Indførsel af Fisk, der er fanget og nedsaltet i islandske, færøiske eller grønlandske Farvande af danske Fartøjer og hjembringes af disse til Kjøbenhavn, kan Overtoldinspektoratet der tillade	7
— Indførsel af Chilisalpeter som Gødningsmiddel	7, 167
— — - Munition til Militæretaterne i Kjøbenhavn tilstaa Overtoldinspektoratet	89
— — - saltede Brislinger m. fl. Pos. 42 til Agn	131
— — - Kalisalte m. fl. Gødningsmidler i Kjøbenhavn	199
Toldgods, afsendt fra et til andet Toldsted, men som ej modtages af dette, Rapport herover afgives af Afsendestoldstedet (jfr. P. 463 og 464)	55
Toldgodtgørelse ved Udførsel af i Sukker konserverede Frugtvine og Frugter m. m., se Tillæg S. 179.	
— — — indenlandsk tilvirket Chokolade og Sukkervarer nedsættes, se Tillæg S. 184—186	
— for Salt i indenlandsk Smør, der udføres er 4 Øre pr. Netto 100 Pd. Smør	10
— — — — — , der ekspederes af Ekspeditører og Mæglere	11
— ved Udførsel af til Smørfarve anvendt Orlean i Dejgform ophørt	11
Toldgodtgørelser, Udbetalingsfristen for saadanne	11
— jfr. i øvrigt „Godtgørelser“.	
Toldklarering oprettet i Haslev under Køge Toldsted 3 Gange ugentlig	136
— — - Odder — Aarhus — 2 — —	216

	Side
Toldklarering m. v., Fritagelse herfor er betingelsesvis indrømmet følgende Staten tilhørende, Splitflag førende Fartøjer:	
Fyrtransportskibet „Kattegat“	171
do. „Nordsøen“	207
Biologisk Station tilhørende 3 Fartøjer, nemlig:	
Transportbaaden „Biologisk Station“,	
Dampskibet „Sallingsund“ og	
Sejlbaaden „Makrelen“	250
(Desuden ere tidligere følgende fritagne: Fiskerikontrollens Fartøjer og Fyrinspektionsskibet „C. F. Grove“, se herom Samlingens 1. Del Side 207).	
Toldkviktering for Skib, som bygges i Udlandet for dansk Regning, forsynes med Toldregnskabskontorets Segl	243
Toldlukke, Brud heraf og Bortkomning af Transitgods, som forsendes fra et Toldsted til et andet, samt Rapportafgivelse herover	55, 255
Toldmyndighederne:	
— hvorledes Forsendelserne fra Toldstederne til 2det Revisionsdepartement stiles	179
— Grænsegendarmeriet benævnedes indtil 11. Februar 1876 „Grænsetoldpolitikorpsset, se Tillæg S. 667.	
— se i øvrigt Tolddistrikter og „Toldembeds- og Bestillingsmænd“.	
Toldseddel for de islandske Postdampskibe udstedes til hvert Anløbssted	22
Toldsedler, Aars-, for danske Fiskekvaser i Fiskerifart, se „Aarstoldsedler“.	
Toldsedler for Skibe til Island og Færøerne, heri optages ikkun paa Ankomststedet afgiftspligtige Varer (jfr. Tillæg S. 480)	173
— til Færøerne paa Spiritus, der ikke kan graderes (se P. 396)	217
Toldvagthold ved aabne Jærnbanevogne med uberigtiget Gods, Skøn om Nødvendigheden heraf	53
— ved do. do., Vagtholdspengenes Størrelse og Udregning	92
Tonsdrægtighedens Hundrededelsbrøk, hvorledes omsættes til hele Tons og Kommercelæster Tranderup under Ærøskjøbing Toldsted, Bolig for en Toldofficiant.	88
Transitoplag i privat Pakhus, hvilke Tilfælde saadanne tilstedes henholdsvis af Toldstederne og eventuelt af Generaldirektoratet, se Tillæg S. 142.	
— , Ompakning af Gods herpaa, Tilladelse hertil vil være at indhente hos Generaldirektoratet	200
Trækasser, som Emballage om Æg, der udføres, Fradraget i Vægten for anvendte Søm og Jærnbaand er konstant (8 %)	170
Trælast i Vognladninger, hvorledes bør opmaales til Fortoldning efter Kubus, naar Lasten er uregelmæssig stuvet e. l.	246
Trælastladninger i fuldlastet Skib:	
— Fortoldning heraf med Hensyn til afgiftspligtig Registertonnage	87
— — — — — fradragsberettiget Vedladning	162, 163
— , Dampskib, Maaling af Kedel- og Akselrum	88
— med fradragsberettiget Vedladning, Skøn over hvorvidt denne er over eller under Halvdelen af Lasterummet	124
— Fradrag i Sejlskibes Rums-Tonnage sker for Vedladningen efter at Fradrag for Sejlkøje har fundet Sted, men er begrænset til Halvdelen af Rumsdrægtigheden ÷ 0.1 Læst.	196
Trælast, Pos. 249, der indføres i hele Jærnbanevogne, Maaling heraf i Kubus.	6
— , Toldopsynet sammendrager efter Losseoptegnelsen og overfører paa Fortoldningsangivelsen Partier af samme Dimensioner	16
— i Vognladninger, Antagelse af Angivelse herpaa uden Opgivelse af Stykketal og Maal er approberet af Generaldirektoratet	17
— , Pos. 250, der indføres til Kjøbenhavn i hele Vognladninger, Maaling heraf	51

	Side
Trælast i Vognladninger, der transittere Helsingør, Kontrolmaal herpaa	51
— - — fra Helsingborg til Københavns Nørrebro Station maa toldberigtiges dersteds	54
— - — , Pos. 249, maa fortoldes efter Opmaaling i Kubus eller efter Vægt	131
— - — , Pos. 250, maa fortoldes efter Opmaaling paa selve Vognen	166
Tuborg, Toldassistenten hersteds, hvorledes maa beregne sig Diæter	23
— , Toldopsynet — — — — —	53
Ubenævnte Varer, til Henførsel herunder kvalificerede Varer, der uden Indsigelse fra Klarererne, ere bleve fortoldede efter deres tarifmæssige Beskaffenhed, Andragender om deres Omfortoldning kunne ikke ventes bevilgede	16
Udbyhøj Red, Vagthold om Natten ved Skibe paa Rejse til Randers, som opankre der	217
Udførere af Godtgørelsesvarer skulle selv i rette Tid henvende sig paa vedkommende Toldkammer og kræve Godtgørelserne	52
Udførsel af Øl mod Skattefrihed, hvorledes der herved forholdes m. H. t. Angivelse, Undersøgelse m. v., se Tillæg S. 179.	
— - Kød af Hornkvæg, se „Kød“.	
— - Kvæg, Faar, Geder og Svin til Udlandet, Bekendtgørelse herom	85, 123
Udførselsangivelser se „Angivelser“.	
Udklarering af Sejlskibe m. fl. i udenrigs Fart fra Havnedistrikterne i København	172
— til Indladning af Søsten under Kysten i et Tolddistrikt kan ikke nægtes en indenlandsk Skipper	253
Udlevering til rette Modtagere af Varer, der ikke skulle oplægges paa Toldboden, herfor paahviler der ikke Toldvæsenet Ansvar	15
Udpakning af paa Toldboden oplagte Varer, naar saadan forlanges for at deres Kontraktmæssighed kan blive undersøgt forinden Toldklareringen	168
Uld, uvadsket eller „kropvadsket“, Desinfektion heraf ved Indførsel	4
Undersøgelse af fra Udlandet indførte Roesukkere med store, skarpe Krystaller, henhørende under Pos. 228 og 229, hvorledes sker m. H. t. Farven (P. 384 og 385)	211, 212
— - - — indført Glaubersalt m. H. t. om det kan anses for urenset	212, 252
Uprivilegerede, som saadanne behandles ikke spanske Skibe og Varer	7
Vaaben, Side-, bæres af Krystoldofficerer paa Ledsagelsesrejser	108
Vagthold ved aabne Jærnbanevogne med uberigtiget Gods, Skøn om Nødvendigheden heraf	53
— paa Søn- og Helligdage ved Skib, Jærnbanevogn eller uberigtiget Gods uden for Toldlukke, Vagtholdspengenes Størrelse	92
— ved Skib, beliggende i Tolddistriktet, Betaling herfor	138, 139
— - — eller Varer, beliggende ved Hammerhavnen under Allinge Toldsted om Natten eller paa Søn- og Helligdage, hvorledes hermed forholdes	139
— - et (svensk) Dampskib, der var udlosset og udklareret ledigt, skønnedes uforholdent, naar Skibet var inkvireret m. v.	209
— - Skibe, som paa Rejse til Randers opankre paa Udbyhøj Red	217
„Vagthold“, se i øvrigt henholdsvis „Dagvagt“ og „Nattevagt“.	
Vamdrup, Vederlag til Toldkontroløren og Toldassistenterne dersteds for Nattjeneste forhøjes	134
— , Overopsynet med Nattjenesten dersteds overdrages en Toldassistent vekslende med Toldkontroløren	134
Vang Kontrolpost under Allinge Toldsted nedlagt	4

	Side
Varer, anholdte, naar saadanne bortsælges ved Auktion og deres halve Værdi skal erlægges i Mulkt, deles Nettoprovenuet imellem Vareejeren og Anholderne	257
— , der ikke skulle oplægges paa Toldboden, for deres Udlevering fra Skib til rette Modtagere paaahviler der ikke Toldvæsenet noget Ansvar	15
— fra Skibsproviantstationen paa Kjøbenhavns Toldbod med Skib til Island, Færøerne eller de dansk-vestindiske Øer og som indlades paa Reden	21
— , grove og vægtige fra andet indenlandsk Sted, Fritagelse for deres Vejning ved Udlevering fra Skib imod Fremlæg af Faktura m. m.	165
— til Brug for Statsbanedriften indtil 1 Skill. pr. Pund i Told kunne toldbhandles efter Fakturavægt ved visse Toldsteder	166
— , der ere oplagte paa Toldboden og som af vedkommende ønskes udpakkede forinden Toldklareringsen for at deres Kontraktmæssighed kan blive undersøgt . . .	168
— jfr. „Genstande“.	
Vareprøveforsendelser, se „Prøveforsendelser“.	
Vedbæk, Diæter til der ansatte Toldofficierter, hvorledes beregnes	56
Vedladning i Trælastladninger, fradragsberettiget, Skøn om hvorvidt samme optager over eller under Halvdelen af Lasterummet	124
— — — — — , hvorledes Fradraget sker (ogsaa i Dampskib)	162, 163
Vejning og Tarering af Tankvogne, som til Kjøbenhavn indkomme med Benzol	50
— i de kjøbenhavnske Havnedistrikter af svære og uhandelige Genstande	50
— af Transitgods, som med Dampskib ankommer fra Kjøbenhavn til et Provinstoldsted	131
— af Trælast, Pos. 249, som indføres i hele Vognladninger, kan benyttes til Udfindelse af Kubikindholdet	131
— af de i C. S. Nr. 1, 1883, c, 3dje Stykke nævnte grove og vægtige Varer ved Udlevering fra Skib, Fritagelse herfor	155
— , Vægt af Genstande til Brug ved Statsbanedriften til en Told af ikke over 1 Sk. pr. Pd., kan ved nogle Toldsteder ansættes efter Faktura	166
— , Efter- af grove, vægtige Transitvarer fra Toldsted til andet, Bestemmelserne herom udvides og forandres	244
— af Jærn i hele Vognladninger fra Sverrig via Helsingør til Kjøbenhavns Nørrebro Toldsted kan foretages paa Brovægt i Helsingør	244
— , naar denne umuliggøres ved Varernes (in casu Jærnbjælkernes) Størrelse og derfor af Toldvæsenet — uden foregaaende Bemyndigelse — ansættes efter Faktura, skal Generaldirektoratets Approbation indhentes	246
— Jfr. „Vægten“.	
Vejle Tolddistrikt, Daugaardstrand Kystpost henlagt til Fakkegrav, se Tillæg S. 24 og 25.	
Veksler, Bank-Sola-, se „Bank-Sola-Veksler“.	
Vestindien, dansk, Orlogsskibe, som returnere med dersteds udførselstoldpligtige Varer, skulle medbringe en Generaltoldseddel over disse, se Tillæg S. 206.	
Vestindiske Øer, dansk-, Varer som udføres til Skibe paa Reden til disse fra Skibsprovianteringsstationen paa Kjøbenhavns Toldbod	21
Vin- og Spirituosa, som fra Kjøbenhavn forsendes ad Jærnbanen til andet indenlandsk Sted, Undersøgelse heraf kan frafaldes	108
— — — — — , Regler angaaende Tilberedelse heraf i Forhold til Lov af 23/4 1897 om Undersøgelse af Levnettsmidler m. m.	160
— — — — — samt Øl betale ved Indførselen til Færøerne en Indførselsafgift, se Tillæg S. 480.	
Vodrup (jfr. nu Tranderup) under Ærøskøbing Toldsted, Toldofficianten dersteds	48
Vognladninger Trælast, se „Trælast“.	
— , Specifikation herover kan i visse Tilfælde frafaldes	17
— — — — — i Kjøbenhavn samt Udlosningsattest herfor	176

	Side
Vognladninger og Vognladningsgods, se i øvrigt under „Jærnbanner“ og „Jærnbanevogne“.	
Vognladningsgods, Kontrol m. m. hermed (Omlæsning eller Aflæsning uden for Toldstederne)	163
Vrag af Skib henstaaende i Søen til Ophugning, Beregning af Tolden efter Bortsalg ved Auktion	5
— - et Dampskib, solgt underhaanden, hvorledes bør toldberigtiges	88
Vægten af Skibsbygningsmaterialier, Pos. 169, 179, 171 og 173, til Burmeister & Wain kan Overtoldinspektoret for Kjøbenhavn tillade ansat efter Faktura	245
— , se i øvrigt „Vejning“.	
Værdi, Tipundspostpakkers Fortoldning herefter bør ske efter Oplæggelse af disse paa Toldboden	54
Zoologisk Have i Kjøbenhavn, Burevogne, indførte med Dyresamlinger til denne, den for saadanne Vogne erlagte Told kan ved Vognenes Genudførsel af Overtoldinspektoret indrømmes tilbagebetalt	249
Æg, Trækasser som Emballage om saadanne, der udføres, Fradraget i Kassernes Vægt for Søm og Jærnbånd er konstant (8 %)	170
Ærøskøbing Toldsted, Kystposten herunder	48
— , Toldofficianten i Vodrup tilladt at tage Bolig i Trauderup	123
Øl, der udføres mod Skattefrihed:	
1. hvorledes angives og undersøges m. v., se Tillæg S. 179.	
2. paa Flasker, ligeledes, se Anm. samme Sted.	
3. naar Udførselen sker over andet Toldsted, hvorledes der da forholdes med Primaangivelserne og Udførselsattesterne, se Tillæg S. 507.	
Øl, Brændevin og Vin, som indføres til Færøerne, betale der en Indførselsafgift, om Told-sedlerne derpaa m. v., se Tillæg S. 480 og Supplement	217
Østasiatisk Kompagnis Skibe maa paa deres oversøiske Fart som Nationalitetsmærke føre dansk Splitflag med særligt Mærke	218
Østbanegaarden i Kjøbenhavn, Bestemmelser angaaende:	
Toldbehandlingen her	177
Bogføringen her	178

2^{DE}N DEL.

2. DEL.

	Side
Afgiftsgodtgørelser, se „Godtgørelser“.	
Afregningsbøger, se under „Mønstringsbestyrere“.	
Andelsbryggerier ere i forskellige Henseender ligestillede med almindelige Salgsbryggerier, se Tillæg S. 60.	
Andragender, telegrafiske, fra Købmænd og Mæglere til Generaldirektoratet, Toldkammerens Erklæring og Indstilling over saadanne	188
Antegnelser forsynes, forinden de tilbagesendes, med Attest om, at den paabudne Afskrift er tagen og henlagt i Arkivet	186
— , Godtgørelser herefter, Udbetalingsfristen for disse er som Regel 4 Uger; behørig Underretning meddeles vedkommende hurtigst muligt.	186
— , i Regnskabsførernes Erklæringer hertil bør nævnes det Beløb, der bliver at tilsvare eller at godtgøre, for Godtgørelsesposter tillige hvem Beløbet tilkommer	264
Anvisninger:	
— delvis udbetalte, for disse (undtagen 3 og nu 6 Maaneders Anvisninger) aflægges Berigtigelse for hver Maaned og Ekstrakt (Genpart) tages	61
— delvis udbetalte, forinden disse fremsendes til Finanshovedkassen vil Toldkassen for de resterende Beløb tage Ekstrakt (Genpart)	187
— delvis udbetalte eller ikke til Udbetaling komne, ville under hvert Aars 31. Marts være at indsende til Finanshovedkassen, idet Toldkassen forinden tager de nødvendige Ekstrakter (Genpart)	187
— Kvittering herpaa af en Person, som ikke er skrivekyndig	62
— — for Beløb efter saadanne til et Regiment behøver betingelsesvis ikke at afgives personlig af Intendanten paa Toldkamret	113
— tilbageholdte Intrader til saadannes Udbetaling, hvorledes Specifikation herover gives i Maanedsekstrakten	147, 186
— delvis betalte eller ikke til Udbetaling komne, hvorledes der forholdes med saadanne ved Finansaarets Slutning	187
— kvitterede, kunne indsendes i anbefalede Breve, se Tillæg S. 318—324.	
— saadanne udfærdiges fra 1. April 1899 ikkun 2 Gange aarlig paa alle aktuelle Pensioner m. m., nemlig ved Begyndelsen af April og Oktober Maaneder, men Kvitteringerne og Anvisningerne indsendes ved hvert Kvartals Udgang, da Ekstrakt (Genpart) tages	264
Befordring med Vogn i Stedet for Jærnbane er tilladt Toldopsynet ved Eftersyn af et (bestemt) Landbrænderi	111
Befordringsgodtgørelse i Anledning af et Landbrænderis Inkvirering, naar Turen er foretaget til Fods, udbetales ikke.	31
— for Eftersyn af et Landbrænderi i Hillerød, Frederikssund og Neksø Tolddistrikter	39

Beretninger, se „Indberetninger“.

Bestalling, se „Lønningsbestemmelser ved Toldvæsenet“.

Bestillingsmænds Enkeforsørgelse:

Vielsesattest og Lægeattest om, at Manden „ikke befinder sig i nogen øjeblikkelig livsfarlig Tilstand“ indsendes kun paa særligt Forlangende derom, naar Enkeforsørgelse sikres ved Overlevelsesrente 273

Bryggerier, se „Ølbeskatning“.

Brændevinsbrænding:

- naar kongelig Bevilling herpaa efter de ældre Regler haves, kan Karrummet forøges uden yderligere Betaling for Bevillingen 225
- det øverste Tilsyn med Kontrollen med Brændevinsbrænderierne overgaar fra Overtoldinspektørerne til den med Spiritusmaalerne tilsynsførende Embedsmand 53
- Grænserne mellem de respektive Toldsteders Distrikter navnlig m. H. t. Brænderi- afgift og Ølskat 23
- Driften i Brænderierne:
- — Driftsoversigten, herpaa skal af Brænderierne i Kjøbenhavns Tolddistrikt føres et dagligt Regnskab angaaende Beholdningen af Øl m. m. 183
- Afgiften heraf, naar Brændevinsbrænderen fallerer uden at have erlagt skyldig Afgift, rekvireres tilstedeværende Spritbeholdning forauktioneret. 143
- — — , naar Indbetalingsfristen berøres af en Valgdag, event. Beregning af Bøde, se Tillæg S. 27—30.
- Dagmukter for skyldige Brænderiafgifter at erlægge af en Fallents Bo, hvorlænge saadanne paaløbe og hvorledes de ville være at anmelde i Boet 143
- Befordrings- og Fortæringsudgifter til Toldopsynet for Rejser til Landbrænderier (en Tur foretaget til Føds). 31
- Befordringsgodtgørelse for Eftersyn af et Landbrænderi i Hillerød, Frederikssund og Neksø Tolddistrikter 59
- til Eftersynsrejser til et Landbrænderi er bifaldet, at Vogn benyttes i Stedet for Jærnbane 111
- Kontrollen med de kjøbenhavnske Brænderier henlægges under Inspektøren for Ølbeskatningen 256

Bygnings- og øvrige Bestyrelsesudgifter:

- Udgift til Kystfunktionærer paahvilende Snekastningsarbejde er i et givet Tilfælde resolveret at skulle udredes af Kontoen „Andre Udgifter“ 43

Bøder efter Loven om en Ølskat, se „Ølbeskatning“.

- Checks, trukne af Finanshovedkassen paa Nationalbanken, kunne, naar de mindst udgøre et Beløb af 2000 Kr., udstedes, saafremt vedkommende ønsker saadanne i Stedet for rede Penge, og deres Udlevering finde Sted ved Finanshovedkassen i Kjøbenhavn, eventuelt ogsaa ved Amtstuer eller Toldkasser. 265
- , deres regnskabsmæssige Behandling ved Toldkasserne, se Anm. 265
 - , om saadannes Modtagelse underretter Toldkassen den vedkommende, se Anm. 265

Dagbøger (o: Skibsdagbøger eller Skibsjournaler), se „Søloven af 1. April 1892“.

Dagpenge, se „Diæter“.

„Dansk Kautionsforsikrings-Aktieselskab“, se „Kautioner for Oppebørseler“.

Denaturering af Øl og Ølbærme, se „Ølbeskatning“.

	Side
Diæter for Toldassistenter og Medhjælpere til Tjeneste ved Sukkertoldkontrollen under deres Hjemtoldsted forhøjes til 2 Kr. 50 Øre pr. Dag	60
— for visse Forretninger i Købstadbrænderierne uden for den befalede Ekspeditionstid (ved Skiftning af Vekselhønen i Brænderier med kun een Kedel), se Tillæg S. 34.	
— , Kontorbetjente, der gøre Kontroltjeneste ved en ved deres Hjemtoldsted liggende Sukkerfabrik, tilkomme ikke højere Dagpenge end 2 Kr. 50 Øre	261
Enkeforsørgelse ved Overlevelsere, ved Tegning heraf vil Vielsesattest og Lægeattest om, at Manden „ikke befinder sig i nogen øjeblikkelig livsfarlig Tilstand“ kun være at indsende, naar Forlangende derom særlig stilles af Finansministeriet	274
Ekspeditionstid i Københavns Frihavn (Toldboden o: Vejrboden undtagen)	188
Fakse, Antallet af Forhyringsagenter hersteds skal være 1	63
Forhyring af Søfolk:	
— Antal af Forhyringsagenter i Fakse og Marstal skal være 1 paa hvert Sted, i Rønne og Svendborg 2 paa hvert Sted	63
— hvem Bøder efter Forhyringslovens §§ 1 og 4 tilfalde	63
Fremmedes Handelsberettigelse:	
— Adgangsbeviser:	
— en Grosserer i København, der i Følge med et fremmed Firmas (eo ipso hans egen) Chef berejser danske Provinser, skal løse Adgangsbevis for sig, Firmaets Chef for sig.	145
— naar Øvrighedsattester mangle ved Løsning af saadanne, Fristen for disses Tilvejebringelse udvides til 28 Dage, se Tillæg S. 122.	
— Overtrædelse af Bestemmelserne, herom afgives ikke Rapport, men fornøden Melding til vedkommende Politimester.	31
— Fortegnelse over straffede handelsrejsende, jfr. Side 135, Anm. 1, tilføjes: C. S. Nr. 1, 1893, a, 1, 1894, a, 1, 1895, a, 1, 1896, a, 1, 1897, a, - - - 1, 1898, a, 1, 1899, a.	
— en Notarialattest, hvis Underskrift er legaliseret af den danske Konsul paa Udstedelsesstedet, vil blive antagen som Øvrighedsattest ved Udstedelsen af Adgangsbevis	262
— en rejsendes Prokurist kan ikke benytte det for den rejsende selv udstedte Adgangsbevis, idet saadanne ere strengt personlige.	263
— afleverede ældre Adgangsbeviser, som ønskes tilbage, herom maa vedkommende indsende Andragende til Generaldirektoratet.	263
— Generaldirektoratet er betænkt paa ved Trykning af Blanketter til Adgangsbeviser at lade indsatte et større Antal hvide Blade til Viseringen.	263
Frihavn, Københavns:	
— Foreløbigt Reglement af 16. Oktober 1894:	
— Frihavnen betragtes i alle Forhold til Toldvæsenet som Udland	64
— i Toldkammerbygningen kan foregaa Toldklarering og Ekspedition af Varer	65
— Tiden for Ekspedition hersteds.	65, 185
— Trafikken til Frihavnen, 1. Landværts: Persontrafikken	65
— Godstrafikken	65
2. Søværts:	
— Farten til den 12 Fods Havn m. m.	67
— fra Udlandet.	67
— - indenrigs Sted	68

	Side
Frihavn, Københavns:	
— Foreløbigt Reglement af 16. Oktober 1894:	
— Trafikken fra Frihavnen, 1. Landværts: Persontrafikken	69
Godstrafikken	70
2. Søværts:	73
— Losning af Kul hersteds til større Institutioner, Toldopsyn herved	74
— angaaende i hvilket Havneoppebørselskontor Angivelser protokolleres	115
— Ekspeditionstiden her (Toldboden 3: Vejerboden undtagen)	188
— Transitgoods, der forsendes herfra, hvorledes toldbehandles	188
— — , der videreføres efter at være ankommet med Dampfærgen fra Malmø	188
— tomme Pramme i Fart mellem denne og Københavns Toldhavn fritages for Klarering	233
— Vognladninger med grove Varer, der ankomme med Dampfærgen fra Sverrig, bestemte til Toldindlandet	233
Frilager, almindeligt, for Varer af mindre Omfang, oprettet i 1897 i Aarhus	232
Frugtvin eller Frugtsaft, der have Karakter af Spirituosa, Godtgørelse herfor ved Udførsel, se Tillæg S. 35.	
Gebyr for Syn over Dampkedler, nye Regler for sammes Beregning	145
Generaldirektoratet for Skattevæsenet, telegrafiske Andragender hertil fra Købmænd og Mæglere i Provinserne, bør forinden Indsendelsen sker være afgivne til paa-gældende Toldkammers Erklæring	188
„Georg Stage“, Skruefregatten, som Skoleskib for Drengene fritaget for Konsulatafgift	61
Godtgørelser efter Decision, Udbetalingsfrist for saadanne fastsættes	186
— for udført Frugtvin eller Frugtsaft, tilberedt med Spiritus, se Tillæg S. 35.	
— for udførte Varer, naar Udbetalingsfristen for disse begynde, se Tillæg S. 38.	
Herning Toldsted kan ved den halvmaanedlige Regnskabsafslutning tilbageholde 200 Kr.	61
Indberetninger m. v.:	
til bestemte Tider:	
— Vare Ind- og Udførselslisterne skulle ufravigelig indsendes inden 14 Dage efter vedkommende Kvartals Udløb	115
— Varelisterne affattes fra 1. Januar 1897 efter nye Skemaer	150
— — , i disse sker en yderligere Deling af Tarifpositionerne	150
— — affattes med den Deling, som er fulgt i Statistisk Tabelværk, 4. R., Litra D, Nr. 28	151
— — , Blanketter hertil tilstilles Toldstederne een Gang aarlig	150
— Skibsfartslisterne affattes nøje efter C. S. Nr. 2, 1879, e	156
— Aarsberetningen, Konduiteforklaringens Indtægtsrubrik „Af Andet“, hvad denne bør indeholde	75
— Regnskab fra Mønstringsbestyrere for modtagne Bøder efter Sølovens § 102, naar ingen saadanne ere faldne i et Finansaar, afgives dog Beretning herom, se Tillæg S. 368.	
— Budgetforslaget til „Øvrige Bestyrelsesudgifter“, heri nævnes — navnlig større — Inventariegenstande, som forudses at blive nødvendige	156
— om Udgifter til Telegram eller Bud til Politivirghederne angaaende rejsende fra smittede Steder, se Tillæg S. 564.	

Indberetninger m. v.:

- Besnøring og Plombering af Kollier, som fra Toldstederne indsendes til Generaldirektoratet (som vedkommende Korrespondance) maa ikke anbringes om den yderste Emballage. 150
- Intendanters Kvitteringer for anviste Beløb til garnisonerede Regimenter kunne afgives paa Finansministeriets Anvisninger, uden at de vedkommende behøve at møde personlig paa Toldkamret, naar den paagældende Intendants Underskrift er Regnskabsføreren bekendt 113

Karantænevæsen:

- Landsætning af Personer fra Skib ved Kysten uden at der herom sker Anmeldelse for Toldopsynet, paataales som Overtrædelse af Lov af 2/7 1880 § 1 150
 - C. Fællesbestemmelser:
 - Lov af 2. Juli 1880 om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse i Riget:
 - 1. Afsnit:
 - Skibe, som indløbe ved Issefjorden, erhverve Praktika ved Rørvig (Toldsted) 41
 - Skibe, som indløbe i Limfjorden, erhverve Praktika ved Hals (Toldkontrolsted) eller Thyborøn (Toldvagtskib) 114
 - Toldpersonalet paa Landtoldgrænsen har at efterkomme fra Justitsministeriet udgaaende Ordre, se Tillæg S. 442.
 - 3. Afsnit:
 - Udgifter ved Karantæneforanstaltninger ville i Regelen være at erholde anviste ved direkte Henvendelse til Justitsministeriet 43
 - Udgifter til Telegram eller Budsendelser til Politiet om rejsende fra smittede Steder afholdes af Toldkassen og Indberetning om disses Størrelse i Finansaaret indgives, se Tillæg S. 445.
 - Indberetning herom indgives ikke, naar ingen Udgift er afholdt i det forløbne Finansaar 232
 - 2. Asiatick Kolera:
 - Skib med syge eller døde om Bord, mistænkte for at Sygdommen er eller var asiatick Kolera, underkastes Karantæne 41
 - Bekendtgørelse angaaende Lægetilsyn med Personer, der ankomme fra Steder, over for hvilke Karantæne eller Lægetilsyn er sat i Kraft, dat. Justitsministeriet d. 9. September 1893. 41
- Kasse- og Regnskabsvæsen:
 - ønsker en Regnskabsfører at lade kvittere ved flere end een Fuldmægtig, maa Revisionsdepartementet derom andrages, se Tillæg S. 165.
 - for at en Toldfuldmægtig skal kunne kvittere for et med Posten ankommet Pengebrev, maa en særlig Fuldmagt udstedes 147
- Kautioner for Oppebørseler:
 - Lov af 7. Januar 1898 om Sikkerhedsstillelse af dem, der have offentlige Oppebørseler. 226
 - hvilke Obligationer, der formenes antagelige som Kaution 226
 - Forsikringsbreve fra Dansk Kautionsforsikrings-Aktieselskab kunne antages som Kaution 228
 - Formularer til dette Selskabs Forsikringsbreve og Forsikringskontrakter 228, 229
 - Kautionsdokumenter eller Kontinuationserklæringer skulle, naar vedkommende Embeds- eller Bestillingsmand opnaar en ny Stilling, stemples som et helt nyt Kautionsdokument 230

	Side
Kok, Tjeneste som saadan i Dampskibe betragtes ikke som Sømandstjeneste, hvorimod den i Sejlskibe maa henregnes til Sømandstjeneste	114
Konsulatafgift:	
— Lov om dens Størrelse og Opkrævning, se Tillæg S. 148.	
— administrativt givne Regler for dennes Opkrævning m. v.	32—36
— dens Størrelse er 12 Øre pr. Ton Netto for Sejlskibe og 55 Øre pr. Ton Netto for Dampskibe	32 og (ændret) 146
— hvad der med Hensyn til denne forstaas ved „udenrigs Fart“	32
— dennes Opkrævning hos Reder senest inden hvert Aars 15. Juli og 15. Januar	33
— — Betaling skal ske inden Udløbet af Juli og Januar Maaneder.	33
— — Opkrævning, Regnskabsregler herfor	34
— Skema til Fortegnelse over hjemmehørende Skibe i de Distriktskontorerne underlagte Tolddistrikter	35
— Meddelelse fra Distriktsregistreringskontorerne ved Udgangen af hvert Halvaar til hvert Toldsted i Registreringsdistriktet om Forandringer med Skibenes Netto-tonnage, Ejendomsforhold m. v.	33
— Skema til Toldstedernes Konsulatafgiftskonto	36
— beregnes efter den i Nat.- og Reg.-Certifikaterne anførte afgiftspligtige Register-tonnage	60
— herfor ere Lystfartøjer samt Skruefregatten „George Stage“ som Skoleskib fritagne.	61
— Ændring i sammes Størrelse (se ovenfor)	146
— paahviler kun Skibe, der er mindst 50 Registertons Netto (ikke 49.99 Tons)	146
— beregnes af Nettodrægtigheden paa Forfaldsdagen (resp. 30. Juni og 31. December)	147
— kan eventuelt beregnes af den i „Officiel Fortegnelse over danske Krigs- og Handelskibe“ (fra Juli 1895) anførte Netto-Registertonnage	147
— erlægges uden Hensyn til om der findes nogen dansk Konsul i den Havn, hvorfra eller hvortil vedkommende Skib gaar	147
— skyldig, for hvilken et Aktieselskab hæfter, rekvireres Udpantning hos dettes adm. Direktør som saadan (ikke personlig)	185
Kontorbetjente, som ved deres Hjemtoldsted gjøre Tjeneste ved Sikkertoldkontrollen, tilkomme ikke højere Dagpenge end 2 Kr. 50 Øre	261
Kontorholdsgodtgørelse ved Toldvæsenet, Lov af 8. Maj 1894 § 1, heri mærkes Bestem- melsen om Lønningsbesparelse (afløst)	75
— Lov af 26. Februar 1898 § 3 om saadan i Kjøbenhavn, Aarhus og Odense (afløst)	234
— Lov af 7. April 1899, der er den gældende, og C. S. Nr. 1, 1899, b	268
— Kontorarbejdernes Anciennitet m. H. t. Ansættelse som Toldassistent, hvorledes beregnes	268, 273
— Regnskabsførerne anmodes om at anvende Lønningerne overensstemmende med den givne Anvisning om Kontorarbejdernes Antal og Løn	268
— Ønsker en Regnskabsfører Forandring heri vil Generaldirektoratets Approbation være at indhente	268
— Portoudgifter angives særskilt i de aarlige Kontorholdsregnskaber	268, 274
— Fortegnelse over det for de enkelte Toldembedsmænd normerede Antal af Kontorarbejdere og disses Løn	269
— Surnumerære Toldkontorister, lønede privat af Regnskabsførerne, erhverve ikke gennem denne deres Stilling noget Krav paa Ansættelse i Toldopsynet	273
Kortstempling, se „Spillekort“.	
Kvittering, som er at afgive paa en Anvisning af en ikke skrivekyndig Person	62
— for Beløb efter Anvisninger til garnisonerede Regimenter, naar paagældende Intendantens Underskift er Toldregnskabsføreren bekendt, kan ikke fordres afgivet ved Intendantens personlige Møde paa Toldkamret	113

Landtoldgrænsen, Toldpersonalet herved har at efterkomme de fra Justitsministeriet ud- gaaende Ordre angaaende Karantænevæsen, se Tillæg S. 442.	
„Logbøger“, 3: Dagbøger, se „Søloven“.	
Lov- og Ministerialtidende, borteblevne Nr. heraf rekvireres nu formentlig gennem Universitetsbog- handler Gad, Vimmelskaftet, Kjøbenhavn, K, eventuelt gennem Stedets Postkontor.	
Lystfartøjer ere fritagne for Konsulatafgift	61
Lærredsblyser til Toldfunktionærerne paa Sukkerfabrikkerne kunne anskaffes for Told- kassens, men vadskes for Brugerens Regning	112
Lønningsbestemmelser ved Toldvæsenet:	
— Lov af 8. Maj 1894 om Ændringer i Lønningslov af 2. Juli 1880	75
— Lønninger samt Alderstillæg for Rorsbetjente og ligestillede Funktionærer, hvor- ledes fastsatte	115
— Lov af 26. Februar 1898 om Ændringer i Lønningslov af 2. Juli 1880	233
— Posten som Toldkontrolør af 3. Lønningsklasse ved Helsingør Toldsted med 2500 Kr.s Lønning og Posten som Toldkontrolør af 4. Lønningsklasse ved Nykjø- bing p. F. Toldsted med 1800 Kr.s Lønning ombyttes indbyrdes	234
— Lov af 24. Marts 1899, ved hvilken indføres forskellige væsentlige Forandringer i Lønningerne for 4. Klasse samt for 3. Klasses laveste Lønning saa og med Hensyn til Bestalling og Pensionsret for 4. Klasse	266
Malas efter sidste Produkt kan af paagældende Toldsteder tillades oplagt uden for Sukker- fabrikkerne	112
Maltekstrakt, Øl og Mjød, Tolden herpaa indtil 1. Januar 1896	111
— — — — — 1. — 1897 (senere efter L. 1/4 1891 § 25)	144
Marstal, Antallet af Forhyringsagenter herstedes skal være 1.	63
Maskinisters Antal og Klasse paa Dampskibe, se „Sønæring“.	
Melassefoder, Fremstilling heraf ved 4. Produkts Fyldmasse, se „Roesukker“.	
Mjød, Øl og Maltekstrakt, Tolden herpaa indtil 1. Januar 1896	111
— — — — — 1. — 1897 (senere efter L. 1/4 1891 § 25)	144
Mønstring af Skibsmandskab (jfr. „Forhyring af Søfolk“):	
— Sømandstjeneste paa Krystoldfart kan ikke henregnes til Tjeneste i „søgaaende“ Sejlskib	39
— Beregning og Udbetaling af Underholdningspenge	40, 266
— Ud- og Afmønstring for Tuborg Havns Vedkommende henlægges til Tuborg Told- kontrol	187
Mønstringsbestyrere:	
— Autorisation af deres Sporteljournaler sker af vedkommende Overtoldinspektør, se Tillæg S. 376 samt	39
— Forevisning af Sporteljournaler for Udskrivningschefen paa de aarlige Sessioner er bortfalden	39
— Afregningsbøger rekvireres hos Universitetsboghandler Gad, Vimmelskaftet 32, Kjøbenhavn, K, hos hvem ogsaa Blanketter til Skibsbemandingslister kunne er- holdes	149
— indskærpes at affatte Skibsbemandingslisterne efter det givne Skema samt oplyses om Prisen paa disse fra Udsalget hos Universitetsboghandler Gad, hvis Blanketter anbefales	231
— Søfartsbøger, nøjagtig Udfyldning heraf i Almindelighed	63
— — — — — ved Afmønstring med de foreskrevne Betegnelser	148
— paase, at Bestemmelserne vedrørende det lovbefalede Antal Befalingsmænd, der skal være i et Skib, ere opfyldte	37
— gives Fortolkning af forskellige Sønæringsbestemmelser vedrørende Styr mænd	37—39

Mønstringsbestyrere:

- hvorledes disse forholde sig ved Mobilisering, se Tillæg S. 413—415.
- erholde Bekendtgørelsen om Krigsmagtens hurtige Mobilisering tilstillet fra Lægdsforstanderen, se Tillæg S. 413—415.
- for disse stiller den indkaldte befarne, som gaar i kortere udenrigs Fart med danske Skibe, eventuelt Sikkerhed 231, 232
- ere meddelte Bemyndigelse til paa vedk. Udskrivningschefs Anmodning forskudsvis midlertidig at udbetale af Toldkassen Underholdningspenge til befarne Sømænd. 266
- kunne tillade befarne, der i Stoppetiden aflevere deres Søfartsbøger, at gaa i kortere udenrigs Rejser; ogsaa i saadanne Tilfælde tilkomme de paagældende befarne Stoppepenge fra Dagen for Søfartsbogens Aflevering og til dens Tilbagelevering 266

Næringsadkomst paa Brændevinsbrænding, Roesukkerkogning og Ølbrygning, se under vedkommende Emne, saasom „Brændevinsbrænding“, „Roesukker“, „Ølbeskatning“.

- Overtoldinspektoratet for Østifterne bemyndiges til at afgøre Andragender fra Roesukkerfabrikkerne angaaende Benyttelsen af visse Dele af Fyldmassebeholderens Indhold til Fremstilling af Melassefoder 112**
- Overtoldinspektorerne indskærpe Toldstederne at følge Bestemmelserne i C. S. Nr. 2, 1879, e, angaaende Skibsfartslisterne 156**
- autorisere Sporteljournaler for de Mønstringsbestyrere, der tillige ere Toldembedsmænd, se Tillæg S. 376.
 - indsende Ansøgninger fra Toldassistenter eller Toldmedhjælpere om Ansættelse ved Roesukkerfabrikkerne under eet inden den 1. August hvert Aar 185

Papir, Blæk og Farvestoffer til Anvendelse i Statstjenesten:

- Rekvisitionsblanketter paa Papir faas ved Henvendelse til Hovedforhandleren, J. Chr. Petersens Papirhandel i Kjøbenhavn 43
- Pengebreve til et Toldkammer, herfor kan en Toldfuldmægtig kun kvittere, naar en særlig Fuldmagt er udstedt for ham til at kvittere for deslige Forsendelser 147**
- Penges Indsendelse, ved den halvmaanedlige Regnskabsafslutning kan Herning Toldsted tilbageholde et Beløb af indtil 200 Kr. 61**
- — , kvitterede Anvisninger og Veksler kunne indsendes i anbefalede Breve, se Tillæg S. 318—324.
 - — Toldkasserne i Horsens, Randers og Viborg indbetale kontante Beholdninger til Kjøbenhavns Handelsbanks Filialer i de 3 nævnte Byer, medens Toldkasserne i Esbjerg, Nordby paa Fanø, Ribe og Varde indsende saadanne til samme Banks Filial i Esbjerg 265
- Postkontorerne kunne ikke rekvirere Tilskud ved Toldkamrene 37**
- „Praktika“ for Skibe, som indløbe i Issefjorden eller Limfjorden, se „Karantænevæsen“.**

Regnskabsekstrakter :

- maanedlige :
 - Specifikation over tilbageholdte Intrader til Anvisningers Udbetaling, hvorledes afgives. 147, 186

Rekvitioner fra Postkontorer om Tilskud indsendes af disse direkte til Finansministeriets 2det Revisionsdepartement, (men ej til Toldkasserne)	37
Roesukker, indenlandsk:	
— et Aktieselskabs Næringsadkomst paa Sukkerraffinaderi i Kjøbenhavn er utilstrækkelig for Roekogning saavel i Kjøbenhavn som i anden Jurisdiktion	144
— Næringsadkomst som Roesukkerkoger løses i den Jurisdiktion, i hvilken Fabrikken er beliggende	144
— Sukkerkogeriet „Odense“ tilladt at optage et Parti af 4de Produkts Fyldmasse og Nakskov Sukkerfabrik at optage det øverste Lag af Fyldmassebeholderens Indhold til Fremstilling af Melassefoder	112
— Ansøgninger fra Toldassistenter eller Toldmedhjælpere om Ansættelse ved Kontrollen indsendes af Overtoldinspektorerne inden den 1. August hvert Aar . . .	185
— Paagældende Toldsteder ere bemyndigede til at tillade, at Malas, der er bleven tilbage ved Udkrystallisationen af sidste Produkt, bortføres fra og oplægges uden for Fabrikkerne	112
— Malas, der indeholder bl. a. 46—53 % Sukker, maa ikke tilføres en Spritfabrik .	185
— Højbygaard Sukkerfabrik er fra Efteraaret 1896 henlagt fra Maribo Toldsted til Rødby Toldsted	144
— Dagpenge for de Toldassistenter og Medhjælpere, der ere ansatte ved og tillige gøre Tjeneste ved Sukkertoldkontrollen under det Toldsted, hvor de ere ansatte, (nemlig Assens, Nakskov, Nykjøbing p. F., Odense og Stege) ere forhøjede til 2 Kr. 50 Øre	60
— Toldopsynet, til dette kan for Toldkassens Regning anskaffes Lærredsbluser, hvis Vadsk bekostes af de vedkommende Funktionærer	112
— Afgiften for Tilvirkningen heraf, Kredit paa denne for Sukkerfabrikken „Nykjøbing“s Lager i Kjøbenhavn	145
— Kontorbetjente, der gøre Kontroljtjeneste ved deres Hjemtoldsted, tilkomme ikke højere Dagpenge end 2 Kr. 50 Øre	261
— „De danske Sukkerfabrikker i Kjøbenhavn“ ere tilladte at anlægge en Saftstation ved Kolding, med hvilken Assens Toldsted fører Kontrollen	261
— i Stege Sukkerfabrik maa anbringes en Rysterende under Centrifugerne til Brug ved disses Udtømning	261
— Maribo Sukkerfabrik er tilstaaet Kreditoplagsret for ved denne tilvirkede Roesukkere	262
— Stege Snkkerfabrik maa udbetales Afgiftsgodtgørelse for ved Fabrikken tilvirket Melassefoder, der udføres	262
Rønne, Antallet af Forhyringsagenter hersteds skal være 2	63

Skibsbeholdningslister, se „Mønstring af Skibsmandskab“ og „Mønstringsbestyrere“.

„Skibsdagbøger“ og Skibsmandskabers Forplejning, se „Søloven af 1. April 1892“.

Skibsfartslister, se „Indberetninger m. v.“

Snekastningsarbejde. se „Bygnings- og øvrige Bestyrelsesudgifter“.

Spillekort:

— Vignetbaand, som ere paaskrevne uden at benyttes i samme Aar, se Tillæg S. 10, Anm. 1 og 2.	
— — — — —, makulerede, vedlægges i Kjøbenhavn den Konto, som fra 1. Januar 1899 bliver at føre	225
— Bogstavet a betegner Aarstallet 1894	59
— — s — — — — 1895	59
— — U — — — — 1896	111
— — E — — — — 1897	143

	Side
Spillekort:	
— Bogstavet b betegner Aarstallet 1898	225
— — K — — 1899	225
Spiritus anvendt til Tilberedning af Frugtvin eller Frugtsaft, som udføres, Afgiftsgodtgørelse heraf, se Tillæg S. 35.	
Sporteljournaler for Mønstringsbestyrere, se under „Mønstringsbestyrere“.	
Stempling af Kautionsdokumenter, se „Kautioner for Oppebørseler“.	
Sukkerfabrikkerne, se „Roesukker“.	
Svendborg, Antallet af Forhyringsagenter hersteds skal være 2	63
Søloven af 1. April 1892:	
1. Om Skipperen:	
Dagbøgernes Undersøgelse, naar Skibet gaar i regelmæssig Fart	62
— — af Toldopsynet, forinden vedkommende Skibs Ud-klarering foretages	114
— Indretning og Autorisation, se Tillæg S. 324.	
— Autorisation og Undersøgelse, Betalingsregler herfor	230
Reglement for Skibsmandskabers Forplejning, III. Afsnit, gælder ogsaa Skibe, der ikke efter d. 1. Januar 1893 have været i dansk Havn	230
2. Skibsmandskabet:	
Søfolk, som i Udlandet besørger hjemsendte ved Konsuler; skulle modtages af danske Sejl- og Dampskibe i et Antal, der staar i Forhold til Tonnagen, imod Erstatning	39
danske Søfolk, som have Krav paa fri Hjenrejse, til hvem de herom have at henvende sig i fremmed Havn m. fl. St.	63
4. Bøder efter Sølovens § 102 for Tjenesteforseelser, begaaede af Mandskabet paa i Marstal Tolddistrikt hjemmehørende Skibe, hvem saadanne tilfalde, se Tillæg S. 324.	
ligeledes for i Rudkjøbing hjemmehørende Skibe	148
Sønæring:	
— Sømandstjeneste paa Krystoldfart kan ikke henregnes til Tjeneste i „søgaende“ Sejlskib	39
— Styrmandseksamen, Fiskeskipperprøven, Sætteskipperprøven, Maskinisteksamen giver Adgang til at erhverve Bevis henholdsvis til Bestillinger paa Skibe, der kræve mindre Uddannelse	62
— Styrmandseksamen, bestaaet inden 1. Maj 1893, hvilken Adgang denne giver m. H. t. Erhvervelse af Skibsførerbevis	113
— Maskinister, deres Antal og Klasse paa et Skib, ved Bedømmelsen heraf ere Mønstringsbestyrerne bemyndigede til at benytte det i den officielle danske Skibsliste angivne Antal indicerede Hestekraft	113
— Kok, Tjeneste som saadan i Dampskibe betragtes ikke som Sømandstjeneste, men maa derimod i Sejlskibe være at henregne til saadan	114
Telegrafiske Andragender til Generaldirektoratet, Toldkamrenes Erklæringer og Indstillinger desangaaende forinden Indsendelsen	188
Tilskud til Postkontorer rekvirere disse hos Finansministeriets 2det Revisionsdepartement (men ej hos Toldkasserne)	37
Tolden paa Øl, Mjød og Maltekstrakt indtil 1. Januar 1896	111
— — — — — 1. — 1897 (senere efter L. 1/4 1891 § 26)	144
Toldfuldmægtig, en saadan maa for at kunne kvittere for Pengebreve til Toldkamret bemyndiges ved en særlig Fuldmagt.	147

	Side
Toldgodtgørelser, se „Godtgørelser“.	
Transitgods, der forsendes fra Kjøbenhavns Frihavn, behandles paa samme Maade som Gods, der forsendes fra Toldboden	188
Tuborg Toldkontrol, hertil henlægges Forretningerne vedkommende søfarendes Ud- og Afmønstring for Tuborg Havns Vedkommende	187
.	
Udpantning for Bøder, ikendte efter Ølskatloven, rekvireres for Kjøbenhavns Vedkommende af Overtoldinspektoratet, for Provinstoldstedernes Vedkommende af de respektive Toldkamre hos Fogederne	60
Underholdningspenge til befarent Mandskab, hvorledes beregnes og af hvem i Regelen udbetales	40, 231
— , Forskud paa saadanne	40
— til befarne Sømænd kunne paa Anmodning af vedkommende Udskrivningschef midlertidig udredes af alle Toldkamre, der udføre Mønstringsforretninger	266
.	
Vare-Ind- og Udførselslisterne skulle ufravigelig indsendes i de første 14 Dage efter vedkommende Kvartals Udløb	115
— , angaaende disses Udfærdigelse ere de kjøbenhavnske Toldregnskabsførere instruerede om at iagttage visse særlige Regler vedkommende Frihavnen	234
— se i øvrigt „Indberetninger m. v.“	
Veksler kunne indsendes i anbefalede Breve, se Tillæg S. 318—324.	
Værnepligtsloven af 6. Marts 1869:	
— Beregning og Udbetaling af Underholdningspenge til befarent Mandskab	40
— Underholdningspenge gives fra den Dag, den befarne har afleveret sin Søfartsbog, indtil han møder eller faar Bogen tilbage	231
— Tillæg til denne (§ 30, 10. Stykke, og § 17, 1. Stykke, ændres).	231
.	
Øl, Mjød og Maltekstrakt, Tolden herpaa indtil 1. Januar 1896	111
— — — — — 1. — 1897 (senere efter L. $\frac{1}{4}$ 1891 § 25)	144
Ølbeskatning:	
— Grænserne mellem de respektive Toldsteders Distrikter m. H. hertil	23
— Ølbærme af $2\frac{1}{4}$ Vægtprocent Alkohol eller derover, skal denatureres	59
— Udpantning for Bøder, af hvem rekvireres	60
— Andelsbryggerier ere i flere væsentlige Henseender ligestillede med Salgsbryggerier, se Tillæg S. 60.	
— Øl, der udskænkes til besøgende paa et Bryggeri, er skattepligtigt, se Tillæg S. 61.	
— en Høker, som hjemmebrygger Øl til Salg, er forpligtet til at løse Næringsbevis som Brygger og føre Handelsbøger	183
— Denaturering af Øl og Ølbærme kan, naar ønskes, ske med koncentreret Svovlsyre	111
— Toldopsynet vil ved Eftersyn af Brændevinsbrænderierne have at paase om Øl og Ølbærme af $2\frac{1}{4}$ Vægtprocent Alkohol eller derover findes i disse uden at være denatureret	59
— Ølskatten opkræves indtil 1. April 1896 med 7 Kr. pr. Td.	111
— — ligeledes indtil 1. — 1897 — 7 — — — —	144
— — opkræves for AprilMaaned 1897 — 7 — — — fra 1. Maj s. A. med 9 Kr., dog med Moderation indtil 31. Marts 1902	183

	Side
Ølbeskatning:	
— Ølskatten, hvorledes beregnes i Finansaaret 1897/98	184
— — , naar denne er forfalden en Søndag og først indbetales Mandagen derpaa, hvorledes Bøden da beregnes	143
— i de maanedlige Anmeldelser til Skatteberigtigelse anføres Tøndetal og Afgiftssats	184
— Udførsel fra Tuborg Fabrikker af skattepligtigt Øl paa Flasker, Tilladelse til at benytte forskellige Etiketter hertil	31
— — af skattepligtigt Øl til Island og Færøerne, naar flere Partier, der hvert for sig ere under, men sammenlagte over Skattefriheds-Minimum ($\frac{1}{2}$ ta. eller $\frac{192}{3}$ Fl.), forsendes med eet og samme Skib	184
— — til Udlandet af skattepligtigt Øl som Skibsproviant, hertil kan ogsaa benyttes Flasker à $\frac{1}{3}$ Litr., se Tillæg S. 69—71.	
— — Angivelse og Undersøgelse af Øllet maa ske ved det Toldsted, i hvis Distrikt Bryggeriet er beliggende, se Tillæg S. 70.	
— Bøder, Udpantning for saadanne begæres for Kjøbenhavns Vedkommende af Over-toldinspektoret og for Provinstoldstedernes Vedkommende af de respektive Toldkamre	60
— Berigtigelser af Ølskatbeløb i Kjøbenhavn ved Bank-Sola-Veksler eller ved Nationalbank-Recipisse	246
Øster Hurup, se „Hurup“.	

DIS-Danmark

1 0 1 1 3 1